Мини Библия

Общ преглед

Това е внимателно подбрана селекция от древногръцки текстове, предназначени да представят най-добре учението на Исус и писанията, които Той е преподавал, цитирал и изпълнил. Нашата цел е да ви предоставим възможно най-точно представяне на оригиналния гръцки текст в модерен, четим формат.

Отказ от отговорност

Този превод е създаден от оригиналния гръцки Септуагинта и византийски текстове с големи езикови модели. Поради тази причина той съдържа много артефакти на културата и граматиката на оригиналния език, но може също да съдържа грешки. Ако нещо изглежда странно, моля проверете оригиналния гръцки текст. Ако намерите грешка, моля изпратете я на jesusislord@joshuabible.com.

Лицензиране

Имате разрешение да възпроизвеждате и разпространявате този превод частично или изцяло. Нямате право да го модифицирате или продавате. Ако откриете грешка, моля изпратете имейл на jesusislord@joshuabible.com, за да можем да я коригираме и да ви предоставим актуализирано издание.

Битие

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50

Евангелие от Матей

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28

Изход

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

Евангелие от Марк

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

Числа

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

Евангелие от Йоан

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

Второзаконие

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

Послание на Йоан

1 | 2 | 3 | 4 | 5

Исус

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

Битие

1

В началото Бог направи небето и земята. А земята беше невидима и неустроена, и тъмнина беше над бездната, и Божият Дух се носеше над водата. И каза Бог: Нека бъде светлина – и стана светлина. И видя Бог светлината, че е добра, и раздели Бог светлината от тъмнината. И Бог нарече светлината ден, а тъмнината нарече нощ. И стана вечер, и стана сутрин – ден първи.

И каза Бог: Нека бъде твърд свод сред водата и нека разделя между вода и вода. И стана така. И Бог създаде небесната твърд и раздели Бог водата, която беше под небесната твърд, от водата, която беше над небесната твърд. И нарече Бог твърдта небе, и видя Бог, че е добро, и стана вечер, и стана сутрин – ден втори.

И каза Бог: Нека бъде събрана водата под небето в едно

събрание и нека се яви сушата. И стана така, и бе събрана водата под небето в техните събрания, и се яви сушата. И нарече Бог сушата земя, а събранията на водите нарече морета, и видя Бог, че е добро. И каза Бог: Нека покълне земята билка и трева, сеещa семе според рода си и според подобието си, и плодоносно дърво, правещо плод, чието семе е в него според рода му върху земята. И стана така. И земята изнесе билка на трева, сеещa семе според рода си и според подобието си, и дърво плодоносно, правещо плод, чието семе е в него според рода му върху земята, и Бог видя, че е добро. И стана вечер, и стана сутрин – ден трети.

И каза Бог: Нека станат светила в небесната твърд за осветяване на земята, за да разделят деня от нощта, и нека бъдат за знаци и за времена, и за дни, и за години. И нека бъдат за светлина в твърдта на небето, така че да светят върху земята, и стана така. И Бог направи двете велики светила: голямото светило за управление на деня и по-малкото светило за управление на нощта, и звездите. И Бог ги постави в небесната твърд, за да светят на земята, и да управлява деня и нощта, и да разделя между светлината и тъмнината, и Бог видя, че е добро. И стана вечер, и стана утро – ден четвърти.

И Бог каза: Нека изведат водите пълзящи създания с жива душа и птици, които летят над земята под небесния свод. И стана така. И Бог направи големите морски създания и всяка душа на пълзящите животни, които водите изведоха

според техните видове, и всяка крилата птица според вида, и Бог видя, че е добро. И Бог ги благослови, като каза: Растете и се размножавайте, и напълнете водите в моретата, и птиците нека се размножават по земята. И стана вечер, и стана утро - ден пети.

И каза Бог: Нека изведе земята жива душа според рода ѝ – четириноги животни, пълзящи неща и зверове на земята според рода им. И стана така. И направи Бог дивите животни на земята според вида им, и добитъка според вида му, и всички пълзящи неща на земята според вида им, и видя Бог, че е добро.

И каза Бог: Да направим човек по наш образ и по наше подобие, и да владеят над рибите на морето, и над птиците на небето, и над добитъка, и над цялата земя, и над всички пълзящи неща, които пълзят по земята. И Бог създаде човека по Божи образ, създаде го мъжки и женски, създаде ги. И Бог ги благослови, като каза: Нарастайте и се умножавайте, напълнете земята и я покорете, и владейте над рибите на морето, и над птиците на небето, и над всички животни, и над цялата земя, и над всички пълзящи неща, които пълзят по земята. И каза Бог: Ето, дадох ви всяка трева семеносна, сееща семе, която е по цялата земя, и всяко дърво, което има в себе си плод със семе семеносно - на вас ще бъде за храна. И на всички зверове на земята, и на всички птици на небето, и на всяко гадина, пълзящо по земята, което има в себе си душа на живот, и всичка зелена

трева за храна, и стана така. И видя Бог всичко, което беше направил, и ето, беше много добро. И стана вечер, и стана сутрин – ден шести.

2

И бяха завършени небето и земята, и целият техен свят.

И завърши Бог в шестия ден делата Си, които направи, и спря в седмия ден от всички дела Си, които направи. И благослови Бог седмия ден, и го освети, защото в него Той почина от всичките Си дела, които Бог беше започнал да твори.

Това е книгата на произхода на небето и земята, когато стана, в деня, когато Господ Бог направи небето и земята, И всяко зелено на полето преди да стане на земята, и всяка трева на полето преди да израсне, защото Бог не беше валял дъжд върху земята, и човек нямаше да я обработва. Извор обаче се издигаше от земята и напояваше цялата повърхност на земята. И Бог оформи човека от прах на земята, и вдъхна в лицето му дихание на живот, и човекът стана жива душа.

И Бог насади рай в Едем на изток и постави там човека, когото беше създал. И Бог причини да израсте още от земята всяко дърво, красиво за гледане и добро за храна, и

дървото на живота в средата на рая, и дървото на познанието за добро и зло. Река излиза от Едем, за да напоява рая, и оттам се разделя на четири ръкава. Името на един е Фисон, този, който обикаля цялата земя Евилат, там където е златото. Златото на онази земя е хубаво и там има въглен и зеления камък. И името на втората река е Гихон, тази, която обикаля цялата земя на Етиопия. И третата река, Тигрис, тя тече срещу Асирия, а четвъртата река е Евфрат. И взе Господ Бог човека, когото оформи, и го постави в рая на наслаждението, да го обработва и да го пази. И заповяда Господ Бог на Адам, казвайки: от всяко дърво в рая ще ядеш. Но от дървото на познаването на доброто и злото не трябва да ядете, защото в деня, в който ядете от него, със смърт ще умрете.

И каза Господ Бог: Не е добре човекът да бъде сам, нека му направим помощник, подобен нему. И Бог оформи още от земята всички зверове на полето и всички птици на небето, и ги доведе при Адам, за да види какво ще ги нарече, и всяко, което Адам нарече жива душа, това беше името му. И Адам нарече имена на всички добитък, на всички птици небесни и на всички полски зверове, но за Адам не се намери помощник, подобен нему. И Бог наложи екстаз върху Адам, и той заспа, и взе едно от ребрата му, и запълни с плът вместо него. И Бог построи реброто, което взе от Адам, в жена и я доведе при Адам. И каза Адам: Това сега е кост от моите кости и плът от моята плът. Тя ще бъде наречена жена, защото от мъжа беше взета. Заради това

човек ще остави баща си и майка си и ще се присъедини
към жена си, и двамата ще бъдат една плът. И двамата бяха
голи, Адам и жената му, и не се срамуваха.

3

Змията беше най-мъдра от всички зверове на земята, които
Господ Бог направи, и змията каза на жената: Нима Бог каза
да не ядете от всяко дърво на рая? И жената каза на змията:
От плода на дървото в рая ще ядем, Но от плода на дървото,
което е в средата на рая, Бог каза: Не трябва да ядете от
него, нито да го докосвате, за да не умрете. И змията каза на
жената: Не със смърт ще умрете, Защото Бог знаеше, че в
който ден ядете от него, ще се отворят вашите очи и ще
бъдете като богове, знаещи добро и зло. И жената видя, че
дървото е добро за храна, и че е приятно на очите да се
гледа, и че е красиво за разбиране, и като взе от плода му,
яде, и даде също на мъжа си, който беше с нея, и ядоха. И се
отвориха очите на двамата, и разбраха, че са голи, и зашиха
листа от смокиня, и си направиха препаски. И чуха гласа на
Господа Бога, ходещ в рая привечер, и се скриха Адам и
жената му от лицето на Господа Бога сред дърветата на рая.
И извика Господ Бог Адам и му каза: Адам, къде си? И му
каза: Чух гласа ти, докато ходеше в рая, и се уплаших,
защото съм гол, и се скрих. И Бог му каза: Кой ти съобщи, че
си гол? Нима не си ял от дървото, от което ти заповядах да
не ядеш само от него? И Адам каза: Жената, която ти ми

даде, тя ми даде от дървото, и аз ядох. И каза Господ Бог на жената: Какво е това, което направи? И каза жената: Змията ме измами и ядох.

И каза Господ Бог на змията: Понеже направи това, проклет си ти измежду всички добитък и измежду всички зверове на земята; на гърдите си и на корема ще ходиш, и земя ще ядеш през всички дни на живота си. И вражда ще поставя между теб и жената, и между твоето потомство и нейното потомство; то ще пази главата ти, а ти ще пазиш петата му. И на жената каза: Умножавайки ще умножа болките ти и въздишката ти, в болки ще раждаш деца, и към мъжа ти ще бъде обръщането ти, и той ще владее над теб. На Адам обаче каза: Понеже чу гласа на жената си и яде от дървото, за което ти заповядах само от него да не ядеш, а ти яде от него - проклета да бъде земята заради делата ти; в скърби ще я ядеш през всички дни на живота си. Тръни и бодили ще израснат за теб, и ще ядеш тревата на полето. В пот на лицето си ще ядеш хляба си, докато се върнеш в земята, от която беше взет, защото земя си и в земя ще се върнеш. И Адам нарече името на жената си Живот, защото тя е майка на всички живи. И направи Господ Бог на Адам и на жената му кожени дрехи, и ги облече.

И каза Бог: Ето, Адам стана като един от нас, да познава добро и зло, и сега да не би някога да простре ръката си и да вземе от дървото на живота, и да яде, и да живее вечно. И изпрати го навън Господ Бог от рая на наслаждението, да

обработва земята, от която беше взет. И изгони Адам, и го засели отсреща на рая на наслаждението, и постави херувимите и огнения меч, който се въртеше, да пази пътя към дървото на живота.

4

Адам позна жената си Ева, и тя зачена и роди Каин, и каза: Придобих човек чрез Бога. И тя роди брат му Авел, и Авел стана овчар на овце, а Каин беше земеделец. И след дни Каин донесе от плодовете на земята жертва на Господа, И Авел донесе и той от първородните на овцете си и от тлъстините им, и Бог погледна благосклонно на Авел и на даровете му. Но върху Каин и върху жертвите му не обърна внимание, и Каин се огорчи много, и лицето му падна. И каза Господ Бог на Каин: Защо стана толкова наскърбен и защо се помрачи лицето ти? Не ако правилно принесеш, но не разделиш правилно, съгреши ли? Бъди тих, към теб е обръщането му и ти ще управляваш над него.

И каза Каин към Авел, брат му: Да отидем в полето. И стана така, че когато бяха те в полето, възправи се Каин срещу Авел, брат му, и го уби. И каза Господ Бог към Каин: Къде е Авел, брат ти? И каза: Не зная, нима пазач на брат си съм аз? И каза Господ: Какво си направил? Гласът на кръвта на брат ти вика към мен от земята. И сега ти си проклет от земята, която отвори устата си, за да приеме кръвта на брат

ти от ръката ти. Когато обработваш земята, тя няма да ти даде повече своята сила, стенещ и треперещ ще бъдеш на земята. И каза Каин към Господ Бог: По-голяма е моята вина, отколкото да ми бъде простено. Ако ме изхвърлиш днес от лицето на земята и от твоето лице ще се скрия, и ще бъда стенещ и треперещ на земята, и всеки, който ме намери, ще ме убие. И каза му Господ Бог: Не така, всеки, който убие Каин, седмократно ще бъде отмъстен. И постави Господ Бог знак на Каин, за да не го убие всеки, който го намери. Излезе Каин от лицето на Бога и се засели в земята Наид, срещу Едем.

И Каин позна жена си, и тя зачна и роди Енох. И той строеше град, и нарече града на името на сина си Енох. На Енох се роди Гаидад, и Гаидад роди Малелеил, и Малелеил роди Матусала, и Матусала роди Ламех.

И Ламех взе за себе си две жени: името на едната беше Ада, а името на втората – Села. И Ада роди Йовел; той беше бащата на живеещите в шатри скотовъдци. И името на брата му беше Юбал; този беше изобретилият псалтира и китарата. Зила също роди Тубал, и той беше ковач, който кове бронз и желязо. А сестрата на Тубал беше Ноема. Каза Ламех на своите жени, Ада и Села: Чуйте гласа ми, жени на Ламех, вслушайте се в думите ми, защото убих мъж за раната си и младеж за синината си. Че седем пъти е отмъстено от Каин, но от Ламех седемдесет пъти по седем.

Адам позна жената си Ева, и тя зачена и роди син, и нарече името му Сет, казвайки: Бог ми въздигна друго семе вместо Авел, когото Каин уби. И на Сит се роди син, и нарече името му Енос. Той се надяваше да призовава името Господ Бог.

5

Това е книгата за рождението на хората, в деня, когато Бог направи Адам, по образ Божий го направи, Мъжки и женски ги направи, и ги благослови, и нарече името му Адам в деня, когато ги направи. Адам живя двеста и тридесет години и роди син според своя образ и подобие, и нарече името му Сет. Станаха дните на Адам, които живя след раждането на Сет, седемстотин години, и роди синове и дъщери. И всичките дни на Адам, които той живя, станаха деветстотин и тридесет години, и той умря. Сет живя двеста и пет години и роди Енос. И живя Сит, след като роди Енос, седемстотин и седем години, и роди синове и дъщери. И всичките дни на Сит станаха деветстотин и дванадесет години, и той умря. И Енос живя сто деветдесет години и роди Каинан. И Енос живя след раждането на Каинан седемстотин и петнадесет години, и роди синове и дъщери. И всичките дни на Енос станаха деветстотин и пет години, и той умря. И живя Каинан сто и седемдесет години, и роди Малелеил. И Каинан живя след раждането на Малелеил седемстотин и четиридесет години, и роди синове и дъщери. И всичките дни на Каинан станаха деветстотин и

десет години, и той умря.

И живя Малелеил сто шестдесет и пет години, и роди Яред. И живя Малелеил след раждането на Яред тридесет и седемстотин години, и роди синове и дъщери. И всичките дни на Малелеил станаха осемстотин деветдесет и пет години, и той умря. И живя Иаред сто шестдесет и две години, и роди Енох. И Яред живя осемстотин години след като роди Енох, и роди синове и дъщери. И всичките дни на Иаред станаха деветстотин шестдесет и две години, и той умря. И Енох живя сто шестдесет и пет години и роди Метусала. Енох угоди на Бога след като роди Матусала, двеста години, и роди синове и дъщери. И всичките дни на Енох станаха триста шестдесет и пет години. И Енох угоди на Бога, и не беше намиран, защото Бог го премести. И Матусала живя сто шестдесет и седем години и роди Ламех. И живя Матусала, след като роди Ламех, осемстотин и две години, и роди синове и дъщери. И всичките дни на Матусала, които живя, станаха деветстотин шестдесет и девет години, и той умря. И Ламех живя сто осемдесет и осем години и роди син. И нарече името му Ной, казвайки: Този ще ни даде почивка от нашите дела и от страданията на нашите ръце, и от земята, която прокле Господ Бог. И живя Ламех, след като роди Ной, петстотин шестдесет и пет години, и роди синове и дъщери. И всичките дни на Ламех станаха седемстотин петдесет и три години, и той умря. И Ной беше на петстотин години и роди три сина: Сим, Хам и Яфет.

6

И стана, когато хората започнаха да стават многобройни на земята, и на тях се родиха дъщери. Синовете на Бога видяха дъщерите на хората, че са красиви, и взеха за себе си жени от всички, които избраха. И каза Господ Бог: Няма да остане духът Ми в тези хора завинаги, защото те са плът, но дните им ще бъдат сто и двадесет години. Гигантите бяха на земята в онези дни, и след това, когато синовете Божии влизаха при дъщерите човешки и те им раждаха, онези бяха гигантите от древността, прочутите хора.

Виждайки обаче Господ Бог, че се умножиха пороците на хората по земята, и всеки мисли в сърцето си старателно за злото през всички дни, И Бог обмисли, че е направил човека на земята, и се замисли. И каза Бог: Ще изтрия човека, когото направих, от лицето на земята - от човек до добитък, и от пълзящите неща до птиците на небето, защото съжалявам, че ги направих.

Ной обаче намери благодат пред Господа Бога. Това е родословието на Ной. Ной беше праведен човек, съвършен в своето поколение, и угоди на Бога. Ной роди три сина: Сим, Хам и Яфет. Земята беше унищожена пред Бога и беше изпълнена с неправда. И видя Господ Бог земята, и тя беше унищожена, защото всяка плът унищожи пътя си върху земята. И каза Господ Бог на Ной: Времето на всеки човек е

дошло пред мене, защото земята беше изпълнена с неправда от тях, и ето, аз ще унищожа тях и земята.

Направи следователно за себе си ковчег от квадратни дървета, ще направиш гнезда в ковчега и ще го покриеш с катран отвътре и отвън. И така ще направиш ковчега: триста лакти дължината на ковчега, петдесет лакти широчината и тридесет лакти височината на него. Като събираш заедно, ще направиш ковчега, и до един лакът ще го завършиш отгоре, а вратата на ковчега ще направиш отстрани; ще го направиш с долен етаж, втори етаж и трети етаж. Аз обаче, ето, донасям потопа, вода върху земята, за да унищожа всяка плът, в която има дух на живот под небето, и всичко, което е на земята, ще умре.

И ще установя завета Си с теб, и ще влезеш в ковчега – ти и синовете твои, и жената твоя, и жените на синовете твои с теб. И от всички добитък, и от всички пълзящи неща, и от всички зверове, и от всяка плът – по две от всички ще въведеш в ковчега, за да ги запазиш живи със себе си; мъжки и женски ще бъдат. От всички птици според техния род, и от всички добитък според техния род, и от всички пълзящи неща, които пълзят по земята според техния род, по две от всички ще влязат при теб, за да бъдат хранени с теб, мъжки и женски. Ти обаче ще вземеш за себе си от всички храни, които ще ядете, и ще ги събереш при себе си, и ще бъдат за теб и за тях за храна. И Ной направи всичко, колкото му заповяда Господ Бог, така направи.

7

И каза Господ Бог към Ной: Влез ти и целият твой дом в ковчега, защото теб видях праведен пред Мене в това поколение. А от чистия добитък въведи при себе си по седем, мъжки и женски, а от нечистия добитък по два, мъжки и женски. И от птиците на небето, от чистите, по седем, мъжки и женски, и от всички птици, които не са чисти, по две, мъжки и женски, за да се поддържа семе върху цялата земя. Още седем дни и аз ще докарам дъжд върху земята, четиридесет дни и четиридесет нощи, и ще изтрия всяко живо същество, което създадох, от лицето на цялата земя. И Ной направи всичко, което му заповяда Господ Бог. Ной беше на шестстотин години, когато потопът от вода дойде върху земята. Влезе и Ной, и синовете му, и жената му, и жените на синовете му с него в ковчега заради водата на потопа. И от чистите птици, и от нечистите птици, и от чистия добитък, и от нечистия добитък, и от всички пълзящи върху земята, По две влязоха при Ной в ковчега, мъжки и женски, както Бог заповяда на Ной. И след седемте дни водата на потопа дойде върху земята. В шестстотната година от живота на Ной, на втория месец, на двадесет и седмия ден от месеца, в този ден се разкъсаха всички извори на бездната и небесните водопади се отвориха. И валя дъжд върху земята четиридесет дни и четиридесет нощи. В този ден влязоха Ной, Сим, Хам, Яфет - синовете на Ной, и жената на Ной, и трите жени на

синовете му с него, в ковчега. И всички диви животни според рода си, и всички добитък според рода си, и всяко пълзящо нещо, движещо се по земята според рода си, и всяка птица според рода си, Те влязоха при Ной в ковчега, по две, мъжки и женски, от всяка плът, в която има дух на живот. И влизащите мъжки и женски от всяка плът влязоха, както заповяда Бог на Ной, и Господ Бог затвори ковчега отвън.

И потопът продължи четиридесет дни и четиридесет нощи върху земята, и водата се увеличи, и вдигна ковчега, и той се издигна от земята. И водата превалираше и се умножаваше твърде много върху земята, и ковчегът се носеше отгоре на водата. Водата превъзмогна извънредно много върху земята и покри всички високи планини, които бяха под небето. Петнадесет лакти отгоре се издигна водата и покри всички високи планини. И умря всяка плът, която се движеше по земята - на птиците, на добитъка, на зверовете, и всяко пълзящо нещо, което се движеше по земята, и всеки човек. И всичко, което има дъх на живот, и всяко, което беше на сушата, умря. И изтри всяко живо същество, което беше по лицето на земята, от човек до животно, и пълзящите неща, и птиците на небето, и бяха изтрити от земята, и остана само Ной, и тези, които бяха с него в ковчега. И водата се издигна над земята сто и петдесет дни.

8

И Бог си спомни за Ной, и за всички диви животни, и за всичкия добитък, и за всички птици, и за всички пълзящи неща, които пълзяха, колкото бяха с него в ковчега, и Бог доведе дух върху земята, и водата спря. И бяха покрити изворите на бездната и водопадите на небето, и дъждът от небето беше спрян. И водата отстъпваше, оттичайки се от земята, и водата намаляваше след сто и петдесет дни. И ковчегът седна в седмия месец, на двадесет и седмия ден от месеца, върху планините Арарат. Водата обаче намаляваше до десетия месец. И в десетия месец, на първия ден от месеца, се появиха върховете на планините. И стана, че след четиридесет дни Ной отвори прозореца на ковчега, който беше направил. И изпрати гарвана, и той, след като излезе, не се върна, докато водата не изсъхна от земята. И изпрати гълъба след себе си, за да види дали е спаднала водата от земята. И тъй като гълъбът не намери почивка за краката си, върна се при него в ковчега, защото вода беше върху цялото лице на земята, и той простря ръката си, взе я и я въведе при себе си в ковчега. И след като изчака още седем дни, отново изпрати гълъбицата от ковчега. И гълъбицата се върна при него привечер, и имаше в устата си трошица от маслинов лист, и Ной разбра, че водата беше спаднала от земята. И изчакал още седем други дни, отново изпрати гълъба, и тя не се върна при него повече. И стана в шестстотната и първата година от живота на Ной, на

първия месец, на първия ден от месеца, че водата престана да покрива земята. И Ной разкри покрива на ковчега, който беше направил, и видя, че водата беше престанала да покрива лицето на земята. В втория месец земята изсъхна, на двадесет и седмия ден на месеца.

И каза Господ Бог на Ной: Излез от ковчега ти и жената ти, и синовете ти, и жените на синовете ти с теб. И всички диви животни, колкото са с теб, и всяка плът от птици до добитък, и всяко пълзящо нещо, движещо се по земята, изведи със себе си. И нарастайте, и умножавайте се по земята. И излезе Ной, и жената му, и синовете му, и жените на синовете му с него. И всички диви животни, и всичкият добитък, и всяка птица, и всяко пълзящо нещо, движещо се по земята според вида си, излязоха от ковчега.

И построи Ной олтар на Господа, и взе от всички чисти добитъци, и от всички чисти птици, и принесе всеизгаряне върху олтара. И помириса Господ Бог мирис на благоухание. И каза Господ Бог, като помисли: Няма вече да проклинам земята заради делата на хората, защото умът на човека лежи грижливо върху злото от младостта му; няма следователно вече да поразявам всяка жива плът, както направих. Във всички дни на земята семето и жътвата, студът и жегата, лятото и пролетта, денят и нощта няма да спрат.

9

И благослови Бог Ной и синовете му, и каза им: Увеличавайте се и умножавайте се, и напълнете земята, и владейте я. И треперенето и страхът ваш ще бъде върху всички диви животни на земята, върху всички птици на небето и върху всички, които се движат по земята, и върху всички риби на морето – под ръцете ви ги дадох. И всяко живо пълзящо нещо ще ви бъде за храна; както зеленчуците и тревата, дадох ви всичко. Освен месо с кръвта на душата няма да ядете. И защото вашата кръв на душите ваши от ръката на всички зверове ще я потърся, и от ръката на човека брат ще потърся душата на човека. Този, който пролива кръвта на човек, неговата кръв ще бъде пролята, защото по образ Божий създадох човека. Вие обаче увеличавайте се и умножавайте се, и напълнете земята, и я подчинете.

И Бог каза на Ной и на синовете му, заедно с него, като рече: И ето, аз установявам завета Си с вас и със семето ви след вас, и с всяко живо същество с вас, от птиците, и от добитъка, и с всички зверове на земята, колкото са с вас от всички излезли от ковчега. И ще установя завета Си с вас, и няма вече да умре всяка плът от водата на потопа, и няма вече да бъде потоп от вода, за да унищожи цялата земя. И каза Господ Бог към Ной: Това е знакът на завета, който аз давам между мен и вас, и между всяка жива душа, която е с

вас, за вечни поколения. Лъка си поставям в облака и тя ще бъде знак на завета между мен и земята. И ще бъде, когато събирам облаци над земята, ще се вижда дъгата в облака. И ще си спомня за завета Си, който е между Мене и вас, и между всяка жива душа във всяка плът, и водата няма вече да стане потоп, който да унищожи всяка плът. И лъкът ми ще бъде в облака, и ще видя, за да си спомня вечния завет между мене и земята, и между всяка жива душа във всяка плът, която е върху земята. И Бог каза на Ной: Това е знакът на завета, който установих между Мен и всяка плът, която е върху земята.

Синовете на Ной, които излязоха от ковчега, бяха Сим, Хам и Яфет. А Хам беше бащата на Ханаан. Тези трима са синовете на Ной, от тях се разпръснаха по цялата земя. И Ное започна да бъде земеделец на земята и засади лозе. И пи от виното, опи се и се съблече в къщата си. И видя Хам, бащата на Ханаан, голотата на баща си, и като излезе, съобщи на двамата си братя отвън. И Сим и Яфет взеха дрехата, сложиха я на двете си рамена и вървяха назад, и покриха голотата на баща си, и лицата им бяха обърнати назад, и голотата на баща си не видяха. Изтрезня се Ной от виното и узна какво му направи по-младият му син. И каза: Проклет Ханаан! Слуга ще бъде на братята си. И каза: Благословен Господ, Бог на Сим, и ще бъде Ханаан слуга негов. Да разшири Бог на Яфет, и да се засели в къщите на Сим, и да бъде Ханаан слуга негов.

Живя Ной след потопа триста петдесет години. И всичките дни на Ной станаха деветстотин и петдесет години, и той умря.

10

Това са родословията на синовете на Ной – Сим, Хам и Яфет, и на тях се родиха синове след потопа.

Синовете на Яфет: Гамер, Магог, Мадои, Йован, Елиса, Тобел, Мосох и Тейрас. И синовете на Гамер: Асханаз, Рифат и Торгама. И синовете на Йован: Елиша и Тарсеис, Китиои, Родиои. От тези бяха отделени островите на народите в земята им, всеки според езика си в племената си и в народите си.

Синовете на Хам: Хус, Месраим, Фуд и Ханаан. Синовете на Хус: Саба, Евила, Сабата, Регма и Сабатака; а синовете на Регма: Саба и Дадан. Хуш роди Неброд; той започна да бъде великан на земята. Този беше великан-ловец пред Господа Бога, затова ще казват: Като Неброд, великан-ловец пред Господа. И началото на царството му стана Вавилон, и Орех, и Архад, и Халане в земята Сенаар. От онази земя излезе Асирия и построи Ниневия, и града Роовот, и Халах, и Даса между Ниневия и между Калах, този град е голям И Месраим роди лудиимите, и нефталиимите, и енеметиимите, и лабиимите, и Патросониеим, и

Хасмониеим, откъдето излезе Филистиеим, и Гафториеим. Ханаан роди Сидон, първородния си син, и хетееца, и йевусееца, и амореца, и гергесееца, и хивита, и арукаеца, и асенаеца, и арадианина, и самарянина, и аматианина. И след това се разпръснаха племената на ханаанците. И границите на ханаанците бяха от Сидон до Герара и Газа, до Содом и Гомора, Адама и Севоим до Даса. Тези са синовете на Хам според племената им, езиците им, земите им и народите им.

И на Шем се роди, и той беше баща на всички синове на Евер, брат на Яфет, по-големия. Синовете на Сим: Елам, Асирия, Арфаксад, Луд, Арам и Каинан. И синовете на Арам: Уз, Ул, Гатер и Мосох. И Арфаксад роди Каинан, и Каинан роди Сала, а Сала роди Евер. И на Евер се родиха два сина: името на единия беше Фалег, защото в неговите дни се раздели земята, и името на брата му беше Иектан. Йоктан роди Елмодад, Салет, Сармот и Йарах, и Хадорам, и Абимаел, и Дикла, и Обал, и Абимаел, и Саба, и Офир, и Еуила, и Йовав – всички тези бяха синове на Йектан. И тяхното жилище беше от Масе до Сафера, планината на изток. Тези са синовете на Сим, в техните племена, според техните езици, в техните земи и в техните народи. Тези са племената на синовете на Ной според техните поколения, според техните народи; от тях се разпръснаха народите по островите на земята след потопа.

11

И цялата земя беше с един език и с една реч за всички. И стана, когато те тръгнаха от изток, че намериха равнина в земята Сенаар и се заселиха там. И каза човек на ближния си: Елате, да направим тухли и да ги изпечем на огън. И стана за тях тухлата камък, и асфалтът беше за тях глина. И казаха: Елате да построим за себе си град и кула, чийто връх ще стига до небето, и да си създадем име, преди да бъдем разпръснати по лицето на цялата земя. И Господ слезе да види града и кулата, която построиха синовете на човеците. И каза Господ: Ето, те са един народ и всички имат един език, и това е само началото на делата им; сега нищо няма да им бъде невъзможно от всичко, което биха замислили да направят. Елате и, като слезем долу, нека объркаме езика им там, за да не разбира всеки гласа на ближния си. И Господ ги разпръсна оттам по лицето на цялата земя, и те спряха да строят града и кулата. Заради това името ѝ беше наречено Объркване, защото там Господ обърка езиците на цялата земя, и оттам Господ ги разпръсна по лицето на цялата земя.

И тези са родословията на Сим, и беше Сим на сто години, когато роди Арфаксад, втората година след потопа. И Сим живя, след като роди Арфаксад, петстотин години, и роди синове и дъщери, и умря. И Арфаксад живя сто тридесет и пет години и роди Каинан. И живя Арфаксад, след като

роди Каинан, четиристотин години, и роди синове и дъщери, и умря. И живя Каинан сто и тридесет години, и роди Сала, и живя Каинан, след като роди Сала, триста и тридесет години, и роди синове и дъщери, и умря. И живя Сала сто тридесет години и роди Евер. И Сала живя триста и тридесет години след като роди Евер, и роди синове и дъщери, и умря. И Евер живя сто тридесет и четири години и роди Фалег. И Евер живя, след като роди Фалег, двеста седемдесет години, и роди синове и дъщери, и умря. И Фалег живя сто и тридесет години и роди Рагау. И живя Фалег, след като роди Рагав, двеста и девет години, и роди синове и дъщери, и умря. И Рагау живя сто тридесет и две години, и роди Серух. И Рагау живя, след като роди Серух, двеста и седем години, и роди синове и дъщери, и умря. И Серух живя сто тридесет години и роди Нахор. И Серух живя двеста години, след като роди Нахор, и роди синове и дъщери, и умря. И Нахор живя сто седемдесет и девет години и роди Тара. И живя Нахор, след като роди Тара, сто двадесет и пет години, и роди синове и дъщери, и умря. И Тара живя седемдесет години и роди Аврам, Нахор и Аран.

Тези са родословията на Тара. Тара роди Аврам, Нахор и Аран, а Аран роди Лот. И умря Аран пред баща си Тара в земята, в която се роди, в земята на халдейците. И Аврам и Нахор си взеха жени. Името на жената на Аврам беше Сара, а името на жената на Нахор беше Мелха, дъщеря на Аран, който беше баща на Мелха и баща на Есха. И Сара беше безплодна и не раждаше деца. И взе Тара сина си Аврам, и

Лот, син на Аран, син на сина му, и Сара, снаха му, жена на сина му Аврам, и изведе ги от земята на Халдейците, за да отидат в земята Ханаан, и дойдоха до Харан, и се засели там. И всичките дни на Тара в земята Харан станаха двеста и пет години, и Тара умря в Харан.

12

И каза Господ на Аврам: Излез от земята си, от родството си и от къщата на баща си, и ела в земята, която ще ти покажа. И ще те направя голям народ, и ще те благословя, и ще възвелича твоето име, и ще бъдеш благословен. И ще благословя онези, които те благославят, и ще прокълна онези, които те проклинат, и в теб ще бъдат благословени всички племена на земята. И отиде Аврам, както му говори Господ, и Лот отиде с него. Аврам беше на седемдесет и пет години, когато излезе от Харан. И взе Аврам жена си Сарай, и Лот, сина на брат си, и всички притежания, които бяха придобили, и всяка душа, която бяха придобили от Харан, и излязоха да отидат в земята Ханаан. И Аврам пропътува земята по дължина до мястото Сихем, при високия дъб, а хананеите тогава живееха в земята. И се яви Господ на Аврам и каза на него: На твоето семе ще дам тази земя. И построи там Аврам жертвеник на Господ, който се яви на него. И се отдалечи оттам към планината на изток от Ветил, и постави там шатрата си във Ветил към морето, а Ангай към изток, и построи там жертвеник на Господа, и призова

името на Господа. И Аврам отпътува, и като отиде, разположи стан в пустинята.

И настана глад върху земята, и слезе Аврам в Египет да пришелствува там, защото се усили гладът върху земята. Стана се, когато Аврам наближи да влезе в Египет, че Аврам каза на Сара, жена си: Зная аз, че си красива жена. Когато египтяните те видят, ще кажат, че тази е неговата жена, и ще убият мене, а тебе ще пощадят. Затова казах, че съм негова сестра, за да ми бъде добре заради теб и душата ми да остане жива поради теб. Стана се, че когато Аврам влезе в Египет, египтяните видяха жената му и забелязаха, че тя беше много красива. И началниците на Фараон я видяха и я похвалиха пред Фараон, и я въведоха в дома на Фараон. И на Аврам добре се отнесоха заради нея, и станаха негови овце, телета, магарета, слуги, слугини, мулета и камили. И Бог наказа Фараона с велики и зли язви, и дома му, заради Сара, жената на Аврам. Извиквайки обаче Фараон Аврам, каза: Какво това ми направи, защото не ми съобщи, че тя е твоя жена? Защо каза, че тя е моя сестра; и взех я за своя жена, и сега ето жената ти пред теб, вземи я и си иди. И Фараон заповяда на мъжете да изпратят Аврам, и жената му, и всичко, което беше негово.

13

Аврам отиде нагоре от Египет, той и жената му, и всичко

негово, и Лот с него, в пустинята. Абрам беше много богат с добитък, сребро и злато. И отиде откъдето беше дошъл, в пустинята до Ветил, до мястото, където по-рано беше неговата шатра, между Ветил и Ангай, на мястото на жертвеника, където беше направил в началото, и призова там Аврам името Господне. И Лот, който пътуваше с Абрам, имаше овце, волове и шатри. И земята не побираше тях да живеят заедно, защото притежанията им бяха много, и земята не побираше тях да живеят заедно. И стана битка между овчарите на добитъка на Аврам и между овчарите на добитъка на Лот, а хананеите и ферезеите тогава живееха в земята. Каза Аврам на Лот: Да не бъде битка между мен и теб, и между моите овчари и твоите овчари, защото ние сме братя. Не е ли цялата земя пред теб? Отдели се от мен: ако ти отидеш наляво, аз ще отида надясно, ако ли ти отидеш надясно, аз ще отида наляво. И като повдигна Лот очите си, видя цялата околност на Йордан, че цялата беше напоявана, преди Бог да разруши Содом и Гомора, като райската градина Божия и като египетската земя, до Зогора. И Лот избра за себе си цялата околност на Йордан, и Лот тръгна на изток, и се разделиха всеки от брат си. Абрам обаче живя в земята Ханаан, а Лот живя в град на околностите и разпъна шатъра си в Содом. Хората обаче в Содом бяха твърде зли и грешници пред Бога. И Бог каза на Аврам след разделянето на Лот от него: Вдигни очите си и виж от мястото, където сега си, към север и юг, и изток, и море. Защото цялата земя, която виждаш, на теб ще я дам и на потомството ти до века. И ще направя семето ти като

пясъка на земята; ако може някой да преброи пясъка на земята, то и семето ти ще бъде преброено. Изправи се и обходи земята по дължина и по широчина, защото на теб ще я дам и на потомството ти завинаги. И като премести шатъра си, Аврам дойде и се засели при дъба Мамре, който беше в Хеврон, и построи там жертвеник на Господа.

14

Случи се в царството на Амарфал, цар на Сенаар, и Ариох, цар на Еласар, Ходологомор, цар на Елам, и Таргал, цар на народите, Те воюваха с Балла, цар на Содом, и с Барса, цар на Гомор, и със Сеннаар, цар на Адама, и със Симобор, цар на Севоим, и с цар Балак – това е Сигор. Всички те се съгласиха при солената долина, това е морето на солта. Дванадесет години те служиха на Ходоллогомор, а на тринадесетата година се отцепиха. В четиринадесетата година дойде Ходоллогомор и царете с него, и поразиха великаните в Астарот и Карнаим, и силните народи заедно с тях, и Оммейците в града Сауе. И хорейците в планините Сеир, до теревинта на Фаран, която е в пустинята. И като се завърнаха, дойдоха при извора на съда, това е Кадеш, и поразиха всички управители на Амалик и Аморейците, които живееха в Хасасон-Тамар Излезе царят на Содом, царят на Гомор, царят на Адама, царят на Севоим и царят на Балак (това е Сигор), и се построиха срещу тях за битка в солената долина. към Ходоллогомор, цар на Елам, и Тапгал,

цар на народите, и Амарфал, цар на Сеннаар, и Ариох, цар на Елласар – четиримата царе срещу петимата. А солената долина имаше кладенци с асфалт, и кралят на Содом и кралят на Гомора избягаха и паднаха там, а оставените избягаха в планината. Взеха целия имот на Содом и Гомор, и всичката им храна, и си отидоха. Взеха обаче и Лот, сина на брата на Аврам, и багажа му, и заминаха, защото той живееше в Содом.

Пристигнал обаче някой от спасените и съобщил на Аврам евреина, а той живеел при дъба на Мамре Амореева, брата на Есхол и брата на Аунан, които били съюзници на Аврам. Чул но Аврам, че бил пленен Лот, братът му, преброил собствените си домородни слуги - триста и осем души, и ги преследвал до Дан. И нападна ги през нощта той и слугите му, и ги порази, и ги преследва до Хоба, която е отляво на Дамаск. И върна обратно цялата конница на Содом, и Лот, племенника си, върна обратно, и всичките му притежания, и жените, и народа. Излезе и царят на Содом да го посрещне, след като той се върна от поражението на Ходоллогомор и на царете, които бяха с него, в долината на Савуй, това беше равнината на царете.

И Мелхиседек, крал на Салим, изнесе хляб и вино, а той беше свещеник на Всевишния Бог. И благослови Аврам, и каза: благословен Аврам на Бога Всевишния, който създаде небето и земята. И благословен да е Всевишният Бог, който предаде враговете ти в ръцете ти, и Аврам му даде десятък

от всичко. Казал и кралят на Содом на Аврам: Дай ми мъжете, а конете вземи за себе си. Каза Аврам на царя на Содом: Ще простра ръката си към Господа, Бога Всевишен, Който създаде небето и земята, Ако от нишка до ремък на сандал ще взема от всичките ти неща, за да не кажеш, че аз обогатих Аврам. Освен това, което ядоха младите мъже, и дела на мъжете, които отидоха заедно с мен - Есхол, Авнан, Мамре - тези ще вземат дял.

15

След тези думи Господ се обърна към Аврам във видение, казвайки: Не бой се, Аврам, аз съм твой щит, наградата ти ще бъде твърде голяма. Казва обаче Аврам: Господарю Господи, какво ще ми дадеш? Аз си отивам бездетен, а синът на домакинството ми, този Дамаск Елиезер. И каза Аврам: Понеже не си ми дал потомство, роденият в дома ми ще ме наследи. И веднага глас Господен стана към него, казвайки: Не този ще те наследи, но който ще излезе от теб, той ще те наследи. Изведе го навън и му каза: Погледни към небето и преброй звездите, ако можеш да ги преброиш. И каза: Така ще бъде потомството ти. И Аврам повярва на Бога, и това му се зачете за праведност. Каза му: Аз съм Бог, Който те изведох от земята на халдейците, за да ти дам тази земя да я наследиш. Каза обаче: Господарю Господи, по какво ще зная, че ще я наследя? Каза му: Вземи ми тригодишна юница, тригодишна коза, тригодишен овен,

гургулица и гълъб. Взе обаче за него всички тези неща и ги раздели по средата, и ги постави едни срещу други, но птиците не раздели. Слязоха птици върху телата, върху разделените им на две части, и Аврам седна при тях. Около залеза на слънцето транс падна на Аврам, и ето, голям тъмен страх го обзе. И беше казано на Аврам: Знаейки ще знаеш, че семето твое ще бъде пришелец в земя не своя, и ще ги поробят, и ще ги измъчват, и ще ги унижат четиристотин години. Но народа, на който ако служат, ще съдя аз, а след това те ще излязат оттук с много имущество. Ти обаче ще отидеш при бащите си в мир, отгледан в добра старост. В четвъртото поколение обаче те ще се върнат тук, защото греховете на аморейците все още не са се изпълнили до сега. Тъй като слънцето залезе, появи се пламък, и ето димяща пещ и огнени факли, които преминаха между тези разделени парчета. В онзи ден Господ направи завет с Аврам, казвайки: На твоето семе ще дам тази земя, от реката Египет до голямата река Евфрат. Кенеите, кенезеите и кедмонеите, и хетейците, и ферезейците, и рафаимите, и аморейците, и ханаанците, и евейците, и гергесейците, и евусейците.

16

Сарай, жената на Аврам, не му раждаше, а тя имаше слугиня египтянка на име Агар. Сарай каза на Аврам: Ето, Господ ме затвори да не раждам. Влез при слугинята ми, за

да мога да получа деца от нея. И Аврам послуша гласа на Сарай. И взела Сара, жената на Аврам, Агар египтянката, нейната собствена слугиня, след десет години от живеенето на Аврам в земята Ханаан, и я даде на Аврам, мъжа си, за жена. И влезе при Агар, и тя зачена, и видя, че е бременна, и господарката ѝ беше унизена пред нея. Каза Сара на Аврам: Неправда ми се причинява от теб! Аз дадох слугинята си в пазвата ти, но тя, като видя че е бременна, ме презря. Бог да съди между мен и теб! Каза обаче Аврам към Сара: Ето, твоята слугиня е в твоите ръце, постъпвай с нея както ти е угодно. И Сара я малтретираше, и тя избяга от лицето ѝ.

Намери я вестителят Господен при извора на водата в пустинята, при извора на пътя към Шур. И ангелът Господен ѝ каза: Агар, слугинята на Сара, откъде идваш и къде отиваш? И тя каза: Бягам от лицето на Сара, моята господарка. Каза ѝ ангелът Господен: Върни се при госпожата си и покори се под ръцете ѝ. И ангелът Господен ѝ каза: Умножавайки, ще умножа потомството ти, и то няма да може да бъде преброено поради множеството му. И каза ѝ ангелът Господен: Ето, ти си бременна и ще родиш син, и ще наречеш името му Исмаил, защото Господ чу унижението ти. Този ще бъде необуздан човек, ръцете му върху всички, и ръцете на всички върху него, и пред лицето на всичките си братя ще живее. И тя нарече името на Господа, Който говореше към нея: Ти си Богът, Който ме вижда, защото каза: Наистина видях пред лицето Му Явилия се на мен. Заради това той нарече кладенеца

кладенец, който видяха пред себе си, ето между Кадеш и Барад. И Агар роди на Аврам син, и Аврам нарече името на сина си, когото Агар му роди, Исмаил. Аврам беше на осемдесет и шест години, когато Агар роди на Аврам Исмаил.

17

Стана се, че Аврам беше на деветдесет и девет години. И Господ се яви на Аврам и му каза: Аз съм твоят Бог, бъди благоугоден пред Мен и бъди безупречен. И ще поставя завета Си между Мене и теб, и ще те умножа твърде много. И Аврам падна по лице. И Бог говори на него, казвайки: И аз, ето завета ми с теб, и ще бъдеш баща на множество народи. И няма вече да се наричаш Аврам, но името ти ще бъде Авраам, защото те направих баща на много народи. И ще те увеличавам твърде много, и ще те направя на народи, и царе от теб ще излязат. И ще установя завета Си между теб и между потомството ти след теб в поколенията им, за вечен завет, да бъда твой Бог и на потомството ти след теб. И ще дам на теб и на потомството ти след теб земята, в която пребиваваш, цялата Ханаанска земя, за вечно владение, и ще бъда техен Бог. И Бог каза на Авраам: Ти обаче ще пазиш завета Ми, ти и потомството ти след теб в поколенията им. И това е заветът, който ще пазиш между мен и вас, и между твоето потомство след теб в техните поколения: ще бъде обрязан всеки ваш мъжки. И ще бъдете

обрязани на плътта на краекожието си, и това ще бъде знак на завета между мене и вас. И дете на осем дни ще бъде обрязано у вас, всеки от мъжки пол в поколенията ви, както роденият в дома, така и купеният със сребро от всеки чужд син, който не е от твоето семе, С обрязване ще бъде обрязан роденият в къщата ти и купеният със сребро, и заветът ми ще бъде върху плътта ви като вечен завет. И необрязаният мъжки, който не бъде обрязан на плътта на краекожието си в осмия ден, ще бъде унищожена онази душа от рода си, защото е нарушил завета ми. И каза Бог на Авраам: Сарай, жената ти, няма да бъде наречена с името си Сарай, Сара ще бъде името ѝ. Ще я благословя и ще ти дам от нея дете, и ще го благословя, и ще стане народи, и царе на народи ще произлязат от него. И падна Авраам по лице, засмя се и каза в ума си: Дали на стогодишен ще се роди син? И дали Сара на деветдесет години ще роди? Авраам каза на Бога: Нека този Исмаил живее пред теб. Каза Бог на Авраам: Да, ето Сара, жена ти, ще ти роди син и ще наречеш името му Исаак, и ще установя завета си с него, вечен завет, да бъда негов Бог и Бог на потомството му след него. Относно Исмаил, ето, чух те и ето, благослових го, и ще го увелича, и ще го умножа много. Дванадесет народа ще роди и ще го направя велик народ. Но завета Си ще установя с Исаак, когото Сара ще ти роди по това време, в другата година. Завърши да говори с него и Бог се възнесе от Авраам.

И взе Авраам сина си Исмаил, и всички свои домашно родени, и всички купени със сребро, и всеки мъжки от

мъжете в къщата на Авраам, и обряза краекожията им в онзи ден, както му говори Бог. Авраам беше деветдесет и девет години, когато обряза плътта на краекожието си. Исмаил, неговият син, беше на тринадесет години, когато беше обрязана плътта на краекожието му. В същото време на онзи ден беше обрязан Авраам и Исмаил, синът му, И всички мъже от дома му, и домашно родените му, и купените със сребро от чужди народи.

18

Появи се на него Богът при дъба на Мамре, когато той седеше на входа на шатрата си по пладне. Вдигнал очи нагоре, той видя, и ето трима мъже стояха над него, и като ги видя, притича да ги посрещне от вратата на шатъра си и се поклони до земята. И каза: Господи, ако съм намерил благоволение пред теб, не заминавай слугата си. Нека бъде донесена вода, и нека измият краката ви, и се охладете под дървото. И ще взема хляб, и ще ядете. И след това ще отидете по пътя си, заради който свърнахте към слугата си. И каза: Така направи, както си казал. И Авраам побърза към шатрата при Сара и каза на нея: Побързай и замеси три мерки фина брашно, и направи хлябове, печени в пепел. И към воловете изтича Авраам, и взе нежно и хубаво теле, и го даде на слугата, и той побърза да го приготви. Взе масло, мляко и телето, което беше приготвил, и постави пред тях, и те ядоха, а той стоеше при тях под дървото.

Каза му: Къде е жена ти Сара? А той отговори: Ето, в шатъра. Каза обаче: Връщайки се, ще дойда при теб по това време следващата година, и Сара, твоята жена, ще има син. А Сара слушаше при вратата на шатрата, бидейки зад него. Авраам и Сара бяха старци, напреднали на възраст, и на Сара беше преустановило да става женското. Сара се засмя в себе си, казвайки: Наистина не ми се е случило до сега, а и господарят ми е стар. И каза Господ към Авраам: Защо се изсмя Сара в себе си, казвайки: Наистина ли ще родя? Аз обаче съм остаряла. Нищо няма да бъде невъзможно за Бога; в това време ще се върна при теб след година, и Сара ще има син. Отрече обаче Сара, казвайки: Не се засмях, защото се уплаши. И каза ѝ: Не, но ти се засмя.

Изправили се оттам, мъжете погледнаха към Содом и Гомор. Авраам пътуваше заедно с тях, изпращайки ги. Но Господ каза: Не, няма да скрия аз от Авраам, слугата мой, това което аз правя. Авраам ще стане голям и многоброен народ, и в него ще бъдат благословени всички народи на земята. Знаех, защото той ще заповяда на синовете си и на дома си след него, и те ще пазят пътищата Господни, да вършат правда и съд, за да донесе Господ върху Авраам всичко, колкото му говори. Каза Господ: Викът на Содом и Гомор се е умножил към мене, и греховете им са твърде големи. Слязъл, следователно ще видя дали според вика им, който идва към мене, те се завършват, а ако не – за да зная. И мъжете, като се обърнаха оттам, отидоха в Содом, а Авраам още стоеше пред Господа. И приближавайки се,

Авраам каза: Не унищожавай праведния заедно с нечестивия, и ще бъде праведният като нечестивият. Ако има петдесет праведни в града, ще ги унищожиш? Няма ли да пощадиш цялото място заради петдесетте праведни, ако са в него? По никакъв начин ти няма да направиш това нещо - да убиеш праведния заедно с нечестивия, и праведният да бъде като нечестивия, по никакъв начин! Съдещият цялата земя, няма ли да извърши правосъдие? Каза Господ: Ако има в Содом петдесет праведни в града, ще пощадя целия град и цялото място заради тях. И Авраам отговори и каза: Сега започнах да говоря към Господа моя, а аз съм земя и пепел. Ако обаче петдесетте праведни намалеят до четиридесет и пет, ще унищожиш ли заради петте целия град? И каза: Няма да унищожа, ако намеря там четиридесет и пет. И добави още да говори към него, и каза: Ако обаче бъдат намерени там четиридесет, и каза: Няма да унищожа заради четиридесетте. И каза: Нека не се разгневи Господ, ако проговоря; ако обаче се намерят там тридесет? И каза: Няма да унищожа заради тридесетте. И каза: Понеже имам да говоря към Господа, ами ако бъдат намерени там двадесет? И каза: Няма да унищожа, ако намеря там двадесет. И каза: Нека не се разгневи Господ, ако проговоря още веднъж; ако обаче бъдат намерени там десет? И каза: Няма да унищожа заради десетте. Отиде си Господът, след като престана да говори с Авраам, и Авраам се върна на своето място.

19

Дойдоха двамата пратеници в Содом вечерта. Лот седеше при портата на Содом, и като видя Лот, възправи се да ги посрещне, и се поклони с лице до земята. И каза: Ето, господа, отклонете се в къщата на слугата си, пренощувайте, измийте си краката и като станете рано, ще си отидете по пътя си. И казаха: Не, но ще пренощуваме на улицата. И той ги подтикна, и те се отклониха към него, и влязоха в къщата му, и направи им угощение, и изпече им безквасни хлябове, и ядоха. Преди да заспят обаче, мъжете на града, содомяните, заобиколиха къщата - от младеж до старец, всички хора заедно. И те извикваха Лот и му казваха: Къде са мъжете, които влязоха при теб тази нощ? Изведи ги при нас, за да имаме отношения с тях. Излезе Лот при тях на прага и затвори вратата след себе си. Каза им: По никакъв начин, братя, не вършете зло. Имам две дъщери, които не са познали мъж, ще ги изведа при вас и използвайте ги както ви е угодно, само на тези мъже не правете несправедливост, защото за това влязоха под покрива на гредите ми. Казаха му: Отдръпни се оттам! Дошъл си да пришълствуваш, а не и да съдиш! Сега следователно теб ще третираме по-зле, отколкото онези. И принуждаваха мъжа Лот силно, и приближиха да разбият вратата. Протягайки ръце, мъжете дръпнаха Лот към себе си в къщата и затвориха вратата на къщата. А мъжете, които бяха при вратата на къщата, поразиха със слепота от

малък до голям, и те се изнуриха, търсейки вратата. Казаха мъжете на Лот: Имаш ли тук зетьове, или синове, или дъщери? Или ако някой друг е твой в града, изведи го от това място, Защото ние унищожаваме това място, тъй като викът им беше издигнат пред Господа, и Господ ни изпрати да го унищожим. Излезе Лот и говори към зетьовете си, които бяха взели дъщерите му, и каза: Станете и излезте от това място, защото Господ унищожава града. Но изглеждаше, че се шегува пред зетьовете си. Когато настъпи зората, ангелите подканяха Лот, казвайки: Стани, вземи жена си и двете си дъщери, които имаш, и излез, за да не погинеш и ти заедно с беззаконията на града. И те се смутиха, и ангелите хванаха ръката му, и ръката на жена му, и ръцете на двете му дъщери, защото Господ го пощади.

И стана, когато ги изведоха навън, и казаха: Спасявайки, спаси душата си, не поглеждай назад, нито застивай в цялата околна област, в планината се спаси, да не би някога да бъдеш отнесен. Каза и Лот към тях: Моля ви. Господи, тъй като слугата ти намери милост пред теб, и ти увеличи правдата си, която правиш върху мен, за да живее душата ми, аз обаче не ще мога да бъда спасен към планината, да не би някога да ме настигнат злините и да умра. Ето, този град е близо, за да избягам там; той е малък, и там ще бъда спасен – нали е малък? И душата ми ще живее заради теб. И каза му: ето, уважих твоето лице и заради това слово няма да унищожа града, за който говори. Бързай, следователно, да се спасиш там, защото не ще мога да направя нищо,

докато не дойдеш ти там. Поради това нарече името на онзи град Сигор. Слънцето изгря над земята и Лот влезе в Сигор. И Господ изля върху Содом и Гомора сяра и огън от Господа от небето. И разруши тези градове, и цялата околна област, и всички жители в градовете, и всичко, което растеше от земята. И жената му погледна назад и стана стълб от сол. Авраам стана рано сутринта и отиде на мястото, където беше стоял пред Господа. И той погледна към Содом и Гомор, и към цялата околна област, и видя, и ето издигаше се пламък от земята, като пара от пещ. И стана, когато Бог унищожи всички градове на околната област, Бог си спомни за Авраам и изпрати Лот от средата на унищожението, когато Господ разруши градовете, в които живееше Лот.

Лот отиде нагоре от Сигор и се засели в планината, той и двете му дъщери с него, защото се уплаши да живее в Сигор, и живееше в пещерата, той и двете му дъщери с него. Каза старата на младата: Баща ни е стар и няма никой на земята, който да дойде при нас, както подобава на цялата земя. Ела и нека напоим баща ни с вино, и нека преспим с него, и нека възкресим от баща ни потомство. Напоиха баща си с вино през онази нощ, и по-старата влезе и преспа с баща си през онази нощ, и той не знаеше нито когато заспа, нито когато стана. Стана се на следващия ден и по-старата каза на по-младата: Ето, преспах вчера с баща ни, нека го напоим с вино и тази нощ, и като влезеш, легни с него, и нека възкресим от баща ни семе. Те дадоха да пие и

в онази нощ на баща си вино, и по-младата влезе и спа с баща си, и той не знаеше нито когато тя легна, нито когато стана. И двете дъщери на Лот зачнаха от баща си. И по-възрастната роди син и нарече името му Моав, казвайки: От баща ми. Той е бащата на моавитите до днес. Роди и по-младата син и нарече името му Аман, като каза: Син на рода ми, той е бащата на амонитите до днешния ден.

20

И премести се оттам Авраам в земята към юг, и живя между Кадес и Сур, и пришелствуваше в Герара. Авраам каза за Сара, жената си, че тя е негова сестра, защото се уплаши да каже, че е негова жена, за да не го убият мъжете на града заради нея, и Авимелех, царят на Герар, изпрати и взе Сара. И Бог дойде при Авимелех насън през нощта и каза: Ето, ти ще умреш заради жената, която си взел, а тя е омъжена. Авимелех обаче не я докосна и каза: Господи, ще погубиш ли народ незнаещ и праведен? Не той самият ми каза: Сестра ми е? И тя ми каза: Брат ми е? С чисто сърце и с праведни ръце направих това. Каза му Бог в сън: И аз знаех, че в чисто сърце направи това, и те пощадих да не съгрешиш против мен, затова не ти позволих да се докоснеш до нея. Сега обаче върни жената на човека, защото той е пророк и ще се помоли за теб, и ще живееш. Ако обаче не я връщаш, знай, че ще умреш ти и всичко твое. И стана рано Авимелех сутринта, и повика всички слугите

си, и говори всички тези думи в ушите им, и уплашиха се всички човеците много. И извика Авимелех Авраам и каза на него: Какво това направи на нас? Нещо не съгрешихме ли срещу теб, че донесе върху мен и върху царството ми голям грях? Дело, което никой не би направил, ти си направил на мен. Каза и Авимелех на Авраам: Какво като видя, направи това? Каза обаче Авраам: Казах си, защото няма благочестие на това място и ще ме убият заради жена ми. И наистина, тя е моята сестра от баща, но не от майка, и стана ми жена. Стана се, че когато Бог ме изведе от къщата на баща ми, казах ѝ: Тази правда ще ми окажеш - на всяко място, където влезем, казвай за мен, че съм ти брат. Взе обаче Авимелех хиляда дидрагми, и овце, и телета, и слуги, и слугини, и даде на Авраам, и върна му Сара, жената му. И каза Абимелех на Авраам: Ето земята ми пред теб, където ти харесва, живей. А на Сара каза: Ето, дадох хиляда дидрахми на брат ти; това ще ти бъде за чест на лицето ти и на всички, които са с теб, и за всичко говори истината. Авраам се помоли на Бог и Бог изцели Авимелех, жена му и слугините му, и те родиха. Защото Господ затвори отвън всяка утроба в дома на Авимелех заради Сара, жената на Авраам.

21

И Господ посети Сара, както каза, и Господ направи на Сара, както говори. И след като зачена, роди на Авраам син в

старост, в определеното време, както му беше говорил Господ. И Авраам нарече името на сина си, който му се роди, когото му роди Сара, Исаак. Обрязал обаче Авраам Исаак на осмия ден, както му заповяда Бог. И Абраам беше на сто години, когато му се роди синът му Исаак. Каза и Сара: Смях ми направи Господ, защото който чуе ще се зарадва с мен. И каза: Кой ще възвести на Авраам, че Сара кърми дете? Че родих син в старостта си. И детето порасна и беше отбито от кърма, и Авраам направи голямо угощение в деня, когато Исаак, синът му, беше отбит от кърма. Видяла обаче Сара сина на Агар египтянката, който се родил на Авраам, да играе с Исаак, нейния син, И каза на Авраам: Изпъди тази слугиня и сина ѝ, защото синът на тази слугиня няма да наследи заедно с моя син Исаак. Твърдо обаче се яви това слово пред Авраам относно сина му. Бог каза на Авраам: Да не ти бъде тежко заради детето и заради слугинята. Всичко, което ти каже Сара, слушай гласа ѝ, защото чрез Исаак ще бъде наречено твоето потомство. И сина на тази слугиня ще направя голям народ, защото е твое потомство. Авраам стана сутринта и взе хлябове и мех с вода, и даде на Агар, и постави детето върху рамото ѝ, и я изпрати. Тя отиде и скиташе из пустинята при кладенеца на клетвата. Престана обаче водата от меха и тя хвърли детето под една елха. Отишла, тя седеше отсреща него отдалеч, като на хвърляне с лък, защото каза: Да не видя смъртта на детето си. И седна отсреща него, а детето извика и заплака. Бог чу гласа на детето от мястото, където то беше, и ангел Божи извика към Агар от небето и каза ѝ:

Какво ти е, Агар? Не се бой, защото Бог чу гласа на детето от мястото, където то е. Възстани и вземи детето, и го задръж с ръката си, защото ще го направя голям народ. И Бог отвори очите ѝ и тя видя кладенец с жива вода, и отиде, и напълни меха с вода, и напои детето. И Бог беше с детето, и то порасна, и живееше в пустинята, и стана стрелец. И живял в пустинята, и майката му взела жена от Фаран Египетски.

Стана се в онова време, и каза Авимелех, и Охозат, съветникът му, и Фихол, военачалникът на войската му, към Авраам, казвайки: Бог е с теб във всичко, което правиш. Сега, следователно, закълни ми се в Бога, че няма да ми навредиш, нито на потомството ми, нито на името ми, но според справедливостта, която аз показах към теб, ще постъпиш и ти с мен и със земята, в която ти пребиваваше. И Авраам каза: Аз ще се закълна. И укори Авраам Авимелех относно кладенците на водата, които отнеха слугите на Авимелех. И Авимелех му каза: Не знаех кой ти направи това нещо, нито ти ми съобщи, нито аз чух, освен днес. И Авраам взе овце и телета, и ги даде на Авимелех, и двамата сключиха завет. И Авраам постави седем агнета овце отделно. И Абимелех каза на Авраам: Какво са тези седем агнета от овцете, които ти постави отделно? И Авраам каза, че седемте агнета ще вземеш от мен, за да ми бъдат за свидетелство, че аз изкопах този кладенец. Заради това той нарече онова място Кладенец на клетвата, защото там се заклеха и двамата. И сключиха завет при кладенеца на клетвата, и възстана Авимелех, Охозат, неговият съветник,

и Фихол, главнокомандващият на войската му, и се върнаха в земята на филистимците. И Авраам засади поле при кладенеца на клетвата и призова там името на Господа, Бог вечен. Авраам пребиваваше в земята на филистимците много дни.

22

И стана след тези думи Бог изпита Авраам, и каза му: Авраам, Авраам, и той каза: Ето ме. И каза: Вземи сина си любимия, когото обичаше, Исаак, и иди във високата земя, и принеси го там като всеизгаряне на една от планините, които ще ти кажа. Възкачвайки се, Авраам сутринта оседла магарето си, взе със себе си двама слуги и Исаак, сина си, и разцепвайки дърва за всеизгаряне, възкачвайки се, отиде и дойде на мястото, което Бог каза нему, на третия ден. И Авраам повдигна очи и видя мястото отдалеч. И каза Авраам на слугите си: Седнете тук с магарето, аз же и детето ще преминем дотук, и след като се поклоним, ще се върнем при вас. Авраам взе дървата за всеизгарянето и ги постави на сина си Исаак, а сам взе в ръцете си огъня и меча, и двамата тръгнаха заедно. Исаак каза на баща си Авраам: Татко. А той каза: Какво има, дете? Исаак каза: Ето огъня и дървата, но къде е овцата за всеизгаряне? Каза и Авраам: Бог ще си осигури овца за всеизгаряне, дете. Отишли и двамата заедно, Дойдоха на мястото, което Бог му каза, и Авраам построи там жертвеника, и сложи

дървата, и като свърза сина си Исаак, сложи го на жертвеника отгоре на дървата. И Авраам простря ръката си, за да вземе меча и да заколи сина си. И Вестителят Господен го извика от небето и каза: Аврааме, Аврааме! А той каза: Ето ме. И каза: Не слагай ръката си върху детето, нито му прави нищо, защото сега познах, че се боиш от Бога, и не пощади сина си възлюбения заради мене. И Авраам, като погледна нагоре с очите си, видя, и ето един овен, хванат в храсталака Савек за рогата. И Авраам отиде, взе овена и го принесе като всеизгаряне вместо Исаак, сина си.

И Авраам нарече онова място Господ видя, за да казват днес: На планината Господ се яви. И Ангелът Господен извика Авраам втори път от небето, Казвайки: Заклех се в Себе Си, казва Господ, понеже направи това нещо и не пощади сина си възлюбения заради Мене, Наистина ще те благословя и ще умножа семето ти като звездите на небето и като пясъка при брега на морето, и семето ти ще наследи градовете на противниците си. И ще бъдат благословени в семето твое всички народи на земята, защото ти се подчини на гласа ми. Обърна се Авраам към слугите си и, станали, отидоха заедно при кладенеца на клетвата. И живя Авраам при кладенеца на клетвата.

Случи се след тези думи, и беше съобщено на Авраам, като казваха: Ето, Мелха също роди синове на Нахор, твоя брат, Уз първородния, и Буз, брат негов, и Камуел, баща на

сирийците, и Хазад, и Азау, и Фалдес, и Йелдаф, и Батуел. Бетуел роди Ревека. Осем са тези синове, които Мелха роди на Нахор, брата на Авраам. И наложницата му, на която името беше Реума, роди и тя Тавек, и Таам, и Тохос, и Моха.

23

Животът на Сара стана сто двадесет и седем години. И умря Сара в град Арбок, който е в долината, това е Хеврон в земята Ханаан. Дойде и Авраам да оплаче Сара и да скърби. И Авраам стана от мъртвия си, и Авраам каза на синовете на Хет, казвайки, Пришълец и чужденец съм аз сред вас, дайте ми, прочее, притежание на гроб сред вас, и ще погреба мъртвия си. Отговориха обаче синовете на Хет на Авраам, казвайки: Не, господарю. Чуй ни, господарю, ти си крал от Бога сред нас, в най-избраните наши гробници погреби твоя мъртвец, защото никой от нас няма да ти попречи с гробницата си да погребеш твоя мъртвец там. Но Абрахам стана и се поклони на народа на земята, на синовете на Хет. И Авраам им говори, казвайки: Ако имате съгласие в душите си да погреба мъртвия си далеч от лицето си, чуйте ме и говорете за мен на Ефрон, сина на Саар. И нека ми даде двойната пещера, която е негова, която се намира в част от неговото поле; за сребро на достойната цена дайте ми я между вас за притежание на гробница. Ефрон седеше сред синовете на Хет, и отговаряйки, Ефрон хетееца каза на Авраам, като го

слушаха синовете на Хет и всички влизащи в града, казвайки, Бъди при мен, господарю, и ме чуй: полето и пещерата, която е в него, на теб давам; пред всички мои граждани съм го дал на теб – погреби твоя мъртвец. И Авраам се поклони пред народа на земята. И каза на Ефрон в ушите пред народа на земята: Тъй като си към мен, чуй ме - среброто за полето вземи от мен, и ще погреба мъртвия си там. Отговори обаче Ефрон на Авраам, като каза, Не, господарю, наистина чух – земя от четиристотин сребърни дидрахми, но какво би било това между мене и тебе? Ти обаче погреби мъртвеца си. И чу Авраам Ефрон, и възвърна Авраам на Ефрон среброто, което той говори в ушите на синовете на Хет – четиристотин дидрахми сребро, одобрено при търговците. И застана полето на Ефрон, което беше в двойната пещера, която е срещу Мамбре, полето и пещерата, която беше в него, и всяко дърво, което беше в полето, и всичко, което е в границите му наоколо, на Авраам, в притежание пред синовете на Хет и пред всички влизащи в града. След това Авраам погреба жена си Сара в пещерата на двойното поле, което е срещу Мамре, това е Хеврон в земята Ханаан. И бе потвърдено полето и пещерата, която беше в него, на Авраам като притежание за гроб от синовете на Хет.

24

И Авраам беше стар, напреднал на възраст, и Господ

благослови Авраам във всичко.

И каза Авраам на слугата си, най-стария в къщата му, управителя на всичко негово: Сложи ръката си под бедрото ми. И те заклевам в Господа, Бога на небето и Бога на земята, да не вземеш жена за сина ми Исаак от дъщерите на ханаанците, сред които аз живея. Но в земята моя, където се родих, ще отидеш, и при племето ми, и ще вземеш жена за сина ми Исаак оттам. Каза и към него слугата: Не би ли някога жената да не пожелае да отиде с мене в тази земя? Да върна ли сина ти в земята, откъдето си излязъл? Авраам му каза: Внимавай да не отведеш сина ми там. Господ Бог на небето и Бог на земята, който ме взе от къщата на баща ми и от земята, в която се родих, който ми говори и който ми се закле, казвайки: На тебе ще дам тази земя и на твоето потомство, Той ще изпрати Своя Ангел пред тебе, и ще вземеш жена за сина ми оттам. Ако обаче жената не пожелае да отиде с теб в тази земя, ще бъдеш свободен от клетвата ми, само сина ми не връщай там. И постави слугата ръката си под бедрото на Авраам, господаря си, и му се закле относно това слово. И слугата взе десет камили от камилите на своя господар и от всички добри неща на своя господар със себе си, и като стана, отиде в Месопотамия, в града Нахор. И той накара камилите да легнат извън града при кладенеца с вода привечер, когато излизат жените, които черпят вода.

И каза: Господи, Боже на господаря ми Авраам, дай ми

успех днес и покажи милост към господаря ми Авраам. Ето аз стоя при извора на водата, а дъщерите на обитаващите града излизат да начерпят вода. И ще бъде девицата, на която аз кажа: Наклони стомната си, за да пия, и каже на мене: Пий ти, и камилите твои ще напоя, докато престанат да пият - тази си приготвил на слугата си Исаак, и в това ще зная, че си направил милост с господаря ми Авраам.

И стана се преди той да завърши да говори в ума си, и ето Ревека излизаше, родената на Ветуил, син на Мелха, жената на Нахор, брат на Авраам, имаща водоноса върху раменете си. А девицата беше много красива на вид, девица беше, мъж не я беше познал, и като слезе към извора, напълни водоноса си и се качи. Нападна но слугата към среща ѝ и каза: Дай ми да пия малко вода от стомната ти. Тя каза: Пий, господарю и побърза, и свали водната стомна върху ръката си, и го напои, докато той престана да пие. И каза: И на камилите ти ще дам вода, докато всички пият. И побърза и изпразни стомната за вода в коритото, и изтича към кладенеца, за да извлече отново, и изтегли вода за всички камили. Човекът я наблюдаваше и мълчеше, за да узнае дали Господ беше направил пътя му успешен, или не. Стана се, че когато всички камили спряха да пият, мъжът взе златни обеци с тегло една драхма и две гривни за ръцете ѝ с тегло десет златни. И попита я, и каза: Дъщеря на кого си? Кажи ми, има ли при баща ти място за нас да пренощуваме? Тя му каза: Аз съм дъщеря на Батуел, сина на Мелхас, когото тя роди на Нахор. И каза на него: И слама, и

храна много има при нас, и място за пренощуване. И доволният човек се поклони на Господа И каза: Благословен да е Господ, Бог на господаря ми Авраам, който не изостави правдата Си и истината Си към господаря ми, а мене Господ напъти в къщата на брата на господаря ми. И слугинята, след като изтича, съобщи в къщата на майка си според тези думи. На Ревека имаше брат, на когото името беше Лаван, и Лаван изтича към човека навън при извора. И стана се, когато видя обеците и гривните в ръцете на сестра си, и когато чу думите на Ревека, сестра си, която казваше: Така ми говори човекът, че дойде при човека, който стоеше при камилите до извора. И каза му: Ела, влез, благословени от Господа! Защо стоиш отвън? Аз приготвих къщата и място за камилите. Влезе и човекът в къщата, и разтовари камилите, и даде слама и храна на камилите, и вода да измият краката му и краката на мъжете, които бяха с него. И постави пред тях хлябове да ядат, и каза: Няма да ям, докато не кажа думите си. И той каза: Кажи.

И каза: Аз съм слуга на Авраам. Господ благослови господаря ми много, и той беше издигнат, и даде му овце, телета, сребро, злато, слуги, слугини, камили и магарета. И Сара, жената на господаря ми, роди един син на господаря ми след остаряването му, и той му даде всичко, което беше негово. И господарят ми ме закле, казвайки: Не бива да вземеш жена за сина ми от дъщерите на ханаанците, сред които аз живея като пришелец в тяхната земя. Но ще отидеш в къщата на баща ми и в моето племе, и ще вземеш

жена за сина ми оттам. Казах обаче на господаря си: Да не би жената да не пожелае да дойде с мен. И каза ми: Господ Бог, пред Когото съм бил благоугоден, Той ще изпрати Своя Вестител с теб и ще направи успешен пътя ти, и ще вземеш жена за сина ми от моето племе и от дома на баща ми. Тогава ще бъдеш невинен от проклятието ми, когато, защото ако дойдеш при племето ми и не ти дадат, ще бъдеш невинен от клетвата ми. И като дошъл днес при извора, казах: Господи, Боже на господаря ми Авраам, ако Ти благославяш пътя ми, по който сега аз вървя, Ето аз стоя при извора на водата, и дъщерите на хората на града излизат да извлекат вода, и ще бъде девицата, на която аз кажа: Дай ми да пия малко вода от твоята стомна, И ако тя ми каже: И ти пий, и на камилите ти ще дам вода, тази ще бъде жената, която Господ е приготвил за Своя слуга Исаак, и по това ще зная, че си показал милост към господаря ми Авраам. И стана, преди да завърша да говоря в ума си, веднага Ревека излизаше, имаща кана на раменете, и слезе на извора, и наля вода, но ѝ казах: напой ме. И побързвайки, свали водоноса върху ръката си и каза: Пий ти, и камилите твои ще напоя. И пиха, и камилите напои. И я попитах, и казах: Чия дъщеря си? Кажи ми. А тя каза: Аз съм дъщеря на Ватуил, син на Нахор, когото му роди Мелха. И поставих на нея обеците и гривните около ръцете ѝ. И бидейки доволен, поклоних се на Господа и благослових Господа Бога на господаря ми Авраам, който ме направи да успея в пътя на истината, за да взема дъщерята на брата на господаря ми за неговия син. Ако следователно вие

проявявате милост и правда към моя господар, а ако не – съобщете ми, за да се обърна надясно или наляво.

Отговаряйки, Лаван и Ветуил казаха: От Господа излезе това нещо, не можем да ти кажем нито зло, нито добро. Ето Ревека пред теб, вземи я и тръгвай, и нека бъде жена на сина на господаря ти, както говори Господ. Стана се, че когато слугата на Авраам чу думите им, поклони се до земята на Господа. И слугата изнесе сребърни и златни съдове и облекло, даде на Ревека, и дарове даде на брата ѝ и на майка ѝ. И ядоха, и пиха, и сам той, и мъжете, които бяха с него, и спаха. И като стана сутринта, каза: Изпратете ме, за да отида при господаря си. Казаха обаче братята ѝ и майката: Нека остане девицата при нас около десет дни, и след това ще си отиде. Той обаче каза към тях: Не ме задържайте, защото Господ направи пътя ми успешен. Изпратете ме, за да отида при господаря си. Те обаче казаха: Да повикаме детето и да попитаме устата ѝ. И те извикаха Ревека и ѝ казаха: Ще отидеш ли с този човек? А тя каза: Ще отида. И изпратиха сестра си Ревека и притежанията ѝ, и слугата на Авраам, и тези с него. И благословиха Ревека, и ѝ казаха: Сестро наша, стани хиляди десетки хиляди, и нека семето твое наследи градовете на противниците. Възкачвайки се, но Ревека и слугинките ѝ възседнаха върху камилите и отидоха с човека, и слугата, взел Ревека, отиде.

Исаак беше пътувал през пустинята при кладенеца на

виждането, а той живееше в земята към юг. И Исаак излезе да разговаря в равнината привечер, и като вдигна очите си, видя камили, които идваха. И Ревека, като погледна нагоре с очите си, видя Исаак и скочи от камилата. И каза на слугата: Кой е онзи човек, който върви в полето към среща с нас? Слугата каза: Този е моят господар. А тя взе покривалото и се облече. И слугата разказа на Исаак всичко, което беше направил. Исаак влезе в къщата на майка си, взе Ревека и тя стана негова жена, и той я обикна, и Исаак се утеши за Сара, майка си.

25

Авраам взе жена, на която името беше Кетура. Тя му роди Зомбран, Йезан, Мадал, Мадиам, Йесбок и Сойе. Иезан роди Саба и Дедан, а синовете на Дедан бяха Асуриеим, Латусиеим и Лаомеим. Синовете на Мадиам: Гефар, Афеир, Енох, Абеида и Елдага; всички тези бяха синове на Хеттура. Авраам даде всичките си притежания на сина си Исаак. И на синовете на наложниците си Авраам даде дарове, и ги изпрати от Исаак, сина си, докато още беше жив, на изток, в земята на изток. Тези са годините на живота на Авраам, колкото живя – сто седемдесет и пет години. И отслабвайки, умря Авраам в добра старост като стар човек и пълен с дни, и беше прибавен към народа си. И погребаха го Исаак и Исмаил, синовете му, в двойната пещера, в нивата на Ефрон, син на Саар Хетееца, която е срещу Мамбре, Полето

и пещерата, които Авраам придоби от синовете на Хет - там погребаха Авраам и Сара, жената му. Стана се, че след като умря Авраам, Бог благослови Исаак, неговия син, и Исаак се засели при кладенеца на видението. Това са родословията на Исмаил, сина на Авраам, когото роди Агар египтянката, слугинята на Сара, на Авраам. И това са имената на синовете на Исмаил, според имената на поколенията им: първородният на Исмаил Навайот, и Кидар, и Навдеил, и Масам, и Масма, и Дума, и Масе, И Ходдан, и Таиман, и Иетур, и Нафес, и Кедма. Тези са синовете на Исмаил, и тези са имената им в шатрите им и в селищата им, дванадесет управници според народите им. И това бяха годините на живота на Исмаил – сто тридесет и седем години, и той отслабна, умря и се прибра при рода си. Той се засели от Евилат до Сур, която е срещу Египет, до да се стигне към Асирийците; пред всичките си братя той се засели.

И тези са родословията на Исаак, синът на Авраам; Авраам роди Исаак. Исаак беше на четиридесет години, когато взе за жена Ревека, дъщерята на сириеца Ветуил от Месопотамия Сирийска, сестрата на сириеца Лаван. Исаак се молеше на Господа за жена си Ревека, защото тя беше безплодна, и Бог го изслуша, и жена му Ревека зачена. Скачаха децата в нея и тя каза: Ако така ми предстои да стане, защо ми е това? И тя отиде да попита Господа. И каза Господ на нея: Два народа в утробата ти са, и два народи от корема ти ще бъдат разделени, и народ ще надмине народ, и по-големият ще служи на по-малкия. И се изпълниха

дните да роди тя, и ето бяха близнаци в корема ѝ. Излезе първородният червеникав, цял като космата кожа, и нарече името му Исав. И след това излезе брат му, и ръката му хващаше петата на Исав, и нарече името му Яков. А Исаак беше на шестдесет години, когато Ревека ги роди. Увеличиха се младите мъже, и беше Исав човек, знаещ да лови, селски, а Яков беше човек прост, живеещ в къща. Исаак обичаше Исав, защото ловът му беше храна за него, а Ревека обичаше Яков.

Яков изпече яхния, а Исав дойде от полето изнемогващ. И каза Исав на Яков: Нахрани ме от тази червена вариво, защото съм отпаднал. Заради това беше наречено името му Едом. Каза обаче Яков на Исав: Продай ми днес първородството си. И каза Исав: Ето, аз отивам да умра, и за какво ми е това първородство? И Яков каза на него: Закълни ми се днес. И той му се закле, и Исав продаде първородството си на Яков. Яков даде на Исав хляб и лещена яхния, и той яде и пи, и като стана, си отиде, и Исав презря първородството.

26

Стана глад на земята, освен глада от по-рано, който стана във времето на Авраам, и отиде Исаак при Авимелех, цар на филистимците, в Герара. Яви се на него Господ и каза: Не слизай в Египет, а живей в земята, която ще ти кажа. И

живей като чужденец в тази земя, и ще бъда с теб, и ще те благословя, защото на теб и на твоето потомство ще дам цялата тази земя, и ще потвърдя клетвата си, която се заклех на Авраам, твоя баща. И ще умножа потомството ти като звездите на небето, и ще дам на потомството ти цялата тази земя, и ще бъдат благословени чрез потомството ти всички народи на земята. Вместо това, че Авраам, баща ти, послуша гласа ми и спази заповедите ми, и повеленията ми, и наредбите ми, и законите ми. Заселил се Исаак в Герара. Попитаха обаче мъжете на мястото относно Ревека, жената му, и той каза: Сестра ми е, защото се уплаши да каже, че е негова жена, за да не го убият мъжете на мястото заради Ревека, защото тя беше красива на вид. Стана се, че той остана там дълго време, и Авимелех, царят на Герар, надникна през прозореца и видя Исаак да играе с Ревека, жена му. Извика обаче Авимелех Исаак и каза му: Тогава наистина тя е твоя жена? Защо каза, че е моя сестра? Исаак му отговори: Казах го, защото помислих, че може да умра заради нея. Каза му Авимелех: Какво това направи на нас? Малко остана някой от рода ми да заспи с жената ти, и би донесъл върху нас вина от незнание. Заповяда Авимелех на целия свой народ, казвайки: Всеки, който се докосне до този човек и до жената му, ще бъде виновен за смърт. Посея Исаак в онази земя и намери през онази година стократен ечемик, и Господ го благослови. И човекът беше издигнат, и напредвайки, ставаше все по-голям, докато стана много голям. Стана и той придоби добитък от овце, добитък от волове и много земеделие. И филистимците му завидяха. И

всички кладенци, които слугите на баща му изкопаха във времето на баща му, филистимците запушиха и напълниха със земя. Каза и Авимелех към Исаак: Отиди от нас, защото стана много по-силен от нас. И Исаак отиде оттам, отседна в долината Герарска и живя там.

И отново Исаак изкопа кладенците на водата, които изкопаха слугите на Авраам, баща му, и запушиха ги филистимците, след като умря Авраам, баща му, и нарече на тях имена според имената, които нарече баща му. И слугите на Исаак изкопаха в долината на Герар и намериха там кладенец с жива вода. И овчарите на Герар се биха с овчарите на Исаак, твърдейки, че водата е тяхна, и нарекоха кладенеца Неправда, защото те го обидиха. Отишъл оттам, изкопа друг кладенец, но се караха и за онзи, и нарече името му Вражда. Отишъл оттам, той изкопа друг кладенец, и не се биха за него, и нарече името му Широко място, казвайки: Защото сега Господ ни разшири и ни увеличи на земята.

И той отиде оттам нагоре към кладенеца на клетвата. И яви се нему Господ в онази нощ и каза: Аз съм Бог на Авраам, баща ти, не бой се, защото съм с теб, и ще те благословя, и ще умножа семето ти заради Авраам, баща ти. И построил там олтар, и призова името Господне, и разпъна там шатрата си, а слугите на Исаак изкопаха там кладенец в долината Герарска. И Авимелех отиде при него от Герар, заедно с Охозат, неговия съветник, и Фихол,

главнокомандващият на войската му. И Исаак им каза: Защо дойдохте при мене? Вие ме омразихте и ме изпратихте от себе си. Те обаче казаха: Видяхме ясно, че Господ беше с теб, и казахме: нека има клетва между нас и между теб, и ще сключим с теб завет, Да не ни сториш зло, както и ние не те третирахме зле, и по какъвто начин постъпихме с теб добре, и те изпратихме с мир, и сега ти си благословен от Господа. И направи им угощение, и ядоха, и пиха. И като станаха рано сутринта, всеки се закле на ближния си, и Исаак ги изпрати, и те заминаха от него в мир. Случи се и в онзи ден, и пристигналите слуги на Исаак съобщиха нему относно кладенеца, който изкопаха, и казаха: Не намерихме вода. И нарече го Клетва, затова нарече името на онзи град Кладенец на Клетвата, до днешния ден.

Исав беше на четиридесет години и взе за жена Юдит, дъщерята на Беор Хетееца, и Басемат, дъщерята на Елон Хетееца. И те караха Исаак и Ревека.

27

Стана се, че след като остаря Исаак и очите му се затъмниха да вижда, той извика по-стария си син Исав и му каза: Сине мой, и той каза: Ето ме. И каза: Ето, остарях и не зная деня на смъртта си. Сега, прочее, вземи оръжието си, тулуса и лъка, и излез в полето, и ми налови дивеч. И направи ми

ястия, както обичам аз, и донеси ми ги, за да ям, за да те благослови душата ми, преди да умра. Ревека чу как Исаак говореше на сина си Исав, а Исав отиде в равнината да лови лов за баща си. Ревека обаче каза на Яков, по-младия си син: Виж, чух баща ти да говори с брат ти Исав и да казва: Донеси ми лов и направи ми ястия, за да те благословя пред Господа, след като ям, преди да умра. Сега, следователно, сине мой, слушай ме, както аз ти заповядвам. И като отидеш при овцете, вземи ми оттам две нежни и хубави козлета, и ще ги приготвя като ястия за баща ти, както обича. И ще донесеш на баща си, и той ще яде, за да те благослови баща ти, преди да умре. Каза обаче Яков на Ревека, майка му: Исав, брат ми, е космат мъж, а аз съм гладък мъж. Да не би някога баща ми да ме докосне, и ще бъда пред него като презиращ, и ще донеса върху себе си проклятие, а не благословение. Каза му майката: Върху мене да падне твоето проклятие, дете мое, само ме послушай и иди, донеси ми. Отивайки, той взе и донесе на майката, и майка му направи ястия, както обичаше баща му.

И Ревека взе хубавата роба на Исав, по-възрастния си син, която беше при нея в къщата, и облече с нея Яков, по-младия си син. И кожите на младите кози тя сложи около ръцете му и около голата част на шията му. И даде ястията и хлябовете, които направи, в ръцете на Яков, нейния син. И донесе на баща си и каза: Бащо. А той каза: Ето ме, кой си ти, дете? И Яков каза на баща си: Аз съм Исав, твоят

първороден. Направих както ми каза. Стани, седни и яж от лова ми, за да ме благослови душата ти. Исаак каза на сина си: Какво е това, което така бързо намери, дете мое? А той отговори: Това, което Господ, твоят Бог, предаде пред мене. Исаак каза на Яков: Приближи се до мен и ще те опипам, дете, дали ти си синът ми Исав, или не. Приближи се обаче Яков към баща си Исаак, и той го опипа, и каза: Гласът наистина е глас на Яков, но ръцете са ръце на Исав. И не го разпозна, защото ръцете му бяха като ръцете на брат му Исав, космати, и го благослови. И каза: Ти ли си синът ми Исав? А той каза: Аз съм. И каза: Донеси ми и ще ям от лова ти, дете мое, за да те благослови душата ми. И донесе му, и яде, и внесе му вино, и пи. И Исаак, баща му, каза на него: Приближи се до мен и целуни ме, дете. И приближавайки се, целуна го и помириса миризмата на дрехите му, и го благослови, и каза: Ето, миризмата на сина ми е като миризма на пълно поле, което Господ благослови. И да ти даде Бог от росата на небето и от тлъстината на земята, и множество жито и вино. И нека ти служат народи, и нека ти се поклонят владетели, и стани господар на брата си, и ще ти се поклонят синовете на баща ти; проклинащият те – проклет, а благославящият те – благословен.

И стана, след като Исаак престана да благославя сина си Яков, и стана, щом Яков излезе от лицето на баща си Исаак, и брат му Исав дойде от лова. И направи и той ястия, и ги донесе на баща си, и каза на баща си: Нека стане баща ми и нека яде от лова на сина си, за да ме благослови душата ти.

И Исаак, баща му, каза на него: Кой си ти? А той каза: Аз съм синът ти, първородният Исав. Исаак беше силно изумен, изпадна в голямо изумление и каза: Кой тогава е този, който ми донесе лов и аз ядох от всичко, преди да дойдеш ти? Аз го благослових и той ще бъде благословен. Стана се, че когато Исав чу думите на баща си Исаак, извика с глас голям и твърде горчив, и каза: Благослови наистина и мен, татко. Каза му обаче: Брат ти дойде с измама и взе благословението ти. И каза: Справедливо беше наречено името му Яков, защото той ме е подмамил вече втори път - и първородството ми е взел, и сега взе благословението ми. И каза Исав на баща си: Не си ли оставил на мен благословение, татко? Отговаряйки, Исаак каза на Исав: Ако съм го направил твой господар и всички негови братя съм направил негови слуги, ако съм го подкрепил със зърно и вино, на теб какво ще направя, дете? Каза Исав на баща си: Нима само едно благословение имаш, татко? Благослови и мен, татко! Исаак беше дълбоко развълнуван, а Исав извика с глас и заплака. Отговаряйки, Исаак, баща му, каза му: Ето, от тлъстината на земята ще бъде жилището ти и от росата на небето отгоре. И върху меча си ще живееш, и на брата си ще служиш, но ще бъде, когато разрушиш и отстраниш ярема му от врата си.

И Исав носеше обида на Яков заради благословението, с което баща му го благослови, и каза Исав в ума си: нека наближат дните на жалеенето за баща ми, за да убия брат си Яков. Беше докладвано на Ревека за думите на Исав,

нейния по-стар син, и тя изпрати да повикат Яков, нейния по-млад син, и му каза: Ето, Исав, твоят брат, те заплашва да те убие. Сега, следователно, дете, чуй гласа ми и стани и избягай в Месопотамия при брат ми Лаван, в Харан. И живей с него няколко дни, докато се отвърне гневът, и гневът на брата ти спрямо тебе, и той забрави което си му направил, и като изпратя, ще те повикам оттам, да не би някога да бъда лишена от двамата ви в един ден. Ревека каза на Исаак: Отегчена съм от живота си заради дъщерите на синовете на Хет. Ако Яков вземе жена от дъщерите на тази земя, защо да живея?

28

Повикал Исаак Яков, благослови го и му заповяда, казвайки: няма да вземеш жена от дъщерите на ханаанците. Стани и бягай в Месопотамия, в къщата на Ватуил, бащата на майка ти, и вземи си оттам жена от дъщерите на Лаван, брата на майка ти. Моят Бог да те благослови, да те увеличи и да те умножи, и ще бъдеш събрание от народи. И да ти даде благословението на Авраам, баща ми, на теб и на потомството ти след теб, да наследиш земята на твоето пришелствуване, която Бог даде на Авраам. И Исаак изпрати Яков, и той отиде в Месопотамия при Лаван, синът на Ветуил Сириеца, брат на Ревека, майката на Яков и Исав.

Видя обаче Исав, че Исаак благослови Яков и го изпрати в

Месопотамия Сирийска да вземе за себе си жена оттам, когато го благослови, и му заповяда, казвайки: Не ще вземеш жена от дъщерите на ханаанците. И Яков послуша баща си и майка си, и отиде в Месопотамия Сирийска. Видял и Исав, че лоши са дъщерите на Ханаан пред Исаак, баща му, Исав отиде при Исмаил и взе Маелет, дъщерята на Исмаил, син Авраамов, сестра на Навеот, за жена, освен другите си жени.

И Яков излезе от кладенеца на клетвата и отиде в Харан. И срещна едно място, и заспа там, защото слънцето беше залязло, и взе от камъните на мястото, и постави под главата си, и заспа на онова място. И той сънува, и ето стълба, установена на земята, чиято глава достигаше до небето, и вестителите на Бога се качваха и слизаха по нея. Но Господ беше подпрян върху нея и каза: Аз съм Богът на Авраам, баща ти, и Богът на Исаак. Не се страхувай! Земята, върху която ти спиш, на теб ще я дам и на твоето потомство. И семето ти ще бъде като пясъка на земята, и ще се разпростре към морето, и към юг, и към север, и към изток, и в теб ще бъдат благословени всички племена на земята, и в семето ти. И ето, аз съм с теб, пазейки те във всеки път, където и да отидеш, и ще те върна в тази земя, защото няма да те оставя, докато не изпълня всичко, което ти говорих. И възкръсна Яков от съня си, и каза: Господ е на това място, а аз не знаех. И той се уплаши и каза: Колко страшно е това място! Това не е нищо друго освен дом Божи, и това е вратата на небето. И Яков стана сутринта, взе

камъка, който беше поставил там под главата си, и го издигна като стълб, и изля масло върху върха му. И нарече онова място Божи дом, а градът по-рано се наричаше Луз. И се помоли Яков с обет, казвайки: Ако Господ Бог бъде с мене и ме опази на този път, по който аз вървя, и ми даде хляб да ям и дреха да се облека, и той ме върне със спасение в къщата на баща ми, и Господ ще бъде мой Бог. И този камък, който поставих като стълб, ще бъде за мен Божи дом, и от всичко, което ми дадеш, ще дам десятък на теб.

29

И като вдигна краката си, Яков отиде в земята на изток, при Лаван, син на Ветуил Сириец, брат на Ревека, майката на Яков и Исав. И вижда, и ето кладенец в полето, и там бяха три стада овце, почиващи край него, защото от онзи кладенец поеха стадата, а голям камък беше на устието на кладенеца. И там се събираха всички стада, и отваляха камъка от устието на кладенеца, и поеха овцете, и връщаха камъка върху устието на кладенеца на неговото място. Яков им каза: Братя, откъде сте вие? Те отговориха: От Харан сме. Каза им: Познавате ли Лаван, сина на Нахор? Те отговориха: Познаваме. Каза им: Здрав ли е? Те отговориха: Здрав е, и ето Рахил, дъщеря му, идва с овцете. И каза Яков: Още денят е голям, не е още часът да се събере добитъкът. Напойте овцете и отидете да ги пасете. Те обаче казаха: Не можем, докато не се съберат всички пастири и не отвалят камъка от

устието на кладенеца, и тогава ще напоим овцете. Докато той още говореше с тях, ето че Рахил, дъщерята на Лаван, идваше с овцете на баща си, защото тя пасеше овцете на баща си. Стана се, че когато Яков видя Рахил, дъщерята на Лаван, брата на майка си, и овцете на Лаван, брата на майка си, Яков се приближи, отвали камъка от устието на кладенеца и напои овцете на Лаван, брата на майка си. И Яков целуна Рахил, и като извика с глас, заплака. И съобщи на Рахил, че е брат на баща ѝ и че е син на Ревека, и тя изтича и съобщи на баща си според тези думи. Стана се, че когато Лабан чу името Яков, синът на сестра му, изтича да го посрещне и, прегърнал го, го целуна, и го въведе в къщата си, и разказа на Лабан всички тези думи. И Лаван му каза: От моите кости и от моята плът си ти, и той беше при него един месец.

Каза Лабан на Якоб: Защото си мой брат, няма да ми служиш безплатно. Кажи ми каква е твоята награда? На Лаван имаше две дъщери: името на по-голямата беше Лея, а името на по-младата – Рахил. Очите на Лея бяха слаби, но Рахил беше красива на вид и много хубава на лице. Яков обичаше Рахил и каза: Ще ти служа седем години за Рахил, твоята по-младша дъщеря. Каза му Лаван: По-добре да я дам на теб, отколкото да я дам на друг мъж. Живей с мен. И Яков служи за Рахил седем години, и те бяха пред него като малко дни, заради това че той я обичаше. Каза Яков на Лаван: Дай ми жената моя, защото дните са изпълнени, за да вляза при нея. Лабан събра всички мъже от онова място

и направи сватба. И стана вечер, и като взе дъщеря си Лея, я въведе при Яков, и Яков влезе при нея. Лабан даде на дъщеря си Лия своята слугиня Зелфа, даде ѝ я за слугиня. Стана се сутрин и ето, беше Лея. Яков каза на Лаван: Какво това ми направи? Не за Рахил ли служих при теб? И защо ме измами? Отговори обаче Лабан: Не е така на нашето място да се дава по-младата преди по-старата. Завърши следователно седмицата на тази и ще ти дам и тази вместо работата, която работиш при мен още седем други години. Яков направи така и изпълни седмицата ѝ, и Лаван му даде дъщеря си Рахил за жена. Лаван даде на дъщеря си Вала слугинята си като слугиня. И влезе при Рахил, а обичаше Рахил повече от Лия, и му служи седем други години.

Виждайки обаче Господ Бог, че Лия беше мразена, отвори утробата ѝ, а Рахил беше безплодна. И Лея зачена, и роди син на Яков, нарече името му Рувим, казвайки: Защото Господ видя моето унижение и ми даде син, сега следователно мъжът ми ще ме обича. И зачена отново, и роди втори син на Якова, и каза: Господ чу, че съм мразена, и ми даде и този, и нарече името му Симеон. И зачена още, и роди син, и каза: В настоящото време към мене ще бъде мъжът ми, защото родих му три сина. Затова нарече името му Леви. И като зачена отново, роди син и каза: Сега пак за това ще благодаря на Господа. Затова нарече името му Юда. И престана да ражда.

30

Видяла обаче Рахил, че не беше родила на Яков, и завидя Рахил на сестра си, и каза на Яков: Дай ми деца, ако ли не, ще умра аз. Ядосан обаче, Яков каза на Рахил: Нима аз съм вместо Бог, който те лиши от плод на утробата? Рахил каза на Яков: Ето слугинята ми Вала, влез при нея и тя ще роди на коленете ми, и аз ще се изградя чрез нея. И даде му Валла, нейната слугиня, за жена, и Яков влезе при нея. И зачена Вала, слугинята на Рахил, и роди на Яков син. И каза Рахил: Съди ме Бог, и чу гласа ми, и ми даде син, затова нарече името му Дан. И Вала, слугинята на Рахил, зачена отново и роди втори син на Яков. И каза Рахил: Бог се застъпи за мен, и аз се борих със сестра си, и надделях. И тя нарече името му Нефталим. Видя обаче Лея, че е спряла да ражда, и взе слугинята си Зелфа, и я даде на Якова за жена, и той влезе при нея. И Зелфа, слугинята на Лея, зачена и роди син на Яков. И Лея каза: Какъв късмет! и нарече името му Гад. И зачена още Зелфа, слугинята на Лея, и роди на Якова втори син. И Лея каза: Блажена съм аз, защото жените ще ме нарекат блажена, и нарече името му Асир. Отиде обаче Рувим в дните на жътвата на пшеницата и намери мандрагорови ябълки в полето, и ги донесе на Лия, майка си. Рахил каза на Лия, сестра си: Дай ми от мандрагорите на сина ти. Каза Лея: Не ти ли е достатъчно, че взе мъжа ми? Нима ще вземеш и мандрагорите на сина ми? Каза Рахил: Не така, нека спи с теб тази нощ вместо мандрагорите на

твоя син. Влезе Яков от полето вечерта, и Лея излезе да го посрещне, и каза: При мене ще влезеш днес, защото съм те наела вместо мандрагорите на сина ми, и спа с нея онази нощ. И Бог чу Лия, и тя зачна и роди на Яков пети син. И Лея каза: Бог ми даде наградата, защото дадох слугинята си на мъжа си, и нарече името му Исахар, което значи награда. И Лея зачна още и роди шести син на Якова. И каза Лея: Бог ми е дал добър дар в това време, сега мъжът ми ще ме избере, защото съм му родила шест сина. И нарече името му Завулон. И след това тя роди дъщеря и нарече името ѝ Дина. Спомни си обаче Бог за Рахил, и чу я Бог, и отвори утробата ѝ. И след като зачена, роди син на Якова, и Рахил каза: Бог ми отне укора. И тя нарече името му Йосиф, казвайки: Нека Бог ми добави друг син.

Стана се, че когато Рахил роди Йосиф, Яков каза на Лаван: Изпрати ме, за да отида на моето място и в моята земя. Дай ми обратно жените ми и децата ми, за които съм ти служил, за да си отида, защото ти знаеш робството, с което съм ти служил. Каза му Лаван: Ако съм намерил благоволение пред теб, прогледах, защото Бог ме благослови при твоето пришествие. Уточни наградата си към мен и ще ти я дам. Каза обаче Яков: Ти знаеш как съм ти служил и колко добитък твой е бил при мен. Малко беше това, което имаше преди мен, и нарасна до множество, и те благослови Господ Бог чрез моята стъпка; сега, следователно, кога ще устроя и аз дом за себе си? И каза му Лаван: Какво да ти дам? А Яков му каза: Няма да ми дадеш нищо, ако ми направиш това

нещо, отново ще пася овцете ти и ще ги пазя. Нека минат всички твои овце днес и отдели оттам всяко тъмно агне и всяка ивичеста и петниста коза – това ще бъде моята награда. И праведността ми ще свидетелства за мен в следващия ден, защото наградата ми е пред теб: всичко, което не е шарено и белешарено между козите и тъмно между агнетата, ще се счита за откраднато от мен. Каза му Лабан: Нека бъде според думата ти. И в онзи ден той отдели петнистите и белезникавите козли, и всички петнисти и белезникави кози, и всичко тъмноцветно между агнетата, и всичко бяло между тях, и ги предаде чрез ръцете на синовете си. И той отстрани разстояние от три дни между тях и Яков, а Яков пасеше останалите овце на Лаван. Яков взе за себе си свежи пръчки от стиракс, орех и чинар и ги обели на бели ивици. Оскубвайки зеленото, на пръчките се появяваше бялото, което беше обелил, пъстро. И постави пръчките, които беше обелил, в коритата на поилките с вода, за да когато дойдат овцете да пият пред пръчките, след като те дойдат да пият, овцете да зачнат при пръчките. И овцете зачеваха при пръчките, и раждаха овцете бели на ивици, пъстри и сиви на петна. Агнетата обаче раздели Яков и постави пред овцете овен белошарен и всяко пъстро от агнетата, и отдели за себе си стада отделно, и не ги смеси с овцете на Лаван. Случи се, че по времето, когато овцете бяха в разгонване и зачеваха в утробата, Яков постави пръчките пред овцете в коритата, за да заченат те според пръчките. Когато овцете раждаха, той не поставяше пръчките, и така немаркираните станаха на Лаван, а

маркираните на Яков. И човекът се обогати много, и придоби много добитък, волове, слуги, слугини, камили и магарета.

31

Яков чу думите на синовете на Лаван, които казваха: Яков е взел всичко на нашия баща, и от това на нашия баща е направил цялата тази слава. И Яков видя лицето на Лабан, и ето, то не беше към него както вчера и онзи ден. Каза Господ на Яков: Върни се в земята на баща си и при рода си, и Аз ще бъда с теб. Изпративши, Яков извика Лия и Рахил на полето, където бяха стадата. И той им каза: Виждам аз лицето на баща ви, че не е към мене както вчера и онзи ден, но Богът на баща ми беше с мене. И вие знаете, че съм служил на баща ви с цялата си сила. Баща ви ме измами и промени заплатата ми десет пъти, но Бог не му позволи да ми навреди. Ако каже така, пъстрите ще бъдат твоята награда и всички овце ще родят пъстри, ако обаче каже, белите ще бъдат твоята награда и всички овце ще родят бели. И Бог отне целия добитък на вашия баща и го даде на мен. И стана, когато овцете зачеваха в утробата, и видях с очите си в съня, и ето козлите и овните се качваха върху овцете и козите - бели, шарени и пепеляви на цвят, петнисти. И Ангелът Божи ми каза насън: Якове, а аз казах: Какво има? И каза: Вдигни очите си и виж, че козлите и овните, които се качват на овцете и козите, са петнисти,

шарени и пепеляви на петна, защото видях всичко, което ти прави Лаван. Аз съм Бог, който ти се яви на мястото на Бог, където ми помаза там стълб и ми обеща там обет; сега следователно стани и излез от тази земя, и отиди в земята на твоето рождение, и ще бъда с теб. И Рахил и Лия отговориха и му казаха: Нима има още за нас дял или наследство в къщата на нашия баща? Не сме ли смятани от него като чужди? Защото той ни продаде и напълно погълна среброто ни. Цялото богатство и славата, които Бог отне от баща ни, ще бъдат наши и на децата ни, затова сега прави всичко, което Бог ти каза. Възставайки, Яков взе жените си и децата си и ги качи на камилите, И отведе всички притежания свои и целия си багаж, който придоби в Месопотамия, и всичко свое, за да отиде при баща си Исаак в земята Ханаан. Лаван отиде да стриже овцете си, а Рахил открадна идолите на баща си. Яков скри от сириеца Лаван, като не му съобщи, че бяга. И той избяга с всичко, което притежаваше, прекоси реката и се отправи към планината Галаад. Беше съобщено на сириеца Лаван на третия ден, че Яков е избягал. И като взе братята си със себе си, преследва го седем дни път и го настигна в планината Галаад. Дойде обаче Бог при Лаван Сириеца насън през нощта и му каза: Пази се да не говориш с Яков зло. И Лаван настигна Яков. Яков беше разпънал шатрата си в планината, а Лаван постави братята си в планината Галаад. Каза Лаван на Яков: Какво направи? Защо тайно избяга и ме открадна, и отведе дъщерите ми като пленници с меч? И ако ми беше съобщил, аз бих те изпратил с радост, и с музиканти, и с

тъпани, и с лира. И не бях сметнат за достоен да целуна децата си и дъщерите си, а сега ти постъпи глупаво. И сега ръката ми е силна да ти причиня зло, но Богът на баща ти вчера ми каза, думайки: Пази се да не говориш някога зло с Яков. Сега, тъй като силно пожела да отидеш в къщата на баща си, защо открадна боговете ми? Отговаряйки, Яков каза на Лаван, че се уплаших, защото казах си: Да не би някога да отнемеш дъщерите си от мен и всичко мое. И каза Яков: При когото би намерил боговете си, той няма да живее пред братята ни. Познай какво от твоите неща е при мене и вземи. И не позна при него нищо. Но Яков не знаеше, че Рахил, жена му, ги беше откраднала. Влязъл, Лабан претърси къщата на Лия и не намери нищо, и излезе от къщата на Лия, и претърси къщата на Яков, и къщата на двете слугини, и не намери нищо, влезе и в къщата на Рахил. Рахил обаче взе идолите, сложи ги в чувалите на камилата и седна на тях. И каза на баща си: Не приемай тежко, господарю, не мога да стана пред теб, защото имам месечното си. Лаван претърси целия дом и не намери идолите. Разгневи се обаче Яков и се сражава с Лаван. Отговаряйки обаче, Яков каза на Лаван: какво е нарушението ми и какво е греха ми, че ме преследва? И защото ти претърси всички съдове на къщата ми, какво намери от всички съдове на къщата си? Сложи тук пред братята си и братята ми, и нека те съдят между нас двамата. Тези двадесет години аз съм с теб, овцете ти и козите ти не бяха обезчадени, овни от овцете ти не изядох. Разкъсаното от зверове не съм ти донасял, аз го изплащах от

себе си – кражбите денем и кражбите нощем. Бях през деня изгарян от горещината и през нощта от студа, и сънят бягаше от очите ми. Тези двадесет години аз съм в къщата ти, служих ти четиринадесет години заради двете ти дъщери и шест години при овцете ти, и измами заплатата ми десет пъти. Ако не беше Богът на баща ми Авраам и страхът на Исаак, сега би ме изпратил с празни ръце. Унижението ми и труда на ръцете ми видя Бог и те изобличи вчера.

Отговаряйки, Лаван каза на Яков: Дъщерите са мои дъщери, и синовете са мои синове, и добитъкът е мой добитък, и всичко, колкото виждаш, е мое. И на дъщерите ми - какво ще направя на тях днес или на децата им, които родиха? Сега, следователно, ела да сключа завет аз и ти, и той ще бъде за свидетелство между мен и теб. Но той му каза: Ето никой с нас не е, виж – Бог е свидетел между мен и теб. Яков взе камък и го постави като стълб. Яков каза на братята си: Съберете камъни, и те събраха камъни, и направиха хълм, и ядоха там на хълма, и Лаван му каза: Този хълм свидетелства между мене и теб днес. И Лаван го нарече могила на свидетелството, а Яков го нарече могила свидетел. Лаван каза на Яков: Ето този куп и този стълб, който поставих между мене и теб, свидетелства този куп и свидетелства този стълб, затова беше наречено името Куп на свидетелството. И видението, което беше казано: Нека Бог погледне между мене и теб, защото ще се отделим един от друг. Ако унижиш дъщерите ми, ако вземеш жени освен

дъщерите ми, виж, никой с нас не е, Бог е свидетел между мен и теб. Ако аз не мина към теб, нито ти да минеш към мен отвъд този хълм и този стълб за зло. Богът на Авраам и Богът на Нахор да съди между нас, и Яков се закле в страха на баща си Исаак. И принесе жертва на планината, и повика братята си, и ядоха и пиха, и спаха на планината.

32

Изправил се сутринта, Лаван целуна синовете и дъщерите си, благослови ги и, като се обърна, Лаван отиде на своето място.

И Яков тръгна по своя път, и като погледна нагоре, видя Божия лагер разположен, и Божиите ангели го посрещнаха. Каза Яков, когато ги видя: Това е Божи лагер, и нарече онова място Лагери.

Изпрати но Яков пратеници пред себе си към Исав, брат му, в земята Сеир, в земята Едом. И им заповяда, казвайки: Така ще кажете на господаря ми Исав: така казва слугата ти Яков: с Лаван пребивавах и забавих се до сега. И станаха мои волове, и магарета, и овце, и слуги, и слугини, и изпратих да съобщя на господаря ми Исав, за да намери слугата ти благоволение пред теб. И вестителите се върнаха при Яков, казвайки: Дойдохме при брат ти Исав, и ето той идва да те посрещне, и четиристотин мъже с него. Уплаши

се обаче Яков много и беше в недоумение, и раздели народа, който беше със себе си, и воловете, и камилите, и овцете на два лагера. И каза Яков: Ако дойде Есав в единия лагер и го удари, вторият лагер ще бъде спасен. Каза Яков: Боже на баща ми Авраам и Боже на баща ми Исаак, Господи, Ти, Който ми каза: Върни се в земята на рождението си и ще ти сторя добро, Нека ми бъде достатъчно от всяка правда и от всяка истина, която ти направи на слугата си, защото с тази моя тояга аз преминах този Йордан, а сега аз станах на два лагера. Избави ме от ръката на брат ми, от ръката на Исав, защото се страхувам от него, да не дойде и удари мен и майката с децата. Ти обаче каза: Добре ще те направя и ще направя семето ти като пясъка на морето, който няма да бъде преброен поради множеството. И спа там тази нощ, и взе от това, което носеше, дарове, и изпрати на Исав, брат му, кози двеста, козли двадесет, овце двеста, овни двадесет тридесет кърмещи камили и децата им, четиридесет говеда, десет бика, двадесет магарета и десет жребета. И даде ги на слугите си, стадо според отделно, каза но на слугите си: вървете напред пред мен и правете разстояние между стадо и стадо. И заповяда на първия, като каза: Ако те срещне брат ми Исав и те попита: Чий си? Къде отиваш? И чии са тези неща, които вървят пред теб? Ще кажеш: Слугата твой Яков изпратил дарове на господаря мой Исав, и ето той след нас. И заповяда на първия, и на втория, и на третия, и на всички отиващи пред тези стада, като каза: според това слово говорете на Исав, когато ви намери, И ще кажете: Ето,

слугата ти Яков идва след нас. Каза, защото: Ще умилостивя лицето му с даровете, които вървят пред него, и след това ще видя лицето му; може би, защото ще приеме лицето ми. И подаръците вървяха пред него, а той спа онази нощ в лагера. Изправил се през онази нощ, взел двете жени, двете слугини, единадесетте си деца и преминал прехода на Явок. И взе тях и прекоси потока, и прекара всичко свое.

Но Яков остана сам, и човек се бореше с него до сутринта. Видя обаче, че не може да го надвие, и докосна кухината на бедрото му, и изтръпна кухината на бедрото на Яков, докато се бореше с него. И каза му: Изпрати ме, защото зората вече изгря. Но той каза: Няма да те изпратя, ако не ме благословиш. Каза му: Какво е твоето име? А той каза: Яков. И каза му: Не ще бъде наречено вече името ти Яков, но Израел ще бъде името ти, защото си надделял с Бог и с човеци способен ще бъдеш. Попита но Яков и каза: Съобщи ми твоето име. И каза: Защо питаш това, името ми? И го благослови там. И нарече Яков името на онова място Образ Божи, защото видях Бога лице в лице и душата ми се спаси. Изгря над него слънцето, когато премина образът на Бога, а той куцаше на бедрото си. Заради това синовете на Израил не ядат сухожилието, което изтръпна, което е върху вдлъбнатината на бедрото, до този ден, защото докосна вдлъбнатината на бедрото на Яков на сухожилието, което изтръпна.

33

Погледнал нагоре, Яков видя с очите си, и ето Исав, братът му, идващ, и четиристотин мъже с него, и Яков раздели децата между Лия, Рахил и двете слугини. И постави двете слугини и синовете им първи, а Лея и децата ѝ след тях, и Рахил и Йосиф последни. Той самият обаче напредна пред тях и се поклони до земята седем пъти, докато се приближи до брат си. И Исав притича да го посрещне, и като го прегърна, падна на врата му, и го целуна, и двамата заплакаха. И погледнал нагоре, Исав видя жените и децата и каза: Какво са тези за теб? А той каза: Децата, на които Бог помилва слугата твой. И младите жени и децата им се приближиха и се поклониха. И Лея се приближи с децата си, и те се поклониха, и след това се приближиха Рахил и Йосиф, и те се поклониха. И каза: Какво са тези неща за теб, всички тези лагери, които съм срещнал? А той каза: За да намери слугата ти благоволение пред теб, господарю. Каза обаче Исав: Имам много, брате, нека останат твои твоите неща. Каза Яков: ако съм намерил благоволение пред теб, приеми подаръците от моите ръце, защото видях лицето ти както някой вижда лице Божие, и ти ще се благоволиш към мен. Вземи моите благословения, които ти донесох, защото Бог ме помилва и имам всичко, и го принуди, и той взе. И каза: След като тръгнем, нека вървим направо. Каза му обаче: Господарят ми знае, че децата са нежни, и овцете и воловете кърмят под моя грижа; ако следователно ги

подгоня един ден, целият добитък ще умре. Нека господарят ми отиде напред пред слугата си, а аз ще продължа по пътя според темпото на пътуването пред мене и според крачката на младите мъже, докато дойда при господаря си в Сиир. Исав каза: Ще оставя с теб част от хората, които са с мен. Но той отговори: Защо това? Достатъчно е, че намерих благоволение пред теб, господарю. Отвърна се обаче Исав в онзи ден към пътя си към Сеир. И Яков отиде в Шатри и построи там къщи за себе си, а за добитъка си направи шатри, затова нарече онова място Шатри.

И дойде Яков в Салим, град Сихем, който е в земята Ханаан, когато се върна от Месопотамия Сирийска, и разположи стан пред града. И придоби частта от полето, където постави шатрата си, от Емор, бащата на Сихем, за сто амнон. И установи там жертвеник и призова Бога Израилев.

34

Излезе Дина, дъщерята на Лия, която тя роди на Яков, да види дъщерите на местните жители. И Сихем, синът на Еммор Евееца, управителят на земята, я видя и, като я взе, спа с нея и я унизи. И обърна внимание на душата на Дина, дъщерята на Яков, и обикна девицата, и говори според сърцето на девицата с нея. Сихем каза на баща си Емор: Вземи ми това дете за жена. Яков обаче чу, че синът на

Емор оскверни Дина, дъщеря му, но синовете му бяха с добитъка му в полето, затова Яков мълча, докато те дойдат. Излезе и Емор, бащата на Сихем, към Яков, за да говори с него. Синовете на Яков дойдоха от полето, и когато чуха, мъжете бяха наскърбени, и много болезнено беше за тях, защото безсрамно нещо направи в Израил, като преспа с дъщерята на Яков, и не така ще бъде. И Емор им говори, казвайки: Сихем, синът ми, избра с душата си вашата дъщеря, затова я дайте нему за жена, И сродете се с нас, дайте ни вашите дъщери и вземете нашите дъщери за вашите синове. И живейте между нас, и ето земята е широка пред вас, живейте, и търгувайте на нея, и придобивайте притежания в нея. Сихем каза на баща ѝ и на братята ѝ: Нека намеря благоволение пред вас, и каквото кажете, ще дам. Умножете зестрата много, и ще дам каквото ми кажете, и дайте ми това дете за жена.

Отговориха обаче синовете на Яков на Сихем и на Еммор, баща му, с измама, и говориха им, защото бяха осквернили Дина, тяхната сестра. И Симеон и Леви, братята на Дина, им казаха: Не можем да направим това нещо - да дадем сестра си на човек, който е необрязан, защото това е позор за нас. Само в това ще бъдем направени подобни на вас и ще живеем сред вас, ако станете като нас и вие, като бъде обрязан всеки ваш мъжки. И ще дадем дъщерите си на вас, и от вашите дъщери ще вземем жени за себе си, и ще живеем при вас, и ще бъдем като един род. Ако обаче не ни послушате да се обрежете, ще вземем дъщеря си и ще си

отидем. И думите харесаха на Емор и на Сихем, сина на Емор. И младият мъж не забави да направи това нещо, защото беше силно привлечен към дъщерята на Яков, а той беше най-уважаван от всички в къщата на баща си. Дойдоха Емор и синът му Сихем при портата на техния град и говориха на мъжете на техния град, казвайки: Тези хора са мирни, нека живеят с нас на земята и нека търгуват по нея, а земята, ето, е широка пред тях, дъщерите им ще вземем за жени, и нашите дъщери ще дадем на тях. В това само ще бъдат подобни на нас хората, за да живеят с нас, така че да бъдем един народ, като се обреже всеки наш мъжки пол, както и те са обрязани. И добитъкът им, и четириногите, и притежанията им, не наши ли ще бъдат? Само в това да станем подобни на тях, и ще живеят с нас. И слушаха Емор и Сихем, синът му, всички търгуващи в портата на техния град, и се обряза плътта на краекожието си всеки мъжки.

Случи се на третия ден, когато бяха в болка, че двамата синове на Яков - Симеон и Леви, братя на Дина - взеха всеки меча си, влязоха безопасно в града и убиха всеки от мъжки пол. Убиха и Емор, и сина му Сихем с меч, и взеха Дина от къщата на Сихем, и излязоха. Синовете на Яков обаче нападнаха ранените и ограбиха града, в който бе осквернена тяхната сестра Дина. И овцете им, и воловете им, и магаретата им, колкото беше в града и колкото беше в полето, взеха. И пленили всичките им тела, целия им багаж и жените им, и ограбили всичко, което беше в града, и всичко, което беше в къщите. Каза Яков на Симеон и Леви:

Омразен ме направихте, така че да бъда зъл на всички живеещи в земята, и на Ханаанците, и на Ферезейците. Аз съм малоброен, и като се съберат против мен, ще ме поразят, и ще бъда унищожен аз и къщата ми. Те обаче казаха: Но като с блудница ли ще постъпят със сестра ни?

35

Бог каза на Яков: Изправи се и иди нагоре в Ветил, и живей там, и направи там олтар на Бог, който ти се яви, когато бягаше от лицето на брат си Исав. Каза но Яков на къщата си и на всички, които бяха с него: Вдигнете чуждите богове, които са с вас, измежду вас, очистете се и сменете дрехите си. И като се изправим, нека отидем нагоре във Ветил и да направим там олтар на Бога, Който ме изслуша в ден на скръб, Който беше с мене и ме спаси на пътя, по който вървях. И дадоха на Яков чуждите богове, които бяха в ръцете им, и обеците, които бяха в ушите им, и Яков ги скри под теревинта, която беше в Сихем, и ги унищожи до днешния ден. И Израил тръгна от Сихем, и Божи страх обзе градовете наоколо, и те не преследваха синовете Израилеви. Дойде Яков в Луза, която е в земята Ханаан, която е Ветил, той и всички хора, които бяха с него. И той построи там олтар и нарече името на мястото Ветил, защото там му се яви Бог, когато бягаше от лицето на брат си Исав.

Умря Дебора, кормилицата на Ревека, и беше погребана под Ветил при дъба, и Яков нарече името му Дъб на скръбта. Яви се Бог на Яков още в Луз, когато дойде от Месопотамия Сирийска, и Бог го благослови. И Бог му каза: Твоето име няма вече да бъде Яков, но Израил ще бъде твоето име, и нарече името му Израил. Каза му Бог: Аз съм твоят Бог, увеличавай се и умножавай се, народи и събрания от народи ще произлязат от теб, и царе от кръста ти ще излязат. И земята, която дадох на Авраам и Исаак, на теб я дадох, на теб ще бъде, и на потомството ти след теб ще дам тази земя. Отиде нагоре Бог от него, от мястото, където говори с него. И постави Яков стълб на мястото, където Бог говори с него, каменен стълб, и изля върху него възлияние, и изля върху него масло. И Яков нарече името на мястото, където Бог говори с него там, Ветил. Отишъл се обаче Яков от Ветил, опъна шатрата си отвъд кулата Гадер. Стана се обаче, когато приближи към Хаврата, за да дойде в Ефрата, роди Рахил и тежко раждаше при раждането. Случи се, че докато тя раждаше тежко, акушерката ѝ каза: Дръзвай, защото и това ти е син. Случи се обаче, че когато тя освобождаваше душата си, защото умираше, нарече името му син на болката ми, но бащата нарече името му Вениамин. Умря Рахил и беше погребана на пътя към хиподрома Ефрата, която е Витлеем. И Яков постави стълб върху гроба ѝ, този е стълбът върху гроба на Рахил до този ден. Стана се, че когато Израил живееше в онази земя, Рувим отиде и спа с Вала, наложницата на баща си Яков, и Израил чу, и това се яви зло пред него. Синовете на Яков

бяха дванадесет.

Синовете на Лея: първородният на Яков Рувим, Симеон, Леви, Юда, Исахар, Завулон. Синовете на Рахил: Йосиф и Вениамин. Синовете на Бала, слугинята на Рахил: Дан и Нефталим. Синовете на Зелфа, слугинята на Лея, бяха Гад и Асир. Това са синовете на Яков, които му се родиха в Месопотамия Сирийска. Дойде Яков при баща си Исаак в Мамре, в града на равнината, която е Хеврон в земята Ханаан, където бяха пришълствували Авраам и Исаак. Станаха и дните на Исаак, които той живя, сто осемдесет години. И когато отслабна, Исаак умря и беше приобщен към рода си, стар и пълен с дни, и го погребаха синовете му Исав и Яков.

36

Тези са родовете на Исав, той е Едом. Исав взе за себе си жени от дъщерите на ханаанците: Ада, дъщеря на Айлом хетееца, и Оливема, дъщеря на Ана, син на Севегон евееца. И Васемат, дъщерята на Исмаил, сестрата на Навайот. Ада роди на него Елифаз, а Васемат роди Рагуил. И Олибема роди Иеус, и Иеглом, и Коре, тези синове на Исав, които му се родиха в земята Ханаан. Исав взе жените си, синовете си, дъщерите си и всички хора от дома си, всичките си притежания, целия добитък и всичко, което беше придобил, и всичко, което беше спечелил в земята Ханаан, и отиде

Исав от земята Ханаан от лицето на брат си Яков. Беше, защото притежанията им бяха многобройни, за да живеят заедно, и земята на пришелствуването им не беше способна да ги носи, поради множеството на притежанията им. Исав се засели в планината Сеир; Исав, той е Едом. Тези са поколенията на Исав, баща на Едом, в планината Сеир. И тези са имената на синовете на Исав: Елифас, син на Ада, жената на Исав, и Рагуил, син на Васемат, жената на Исав. Станаха синовете на Елифаз: Тайман, Омар, Софар, Готом и Кенез. Тамна беше наложница на Елифас, сина на Исав, и тя роди на Елифас Амалик; тези бяха синовете на Ада, жената на Исав. Тези бяха синовете на Рагуил: Нахот, Заре, Соме и Мозе; тези бяха синовете на Васемат, жената на Исав. Тези са синовете на Олибемас, дъщеря на Ана, син на Себегон, жена на Исав; тя роди на Исав Иеус, Иеглом и Коре. Тези са водачите, синовете на Исав, синовете на Елифас, първородния на Исав: водач Тайман, водач Омар, водач Софар, водач Кенез. Вожд Коре, вожд Готом, вожд Амалик – тези са вождовете на Елифас в земята Идумея, тези са синовете на Ада. И тези са синовете на Рагуил, син на Исав: вожд Нахот, вожд Заре, вожд Соме, вожд Мозе. Тези са вождовете на Рагуил в земята Едом, тези са синовете на Васемат, жена на Исав. Тези са синовете на Олибемас, жената на Исав: вожд Иеус, вожд Иеглом, вожд Коре. Тези са вождовете на Олибемас, дъщерята на Ана, жената на Исав. Тези са синовете на Исав и тези са техните водачи, те са синовете на Едом. Тези са синовете на Сеир Хорееца, който обитаваше земята: Лотан, Шобал, Себегон, Ана, И Дисон, и

Асар, и Рисон - тези са водачите на хорееца, сина на Сеир, в земята Едом. Синовете на Лотан станаха Хори и Еман, а сестра на Лотан беше Тамна. Тези са синовете на Шобал: Голам, Манахат, Гаибел, Софар и Омар. И тези са синовете на Себегон: Айе и Ана. Този е Ана, който намери Ямин в пустинята, когато пасеше товарните животни на Себегон, баща си. Тези са синовете на Ана: Дисон и Оливема, дъщерята на Ана. Тези са синовете на Дисон: Амада, Асбан, Итран и Харан. Тези са синовете на Асар: Валаам, Зукам и Юкам. Тези са синовете на Рисон: Ас и Аран. Тези са водачите на Хорей: водач Лотан, водач Шобал, водач Себегон, водач Ана, Вожд Дисон, вожд Асар, вожд Рисон – тези са вождовете на хорейците в техните владения в земята Едом.

И тези са царете, които са царували в Едом, преди да царува цар в Израил. И в Едом царува Балак, син на Беор, и името на града му беше Деннаба. Умря Балак и вместо него зацарува Йовав, син на Зара от Босора. Умря Йовав и вместо него зацарува Асом от земята Тайманон. Умря Асом и вместо него се възцари Адад, син на Барад, който порази Мадиам в равнината на Моав, и името на града му беше Гетаим. Умря Адад и вместо него зацарува Самада от Масекас. Умря Самада и вместо него зацарува Саул от Роовот, която е при реката. Умря Саул, и вместо него царува Балленон, син на Ахобор. Умря Баленон, син на Ахобор, и вместо него зацарува Арад, син на Барад, и името на града му беше Фогор, а името на жената му беше Метебеел,

дъщеря на Матраит, син на Майзооб. Тези са имената на водачите на Исав, в техните племена, според техните места, в техните земи и в техните народи: водач Тамна, водач Гола, водач Йетер, вожд Олибемас, вожд Хелас, вожд Финон, водач Кенез, водач Таиман, водач Мазар, лидер Магедиил, лидер Зафоин, тези лидери на Едом в построените в земята на тяхното владение, този Исав, баща на Едом.

37

Живееше Яков в земята, където бащата му беше пребивавал в земята Ханаан, и това са поколенията на Яков. Йосиф беше на седемнадесет години и пасеше овцете на баща си заедно с братята си, като млад беше със синовете на Вала и със синовете на Зелфа, жените на баща си, и Йосиф донесе зло обвинение към Израил, баща им. Яков обичаше Йосиф повече от всичките си синове, защото той беше син на старостта му, и направи му пъстра дреха. Видели обаче братята му, че баща им го обича повече от всичките си синове, намразиха го и не можеха да му говорят нищо мирно. Йосиф сънува сън и го съобщи на братята си. И каза им: Чуйте този сън, който съм сънувал. Мислех, че вие вързвате снопи всред полето, и моят сноп се изправи и застана прав, а вашите снопи се обърнаха и се поклониха на моя сноп. Казаха му братята му: Нима ще царуваш над нас или ще господаруваш над нас? И продължиха още повече да го мразят заради сънищата му и заради думите

му. Той видя друг сън и го разказа на баща си и на братята си, като каза: Ето, сънувах друг сън – слънцето, луната и единадесет звезди се кланяха на мен. И баща му го смъмра и му каза: Какъв е този сън, който си сънувал? Нима наистина ще дойдем аз, майка ти и братята ти да ти се поклоним до земята? Завиждаха му братята му, но баща му запази думата. Отидоха братята му да пасат овцете на баща им в Сихем. И Израил каза на Йосиф: Нали твоите братя пасат в Сихем? Ела, ще те изпратя при тях. А той му каза: Ето ме. Израел му каза: Иди и виж дали братята ти и овцете са добре, и ми съобщи. И го изпрати от долината на Хеврон, и той дойде в Сихем. И един човек го намери да скита в полето, и човекът го попита, казвайки: Какво търсиш? Той обаче каза: Търся моите братя, кажи ми къде пасат. Каза му обаче човекът: Те са заминали оттук, защото ги чух да казват: Нека отидем в Дотаим. И Йосиф отиде след братята си, и ги намери в Дотаим.

Видяха го предварително отдалеч, преди той да се приближи към тях, и замисляха зло да го убият. Всеки каза на брат си: Ето онзи сънувач идва. Сега, следователно, елате да го убием и да го хвърлим в една от ямите, и ще кажем, че зъл звяр го е изял, и ще видим какво ще стане със сънищата му. Но Рувим, като чу, го избави от ръцете им и каза: Да не го ударяме в душата. Каза им Рувим: Не проливайте кръв, хвърлете го в една от тези ями в пустинята, но не слагайте ръка на него, за да го избави от ръцете им и да го върне на баща му. Стана се, че когато Йосиф дойде при братята си, те

съблякоха от Йосиф пъстрата дреха, която беше на него. И като го взеха, хвърлиха го в ямата, но ямата беше празна и нямаше вода. Седнаха да ядат хляб, и като повдигнаха очи, видяха, и ето пътници исмаилити идваха от Галаад, и камилите им бяха натоварени с тамян, смола и смирна. Те отиваха да ги отведат в Египет.

Каза обаче Юда на братята си: Каква полза, ако убием брат си и скрием кръвта му? Елате, нека го продадем на тези исмаилтяни, а ръцете ни да не бъдат върху него, защото той е наш брат и наша плът. И братята му чуха. И преминаваха мадиамските търговци, и извлякоха и изведоха Йосиф от ямата, и продадоха Йосиф на исмаилтяните за двадесет златни. И отведоха Йосиф в Египет. Върна се обаче Рувим при ямата и не видя Йосиф в ямата, и разкъса дрехите си. И върна се към братята си и каза: Детето го няма, а аз къде да отида сега? Взели тунката на Йосиф, заклали козле и я осквернили с кръвта. И изпратиха пъстрата туника и я донесоха на баща си, и казаха: Това намерихме, познай дали е туниката на твоя син, или не. И разпозна го, и каза: Туниката на сина ми е! Зъл звяр го изяде, звяр грабна Йосиф. Яков разкъса дрехите си и сложи вретище на кръста си, и оплакваше сина си много дни. Събраха се всички негови синове и дъщери и дойдоха да го утешат, но той не искаше да бъде утешен, казвайки: Ще сляза при сина си в ада, скърбящ. И баща му го оплака. А мадианците продадоха Йосиф в Египет на Петефрий, скопеца на Фараон, главния готвач.

38

Стана се в онова време, че Юда слезе от братята си и пристигна при един човек Одоламит, на когото името беше Ейрас. И видя там Юда дъщерята на един ханаанец, на когото името беше Сава, и я взе, и влезе при нея. И след като зачена, роди син и нарече името му Ир. И след като зачена, роди още един син и нарече името му Онан. И след като добави, роди син и нарече името му Шилом, а тя беше в Хасби, когато ги роди. И Юда взе жена за първородния си син Ир, на която името беше Тамар. Стана се обаче, че Ир, първородният на Юда, беше зъл пред Господа, и Бог го уби. Каза Юда на Онан: Влез при жената на брат си, ожени се за нея и въздигни потомство на брат си. Знаейки обаче Онан, че семето няма да бъде негово, ставаше така, че когато влизаше при жената на брата си, изливаше на земята, за да не даде потомство на брата си. Зло обаче се яви пред Бога, защото направи това, и умъртви и него.

Каза Юда на Тамар, снахата си: Седи като вдовица в къщата на баща си, докато порасне Шилом, синът ми, защото каза: Да не би да умре и той, както братята му. И Тамар отиде и седеше в къщата на баща си. Умножиха се дните и умря Шуа, жената на Юда, и след като се утеши, Юда отиде при стригачите на овцете си, той и пастирът му Хира Одоламецът, в Тамна. И съобщиха на Тамар, снаха му, казвайки: Ето, свекърът ти възлиза в Тамна да стриже

овцете си. И след като свали дрехите на вдовството от себе си, облече лятната дреха, украси се и седна при портите на Енан, която е на пътя към Тамна, защото видя, че Силом вече е пораснал, но той не я даде нему за жена. И като я видя, на Юда му се стори, че е проститутка, защото беше покрила лицето си и не я разпозна. Отклони се към нея от пътя и каза ѝ: Позволи ми да вляза при теб, защото не знаеше, че тя е негова булка. А тя каза: Какво ще ми дадеш, ако влезеш при мен? Той обаче каза: Аз ще ти изпратя яре от козите, от моите овце. Тя обаче каза: Ако ми дадеш залог, докато го изпратиш. Той обаче каза: Какъв залог ще ти дам? Тя обаче каза: Пръстена си, огърлицата и тоягата, която е в ръката ти. И даде ѝ ги, и влезе при нея, и тя зачена от него. И като стана, тя си отиде, свали летната си дреха и облече дрехите на вдовството си. Изпрати обаче Юда козлето чрез своя пастир одоламеца, за да получи обратно залога от жената, и не я намери. Попита мъжете от мястото къде е проститутката, която беше в Енан на пътя, и казаха: Тук не е имало проститутка. И се обърна към Юда и каза: Не я намерих, и хората от това място казват, че тук няма блудница. Каза обаче Юда: Нека си ги задържи, но да не би някога да бъдем осмяни. Аз наистина изпратих това яре, а ти не го намери. Стана се, че след три месеца беше съобщено на Юда, казвайки: Блудствала е Тамар, невестата ти, и ето, в утробата има от блудство. Каза Юда: Изведете я и нека бъде изгорена. Тази, но докато беше водена, изпрати към свекъра си, казвайки: От човека, на когото принадлежат тези неща, аз съм бременна. И каза: Познай

чии са пръстенът, веригата и този жезъл. Разпозна обаче Юда и каза: Тамар е по-права от мен, защото не я дадох на сина си Шило. И не я позна вече. Стана се, че когато тя раждаше, в утробата ѝ имаше близнаци. Случи се обаче, докато тя раждаше, че едното дете изнесе напред ръката, и акушерката, като я хвана, върза червена нишка на ръката му, казвайки: Този ще излезе пръв. Когато обаче прибра ръката, веднага излезе брат му, а тя каза: Защо се раздра заради теб оградата? И нарече името му Фарес. И след това излезе брат му, на чиято ръка беше червената нишка, и нарече името му Зара.

39

Йосиф беше доведен в Египет, и Петефрис, евнухът на Фараон, главният готвач, египтянин, го придоби от ръцете на исмаилтяните, които го доведоха там. И Господ беше с Йосиф, и той беше успяващ мъж, и живееше в къщата при своя египетски господар. Господарят му знаеше, че Господ беше с него и че всичко, което правеше, Господ правеше успешно в ръцете му. И Йосиф намери благоволение пред господаря си и му угоди. И го постави над къщата си, и всичко, което му принадлежеше, даде в ръцете на Йосиф. Стана се, че след като той беше поставен над къщата му и над всичко, което му принадлежеше, Господ благослови къщата на египтянина заради Йосиф, и благословението Господне беше във всичките му притежания в къщата и в

полето му. И той позволи всичко, колкото беше негово, в ръцете на Йосиф, и не знаеше нищо от своите работи, освен хляба, който ядеше. И Йосиф беше красив на вид и много красив на външност. И стана след тези думи, и жената на господаря му хвърли очите си върху Йосиф, и каза: Легни с мен. Но той не искаше и каза на жената на господаря си: Ако господарят ми не знае нищо в къщата си заради мен, и всичко, което има, даде в ръцете ми, И нищо не превъзхожда мен в тази къща, нито нещо е било задържано от мен, освен теб, защото ти си негова жена, и как ще извърша това зло дело и ще съгреша пред Бога? Когато тя говореше на Йосиф ден след ден, и той не се подчиняваше на нея да спи с нея, да лежи с нея. Стана се такъв един ден и Йосиф влезе в къщата да върши работата си, и никой от хората в къщата не беше вътре. И тя го грабна за дрехите, казвайки: Легни с мен, и той остави дрехите си в ръцете ѝ, избяга и излезе навън. И стана, като видя, че е оставил дрехите си в ръцете ѝ, избяга и излезе вън. И извика тези, които бяха в къщата, и каза на тях, казвайки: Вижте, доведе на нас слуга евреин да се подиграва на нас. Влезе при мен, казвайки: Легни с мен, и извиках с глас голям. Но когато той чу, че издигнах гласа си и извиках, той остави дрехите си при мене, избяга и излезе навън. И тя остави дрехите при себе си, докато господарят дойде в къщата си. И говори на него според тези думи, казвайки: Влезе при мене слугата Евреинът, когото ти доведе при нас, да се подиграва на мене, и каза на мене: Ще легна с теб. Когато чу, че издигнах гласа си и извиках, той остави дрехите си при мен, избяга и

излезе навън. Стана се, че когато господарят чу думите на жената му, които тя му говори, казвайки: Така ми направи твоят слуга, той се разгневи силно.

И господарят взе Йосиф и го хвърли в крепостта, на мястото, където се държат царските затворници, там в крепостта. И Господ беше с Йосиф, и изливаше милост върху него, и му даде благоволение пред главния тъмничар. И главният тъмничар предаде затвора в ръцете на Йосиф, и всички затворници, които бяха в затвора, и всичко, което вършеха там, той беше този, който го вършеше. Главният тъмничар на затвора не знаеше нищо чрез него, защото всичко беше чрез ръката на Йосиф, понеже Господ беше с него, и колкото той правеше, Господ правеше благоуспешно в ръцете му.

40

Стана се, че след тези думи главният виночерпец на египетския цар и главният хлебар съгрешиха на своя господар, египетския цар. И Фараон се разгневи на двамата си евнуси, на главния виночерпец и на главния хлебар, И ги постави в затвора, на мястото, където Йосиф беше затворен. И главният тъмничар постави тях под грижата на Йосиф, и той им прислужваше, и те бяха няколко дни в тъмницата. И двамата видяха сън в една нощ, а видението на съня на главния виночерпец и главния хлебар, които бяха при царя

на Египет и които бяха в затвора, беше това. Йосиф влезе при тях сутринта, видя ги и те бяха разтревожени. И попита евнусите на Фараон, които бяха с него в затвора при господаря му, казвайки: Защо лицата ви са мрачни днес? Те обаче му казаха: Видяхме сън, и няма кой да го тълкува. Йосиф им каза: Не чрез Бога ли е тяхното тълкуване? Разкажете ми го, прочее. И главният виночерпец разказа съня си на Йосиф и каза: В съня ми беше лоза пред мен. В лозата имаше три основи, и тя цъфтеше, издигнала издънки, и гроздовете на гроздето бяха узрели. И чашата на Фараон беше в ръката ми, и взех гроздето, и го изстисках в чашата, и дадох чашата в ръката на Фараон. И Йосиф му каза: Това е неговото тълкуване - трите клона са три дни. Още три дни и Фараон ще си спомни за твоята длъжност и ще те възстанови на твоето главно виночерпство, и ще дадеш чашата на Фараон в ръката му според твоята по-ранна длъжност, както беше виночерпец. Но спомни си мен заради себе си, когато ти стане добре, и ще ми окажеш милост, и ще си спомниш за мен пред Фараон, и ще ме изведеш от този затвор. Защото чрез кражба бях откраднат от земята на евреите, и тук не съм направил нищо, но ме хвърлиха в тази яма. И главният хлебар видя, че правилно тълкува, и каза на Йосиф: И аз видях сън и мислех, че нося три кошници с фин хляб върху главата си. В горната кошница имаше от всички видове храна, които Фараон яде, дело на пекар, и птиците небесни ги изядоха от кошницата, която беше над главата ми. Отговаряйки, Йосиф каза на него: Това е тълкуването му - трите кошници са три дни.

Още три дни, и Фараон ще вземе главата ти, и ще те окачи на дърво, и птиците небесни ще изядат плътта ти. Стана се но на третия ден, ден на рождение беше на Фараон, и правеше питие на всички слугите си, и спомни се за началото на виночерпеца и за началото на хлебопека сред слугите си. И възстанови главния виночерпец на длъжността му и даде чашата в ръката на Фараон. А главния пекар обеси, както им тълкува Йосиф. И главният виночерпец не си спомни за Йосиф, а го забрави.

41

Случи се, че след две години Фараон видя сън: мислеше, че стои край реката. И ето, точно както от реката излизаха седем крави, красиви на вид и с отбрано месо, и пасяха в Ахей. Други седем крави излизаха след тези от реката, грозни на вид и слаби на тяло, и пасяха при кравите на брега на реката. И седемте грозни и слаби крави изядоха седемте красиви на вид и отбрани крави, и Фараон се събуди. И той сънува втори сън, и ето седем класа израстваха на едно стъбло, избрани и хубави. И ето седем тънки и повредени от вятъра класа никнеха след тях. И седемте тънки и вятъроизсъхнали класа погълнаха седемте избрани и пълни класа, а Фараон се събуди, и това беше сън. Стана се сутринта и душата му беше разтревожена, и той изпрати да повикат всички тълкуватели на Египет и всички мъдреци негови, и Фараон им разказа съня си, но

нямаше кой да му го тълкува. И главният виночерпец говори на фараона, казвайки: Греха си спомням днес. Фараонът се разгневи на слугите си и ни постави в затвор, в къщата на главния готвач, мене и главния хлебар. И двамата видяхме сън в една нощ, аз и той, всеки видяхме според своя сън. Беше обаче там с нас млад мъж слуга Еврей на главния готвач, и разказахме му, и той ни тълкува. Случи се обаче, както той ни тълкува, така и стана: аз бях възстановен на длъжността си, а онзи беше обесен. Изпративши, Фараон повика Йосиф, и го изведоха от затвора, и го обръснаха, и смениха дрехата му, и той дойде при Фараон. Каза Фараон на Йосиф: Сън видях, и няма кой да го тълкува, но аз чух за теб, че като чуеш сънища, можеш да ги тълкуваш. Отговаряйки, Йосиф каза на Фараона: Без Бога няма да бъде отговорено спасението на Фараон. Фараон говори на Йосиф, казвайки: В съня си мислех, че стоя край брега на реката. И както от реката излизаха седем крави, красиви на вид и с отбрана плът, и те пасяха в Ахей. И ето седем други крави излизаха след тях от реката – зли и грозни на вид, и слаби на плът; каквито не съм виждал в цялата египетска земя – толкова грозни. И седемте грозни и слаби крави изядоха първите седем хубави и отбрани крави. И влязоха в коремите им, и не стана ясно, че влязоха в коремите им, и видът им беше грозен, както и в началото, но след като се събудих, заспах. И видях отново в съня си, и ето седем класа израстваха на едно стъбло, пълни и хубави, Други седем класа, тънки и изсушени от вятъра, никнеха до тях. И седемте тънки и изсушени от вятъра класа погълнаха

седемте хубави и пълни класа. Казах това на тълкувателите, но нямаше кой да ми го обясни.

И Йосиф каза на Фараон: Сънят на Фараон е един; всичко, което Бог прави, показа на Фараон. Седемте хубави крави са седем години, и седемте хубави класа са седем години - сънят на Фараон е един. И седемте слаби крави, които възлизат след тях, са седем години, и седемте слаби и повредени от вятъра класове са седем години, ще бъдат седем години на глад. Словото, което съм казал на Фараон: всичко, което Бог прави, показа на Фараона. Ето седем години на голямо изобилие идват в цялата египетска земя. Ще дойдат обаче седем години на глад след това, и ще забравят пълнотата, която ще бъде в целия Египет, и гладът ще погълне земята. И изобилието няма да бъде познато на земята поради глада, който ще настъпи след това, защото той ще бъде твърде силен. Относно това, че сънят на Фараон се повтори два пъти, това е защото словото от Бога ще бъде истинско, и Бог ще ускори да го изпълни. Сега следователно разгледай разумен и интелигентен човек и назначи го над земята на Египет. И нека Фараон направи това и нека назначи управители над земята, и нека съберат всички произведения на египетската земя от седемте години на благоденствие. И нека съберат всичката храна от седемте идващи добри години, и нека бъде събрано зърното под ръката на Фараон, храната в градовете нека бъде съхранена. И храната, съхранена в земята, ще бъде за седемте години на глада, които ще настъпят в египетската

земя, и земята няма да бъде унищожена от глада. Хареса де то рима енантион Фарао и енантион пантон тон пайдон афту.

И каза Фараон на всички свои слуги: Не ще ли намерим такъв човек, който има Божи дух в себе си? Фараон каза на Йосиф: Понеже Бог ти показа всичко това, няма човек по-мъдър и по-разумен от теб. Ти ще бъдеш над дома ми и на устата ти ще слуша целият ми народ, само с престола аз ще бъда по-велик от теб. Каза Фараон на Йосиф: Ето, назначавам те днес над цялата египетска земя. И като свали Фараон пръстена от ръката си, сложи го на ръката на Йосиф, и облече го в дреха от фин лен, и сложи златна верига около врата му. И го възкачи на втората своя колесница, и вестител прогласи пред него, и го постави над цялата египетска земя. Каза Фараон на Йосиф: Аз съм Фараон, без теб никой няма да вдигне ръката си върху цялата египетска земя. И Фараон нарече Йосиф с името Псонтомфанех, и му даде Асенет, дъщерята на Петефре, жрец на Хелиополис, за жена. Йосиф беше на тридесет години, когато застана пред Фараон, царя на Египет, и Йосиф излезе от присъствието на Фараон и премина през цялата египетска земя. И земята роди снопи през седемте години на изобилието. И събра всички храни от седемте години, в които имаше изобилие в египетската земя, и постави храните в градовете; храните от полетата около всеки град постави в него. И събра Йосиф зърно като морския пясък, много изобилно, докато не можеше да бъде

преброено, защото нямаше число.

На Йосиф станаха двама синове преди да дойдат седемте години на глада, които му роди Асенет, дъщерята на Петефре, жрец на Хелиопол. Йосиф нарече името на първородния си Манасий, защото Бог го направи да забрави всичките си трудове и всичко от бащиния си дом. А името на втория нарече Ефраим, защото Бог ме възвеличи в земята на моето унижение. Минаха седемте години на благоденствие, които настъпиха в египетската земя. И започнаха седемте години на глада да идват, както каза Йосиф, и настана глад в цялата земя, но в цялата земя на Египет имаше хляб. И цялата египетска земя огладня, и народът извика към Фараон за хляб, а Фараон каза на всички египтяни: Отидете при Йосиф и каквото ви каже, направете. И гладът беше върху лицето на цялата земя, а Йосиф отвори всички житници и продаваше на всички египтяни. И всички земи дойдоха в Египет да купуват от Йосиф, защото гладът беше превъзмогнал в цялата земя.

42

Видял обаче Яков, че има продажба в Египет, каза на синовете си: Защо бездействате? Ето, чух че има жито в Египет; слезте там и купете ни малко храна, за да живеем и да не умрем.

Слязоха и десетте братя на Йосиф, за да купят жито от Египет. Но Вениамин, брата на Йосиф, не изпрати с братята си, защото каза: Да не би някога да му се случи нещастие. Дойдоха синовете на Израил да купуват заедно с идващите, защото беше глад в земята Ханаан. Йосиф беше управителят на земята, той продаваше на целия народ на земята, а братята на Йосиф дойдоха и му се поклониха с лице до земята. Виждайки братята си, Йосиф ги разпозна и се правеше на чужд пред тях, и им говореше твърдо, и им каза: Откъде идвате? А те казаха: От земята Ханаан, да купим храна. Разпозна Йосиф братята си, но те не го разпознаха. И Йосиф си спомни сънищата си, които той видя, и каза им: Шпиони сте, дошли сте да разузнаете положението на страната. Те обаче казаха: Не, господарю, слугите ти дойдохме да купим храна. Всички ние сме синове на един човек, мирни сме, твоите слуги не са шпиони. Каза им обаче: Не, но вие дойдохте да видите уязвимите места на земята. Те но казаха: Дванадесет сме ние, слугите твои, братя в земята Ханаан, и ето по-младият е с бащата нашия днес, а другият не съществува. Йосиф им каза: Това е, което ви казах, като ви рекох, че сте шпиони. В това ще бъдете изобличени: заклевам се в здравето на Фараон, няма да излезете оттук, ако вашият по-млад брат не дойде тук. Изпратете един от вас и вземете брата си, а вие бъдете задържани, докато се изяснят думите ви, дали говорите истината или не; ако ли не, заклевам се в здравето на Фараон, наистина шпиони сте. И ги постави в затвор за три дни. Каза им на третия ден: Направете това и ще

живеете, защото аз се боя от Бога. Ако сте мирни, нека един ваш брат бъде задържан в тъмницата, а вие вървете и донесете закупеното жито. И доведете при мен вашия по-малък брат, и думите ви ще бъдат повярвани, но ако не – ще умрете. И те направиха така. И каза всеки към брата си: Да, защото сме в грехове относно брата ни, защото пренебрегнахме скръбта на душата му, когато ни се молеше, и не го изслушахме, и заради това дойде върху нас тази скръб. Отговаряйки, но Рувим каза на тях: Не говорих ли на вас, казвайки: Не трябва да навредите на момчето, и не ме слушахте? И ето кръвта му се изисква. Те обаче не знаеха, че Йосиф ги чува, защото преводачът беше между тях. Обърнал се обаче от тях, Йосиф заплака, и отново се приближи към тях, и им каза, и взе Симеон от тях, и го върза пред тях.

Йосиф заповяда да напълнят съдовете им със зърно, да върнат сребротo им на всеки в чувала му, и да им дадат провизии за пътя, и така им стана. И след като поставиха зърното върху магаретата си, те си тръгнаха оттам. Развързал един торбата си, за да даде храна на магаретата си там, където отседнаха, и видя връзката със сребротo си, която беше отгоре на устието на торбата. И каза на братята си: Беше ми върнато сребротo, и ето то в торбата ми. И сърцата им се смаяха, и те се разтревожиха един към друг, казвайки: Какво е това, което Бог ни направи? Дойдоха при баща си Яков в земята Ханаан и му разказаха всичко, което им се случи, казвайки, Човекът, господарят на земята, ни

говори твърдо и ни хвърли в затвор като шпиони на земята. Казахме му обаче: Мирни сме, не сме шпиони. Дванадесет братя сме, синове на баща ни; единият не съществува, а най-малкият е с баща ни днес в Ханаанската земя. Каза ни човекът, господарят на земята: По това ще зная, че сте мирни - оставете един брат тук при мен, а покупката на зърнената доставка за вашия дом вземете и си идете. И доведете при мен вашия по-малък брат, и ще зная, че не сте шпиони, а че сте мирни, и ще ви върна вашия брат, и ще търгувате в земята. Случи се, че когато изпразваха чувалите си, във всеки чувал се намираше връзката със среброто му, и видяха връзките със среброто си те и бащата им, и се уплашиха. Каза им Яков, бащата им: Мен обезчадихте - Йосиф го няма, Симеон го няма, и Вениамин ще вземете. Върху мен дойдоха всички тези неща. Рувим каза на баща им: Убий двамата ми синове, ако не ти доведа него. Предай го в моята ръка и аз ще ти го доведа. Той обаче каза: Няма да слезе синът ми с вас, защото братът му умря и той сам е останал, и ще се случи той да бъде отслабен на пътя, по който ще вървите, и ще свалите старостта ми със скръб в ада.

43

Гладът обаче се усили върху земята. Случи се, когато завършиха да изяждат житото, което бяха донесли от Египет, че бащата им им рече: Отидете пак и ни купете

малко храна. Каза му Юда: С тържествено предупреждение ни свидетелства човекът, господарят на земята, казвайки: Няма да видите лицето ми, ако по-младият ви брат не бъде с вас. Ако наистина изпратиш брат ни с нас, ще слезем и ще ти купим храна. Ако обаче не изпратиш нашия брат с нас, няма да отидем, защото човекът ни каза: Няма да видите лицето ми, ако вашият по-млад брат не е с вас. Каза обаче Израил: Защо ми навредихте, като казахте на човека, че имате брат? Те обаче казаха: Човекът настойчиво ни разпитваше за нас и за рода ни, казвайки: Още ли е жив баща ви и имате ли брат? И ние му отговорихме според това разпитване. Как можехме да знаем, че ще ни каже: Доведете брат си? Каза но Юда към Израил, баща му: Изпрати момчето с мене, и като станем, ще отидем, за да живеем и да не умрем и ние, и ти, и багажът ни. Аз обаче ще поема отговорност за него, от моята ръка го изисквай; ако не го доведа при теб и не го поставя пред теб, ще бъда виновен пред теб за всички дни. Ако не се бяхме забавили, вече щяхме да се върнем два пъти. Каза им Израил, бащата им: Ако е така, направете това - вземете от плодовете на земята във вашите съдове и занесете на човека дарове от смола и мед, тамян и смирна, теревинт и ядки. И вземете двойно сребро в ръцете си, а среброто, което беше върнато в чувалите ви, върнете със себе си, да не би да е станало по погрешка. И вашия брат вземете, и като станете, слезте при човека. Моят Бог да ви даде благоволение пред този човек и да изпрати вашия брат, единия, и Вениамин, а аз наистина, както съм лишен от деца, съм лишен от деца.

Мъжете взеха тези дарове и двойното сребро в ръцете си, и Вениамин, и като станаха, слязоха в Египет и застанаха пред Йосиф. Видя и Йосиф тях, и Вениамин, брат негов от същата майка, и каза на управителя на къщата си: Въведи мъжете в къщата, заколи жертви и приготви, защото с мене ще ядат мъжете хляб на обед. Направи човекът, както каза Йосиф, и въведе мъжете в къщата на Йосиф. Видели но мъжете, че били заведени в къщата на Йосиф, казали: Заради среброто, което било върнато в чувалите наши в началото, ние сме въвеждани, за да ни лъжеобвини и да ни нападне, за да ни вземе в слуги, и магаретата наши. Приближили се към човека, който беше над къщата на Йосиф, и му говориха при портата на къщата, Казвайки: Имаме нужда, господарю. Той слезе в началото, за да купи храна. Случи се, че когато дойдохме на мястото за пренощуване и отворихме чувалите си, среброто на всеки беше в чувала му, нашето сребро по тегло, и сега го върнахме в ръцете си. И друго сребро донесохме със себе си, за да купим храна; не знаем кой сложи среброто в чувалите ни. Каза им: Милост на вас, не бойте се! Бог ваш и Бог на бащите ваши даде ви съкровища в чувалите ваши, а среброто ваше аз получих. И изведе при тях Симеон. И донесе вода да измият краката си, и даде храна на магаретата им. Приготвиха даровете, докато дойде Йосиф по обяд, защото чуха, че там възнамерява да обядва. Йосиф влезе в къщата, и донесоха му даровете, които имаха в ръцете си, в къщата, и му се поклониха с лице до земята. Попита ги как са и каза им: Здрав ли е баща ви, старият

човек, за когото говорихте? Още жив ли е? Те но казаха: Здрав е слугата ти, бащата ни, още живее. И каза: Благословен онзи човек на Бога, и, поклонили се, поклониха му се. Вдигнал очи, Йосиф видя Вениамин, брат си от същата майка, и каза: Това ли е вашият по-млад брат, за когото ми казахте да доведете? И каза: Бог да те помилва, дете. Разтревожи се и Йосиф, защото вътрешностите му се разбъркваха заради брат му, и търсеше да заплаче; влязъл в стаята, заплака там.

И след като си изми лицето и излезе, той се овладя и каза: Сложете хляб. И поставиха пред него сам, и пред тях отделно, и пред египтяните, които обядваха с него, отделно, защото не можеха египтяните да ядат заедно с евреите хляб, понеже това е мерзост за египтяните. Седнаха пред него – първородният според привилегиите си и по-младият според младостта си, а хората се изумяваха всеки към брата си. Взеха порция от него за себе си, и порцията на Вениамин беше увеличена петкратно в сравнение с порциите на всички останали, и пиха и се развеселиха с него.

44

И Йосиф заповяда на онзи, който беше над къщата му, казвайки: Напълнете чувалите на хората с храни, колкото могат да носят, и сложете среброто на всеки в устието на

чувала му. И сребърната ми чаша сложете в чувала на по-младия, и цената на житото му. Стана според словото на Йосиф, както каза.

Утрото зазори и хората бяха изпратени, те и магаретата им. Когато излязоха от града, не бяха се отдалечили много, и Йосиф каза на управителя на къщата си: Стани, преследвай мъжете, и когато ги настигнеш, кажи им: Защо отплатихте зло вместо добро? Защо откраднахте моята сребърна чаша? Не това ли е чашата, в която пие моят господар? Той гадае с нея. Зло нещо сте извършили с това, което сте направили. Намирайки ги, той им каза тези думи. Те обаче му казаха: Защо господарят говори според тези думи? Да не би слугите ти да направят според тази дума. Ако сребро-то, което намерихме в чувалите си, върнахме към теб от земята Ханаан, как бихме откраднали от къщата на господаря ти сребро или злато? При когото намериш чашата на слугите си, нека умре, и ние пък ще бъдем слуги на господаря си. Той обаче каза: И сега, както казвате, така ще бъде: при когото бъде намерена чашата, той ще бъде мой слуга, а вие ще бъдете чисти. И побързаха, свалиха всеки чувала си на земята и отвориха всеки чувала си. Търсил, започвайки от най-старшия, докато стигнал до най-младшия, и намерил чашата в торбата на Вениамин. И разкъсаха дрехите си, и всеки сложи чувала си върху магарето си, и се върнаха в града.

Влезе обаче Юда и братята му при Йосиф, докато той беше

още там, и паднаха пред него на земята. Каза им Йосиф: Какво е това нещо, което направихте? Не знаете ли, че човек като мен ще гадае чрез гадание? Каза обаче Юда: Какво ще кажем в отговор на господаря, или какво ще говорим, или как ще бъдем оправдани? Бог намери неправдата на слугите ти. Ето, ние сме слуги на нашия господар – и ние, и онзи, при когото беше намерена чашата. Каза обаче Йосиф: Не би ми станало да направя това нещо. Човекът, при когото беше намерена чашата, той ще бъде мой слуга, а вие се качете с мир при баща си. Приближил се към него Юда и каза: Моля се, господарю, нека слугата ти говори дума пред теб и не се гневи на слугата си, защото ти си като Фараон. Господи, ти попита слугите си, като каза: Имате ли баща или брат? И казахме на господаря: Имаме стар баща и дете на старостта му, по-младо от него, и брат му умря, той обаче сам остана на майка си, а бащата го обикна. Ти каза на слугите си: Доведете го при мене и аз ще се погрижа за него. И казахме на господаря: Детето не ще може да остави баща си, ако обаче остави баща си, ще умре. Ти обаче каза на слугите си: Ако не слезе по-младият ви брат с вас, няма да видите лицето ми. Стана се, че когато отидохме при баща си, твоя слуга, съобщихме му думите на нашия господар. Каза и бащата наш: Идете отново и купете ни малко храна. Ние обаче казахме: Не можем да слезем, но ако нашият по-малък брат слезе с нас, ще слезем, защото не можем да видим лицето на човека, без нашият по-малък брат да е с нас. Каза и слугата ти, бащата ни, към нас: Вие знаете, че жената роди на мен две, И единият излезе от мен,

и казахте, че е бил изяден от звяр, и не съм го виждал до сега. Ако следователно вземете и този от лицето ми, и му се случи нещастие по пътя, ще свалите старостта ми със скръб в ада. Сега следователно, ако вляза при слугата ти, баща ни, и детето не бъде с нас, а душата му виси от душата на това дете, И ще бъде, когато види, че детето не е с нас, ще умре, и ще свалят слугите твои старостта на слугата твой, баща ни, със скръб в ада. Слугата твой е получил детето от бащата, казвайки: Ако не доведа него при теб и не го поставя пред теб, ще бъда съгрешил към бащата всички дни. Сега следователно ще остана при теб слуга вместо детето, слуга на господаря, а детето нека се възкачи с братята си. Как защото ще се върна при бащата, когато детето не е с нас; за да не видя злините, които ще сполетят баща ми.

45

И Йосиф не можеше да издържа присъствието на всички, които стояха при него, но каза: Изпратете всички от мен, и никой не стоеше при Йосиф, когато той се разкри на братята си. И пусна глас с плач, чуха го всички египтяни, и това стана чуто в дома на фараона. Каза Йосиф на братята си: Аз съм Йосиф, още ли баща ми живее? И братята не можеха да му отговорят, защото се смутиха. Йосиф каза на братята си: Приближете се към мен, и те се приближиха, и той каза: Аз съм Йосиф, вашият брат, когото продадохте в Египет. Сега, следователно, не скърбете, нито нека ви се

стори сурово, че ме продадохте тук, защото за живот ме изпрати Бог преди вас. Това е втората година на глада по земята, и още остават пет години, в които няма да има оране, нито жътва, Защото Бог ме изпрати преди вас, за да остане от вас остатък на земята и да отхрани вашето голямо потомство. Сега следователно не вие ме изпратихте тук, но Бог, и Той ме направи като баща на Фараон, и господар на целия негов дом, и управител на цялата египетска земя. Побързайте, следователно, и отидете при баща ми, и кажете му: Това казва синът ти Йосиф: Бог ме направи господар на цялата египетска земя, слез при мен и не оставай, И ще живееш в земята Гесем Арабийска, и ще бъдеш близо до мен ти, и синовете ти, и синовете на синовете ти, овцете ти, и воловете ти, и всичко, което е твое. И ще те храня там, защото ще има още пет години глад, за да не бъдеш унищожен ти, и синовете ти, и всичките ти притежания. Ето, очите ви виждат, и очите на Вениамин, брат ми, че устата ми говорят към вас. Докладвайте следователно на баща ми цялата ми слава в Египет и всичко, което видяхте, и побързайте да доведете баща ми тук. И хвърли се на врата на брат си Вениамин и заплака върху него, и Вениамин заплака на неговия врат. И след като целуна всичките си братя, плака върху тях, и след това братята му говориха с него.

И гласът беше широко чут в дома на Фараон, като казваха: Дошли са братята на Йосиф. Зарадва се Фараон и неговата прислуга. Фараон каза на Йосиф: Кажи на братята си,

направете това - напълнете товарите си и отидете в земята Ханаан. И като вземете баща си и притежанията си, дойдете при мен, и ще ви дам от всички блага на Египет, и ще ядете тлъстината на земята. Ти но заповядай тези неща, да вземат за тях коли от земята Египет за децата ваши и за жените ваши, и като вземете бащата ваш, идвайте. И не жалете с очите си за вашите вещи, защото всички блага на Египет ще бъдат ваши. Синовете на Израил направиха така, и Йосиф им даде коли според казаното от цар Фараон, и им даде провизии за пътя, И на всички даде по две дрехи, а на Вениамин даде триста златни и пет премени дрехи. И на баща си изпрати според това, и десет магарета, носещи от всички добри неща на Египет, и десет мулета, носещи хлябове за баща му за пътя. Изпрати братята си и те тръгнаха, и им каза: Не се гневете по пътя. И те отидоха от Египет и дойдоха в Ханаанската земя при баща си Яков. И докладваха му, казвайки: Синът ти Йосиф е жив и той управлява цялата египетска земя. И Яков се смая в ума си, защото не им повярва. Говориха му всичко казано от Йосиф, колкото им каза. Но като видя колите, които Йосиф изпрати, за да го вземе, оживя духът на баща им Яков. Каза и Израил: Голямо нещо е за мен, ако още Йосиф, синът ми, живее. Ще отида и ще го видя преди да умра.

46

Отпътувал обаче Израил, той и всичко негово, дошъл на

кладенеца на клетвата и принесъл жертва на Бога на баща си Исаак. Бог каза на Израил във видение през нощта: Яков, Яков! А той каза: Какво е? Но Той му казва: Аз съм Богът на бащите ти, не се страхувай да слезеш в Египет, защото там ще те направя голям народ. И аз ще сляза с теб в Египет, и аз ще те изведа в края, и Йосиф ще положи ръцете си на очите ти. Възкръсна Яков от кладенеца на клетвата, и синовете на Израил взеха баща си, багажа и жените си върху колите, които Йосиф изпрати да го вземат. И взели притежанията им и всичкото притежание, което бяха придобили от земята Ханаан, влязоха в Египет – Яков и цялото му потомство с него. Синовете си, и синовете на синовете си с него, дъщерите си, и дъщерите на дъщерите си, и цялото си потомство доведе в Египет. Тези са имената на синовете на Израел, които влязоха в Египет заедно с баща си Яков. Яков и синовете му, първородният син на Яков, Рувим. Синовете на Рувим: Енох, Фалос, Асрон и Харми. Синовете на Симеон: Йемуел, Ямин, Еху́д, Яхин, Зохар и Саул, син на ханаанката. Синове на Леви: Герсон, Кат и Мерари. Синовете на Юда: Ир, и Онан, и Шилом, и Фарес, и Зара, но Ир и Онан умряха в земята Ханаан, а синовете на Фарес станаха Есрон и Емуил. Синовете на Исахар: Тола, Фуа, Асум и Самбран. Синовете на Завулон: Серед, Алон и Ахоил. Тези са синовете на Лея, които тя роди на Яков в Месопотамия Сирийска, и Дина, дъщеря му; всички души, синове и дъщери, тридесет и три. Синове на Гад: Сафон, Ангис, Санис, Тасобан, Аедеис, Ароедеис и Ареелеис. Синовете на Ашер: Йемна, Йесуа, Йеул, Бариа и

Сара, тяхната сестра. Синовете на Бариа: Хобор и Мелхиил. Тези са синовете на Зелфа, която Лаван даде на дъщеря си Лея, която роди тези на Яков, шестнадесет души. Синовете на Рахил, жената на Яков, бяха Йосиф и Вениамин. Станаха и синовете на Йосиф в земята Египетска, които му роди Асенет, дъщеря на Петефре, жрец на Хелиополис: Манасия и Ефраим. Станаха и синовете на Манасия, които му роди наложницата Сирийката: Махир. Махир пък роди Галаад. Синовете на Ефраим, брат на Манасия: Суталаам и Таам. Синовете на Суталаам: Едом. Синовете на Вениамин: Бала, Бохор и Асвил. Синовете на Бала станаха: Гира, Ноеман, Агхис, Рос и Мамфим. Гира роди Арад. Тези са синовете на Рахил, които тя роди на Яков, всички души осемнадесет. Синове на Дан: Асом. И синовете на Нефтали: Асиел, Гони, Исаар и Соллем. Тези са синовете на Балас, която Лабан даде на дъщеря си Рахил и която роди тях на Яков – всички души седем. Всички души, които влязоха с Яков в Египет, които излязоха от бедрата му, без жените на синовете на Яков, всички души бяха шестдесет и шест, Синовете на Йосиф, които му се родиха в египетската земя, бяха девет души. Всички души от дома на Яков, които влязоха с Яков в Египет, бяха седемдесет и пет души.

А Юда изпрати преди него при Йосиф, да го срещне при града Героон в земята Рамесе. Впрегнал обаче Йосиф колесниците си, отиде нагоре да посрещне Израил, баща си, при града на Героите, и като му се яви, падна на шията му и плака с голям плач. И каза Израил към Йосиф: Ще умра от

сега нататък, тъй като съм видял лицето ти, защото ти още живееш. Йосиф каза на братята си: Като отида, ще обявя на Фараона и ще му кажа: Братята ми и домът на баща ми, които бяха в земята Ханаан, дойдоха при мене. Мъжете са овчари, защото бяха скотовъдци, и са донесли добитъка, воловете и всичко свое. Ако Фараон ви повика и ви каже: Каква е вашата работа? Ще кажете: Мъже скотовъдци сме ние, слугите твои, от детинство до сега, и ние, и бащите наши, за да живеете в земята Гесем Арабийска, защото мерзост е за египтяните всеки пастир на овце.

47

Дошъл и Йосиф, съобщи на Фараона, казвайки: Баща ми и братята ми, и добитъкът, и воловете им, и всичко тяхно дойдоха от земята Ханаан, и ето, те са в земята Гесем. От братята си взе пет мъже и ги постави пред Фараон. И каза Фараон на братята на Йосиф: Каква е работата ви? Те казаха на Фараона: Овчари на овце са слугите ти, и ние, и бащите ни. Казаха на Фараона: Да пришелствуваме в земята дошли сме, защото няма паша за добитъка на слугите ти. Усили се гладът в земя Ханаан, затова сега ще живеем в земя Гесем. Каза Фараон на Йосиф: Нека живеят в земя Гесем, и ако знаеш, че има между тях способни мъже, постави ги управители на моя добитък. Дойдоха в Египет при Йосиф Яков и синовете му, и чу Фараон, царят на Египет. И Фараон каза на Йосиф: Баща ти и братята ти са дошли при теб. Ето,

земята на Египет е пред теб, засели баща си и братята си в най-добрата земя. Въведе Йосиф Яков, баща си, и го постави пред Фараон, и Яков благослови Фараон. Каза и Фараон на Яков: Колко са годините на живота ти? И каза Яков на Фараона: Дните на годините на живота ми, които прекарвам като пришелец, са сто и тридесет години; малко и зли бяха дните на годините на живота ми и не достигнаха до дните на годините на живота на бащите ми, които те прекараха като пришелци. И след като благослови Яков фараона, излезе от него.

И Йосиф засели баща си и братята си, и им даде владение в египетската земя, в най-добрата земя, в земята Рамесе, както заповяда Фараон. И Йосиф отмерваше зърно на баща си, и на братята си, и на цялата къща на баща си, зърно според броя на душите.

Зърно обаче нямаше в цялата земя, защото гладът се усили много, и земята Египетска и земята Ханаанска изчезнаха от глада. Събра но Йосиф всичкото сребро, намерено в земята Египетска и в земята Ханаанска, за зърното, което купуваха, и измерваше зърно на тях, и внесе Йосиф всичкото сребро в дома на Фараона. И изчерпа се всичкото сребро от земята Египетска и от земята Ханаанска, и дойдоха всички египтяни при Йосиф, казвайки: Дай ни хляб, и защо да умираме пред теб? Защото изчерпа се среброто ни. Каза им Йосиф: Донесете добитъка си и ще ви дам хляб в замяна на добитъка ви, ако среброто ви е свършило. Те доведоха

добитъка си при Йосиф, и Йосиф им даде хляб в замяна на конете, и в замяна на овцете, и в замяна на воловете, и в замяна на магаретата, и изхрани ги с хляб в замяна на целия им добитък през онази година. Излезе и тази година, и дойдоха при него във втората година, и му казаха: Да не би някога да загинем пред господаря си! Защото среброто ни е изчерпано, и притежанията, и добитъкът са при теб, господарю, и не ни е останало нищо пред господаря ни, освен собственото ни тяло и земята ни. Така че да не умрем пред теб, и земята да бъде опустошена, придобий нас и земята ни вместо хляб, и ще бъдем ние и земята ни слуги на Фараона, дай семе, така че да сеем, и да живеем и да не умрем, и земята няма да бъде опустошена. И Йосиф придоби цялата земя на египтяните за фараона, защото египтяните продадоха земята си на фараона, тъй като гладът ги надви, и земята стана на фараона. И народа поробил той на него в слуги, от краищата на границите на Египет до краищата, Само земята на свещениците Йосиф не придоби, защото Фараон даде дар на свещениците, и те ядяха даването, което Фараон им даде, затова те не продадоха своята земя. Каза Йосиф на всички египтяни: Ето, придобих вас и земята ви днес за фараона. Вземете си семе и посейте земята. И произведенията ѝ ще бъдат ваши, и ще давате петата част на Фараона, а четирите части ще бъдат за вас самите - за семе на земята, и за храна на вас, и на всички в къщите ви. И казаха: Спасил си ни, намерихме благоволение пред господаря си и ще бъдем слуги на Фараона. И постави им Йосиф заповед до този ден, върху

земята на Египет, да отделят на Фараон, без земята на свещениците само, която не беше на Фараон.

Заселил се Израил в земята Египет, в земята Гесем, и наследиха я, и нараснаха, и умножиха се твърде много. Яков живя в египетската земя седемнадесет години, и дните на живота му станаха сто четиридесет и седем години. Приближиха се дните на Израил да умре, и той повика сина си Йосиф, и му каза: Ако съм намерил благоволение пред теб, сложи ръката си под бедрото ми и ще ми направиш милост и истина, да не ме погребеш в Египет, Но аз ще легна с бащите си, и ти ще ме вземеш от Египет, и ще ме погребеш в техния гроб, а той каза: Аз ще направя според твоето слово. Каза обаче: Закълни ми се, и той му се закле, и Израил се поклони върху върха на тоягата си.

48

Случи се след тези думи, че беше съобщено на Йосиф, че баща му е болен, и той взе двамата си сина Манасия и Ефраим и дойде при Яков. Беше докладвано на Яков, като казваха: Ето, синът ти Йосиф идва при теб. И укрепил се, Израил седна на леглото. И Яков каза на Йосиф: Бог мой ми се яви в Луз, в земята Ханаан, и ме благослови, И каза ми: Ето, аз ще те увелича и ще те умножа, и ще те направя събрания от народи, и ще ти дам тази земя, и на твоето семе след теб, за вечно притежание. Сега следователно

двамата ти сина, които ти се родиха в египетската земя преди аз да дойда при теб в Египет, са мои, Ефраим и Манасия, както Рувим и Симеон ще бъдат мои. Потомците обаче, които ако родиш след това, ще бъдат под името на братята си и ще бъдат наречени според наследствата на онези. Аз обаче, когато отивах от Месопотамия Сирийска, умря Рахил, майката ти, в земята Ханаанска, когато се приближавах към хиподрума Хабратха в тази земя, за да стигна до Ефратха, и я погребах на пътя към хиподрума – това е Витлеем.

Видял Израил синовете на Йосиф и каза: Кои са ти тези? Каза Йосиф на баща си: Синове мои са, които Бог ми даде тук. И каза Яков: Приведи ми ги, за да ги благословя. Очите на Израил бяха потъмнели от старостта и той не можеше да вижда, затова приближи децата до себе си, целуна ги и ги прегърна. И Израил каза на Йосиф: Ето, не бях лишен от лицето ти, и ето, Бог ми показа и потомството ти. И Йосиф ги изведе от коленете си, и те му се поклониха с лице до земята. Взел но Йосиф двамата си синове, Ефраим в дясната си ръка, от лявата страна на Израил, а Манасий от лявата си ръка, от дясната страна на Израил, и ги приближи към него. Протегнал и Израил дясната си ръка, сложил я върху главата на Ефраим, който беше по-младият, и лявата върху главата на Манасия, кръстосвайки ръцете си.

И ги благослови, и каза: Бога, на когото угодиха бащите ми пред Него, Авраам и Исаак, Бога, Който ме храни от

младост до този ден, Ангелът, който ме избавя от всички злини, да благослови тези деца, и в тях ще бъде призовано моето име и името на моите бащи Авраам и Исаак, и нека се умножат в голямо множество на земята. Виждайки обаче Йосиф, че баща му положи дясната си ръка върху главата на Ефраим, това му се стори тежко, и Йосиф хвана ръката на баща си, за да я премести от главата на Ефраим върху главата на Манасия. Каза обаче Йосиф на баща си: Не така, баще, защото този е първородният, сложи дясната си ръка върху главата му. И той не пожела, но каза: Зная, дете, зная, и този ще стане народ, и този ще бъде възвисен, но по-младият му брат ще бъде по-велик от него, и неговото потомство ще стане множество народи. И ги благослови в онзи ден, казвайки: С вас ще бъде благословен Израил, като казват: Да те направи Бог като Ефраим и като Манасия, и постави Ефраим пред Манасия. Казал е Израил на Йосиф: Ето, аз умирам, и Бог ще бъде с вас, и ще ви върне в земята на вашите бащи. Аз обаче ти давам Сихем като изключително притежание над братята ти, който взех от ръката на аморейците с меча си и лъка си.

49

Извика Яков синовете си и каза им: Съберете се, за да ви обявя какво ще ви се случи в последните дни. Съберете се и чуйте мене, синове Яковови, чуйте, Израилю, чуйте вашия баща. Рувим, първородният ми син, ти си силата ми и

началото на децата ми, труден за понасяне и твърдоглав. Ти си действал арогантно като вода, не прекипявай, защото ти се изкачи на леглото на баща си, тогава ти оскверни постелката, на която се изкачи. Симеон и Леви, братя, извършиха неправда по свой избор. В техния съвет да не влезе душата ми, и с техния сговор да не се свързва сърцето ми, защото в гнева си те убиха хора, и в своеволието си осакатиха бик. Проклет е гневът им, защото е своеволен, и яростта им, защото беше закоравена. Ще ги разделя в Яков и ще ги разпръсна в Израил. Юда, те похвалиха братята ти, ръцете ти са върху гърба на враговете ти, ще се поклонят на теб синовете на баща ти. Лъвче на лъв, Юда, от издънка, сине мой, ти се възкачи; легнал, ти заспа като лъв и като лъвче – кой ще го събуди? Не ще изчезне владетел от Юда и водач от бедрата му, докато дойде това, което е запазено за него, и той ще бъде очакването на народите. Свързвайки към лозата жребчето си и към пъпката жребчето на магарето си, ще изпере в вино дрехата си и в кръв на грозде покривката си. Очите му искрят повече от вино, и зъбите му са по-бели от мляко. Зебулун ще живее край морето и той ще бъде при пристанище за кораби, и ще се простира до Сидон. Исахар пожела доброто, почивайки между дяловете. И виждайки, че почивката е добра, и че земята е тлъста, той подложи рамото си на труд и стана земеделец. Дан ще съди народа си, като всяко друго племе в Израил. И нека бъде Дан змия на пътя, лежаща в засада на пътеката, хапеща петата на коня, и конникът ще падне назад, чакащ спасението на Господа. Гад, разбойническа дружина ще го

нападне, но той ще ги нападне по петите. Асир, тлъст е неговият хляб, и той ще даде изискани ястия на управниците. Нафтали е разпуснат ствол, даващ красота в потомството. Син възрастнал Йосиф, син мой възрастнал завиден, син мой най-млад, към мене се върни. Срещу когото, след като се съветваха, ругаеха и държаха злоба господарите на стрелите. И лъковете им бяха съкрушени със сила, и сухожилията на раменете на ръцете им бяха изтощени чрез ръката на владетеля Яков, оттам могъщият Израил от Бога на баща ти. И ти помогна моят Бог, и те благослови с благословение на небето отгоре и с благословение на земята, която има всичко, заради благословението на гърдите и утробата, Благословенията на баща ти и майка ти превъзмогнаха над благословенията на вечните планини и над благословенията на вечнотечащите хълмове, ще бъдат върху главата на Йосиф и върху върха на този, когото братята му считаха. Вениамин е грабителен вълк: сутрин ще яде още, а вечер дава храна. Всички тези са дванадесетте синове на Яков, и това им говори техният баща, и ги благослови – всеки според неговото благословение ги благослови. И каза им: Аз се прибавям към моя народ, погребете ме с бащите ми в пещерата, която е в полето на Ефрон Хетееца, В двойната пещера, която е срещу Мамбре, в земята Ханаан, която пещера Авраам придоби от Ефрон Хетееца като притежание за гробница. Там погребаха Авраам и Сарра, жената му, там погребаха Исаак и Ревека, жената му, там погребаха Лия, В притежание на полето и на пещерата, която се намира в

него, от синовете на Хет. И спря Яков да заповядва на синовете си, и вдигнал краката си на леглото, преста и се прибра при народа си.

50

И Йосиф падна върху лицето на баща си, плака над него и го целуна. И заповяда Йосиф на слугите си балсамиращите да балсамират баща му, и балсамираха балсамиращите Израил. И изпълниха четиридесетте дни за него, защото така се броят дните на погребението, и Египет го оплакваше седемдесет дни. Тъй като обаче минаха дните на скърбта, Йосиф говори към управителите на Фараон, казвайки: Ако съм намерил благоволение пред вас, говорете за мен в ушите на Фараон, казвайки: Баща ми ме закле, казвайки: В гробницата, която изкопах за себе си в земята Ханаан, там ще ме погребеш. Сега, следователно, като отида, ще погреба баща си и ще се върна. И Фараон каза на Йосиф: Иди нагоре и погреби баща си, както те заклева. И отиде нагоре Йосиф да погребе баща си, и отидоха нагоре заедно с него всички слуги на Фараон, и старейшините на дома му, и всички старейшини на земята Египетска. И цялото домакинство на Йосиф, и братята му, и целият бащин му дом, и роднините му, и овцете, и воловете оставиха в земята Гесем. И отидоха заедно с него колесници и конници, и лагерът стана много голям. И пристигнаха в хармана Атад, който е отвъд Йордан, и оплакаха го с голямо

и твърде силно оплакване, и той направи жалеене за баща си седем дни. И видяха жителите на земята Ханаан плача на хармана Атад и казаха: Голям плач е това за египтяните. Затова нарече името му Плач на Египет, който е отвъд Йордан. И синовете му направиха така. И взеха го синовете му в земята Ханаан, и погребаха го в двойната пещера, която Авраам придоби като притежание за гробница от Ефрон Хетееца, срещу Мамре. И Йосиф се върна в Египет, той и братята му, и онези, които бяха отишли заедно да погребат баща му.

Като видяха братята на Йосиф, че техният баща е умрял, казаха: Да не би някога Йосиф да ни помни злото и да ни отплати за всички злини, които сме му причинили. И след като пристигнаха при Йосиф, казаха: Баща ти те закле преди да умре, като каза: Така кажете на Йосиф: прости им неправдата и греха им, защото зло ти показаха, и сега приеми неправдата на слугите на Бога на баща ти, и заплака Йосиф, когато те му говореха. И като дошли при него, казали: Знаеш, ние сме твои слуги. И Йосиф им каза: Не бойте се, защото аз принадлежа на Бога. Вие планирахте против мен зло, но Бог планира относно мен добро, така че да стане както днес и да бъде нахранен многоброен народ. И каза им: Не бойте се, аз ще ви прехраня вас и домовете ви. И ги утеши, и говори на сърцата им. И живя Йосиф в Египет, той и братята му, и цялото домочадие на баща му, и живя Йосиф сто и десет години. И Йосиф видя децата на Ефраим до третото поколение, и синовете на Махир, сина на

Манасия, се родиха на бедрата на Йосиф. И каза Йосиф на братята си, казвайки: Аз умирам, но Бог непременно ще ви посети и ще ви изведе от тази земя в земята, която Бог се закле на нашите бащи - Авраам, Исаак и Яков. И Йосиф закле синовете на Израил, казвайки: В посещението, с което Бог ще ви посети, изнесете костите ми оттук със себе си. И умря Йосиф на сто и десет години, и го погребаха, и го положиха в ковчег в Египет.

Евангелие от Матей

1

Книга на родословието на Иисус Христос, син Давидов, син Авраамов. Авраам роди Исаак, Исаак роди Яков, Яков роди Юда и братята му, Юда роди Фарес и Зара от Тамар, Фарес роди Есром, Есром роди Арам, Арам роди Аминадав, Аминадав роди Наасон, Наасон роди Салмон, Салмон роди Вооз от Рахав, Вооз роди Овид от Рут, Овид роди Есей, Йесей роди цар Давид. Цар Давид роди Соломон от жената на Урия, Соломон роди Ровоам, Ровоам роди Авия, Авия роди Аса, Аса роди Йосафат, Йосафат роди Йорам, Йорам роди Озия, Озия роди Йоатам, Йоатам роди Ахаз, Ахаз роди Езекия. Езекия роди Манасия, Манасия роди Амон, Амон роди Йосия, Йосия роди Йехония и братята му по време на преселението във Вавилон.

След изгнанието във Вавилон Ехония роди Салатиил, а Салатиил роди Зоровавел, Зоровавел роди Авиуд, Авиуд роди Елиаким, Елиаким роди Азор, Азор роди Садок, Садок

роди Ахим, Ахим роди Елиуд, Елиуд роди Елеазар, Елеазар роди Матан, Матан роди Яков, Яков роди Йосиф, мъжът на Мария, от която се роди Иисус, наречен Христос. Всички поколения, следователно, от Авраам до Давид са четиринадесет поколения, и от Давид до изселването във Вавилон са четиринадесет поколения, и от изселването във Вавилон до Христос са четиринадесет поколения.

Раждането на Исус Христос беше така. Майка му Мария беше сгодена за Йосиф, преди да дойдат заедно, тя беше намерена бременна от Свети Дух. Йосиф, нейният мъж, бидейки праведен и не искайки да я опозори публично, пожела тайно да се раздели с нея. Но докато той обмисляше тези неща, ето ангел Господен му се яви насън, казвайки: Йосифе, сине Давидов, не бой се да приемеш Мария, жена си, защото зачнатото в нея е от Дух Свети. Ще роди син и ще наречеш името му Иисус, защото той ще спаси народа си от греховете им. Това цяло обаче се е случило, за да се изпълни казаното от Господа чрез пророка, който казва, Ето, девицата ще зачене и ще роди син, и ще нарекат името му Емануил, което се превежда с нас Бог.

Събудил се, Йосиф направи както му заповяда вестителят Господен и взе жената си И не я познаваше, докато тя роди първородния си син, и нарече името му Иисус.

2

А когато Исус се роди във Витлеем Юдейски, в дните на цар Ирод, ето магьосници от изток пристигнаха в Йерусалим Казвайки: Къде е роденият цар на юдеите? Защото видяхме неговата звезда на изток и дойдохме да му се поклоним. Чул това, цар Ирод беше обезпокоен и целият Ерусалим с него И след като събра всички главни свещеници и книжници на народа, той разпитваше от тях къде се ражда Христос. Те обаче му казаха: Във Витлеем Юдейски, защото така е писано чрез пророка, И ти, Витлееме, земьо Юдова, в никакъв случай не си най-малък между управниците на Юда, защото от теб ще излезе управник, който ще пасе народа ми Израил.

Тогава Ирод тайно повика магите и узна точно от тях времето на появяващата се звезда, И като ги изпрати във Витлеем, каза: Отидете и разпитайте точно за детето, а когато го намерите, съобщете ми, за да дойда и аз да му се поклоня. Те, след като чуха царя, отидоха, и ето, звездата, която видяха на изток, ги водеше, докато дойде и застана над мястото, където беше детето. Видели звездата, те се зарадваха с много голяма радост. И като дойдоха в къщата, видяха детето с Мария, майката му, и като паднаха, поклониха му се, и като отвориха съкровищата си, принесоха му дарове: злато, ливан и смирна. И след като бяха предупредени насън да не се връщат при Ирод, те се оттеглиха в своята земя по друг път.

След като те се оттеглиха, ето, ангел Господен се яви насън

на Йосиф и каза: Стани, вземи детето и майка му и бягай в Египет, и бъди там, докато ти кажа, защото Ирод възнамерява да търси детето, за да го унищожи. Той, след като се надигна, взе детето и майка му през нощта и се оттегли в Египет. И беше там до смъртта на Ирод, за да се изпълни казаното от Господа чрез пророка, който казва: От Египет извиках Сина Си.

Тогава Ирод, виждайки че беше подигран от магите, беше много ядосан и, изпративши, уби всички деца в Витлеем и във всички нейни граници от двегодишни и по-долу, според времето, което узна точно от магите. Тогава се изпълни казаното от пророк Йеремия, който каза, Глас в Рама се чу, плач и ридание, и голяма скръб, Рахил плачеше децата си и не искаше да бъде утешена, защото ги няма.

След като Ирод умря, ето, пратеник Господен се явява насън на Йосиф в Египет Казвайки: Изправи се, вземи детето и майка му и отивай в земята на Израил, защото са умрели онези, които търсеха душата на детето. Той, след като се надигна, взе детето и майка му и дойде в земята на Израил.

Но като чу, че Архелай царува над Юдея вместо баща си Ирод, уплаши се да отиде там, но след като беше предупреден насън, оттегли се в областите на Галилея, И като дойде, той се засели в град, наречен Назарет, за да се изпълни казаното чрез пророците, че ще бъде наречен Назарянин.

3

В онези дни идва Йоан Кръстител, проповядващ в пустинята на Юдея И казваше: Покайте се, защото Царството Небесно се приближи. Този е оня, за когото беше говорено чрез пророк Исая, който казваше: Глас на викащ в пустинята: Пригответе пътя Господен, правете прави пътеките Негови.

А самият Йоан имаше дрехата си от камилска козина и кожен пояс около кръста си, а храната му беше скакалци и див мед. Тогава към него излизаха Йерусалим и цяла Юдея, и цялата околност на Йордан, И бяха кръщавани в Йордан от него, изповядвайки греховете си.

Видял обаче много от фарисеите и садукеите, идващи към неговото кръщение, той им каза: Потомство на пепелянки, кой ви показа да бягате от идващия гняв? Направете плод, достоен за покаянието. И не мислете да казвате в себе си: Баща имаме ние Авраам. Защото казвам ви, че Бог може от тези камъни да въздигне деца на Авраам. Вече и секирата лежи към корена на дърветата, затова всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огъня.

Аз наистина ви кръщавам във вода за покаяние, но идващият след мен е по-силен от мен, не съм достоен да нося сандалите му, той ще ви кръсти в Светия Дух и огън.

Чиято лопата е в ръката му и ще очисти напълно хармана си, и ще събере зърното си в хамбара, а плявата ще изгори с неугасим огън.

Тогава Исус идва от Галилея при Йордан при Йоан, за да бъде кръстен от него. Но Йоан го възпираше, казвайки: Аз имам нужда да бъда кръстен от теб, а ти идваш при мен? Отговаряйки, Исус му каза: Остави сега, защото така е подходящо за нас да изпълним всяка правда. Тогава му позволи. И след като беше кръстен, Иисус веднага излезе от водата, и ето небесата се отвориха пред него, и видя Духа Божи, слизащ като гълъб и идващ върху него, И ето, глас от небесата каза: Този е Моят възлюбен Син, в Когото съм благоволил.

4

Тогава Исус беше отведен в пустинята от Духа, за да бъде изкушаван от дявола. И след като пости четиридесет дни и четиридесет нощи, накрая огладня. И приближил се към него изпитващият и каза: Ако си син на Бога, кажи, за да станат тези камъни хлябове. Той обаче, отговаряйки, каза: Написано е: не само на хляб ще живее човек, но на всяко слово, което излиза чрез устата на Бога. Тогава дяволът го отвежда в светия град и го поставя на крилото на храма. И казва му: Ако си син на Бога, хвърли се долу, защото е написано, че на пратениците Си ще заповяда за теб, и на

ръце ще те вдигнат, да не би да удариш о камък стъпалото си.

Исус му каза: Отново е писано: Няма да изпитваш Господа, Бога си.

Отново дяволът го взема на много висока планина и му показва всички царства на света и тяхната слава И казва му: Всичко това ще ти дам, ако паднеш и ми се поклониш. Тогава Исус му казва: Иди след мене, сатано, защото е написано: На Господа, твоя Бог, ще се поклониш и само на Него ще служиш. Тогава дяволът го остави, и ето пратеници дойдоха и му служеха.

Когато Исус чу, че Йоан беше предаден, Той се оттегли в Галилея, И оставяйки Назарет, дошъл е да живее в Капернаум, крайбрежния град, в границите на Завулон и Нефталим. така че да бъде изпълнено казаното чрез пророк Исая, който говори Земя Завулон и земя Нефталим, път към морето, отвъд Йордан, Галилея на народите, Народът, седящ в тъмнина, видя голяма светлина, и на седящите в земя и сянка на смърт светлина изгря за тях.

От тогава Исус започна да проповядва и да казва: Покайте се, защото Царството Небесно се приближи.

Ходейки край морето на Галилея, видя двама братя – Симон, наричан Петър, и Андрей, брат негов, хвърлящи

мрежа в морето, защото бяха рибари. И казва им: Елате след мен и ще ви направя рибари на хора. Те веднага оставиха мрежите и го последваха. И отивайки оттам, видя други двама братя, Яков, синът на Зеведей, и Йоан, брат му, в кораба със Зеведей, баща им, които поправяха мрежите си, и ги повика. Те обаче веднага оставиха лодката и баща си и го последваха.

И Исус обикаляше цяла Галилея, учейки в техните събрания и проповядвайки добрата вест на царството, и служейки на всяка болест и всяка немощ в народа. И слухът за него се разнесе в цяла Сирия, и донесоха при него всички, които се намираха в лошо състояние, страдащи от различни болести и мъчения, и хванатите от бесове, и лунатиците, и парализираните, и ги изцели. И много тълпи го следваха от Галилея и Декаполис, и Йерусалим, и Юдея, и отвъд Йордан.

5

Виждайки тълпите, Той се изкачи на планината, и след като седна, учениците Му се приближиха. И като отвори устата си, Той ги поучаваше, казвайки Блажени са бедните духом, защото тяхно е Царството Небесно. Блажени са скърбящите, защото те ще бъдат утешени. Благословени са кротките, защото те ще наследят земята. Блажени са гладуващите и жадуващите за правда, защото те ще бъдат наситени.

Блажени са милостивите, защото те ще бъдат помилвани. Блажени са чистите по сърце, защото те ще видят Бога. Благословени са миротворците, защото те ще бъдат наречени синове Божии. Блажени са преследваните заради справедливост, защото тяхно е царството небесно. Благословени сте вие, когато ви укоряват и ви преследват, и казват всяка зла дума против вас, лъжейки заради мене. Радвайте се и ликувайте, защото наградата ви е голяма в небесата, тъй като така преследваха пророците, които бяха преди вас.

Вие сте солта на земята, но ако солта стане безвкусна, с какво ще бъде осолена? Тя вече не струва за нищо, освен да бъде изхвърлена навън и тъпкана от хората. Вие сте светлината на света. Град, разположен на планина, не може да се скрие. Нито палят светилник и го поставят под кошницата, а на светилника, и той свети на всички в къщата. Така нека свети вашата светлина пред хората, така че да видят вашите добри дела и да прославят вашия Баща, който е на небесата.

Не мислете, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша, а да изпълня. Истина, казвам ви: докато не премине небето и земята, нито една йота или една чертица няма да премине от закона, докато всичко не се сбъдне. Който, ако следователно разруши една от тези най-малки заповеди и учи така хората, ще бъде наречен най-малък в Царството Небесно, но който

изпълнява и учи, този ще бъде наречен велик в Царството Небесно. Казвам ви, че ако вашата праведност не изобилства повече от тази на книжниците и фарисеите, няма да влезете в царството на небесата. Чухте, че беше казано на древните: Не убивай, а който убие, ще бъде виновен пред съда. Аз обаче ви казвам, че всеки, който се гневи на брата си безпричинно, ще бъде виновен пред съда, а който каже на брата си рака, ще бъде виновен пред съвета, а който каже глупако, ще бъде виновен за огнената геена. Ако следователно принасяш дара си върху жертвеника и там си спомниш, че братът ти има нещо против теб, Остави там дарът си пред олтара и иди първо да се примириш с брат си, и тогава дойди и принеси дара си. Бъди добронастроен към противника си бързо, докато си с него на пътя, да не би противникът да те предаде на съдията и съдията да те предаде на служителя, и да бъдеш хвърлен в затвор. Истина ти казвам, няма да излезеш оттам, докато не върнеш последния кодрант.

Вие чухте, че беше казано на древните: Не прелюбодействай. Аз обаче ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си. Ако обаче окото ти дясното те съблазнява, извади го и хвърли от себе си, защото ти е по-добре да погине един от членовете ти, отколкото цялото ти тяло да бъде хвърлено в геена. И ако десната ти ръка те съблазнява, отсечи я и хвърли я от себе си, защото ти е по-добре да погине един от твоите членове, отколкото цялото ти тяло да

бъде хвърлено в геена.

Беше казано, че който развежда жената си, нека ѝ даде свидетелство за развод. Аз обаче ви казвам, че който развели жената си, освен поради блудство, я прави да прелюбодейства, и който ожени разведена, прелюбодейства.

Отново чухте, че беше казано на древните: Не ще се кълнеш лъжливо, но ще изпълниш пред Господа клетвите си. Аз обаче ви казвам да не се кълнете изобщо, нито в небето, защото то е престол на Бога, Нито в земята, защото тя е подножие на краката Му, нито в Йерусалим, защото той е град на великия Цар, Нито да се кълнеш в главата си, защото не можеш да направиш един косъм бял или черен. Нека вашата дума бъде да, да или не, не, а всичко повече от това идва от злото.

Вие чухте, че беше казано: Око вместо око и зъб вместо зъб, Аз обаче ви казвам да не противостоите на злия, но който те удари по дясната буза, обърни му и другата, И на желаещия да те съди и да вземе туниката ти, остави му и дрехата. И който те принуди да вървиш една миля, иди с него две. На молещия те давай и не се отвръщай от желаещия да вземе назаем от теб.

Вие чухте, че беше казано: Ще обичаш ближния си и ще мразиш врага си. Аз обаче ви казвам: обичайте враговете

си, благославяйте онези, които ви проклинат, правете добро на онези, които ви мразят, и молете се за онези, които ви злепоставят и ви преследват, така че да станете синове на вашия Баща, Който е в небесата, защото Той прави слънцето Си да изгрява върху зли и добри и дава дъжд върху праведни и неправедни. Ако вие любите тези, които любят вас, каква награда имате? Нали и митничарите правят същото? И ако поздравявате само вашите приятели, какво извънредно правите? Нима митарите не правят същото? Ще бъдете следователно вие съвършени, както вашият Баща, Който е на небесата, е съвършен.

6

Внимавайте да не правите милостинята си пред хората, за да бъдете видени от тях, защото иначе нямате награда от Баща си, Който е на небесата. Когато следователно правиш милостиня, не тръби пред себе си, както лицемерите правят в събранията и по улиците, за да бъдат прославени от хората. Истина ви казвам, те получават наградата си. Но когато ти правиш милостиня, нека лявата ти ръка не знае какво прави дясната ти ръка така че твоята милостиня да бъде в тайно, и баща ти, който вижда в тайно, ще ти въздаде явно.

И когато се молиш, няма да бъдеш като лицемерите, защото те обичат да се молят, стоейки в събранията и на

ъглите на улиците, за да се покажат пред хората. Истина ви казвам, че те получават наградата си. Ти обаче, когато се молиш, влез във вътрешната си стая и, затворил вратата си, помоли се на Отца си, който е в тайното, и Отец ти, който вижда в тайното, ще ти въздаде явно.

Когато се молите, не бърборете точно като езичниците, защото те смятат, че в многословието си ще бъдат чути. Не бъдете следователно като тях, защото вашият баща знае от какво имате нужда преди да го попитате. Така следователно се молете вие: Отче наш, Който си в небесата, да се свети Твоето име, Нека дойде Твоето царство, нека бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята. Хляба наш насъщния дай ни днес И прости нам дълговете наши, както и ние прощаваме на длъжниците наши. И не ни въвеждай в изкушение, но ни избави от лукавия. Защото Твое е царството и силата, и славата завинаги, амин.

Ако вие простите на хората техните престъпления, ще прости и на вас вашият Небесен Отец. Ако обаче не простите на хората техните престъпления, нито вашият Отец ще прости вашите престъпления.

Когато постите, не ставайте мрачни както лицемерите, защото те обезобразяват лицата си, за да се явят на хората като постещи. Истина ви казвам, че те са получили наградата си. Ти обаче, когато постиш, помажи главата си и измий лицето си. за да не се явиш на хората постещ, но на

баща си в тайното, и баща ти, който вижда в тайното, ще ти въздаде явно

Не съхранявайте за себе си съкровища на земята, където молец и ръжда унищожават, и където крадци пробиват и крадат, Трупайте си съкровища в небето, където нито молец, нито ръжда ги унищожава и където крадци не пробиват и не крадат. Където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.

Светилникът на тялото е окото; ако следователно окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде светло. Ако обаче окото ти е зло, цялото ти тяло ще бъде тъмно. Ако следователно светлината в теб е тъмнина, колко голяма е тъмнината?

Никой не може да служи на двама господари, защото или единия ще намрази и другия ще обикне, или към единия ще се придържа и другия ще презре. Не можете да служите на Бог и на богатството.

Заради това ви казвам: не се безпокойте за душата си какво да ядете и какво да пиете, нито за тялото си какво да облечете. Нима душата не е повече от храната и тялото повече от облеклото? Погледнете птиците небесни, защото те не сеят, нито жънат, нито събират в житници, а небесният ви Баща ги храни. Не струвате ли вие много повече от тях? Кой обаче от вас, като се безпокои, може да добави към живота си един лакът? И относно облеклото

защо се безпокоите? Разгледайте лилиите на полето как растат, не трудят, нито предат, Казвам ви обаче, че нито Соломон във всичката си слава се облече като едно от тези. Ако обаче тревата на полето, която днес съществува и утре се хвърля в пещ, Бог така облича, не много ли повече ще облече вас, маловерци? Не бъдете тревожни, като казвате: Какво да ядем, или какво да пием, или какво да носим? Защото всички тези неща народите търсят, знае вашият небесен баща, че се нуждаете от всички тези. Търсете обаче първо Божието царство и Неговата правда, и всичко това ще ви бъде прибавено. Не бъдете тревожни за утрешния ден, защото утрешният ден ще се тревожи за себе си; достатъчно е на деня злото му.

7

Не съдете, за да не бъдете съдени, Защото с каквато присъда съдите, ще бъдете съдени, и с каквато мярка мерите, ще бъде измерено на вас. Защо виждаш трошицата в окото на брат си, а гредата в твоето око не забелязваш? Или как ще кажеш на брата си: Позволи да изхвърля трънчето от окото ти, и ето, гредата е в твоето око? Лицемере, изхвърли първо гредата от окото си и тогава ще видиш ясно да изхвърлиш трънчето от окото на брат си.

Не давайте светото на кучетата, нито хвърляйте бисерите си пред свинете, да не би да ги потъпчат с краката си и,

обърнали се, да ви разкъсат.

Искайте и ще ви бъде дадено, търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви бъде отворено. Защото всеки, който проси, получава и който търси, намира и на този, който хлопа, ще бъде отворено. Или кой е от вас човек, който, ако синът му поиска хляб, ще му даде камък? И ако поиска риба, няма ли да му даде змия? Ако следователно вие, макар и да сте зли, знаете да давате добри дарове на децата си, колко повече вашият Баща, Който е на небесата, ще даде добри неща на онези, които Го молят?

Всичко, следователно, колкото бихте искали да правят на вас хората, така и вие правете на тях, защото това е законът и пророците.

Влезте през тясната порта, защото широка е портата и широк е пътят, водещ към унищожението, и мнозина са влизащите през нея. Колко тясна е портата и притеснен е пътят, който води към живота, и малко са онези, които го намират

Внимавайте обаче от лъжепророците, които идват при вас в овчи дрехи, но отвътре са грабливи вълци. От плодовете им ще ги познаете. Нима събират от тръни грозде или от бодили смокини? Така всяко добро дърво прави хубави плодове, а гнилото дърво прави зли плодове. Доброто дърво не може да дава лоши плодове, нито гнилото дърво може да

дава добри плодове. Всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огъня. Следователно, по плодовете им ще ги познаете.

Не всеки, който ми казва Господи, Господи, ще влезе в царството на небесата, но този, който върши волята на Отца ми, Който е на небесата. Мнозина ще ми кажат в онзи ден: Господи, Господи, нали в Твоето име пророкувахме, и в Твоето име демони изгонвахме, и в Твоето име много чудеса вършихме? И тогава ще им изповядам, че никога не съм ви познавал: отдалечете се от мен, вие, които вършите беззаконие.

Всеки, следователно, който чува тези мои думи и ги изпълнява, ще го сравня с мъдър мъж, който построи къщата си върху скалата, И слезе дъждът, и дойдоха реките, и духнаха ветровете, и нападнаха онази къща, но тя не падна, защото беше основана на скалата. И всеки, който слуша тези мои думи и не ги изпълнява, ще бъде уподобен на глупав човек, който построи къщата си върху пясъка, И слезе дъждът, и дойдоха реките, и духнаха ветровете, и удариха онази къща, и тя падна, и падането ѝ беше голямо.

И стана, че когато Исус завърши тези думи, тълпите се удивяваха на Неговото учение, Защото ги поучаваше като имащ власт, а не като книжниците.

8

Когато слезе от планината, много тълпи го последваха. И ето, един прокажен дойде и се поклони на него, казвайки: Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш. И като простря ръката, Исус се докосна до него, казвайки: Искам, бъди очистен. И веднага лепрата му беше очистена. И казва му Исус: Виж, на никого да не кажеш, но иди, покажи се на свещеника и принеси дара, който Мойсей заповяда, за свидетелство на тях.

Когато той влезе в Капернаум, приближи се до него стотник, молейки го и казвайки, Господи, слугата ми лежи в къщи парализиран, ужасно измъчван. И Исус му казва: Аз ще дойда и ще го изцеля. И отговаряйки, стотникът каза: Господи, не съм достоен да влезеш под покрива ми, но само кажи с дума, и слугата ми ще бъде изцелен. И защото аз съм човек под власт, имащ под себе си войници, и казвам на този: Иди, и той отива, и на друг: Ела, и той идва, и на роба си: Направи това, и той го прави. Чул това, Исус се учуди и каза на следващите: Истина ви казвам, нито в Израил намерих толкова голяма вяра. Казвам ви обаче, че мнозина от изток и запад ще дойдат и ще възлегнат с Авраам, Исаак и Яков в царството на небесата. Но синовете на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина, там ще бъде плачът и скърцането на зъби. И каза Исус на центуриона: Иди, и както повярва, нека бъде на теб. И беше излекувана

слугата негова в онзи час.

И когато Иисус дойде в къщата на Петър, видя тъщата му да лежи и да страда от треска И докосна се до ръката ѝ, и треската я остави, и тя стана и му служеше. Когато настъпи вечерта, донесоха при него много хора, обладани от демони, и той изгони духовете с дума и излекува всички, които бяха болни Така че да бъде изпълнено казаното чрез пророк Исая, който казва: Той взе нашите слабости и понесе болестите.

Видял обаче Исус много тълпи около себе си, заповяда да отидат отвъд. И един книжник се приближи и каза на него: Учителю, ще те следвам, където и да отиваш. И Исус му казва: Лисиците имат дупки и птиците небесни имат гнезда, но Синът Човешки няма къде глава да приклони. Друг от учениците му каза на него: Господи, позволи ми първо да отида и да погреба баща ми. Но Исус му каза: Следвай ме и остави мъртвите да погребат своите мъртви.

И след като се качи в кораба, учениците Му го последваха. И ето, голямо земетресение стана в морето, така че корабът да бъде покриван от вълните, а той спеше. И учениците му се приближиха и го събудиха, казвайки: Господи, спаси ни, погиваме! И казва им: Защо сте страхливи, маловерни? Тогава, като стана, смъмра ветровете и морето, и настана голяма тишина. Хората обаче се учудиха и казваха: Какъв е този, че дори ветровете и морето му се подчиняват?

И когато дойде отвъд, в земята на гергесените, срещнаха го двама бесноватени, които излизаха от гробниците, много жестоки, така че никой не можеше да мине през онзи път. И ето, те извикаха, казвайки: Какво имаме ние общо с теб, Иисусе, Сине Божи? Дошъл си тук преди време да ни измъчваш? Далеч от тях се пасеше стадо от много прасета. А демоните го молеха, казвайки: Ако ни изхвърляш, позволи ни да отидем в стадото свине. И каза им: Отивайте. А те, след като излязоха, отидоха в стадото свине, и ето цялото стадо свине се спусна по урвата в морето и умря във водите. Пастирите обаче избягаха и, като отидоха в града, съобщиха всичко, включително това за хората обладани от демони. И ето, целият град излезе да посрещне Исус, и като го видяха, помолиха го да си отиде от техните предели.

9

И след като се качи на кораб, той прекоси и дойде в своя град. И ето, донасяха при него парализиран, лежащ на легло, и Исус, като видя вярата им, каза на парализирания: Дръзвай, дете, прощават ти се греховете твои. И ето, някои от книжниците казаха в себе си: Този богохулства. И виждайки Исус мислите им, каза: Защо вие мислите зло в сърцата си? Какво е по-лесно – да кажа прощени са ти греховете, или да кажа стани и ходи? Но за да знаете, че Синът на човека има власт на земята да прощава грехове, тогава казва на парализирания: Изправи се, вдигни леглото

си и иди в къщата си. И като се изправи, отиде в къщата си. Видели но, множествата се учудиха и прославиха Бога, който даде такава власт на хората.

И минавайки оттам, Исус видя човек, седящ на митницата, наричан Матей, и му казва: следвай ме. И той стана и го последва. И стана, докато Той възлягаше в къщата, че ето много бирници и грешници дойдоха и възлягаха заедно с Иисус и с учениците Му. И фарисеите, като видяха, казаха на учениците Му: Защо вашият учител яде с митари и грешници? Но Исус, като чу това, каза им: Силните нямат нужда от лекар, а болните. Отивайки се, научете какво е: милост искам, а не жертва. Защото не дойдох да призова праведните, а грешниците към покаяние.

Тогава учениците на Йоан отиват при него и казват: Защо ние и фарисеите постим много, а твоите ученици не постят? И Исус каза на тях: Не могат синовете на сватбената зала да жалеят, докато младоженецът е с тях. Но ще дойдат дни, когато младоженецът бъде отнет от тях, и тогава ще постят. Никой не поставя кръпка от ненавит плат върху стара дреха, защото пълнотата ѝ се отнема от дрехата и става по-голяма разкъсване. Нито хвърлят младо вино в стари мехове, защото иначе меховете се пръскат, и виното се излива, и меховете ще загинат, но младо вино хвърлят в нови мехове, и двете се съхраняват.

Докато Той говореше тези неща на тях, ето един управител

се приближи и се поклони на Него, казвайки, че дъщеря му току-що умря, но да дойде и да сложи ръката Си върху нея, и тя ще живее. И Иисус се изправи и го последва, заедно с учениците Си. И ето, жена, страдаща от кървене дванадесет години, приближи се отзад и докосна ресата на дрехата му. Защото тя си казваше: Ако само докосна дрехата му, ще бъда спасена. Но Исус се обърна и като я видя, каза: Дръзвай, дъще, вярата ти те е спасила. И жената беше спасена от онзи час. И когато Иисус дойде в къщата на владетеля и видя свирачите на флейта и шумящата тълпа, каза им, Оттеглете се, защото момичето не умря, а спи. И те се смееха на него. Когато обаче тълпата беше изгонена, той влезе, хвана ръката ѝ и момичето се вдигна. И този слух се разпространи в цялата онази земя.

И когато Исус минаваше оттам, двама слепи Го последваха, викайки и казвайки: Помилвай ни, Сине Давидов! Когато дойде в къщата, слепите се приближиха към него, и Исус им казва: Вярвате ли, че мога да направя това? Те му казват: Да, Господи. Тогава докосна очите им и каза: Според вярата ви нека ви бъде. И очите им се отвориха, и Исус строго ги предупреди, казвайки: Гледайте никой да не узнае. Те обаче, след като излязоха, разгласиха за него в цялата онази земя.

Докато те излизаха, ето донесоха при него ням човек, обладан от демон. И след като демонът беше изгонен, немият заговори, и тълпите се учудиха, казвайки, че никога

не се е явявало такова нещо в Израил. Но фарисеите казваха: С владетеля на демоните изхвърля демоните.

И Исус обикаляше всички градове и села, учейки в техните събрания и проповядвайки добрата вест на царството, и служейки всяка болест и всяка немощ в народа.

Видял тълпите, Той беше развълнуван за тях, защото бяха изтощени и разпръснати като овце, които нямат пастир. Тогава казва на учениците си: Жътвата наистина е голяма, а работниците са малко. Помолете се следователно на Господаря на жътвата, така че Той да изпрати работници в жътвата Си.

10

И след като повика дванадесетте си ученици, даде им власт над нечисти духове, така че да ги изгонват и да лекуват всяка болест и всяка немощ. На дванадесетте апостоли имената са тези: първи Симон, наричан Петър, и Андрей, брат негов, Яков, син на Зеведей, и Йоан, брат негов, Филип и Вартоломей, Тома и Матей данъкосъбирачът, Яков, синът на Алфей, и Леввей, наречен Тадей, Симон Кананитът и Юда Искариот, който го предаде.

Тези дванадесет изпрати Исус, заповядвайки им и казвайки: Не отивайте по пътя на езичниците и не влизайте

в град на самаряните, Отивайте по-скоро към загубените овце от дома Израилев. Вървейки, прогласявайте, казвайки, че Царството на небесата се е приближило. Болните лекувайте, прокажените очиствайте, мъртвите възкресявайте, демоните изгонвайте; даром сте получили, даром давайте. Не придобивайте злато, нито сребро, нито бронз в пояси си, Не носете торба за пътя, нито две туники, нито сандали, нито тояга, защото работникът е достоен за своята храна. В който и да е град или село влезете, разпитайте кой в него е достоен, и там останете, докато излезете. Влизайки в къщата, поздравете я, казвайки: Мир на тази къща. И ако наистина къщата е достойна, нека вашият мир дойде върху нея, но ако не е достойна, нека вашият мир се върне при вас. И който ако не ви приеме, нито чуе думите ви, като излизате вън от къщата или от онзи град, изтръскайте праха от краката си. Истина ви казвам, по-поносимо ще бъде за земята на Содом и Гомор в деня на съда, отколкото за онзи град.

Ето, аз ви изпращам като овце сред вълци, затова бъдете мъдри като змиите и невинни като гълъбите. Внимавайте обаче от хората, защото ще ви предадат в съвети и в събранията си ще ви бичуват, И при управители, и при царе ще бъдете водени заради мен, за свидетелство на тях и на народите. Когато обаче ви предадат, не се тревожете как или какво да говорите, защото ще ви бъде дадено в онзи час какво да говорите. Защото не вие сте тези, които говорят, но Духът на вашия Баща е Този, Който говори във вас. Ще

предаде брат брата на смърт и бащата детето, и ще въстанат децата против родителите и ще ги умъртвят. И ще бъдете мразени от всички заради името ми, но този, който издържи до край, ще бъде спасен. Когато обаче ви преследват в този град, бягайте в другия, защото истина ви казвам, няма да завършите градовете на Израил, докато дойде Синът на Човека. Ученикът не е над учителя си, нито робът е над господаря си. Достатъчно е на ученика да стане като учителя си, и на роба - като господаря си. Ако домакина нарекоха Веелзевул, колко повече домашните му! Не се бойте следователно от тях, защото няма нищо покрито, което няма да бъде разкрито, и скрито, което няма да бъде познато. Това, което ви казвам в тъмнината, кажете на светло, и това, което чувате на ухо, прогласете от покривите. И не се страхувайте от тези, които убиват тялото, а душата не могат да убият, но страхувайте се по-скоро от Онзи, Който може и душата, и тялото да унищожи в ада. Не се ли продават два врабчета за асарион? И нито един от тях няма да падне на земята без волята на вашия Баща. Но дори и всички косми на главата ви са преброени. Не се бойте, следователно; вие струвате повече от много врабчета.

Всеки, следователно, който ще признае мен пред хората, ще призная и аз него пред Отец мой, Който е в небесата, Който би ме отрекъл пред хората, ще го отрека и аз пред моя Баща, който е на небесата.

Не мислете, че дойдох да донеса мир на земята; не дойдох да донеса мир, а меч. Дойдох, за да разделя човека против баща му и дъщерята против майка ѝ и булката против свекърва ѝ. И врагове на човека са домашните му.

Този, който обича баща или майка повече от мен, не е достоен за мен, и този, който обича син или дъщеря повече от мен, не е достоен за мен, И който не взема кръста си и следва след мен, не е достоен за мен. Този, който е намерил душата си, ще я загуби, и този, който е загубил душата си заради мене, ще я намери.

Който ви приема, мен приема, и който мен приема, приема Този, Който ме е изпратил. Този, който приема пророк в име на пророк, ще получи награда на пророк, и този, който приема праведен в име на праведен, ще получи награда на праведен. И който даде да пие на един от тези малки само чаша студена вода в името на ученик, истина ви казвам, той няма да загуби наградата си.

11

И стана, когато Исус завърши да инструктира дванадесетте си ученици, че отиде оттам, за да учи и да проповядва в техните градове.

А Йоан, като чу в затвора за делата на Христос, изпрати

двама от учениците си Каза му: Ти ли си Идващият, или да очакваме друг? И в отговор Иисус им каза: Отидете и докладвайте на Йоан това, което чувате и виждате, Слепите проглеждат и кучите проходват, прокажените се очистват и глухите чуват, мъртвите се възкресяват и на бедните се благовества, И блажен е този, който не се съблазни от мене.

Докато тези пътуваха, Исус започна да говори на тълпите за Йоан: Какво излязохте в пустинята да видите? Тръстика, разклащана от вятъра? Но какво излязохте да видите? Човек, облечен в меки дрехи? Ето, тези, които носят меки дрехи, са в къщите на царете. Но какво излязохте да видите? Пророк? Да, казвам ви, и повече от пророк. Защото този е онзи, за когото е писано: Ето, Аз изпращам Моя вестител пред лицето ти, който ще приготви твоя път пред тебе.

Истина ви казвам, не е въставал между родени от жени по-голям от Йоан Кръстителя, но най-малкият в Царството на небесата е по-голям от него. От дните на Йоан Кръстител до сега царството на небесата се взема със сила, и насилници го грабват. Защото всички пророци и законът до Йоан пророкуваха. И ако искате да приемете, той е Илия, който предстои да дойде. Този, който има уши да чува, нека чува.

На кого обаче ще сравня това поколение? Подобно е на деца, седящи в пазари, които, викайки към спътниците си, казват: Свирихме ви на флейта, и не танцувахте, пяхме ви

жалейка, и не скърбяхте. Защото дойде Йоан, нито ял, нито пил, и казват: Демон има. Дойде Синът на човека, ядящ и пиещ, и казват: Ето човек лакомник и винопиец, приятел на бирниците и грешниците. И мъдростта беше оправдана от децата ѝ.

Тогава започна да укорява градовете, в които станаха най-многото от неговите чудеса, защото не се покаяха. Горко на теб, Хоразин, горко на теб, Витсаида, защото ако в Тир и Сидон станаха силите, станалите във вас, отдавна биха се покаяли, седейки във вретище и пепел. Обаче казвам ви, че на Тир и Сидон ще бъде по-поносимо в деня на съда, отколкото на вас. И ти, Капернауме, която си била възвисена до небето, до ада ще бъдеш свалена, защото ако в Содом бяха станали силите, които станаха в теб, те биха останали до днес. Обаче казвам ви, че на земята на Содом по-поносимо ще бъде в деня на съда, отколкото на теб.

В това време Исус, отговаряйки, каза: Изповядвам се на Теб, Отче, Господи на небето и на земята, че си скрил тези неща от мъдри и разумни, и си ги открил на младенци, Да, Отче, защото така стана благоугодно пред Тебе. Всичко ми беше предадено от моя Баща, и никой не познава Сина освен Бащата, нито Бащата познава някой освен Синът и онзи, комуто Синът пожелае да разкрие. Дойдете при мен всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви дам покой. Вземете хомота ми върху себе си и научете от мене, защото съм кротък и смирен на сърце, и ще намерите покой за

душите си, Защото моят хомот е добър и моята тежест е лека.

12

В онова време Исус отиде в събота през зърнените полета, а учениците Му огладняха и започнаха да скубат класове и да ядат. Но фарисеите, като видяха, казаха му: Ето, твоите ученици правят това, което не е позволено да се прави в събота. Той обаче им каза: Не сте ли прочели какво направи Давид, когато огладня той и тези, които бяха с него? как влезе в дома на Бога и изяде хлябовете на представянето, които не беше възможно нито на него да яде, нито на тези с него, освен само на свещениците Или не сте чели в закона, че в съботите свещениците в храма оскверняват събота и са невинни? Казвам ви обаче, че тук е нещо по-голямо от храма. Ако обаче бяхте познали какво означава милост искам, а не жертва, не бихте осъдили невинните. Защото Синът на човека е господар и на събота.

И след като отмина оттам, дойде в тяхното събрание. И ето, там беше човек, който имаше суха ръка, и попитаха го, казвайки: Позволено ли е да се лекува в съботите?, за да го обвинят. Той обаче им каза: Кой от вас човек, който има една овца, ако тя падне в яма в събота, няма ли да я хване и да я вдигне? Колко по-различен е тогава човекът от

овцата? Така че е позволено да се прави добро в съботите. Тогава казва на човека: Простри ръката си. И той я простря, и тя беше възстановена здрава като другата. Но фарисеите, след като излязоха, взеха съвет против него, за да го унищожат. Но Иисус, знаейки това, се оттегли оттам, и много тълпи го последваха, и Той излекува всички тях. и ги укори, за да не го направят явен така че да бъде изпълнено казаното чрез пророк Исая, който говори Ето слугата Ми, когото избрах, възлюбеният Ми, в когото душата Ми беше благоволна, ще поставя духа Си върху него, и той ще възвести съд на народите. Не ще спори, нито ще извика, нито някой ще чуе гласа му по улиците. Смачканата тръстика няма да счупи и тлеещият лен няма да угаси, докато не изнесе съдбата в победа. И на неговото име народите ще се надяват.

Тогава при него беше доведен хванат от демон сляп и ням човек, и го изцели, така че слепият и немият можеше и да говори, и да вижда. И всички тълпи бяха изумени и казваха: Не е ли този Христос, синът Давидов? Но фарисеите, като чуха, казаха: Този изхвърля демоните само чрез Веелзевул, владетелят на демоните. Знаейки обаче Иисус мислите им, каза им: всяко царство, разделено против себе си, се запустява, и всеки град или къща, разделени против себе си, няма да устоят. И ако Сатана изхвърля Сатана, той е разделен срещу себе си, как следователно ще устои царството му? И ако аз в Веелзевул изхвърлям демоните, вашите синове в кого ще ги изхвърлят? Заради това те ще

бъдат ваши съдии. Ако обаче аз изгонвам демоните чрез Божия Дух, тогава Божието царство е достигнало до вас. Или как може някой да влезе в къщата на силния и да грабне съдовете му, ако първо не върже силния? И тогава ще ограби къщата му. Този, който не е с мен, е против мен, и този, който не събира с мен, разпръсква.

Заради това ви казвам: всеки грях и хула ще бъдат простени на хората, но хулата срещу Духа няма да бъде простена на хората. И който ако каже дума против Сина на Човека, ще му бъде простено, но който каже против Светия Дух, няма да му бъде простено нито в сегашния век, нито в бъдещия.

Или направете дървото добро и плода му добър, или направете дървото гнило и плода му гнил, защото от плода дървото се познава. Потомство на пепелянки, как можете да говорите добри неща, като сте зли? Защото от изобилието на сърцето устата говори. Добрият човек от доброто съкровище изважда добри неща, и злият човек от злото съкровище изважда зли неща. Казвам ви обаче, че за всяко празно слово, което хората говорят, ще дадат отговор в деня на съда. Защото от думите си ще бъдеш оправдан и от думите си ще бъдеш осъден.

Тогава някои от книжниците и фарисеите отговориха, казвайки: Учителю, искаме да видим знак от теб. Но Той, отговаряйки, каза на тях: Зло и прелюбодейно поколение

търси знак, и знак няма да бъде даден на него, освен знака на пророк Йона. Защото, както Йона пророкът беше в корема на голямата риба три дни и три нощи, така ще бъде и Синът Човешки в сърцето на земята три дни и три нощи. Мъжете нинивитяни ще възстанат на съда заедно с това поколение и ще го осъдят, защото те се покаяха при проповедта на Йона, и ето, тук е повече от Йона. Царицата на юга ще се издигне на съда заедно с това поколение и ще го осъди, защото тя дойде от краищата на земята, за да чуе мъдростта на Соломон, и ето, тук има нещо повече от Соломон.

Когато нечистият дух излезе от човека, той преминава през безводни места, търсейки почивка, и не намира. Тогава казва: В моята къща ще се върна, откъдето излязох, и като дойде, намира я празна, измитена и украсена. Тогава отива и взема със себе си седем други духове, по-зли от себе си, и те влизат и живеят там. И последното състояние на онзи човек става по-лошо от първото. Така ще бъде и с това зло поколение.

Докато Той още говореше на тълпите, ето майка Му и братята Му стояха отвън и търсеха да Му говорят. Някой му каза: Ето, майка ти и братята ти стоят отвън и те търсят, за да те видят. Но той, отговаряйки, каза на този, който му говореше: Кой е моята майка и кои са моите братя? И като протегна ръката си към учениците си, каза: Ето майка ми и братя ми, Защото който изпълни волята на Отца ми, Който

е на небесата, той ми е брат, и сестра, и майка.

13

В онзи ден Иисус, след като излезе от къщата, седеше край морето, И много тълпи се събраха при него, така че той, като влезе в кораба, седеше, а цялата тълпа стоеше на брега. И говори на тях много в притчи, казвайки: Ето, излезе сеячът да сее. И докато той сееше, едни семена паднаха край пътя, и дошлите птици ги изядоха. Но други паднаха върху скалистите места, където нямаше много земя, и веднага поникнаха, защото нямаха дълбочина на земята, Но когато слънцето изгря, беше опарено, и понеже нямаше корен, изсъхна. Други пък паднаха върху трънните, и трънните пораснаха и ги задушиха, Но други паднаха върху добрата земя и даваха плод: едни сто, други шестдесет, а други тридесет. Който има уши да чува, нека чува.

И учениците се приближиха и му казаха: Защо им говориш в притчи? А той в отговор им каза, че на вас е дадено да познаете тайните на царството на небесата, а на онези не е дадено. Защото който има, ще му бъде дадено и ще изобилства, а който няма, дори това, което има, ще бъде взето от него. Затова им говоря в притчи, за да гледат, но да не виждат, и да слушат, но да не чуват, нито да разбират. Да не би да се върнат, и тогава ще бъде изпълнено за тях пророчеството на Исая, което казва: със слушане ще чуете и

няма да разберете, и виждайки ще гледате и няма да видите, Затъпяло се е, защото сърцето на този народ, и с ушите тежко чуха, и очите си затвориха, да не би да видят с очите и с ушите да чуят, и със сърцето да разберат и да се обърнат, и ще ги изцеля.

Но вашите очи са блажени, защото виждат, и вашите уши, защото слушат. Истина ви казвам, че много пророци и праведници желаха да видят това, което вие виждате, и не видяха, и да чуят това, което вие чувате, и не чуха.

Вие, следователно, чуйте притчата за сеяча. Всеки, който чува словото на царството и не го разбира, идва злият и взема посяното в сърцето му, този е посяният край пътя. Този, който е посят на скалистите места, е този, който чува словото и веднага го приема с радост. Но той няма корен в себе си, а е временен; когато настъпи скръб или преследване заради словото, веднага се съблазнява. А посяният в трънните, това е този, който чува словото, и грижата на този век и измамата на богатството задушават словото, и той става безплоден. А този, посят върху добрата земя, е този, който слуша словото и го разбира, който наистина носи плод и дава един сто, друг шестдесет, а друг тридесет.

Друга притча постави пред тях, казвайки: Царството небесно се уподоби на човек, който посея добро семе в нивата си, Но докато хората спяха, дойде неговият враг и

посея плевели сред житото и си отиде. Когато покълна тревата и направи плод, тогава се появиха и плевелите. Приближиха се обаче робите на стопанина и му казаха: Господарю, нали посея добро семе в твоето поле? Откъде тогава има плевели? Той обаче им каза: Вражески човек това направи. А робите му казаха: Искаш ли тогава да отидем и да ги съберем? Но той каза: Не, да не би, събирайки плевелите, да изскубнете заедно с тях житото. Позволете и двете да растат заедно до жътвата, и по време на жътвата ще кажа на жътварите: съберете първо плевелите и ги вържете на снопове, за да ги изгорите, а зърното съберете в моя хамбар.

Друга притча постави Той пред тях, казвайки: Подобно е Царството Небесно на синапово зърно, което човек взе и посея в нивата си, Което наистина е най-малкото от всички семена, но когато порасне, става по-голямо от всички зеленчуци и се превръща в дърво, така че птиците небесни да дойдат и да се заселят в клоните му.

Друга притча им говори: Царството небесно е подобно на квас, който една жена взе и скри в три мери брашно, докато вкисна цялото.

Всички тези неща Иисус говореше на тълпите в притчи, и без притча нищо не им говореше, Така че да бъде изпълнено казаното чрез пророка, който говори: Ще отворя устата си в притчи, ще изрека скрито от основанието на

света.

Тогава, оставяйки тълпите, дойде в къщата си. И учениците му се приближиха и казаха: Обясни ни притчата за плевелите на нивата. Той обаче, отговаряйки, каза на тях: Този, който сее доброто семе, е Синът Човешки. Полето е светът, доброто семе - това са синовете на царството, а плевелите са синовете на злия, А врагът, който ги е посял, е дяволът, а жътвата е свършекът на века, а жетварите са пратеници. Точно както се събират плевелите и се изгарят с огън, така ще бъде при завършека на този век. Ще изпрати Синът на Човека пратениците Си, и ще съберат от царството Му всички препъни и онези, които вършат беззаконие, И ще ги хвърлят в огнената пещ, там ще бъде плачът и скърцането със зъби. Тогава праведните ще засияят като слънцето в царството на техния Баща. Който има уши да чува, нека чува.

Отново царството на небесата е подобно на съкровище, скрито в полето, което човек, като намери, скрива, и от радостта си отива и продава всичко, колкото има, и купува онова поле.

Отново царството небесно е подобно на човек търговец, който търси хубави перли, който, след като намери една скъпоценна перла, отиде, продаде всичко, което имаше, и я купи

Отново царството небесно е подобно на мрежа, хвърлена в морето и събрала от всякакъв вид, Когато беше изпълнена, изведоха я на брега и седнали събраха добрите в съдове, а лошите хвърлиха навън. Така ще бъде в края на века. Пратениците ще излязат и ще отделят нечестивите от средата на праведните, И ще ги хвърлят в огнената пещ, там ще бъде плачът и скърцането със зъби. Исус им казва: Разбрахте ли всичко това? Те му отговарят: Да, Господи. Той обаче им каза: Заради това всеки книжник, обучен в Царството на небесата, е подобен на стопанин на къща, който изважда от своята съкровищница нови и стари неща.

И стана, че когато Исус завърши тези притчи, Той отиде оттам. И като дойде в родината си, той ги поучаваше в тяхното събрание, така че те да бъдат поразени и да казват: Откъде на този тази мъдрост и тези сили? Не този ли е синът на дърводелеца? Не майката ли му се казва Мариам и братята му Яков, Йосис, Симон и Юда? И сестрите му не са ли всички при нас? Откъде тогава на този всичко това? И те се обиждаха от него. Но Исус им каза: Не е пророк без чест, освен в родината си и в дома си. И не извърши там много чудеса поради тяхното неверие.

14

В онова време Ирод тетрархът чу слуха за Иисус И каза на слугите си: Този е Йоан Кръстителят, той възкръсна от

мъртвите, и заради това силите действат в него. Защото Ирод хвана Йоан, вързал го и го хвърли в затвор заради Иродиада, жената на брат му Филип. Защото Йоан му казваше: Не ти е позволено да я имаш. И желаейки да го убие, той се уплаши от тълпата, защото го считаха за пророк. Но когато се провеждаше рожденият ден на Ирод, дъщерята на Иродиада танцува пред всички и хареса на Ирод поради което с клетва обеща да ѝ даде каквото и да поиска Тя обаче, подтикната от майка си, казва: Дай ми тук на блюдо главата на Йоан Кръстител. И царят се наскърби, но поради клетвите и гостите заповяда да бъде дадено. И след като изпрати, обезглави Йоан в затвора. И главата му беше донесена на паница и беше дадена на момичето, и то я донесе на майка си. И неговите ученици се приближиха, взеха тялото и го погребаха, и след това дойдоха и докладваха на Исус.

Чувайки това, Исус се оттегли от там с кораб на пустинно място насаме, и тълпите, като чуха, го последваха пеша от градовете. И като излезе, Иисус видя голяма тълпа и се смили над тях, и излекува болните им. Когато настъпи вечерта, учениците Му се приближиха и казаха: Мястото е пустинно и часът вече мина, изпрати тълпите, за да отидат в селата и да купят храна за себе си. Но Иисус им каза: Нямат нужда да си тръгват, дайте им вие да ядат. Те обаче му казват: Нямаме тук освен пет хляба и две риби. Той обаче каза: Донесете ми ги тук. И като заповяда на множествата да насядат на тревата, взе петте хляба и двете

риби, погледна към небето и благослови, и като разчупи, даде на учениците хлябовете, а учениците на множествата. И ядоха всички и се наситиха, и взеха останалите парчета - дванадесет пълни кошници. Ядящите бяха мъже около пет хиляди, без да се броят жените и децата.

И веднага Исус принуди учениците си да влязат в кораба и да вървят напред него отвъд, докато не разпусне тълпите. И след като отпусна множествата, изкачи се на планината сам, за да се помоли. А когато настъпи вечерта, той беше там сам. А корабът вече беше в средата на морето, измъчван от вълните, защото вятърът беше противен. В четвъртата стража на нощта Исус отиде към тях, ходейки по морето. И като видяха учениците как той ходи по морето, бяха разтревожени и казваха, че е призрак, и от страх извикаха. Незабавно обаче Исус им говори, казвайки: Дръзвайте, Аз съм, не бойте се. Отговаряйки му, Петър каза: Господи, ако си Ти, заповядай ми да дойда при Теб върху водата. Той обаче каза: Ела. И като слезе от кораба, Петър ходи по водата, за да дойде при Исус. Виждайки обаче силния вятър, уплаши се, и като започна да потъва, извика, казвайки: Господи, спаси ме. Незабавно обаче Исус, протегнал ръката, го хвана и му казва: Маловерецо, защо се усъмни? И когато те се качиха в кораба, вятърът спря. Онези, които бяха в кораба, дойдоха и се поклониха на него, казвайки: Наистина си Божи син.

И след като преминаха, дойдоха в земята Генисарет. И след

като разпознаха него, мъжете на онова място изпратиха в цялата онази околност и донесоха при него всички, които се чувстваха зле. И те го умоляваха, за да докоснат поне ресата на дрехата му, и колкото го докоснаха, бяха спасени.

15

Тогава книжниците и фарисеите от Йерусалим се приближават към Исус, казвайки: Защо твоите ученици нарушават традицията на старейшините? Защото не си измиват ръцете, когато ядат хляб. Но Той, отговаряйки, каза на тях: Защо и вие нарушавате заповедта на Бога заради вашата традиция? Защото Бог заповяда, казвайки: Почитай баща си и майка си, и Който злослови баща или майка, нека умре със смърт. Вие обаче казвате: който би казал на баща или на майка – дар е това, с което би могъл да се облагодетелстваш от мен, и той няма да почете баща си или майка си, И вие обезсилихте заповедта на Бога заради вашата традиция. Лицемери, добре пророкува за вас Исая, казвайки: Този народ се приближава към мен с устата си и с устните си ме почита, но сърцето им е далеч от мен, Напразно обаче ме почитат, като учат учения, които са човешки заповеди.

И като призова тълпата, каза им: Слушайте и разбирайте, Не това, което влиза в устата, осквернява човека, но това, което излиза от устата, осквернява човека. Тогава

учениците Му се приближиха и Му казаха: Знаеш ли, че фарисеите се обидиха, като чуха тази дума? Но той, отговаряйки, каза: Всяко растение, което небесният ми Отец не е посадил, ще бъде изкоренено. Оставете ги, те са слепи водачи на слепи, но ако слеп води слеп, и двамата ще паднат в яма. Отговаряйки, Петър му каза: Обясни ни тази притча. Но Исус каза: Още и вие ли сте без разбиране? Още ли не разбирате, че всичко, което влиза в устата, отива в корема и се изхвърля в клозета? Но изхождащото от устата излиза от сърцето, и то осквернява човека. Защото от сърцето излизат зли мисли, убийства, прелюбодеяния, блудства, кражби, лъжесвидетелства, богохулства. Тези неща са онова, което осквернява човека, но да ядеш с немити ръце не осквернява човека.

И след като излезе оттам, Исус се оттегли в областите на Тир и Сидон. И ето, една жена Хананейка от онези предели, като излезе, извика към него, казвайки: Помилвай ме, Господи, Сине Давидов, дъщеря ми е зле обладана от демон. Той обаче не й отговори нито дума. И учениците му се приближиха и го молеха, казвайки: Изпрати я, защото вика след нас. Той обаче, отговаряйки, каза: Не съм изпратен, освен към загубените овце на дома Израилев. Тя обаче, като дойде, поклони му се и каза: Господи, помогни ми. Той обаче, отговаряйки, каза: Не е хубаво да вземеш хляба на децата и да го хвърлиш на кученцата. Тя обаче каза: Да, Господи, защото и кучетата ядат от трохите, които падат от трапезата на техните господари. Тогава Иисус, отговаряйки,

каза на нея: О, жено, голяма е твоята вяра! Нека ти бъде, както искаш. И дъщеря ѝ беше излекувана от онзи час.

И след като отмина оттам, Исус дойде край Галилейското море, и като се изкачи на планината, седеше там. И дойдоха при него много тълпи, които имаха със себе си куци, слепи, глухи, осакатени и много други, и ги хвърлиха при краката на Исус, и той ги изцели. Така че тълпите се учудиха, виждайки глухи да слушат, неми да говорят, осакатени да са здрави, куци да ходят и слепи да виждат, и прославиха Бога Израилев.

И Исус, повикал учениците си, каза: Съжалявам се за тълпата, защото вече три дни остават при мене и нямат какво да ядат, и не искам да ги пусна гладни, да не би да отслабнат по пътя. И казват му учениците негови: Откъде на нас в пустинята толкова много хлябове, така че да наситим толкова голяма тълпа? И Исус им казва: Колко хляба имате? А те отговориха: Седем и няколко рибки. И заповяда на тълпите да легнат на земята. И като взе седемте хляба и рибите, благодари, разчупи ги и даде на учениците си, а учениците ги дадоха на народа. И всички ядоха и се наситиха, и взеха останалите парчета - седем пълни кошници. А ядящите бяха четири хиляди мъже, без да се броят жените и децата. И след като разпусна множествата, той се качи на кораба и дойде в пределите на Магдала.

16

И фарисеите и садукеите се приближиха, изпитвайки го, и го попитаха да им покаже знак от небето. Но той, отговаряйки, каза на тях: Когато настъпи вечерта, казвате: Ще бъде хубаво време, защото небето червенее. И сутрин: Днес ще има буря, защото небето червенее мрачно. Лицемери, лицето на небето знаете да различавате, но знаците на времената не можете да познаете? Зло и прелюбодейно поколение търси знак, и знак няма да бъде даден нему освен знака на пророк Йона. И като ги остави, си отиде.

И когато учениците му дойдоха отвъд, забравиха да вземат хлябове. Но Исус им каза: Гледайте и пазете се от квасът на фарисеите и садукеите. Те обаче разсъждаваха помежду си, казвайки: Ние не взехме хлябове. Знаейки това, Исус им каза: Какво обсъждате помежду си, маловерци, че не сте взели хлябове? Още ли не разбирате, нито помните петте хлябове за петте хиляди и колко кошници взехте? Нито ли помните седемте хлябове за четирите хиляди и колко кошници събрахте? Как не разбирате, че не за хляб ви казах да внимавате от квасът на фарисеите и садукеите? Тогава разбраха, че не каза да внимават от закваската на хляба, а от учението на фарисеите и садукеите.

Дошъл Исус в областите на Кесария Филипова, питаше

учениците си, казвайки: За кого казват хората, че е Синът Човешки? Те обаче казаха: едни - Йоан Кръстител, други - Илия, а трети - Йеремия или някой от пророците. Казва им: А вие кой казвате, че съм? Отговаряйки, Симон Петър каза: Ти си Христос, Синът на живия Бог. И в отговор Иисус му каза: Блажен си ти, Симоне Бар-йона, защото плът и кръв не разкриха това на теб, а Отец мой, Който е в небесата. И аз обаче ти казвам, че ти си Петър, и върху тази скала ще построя моята църква, и портите на ада няма да надделеят над нея. И ще ти дам ключовете на Царството на небесата, и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, и каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата. Тогава заповяда на учениците си да не казват на никого, че той е Иисус Христос.

От тогава Исус започна да показва на учениците си, че е необходимо той да отиде в Йерусалим и много да пострада от старейшините и главните свещеници и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да бъде възкресен. И като взе настрана него, Петър започна да го укорява, казвайки: Милостив да ти бъде Бог, Господи, това няма да ти се случи. Той обаче, като се обърна, каза на Петър: Иди след мен, Сатано! Ти си моя спънка, защото не мислиш Божиите неща, а човешките.

Тогава Исус каза на учениците си: Ако някой иска да дойде след мен, нека се отрече от себе си, нека вземе кръста си и нека ме следва. Защото който би желал да спаси душата си,

ще я загуби, но който би загубил душата си заради мене, ще я намери. Какво ползва човек, ако спечели целия свят, но загуби душата си? Или какво ще даде човек в замяна на душата си? Защото Синът Човешки ще дойде в славата на Своя Баща със Своите ангели, и тогава ще въздаде на всекиго според делата му. Истинно ви казвам, има някои от стоящите тук, които няма да вкусят смърт, докато не видят Сина Човешки, идващ в Царството Си.

17

И след шест дни Исус взема Петър и Яков и Йоан, неговия брат, и ги извежда на висока планина насаме. И Той беше преобразен пред тях, и лицето Му засия като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината. И ето, бяха видени от тях Мойсей и Илия, които разговаряха с него. Отговаряйки, Петър каза на Исус: Господи, добре е да сме тук. Ако искаш, нека направим тук три шатри - един за теб, един за Мойсей и един за Илия. Докато той още говореше, ето светъл облак ги засенчи, и ето глас от облака каза: Този е Моят възлюбен Син, в Когото благоволих, Него слушайте. И учениците, като чуха, паднаха по лице и се уплашиха много. И Исус се приближи, докосна се до тях и каза: Станете и не се страхувайте. Но когато вдигнаха очите си, не видяха никого освен самия Исус. И когато слизаха от планината, Исус им заповяда, казвайки: На никого не казвайте за видението, докато Синът Човешки не възкръсне

от мъртвите. И учениците Му Го попитаха, казвайки: Какво следователно казват книжниците, че Илия трябва да дойде първо? Но Исус, отговаряйки, каза на тях: Илия наистина идва първо и ще възстанови всичко, Казвам ви обаче, че Илия вече дойде, и не го разпознаха, но му направиха каквото искаха, така и Синът на човека ще пострада от тях. Тогава учениците разбраха, че им говореше за Йоан Кръстител.

И когато дойдоха при тълпата, приближи се към него човек, коленичейки пред него и казвайки, Господи, помилвай моя син, защото е лунатик и тежко страда, тъй като често пада в огъня и често във водата. И доведох него при твоите ученици, и те не можаха да го излекуват. Отговаряйки, Иисус каза: О, поколение невярващо и извратено, до кога ще бъда с вас? До кога ще ви търпя? Донесете ми го тук. И Исус го смъмра, и демонът излезе от него, и слугата се изцели от онзи час. Тогава учениците се приближиха до Исус насаме и казаха: Защо ние не можахме да го изгоним? Но Исус им каза: Поради вашето неверие. Истина ви казвам, ако имате вяра като синапово зърно, ще кажете на тази планина: Премести се оттук там, и тя ще се премести, и нищо няма да ви бъде невъзможно. Този род обаче не излиза, освен чрез молитва и пост.

Докато се движеха в Галилея, Исус им каза: Синът на човека ще бъде предаден в ръцете на хора. И ще го убият, и на третия ден ще бъде възкресен. И те се наскърбиха много.

Когато дойдоха в Капернаум, приближиха се тези, които събират дидрахмите, при Петър и казаха: Вашият учител не плаща ли дидрахмите? Казва: Да. И когато влезе в къщата, Исус го предвари, казвайки: Какво ти се струва, Симоне? Царете на земята от кого вземат данъци или данък - от синовете си или от чуждите? Петър му казва: От чуждите. Исус му каза: Следователно синовете са свободни. Но за да не ги обидим, отиди на морето, хвърли въдица и вземи първата риба, която се хване, и като отвориш устата ѝ, ще намериш статир; вземи го и дай им го вместо мене и теб.

18

В онзи час учениците се приближиха към Исус и казаха: Кой тогава е по-голям в Царството Небесно? И Иисус, като призова дете, постави го всред тях и каза Истина ви казвам, ако не се обърнете и не станете като децата, няма да влезете в Царството Небесно. Който следователно унижи себе си като това дете, той е най-великият в Царството Небесно. И който приеме такова дете в Мое име, Мене приема Който обаче би съблазнил един от тези малки, които вярват в мене, по-добре би било за него да бъде окачен воденичен камък на врата му и да бъде удавен в морската пучина. Горко на света от съблазните, защото е необходимо да дойдат съблазните, обаче горко на онзи човек, чрез когото идва съблазната. Ако обаче ръката ти или кракът ти те съблазнява, отсечи ги и ги хвърли от себе си, защото по-

добре е за теб да влезеш в живота куц или осакатен, отколкото с две ръце или с два крака да бъдеш хвърлен във вечния огън. И ако окото ти те кара да съгрешиш, извади го и хвърли го от себе си, защото по-добре е за теб да влезеш в живота едноок, отколкото с две очи да бъдеш хвърлен в огнената геена. Гледайте да не презрете един от тези малки, защото ви казвам, че ангелите им в небесата винаги виждат лицето на Моя Отец, Който е в небесата. Защото Синът на Човека дойде да спаси изгубеното.

Какво мислите? Ако някой човек има сто овце и една от тях се заблуди, няма ли да остави деветдесет и девет на планините и да отиде да търси заблудилата се? И ако се случи да го намери, истина ви казвам, че се радва за него повече, отколкото за деветдесетте и девет, които не са се заблудили. Така не е воля пред вашия Баща, Който е в небесата, да погине един от тези малки.

Ако обаче съгреши срещу теб братът ти, иди и изобличи го насаме между теб и него. Ако те чуе, спечелил си брата си. Ако обаче не те чуе, вземи със себе си още един или двама, за да се установи всяко слово на устата на двама или трима свидетели. Ако обаче пренебрегне техните думи, кажи на събранието, ако обаче пренебрегне и събранието, нека бъде за теб както езичникът и бирникът. Истина ви казвам, колкото и да вържете на земята, ще бъде вързано на небето, и колкото и да развържете на земята, ще бъде развързано на небето. Отново истински ви казвам, че ако двама от вас

се съгласят на земята относно каквато и да е работа, която поискат, тя ще им бъде дадена от Отца ми, Който е на небесата. Защото където са двама или трима, събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях.

Тогава Петър се приближи към него и каза: Господи, колко пъти ще съгреши спрямо мен братът ми и ще му простя? До седем пъти ли? Исус му казва: Не ти казвам до седем пъти, а до седемдесет пъти по седем.

Затова Небесното царство се оприличи на цар, който поиска да уреди сметка със слугите си. Когато той започна да урежда сметки, беше доведен при него един длъжник на безброй таланти. Но тъй като той нямаше с какво да върне, господарят му заповяда да бъде продаден той и жената му и децата и всичко колкото имаше, и да бъде платено. Робът паднал и се покланяше на него, казвайки: Господарю, бъди търпелив към мен и всичко ще ти върна. Но господарят на онзи роб, движен от състрадание, го освободи и му опрости заема. Но онзи роб, след като излезе, намери един от съробите си, който му дължеше сто денария, и като го хвана, го душеше, казвайки: Върни ми, ако нещо дължиш. Падайки следователно, съслужителят му в краката му го умоляваше, казвайки: Бъди търпелив към мен и ще ти платя. Той обаче не пожела, а отишъл, хвърли го в затвор, докато не върне дълженото.

Видели обаче съслужителите му станалото, наскърбиха се

много и дошли обясниха на господаря си всичко станалото. Тогава господарят му го повика и му каза: Зли робе, целия онзи дълг ти простих, понеже ме помоли. Не беше ли необходимо и ти да пожалиш съслужителя си, както и аз те пожалих? И разгневявайки се, господарят му го предаде на мъчителите, докато не върне всичко, което му дължи. Така и небесният ми Баща ще направи на вас, ако не простите всеки на брат си от сърцата си престъпленията им.

19

И стана, когато Исус завърши тези думи, че Той отиде от Галилея и дойде в границите на Юдея отвъд Йордан. И много тълпи го следваха, и той ги изцели там. И фарисеите се приближиха към него, изпитвайки го и казвайки му: Позволено ли е на човек да напусне жената си по всяка причина? Този обаче, отговаряйки, каза на тях: Не сте ли прочели, че Този, Който направи от начало, направи ги мъжки и женски, и каза, Заради това човек ще остави баща си и майка си и ще се прилепи към жена си, и двамата ще бъдат една плът. Така че вече не са двама, а една плът. Което Бог съедини, човек да не разделя. Казват му: Защо тогава Мойсей заповяда да се даде книга за развод и да се развежда жената? Казва им, че Мойсей заради вашата твърдост на сърцето ви позволи да освобождавате жените си, но от началото не е било така. Казвам ви обаче, че който развели жената си не заради блудство и се ожени за друга,

прелюбодейства, и който се ожени за разведена, прелюбодейства. Учениците му казват: Ако така стои въпросът на човека със жената, не е изгодно да се жени. Той обаче им каза: Не всички приемат това учение, а само онези, на които е дадено. Защото има скопци, които са родени така от утробата на майката. И има скопци, които са били направени скопци от хората, и има скопци, които са направили себе си скопци заради Царството на небесата. Който може да приеме, нека приеме.

Тогава бяха донесени на него деца, за да сложи на тях ръцете и да се помоли, но учениците ги укориха. Но Исус каза: Позволете на децата и не ги спирайте да дойдат при мен, защото на такива е Царството небесно. И като положи ръцете си на тях, той тръгна оттам.

И ето, един се приближи и му каза: Добри учителю, какво добро да направя, за да имам вечен живот? Той обаче му каза: Защо ме наричаш добър? Никой не е добър, освен един - Бог. Ако обаче искаш да влезеш в живота, пази заповедите. Казва му: Какви? А Иисус каза: Не ще убиеш, не ще прелюбодействаш, не ще откраднеш, не ще лъжесвидетелстваш, Почитай баща си и майка си, и ще обичаш ближния си като себе си. Младият мъж му казва: Всички тези неща съм пазил от младостта си, какво още ми липсва? Исус му каза: Ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имуществото си и дай на бедните, и ще имаш съкровище на небето, и ела, следвай ме. Младият мъж чу

думата и си отиде скърбящ, защото имаше много притежания. А Иисус каза на учениците си: Истина ви казвам, че богатият с трудност ще влезе в царството на небесата. Отново ви казвам, по-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство. Чули но, учениците Му бяха силно изумени и казваха: Кой тогава може да бъде спасен? Погледнал обаче Иисус, каза им: при хората това е невъзможно, но при Бога всичко е възможно. Тогава Петър му отговори и каза: Ето, ние оставихме всичко и те последвахме, какво тогава ще бъде за нас? Но Иисус каза на тях: Истина ви казвам, че вие, които сте ме последвали, във възраждането, когато Синът на Човека седне на престола на Своята слава, ще седнете и вие на дванадесет престола, съдейки дванадесетте племена на Израил. И всеки, който остави къщи или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или деца, или полета заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи вечен живот. Много обаче първи ще бъдат последни и последни първи.

20

Подобно е царството небесно на стопанин, който излезе рано сутринта да наеме работници за лозето си. И след като се съгласи с работниците за динарий на ден, изпрати ги в лозето си. И като излязъл около третия час, видял други, стоящи празни на пазара. И на онези каза: Отивайте и вие в

лозето, и каквото е справедливо, ще ви дам. Те обаче си отидоха. Отново, като излезе около шестия и деветия час, направи същото. Около единадесетия час, след като излязъл, намерил други, стоящи бездейни, и казва на тях: Защо стоите тук целия ден бездейни? Казват му, че никой не ни е нает. Той им казва: Отивайте и вие в лозето, и каквото е справедливо, ще получите. Когато настъпи вечерта, господарят на лозето казва на своя управител: Повикай работниците и им дай заплатата, като започнеш от последните до първите. И дошлите около единадесетия час взеха по един денарий. Но когато дойдоха първите, те помислиха, че ще вземат повече, и те също взеха по денарий. Взели, но роптаеха против домакина. казвайки, че тези последни работиха само един час, а ти ги направи равни на нас, които носихме тежестта на деня и горещината Но той в отговор каза на един от тях: Приятелю, не ти правя неправда. Нали се съгласи с мен за динарий? Вдигни твоето и иди, но искам на този последен да дам, както и на теб. Или не ми е позволено да направя каквото искам с моето? Дали окото ти е зло, защото аз съм добър? Така последните ще бъдат първи и първите последни, защото много са поканените, но малко са избраните.

И докато Исус се изкачваше към Йерусалим, взе дванадесетте ученици настрана по пътя и им каза, Ето, ние отиваме в Йерусалим, и Синът Човешки ще бъде предаден на главните свещеници и книжниците, и те ще Го осъдят на смърт, И ще го предадат на езичниците, за да го осмеят, да

го бичуват и да го разпнат, и на третия ден ще възкръсне.

Тогава майката на синовете на Зеведей се приближи към него със синовете си, поклони се и поиска нещо от него. Той обаче ѝ каза: Какво искаш? Тя му казва: Кажи, че тези двама мои синове да седнат един от дясната ти страна и един от лявата ти страна в твоето царство. Отговаряйки, Иисус каза: Не знаете какво питате. Можете ли да пиете чашата, която аз ще пия, или да бъдете кръстени с кръщението, с което аз съм кръстен? Те му казаха: Можем. И казва им: Чашата Моя наистина ще пиете и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще бъдете кръстени, но да седнете отдясно Ми и отляво Ми не е Мое да дам, а на онези, за които е приготвено от Моя Отец. И когато десетте чуха, те се възмутиха относно двамата братя. Исус обаче, като ги призова, каза: Знаете, че владетелите на народите господарват над тях и великите упражняват власт над тях. Не така ще бъде между вас, но който иска да стане велик между вас, ще бъде ваш служител, И който иска да бъде първи между вас, ще бъде ваш роб, Точно както Синът на Човека не дойде да бъде служен, но да служи и да даде душата Си откуп вместо мнозина.

И когато излизаха от Йерихон, голяма тълпа го последва. И ето, двама слепци, седящи край пътя, като чуха, че Исус минава, извикаха и казаха: Помилвай ни, Господи, Сине Давидов! А тълпата ги укори, за да замълчат, но те още по-силно викаха, казвайки: Помилвай ни, Господи, Сине

Давидов! И като застана, Исус ги извика и каза: Какво искате да направя за вас? Казват му: Господи, за да бъдат отворени нашите очи. Исус, движен от състрадание, докосна очите им, и веднага очите им прогледаха, и те го последваха.

21

И когато наближиха Йерусалим и дойдоха във Витфагия при Елеонския хълм, тогава Исус изпрати двама ученици Казвайки им: Отидете в селото, което е срещу вас, и веднага ще намерите вързано магаре и жребче с него; развържете ги и ги доведете при мен. И ако някой ви каже нещо, ще кажете, че Господ има нужда от тях, и веднага ще ги изпрати. Всичко това обаче се е случило, за да се изпълни казаното чрез пророка, който говори, Кажете на дъщерята Сионска: Ето, царят ти идва при теб кротък и възседнал на магаре и магаренце, син на впрегатно животно.

Отивайки се, учениците направиха, както им заповяда Иисус. Те доведоха магарето и жребето, и положиха върху тях дрехите си, и той седна върху тях. И най-голямата тълпа постла своите дрехи по пътя, а други отрязваха клони от дърветата и ги постилаха по пътя. А тълпите, които вървяха напред, и тези, които следваха, викаха, казвайки: Осанна на Сина Давидов! Благословен е Този, Който идва в името Господне! Осанна във висините!

И когато той влезе в Йерусалим, целият град беше разтърсен, казвайки: Кой е този? А множествата казваха: Този е Исус, пророкът от Назарет Галилейски.

И влезе Иисус в храма на Бога, и изгони всички продаващи и купуващи в храма, и преобърна масите на менячите пари и седалките на продаващите гълъби, И казва им: Написано е: Домът мой ще бъде наречен дом на молитва, а вие го направихте разбойнически вертеп.

И приближиха се към него куци и слепи в храма, и той ги изцели. Видели и главните свещеници и книжниците чудесата, които направи, и децата, викащи в храма и казващи: Осана на сина Давидов, те се възмутиха. И казаха му: Чуваш ли какво казват тези? А Исус им казва: Да. Никога ли не сте чели, че от устата на младенци и кърмачета си приготвил хвала? И като ги остави, излезе вън от града в Витания и пренощува там.

Сутринта, докато се връщаше в града, изгладня. И виждайки една смокиня на пътя, дойде при нея и нищо не намери в нея освен само листа, и казва ѝ: Да не става повече от теб плод до века. И смокинята изсъхна веднага. И виждайки това, учениците се учудиха, казвайки: Как веднага изсъхна смокинята? Отговаряйки, Иисус каза на тях: Истина ви казвам, ако имате вяра и не се съмнявате, не само това със смокинята ще направите, но дори ако на тази планина кажете: Бъди вдигната и бъди хвърлена в морето,

ще стане. И всичко, колкото поискате в молитвата с вяра, ще получите.

И когато дойде в светилището, приближиха се до него, докато поучаваше, главните свещеници и старейшините на народа, казвайки: С каква власт правиш тези неща и кой ти даде тази власт? Отговаряйки, Исус каза на тях: Ще попитам и аз вас една дума, която ако ми кажете, и аз ще ви кажа с каква власт правя тези неща. Кръщението на Йоан откъде беше - от небето или от хората? Те обаче разсъждаваха помежду си, казвайки: Ако кажем от небето, ще ни каже: Защо тогава не повярвахте на него? Ако обаче кажем от хора, страхуваме се от тълпата, защото всички считат Йоан за пророк. И в отговор на Исус казаха: Не знаем. Каза им и той: Нито аз ви казвам с каква власт правя тези неща.

Какво обаче ви се струва? Някой човек имаше две деца и, като се приближи към първото, каза: Дете, иди днес да работиш в моето лозе. Той обаче, отговаряйки, каза: Не искам. По-късно обаче, съжалявайки, отиде. И като се приближи до втория, каза подобно. Той обаче, отговаряйки, каза: Аз, господарю – и не отиде. Кой от двамата изпълни волята на бащата? Казват му: Първият. Исус им казва: Истина ви казвам, че митарите и проститутките ви изпреварват в Божието царство. Защото Йоан дойде при вас в път на справедливост, и не повярвахте на него, но данъкособирачите и проститутките повярваха на него, а

вие, видели това, не се разкаяхте по-късно, за да повярвате на него.

Чуйте друга притча. Имаше един човек, господар на къщата, който насади лозе, постави ограда около него, изкопа в него лин, построи кула, даде го под наем на земеделци и отпътува. Когато наближи времето на плодовете, изпрати робите си при земеделците, за да вземат плодовете му. И земеделците взеха робите му: единия биха, другия убиха, а третия с камъни убиха. Отново изпрати други роби, повече от първите, и с тях постъпиха по същия начин. По-късно обаче изпрати при тях сина си, казвайки: Ще се засрамят от сина ми. Но земеделците, като видяха сина, казаха помежду си: Този е наследникът, елате да го убием и да завладеем наследството му. И като го взеха, изхвърлиха го вън от лозето и го убиха. Когато, следователно, дойде господарят на лозето, какво ще направи на онези земеделци? Казват му: Лошите ще унищожи жестоко, а лозето ще отдаде под наем на други земеделци, които ще му връщат плодовете в определените времена. Исус им казва: Никога ли не сте чели в Писанията: Камъкът, който отхвърлиха строителите, той стана глава на ъгъла; от Господа стана това и е чудесно в очите ни?

Заради това ви казвам, че ще бъде взето от вас Царството Божие и ще бъде дадено на народ, който прави плодовете му. И падащият върху този камък ще бъде разбит на

парчета, а върху когото той падне, ще го разпръсне. И като чуха първосвещениците и фарисеите притчите му, разбраха, че за тях говори. И търсейки да го схванат, те се уплашиха от тълпите, понеже го смятаха за пророк.

22

И отговаряйки, Иисус отново им каза в притчи, казвайки: Царството небесно се уподоби на цар, който направи сватба за сина си. И изпрати робите си да повикат поканените на сватбата, но те не искаха да дойдат. Отново изпрати други роби, казвайки: Кажете на поканените: ето, най-доброто си приготвих, биковете ми и угоените са заклани, и всичко е готово, елате на сватбата. Но те пренебрегнаха и си отидоха - единият на собственото си поле, а другият на търговията си. Останалите обаче, след като завладяха робите му, ги оскърбиха и убиха. Но царят, като чу това, се разгневи и, като изпрати войските си, унищожи онези убийци и изгори техния град. Тогава той казва на слугите си: Сватбата наистина е готова, но поканените не бяха достойни, Отивайте следователно на кръстопътищата и колкото намерите, поканете на сватбата. И онези роби излязоха на пътищата и събраха всички, колкото намериха, зли и добри, и сватбата се напълни с лежащи. Влязъл обаче царят да огледа възлежащите, видя там човек, необлечен в сватбена дреха И му казва: Приятелю, как влезе тук, без да имаш сватбена дреха? А той млъкна. Тогава царят каза на

слугите: Вържете краката и ръцете му, вдигнете го и хвърлете го във външната тъмнина, там ще бъде плачът и скърцането със зъби. Много са поканените, но малко са избраните.

Тогава фарисеите отидоха и взеха съвет как да го уловят в дума. И изпращат при него своите ученици заедно с иродианите, казвайки: Учителю, знаем, че си истинен и че учиш Божия път в истина, и не ти пука за никого, защото не гледаш на човешко лице, Кажи ни, следователно, какво мислиш; позволено ли е да се плаща данък на Цезар или не? Но Исус, знаейки тяхната злоба, каза: Защо ме изпитвате, лицемери? Покажете ми монетата за данъка. А те му донесоха денарий. И казва им: Чий е този образ и надписът? Казват му: На Цезар. Тогава им казва: Дайте, следователно, цезаровото на Цезар и Божието на Бога. И като чуха, те се учудиха, и като го оставиха, си отидоха.

В онзи ден дойдоха при него садукеите, които казваха, че няма възкресение, и го попитаха Казвайки: Учителю, Мойсей каза, че ако някой умре, без да има деца, брат му трябва да вземе жена му и да въздигне потомство на брат му. Имаше при нас седем братя, и първият се ожени и умря, и понеже нямаше потомство, остави жена си на брат си, Подобно и вторият, и третият, до седемте. По-късно обаче, след всички, умря и жената. При възкресението, следователно, на кой от седемте ще бъде жената? Защото всички я имаха. Отговаряйки, Иисус им каза: Вие се

заблуждавате, защото не познавате писанията, нито силата на Бога. В възкресението нито се женят, нито се омъжват, но са като Божии пратеници в небето. Относно възкресението на мъртвите, не сте ли прочели казаното ви от Бога, Който казва, Аз съм Богът на Авраам и Богът на Исаак и Богът на Яков; Бог не е Бог на мъртвите, а на живите. И като чуха, тълпите бяха изумени от Неговото учение.

Фарисеите обаче, чули че той беше заглушил садукеите, се събраха заедно. И един от тях, законник, го попита, изпитвайки го и казвайки, Учителю, коя е голямата заповед в закона? А Исус му каза: Ще обичаш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, и с цялата си душа, и с целия си ум. Това е първата и най-голямата заповед. Втората е подобна на тази: ще обичаш ближния си както себе си. В тези две заповеди целият закон и пророците висят.

Когато фарисеите бяха събрани, Исус ги попита Казвайки: Какво ви се струва относно Христа? Чий син е? Казват му: На Давид. Казва им: Как тогава Давид в Духа го нарича Господ, като казва: Каза Господ на моя Господ: Седни отдясно ми, докато положа враговете ти за подножие на краката ти.

Ако следователно Давид го нарича Господ, как е той негов син?

И никой не можа да му отговори нито дума, нито някой

дръзна от онзи ден нататък да го попита повече.

23

Тогава Иисус говори на тълпите и на учениците си Казвайки: Върху Мойсеевата седалка седнаха книжниците и фарисеите. Всичко, следователно, колкото ви кажат да пазите, пазете и правете, но според делата им не постъпвайте, защото те казват, но не правят. Те връзват тежки и трудни за носене товари и ги поставят върху раменете на хората, но със собствения си пръст не искат да ги помръднат. Всички свои дела вършат, за да бъдат видени от хората. Разширяват филактериите си и увеличават ресните на дрехите си, Те обичат почетното място на пиршествата и първите седалки в събранията и поздравите на пазарите, и да бъдат наричани от хората рави, рави. Вие обаче не бъдете наричани раби, защото един е вашият учител, Христос, а всички вие сте братя. И не наричайте никого ваш баща на земята, защото един е вашият Баща, Този в небесата. Нито да бъдете наричани учители, защото един е вашият учител - Христос. Но по-великият между вас ще бъде ваш слуга. Който обаче ще възвиси себе си, ще бъде унижен, и който ще унижи себе си, ще бъде възвисен.

Горко обаче на вас, книжници и фарисеи лицемери, защото поглъщате къщите на вдовиците и под предлог се молите дълго. Заради това ще получите по-тежка присъда. Горко

вам, книжници и фарисеи лицемери, защото затваряте царството на небесата пред хората! Вие сами не влизате, нито позволявате на влизащите да влязат. Горко вам, книжници и фарисеи лицемери, защото обикаляте морето и сушата, за да направите един новообърнат, и когато стане такъв, правите го син на пъкъла двойно повече от вас. Горко вам, слепи водачи, които казвате: който се закълне в храма, това не е нищо, но който се закълне в златото на храма, той дължи. Глупаци и слепи! Кой е по-голям – златото или храмът, който освещава златото? И който се закълне в олтара, това не е нищо, но който се закълне в дара, който е върху него, той дължи. Глупаци и слепи, какво е по-голямо – дарът или олтарът, който освещава дара? Който се е заклел в олтара, кълне се в него и във всичко, което е върху него. и този, който се е клел в храма, кълне се в него и в Този, Който го е населил И този, който се е клел в небето, кълне се в престола Божи и в Този, Който седи на него. Горко вам, книжници и фарисеи лицемери, защото давате десятък от мента и копъра и кимиона, и сте занемарили по-тежките неща на закона – съда, милостта и вярата. Тези неща трябваше да правите, а онези да не пренебрегвате. Слепи водачи, които прецеждате комара, а поглъщате камилата Горко на вас, книжници и фарисеи лицемери, защото очиствате отвън чашата и паницата, но отвътре те са пълни с грабеж и неправда. Фарисее слепи, очисти първо вътрешността на чашата и паницата, за да стане и външността им чиста. Горко вам, книжници и фарисеи лицемери, защото приличате на варосани гробове, които

отвън изглеждат красиви, но отвътре са пълни с мъртви кости и всякаква нечистота. Така и вие отвън наистина се явявате на хората праведни, но отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие. Горко на вас, книжници и фарисеи лицемери, защото строите гробниците на пророците и украсявате паметниците на праведните, И казвате: Ако бяхме живели в дните на бащите си, не щяхме да бъдем съучастници с тях в кръвта на пророците. Така че свидетелствате за себе си, че сте синове на онези, които са убили пророците. И вие напълнете мярката на бащите си. Змии, потомство на пепелянки, как ще избягате от съда на ада? Затова ето, аз изпращам към вас пророци, мъдреци и книжници, и някои от тях ще убиете и ще разпнете, а други от тях ще бичувате в синагогите си и ще преследвате от град на град. така че да дойде върху вас всяка праведна кръв, изливана върху земята, от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, син Варахиев, когото убихте между храма и олтара. Истина ви казвам, че всички тези неща ще дойдат върху това поколение. Йерусалим, Йерусалим, ти, която убиваш пророците и камънуваш изпратените към теб, колко пъти желах да събера децата ти, както кокошката събира пилците си под крилата си, но вие не пожелахте. Ето, вашата къща ви се оставя пуста. Казвам ви, че няма да ме видите от сега докато не кажете: Благословен идващият в името Господне.

24

И след като излезе, Исус си тръгваше от храма, и учениците Му се приближиха да Му покажат сградите на храма. Но Исус им каза: Не виждате ли всичко това? Истина ви казвам, няма да остане тук камък върху камък, който да не бъде разрушен. Докато седеше на Маслиновата планина, учениците дойдоха при него насаме и казаха: Кажи ни кога ще бъдат тези неща и какъв ще бъде знакът на Твоето идване и на свършека на века? И Исус им отговори: Внимавайте да не ви заблуди някой. Защото много ще дойдат в името ми, казвайки: Аз съм Христос, и ще заблудят мнозина. Ще чувате за войни и слухове за войни, но не се тревожете, защото всичко това трябва да стане, но краят още не е дошъл. Защото ще се издигне народ срещу народ и царство срещу царство, и ще има глад и чума, и земетресения на различни места, Всички тези неща обаче са начало на родилни болки. Тогава те ще ви предадат на скръб и ще ви убият, и ще бъдете мразени от всички народи заради Моето име. И тогава мнозина ще бъдат съблазнени и ще предават един друг, и ще мразят един друг. И много лъжепророци ще се издигнат и ще заблудят мнозина. И заради умножаването на беззаконието ще изстине любовта на мнозина. Но този, който е издържал до край, ще бъде спасен. И това добро известие на царството ще бъде прокламирано в целия обитаем свят като свидетелство на всички народи, и тогава ще дойде краят. Когато следователно видите мерзостта на запустението, казаното чрез пророк Даниил, стоящо на свято място, четящият нека разбере. Тогава тези в Юдея нека бягат към планините.

Този, който е на покрива, да не слиза да вземе нещата от къщата си, И този в полето да не се обръща назад, за да вземе дрехите си. Горко обаче на тези, които имат в утробата, и на тези, които кърмят в онези дни. Молете се обаче, за да не стане бягството ви през зимата, нито в съботен ден. Защото тогава ще бъде голяма скръб, каквато не е ставала от началото на света до сега, нито ще стане. И ако онези дни не бяха съкратени, нямаше да бъде спасена никаква плът, но заради избраните онези дни ще бъдат съкратени. Тогава, ако някой ви каже: Ето тук е Христос или Ето там, не вярвайте. Защото ще се издигнат лъжехристи и лъжепророци и ще покажат велики знамения и чудеса, така че да заблудят, ако е възможно, дори и избраните. Ето, предрекох ви. Затова, ако ви кажат: Ето, в пустинята е, не излизайте; Ето, в скритите стаи е, не вярвайте, Защото, точно както светкавицата излиза от изток и се появява до запад, така ще бъде и появата на Сина Човешки, Защото където е трупът, там ще се съберат орлите.

Незабавно след скръбта на онези дни слънцето ще бъде помрачено и луната няма да даде светлината си, и звездите ще паднат от небето, и силите на небесата ще бъдат разклатени.

И тогава ще се появи знакът на Сина Човешки в небето, и тогава ще жалеят всички племена на земята и ще видят Сина Човешки, идващ върху облаците небесни със сила и голяма слава. И ще изпрати ангелите Си с тръба на глас

голям, и ще съберат избраните Му от четирите ветрове, от краищата на небесата до краищата им. От смоковницата обаче научете притчата. Когато вече клонът ѝ стане нежен и листата покълнат, знаете, че лятото е близо, Така и вие, когато видите всички тези неща, знайте, че е близо при вратите. Истина ви казвам, това поколение няма да премине, докато всички тези неща не станат. Небето и земята ще преминат, но думите ми няма да преминат. Относно онзи ден и час обаче никой не знае, нито пратениците на небесата, а само моят баща. Точно както бяха дните на Ноя, така ще бъде и идването на Човешкия Син. Защото точно както бяха в дните преди потопа - ядяха и пиеха, жениха се и даваха в брак, до деня, в който Ной влезе в ковчега, И не знаеха, докато дойде потопът и отнесе всички, така ще бъде и идването на Сина Човечески. Тогава двама ще бъдат на полето, единият ще бъде взет и единият ще бъде оставен. Две жени мелят в мелницата; едната се взема, а другата се оставя. Бдете следователно, защото не знаете в кой час вашият Господ идва. Знайте обаче това, че ако стопанинът на къщата знаеше в коя стража идва крадецът, той би бдял и не би позволил къщата му да бъде разкопана. Заради това и вие бъдете готови, защото в часа, в който не мислите, Синът Човешки идва.

Кой тогава е верният и разумен роб, когото господарят му назначи над слугите си, за да им дава храната навреме? Блажен е онзи роб, когото господарят му, като дойде, ще намери да постъпва така. Истина ви казвам, че ще го

постави над всичките си притежания. Ако обаче онзи лош роб каже в сърцето си: Господарят ми се забавя да дойде, и започне да бие своите съслужители, а яде и пие с пияниците, Ще дойде господарят на онзи роб в ден, който не очаква, и в час, който не знае. И ще го разсече на две, и частта му ще постави с лицемерите, там ще бъде плачът и скърцането на зъби.

25

Тогава царството на небесата ще бъде уподобено на десет девици, които, като взеха светилниците си, излязоха да посрещнат младоженеца. Пет от тях бяха мъдри, а петте глупави. които бяха глупави, като взели светилниците си, не взели със себе си масло А мъдрите взеха масло в съдовете си заедно с лампите си. Но докато младоженецът се забавяше, всички задрямаха и заспаха. Посред нощ обаче се е вдигнал вик: Ето, младоженецът идва, излезте да го посрещнете! Тогава всички онези девици станаха и украсиха светилниците си. Глупавите обаче казаха на мъдрите: Дайте ни от вашето масло, защото нашите факли угасват. Отговориха обаче мъдрите, казвайки: Да не би да не достигне нито на нас, нито на вас; отивайте по-скоро при продаващите и купете за себе си. Докато те отиваха да купят, дойде младоженецът и готовите влязоха с него в сватбата, и вратата се затвори. По-късно обаче идват и останалите девици, казвайки: Господарю, господарю,

отвори ни. Той обаче, отговаряйки, каза: Истина ви казвам, не ви зная. Бдете, следователно, защото не знаете нито деня, нито часа, в който Синът Човешки идва.

Защото точно както човек, който тръгва на път, извика своите роби и им предаде своите притежания, И на единия наистина даде пет таланта, на другия два, на третия един, на всеки според собствената му сила, и веднага отпътува. Отивайки си, този, който беше взел петте таланта, работи с тях и направи други пет таланта. Подобно и този с двата спечели и той самият други две. Онзи, който беше взел единия талант, отиде, изкопа в земята и скри среброто на своя господар. След много време идва господарят на онези роби и урежда сметки с тях. И приближи се този, който беше взел петте таланта, и представи други пет таланта, казвайки: Господарю, пет таланта ми предаде, виж, други пет таланта спечелих върху тях. Каза му господарят му: Добре, добри и верни слуго! Над малко беше верен, над много ще те поставя. Влез в радостта на твоя господар. Приближи се и този, който беше взел двата таланта, и каза: Господарю, два таланта си ми поверил, виж, други два таланта спечелих с тях. Каза му господарят му: Добре, добри и верни слуго! Над малко беше верен, над много ще те поставя. Влез в радостта на твоя господар. Приближи се и този, който беше взел единия талант, и каза: Господарю, знаех те, че си твърд човек, жънещ където не си посял и събиращ откъдето не си разпръснал, И уплашил се, отишъл съм и скрих таланта ти в земята. Виж, имаш твоето.

Отговаряйки обаче, господарят му каза на него: Зъл роб и мързелив! Ти знаеше, че аз жъна където не съм посял и събирам откъдето не съм разпръснал. Беше необходимо, следователно, ти да хвърлиш среброто ми на банкерите, и като дойда аз, щях да получа моето с лихва. Вземете следователно от него таланта и го дайте на този, който има десетте таланта. На всеки, който има, ще бъде дадено и ще изобилства, но от този, който няма, дори това, което има, ще бъде взето от него. И безполезния роб изхвърлете във външната тъмнина, там ще бъде плачът и скърцането на зъби.

Когато дойде Синът на Човека в славата Си и всички свети пратеници с Него, тогава ще седне на престола на славата Си, И всички народи ще бъдат събрани пред него, и ще ги отдели едни от други, както овчарят отделя овцете от козите, И ще постави овцете от дясната си страна, а козите от лявата. Тогава царят ще каже на тези от дясната му страна: Елате, благословени от Отца ми, наследете царството, приготвено за вас от създаването на света. Гладен бях, и ми дадохте да ям, жаден бях, и ме напоихте, чужденец бях, и ме прибрахте. Гол бях и вие ме облякохте, болен бях и вие ме посетихте, в затвора бях и вие дойдохте при мен. Тогава праведните ще му отговорят, казвайки: Господи, кога те видяхме гладен и те нахранихме, или жаден и те напоихме? Кога но те видяхме като странник и те прибрахме, или гол и те облякохме? Кога обаче те видяхме болен или в затвор и дойдохме при теб? И в

отговор царят ще им каже: Истина ви казвам, доколкото направихте на един от тези мои най-малки братя, на мен направихте. Тогава ще каже и на тези отляво: Махайте се от мене, вие проклетите, във вечния огън, приготвен за дявола и неговите пратеници. Защото гладен бях и не ми дадохте да ям, жаден бях и не ме напоихте, Странник бях, и не ме прибрахте, гол бях, и не ме облякохте, болен бях и в тъмница, и не ме посетихте. Тогава те самите ще му отговорят, казвайки: Господи, кога те видяхме гладен или жаден, или чужденец, или гол, или слаб, или в затвор, и не ти послужихме? Тогава ще им отговори, казвайки: Истина ви казвам, доколкото не направихте на един от тези най-малки, нито на мен не направихте. И тези ще отидат във вечно наказание, а праведните - във вечен живот.

26

И стана, когато Исус завърши всички тези думи, той каза на учениците си Вие знаете, че след два дни настъпва Пасхата, и Синът Човешки се предава, за да бъде разпнат. Тогава главните свещеници, книжниците и старейшините на народа се събраха в двора на първосвещеника, наречен Каяфа, И те се съветваха как да хванат Исус с измама и да го убият. Казваха обаче: Не по време на празника, за да не стане вълнение сред народа.

А когато Исус беше във Витания, в къщата на Симон

прокажения, Приближи се към него жена, имаща алабастрен съд с много скъпоценно миро, и го изля върху главата му, докато той възлежеше. Но учениците му, като видяха това, възнегодуваха, казвайки: За какво това унищожение? Защото това миро можеше да бъде продадено скъпо и да бъде дадено на бедните. Знаейки това, Исус им каза: Защо причинявате трудности на жената? Тя направи добра работа към мен. Бедните винаги ги имате със себе си, но мен не винаги ме имате. Защото тази, като изля това миро върху тялото ми, направи го, за да ме погребе. Истина ви казвам, където и да бъде провъзгласена тази добра вест в целия свят, ще бъде говорено и това, което тя направи, в памет на нея.

Тогава един от дванадесетте, наречен Юда Искариот, отиде при главните свещеници и каза, Какво искате да ми дадете, и аз ще ви предам него? А те му определиха тридесет сребърника. И от тогава той търсеше удобен случай, за да го предаде.

На първия ден на безквасните хлябове учениците дойдоха при Исус и Му казаха: Къде искаш да Ти приготвим да ядеш Пасхата? Той обаче каза: Отивайте в града при онзи човек и кажете му: Учителят казва – времето ми е близо, при теб ще направя Пасхата с учениците си. И учениците направиха както им заповяда Исус, и приготвиха пасхата. Когато настъпила вечерта, той възлегна с дванадесетте. И докато ядяха, каза: Истина ви казвам, че един от вас ще ме

предаде. И скърбящи много, започнаха да Му казват всеки от тях: Нима аз съм, Господи? Но отговаряйки каза: Този, който потопи с мене ръката в блюдото, той ще ме предаде. Синът на човека наистина отива, както е писано за него, но горко на онзи човек, чрез когото Синът на човека е предаван – добре би било за него, ако онзи човек не беше роден. Отговаряйки обаче, Юда, който го предаваше, каза: Не аз ли съм, Рави? Казва му: Ти каза. Докато ядяха, Исус взе хляба и след като благодари, счупи го и даваше на учениците, и каза: Вземете, яжте, това е тялото ми. И като взе чашата и благодари, даде им я, казвайки: Пийте от нея всички, Това е кръвта моя на новия завет, която се излива за мнозина в прощение на греховете. Казвам ви обаче, че няма да пия отсега нататък от този плод на лозата до онзи ден, когато го пия с вас нов в царството на моя Баща.

И след като изпяха химн, излязоха към Елеонската планина. Тогава Иисус им казва: Всички вие ще се съблазните в мен тази нощ, защото е писано: Ще поразя овчаря и овцете на стадото ще бъдат разпръснати,

След като бъда възкресен, ще отида преди вас в Галилея. Отговаряйки, Петър му каза: Ако всички се съблазнят в теб, аз обаче никога няма да се съблазня. Исус му каза: Истина ти казвам, че тази нощ, преди да пропее петел, три пъти ще се отречеш от мене. Казва му Петър: Дори ако е необходимо да умра с теб, няма да те отрека. Подобно казаха и всички ученици.

Тогава Исус идва с тях на едно място, наречено Гетсимания, и казва на учениците: Седнете тук, докато отида да се помоля там. И като взе Петър и двамата синове на Зеведей, започна да се скърби и да се тревожи. Тогава Исус им казва: Дълбоко скръбна е душата ми до смърт. Останете тук и бдете с мен. И като отиде малко напред, падна на лицето си, молеше се и казваше: Отче мой, ако е възможно, нека отмине от мене тази чаша, обаче не както аз искам, а както Ти. И идва при учениците и ги намира спящи, и казва на Петър: Така ли не можахте да бдите с мен един час? Бдете и молете се, за да не влезете в изкушение; духът наистина е готов, но плътта е слаба. Отново, за втори път, след като се отдалечи, Той се помоли, казвайки: Отче мой, ако тази чаша не може да мине от Мен, без да я изпия, нека бъде Твоята воля. И като дойде, намира ги пак заспали, защото очите им бяха отежнели. И оставяйки ги, отишъл отново, помоли се за трети път, казвайки същите думи. Тогава идва при учениците си и им казва: Спите ли вече и почивате? Ето, приближи часът и Синът Човешки се предава в ръцете на грешници. Ставайте, да отидем; ето, приближава предателят ми.

И докато той още говореше, ето Юда, един от дванадесетте, дойде, и с него голяма тълпа с мечове и тояги от главните свещеници и старейшините на народа. Онзи, който го предаваше, им даде знак, казвайки: Когото целуна, той е, хванете го. И веднага, приближавайки се към Исус, каза: Здравей, Рави! и го целуна. Но Исус му каза: Приятелю, за

това ли си тук? Тогава те се приближиха, сложиха ръце върху Исус и го хванаха. И ето, един от тези, които бяха с Иисус, простря ръката си, изтръгна меча си и, като удари роба на първосвещеника, отряза ухото му. Тогава Исус му казва: Обърни меча си на мястото му, защото всички, които са взели меч, от меч ще загинат. Или ти се струва, че не мога сега да призова баща си и той ще ми предостави повече от дванадесет легиона пратеници? Как тогава да се изпълнят писанията, че така трябва да стане? В онзи час Исус казал на тълпите: Като срещу разбойник излязохте с мечове и тояги да ме хванете. Всеки ден седях при вас и учех в храма, и не ме хванахте. Това цяло се случи, за да се изпълнят писанията на пророците. Тогава всички ученици го оставиха и избягаха.

Тези, които хванаха Иисус, Го отведоха при първосвещеника Каяфа, където книжниците и старейшините бяха събрани. Петър обаче го следваше отдалеч до двора на първосвещеника, и като влезе вътре, седеше със служителите, за да види края. Главните свещеници и старейшините и целият съвет търсеха лъжесвидетелство против Иисус, за да го умъртвят. И не намериха, и макар че много лъжесвидетели идваха напред, не намериха. Но по-късно се приближиха двама лъжесвидетели Казах: Този каза, че мога да разруша храма на Бога и след три дни да го построя отново. И първосвещеникът се изправи и каза на него: Нищо ли не отговаряш? Какво свидетелстват тези против теб? Но Исус

мълчеше. И първосвещеникът, отговаряйки, му каза: Заклевам те в живия Бог да ни кажеш дали ти си Христос, Синът Божий. Исус му казва: Ти каза, обаче казвам ви, от сега нататък ще видите Сина Човешки седящ отдясно на силата и идващ върху облаците небесни. Тогава първосвещеникът разкъса дрехите си, казвайки, че той богохулства: Каква още нужда имаме от свидетели? Вижте, сега чухте богохулството му! Какво мислите вие? А те, като отговориха, казаха: Виновен е и заслужава смърт. Тогава те плюха в лицето му и го удариха, а други го заплескаха. казвайки: Пророкувай ни, Христе, кой е този, който те удари?

Петър обаче седеше отвън в двора, и приближи се към него една слугиня, казвайки: И ти беше с Исус Галилеянина. Но той отрече пред всички тях, казвайки: Не знам какво говориш. Когато той излезе при портата, друга жена го видя и казва на намиращите се там: И този беше с Исус Назарянина. И отново отрече с клетва, че не знае човека. След малко обаче приближилите се стоящи казали на Петър: Наистина и ти си от тях, защото говорът ти те издава. Тогава той започна да проклина и да се кълне, че не познава този човек. И веднага петелът изкука. И Петър си спомни думата на Иисус, който му беше казал, че преди петел да пропее, три пъти ще го отречеш, и като излезе навън, заплака горко.

27

Сутринта всички главни свещеници и старейшините на народа взеха съвет против Исус, за да го умъртвят. И след като го вързаха, отведоха го и го предадоха на управителя Понтий Пилат.

Тогава Юда, който го предаваше, виждайки че беше осъден, съжали и върна тридесетте сребърника на главните свещеници и на старейшините. Казвайки: Съгреших, предавайки невинна кръв. Те обаче казаха: Какво общо има с нас? Ти ще видиш. И след като хвърли сребърните парчета в храма, той се оттегли, и като отиде, се обеси. Главните свещеници обаче, като взеха сребърните пари, казаха: Не е позволено да ги хвърлим в съкровищницата, тъй като това е цена на кръв. Но след като взеха съвет, купиха с тях полето на грънчаря за погребение на чужденците. Затова онази нива беше наречена нива на кръвта до днешния ден. Тогава се изпълни казаното чрез пророк Йеремия, който казва: и взеха тридесетте сребърника, цената на оценения, когото оцениха от синовете на Израил, И дадоха ги за полето на грнчаря, както ми заповяда Господ.

А Исус стоеше пред управителя, и управителят го попита, казвайки: Ти ли си царят на юдеите? А Исус му каза: Ти казваш. И докато беше обвиняван от главните свещеници и старейшините, той нищо не отговори. Тогава Пилат му

казва: Не чуваш ли колко неща свидетелстват против теб? И не му отговори нито дума, така че управителят много се учуди. Според обичая по време на празника управителят освобождаваше един затворник за тълпата, когото те искаха. Те имаха тогава един известен затворник, наричан Варава. Когато те бяха събрани, Пилат каза на тях: Кого искате да освободя на вас? Вараван или Иисус, наричаният Христос? Знаеше, защото поради завист го предадоха. Докато той седеше на съдебната платформа, жена му изпрати до него да каже: Нищо да нямаш с този праведник, защото много пострадах днес насън заради него. Главните свещеници и старейшините обаче убедиха тълпите да поискат Варава, а Иисус да унищожат. Отговаряйки, лидерът им каза: Кого искате от двамата да ви освободя? А те казаха: Варава. Пилат им казва: Какво тогава да направя с Иисус, наричан Христос? Всички му отговарят: Нека бъде разпнат! Но управителят каза: Какво зло стори той? А те още по-силно викаха, казвайки: Да бъде разпнат! Видял обаче Пилат, че нищо не помага, но по-скоро размирица става, взел вода, измил ръцете пред тълпата, казвайки: Невинен съм от кръвта на този праведник, вие ще видите. И в отговор целият народ каза: Кръвта му върху нас и върху децата ни. Тогава им освободи Варава, а Иисус, след като го бичува, предаде, за да бъде разпнат.

Тогава войниците на управителя, след като взеха Исус в преторията, събраха около него цялата кохорта. И след като го съблякоха, облякоха го в червено наметало. И изплели

корона от тръни, поставиха я върху главата му и тръстика в дясната му ръка, и коленичили пред него, подиграваха му се, казвайки: Радвай се, царю на юдеите! И след като изплюха върху него, взеха тръстиката и удряха по главата му. И когато се подиграха на него, съблякоха от него плаща и го облякоха в дрехите му, и го отведоха, за да го разпнат.

Излизайки, намериха човек киринеец на име Симон; този принудиха, за да вземе кръста Му. И като дошли на място, наричано Голгота, което се нарича Лобно място, Дадоха му да пие оцет, смесен с жлъч, и след като вкуси, не пожела да пие. Разпнали го, разделиха дрехите му, хвърляйки жребий. И седнали го пазеха там. И поставиха над главата му написаното обвинение против него: Този е Иисус, Царят на юдеите. Тогава с него са разпнати двама разбойници, един отдясно и един отляво. А минаващите хулеха го, клатейки главите си. и казваха: Ти, който разрушаваш храма и за три дни го изграждаш, спаси себе си! Ако си Син Божи, слез от кръста! Подобно и главните свещеници, подигравайки се заедно с книжниците, старейшините и фарисеите, казваха: Други спаси, себе си не може да спаси; ако е цар на Израил, нека слезе сега от кръста и ще повярваме в него. Той е имал доверие на Бога, нека Го избави сега, ако Го иска, защото каза, че е Божи Син. Това и разбойниците, разпнатите с него, го укоряваха.

От шестия час обаче настана тъмнина над цялата земя до деветия час. Около деветия час Исус извика с висок глас,

казвайки: Ели, Ели, лама савахтани, което значи: Боже мой, Боже мой, защо си ме изоставил? Някои от стоящите там, като чуха, казваха, че този вика Илия. И веднага един от тях завтече, взе гъба, напълни я с оцет, сложи я на тръстика и му даваше да пие. Но останалите казваха: Остави, да видим дали идва Илия да го спаси. Но Иисус отново извика с висок глас и пусна духа. И ето, завесата на храма се раздра на две отгоре до долу, и земята се разтресе, и скалите се разпукаха, И гробовете бяха отворени, и много тела на заспалите светии бяха възкресени, И след като излязоха от гробовете, след Неговото възкресение, влязоха в светия град и се явиха на мнозина. А стотникът и тези с него, които пазеха Иисус, като видяха земетресението и станалото, уплашиха се много и казаха: Наистина Божи син беше този. Бяха там и много жени, които гледаха отдалеч и които бяха следвали Иисус от Галилея, за да му служат. В които беше Мария Магдалина, и Мария, майката на Яков и Йосий, и майката на синовете на Зеведей.

Когато настъпи вечерта, дошъл богат човек от Ариматея на име Йосиф, който и сам бил станал ученик на Исус, Този, след като се приближи до Пилат, поиска тялото на Исус. Тогава Пилат заповяда да бъде дадено тялото. И като взе тялото, Йосиф го обви в чисто ленено платно. И го постави в новата си гробница, която беше изсякъл в скалата, и като притъркаля голям камък на вратата на гробницата, си отиде. Там беше Мария Магдалена и другата Мария, които седяха отсреща на гроба.

На следващия ден, който е след приготовлението, първосвещениците и фарисеите се събраха при Пилат Казвайки: Господарю, ние си спомнихме, че онзи измамник каза, докато беше още жив: След три дни ще бъда възкресен. Заповядай следователно да бъде осигурен гробът до третия ден, да не би учениците му да дойдат нощем, да го откраднат и да кажат на народа: Беше възкресен от мъртвите, и последната заблуда ще бъде по-лоша от първата. Пилат им каза: Имате стража, идете и го направете сигурно, както знаете. Те отидоха и осигуриха гроба, като запечатаха камъка заедно със стражата.

28

Късно след съботите, на зазоряване към първия ден от седмицата, дойде Мария Магдалина и другата Мария да видят гроба. И ето, стана голямо земетресение, защото ангел Господен, слязъл от небето, приближи се, отвали камъка от вратата и седеше отгоре на него. Видът му беше като мълния и дрехата му бяла като сняг. От страха му обаче стражарите се разтресоха и станаха като мъртви. Отговаряйки, вестителят каза на жените: Не се страхувайте вие, защото зная, че търсите Иисус, Разпнатия. Не е тук, защото беше възкресен, както каза. Елате да видите мястото, където лежеше Господът. И бързо отидете и кажете на учениците му, че беше възкресен от мъртвите, и ето той върви пред вас в Галилея, там ще го видите, ето казах ви. И

като излязоха бързо от гроба със страх и голяма радост, тичаха да съобщят на учениците Му. Но докато те отиваха да съобщят на учениците Му, ето Иисус ги срещна и каза: Радвайте се. А те се приближиха, хванаха нозете Му и Му се поклониха. Тогава Исус им казва: Не бойте се, идете и съобщете на братята ми да отидат в Галилея, и там ще ме видят.

Докато те отиваха, ето че някои от стражата дойдоха в града и съобщиха на главните свещеници всичко станало. И след като се събраха заедно със старейшините и взеха съвет, дадоха достатъчно сребърни пари на войниците, казвайки, Кажете, че неговите ученици дошли през нощта и го откраднаха, докато ние спяхме. И ако това бъде чуто от управителя, ние ще го убедим и ще ви направим безгрижни. Те обаче, след като взеха сребърните пари, направиха както бяха научени. И тази дума се разпространи сред евреите до днес.

Единадесетте ученици отидоха в Галилея, на планината, където Исус им беше определил. И като го видяха, поклониха му се, но някои се усъмниха. И приближил се Иисус, говори им, казвайки: Дадена ми беше цялата власт на небето и на земята. Отивайки, направете ученици всички народи, кръщавайки ги в името на Отца и на Сина и на Светия Дух, Обучавайки ги да пазят всичко, колкото съм ви заповядал, и ето, аз съм с вас през всички дни до завършека на века. Амин.

Изход

1

Това са имената на синовете на Израил, които влязоха в Египет заедно с баща си Яков – всеки със своето цяло домочадие влязоха. Рувим, Симеон, Леви, Юда, Исахар, Завулон, Вениамин, Дан и Нефтали, Гад и Асир. Йосиф беше в Египет, а всичките души от Яков бяха седемдесет и пет. Умря обаче Йосиф, и всичките му братя, и цялото онова поколение. Синовете на Израил нараснаха и се умножиха, и станаха многобройни, и превъзмогнаха твърде много, и земята ги умножи. Възкръсна обаче друг цар над Египет, който не познаваше Йосиф. Каза на народа си: Ето, родът на синовете Израилеви е голямо множество и е по-силен от нас. Елате, следователно, нека постъпим хитро с тях, да не би да се умножат, и когато ни се случи война, да не би и те да се присъединят към враговете и, като воюват срещу нас, да излязат от земята. И той постави над тях надзиратели на работите, за да ги измъчват с работа. И те построиха укрепени градове за Фараона: Питом, Рамесе и Он, който е

градът на Слънцето. Но колкото повече ги унижаваха, толкова повече ставаха и се усилваха твърде много, и египтяните се отвращаваха от синовете Израилеви. И египтяните потискаха синовете на Израил със сила. И измъчваха живота им с тежки работи – с кал и тухларство, и с всички работи в полетата, според всички дела, с които ги поробваха със сила.

И царят на египтяните каза на бабите на евреите, на едната от тях име Сепфора, и името на втората Фуа, И каза: Когато акушерствате еврейките и те са към раждането, ако е мъжко, убийте го, ако е женско, запазете го. Уплашиха се обаче акушерките от Бога и не направиха каквото им заповяда египетският цар, а запазваха живи мъжките деца. Извика обаче царят на Египет акушерките и им каза: Защо направихте това нещо и запазихте живи мъжките деца? Казаха обаче акушерките на Фараона: Не като жените на Египет са еврейките, защото раждат преди да влязат при тях акушерките, и раждаха. Бог правеше добро на акушерките, и народът се умножаваше, и ставаше твърде силен. Тъй като обаче акушерките се бояха от Бога, те си направиха къщи. Заповяда обаче Фараон на целия свой народ, казвайки: всяко мъжко дете, което се роди на евреите, хвърлете в реката, а всяко женско запазете живо.

2

Беше някой от племето Леви, който взе една от дъщерите на Леви. И зачена, и роди момче, а като го видяха, че е красиво, криха го три месеца. Тъй като не можеха вече да го скрият, майка му взе кошница, намаза я с асфалтова смола, постави детето в нея и я остави в блатото край реката. И сестра му наблюдаваше отдалеч, за да научи какво ще се случи с него.

Слезе дъщерята на Фараон да се къпе при реката, и прислужниците ѝ преминаваха покрай реката, и като видя кошницата в блатото, изпрати прислужницата и я взе. Отваряйки я, тя вижда дете, плачещо в кошницата, и дъщерята на Фараон го пощади, и каза: Това е от децата на евреите. И каза сестра му на дъщерята на Фараон: Искаш ли да ти повикам жена кърмачка от евреите, и тя ще нахрани детето за теб? И каза дъщерята на Фараон: Иди. Като дойде, младата жена извика майката на детето. Каза ѝ дъщерята на Фараон: Пази ми това дете и кърми ми го, а аз ще ти дам заплата. И жената взе детето и го кърмеше. Когато детето порасна, тя го донесе при дъщерята на Фараон, и то стана неин син, и тя нарече името му Мойсей, казвайки: от водата го извадих.

Случи се в онези много дни, че Мойсей, станал голям, излезе към своите братя, синовете на Израил, и като възприе техния труд, вижда египтянин, който удря някой еврей от своите братя, синовете на Израил. Погледнал наоколо тук и там, не вижда никого, и след като удари

египтянина, скри го в пясъка. Излязъл на втория ден, той вижда двама мъже евреи, биещи се, и казва на онзи, който върши неправда: Защо удряш ближния си? Той обаче каза: Кой те назначи владетел и съдия над нас? Нима искаш да ме убиеш, както уби вчера египтянина? Мойсей се уплаши и каза: Значи това нещо е станало явно. Фараон чу това слово и търсеше да убие Мойсей. Мойсей се оттегли от лицето на Фараон и живя в земята Мадиам, а като дойде в земята Мадиам, седна на кладенеца. На свещеника на Мадиам имаше седем дъщери, които пасяха овцете на баща им Йотор, и като пристигнаха, те черпеха вода, докато напълниха резервоарите, за да напоят овцете на баща им Йотор. Пристигнали обаче пастирите, изгониха ги, но Мойсей стана, спаси ги, изтегли вода за тях и напои овцете им. Пристигнаха при баща си Рагуил, а той им каза: Защо побързахте да дойдете днес? Те обаче казаха: Един египтянин ни спаси от пастирите, изтегли вода за нас и напои овцете ни. Той обаче каза на дъщерите си: И къде е той? И защо оставихте мъжа? Повикайте го, за да яде хляб. Мойсей се засели при човека, и той даде дъщеря си Сепфора на Мойсей за жена. В утробата си заченала, жената роди син и Мойсей нарече името му Герсам, казвайки: Пришълец съм в чужда земя. След онези много дни умря египетският цар, и израилтяните стенаха от работите и извикаха, и викът им се възнесе към Бога поради работите. И чу Бог стенанието им, и спомни си Бог завета Си с Авраам, и Исаак, и Яков. И Бог видя синовете на Израил, и им стана познат.

3

И Мойсей пасеше овцете на Йотор, тъста си, свещеника Мадиамски, и заведе овцете в пустинята, и дойде до планината Хорив. Яви му се Ангел Господен в огнен пламък из храста, и той вижда, че храстът гори в огън, но храстът не изгаряше. Мойсей каза: Ще мина да видя това велико видение, защото храстът не изгаря. Когато Господ видя, че той приближава да види, Господ го извика от храста, казвайки: Мойсей, Мойсей, а той каза: Какво е? Той обаче каза: Не приближавай тук, развържи сандала от краката си, защото мястото, на което стоиш, е света земя. И каза: Аз съм Богът на баща ти, Бог Авраамов, и Бог Исааков, и Бог Яковов. Мойсей обаче отвърна лицето си, защото се боеше да погледне пред Бога. Каза Господ към Мойсей: Видях притеснението на народа Ми в Египет и чух вика им от надзирателите на работата, защото зная болката им, И слязох, за да ги избавя от ръката на египтяните, и да ги изведа от онази земя, и да ги въведа в добра и обширна земя, в земя, течаща с мляко и мед, в мястото на ханаанците, и хетейците, и аморейците, и ферезейците, и гергесейците, и евейците, и евусейците. И сега ето, викът на синовете Израилеви е достигнал до мен, и аз съм видял угнетението, с което египтяните ги угнетяват. И сега ела, ще те изпратя при Фараон, царя на Египет, и ще изведеш народа ми, синовете на Израил, от земята на Египет.

И Мойсей каза на Бога: Кой съм аз, че да отида при фараона, царя на Египет, и да изведа синовете на Израил от египетската земя? Каза Бог на Мойсей, казвайки: Ще бъда с теб, и това ще ти бъде знак, че Аз те изпращам: когато изведеш народа Ми от Египет, ще служите на Бога на тази планина. И каза Мойсей към Бога: Ето, аз ще изляза към синовете Израилеви и ще кажа към тях: Богът на бащите ни ме е изпратил при вас. Те ще ме попитат: Какво е името Му? Какво ще им кажа? И Бог каза на Мойсей, думайки: Аз съм Съществуващият. И каза: Така ще кажеш на синовете на Израил: Съществуващият ме е изпратил при вас. И Бог каза отново на Мойсей: Така ще кажеш на синовете Израилеви: Господ, Богът на бащите ни, Богът на Авраам, Богът на Исаак и Богът на Яков, ме е изпратил при вас. Това е Моето вечно име и възпоменание от поколение на поколение. Дошъл, следователно събери съвета на старейшините на синовете Израилеви и ще кажеш към тях: Господ, Бог на бащите ни, се е явил на мене - Бог Авраамов, и Бог Исааков, и Бог Яковов - казвайки: С посещение съм ви посетил и видях всичко, което ви се е случило в Египет. И казах: Ще ви изведа от страданието на египтяните в земята на ханаанците, хетейците, аморейците, ферезейците, гергесейците, евейците и йевусейците, в земя, течаща с мляко и мед. И ще чуят гласа ти, и ще влезеш ти и съветът на старейшините на Израил при фараон, цар на Египет, и ще кажеш на него: Бог на евреите ни е призовал, затова ще отидем на три дни път в пустинята, за да принесем жертва на нашия Бог. Аз обаче зная, че Фараон, царят на Египет,

няма да ви пусне да отидете, освен ако не е с могъща ръка. И като простра ръката, ще поразя египтяните с всичките мои чудеса, които ще извърша сред тях, и след това той ще ви изпрати. И ще дам благоволение на този народ пред египтяните, когато обаче тръгвате, няма да си отидете с празни ръце, Но всяка жена ще поиска от съседката си и от съжителката си сребърни съдове, и златни, и дрехи, и ще ги сложите на синовете си и на дъщерите си, и ще ограбите египтяните.

4

Мойсей обаче отговори и каза: Ако не ми повярват, нито изслушат гласа ми, защото ще кажат, че Бог не ти се е явил, какво ще им кажа? Каза му Господ: Какво е това в ръката ти? А той каза: Пръчка. И каза: Хвърли я върху земята. И хвърли я върху земята, и тя стана змия, и Мойсей побягна от нея. И каза Господ към Мойсей: Простри ръката и хвани опашката. Простирайки следователно ръката, той хвана опашката, и тя стана жезъл в ръката му. За да повярват на теб, че ти се е явил Богът на бащите им, Богът на Авраам, и Богът на Исаак, и Богът на Яков. Господ му каза отново: Внеси ръката си в пазвата си, и той внесе ръката си в пазвата си, и изнесе ръката си от пазвата си, и ръката му стана като сняг. И каза отново: Внеси ръката си в пазвата си. И той внесе ръката си в пазвата си, и изнесе я от пазвата си, и тя отново се възвърна към цвета на плътта си. Ако обаче

не ти повярват, нито послушат гласа на първото знамение, те ще ти повярват на гласа на второто знамение. И ще бъде, ако не ти повярват на тези две знамения, нито послушат гласа ти, ще вземеш от водата на реката и ще я излееш на сухото, и водата, която вземеш от реката, ще стане кръв на сухото. Каза Мойсей към Господа: Моля Те, Господи, не съм способен нито отпреди вчера, нито отпреди третия ден, нито откакто започна да говориш на слугата Си - аз съм със слаб глас и бавен език. Каза Господ към Мойсей: Кой даде уста на човека? И кой направи трудослушащия и глухия, виждащия и слепия? Не Аз ли, Бог? И сега иди, и аз ще отворя устата ти, и ще те науча какво трябва да говориш. И Мойсей каза: Моля Те, Господи, назначи друг способен човек, когото ще изпратиш. И разгневен с гняв Господ върху Мойсей, каза: Не ето ли Аарон, братът ти, Левитът? Зная, че говорейки ще говори той на теб, и ето той ще излезе да те посрещне, и като те види ще се зарадва в себе си. И ще кажеш на него, и ще дадеш думите ми в устата му, и аз ще отворя устата ти и устата му, и ще ви науча какво да направите. И той ще говори вместо теб към народа, и той ще бъде твоята уста, а ти ще бъдеш за него посредник пред Бога. И тази тояга, която се превърна в змия, ще вземеш в ръката си, с която ще извършиш знаменията.

Отиде Мойсей и се върна при Йотор, тъста си, и му казва: Ще отида и ще се върна при братята си в Египет, и ще видя дали още живеят. И Йотор каза на Мойсей: Иди здрав. А след онези много дни умря царят на Египет. Господ каза на

Мойсей в Мадиам: Ходи, отиди в Египет, защото умрели са всички, които търсят твоята душа. Мойсей взе жена си и децата си, качи ги на товарните животни и се върна в Египет, а Мойсей взе жезъла от Бога в ръката си. Господ каза на Мойсей: Когато отиваш и се връщаш в Египет, виж всички чудеса, които дадох в ръцете ти, ще ги извършиш пред Фараон, но аз ще закоравя сърцето му и той няма да изпрати народа. Ти обаче ще кажеш на Фараона: Така казва Господ: Израил е Мой първороден син. Казах ти: изпрати народа ми, за да ми послужи. Ако наистина не желаеш да ги изпратиш, виж, аз ще убия първородния ти син. Стана се, че по пътя в подслона Ангел Господен го срещна и искаше да го убие. И Сепфора взе камъче, обряза краекожието на сина си, падна пред нозете му и каза: Спря кръвта на обрязването на детето ми. И тя се отдалечи от него, защото каза: Спря кръвта от обрязването на детето ми. Каза Господ на Аарон: Иди да посрещнеш Мойсей в пустинята. И той отиде, и го срещна на Божията планина, и се целунаха. И Мойсей съобщи на Аарон всички думи на Господа, с които го изпрати, и всички слова, които му заповяда. Отидоха Мойсей и Аарон и събраха съвета на старейшините на синовете Израилеви. И Аарон говори всички тези думи, които Бог говори към Мойсей, и направи знаците пред народа. И народът повярва и се зарадва, че Бог посети синовете на Израил и че видя тяхната скръб, и народът се наведе и се поклони.

5

И след тези неща влязоха Мойсей и Аарон при Фараон, и казаха му: Това казва Господ, Бог на Израил: Изпрати народа ми, за да ми празнуват в пустинята. И каза Фараон: Кой е този, чийто глас да слушам, за да изпратя синовете Израилеви? Не зная Господа и Израил няма да изпратя. И те му казват: Богът на евреите ни е призовал, затова ще отидем на три дни път в пустинята, за да принесем жертва на Господа, нашия Бог, да не би някога да ни сполети смърт или убийство. И царят на Египет им каза: Защо Мойсей и Аарон отклонявате народа от работата? Идете всеки от вас на работата си. И каза Фараон: Ето, сега народът е многоброен, нека не ги спираме от работите. Фараонът заповяда на надзирателите на народа и на писарите, казвайки Не повече ще давате слама на народа за тухларството, както вчера и третия ден, но те сами нека отидат и нека съберат за себе си слама. И нормата на тухларството, която те правят всеки ден, ще наложиш на тях, няма да отнемеш нищо, защото са на свобода, поради това са извикали, казвайки: Да станем и да пожертваме на нашия Бог. Нека бъде обременена работата на тези хора и нека се тревожат за тези неща, а не да се тревожат с празни думи.

Подгоняха ги надзирателите и писарите, и казваха на народа, като казваха: Това казва Фараон: не ви давам вече

слама. Вие сами, като ходите, събирайте си слама откъдето можете да намерите, защото от вашата работна норма няма да се отнеме нищо. И народът се разпръсна из цялата египетска земя, за да събира слама за плява. Но надзирателите ги подканяха, като казваха: Завършете определените работи всеки ден, точно както и когато ви се даваше слама. И биха бичувани писарите на рода на синовете Израилеви, които бяха назначени над тях от надзирателите на Фараон, като казваха: Защо не завършихте вашите норми на тухларството както вчера и третия ден, така и днес? Влезли, писарите на синовете Израилеви извикаха към Фараон, казвайки: Защо ти така постъпваш с твоите слуги? Слама не се дава на слугите ти, и ни казват да правим тухли, и ето слугите ти са били бичувани, следователно ще обидиш народа си. И каза им: Вие сте мързеливи, мързеливи сте! Затова казвате: Нека отидем и принесем жертва на нашия Бог. Сега следователно идете и работете, защото слама няма да ви бъде дадена, но нормата на тухларството ще предадете. Писарите на синовете Израилеви виждаха себе си в беда, казвайки: Няма да оставите предписаното количество тухли за деня. Срещнаха Мойсей и Аарон, които идваха да ги посрещнат, когато те излизаха от Фараон. И казаха им: Да ви види Бог и да ви съди, защото направихте миризмата ни отвратителна пред Фараон и пред слугите му, като дадохте меч в ръцете му да ни убие. Върна се обаче Мойсей към Господ и каза: Моля Те, Господи, защо измъчи този народ? И защо си ме изпратил? И откакто отидох при Фараон да говоря в твое

име, той притесни този народ, и ти не си избавил твоя народ.

6

И каза Господ към Мойсей: Вече ще видиш какво ще направя на Фараона, защото с могъща ръка ще ги изпрати, и с висока мишца ще ги изгони от земята си. Говори Бог към Мойсей и каза към него: Аз съм Господ. И се явих на Авраам, Исаак и Яков като техен Бог, но името си Господ не им разкрих. И установих завета Си с тях, за да им дам земята на ханаанците, земята, в която бяха пришълствували и в която се бяха заселили. И аз чух стенанието на израилевите синове, които египтяните поробват, и си спомних завета с вас. Иди, казах на синовете на Израил, като казах: Аз съм Господ и ще ви изведа от властта на египтяните, и ще ви избавя от робството, и ще ви изкупя с високо вдигната ръка и с голям съд, И ще ви взема за Себе Си като народ, и ще бъда ваш Бог, и ще познаете, че Аз съм Господ, вашият Бог, Който ви изведе от угнетението на египтяните. И ще ви въведа в земята, към която простирах ръката си, за да я дам на Авраам, Исаак и Яков, и ще ви я дам в наследство, Аз Господ. Мойсей говори така на синовете на Израил, но те не слушаха Мойсей поради малодушието и поради суровите дела. И Господ каза на Мойсей: Влез, говори на фараон, царя на Египет, за да изпрати синовете на Израил от земята му. Мойсей говори

пред Господа, казвайки: Ето, синовете на Израил не ме слушаха, и как ще ме чуе Фараон? Аз съм косноезичен. Господ каза на Мойсей и Аарон и им заповяда да отидат при Фараон, цар на Египет, за да изпрати синовете на Израил от земята на Египет.

И тези са водачите на бащините им домове, синовете на Рувим, първородния на Израил: Енох и Фалу, Асрон и Харми - това е родът на Рувим. И синовете на Симеон: Йемуел, и Ямин, и Ехуд, и Яхин, и Зохар, и Саул от ханаанската жена; тези са семействата на синовете на Симеон. И това са имената на синовете на Леви според техния род: Гедсон, Каат и Мерарей, а годините на живота на Леви бяха сто тридесет и седем. И тези са синовете на Гедсон: Лобенеи и Семееи, според домовете на техните семейства. И синовете на Каат: Амбрам, и Исаар, Хеброн, и Озеиил, и годините на живота на Каат бяха сто тридесет и три години. И синовете на Мерари: Маоли и Омуси. Тези са домовете на бащите на Леви според тяхното родство. И взе Амбран Йохабед, дъщерята на брата на баща си, за своя жена, и тя му роди Аарон и Мойсей, и Мариам, тяхната сестра, а годините на живота на Амбрам бяха сто тридесет и две години. И синовете на Исаар: Коре, Нафек и Зехри. И синовете на Озеиил: Мисаил, Елисафан и Сегреи. Аарон взе за жена Елисавета, дъщеря на Аминадав, сестра на Наасон, и тя му роди Надав, и Авиуд, и Елеазар, и Итамар. Синовете на Корей: Асир, Елкана и Абиасар; това са поколенията на Корей. И Елеазар, синът на Аарон, взе за жена една от

дъщерите на Футиил, и тя му роди Финеес. Това са началниците на левитските семейства според техните поколения. Този е Аарон и Мойсей, на които Бог каза да изведат синовете Израилеви от земята Египетска с тяхната сила. Тези са онези, които разговаряха с Фараон, царя на Египет, и изведоха синовете на Израил от земята на Египет - самият Аарон и Мойсей. В деня, в който Господ говори на Мойсей в земята Египетска. И Господ говори към Мойсей, казвайки: Аз съм Господ, говори към Фараон, цар на Египет, всичко, което Аз ти казвам. И каза Мойсей пред Господа: Ето, аз съм със слаб глас, и как ще ме чуе Фараон?

7

И каза Господ към Мойсей, казвайки: Ето, дал съм те за бог на Фараон, и Аарон, братът ти, ще бъде твой пророк. Ти обаче ще му говориш всичко, което ти заповядвам, а Аарон, твоят брат, ще говори на Фараон, за да изпрати синовете на Израил от земята му. Аз обаче ще закоравя сърцето на Фараон и ще умножа знаците си и чудесата си в земята на Египет. И Фараон няма да ви чуе, и ще сложа ръката си върху Египет, и ще изведа със силата си народа си, синовете Израилеви, от египетската земя с голямо отмъщение. И всички египтяни ще узнаят, че Аз съм Господ, когато простра ръката Си над Египет и изведа синовете Израилеви отсред тях. Мойсей и Аарон направиха точно както им заповяда Господ. Мойсей беше на осемдесет години, а

Аарон, братът му, беше на осемдесет и три години, когато говори с фараон. И Господ каза на Мойсей и Аарон: И ако Фараон ви говори, казвайки: Дайте ни знак или чудо, ще кажеш на брат си Аарон: Вземи тоягата и хвърли я на земята пред Фараон и пред слугите му, и тя ще стане змей. Влезе и Мойсей, и Аарон пред Фараон и слугите му, и направиха така, както им заповяда Господ, и Аарон хвърли жезъла пред Фараон и пред слугите му, и той стана змей. Свика заедно Фараон софистите на Египет и магьосниците, и направиха също така заклинателите на египтяните със своите магии. И всеки хвърли жезъла си, и те станаха змейове, и жезълът на Аарон погълна техните жезли. И сърцето на Фараон превъзмогна, и той не ги послуша, както Господ им беше заповядал.

И рече Господ към Мойсей: Закоравяло е сърцето на Фараон, за да не изпрати народа. Иди при Фараон сутринта, ето той излиза към водата, и ще го срещнеш на брега на реката, и жезъла, който се превърна в змия, ще вземеш в ръката си. И ще кажеш към него: Господ, Богът на евреите, е изпратил мене към теб, казвайки: изпрати народа ми, за да ми служи в пустинята, и ето, не си чул до сега. Това казва Господ: по това ще познаеш, че Аз съм Господ. Ето, Аз удрям с жезъла, който е в ръката Ми, върху водата в реката, и тя ще се промени в кръв. И рибите в реката ще умрат, и реката ще смърди, и египтяните няма да могат да пият вода от реката. Каза Господ на Мойсей: Кажи на брат си Аарон: Вземи жезъла си в ръката си и

простри ръката си върху водите на Египет, и върху реките им, и върху каналите им, и върху блатата им, и върху всяка събрана вода тяхна, и ще стане кръв. И стана кръв в цялата египетска земя, в дърветата и в камъните. И направиха така Мойсей и Аарон, както Господ им заповяда, и като вдигна жезъла си, удари водата в реката пред Фараон и пред слугите му, и промени цялата вода в реката на кръв. И рибите в реката умряха, и реката воняеше, и египтяните не можеха да пият вода от реката, и кръвта беше в цялата египетска земя. Направиха но подобно и магьосниците на египтяните с магиите си, и втвърди се сърцето на Фараон, и не ги послуша, както каза Господ. Обърнал се обаче, Фараон влезе в къщата си и не насочи ума си нито към това. Изкопаха обаче всички египтяни около реката, за да пият вода, и не можеха да пият вода от реката. И бяха изпълнени седем дни, след като Господ удари реката.

Каза и Господ на Мойсей: Влез при Фараон и кажи му: Това казва Господ: Изпрати народа ми, за да Ми служат. Ако обаче не желаеш да ги изпратиш, ето аз ще поразя всичките ти граници с жаби. И реката ще изригне жаби, и те, изкачили се, ще влязат в къщите ти, и в складовете на спалните ти, и върху леглата ти, и в къщите на слугите ти, и на народа ти, и в нощвите ти, и в пещите ти. И върху теб, и върху слугите ти, и върху народа ти, ще се качат жабите.

8

Каза Господ на Мойсей: Кажи на Аарон, брат ти, да простре ръката си с жезъла си върху реките, и върху каналите, и върху блатата, и да изведе жабите. И простря Аарон ръката си върху водите на Египет, и изведе жабите, и излезе жабата, и покри земята на Египет. Направиха подобно и магьосниците на египтяните с магиите си, и изведоха жабите върху земята на Египет. И извика Фараон Мойсей и Аарон, и каза: Помолете се за мен към Господа, и нека отстрани жабите от мен и от моя народ, и ще ги изпратя, и те да принесат жертва на Господа. Каза Мойсей към Фараон: Определи ми кога да се помоля за теб, и за слугите ти, и за народа ти, да унищожа жабите от теб, и от народа ти, и от къщите ви, освен в реката ще бъдат оставени. Той обаче каза: Утре. И каза: Както си казал, за да знаеш, че няма друг освен Господа. И жабите ще бъдат премахнати от теб, и от къщите ви, и от дворовете, и от слугите ти, и от народа ти, освен в реката ще бъдат оставени. Излязоха Мойсей и Аарон от Фараон, и извика Мойсей към Господа относно уговорката за жабите, както беше определил Фараон. Направи но Господ точно както каза Мойсей, и умряха жабите от къщите, и от дворовете, и от полетата. И ги събраха на купчини-купчини, и земята смърдеше. Видял обаче Фараон, че е настъпило облекчение, отегчи се сърцето му и не ги послушал, точно както беше говорил Господ. Каза Господ към Мойсей: Кажи на Аарон да простре ръката си с жезъла си и да удари праха на земята, и ще се появят комари по хората, и по четириногите, и по цялата египетска земя. Тогава Аарон изтегна ръката си с жезъла и

удари праха на земята, и станаха комари по човеците и по четириногите, и в целия прах на земята станаха комари. Направиха подобно и магьосниците с магиите си, за да изведат комарите, но не можаха, и комарите нападнаха хората и четириногите животни. Казаха следователно магьосниците на Фараона: Това е Божи пръст. И сърцето на Фараона се закорави, и той не ги послуша, точно както беше говорил Господ. Каза и Господ към Мойсей: Стани рано сутринта и застани пред Фараон, и ето той ще излезе към водата, и ще кажеш към него: Тези неща казва Господ: Изпрати народа ми, за да ми служат в пустинята. Ако обаче не желаеш да изпратиш народа ми, ето, аз изпращам върху теб, и върху слугите ти, и върху народа ти, и върху къщите ви рояци от мухи, и къщите на египтяните ще бъдат напълнени с рояци от мухи, и земята, върху която те са. И ще прославя в онзи ден земята Гесем, върху която се намира Моят народ, където няма да има кучешка муха, за да знаеш, че Аз съм Господ, Богът на цялата земя. И ще направя разлика между Моя народ и твоя народ, а утре това ще се случи на земята. Направи Господ така, и дойде множество кучешки мухи в къщите на Фараон, и в къщите на слугите му, и в цялата египетска земя, и земята беше унищожена от кучешките мухи.

Извика обаче Фараон Мойсей и Аарон, казвайки: Елате и пожертвайте на Господа, вашия Бог, в земята. И каза Мойсей: Не е възможно да стане така, защото мерзостите на египтяните ще пожертваме на Господа, нашия Бог. Ако

пожертваме мерзостите на египтяните пред тях, ще бъдем убити с камъни. Ще отидем на три дни път в пустинята и ще принесем жертва на нашия Бог, както Господ ни каза. И каза Фараон: Аз ви изпращам и пожертвайте на вашия Бог в пустинята, но не отивайте много далеч. Помолете се, прочее, за мен към Господа. Каза Мойсей: Аз ще изляза от теб и ще се помоля към Бога, и кучешката муха ще си отиде от теб, от слугите ти и от народа ти утре. Но не добавяй още, Фараоне, да измамваш, за да не изпратиш народа да принесе жертва на Господа. Излезе обаче Мойсей от Фараон и се помоли към Бога. Господ направи, както каза Мойсей, и премахна мушицата от Фараон, от слугите му и от народа му, и не остана нито една. И Фараон закорави сърцето си и този път, и не искаше да изпрати народа.

9

Каза и Господ към Мойсей: Влез при Фараон и ще му кажеш: Това казва Господ, Богът на евреите: Изпрати народа Ми, за да Ми служат. Ако наистина не желаеш да изпратиш народа ми, но все още го задържаш, Ето, ръката на Господа ще бъде върху добитъка ти, който е в полетата, върху конете, върху товарните животни, върху камилите, върху говедата и върху овцете - смърт изключително голяма. И аз ще извърша чудеса в онова време между добитъка на египтяните и добитъка на синовете Израилеви, и няма да умре нищо от всичкия добитък на синовете

Израилеви. И Бог постави граница, казвайки: Утре Господ ще изпълни това слово на земята. И Господ изпълни това слово на следващия ден, и умря целият добитък на египтяните, но от добитъка на синовете на Израил не умря нищо. Видял обаче Фараон, че от целия добитък на синовете Израилеви не умря нищо, отежня сърцето на Фараон и не изпрати народа. Каза Господ към Мойсей и Аарон, казвайки: Вземете вие пълни ръце сажди от пещ, и нека Мойсей поръси към небето пред Фараон и пред слугите му. И нека бъде прах върху цялата египетска земя, и ще бъдат по хората и по четириногите животни рани - мехури, които избухват по хората и по четириногите животни в цялата египетска земя. И взе сажди от пещ пред Фараон, и Мойсей ги разпръсна към небето, и станаха язви, мехури избухващи, и по хората, и по четириногите. И магьосниците не можаха да застанат пред Мойсей поради раните, защото раните бяха по магьосниците и по цялата египетска земя. Закорави обаче Господ сърцето на Фараон, и той не ги послуша, както Господ беше заповядал. Господ каза на Мойсей: Стани рано сутринта и застани пред Фараон, и ще му кажеш: Това казва Господ, Бог на евреите: Изпрати народа ми, за да ми служат. В това време аз изпращам всички мои язви в сърцето ти, и на слугите ти, и на народа ти, за да знаеш, че няма друг като мен в цялата земя. Защото сега, като изпратя ръката си, ще те поразя, ще умъртвя народа ти и ще бъдеш изтребен от земята. И заради това ти беше запазен, за да покажа в теб силата си и за да бъде провъзгласено името ми по цялата земя. Все още

ли следователно ти пречиш на народа ми, за да не ги изпратиш? Ето, аз ще изваля утре по това време градушка много силна, каквато не е имало в Египет от деня, когато е бил създаден, до този ден. Сега, следователно, побързай да събереш добитъка си и всичко, което имаш на полето, защото всички хора и добитък, които имаш на полето – всички хора и добитък, които се намерят на полетата и не влязат в къща, а върху тях падне градушката – ще умрат. Този от слугите на Фараон, който се страхуваше от словото Господне, прибра добитъка си в къщите. Който обаче не обърна внимание с ума си на словото Господне, остави добитъка си на полетата.

Каза и Господ към Мойсей: Простри ръката си към небето, и ще падне градушка върху цялата египетска земя, върху хората, и добитъка, и върху цялата трева по земята. Мойсей простря ръката си към небето, и Господ даде гръмотевици и град, и огън пробягваше по земята, и Господ изля град върху цялата египетска земя. Беше градушка и огън, пламтящ в градушката, а градушката беше твърде голяма, каквато не е имало в Египет от деня, когато народ се е заселил в него. Градушката удари цялата египетска земя, от човек до добитък, и градушката удари всяка трева в полето, и градушката смаза всички дървета в полетата. Освен в земята Гесем, където бяха синовете Израилеви, не падна градушка. Изпративши, Фараон извика Мойсей и Аарон и каза им: Съгреших сега, Господ е праведен, а аз и моят народ сме нечестиви. Помолете се следователно за мен към

Господа, и нека престанат гласовете Божии, градушката и огънят, и ще ви изпратя, и няма повече да останете. Каза му Мойсей: Щом изляза от града, ще разпростра ръцете си към Господа, и гласовете ще престанат, и градът и дъждът няма да бъдат вече, за да знаеш, че земята е Господна. И ти, и твоите прислужници, зная че все още не сте се уплашили от Господа. Ленът и ечемикът обаче бяха ударени, защото ечемикът беше изкласил, а ленът беше в клас. Пшеницата и спелтата обаче не бяха ударени, защото бяха късни. Излезе и Мойсей от Фараон извън града, и простря ръцете си към Господ, и гласовете спряха, и градът и дъждът не капеха вече върху земята. Видял обаче Фараон, че са спрели дъждът, градът и гласовете, продължил да греши, и натежало сърцето му и на слугите му. И сърцето на Фараон беше закоравено, и той не изпрати синовете на Израил, както Господ беше казал на Моисей.

10

Господ каза на Мойсей: Влез при Фараон, защото Аз закоравих сърцето му и на слугите му, за да дойдат тези знамения върху тях, така че да разкажете в ушите на децата си и на децата на децата си колко много се подиграх на египтяните, и знаците Ми, които направих сред тях, и ще познаете, че Аз съм Господ. Влезе и Мойсей и Аарон пред Фараон, и казаха му: Това казва Господ, Бог на евреите: До кога не желаеш да се засрамиш пред мен? Изпрати народа

ми, за да ми служат. Ако обаче не желаеш ти да изпратиш народа ми, ето аз навеждам утре в този час много скакалци върху всичките ти предели. И ще покрие видът на земята, и няма да можеш да видиш земята, и ще изяде всичко излишно от земята, което е останало, което градът остави на вас, и ще изяде всяко дърво, което расте при вас върху земята. И ще бъдат напълнени твоите къщи, и къщите на слугите ти, и всички къщи в цялата земя на египтяните, каквито никога не са виждали бащите ти, нито техните прадеди, от деня, в който са се появили на земята, до този ден. И Мойсей се отклони и излезе от Фараон. И казват придворните на Фараон към него: До кога това ще бъде за нас препъни камък? Изпрати прочь мъжете, за да служат на техния Бог, или желаеш да знаеш, че Египет е погинал? И те върнаха Мойсей и Аарон при Фараон, и той им каза: Идете и служете на Господа, вашия Бог, но кои и кои са тези, които отиват? И казва Мойсей: С младежите и старейшините ще отидем, със синовете и дъщерите, и с овцете, и с говедата наши, защото е празник на Господа. И каза към тях: Нека Господ бъде с вас така, както аз ви изпращам, а не и багажа ви! Вижте, че злоба ви е присъща. Не така, нека отидат мъжете и нека служат на Бога, защото това вие сами търсите; но ги изгониха от лицето на Фараон. Господ каза на Мойсей: Простри ръката си над египетската земя, и нека дойдат скакалци над земята, и те ще изядат всяка трева на земята и всичкия плод на дърветата, който градът остави. И Мойсей вдигна жезъла към небето, и Господ доведе южен вятър върху земята през целия онзи ден и през цялата нощ.

Когато настъпи сутринта, южният вятър донесе скакалците. И изведе я върху цялата египетска земя, и спря върху всички граници на Египет в много голямо множество; преди нея не е имало такива скакалци, и след това няма да има такива. И покри видът на земята, и земята беше унищожена, и изяде всяка трева на земята и целия плод на дърветата, който беше останал от градушката. Не остана нищо зелено по дърветата и във всяка трева на полето, в цялата египетска земя.

Побърза обаче Фараон да повика Мойсей и Аарон, казвайки: Съгреших пред Господа, вашия Бог, и срещу вас. Приемете следователно моя грях още сега и помолете се към Господа, вашия Бог, и нека Той отстрани от мене тази смърт. Излезе обаче Мойсей от Фараон и се помоли към Бога. И Господ промени вятъра от морето на силен, и той взе скакалците, и ги хвърли в Червено море, и не остана нито един скакалец в цялата египетска земя. И Господ закорави сърцето на фараона, и той не изпрати синовете на Израил. Каза Господ към Мойсей: Простри ръката си към небето, и нека стане тъмнина върху египетската земя, осезаема тъмнина. Простря Мойсей ръката си към небето, и настана тъмнина, мрак и буря върху цялата египетска земя за три дни, И никой не видя брата си три дни, и никой не стана от леглото си три дни, но на всички синове на Израил имаше светлина навсякъде, където обитаваха. И Фараон извика Мойсей и Аарон, казвайки: Идете, служете на Господа, вашия Бог, но овцете и воловете оставете, а

багажът ви нека отиде с вас. И Мойсей каза: Но и ти ще ни дадеш всеизгаряния и жертви, които ще принесем на Господа, нашия Бог. И добитъкът ни ще отиде с нас, и няма да оставим копито, защото от тях ще вземем, за да служим на Господа Бога нашего, а ние не знаем с какво ще служим на Господа Бога нашего, докато не дойдем там. Господ обаче закали сърцето на Фараон, и той не пожела да ги изпрати. И казва Фараон: Отиди си от мен, пази се да не добавиш да видиш лицето ми, защото в който ден се появиш пред мен, ще умреш. Мойсей казва: Ти каза, че няма вече да се явя пред теб лице в лице.

11

Каза и Господ към Мойсей: Още една рана аз ще донеса върху Фараон и върху Египет, и след това той ще ви изпрати оттук. Когато ви изпраща заедно с всичко, той ще ви изгони напълно. Говори следователно тайно в ушите на народа и нека всеки поиска от съседа си сребърни и златни съдове, и облекло. Господ даде благоволение на народа Си пред египтяните, и те им дадоха на заем, и човекът Мойсей стана много велик пред египтяните, и пред фараона, и пред слугите му. И Мойсей каза: Това казва Господ: Около полунощ аз ще вляза всред Египет, И ще умре всеки първороден в земята на Египет, от първородния на Фараон, който седи на трона, и до първородния на прислужницата при воденицата, и до първородния на всеки добитък. И ще

бъде голям вик по цялата египетска земя, какъвто не е ставал и какъвто няма вече да се повтори. И сред всички синове на Израил куче няма да изръмжи с езика си, от човек до добитък, за да знаеш колко Господ ще направи разлика между египтяните и Израил. И ще слязат всички тези твои слуги при мене, и ще ми се поклонят, казвайки: Излез ти и целият твой народ, който ти водиш, и след това ще изляза. Излезе же Мойсей от Фараон с гняв. Каза и Господ към Мойсей: Няма да ви чуе Фараон, за да умножа знаците ми и чудесата ми в земята Египетска. Мойсей и Аарон направиха всички тези знаци и чудеса в земята Египетска пред Фараон, но Господ закорави сърцето на Фараон, и той не послуша да изпрати синовете Израилеви от земята Египетска.

12

Господ каза на Мойсей и Аарон в египетската земя: Този месец е за вас начало на месеците, той е първи за вас между месеците на годината. Говори към цялото събрание на синовете на Израил, като кажеш: На десетия ден от този месец нека вземе всеки по една овца според бащините си домове, всеки по една овца за дом. Ако обаче малцина са в къщата, така че да не са достатъчни за овца, ще вземе със себе си съседа си, според броя на душите, всеки ще се изброи за овца според това, което му е достатъчно. Овца съвършена, мъжка, едногодишна ще бъде за вас, от агнетата

и от младите кози ще вземете. И ще бъде пазено за вас до четиринадесетия ден на този месец, и ще го заколи цялото множество на събранието на синовете на Израил привечер. И ще вземат от кръвта, и ще я поставят върху двата стълба и върху прага в къщите, в които ще ги ядат. И ще ядат месото тази нощ, печено на огън, и безквасен хляб с горчиви билки ще ядат. Не трябва да ядете от тях сурово, нито варено във вода, а печено на огън, главата заедно с краката и вътрешностите. Няма да оставите нищо от него до сутринта и няма да строшите кост от него, а останалото от него до сутринта ще изгорите в огън. Така ще го ядете: кръстовете ви опасани, сандалите на краката ви, и тоягите в ръцете ви, и ще го ядете набързо - това е Пасхата на Господа. И ще премина през земята на Египет в тази нощ, и ще поразя всеки първороден в земята на Египет от човек до добитък, и над всички богове на египтяните ще извърша отмъщение, Аз Господ. И кръвта ще бъде за вас знак върху къщите, в които вие сте там, и ще видя кръвта, и ще ви покрия, и няма да има у вас язва на унищожението, когато удрям в земята Египетска.

И този ден ще бъде за вас спомен, и ще го празнувате като празник на Господа във всички ваши поколения, като вечен закон ще го празнувате. Седем дни безквасен хляб ще ядете, а от първия ден ще премахнете квас от къщите си, всеки който яде квас, онази душа ще бъде унищожена от Израил, от първия ден до седмия ден. И първият ден ще бъде наречен свят, и седмият ден ще бъде наречен свят за вас,

никаква робска работа няма да вършите в тях, освен онова, което трябва да се направи за всяка душа, само това ще се прави за вас. И ще пазите тази заповед, защото в този ден ще изведа силата ви от земята на Египет, и ще правите този ден в поколенията ви вечен закон. Започвайки на четиринадесетия ден на първия месец, от вечерта ще ядете безквасен хляб, до двадесет и първия ден на месеца, до вечерта. Седем дни квас няма да бъде намиран в къщите ви, всеки който яде квасно, ще бъде унищожена онази душа от събранието на Израил, както между чужденците, така и между туземците на земята. Никакъв квасен хляб не трябва да ядете, но във всяко ваше жилище трябва да ядете безквасен хляб.

Извика Мойсей целия съвет на старейшините на синовете Израилеви и каза към тях: Отидете, вземете си овца според вашите родове и пожертвайте пасхата. Ще вземете сноп исоп и, след като го потопите в кръвта, която е при вратата, ще я поставите на прага и на двата странични стълба от кръвта, която е при вратата, а вие не трябва да излизате всеки от вратата на къщата си до сутринта. И Господ ще мине, за да удари египтяните, и ще види кръвта върху горния праг и върху двата странични прага, и Господ ще мине покрай вратата, и няма да позволи на унищожителя да влезе в къщите ви, за да удари. И пазете това слово като закон за себе си и за синовете си до века. Ако влезете в земята, която Господ ще ви даде, както е говорил, пазете това служение. И ще бъде, ако синовете ви ви кажат: Каква е

тази служба? И ще кажете на тях: Жертва на Пасхата е това за Господа, защото Той покри къщите на синовете Израилеви в Египет, когато порази египтяните, а нашите къщи избави. И народът се наведе и се поклони. И синовете Израилеви отидоха и направиха, както Господ заповяда на Мойсей и Аарон, така направиха.

Стана се в средата на нощта, и Господ порази всеки първороден в земята Египетска, от първородния на Фараон, който седеше на трона, до първородния на пленницата, която беше в ямата, и до първородния на всеки добитък. И Фараон стана през нощта, и слугите му, и всички египтяни, и стана голям вик в цялата египетска земя, защото нямаше къща, в която да няма мъртъв. И извика Фараон Мойсей и Аарон през нощта и каза им: Станете и излезте от народа ми, и вие, и синовете Израилеви, вървете и служете на Господа Бога вашего, както казвате. И вземете овцете и воловете си, и си отивайте, но благословете и мене. И египтяните притискаха народа с усърдие да ги изгонят от земята, защото казаха, че всички ние умираме. Народът взе тестото си, преди да се вкисне, месените си теста обвързани в дрехите си върху раменете. Синовете на Израил направиха, както им заповяда Мойсей, и поискаха от египтяните сребърни и златни съдове, и облекло. И Господ даде благоволение на народа Си пред египтяните, и те им заемаха, и ограбиха египтяните.

Отпътували синовете на Израил от Рамесе в Сокхот –

шестстотин хиляди пешаци, мъжете, освен багажа. И голямо смесено множество отиде нагоре с тях, и овце, и волове, и добитък много голям. И те изпекоха тестото, което изнесоха от Египет, безквасен хляб, изпечен в пепелта, защото не беше вкиснато, тъй като египтяните ги изгониха и те не можаха да останат, нито направиха провизии за себе си за пътя. А пребиваването на синовете Израилеви, което пребивавали в земята Египетска и в земята Ханаанска, беше четиристотин и тридесет години. И стана след четиристотин и тридесет години, че излезе цялата сила на Господа от земята на Египет през нощта. Предпазна стража е за Господа, за да изведе ги от земята Египетска. Онази нощ е предпазна стража за Господа, за да бъде за всички синове Израилеви в поколенията им. Казал Господ на Мойсей и Аарон: Това е законът на пасхата – никой чужденец да не яде от нея. И всеки слуга или купен със сребро ще обрежеш, и тогава ще яде от него. Пришълец или наемен работник не трябва да яде от него. В една къща ще бъде изядено, и няма да изнесете от къщата месата навън, и кост няма да счупите от него. Цялата община на синовете на Израил ще го направи. Ако обаче някой чужденец дойде при вас, за да направи пасхата на Господа, ще обрежеш всеки негов мъжки, и тогава ще приближи да я направи, и ще бъде както туземецът на земята; всеки необрязан няма да яде от нея. Един закон ще бъде за туземеца и за дошлия пришълец сред вас. И синовете Израилеви направиха, както Господ заповяда на Мойсей и Аарон; така направиха. И стана в онзи ден, че Господ изведе синовете Израилеви от

земята Египетска с тяхната сила.

13

Каза и Господ на Мойсей: Освети ми всеки първороден, първо произведен, който отваря всяка утроба сред синовете на Израил, от човек до добитък – мой е. Каза Мойсей към народа: помнете този ден, в който излязохте от земята Египетска, от дома на робството, защото с могъща ръка Господ ви изведе оттук, и няма да се яде квас. Днес вие излизате в месеца на младите. И ще бъде, когато Господ, твоят Бог, те въведе в земята на ханаанците, хетейците, аморейците, евейците, евусейците, гергесейците и ферезейците, която закле се на бащите ти да ти даде – земя, течаща с мляко и мед, ще извършиш тази служба в този месец. Шест дни ще ядете безквасен хляб, а на седмия ден е празник на Господа. Безквасен хляб ще ядете седем дни, няма да се вижда у теб квасен хляб, нито ще има у теб квас във всичките ти предели. И ще обявиш на сина си в онзи ден, като кажеш: Заради това Господ Бог направи на мене, когато излизах от Египет. И ще бъде за теб знак върху ръката ти и възпоменание пред очите ти, така че да стане законът Господен в устата ти, защото с могъща ръка те изведе Господ Бог от Египет. И пазете този закон според определените времена, из ден в ден.

И ще бъде, когато Господ, твоят Бог, те въведе в земята на

ханаанците, както се закле на бащите ти, и ти я даде. И ще отделиш всеки първороден от мъжки пол на Господа, всеки първороден от стадата или от добитъка ти, колкото и да ти се родят, мъжките ще посветиш на Господа. Всеки първороден магарешки ще замениш с овца, ако обаче не го замениш, ще го изкупиш, всеки първороден човешки от синовете си ще изкупиш. Ако обаче те попита синът ти след това, казвайки: Какво е това?, ще кажеш на него, че с могъща ръка Господ ни изведе от земята Египетска, от дома на робството. Когато обаче Фараон закорави сърцето си да ни изпрати, той уби всеки първороден в египетската земя, от първородните човеци до първородния добитък. Заради това аз жертвам на Господа всеки мъжки първороден, който отваря утробата, и изкупвам всеки първороден от синовете си. И ще бъде за знак на ръката ти и неразклатимо пред очите ти, защото с могъща ръка те изведе Господ от Египет.

Когато Фараон изпрати народа, Бог не ги поведе по пътя през земята на филистимците, защото беше близо, защото Бог каза: да не би народът да се разкае, като види война, и да се върне в Египет. И Бог заобиколи народа по път към пустинята, към Червеното море, а в петото поколение синовете Израилеви излязоха от египетската земя. И Мойсей взе костите на Йосиф със себе си, защото той беше заклел синовете на Израил с клетва, казвайки: Господ непременно ще ви посети, и вие ще изнесете костите ми оттук със себе си.

Синовете на Израил, като се дигнаха от Сокхот, разположиха стан в Етам при пустинята. А Бог ги водеше, денем в стълб от облак, за да им покаже пътя, а нощем в стълб от огън. Не преустанови обаче стълбът от облак денем и стълбът от огън нощем пред целия народ.

14

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на синовете на Израил, и като се обърнат, нека разположат стан срещу селището, между Магдолу и морето, срещу Веелсепфон – пред него ще разположите стан при морето. И ще каже Фараон на народа си: Синовете на Израил се скитат в земята, защото пустинята ги е затворила. Аз обаче ще закоравя сърцето на Фараон, и той ще преследва след тях, и ще бъда прославен чрез Фараон и чрез цялата му армия, и всички египтяни ще узнаят, че Аз съм Господ, и те направиха така. И беше докладвано на царя на египтяните, че народът е избягал, и сърцето на фараона и на слугите му се обърна против народа, и те казаха: Какво сме направили това, че изпратихме синовете на Израил да не ни служат? Фараонът впрегна колесниците си и поведе със себе си целия свой народ. И взе шестстотин избрани колесници и цялата конница на египтяните, и военачалници над всички. И Господ закорави сърцето на Фараон, царя на Египет, и на слугите му, и той преследва синовете Израилеви, а синовете Израилеви излизаха с вдигната ръка.

И египтяните ги преследваха и ги намериха разположени на стан при морето, заедно с цялата конница и колесниците на Фараон, конниците и войската му срещу селището, отсреща на Веелсепфон. И Фараон се приближаваше, и синовете Израилеви, като вдигнаха очи, виждат, че египтяните са разположили стан зад тях, и уплашиха се много, и синовете Израилеви извикаха към Господа. И казаха на Мойсей: Заради това, че нямаше гробници в египетската земя, ти ни изведе да ни умъртвиш в пустинята? Какво ни направи това, като ни изведе от Египет? Не това ли беше думата, която ти говорихме в Египет, казвайки: Остави ни да служим на египтяните? По-добре беше за нас да служим на египтяните, отколкото да умрем в тази пустиня.

Мойсей каза на народа: Дръзвайте, стойте и вижте спасението от Господа, което Той ще извърши за нас днес, защото по начина, по който сте видели египтяните днес, няма вече да ги видите до края на времето. Господ ще воюва за вас, а вие ще мълчите. Каза Господ към Мойсей: Защо викаш към мен? Говори на синовете Израилеви и нека потеглят. И ти вдигни жезъла си и простри ръката си върху морето, и раздели го, и нека влязат синовете Израилеви в средата на морето по сухо. И ето, аз ще закоравя сърцето на Фараон и на всички египтяни, и те ще влязат след тях, и ще бъда прославен във Фараон и в цялата му войска, и в колесниците, и в конете му. И ще знаят всички египтяни, че аз съм Господ, когато бъда прославен

чрез Фараон, и чрез колесниците, и конете му. Премести се Ангелът Божий, който вървеше пред стана на синовете Израилеви, и отиде отзад; премести се и стълбът облачен отпред им и застана отзад им. И влезе между лагера на египтяните и лагера на Израил, и застана, и настана тъмнина и мрак, и премина нощта, и не се смесиха един с друг цялата нощ. Мойсей простря ръката си над морето, и Господ отдръпна морето със силен южен вятър през цялата нощ, и направи морето на суха земя, и водата се раздели. И синовете на Израил влязоха всред морето по сухо, и водата му беше стена отдясно и стена отляво.

И египтяните ги преследваха, и влязоха след тях - всеки кон на Фараон, и колесниците, и ездачите - в средата на морето. Стана се в утринната стража, и Господ погледна надолу върху лагера на египтяните в стълб от огън и облак, и хвърли в объркване лагера на египтяните, И обвърза осите на колесниците им, и ги поведе с насилие, и казаха египтяните: Да бягаме от лицето на Израил, защото Господ воюва за тях срещу египтяните. Господ каза на Мойсей: Простри ръката си над морето и нека водата се върне и покрие египтяните, колесниците и ездачите. Мойсей обаче простря ръката си над морето и водата се върна на мястото си към разсъмване. Египтяните бягаха пред водата, но Господ ги разтърси всред морето. И когато водата се завърна обратно, тя покри колесниците и ездачите, и цялата сила на Фараона, които бяха влезли след тях в морето, и не остана от тях нито един. Синовете на Израил

вървяха по сухо всред морето, а водата им беше стена отдясно и стена отляво. И Господ избави Израил в онзи ден от ръката на египтяните, и Израил видя египтяните мъртви при брега на морето. Видя Израил голямата ръка, която Господ употреби против египтяните, и народът се уплаши от Господа, и повярваха в Бога и в Мойсей, Неговия слуга.

15

Тогава Мойсей и синовете Израилеви възпяха тази песен на Бога и казаха: Нека пеем на Господа, защото Той се прославі славно – коня и ездача хвърли в морето. Помощник и защитник стана ми за спасение, този е моят Бог, и ще Го прославя, Бог на баща ми, и ще Го възвиша. Господ, който съкрушава войни, Господ е името Му. Колесниците на Фараон и силата му хвърли в морето, избраните ездачи и капитани бяха погълнати в Червеното море. Морето ги покри, потънаха в дълбочината като камък. Десницата Ти, Господи, се прослави в сила; десницата Ти ръка, Господи, съкруши враговете. И с множеството на славата Си Ти сломи противниците, Ти изпрати гнева Си и той ги изяде като слама. И чрез духа на гнева Твой се раздели водата, застинаха като стена водите, застинаха вълните всред морето. Каза врагът: Ще преследвам и ще настигна, ще разделя плячката, ще напълня душата си, ще унищожа с меча си, ще владее ръката ми. Ти изпрати духа Си, морето ги покри, потънаха като олово в силна вода. Кой е подобен

на Теб между боговете, Господи? Кой е подобен на Теб - прославен между светиите, чуден в славата, вършещ чудеса? Ти простря десницата си, земята ги погълна. Ти водил си с праведността Си този Твой народ, който изкупи, утешил си го със силата Си към светото Си обиталище. Народите чуха и се разгневиха, болки обзеха жителите на Филистим. Тогава побързаха водачите на Едом и управниците на моавитите, треперене ги обзе, разтопиха се всички, живеещи в Ханаан. Нека падне върху тях трепет и страх; чрез величието на мишцата Ти нека се вкаменят, докато мине народът Ти, Господи, докато мине този Твой народ, който Ти придоби. Въвел ги, насади ги в планината на наследството си, в готовото жилище, което си приготвил, Господи, в светилището, Господи, което ръцете ти са приготвили. Господ царува във вековете, и във век вечен, и завинаги. Защото конят на Фараон влезе с колесниците и ездачите в морето, и Господ доведе върху тях водата на морето, а синовете на Израил преминаха по сухо посред морето.

Взела Мариам пророчицата, сестрата на Аарон, тъпана в ръката си, и излязоха всички жени след нея с тъпани и хорове. Започна пред тях Мариам, казвайки: Нека пеем на Господа, защото славно е бил прославен – кон и ездач хвърли в морето. Изведе Мойсей синовете Израилеви от Червено море и ги доведе в пустинята Сур, и вървяха три дни в пустинята, и не намираха вода да пият. Дойдоха в Мера, но не можаха да пият от Мера, защото беше горчива.

Затова нарече името на онова място Горчивина. И народът роптаеше на Мойсей, казвайки: Какво ще пием? Мойсей извика към Господа, и Господ му показа дърво, и той го хвърли във водата, и водата беше подсладена. Там Той му постави наредби и съдби, и там го изпита. И каза: Ако внимателно слушаш гласа на Господа, твоя Бог, и вършиш угодното пред Него, и внимаваш на заповедите Му, и пазиш всички наредби Му, то всяка болест, която доведох на египтяните, няма да доведа на теб, защото Аз съм Господ, твоят Бог, Който те изцелява. И те дойдоха в Елим, и там имаше дванадесет извора на води и седемдесет палмови стволове, и те разположиха стан там при водите.

16

Те отпътуваха от Елим и дойде цялото събрание на синовете Израилеви в пустинята Син, която е между Елим и между Синай. На петнадесетия ден от втория месец, след като те бяха излезли от земята Египетска, Роптаеше цялото събрание на синовете на Израил против Мойсей и Аарон. И синовете Израилеви казаха към тях: Дано бяхме умрели, ударени от Господа в египетската земя, когато седяхме при котлите с месо и ядяхме хляб до насита, защото ни изведохте в тази пустиня, за да умори от глад цялото това събрание. Каза Господ към Мойсей: Ето, аз ще дъждя на вас хлябове от небето, и народът ще излезе и ще събира дневното за всеки ден, за да ги изпитам дали ще ходят по

закона ми, или не. И ще бъде в шестия ден, и ще приготвят онова, което донесат, и ще бъде двойно онова, което събират ден за ден. И каза Мойсей и Аарон към цялото събрание на синовете на Израил: Вечерта ще узнаете, че Господ ви изведе от земята на Египет, И сутринта ще видите славата на Господа, защото Той чу роптанието ви към Бога, а ние какво сме, че роптаете против нас? И каза Мойсей: Когато Господ ви дава вечер месо да ядете и хляб сутрин до насита, защото Господ чу роптанието ви, което вие роптаете против нас - ние какво сме? Не против нас е роптанието ви, а против Бога.

Каза и Мойсей към Аарон: Кажи на цялото събрание на синовете на Израил: Приближете пред Бога, защото Той е чул роптанието ви. Когато Аарон говореше на цялото събрание на синовете на Израил, те се обърнаха към пустинята, и славата Господна се яви в облак. И Господ говори на Мойсей, казвайки: Чул съм роптанието на синовете Израилеви. Говори им, казвайки: Вечерта ще ядете месо, а сутринта ще се наситите с хляб, и ще познаете, че Аз съм Господ, вашият Бог. Настъпи вечер и се издигнаха пъдпъдъци, и покриха лагера; сутринта, когато росата престана да пада, около лагера. И ето, върху лицето на пустинята имаше нещо тънко като кориандър, бяло като скреж върху земята. Видели го синовете Израилеви и казали един на друг: Какво е това? Защото не знаели какво беше. Мойсей им казал: Това е хлябът, който Господ ви даде да ядете. Това е словото, което Господ заповяда: съберете от

него всеки по подобаващ гомор, според глава, според броя на вашите души, всеки заедно с вашите съжители да съберете. Направиха така синовете на Израил и събраха - един много, а друг по-малко. И като измериха с хомер, този който събра много не имаше повече, и този който събра по-малко не имаше по-малко, всеки събра според нуждите си. Каза и Мойсей към тях: Никой да не оставя от него до сутринта.

И не слушаха Мойсей, но някои оставиха от него до сутринта, и то изври червеи, и възсмърдя, и Мойсей се огорчи на тях. И събираха го всяка сутрин, всеки определеното за него количество, а когато слънцето нагряваше, то се топеше. Случи се в шестия ден, че събраха двойно количество от необходимото, два гомора на човек, и всички управители на събранието влязоха и докладваха на Мойсей. Каза и Мойсей към тях: Не това ли е словото, което Господ говори? Съботи - свята почивка на Господ утре. Колкото ще печете, печете, и колкото ще варите, варите, и всичко излишно оставете го в хранилище до утрото. И те оставиха от него до сутринта, както Мойсей им заповяда, и то не се усмърдя, нито се появи червей в него. Каза Мойсей: Яжте днес, защото днес е събота на Господа, няма да бъде намерено в равнината. Шест дни ще събирате, но седмият ден е събота, защото няма да има в него. Стана се, че в седмия ден някои от народа излязоха да съберат, но не намериха. Каза и Господ към Мойсей: До кога не желаете да слушате заповедите ми и закона ми? Вижте, защото Господ

ви даде съботата в този ден, затова Той ви даде в шестия ден хляб за два дни. Седете всеки в къщите си, никой да не излиза от своето място в седмия ден. И народът почина на седмия ден. И синовете Израилеви го нарекоха Ман, а то беше като бяло кориандрово семе, и вкусът му беше като питка с мед. Каза Мойсей: Това е словото, което заповяда Господ: Напълнете гомора с манна за съхранение за вашите поколения, за да видят хляба, който вие ядохте в пустинята, когато Господ ви изведе от Египетската земя. И каза Мойсей към Аарон: Вземи една златна стомна и вложи в нея пълен гомор манна, и ще я положиш пред Бога за съхранение за вашите поколения, По начина, по който Господ заповяда на Мойсей, Аарон го постави пред свидетелството за съхранение. Синовете на Израил ядоха манната четиридесет години, докато дойдоха в обитаемия свят; ядоха манната, докато пристигнаха в част от Финикия. Гомор-ът беше десетата част от трите мери.

17

И отиде цялото събрание на синовете Израилеви от пустинята Син според лагерите им, чрез словото на Господа, и разположиха лагер в Рафидин, но нямаше вода за народа да пие. И народът се караше с Мойсей, казвайки: Дай ни вода, за да пием. И Мойсей им каза: Защо се карате с мен и защо изпитвате Господа? Жадуваше там народът за вода и роптаеше там народът против Мойсей, казвайки:

Защо това? Извел си ни от Египет, за да ни убиеш нас, децата ни и добитъка ни от жажда? Извика обаче Мойсей към Господа, казвайки: Какво да направя с този народ? Още малко и ще ме закаменят. И каза Господ към Мойсей: Отивай пред този народ, но вземи със себе си от старейшините на народа, и тоягата, с която удари реката, вземи в ръката си, и ще отидеш. Ето, аз стоя там пред теб върху скалата в Хорив, и ще удариш скалата, и ще излезе от нея вода, и народът ще пие. И Мойсей направи така пред синовете на Израил. И той нарече името на онова място Изпитание и Укор, заради укора на синовете Израилеви и заради изпитването на Господа, като казваха: Дали е Господ между нас, или не?

Дойде обаче Амалик и воюваше с Израил в Рафидин. Мойсей каза на Исус: Избери си могъщи мъже и излез да се сражаваш с Амалик утре, и ето, аз ще стоя на върха на хълма с Божия жезъл в ръката си. И Иисус направи точно както му каза Мойсей, и като излезе, се изстрои за битка срещу Амалик, а Мойсей, Аарон и Ор се изкачиха на върха на хълма. И ставаше, когато Мойсей вдигаше ръцете, надделяваше Израил, а когато спускаше ръцете, надделяваше Амалик. Ръцете на Мойсей бяха тежки, и взели камък, поставиха го под него, и той седеше на него, и Аарон и Ор поддържаха ръцете му отсам единият и оттам единият, и ръцете на Мойсей станаха непоколебими до залеза на слънцето. И Иисус обърна в бягство Амалик и целия негов народ с меч. Каза и Господ към Мойсей:

Запиши това за спомен в книга и предай в ушите на Исус, че напълно ще изтрия спомена за Амалик изпод небето. И Мойсей построи олтар на Господа и нарече името му Господ е мое прибежище. Защото с тайна ръка Господ воюва против Амалик от поколение в поколение.

18

Чу и Йотор, жрец на Мадиам, тъстът на Мойсей, всичко колкото направи Господ за Израил, своя народ, защото Господ изведе Израил от Египет. Взе обаче Йотор, тъстът на Мойсей, Сепфора, жената на Мойсей, след освобождаването ѝ и двамата ѝ сина, името на единия от тях Герсам, казвайки: Пришълец бях в чужда земя, И името на втория беше Елиезер, казвайки: Защото Богът на баща ми беше мой помощник и ме избави от ръката на Фараон. И излезе Йотор, тъстът на Мойсей, и синовете, и жената към Мойсей в пустинята, където той беше разположил лагер на планината Божия. Беше докладвано на Мойсей, като казваха: Ето тъстът ти Йотор идва при теб, и жена ти, и двамата ти синове с него. Мойсей излезе да посрещне тъста си, поклони му се, целуна го, поздравиха се един друг и ги въведе в шатъра. И разказа Мойсей на тъста си всичко, колкото направи Господ на Фараона и на всички египтяни заради Израил, и всичкия труд, който ги сполетя по пътя, и че Господ ги избави от ръката на Фараон и от ръката на египтяните. Йотор беше изумен от всички добрини, които

Господ им направи, защото ги избави от ръката на египтяните и от ръката на фараона. И каза Йотор: Благословен да е Господ, защото избави тях от ръката на египтяните и от ръката на фараона. Сега разбрах, че Господ е велик повече от всички богове, заради това, че те ги нападнаха. И взе Йотор, тъстът на Мойсей, всеизгаряния и жертви за Бога, а дойдоха Аарон и всички старейшини на Израил да ядат хляб с тъста на Мойсей пред Бога.

И стана, че на следващия ден Мойсей седна да съди народа, и всички хора стояха при Мойсей от сутринта до вечерта. И видял Йотор всичко, колкото прави на народа, казва: Какво е това, което ти правиш на народа? Защо ти седиш сам, а целият народ е застанал при теб от сутрин до вечер? И Мойсей казва на зетя си: Народът идва при мен, за да потърси съд от Бога. Когато възникне спор между тях и дойдат при мен, аз съдя всеки и им правя известни заповедите на Бога и закона Му. Тъстът на Мойсей му каза: Не правилно постъпваш в това нещо. С разрушение ще бъдеш разрушен от нетърпение и ти, и всички тези хора, които са с теб. Тежко е за теб това нещо, няма да можеш да го вършиш ти сам. Сега следователно ме слушай и ще те съветвам, и Бог ще бъде с теб: бъди ти за народа посредник пред Бога и ще отнасяш думите им пред Бога. И ще засвидетелствуваш на тях заповедите на Бога и закона Му, и ще им покажеш пътищата, по които ще ходят, и делата, които ще вършат. И ти обмисли за себе си измежду целия народ могъщи мъже, богобоязливи, праведни мъже,

мразещи високомерието, и ще назначиш над тях хилядници, стотници, петдесетници и десетници. И ще съдят народа всеки час, но трудните въпроси ще донасят при теб, а малките дела ще съдят сами, и ще те облекчат, и ще ти помагат. Ако направиш това нещо, Бог ще те подкрепи и ще можеш да устоиш, и всички тези хора ще се завърнат на своето място с мир. Мойсей обаче чу гласа на тъста си и направи всичко, което му каза. И Мойсей избра могъщи мъже от целия Израил и ги направи над тях хилядници, стотници, петдесетници и десетници. И съдиха народа всеки час, но всяко тежко слово донасяха на Мойсей, а всяко лесно слово съдиха сами. Мойсей изпрати своя тъст и той отиде в земята си.

19

На третия месец от изхода на синовете Израилеви от земята Египетска, в този ден, дойдоха в пустинята Синайска. И отпътуваха от Рафидеин, и дойдоха в пустинята на Синай, и Израил разположи лагер там срещу планината. И Мойсей се възкачи на Божията планина, и Бог го извика от планината, казвайки: Това ще кажеш на дома Яковов и ще възвестиш на синовете Израилеви. Сами вие сте видели колко много съм направил на египтяните, и ви взех като на орлови крила, и ви доведох при себе си. И сега, ако наистина чуете гласа ми и пазите завета ми, ще бъдете за мен специален народ измежду всички народи, защото

цялата земя е моя. Вие обаче ще бъдете за мен царско свещенство и свят народ, тези думи ще кажеш на синовете на Израил. Дойде Мойсей и повика старейшините на народа, и постави пред тях всички тези думи, които Бог им заповяда. Отговориха всички хора единодушно и казаха: Всичко, което каза Бог, ще направим и ще слушаме. Мойсей принесе тези думи към Бога. Каза Господ към Мойсей: Ето, аз идвам при теб в стълб от облак, за да чуе народът как говоря с теб и да ти повярват завинаги. И Мойсей съобщи думите на народа на Господа. Каза Господ на Мойсей: Слез и предупреди народа, и очисти ги днес и утре, и нека измият дрехите си, И нека бъдат готови за третия ден, защото на третия ден Господ ще слезе на планината Синай пред целия народ. И ще отделиш народа наоколо, като кажеш: Внимавайте на себе си да не се изкачвате на планината и да не докоснете нещо от нея; всеки, който се докосне до планината, ще умре със смърт. Не ще го докосне ръка, защото с камъни ще бъде убит с камъни, или със стрела ще бъде прострелян, било добитък, било човек, няма да живее. Когато гласовете и тръбите и облакът се оттеглят от планината, онези ще се изкачат на планината.

Слезе Мойсей от планината при народа и ги освети, и изпраха дрехите си. И каза на народа: Бъдете готови три дни, не се приближавайте до жена. Стана се на третия ден, когато се зазори, и се появиха гласове и светкавици, и мрачен облак на планината Синай, гласът на тръбата звучеше силно, и целият народ в лагера се уплаши. И

Мойсей изведе народа от лагера на среща с Бога, и те застанаха под планината. Планината Синай димеше цяла, защото Бог беше слязъл на нея в огън, и димът се издигаше като дим от пещ, и целият народ беше силно изумен. Гласовете на тръбата ставаха все по-силни и по-силни. Мойсей говори, а Бог му отговори с глас. Господ слезе на планината Синай, на върха на планината, и Господ повика Мойсей на върха на планината, и Мойсей се изкачи. И Бог каза на Мойсей, думайки: Слез и предупреди народа да не се приближават към Бога, за да разберат, и да не падне множество от тях, И свещениците, които се приближават към Господ Бог, нека бъдат осветени, да не би Господ да ги унищожи.

И Мойсей каза на Бога: Народът няма да може да се възкачи към планината Синай, защото ти си ни засвидетелствал, казвайки: Отдели планината и я освети. Каза му Господ: Иди, слез долу и изкачи се ти и Аарон с теб, но свещениците и народът да не се опитват насила да се изкачат към Бога, за да не погуби Господ някои от тях. Мойсей слезе при народа и им каза.

20

И Господ говори всички тези думи, като каза: Аз съм Господ, твоят Бог, който те изведох от земята Египетска, от дома на робството. Няма да имаш други богове освен мен. Не си

прави изображение, нито подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водите под земята. Не трябва да се покланяш на тях, нито да им служиш, защото Аз съм Господ, твоят Бог, Бог ревнив, който въздава за греховете на бащите върху децата до третото и четвъртото поколение на онези, които Ме мразят, и проявявам милост към хиляди на онези, които Ме обичат, и на онези, които пазят Моите заповеди Няма да вземеш името на Господа, Бога твоя, напразно, защото Господ, Бог твой, няма да остави без наказание вземащия името Му напразно. Помни деня на съботата, за да го освещаваш. Шест дни да работиш и да вършиш всичките си работи. На седмия ден, съботи на Господа Бога твоя, няма да направиш в него никаква работа ти, и синът твой, и дъщерята твоя, слугата твой, и слугинята твоя, волът твой, и товарното животно твое, и всяко животно твое, и чужденецът пришълецът в теб. За шест дни Господ направи небето и земята, и морето, и всичко в тях, и спря в седмия ден, затова Господ благослови седмия ден и го освети. Почитай баща си и майка си, за да ти бъде добре и за да станеш дълголетен на добрата земя, която Господ Бог твой ти дава. Не прелюбодействай. Не трябва да крадеш. Не трябва да убиваш. Няма да лъжесвидетелствуваш против ближния си с лъжливо свидетелство. Не желай жената на ближния си, не желай къщата на ближния си, нито полето му, нито слугата му, нито слугинята му, нито вола му, нито товарното му животно, нито целия му добитък, нито каквото и да е на ближния ти.

И всички хора видяха гласа, факлите, гласа на тръбата и димящата планина, но уплашени, всички хора застанаха отдалеч. И казаха на Мойсей: Говори ти на нас, и нека Бог не говори към нас, за да не умрем. И Мойсей им казва: Дръзвайте, защото Бог дойде към вас, за да ви изпита, за да бъде страхът Му във вас, за да не грешите. Народът стоеше отдалеч, а Мойсей влезе в мрака, където беше Бог. Каза Господ на Мойсей: Тези неща ще кажеш на дома Яковов и ще обявиш на синовете Израилеви: вие видяхте, че от небето говорих към вас. Не си правете сребърни богове и златни богове не си правете. Олтар от земя ще направите за мен, и ще жертвате върху него всеизгаряния ваши и жертвите ваши за спасение, и овцете, и телците ваши на всяко място, където ще нарека името ми там, и ще дойда при теб, и ще те благословя. Ако построиш олтар от камъни за мен, не трябва да ги правиш изсечени, защото си замахнал с меча си върху тях и са осквернени. Не ще се изкачваш по стъпала към олтара ми, за да не разкриеш голотата си върху него.

21

И тези са наредбите, които ще поставиш пред тях. Ако придобиеш еврейски слуга, шест години ще ти служи, а на седмата година ще си отиде свободен без откуп. Ако той сам влезе, и сам ще излезе, ако обаче жена влезе с него, ще излезе и жената му. И ако господарят му даде жена, и тя му

роди синове или дъщери, жената и децата ще бъдат на господаря му, а той сам ще излезе. Ако обаче слугата отговори и каже: Обичал съм господаря си, и жената, и децата, няма да си тръгна свободен, Господарят му ще го доведе към Божия съд, и тогава ще го доведе при вратата, при прага, и господарят му ще пробие ухото му с шило, и ще му служи завинаги.

Ако някой продаде собствената си дъщеря като слугиня, тя няма да си отиде, както си отиват робините. Ако тя не угоди на господаря си, на когото се е съгласила, той ще я изкупи, но на чужд народ той няма право да я продава, защото я е отхвърлил. Ако обаче я обручи за сина си, ще постъпи с нея според правото на дъщерите. Ако обаче вземе друга за себе си, няма да я лиши от необходимото, облеклото и общуването с нея. Ако обаче тези три неща не направи за нея, тя ще излезе безплатно, без сребро. Ако някой удари някого и той умре, нека бъде умъртвен. Този обаче не по своя воля, но Бог предаде в ръцете му, ще ти дам място, където ще избяга убилият. Ако обаче някой нападне ближния си, за да го убие с измама, и прибегне при жертвеника ми, ще го вземеш, за да го умъртвиш. Който удря баща си или майка си, да бъде умъртвен със смърт. Този, който злослови баща си или майка си, ще умре. Ако някой открадне някого от синовете на Израил и, като го поробил, го продаде, и бъде заловен, нека умре със смърт. Ако обаче два мъже се карат и ударят съседа с камък или с юмрук, и той не умре, но легне на леглото, Ако човекът се

изправи и ходи отвън с тояга, ударилият ще бъде невинен, освен че ще плати за бездействието му и лечението. Ако обаче някой удари слугата си или слугинята си с тояга, и той умре от ръцете му, ще бъде наказан по справедливост. Ако обаче оцелее един ден или два, да не бъде наказан, защото среброто му е. Ако обаче се бият двама мъже и ударят жена, която има дете в утробата, и излезе детето ѝ неоформено, ще бъде наказан с глоба, каквато наложи мъжът на жената, и ще плати според оценката. Ако обаче е оформено, ще даде душа вместо душа, Око вместо око, зъб вместо зъб, ръка вместо ръка, крак вместо крак. Изгаряне вместо изгаряне, рана вместо рана, синина вместо синина. Ако някой удари окото на слугата си или окото на прислужницата си и го заслепи, ще ги освободи заради окото им. Ако обаче изчупи зъба на слугата или зъба на прислужницата си, ще ги освободи заради зъба им. Ако обаче забоде бик мъж или жена и умре, с камъни ще бъде убит бикът, и няма да бъде изядено месото му, а господарят на бика ще бъде невинен. Ако обаче бикът е бил бодлив преди вчера и преди третия ден, и са свидетелствали на господаря му, и той не го е затворил, а той е убил мъж или жена, бикът ще бъде убит с камъни, и господарят му ще бъде умъртвен. Ако обаче му бъде наложен откуп, ще даде откуп за душата си, колкото му наложат. Ако но син или дъщеря набоде, според това право да направят на него. Ако обаче бикът убоде слуга или слугиня, ще даде тридесет сребърни дидрахми на господаря им, и бикът ще бъде убит с камъни. Ако обаче някой отвори яма или изкопае яма и не

я покрие, и там падне теле или магаре, Господарят на ямата ще плати, ще даде сребро на техния господар, а умрелото ще бъде негово. Ако обаче бикът на някого удари с рога бика на съседа и умре, ще продадат живия бик и ще разделят среброто му, и мъртвия бик ще разделят. Ако обаче бъде направено известно, че бикът е бодлив от преди вчера и от преди третия ден, и са засвидетелствали на господаря му, но той не го е премахнал, ще плати бик вместо бик, а умрелият ще бъде негов.

Ако някой открадне теле или овца и го заколи или продаде, ще плати пет телета вместо телето и четири овце вместо овцата.

22

Ако обаче крадецът бъде намерен при пробива и бъде ударен и умре, това не се счита за убийство. Ако обаче изгрее слънцето върху него, той е виновен и ще бъде умъртвен; ако обаче няма с какво да плати, нека бъде продаден заради кражбата. Ако обаче откраднатото нещо бъде оставено и бъде намерено в ръката му, от магаре до овца живи, ще плати двойно за тях. Ако някой изпасе нива или лозе и пусне добитъка си да изпасе чужда нива, ще плати от своята нива според произведението ѝ, но ако изпасе цялата нива, ще плати с най-доброто от своята нива и най-доброто от своето лозе. Ако обаче излезлият огън

намери тръни и изгори хармани, или класове, или равнина, ще плати този, който е запалил огъня.

Ако обаче някой даде на ближния си сребро или вещи за пазене, и бъдат откраднати от къщата на човека, ако бъде намерен крадецът, той ще плати двойно. Ако обаче не бъде намерен крадецът, господарят на къщата ще се приближи пред Бога и ще се закълне, че наистина той не е постъпил зле спрямо цялото поверено имущество на ближния. Според всяко изказано неправда относно теле, впрегнато животно, овца, дреха и всяка претендирана загуба, каквото и да е, пред Бога ще дойде присъдата на двамата, и хванатият чрез Бога ще плати двойно на ближния. Ако обаче някой даде на ближния си впрегатно животно или теле, или овца, или всяко добитък да пази, и то се нарани, или умре, или бъде пленено, и никой не знае, Клетва на Бога ще бъде между двамата, наистина че той не е постъпил зле въобще спрямо депозита на ближния, и така господарят му ще приеме, и той няма да плаща. Ако обаче е откраднато от него, ще плати на господаря, Ако обаче стане разкъсано от зверове, ще го доведе при плячката и няма да плати. Ако обаче някой попита от съседа си, и се счупи или умре или стане пленник, а господарят не е с него, ще плати. Ако обаче господарят е с него, няма да плати; ако обаче е нает работник, ще бъде за него вместо заплатата му.

Ако обаче някой измами необгодена девица и легне с нея, със зестра ще я вземе за своя жена. Ако обаче бащата

категорично откаже и не пожелае да я даде нему за жена, ще плати сребро на бащата според колкото е зестрата на девиците. Магьосниците няма да оставите живи. Всеки, който спи с животно, ще бъде убит. Този, който принася жертва на богове, ще бъде унищожен със смърт, освен само на Господа.

И пришълец няма да злепоставяте, нито ще притеснявате него, защото бяхте пришълци в земята Египетска. Няма да злепоставяте никоя вдовица или сирак. Ако обаче със злоба ги злепоставите, и те извикат към мене, непременно ще чуя гласа им И ще се разгневя с гняв, и ще ви убия с меч, и жените ви ще бъдат вдовици, и децата ви сираци. Ако обаче заемеш сребро на брата си, на бедния при теб, няма да го притискаш, няма да му налагаш лихва. Ако вземеш като залог дрехата на ближния си, ще я върнеш на него преди залез слънце. Защото това е неговото покривало, само това е дрехата на неговата голота, в какво ще спи? Ако следователно той извика към мене, ще го чуя, защото съм милостив. Богове не ще злословиш и управител на народа твой не ще злословиш. Първите плодове от хармана и лина си няма да забавяш, първородните от синовете си ще дадеш на мен. Така ще постъпиш с телето си, с овцата си и с впрегатното си животно: седем дни ще бъде при майката, а на осмия ден ще го върнеш на мене. И свети мъже ще бъдете за мен, и месо, разкъсано от зверове, не яжте, на кучето го хвърлете.

23

Няма да приемеш празно слушане, няма да се съгласиш с неправедния да станеш неправеден свидетел. Няма да бъдеш с мнозинството в злото, няма да се присъединиш към множеството, за да се отклониш с повечето и да извратиш правосъдието. И няма да пожалиш беден в съд. Ако срещнеш вола на врага си или товарното му животно да се скита, ще ги обърнеш и ще ги върнеш на него. Ако обаче видиш товарното животно на врага си паднало под товара му, няма да минеш покрай него, а ще му помогнеш да го вдигне.

Няма да извратиш правосъдието на бедния в неговия съд. От всяко неправедно слово ще се отдалечиш, невинния и праведния няма да убиеш, и няма да оправдаеш нечестивия заради дарове. И дарове няма да вземеш, защото даровете заслепяват очите на виждащите и покварят справедливите думи. И пришлеца няма да притеснявате, защото вие знаете душата на пришлеца, тъй като сами бяхте пришлеци в земята Египетска. Шест години ще сееш земята си и ще събереш произведенията ѝ. На седмата година ще направиш освобождение и ще я оставиш да почива, и ще ядат бедните от народа ти, а останалото ще ядат дивите зверове. Така ще постъпиш с лозето си и с маслиновата си градина. Шест дни ще вършиш работите си, а на седмия ден ще бъде почивка, за

да почине волът ти и товарното ти животно, и за да се освежи синът на слугинята ти и пришелецът. Всичко, колкото съм ви казал, пазете, и име на други богове няма да споменавате, нито да бъде чуто от устата ви.

Три пъти в годината ми празнувайте. Празника на безквасните хлябове пазете да празнувате; седем дни яжте безквасен хляб, както ви заповядах, според времето на месец Нисан, защото в него излязохте от Египет. Да не се явявате пред мен с празни ръце. И ще направиш празник на жътвата на първите плодове от трудовете си, които посееш в полето си, и празник на завършването при изхода на годината при събирането на трудовете си от полето си. Три пъти в годината всеки мъж от твоите ще се яви пред Господа, твоя Бог. Когато изгоня народите от лицето ти и разширя границите ти, няма да жертваш върху квас кръвта на тамяна ми, нито ще остане тлъстината на празника ми до сутринта. Първите плодове от първата реколта на земята си ще внесеш в дома на Господа, Бога си; няма да свариш агне в млякото на майка му. И ето, Аз изпращам ангела Си пред лицето ти, за да те пази в пътя, за да те въведе в земята, която съм приготвил за теб. Внимавай на себе си и слушай него, и не му се противи, защото той няма да те пощади, тъй като Моето име е върху него. Ако наистина чуете моя глас и направиш всичко, което ти заповядам, и пазите моя завет, ще бъдете мой особен народ измежду всички народи, защото моя е цялата земя. Вие пък ще бъдете за мен царско свещенство и свят народ. Тези думи

ще кажеш на синовете Израилеви. Ако наистина чуете моя глас и направите всичко, което ти кажа, ще бъда враг на твоите врагове и ще се противопоставя на твоите противници. Защото моят пратеник ще отиде като твой водач и ще те въведе при амореева, и хетееца, и ферезееца, и ханаанееца, и гергесееца, и евееца, и евусееца, и ще ги унищожа. Не трябва да се покланяш на боговете им, нито да им служиш, не трябва да постъпваш според делата им, но трябва да ги разрушиш напълно и да съсипеш стълбовете им. И ще служиш на Господа, Бога твой, и ще благословя хляба твой, и виното ти, и водата ти, и ще отвърна болестта от вас. Не ще бъде безплоден, нито безплодна върху земята ти; числото на дните ти, изпълващ, ще изпълня. И ще изпратя страха пред теб, и ще поразя с ужас всички народи, при които ти влизаш, и ще обърна всичките ти врагове в бегство. И ще изпратя стършелите преди теб, и ще изгониш аморейците, и евейците, и ханаанците, и хетейците от себе си. Няма да ги изгоня в една година, за да не стане земята пуста и да не станат много върху теб зверовете на земята. Според малко ще ги изгоня от теб, докато нараснеш и наследиш земята. И ще поставя границите ти от Червеното море до морето на филистимците, и от пустинята до голямата река Ефрат, и ще предам в ръцете ви жителите на земята, и ще ги изгоня от теб. Няма да направиш споразумение с тях и завет с боговете им. И те няма да се заселят в земята ти, за да не те накарат да съгрешиш към мен, защото ако служиш на боговете им, те ще бъдат за теб спънка.

24

И на Мойсей каза: Изкачи се към Господа ти и Аарон, и Надав, и Авиуд, и седемдесет от старейшините на Израил, и ще се поклонят отдалеч на Господа. И ще се приближи Мойсей сам към Бога, но те няма да се приближат, а народът няма да се изкачи заедно с тях. Влезе и Мойсей, и разказа на народа всички думи на Бога и наредбите. Отговори и целият народ с един глас, казвайки: Всички думи, които Господ говори, ще изпълним и ще слушаме. И Мойсей написа всички думи на Господа, а като стана рано сутринта, Мойсей построи олтар под планината и дванадесет камъка за дванадесетте племена на Израил. И изпрати младите мъже от синовете Израилеви, и те принесоха всеизгаряния, и пожертваха на Бога телета като жертва на спасение. Мойсей взе половината от кръвта и я изля в купи, а другата половина от кръвта изля към олтара. И като взе книгата на завета, прочете я в ушите на народа, и те казаха: Всичко, което Господ е говорил, ще изпълним и ще слушаме. Мойсей взе кръвта, поръси народа и каза: Ето кръвта на завета, който Господ направи с вас относно всички тези думи.

И отидоха нагоре Мойсей и Аарон, и Надаб, и Авиуд, и седемдесет от съвета на старейшините на Израил. И видяха мястото, където стоеше Богът на Израиля, и това под краката Му беше като изработка от сапфирена тухла и като

образа на небесната твърд по чистота. И от избраните на Израил не погина нито един, и те видяха Бога на Неговото място, и ядоха, и пиха. И каза Господ към Мойсей: Изкачи се при мен на планината и бъди там, и ще ти дам каменните плочи, закона и заповедите, които написах, за да ги законодателствам на тях. И като въстана Мойсей и Иисус, който стоеше до него, те се възкачиха на Божията планина. И на старейшините казаха: Мълчете тук, докато се върнем при вас, и ето Аарон и Ор са с вас; ако на някого се случи съд, нека се приближат при тях. И Мойсей, и Иисус се изкачиха на планината, и облакът покри планината. И слезе славата Божия върху планината Синай, и облакът я покри шест дни, и Господ извика Мойсея на седмия ден от средата на облака. А видът на славата Господна беше като пламенен огън на върха на планината пред синовете Израилеви. И Мойсей влезе в средата на облака, възкачи се на планината и беше там на планината четиридесет дни и четиридесет нощи.

25

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Казах на синовете на Израил: вземете първи плодове от всички, чието сърце ги подтикне, и ще вземете моите първи плодове. И това е първият принос, който ще вземете от тях: злато, сребро и бронз. и хиацинт, и пурпур, и двойно червено, и усукан висон, и козина, и кожи от овни, оцветени в червено, и сини

кожи, и нетленни дърва и камъни от сардоникс, и камъни за изрязване в наплечника и в дългата дреха. И ще ми направиш светилище, и ще се явя сред вас. И ще ми направиш според всичко, което ти показвам на планината - образеца на скинията и образеца на всичките ѝ принадлежности, така ще направиш. И ще направиш ковчег на свидетелството от негниещи дървета, два лакътя и половина дължината, лакът и половина ширината и лакът и половина височината. И ще я облечеш с чисто злато, отвътре и отвън ще я облечеш, и ще направиш на нея златни усукани украшения наоколо. И ще направиш на нея четири златни пръстена, и ще ги поставиш на четирите страни: два пръстена на едната страна и два пръстена на втората страна. Ще направиш лостове от нетленно дърво и ще ги обковеш със злато, И ще вкараш прътовете в пръстените, които са в страните на ковчега, за да се носи ковчегът с тях. В пръстените на ковчега ще бъдат прътовете неподвижни. И ще вложиш в ковчега свидетелствата, които ще ти дам. И ще направиш умилостивилище, покритие от чисто злато, два лакътя и половина на дължина и лакът и половина на ширина. И ще направиш два херувима от чукано злато и ще ги поставиш от двете страни на умилостивилището. Ще бъде направен един херувим от тази страна и един херувим от втората страна на умилостивилището, и ще направиш двата херувими върху двете страни. Херувимите ще бъдат с простряни крила отгоре, засенчващи с крилата си умилостивилището, и лицата им ще бъдат едно към друго, към

умилостивилището ще бъдат насочени лицата на херувимите. И ще поставиш престола на милостта върху ковчега отгоре, и в ковчега ще сложиш свидетелствата, които ще ти дам. И ще се открия на теб оттам, и ще ти говоря отгоре на умилостивилището между двата херувима, които са върху ковчега на свидетелството, и според всичко, което ти заповядам към синовете Израилеви. И ще направиш златна маса от чисто злато, два лакътя дължината, един лакът широчината и един лакът и половина височината. И ще направиш на това усукани златни украшения наоколо, и ще направиш на това венец с широчина една длан наоколо,

И ще направиш усукан корниз на венеца наоколо. И ще направиш четири златни пръстена и ще поставиш четирите пръстена върху четирите части на краката ѝ под венеца. И пръстените ще бъдат за държачи на носещите прътове, така че да се носи с тях масата. И ще направиш лостовете от негниещо дърво, и ще ги обковеш с чисто злато, и масата ще бъде носена с тях. И ще направиш блюдата ѝ, кадилниците, съдовете за възлияния и чашите, в които ще възливаш в тях, от чисто злато ще ги направиш. И ще поставиш върху масата хлябове на присъствие пред Мен непрекъснато.

И ще направиш светилник от чисто злато, изкован ще направиш светилника; стеблото му, клоните, чашите, топчетата и лилиите ще бъдат от него. Шест клона излизаха

от страните, три клона на светилника от едната му страна, и три клона на светилника от втората страна. И три чаши, гравирани като бадеми, в единия клон с топка и лилия, така и на шестте клона, които излизат от светилника. И в светилника четири чаши, гравирани като бадеми; в единия клон топчета и лилиите му. Топката под двата тръстики от нея и топката под четирите тръстики от нея, така на шестте тръстики, излизащи от светилника, и в светилника четири чаши, изрязани като бадеми. Топките и клончетата нека бъдат от нея, цялата изкована от едно чисто злато. И ще направиш седемте ѝ светилника, и ще поставиш светилниците, и те ще светят от едната страна. И нейната кадилница, и нейните основи ще направиш от чисто злато. Всички тези съдове са от един талант чисто злато. Виж, ще направиш според образеца, който ти е бил показан на планината.

26

И шатъра ще направиш от десет завеси от усукан фин лен, и синьо, и пурпур, и червено усукано, с херувими, тъкана работа ще ги направиш. Дължината на една завеса ще бъде двадесет и осем лакти, и ширината четири лакти; една и съща мярка ще бъде за всички завеси. Пет завеси ще бъдат свързани една с друга, и пет завеси ще бъдат съединени една с друга. И ще направиш на тях сини куки върху ръба на едната завеса, от едната страна към съединението, и

така ще направиш върху ръба на външната завеса към второто съединение. Петдесет куки ще направиш на едната завеса, и петдесет куки ще направиш от частта на завесата според съединението на втората, съответстващи една срещу друга във всяка. И ще направиш петдесет златни халки, и ще съединиш завесите една с другата чрез халките, и шатърът ще бъде един. И ще направиш космати кожи за покривало върху шатъра; единадесет кожи ще направиш. Дължината на едната завеса ще бъде тридесет лакти, а ширината на едната завеса - четири лакти; същата мярка ще имат и единадесетте завеси. И ще съединиш петте кожи заедно, и шестте кожи заедно, и ще сгънеш на две шестата кожа отпред на шатъра. И ще направиш петдесет куки върху края на едната завеса, която е между според съединението, и петдесет куки ще направиш върху края на завесата, която съединява втората.

И ще направиш петдесет бронзови пръстена, и ще съединиш пръстените с куките, и ще съединиш кожите, и ще бъде едно цяло. И ще поставиш под излишъка в завесите на скинията; половината на оставащата завеса ще покриеш към излишъка на завесите на скинията, ще покриеш отзад на скинията. Лакътът от едната страна и лакътът от другата страна от надвишаващата част на завесите, от дължината на завесите на скинията, ще бъде покриващ страните на скинията отсам и оттам, за да ги покрива. И ще направиш покривало за шатрата от кожи на овни, боядисани в червено, и покривала от синьо-виолетови кожи отгоре.

И ще направиш стълбовете на шатрата от нетленно дърво. Десет лакти ще направиш единия стълб, и един лакът и половина ширината на единия стълб. Два шипа на единия стълб, съответстващи един на друг, така ще направиш на всички стълбове на шатъра. И ще направиш стълбове за шатрата, двадесет стълбове от страната към Север. И четиридесет сребърни основи ще направиш за двадесетте стълба, две основи за единия стълб от двете му страни, и две основи за единия стълб от двете му страни. И втората страна, тази към юг, двадесет стълба, и четиридесет сребърни основи техни, две основи на единия стълб в двете му страни, и две основи на единия стълб в двете му страни. И отзад на шатъра, според частта към морето, ще направиш шест стълба. И два стълба ще направиш върху ъглите на шатъра отзад. И ще бъде равно отдолу, според същото ще бъдат равни от главите към едно съединение, така ще направиш и на двата ъгъла, равни нека бъдат. И ще има осем стълба, и основите им ще бъдат сребърни, шестнадесет – по две основи за всеки стълб от двете му страни, и по две основи за всеки стълб. И ще направиш лостове от негниещо дърво, пет за единия стълб от едната страна на скинията, И пет лоста на стълба на едната страна на шатъра, на втората, и пет лоста на стълба на задната страна на шатъра към морето. И средният лост между стълбовете нека се простира от едната страна до другата страна. И стълбовете ще обложиш със злато, и пръстените ще направиш златни, в които ще вкараш лостовете, и ще обложиш лостовете със злато. И ще издигнеш шатъра

според образеца, показан ти на планината.

И ще направиш завеса от синьо, и пурпурно, и червено усукано, и тънко тъкано платно; ще я направиш тъкана работа с херувими. И ще го поставиш върху четири нетленни стълба, обковани със злато, с техните златни капители и с техните четири сребърни основи. И ще поставиш завесата върху стълбовете, и ще внесеш там, вътре зад завесата, ковчега на свидетелството, и завесата ще отделя за вас между светото и между светое светих. И ще покриеш с завесата ковчега на свидетелството в Светая светих. И ще поставиш масата отвън на завесата, и светилника срещу масата на частта от скинията, която е към юг, а масата ще поставиш на частта от скинията, която е към север. И ще направиш покривало за вратата на шатъра от синьо, пурпурно и червено усукано, и от усукан висон - везана работа. И ще направиш за завесата пет стълба, и ще ги покриеш със злато, и главиците им ще бъдат златни, и ще излееш за тях пет бронзови основи.

27

И ще направиш олтар от негниещи дърва, пет лакти дължината и пет лакти широчината; квадратен ще бъде олтарът и три лакти височината му. И ще направиш рогове върху четирите ъгъла; роговете ще бъдат част от него, и ще ги покриеш с бронз. И ще направиш венец за олтара, и

покривалото му, и чашите му, и вилиците му за месо, и кадилницата му, и всички принадлежности му ще направиш от бронз. И ще направиш за него бронзова решетка с мрежесто изработване, и ще направиш на решетката четири бронзови пръстена под четирите страни. И ще ги поставиш под решетката на олтара отдолу, и решетката ще бъде до половината на олтара. И ще направиш за олтара прътове от негниещо дърво и ще ги обковеш с бронз. И ще вкараш прътовете в пръстените, и нека бъдат прътове по страните на олтара, за да го носиш. Кухо и безшевно ще го направиш, според показаното ти на планината, така ще го направиш. И ще направиш двор на шатрата, към южната страна завеси на двора от усукан висон, дължина сто лакти за едната страна. И стълбовете им бяха двадесет, и основите им двадесет бронзови, и куките им и закопчалките сребърни. Така от страната към изток завесите бяха сто лакти на дължина, и стълбовете им двадесет, и основите им двадесет бронзови, и куките и държателите на стълбовете, и основите им обковани със сребро. Но ширината на двора от страната на морето е петдесет лакти завеси, стълбовете им са десет и основите им са десет. И ширината на двора към юг - завеси от петдесет лакти, стълбовете им десет и основите им десет. И петнадесет лакти височината на завесите от едната страна, стълбовете им три и основите им три. И втората страна петнадесет лакти височина на завесите, стълбовете им три и основите им три. И на портата на двора имаше покривало, двадесет лакти на височина, от синьо, пурпур,

червено усукано и усукан висон с шарена бродерия, стълбовете им бяха четири и основите им четири. Всички стълбове на двора наоколо обковани със сребро, и главиците им сребърни, и основите им бронзови. А дължината на двора сто на сто, и широчината петдесет на петдесет, и височината пет лакътя от усукан висон, и основите им бронзови. И цялата конструкция, и всички инструменти, и коловете на двора бяха бронзови.

И ти заповядай на синовете Израилеви да вземат за теб чисто масло от бити маслини, непресовано, за светлина, за да гори светилникът непрекъснато. В шатъра на свидетелството, отвън от завесата, която е върху завета, ще го гори Аарон и синовете му от вечерта до сутринта пред Господа - вечен закон за поколенията ви от синовете Израилеви.

28

И ти доведи при себе си Аарон, брата си, и синовете му, измежду синовете Израилеви, за да ми свещенодействат: Аарон, Надав, Авиуд, Елеазар и Итамар, синовете Ааронови. И ще направиш свята одежда на брат си Аарон за чест и слава. И ти говори на всички мъдри по ум, които напълних с дух на мъдрост и на възприятие, и те ще направят светата одежда на Аарон за светото, в която той ще ми свещенодейства. И тези са дрехите, които те ще направят:

нагръдника, раменната част, дългата дреха, тъканата туника, тюрбана и пояса. Те ще направят свети дрехи на Аарон и на синовете му, за да ми свещенодействат. И те ще вземат златото, виолетовото, пурпурното, червеното и висона. И те ще направят раменната част от усукан фин лен - тъкана работа на везач. Две раменни части, съединяващи една с друга, ще бъдат на него, прикрепени върху двете части. И тъканта на раменните части, която е върху него, според изработката ще бъде от него, от чисто злато, и синьо, и пурпур, и червено преплетено, и усукан фин лен. И ще вземеш двата камъка от смарагд и ще изрежеш на тях имената на синовете Израилеви. Шест имена върху единия камък и шестте останали имена върху втория камък според тяхното родословие. С работа на камъкоделско изкуство, като изрязан образ на печат, ще изрязваш двата камъка с имената на синовете на Израил. И ще поставиш двата камъка върху раменете на ефода, камъни на спомен са за синовете на Израил, и Аарон ще носи имената на синовете на Израил пред Господа върху двете си рамене, като спомен за тях. И ще направиш наплечници от чисто злато. И ще направиш две ресничести вериги от чисто злато, преплетени с цветя, изработени чрез плетене, и ще поставиш сплетените ресничести вериги върху наплечниците, според раменните им части отпред.

И ще направиш нагръдник на съдбите, дело на везач, според образеца на ефода ще го направиш от злато, синьо, мораво, червено усукано и висон усукан. Ще го направиш

квадратно, то ще бъде двойно, дължината му ще бъде една педя и ширината му една педя. И ще изтъкаеш в него тъкан, украсена с камъни в четири реда; редът от камъни ще бъде: сардоникс, топаз и смарагд – това е първият ред. И вториятред: въглен, сапфир и яспис. И третиятред: лигуриум, ахат, аметист. И четвъртият ред: хризолит, берил и оникс, обвити в злато и свързани в злато, нека бъдат според реда им. И камъните нека бъдат от имената на синовете на Израил, дванадесет според имената им, гравирани като печати, всеки според името си, нека бъдат за дванадесетте племена. И ще направиш върху оракула сплетени ресни, верижна изработка от чисто злато. И ще вземе Аарон имената на синовете Израилеви върху нагръдника на съдбата върху гърдите си, когато влиза в светото място, за спомен пред Бога. И ще поставиш върху нагръдника на съдбата проявлението и истината, и те ще бъдат върху гърдите на Аарон, когато влиза в светото място пред Господа, и Аарон ще носи съдбите на синовете Израилеви върху гърдите си пред Господа непрестанно. И ще направиш долна дреха, дълга, цялата синя. И отворът ще бъде в средата му, с ръб наоколо, изработен тъкано, със съединението сътъкано заедно с него, за да не се скъса. И ще направиш под бента на туниката отдолу, като цъфтящ нар, нарчета от синьо, и пурпурно, и червено предено, и усукан висон, под бента на туниката наоколо, същата форма - златни нарчета и звънци между тях наоколо. Златен нар, додона и цветен по полата на дрехата наоколо, И ще бъде Аарон, когато служи, чуваем гласът му, когато

влиза в светото място пред Господа и когато излиза, за да не умре. И ще направиш плоча от чисто злато, и ще изгравираш на нея гравюра като печат: Светилище на Господа. И ще го поставиш върху синя усукана материя, и ще бъде върху тюрбана, отпред на тюрбана ще бъде. И ще бъде върху челото на Аарон, и Аарон ще вдигне греховете на светите неща, колкото и да осветят синовете на Израил от всеки дар на техните свети неща, и ще бъде върху челото на Аарон непрекъснато, приемливо за тях пред Господа.

И украсените части на туниките от фин лен, и ще направиш тюрбан от фин лен, и пояс ще направиш - везана работа. И на синовете на Аарон ще направиш туники и пояси, и тюрбани ще направиш за тях за чест и слава. И ще облечеш в тях Аарон, брата си, и синовете му с него, и ще ги помажеш, и ще напълниш ръцете им, и ще ги осветиш, за да ми свещенодействат. И ще им направиш ленени панталони, за да покрият голотата на тялото им, от кръста до бедрата ще бъдат. И Аарон ще ги има, както и синовете му, когато влизат в шатъра на свидетелството или когато приближават да служат при олтара на светото, и няма да навлекат върху себе си грях, за да не умрат - вечен закон за него и за потомството му след него.

29

И това е, което ще направиш за тях, за да ги осветиш, така

че да ми свещенодействат: ще вземеш едно теле от говедата и два овна без недостатък, И безквасни хлябове, смесени в масло, и безквасни питки, помазани в масло, от чисто пшенично брашно ще ги направиш. И ще ги поставиш в една кошница, и ще ги принесеш в кошницата, заедно с телето и двата овена. И Аарон и синовете му ще доведеш при вратата на шатъра за свидетелство, и ще ги измиеш с вода. И като вземеш дрехите, ще облечеш брат си Аарон с дългата туника, раменната част и нагръдника, и ще прикрепиш към него нагръдника към раменната част. И ще поставиш турбана върху главата му, и ще поставиш светата плоча върху турбана. И ще вземеш от маслото за помазване, ще го излееш върху главата му и ще го помажеш. И синовете му ще доведеш, и ще ги облечеш в туники. И ще ги опашеш с поясите, и ще поставиш на тях турбаните, и ще бъде тяхно свещенство за мен завинаги, и ще осветиш ръцете на Аарон и ръцете на синовете му. И ще доведеш телето при вратите на шатъра на свидетелството, и Аарон и синовете му ще положат ръцете си върху главата на телето пред Господа, при вратите на шатъра на свидетелството. И ще заколиш телето пред Господа при вратите на шатъра на свидетелството. И ще вземеш от кръвта на телето, и ще поставиш върху рогата на олтара с пръста си, а останалата цяла кръв ще излееш при основата на олтара. И ще вземеш всичката тлъстина върху корема, и лоба на черния дроб, и двата бъбрека, и тлъстината върху тях, и ще ги положиш върху олтара. Месата на теленцето обаче, кожата и изпражненията ще изгориш с огън извън

лагера, защото това е грях.

И ще вземеш единия овен, и Аарон и синовете му ще положат ръцете си върху главата на овена. И ще го заколиш, и като вземеш кръвта, ще я излееш около жертвеника. И овенът ще разрежеш на две според удовете, и ще измиеш вътрешностите и краката с вода, и ще ги положиш върху разрезаните части заедно с главата. И ще принесеш целия овен върху олтара като всеизгаряне на Господа, за благоухание на аромат - кадило на Господа е то. И ще вземеш втория овен, и Аарон и синовете му ще положат ръцете си върху главата на овена. И ще го заколиш, и ще вземеш от кръвта му, и ще поставиш върху лоба на дясното ухо на Аарон, и върху върха на дясната ръка, и върху върха на дясното стъпало, и върху лобовете на десните уши на синовете му, и върху върховете на десните им ръце, и върху върховете на десните им стъпала. И ще вземеш от кръвта на жертвеника и от маслото на помазването, и ще поръсиш върху Аарон и върху одеждата му, и върху синовете му, и върху одеждите на синовете му заедно с него, и ще бъде осветен той и одеждата му, и синовете му, и одеждите на синовете му заедно с него, а кръвта на овена ще излееш около жертвеника. И ще вземеш от овена тлъстината му, и тлъстината, която покрива корема, и лоба на черния дроб, и двата бъбрека, и тлъстината върху тях, и дясното рамо, защото това е завършване. И един хляб от масло, и една питка от кошницата с безквасните хлябове, които са поставени пред

Господа. И ще поставиш всичко върху ръцете на Аарон и върху ръцете на синовете му, и ще ги отделиш като принос пред Господа. И ще ги вземеш от ръцете им, и ще ги принесеш върху олтара на всеизгарянето за благоуханна миризма пред Господа; това е принос на Господа. И ще вземеш гръдната част от овена на посвещението, който е на Аарон, и ще я отделиш като принос пред Господа, и тя ще бъде твой дял. И ще осветиш гръдния приношение на отделянето и ръката на приношението на отнемането, които са отделени и които са отнети от овена на посвещението от Аарон и от синовете му. И ще бъде за Аарон и за синовете му вечен закон от синовете Израилеви, защото това е принос, и принос ще бъде от синовете Израилеви от жертвите на спасението на синовете Израилеви, принос на Господа.

И роба на светия, която е на Аарон, ще бъде на синовете му след него, за да бъдат помазани в нея и да бъдат посветени ръцете им. Седем дни ще ги облича свещеникът, който го замества измежду синовете му, който ще влиза в шатъра на свидетелството, за да служи в светите места. И ще вземеш овена на посвещението и ще свариш месата на свято място. И ще ядат Аарон и синовете му месото на овена и хлябовете, които са в кошницата, при входа на шатъра за свидетелство. Ще ги ядат в онова, с което бяха осветени, за да се завършат ръцете им, да се осветят те, и чужденец няма да яде от тях, защото са свети. Ако обаче остане от месата на жертвата на посвещението и от хлябовете до

сутринта, ще изгориш останалото с огън, не ще бъде ядено, защото е светиня.

И ще направиш на Аарон и на синовете му така, според всичко, което ти заповядах; седем дни ще освещаваш ръцете им. И телето за грях ще принесеш в деня на очистването, и ще очистиш жертвеника, като го освещаваш, и ще го помажеш, за да го освещаваш. Седем дни ще очистиш олтара и ще го осветиш, и олтарът ще бъде свят на светия; всеки, който се докосва до олтара, ще бъде осветен. И това е, което ще правиш върху олтара: две едногодишни агнета без порок на ден върху олтара непрекъснато, непрекъснат принос.

Едното агне ще принесеш сутринта, и второто агне ще принесеш вечерта. И една десета част фина брашно, смесено в бито масло - четвъртата част от хин, и възлияние - четвъртата част от хин вино за едното агне. И второто агне ще принесеш вечерта, според сутрешната жертва и според възлиянието му, ще го направиш за благоуханна миризма, принос на Господа, Жертва на постоянство в поколенията ваши, на вратите на шатъра на свидетелството пред Господа, където ще се открия на теб оттам, за да говоря с теб. И ще се срещам там със синовете на Израил, и ще бъда осветен в славата Си. И ще осветя шатъра на свидетелството и олтара, и ще осветя Аарон и синовете му, за да Ми свещенодействат. И ще бъда призован сред синовете Израилеви, и ще бъда техен Бог. И ще знаят, че Аз съм

Господ, техният Бог, Който ги изведе от земята Египетска, за да бъда призован от тях и да бъда техен Бог.

30

И ще направиш олтар за тамян от нетленно дърво. И ще го направиш с дължина един лакът и ширина един лакът, квадратен ще бъде, и с височина два лакътя, от него ще бъдат роговете му. И ще облечеш с чисто злато решетката му, стените му наоколо и роговете му, и ще направиш на него усукан златен венец наоколо. И два чисти златни пръстена ще направиш под усуканата му корона, на двете страни ще ги направиш, и те ще бъдат държачи за прътите, така че да се носи с тях. И ще направиш прътове от негниещо дърво и ще ги покриеш със злато. И ще го поставиш напротив завесата, която е върху ковчега на свидетелствата, където ще ти се открия оттам. И Аарон ще кади върху него фино съставно кадило всяка сутрин, когато поправя светилниците. И когато Аарон запалва лампите късно, ще кади върху него кадило непрестанно, постоянно пред Господа в поколенията им. И няма да принесе върху него друг тамян, принос, жертва, и възлияние няма да излееш върху него. И Аарон ще извърши изкупление върху него, върху роговете му, веднъж в годината, с кръвта на очистването ще го очисти за поколенията им, светиня на светините е за Господа.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Ако извършиш преброяване на синовете Израилеви при прегледа им, всеки от тях ще даде откуп за душата си на Господа, и няма да има между тях мор при прегледа им. И това е, което ще дадат всички, които биха преминали през прегледа: половината от дидрахмата, която е според светата дидрахма – двадесет обола дидрахмата, а половината от дидрахмата е принос на Господа. Всеки, който минава през прегледа, на възраст от двадесет години и нагоре, ще даде принос на Господа. Богатият няма да добави, и бедният няма да намали от половината дидрахма при даването на приноса на Господа, за да изкупи душите ви. И ще вземеш среброто на приноса от синовете Израилеви, и ще го дадеш за службата на шатъра на свидетелството, и ще бъде за синовете Израилеви спомен пред Господа, за да се направи умилостивение за душите ви. И Господ говори на Мойсей, казвайки: Направи бронзов умивалник с бронзова основа за измиване, и ще го поставиш между шатъра на свидетелството и олтара, и ще наливаш в него вода. И Аарон и синовете му ще измият от него ръцете и краката с вода. Когато влизат в шатъра на свидетелството, ще се измият с вода и няма да умрат, когато приближават към олтара да служат и да принасят всеизгаряния на Господа. Ще измият ръцете и краката си с вода, когато влизат в шатрата на свидетелството, ще се измият с вода, за да не умрат, и това ще бъде за тях вечен закон - за него и за поколенията му след него. И Господ говори на Мойсей, казвайки: И ти вземи подправки: цветът на избрана смирна

– петстотин сикли, и ароматна канела – половината от това, двеста и петдесет, и ароматна тръстика – двеста и петдесет, и ирис – петстотин сикли на светото, и масло от маслини – един хин. И ще направиш го свето масло за помазване, благоуханно миро с изкуството на миро-варец; свето масло за помазване ще бъде. И ще помажеш с него шатъра за свидетелство, и ковчега на шатъра за свидетелство, и всички негови принадлежности, и светилника, и всички негови съдове, и олтара на тамяна, и олтарът на всеизгаряния и всичките му съдове, и трапезата и всичките ѝ съдове, и умивалника. И ще ги осветиш, и ще бъдат свети на светите; всеки, който ги докосва, ще бъде осветен. И ще помажеш Аарон и синовете му, и ще ги осветиш, за да ми свещенодействат. И на синовете на Израил ще говориш, казвайки: свято масло за помазване ще бъде това за вас в поколенията ви. Върху човешка плът не трябва да бъде помазвано, и според този състав не трябва да правите за себе си подобно, свято е, и светиня ще бъде за вас. Който направи по същия начин и който даде от него на чужденец, ще бъде унищожен от народа си.

И каза Господ към Мойсей: Вземи за себе си аромати - смирна, оних, халван благоуханен и прозрачен ливан, равно на равно ще бъде. И ще направят в него тамян мирепсически, дело на мирепсец, смесен, чист – дело свято. И ще раздробиш от тези на фино, и ще поставиш пред свидетелствата в шатъра на свидетелството, откъдето ще се открия на теб оттам; свят на светите ще бъде за вас

тамянът. Според този състав не трябва да правите за себе си; светилище ще бъде за вас пред Господа. Който направи също така, за да мирише в него, ще погине от народа си.

31

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Ето, аз съм призовал по име Веселеил, син на Урий, син на Ор, от племето Юда. И го изпълних с божествен дух на мъдрост и разбиране, и знание, да мисли във всяко дело, и да проектира, да работи златото и среброто, и бронза, и виолетовото, и пурпура, и червеното усукано и в камнообработването, и в дърводелските работи с дърва, да работи според всички работи. И аз дадох него и Елиав, синът на Ахисамах от племето Дан, и на всяко разумно сърце дадох разум, И ще направят всичко, колкото ти заповядах: шатъра на свидетелството, ковчега на завета, умилостивилището, което е върху него, и обзавеждането на шатъра, и олтарите, и трапезата, и всичките ѝ съдове, и чистия светилник, и всичките му съдове и умивалника, и основата му, и одеждите за служение на Аарон, и одеждите на синовете му, за да ми свещенодействат, и маслото за помазване, и тамяна за състава на светото, според всичко, колкото аз ти заповядах, ще направят.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: И ти заповядай на синовете Израилеви, като казваш: Внимавайте и съботите

ми пазете, защото това е знак между мен и вас в поколенията ви, за да знаете, че Аз съм Господ, Който ви освещава. И ще пазите съботите, защото това е свято за вас пред Господа. Който го оскверни, ще бъде умъртвен; всеки, който върши работа в него, онази душа ще бъде изтребена отсред народа си. Шест дни ще вършиш работа, но на седмия ден е събота, света почивка на Господа; всеки, който върши работа на седмия ден, ще бъде умъртвен. И синовете Израилеви ще пазят съботите, да ги спазват в поколенията си Вечен завет между мене и синовете на Израил, вечен знак е между мене и тях, защото за шест дни Господ направи небето и земята, а в седмия ден си почина и спря. И даде на Мойсей, когато спря да му говори на планината Синай, двете плочи на свидетелството - каменни плочи, написани с Божия пръст.

32

И виждайки народът, че Мойсей закъснял да слезе от планината, събрал се народът при Аарон и казват му: Стани и направи ни богове, които ще вървят пред нас, защото Мойсей, този човек, който ни изведе от земята Египетска, не знаем какво му се е случило. И Аарон им казва: Извадете златните обици, които са в ушите на жените ви и дъщерите ви, и ги донесете при мен. И всички хора свалиха златните обеци, които бяха в ушите им, и ги донесоха при Аарон. И получи от ръцете им, и ги оформи с писалката, и направи

ги леяно теле, и каза: Тези са боговете ти, Израил, които те изведоха от земята на Египет. И като видя, Аарон построи олтар отсреща му, и прогласи Аарон, казвайки: Празник на Господа утре. И като станал рано на следващия ден, принесъл всеизгаряния и принесъл жертва на спасение, и народът седнал да яде и да пие, и станали да играят.

И Господ говори към Мойсей, казвайки: Иди бързо, слез оттук, защото съгреши народът ти, когото изведе от земята Египетска. Престъпиха бързо от пътя, който им заповядах, направиха си теле и му се поклониха, и му принесоха жертва, и казаха: Тези са твоите богове, Израилю, които те изведоха от египетската земя. И сега ми позволи, и като се разгневя с гняв срещу тях, ще ги унищожа и ще те направя велик народ. И Мойсей се умоляваше пред Господа Бога и каза: Защо, Господи, гневиш се с ярост към народа Си, когото изведе от Египетската земя с голяма сила и с високата Си мишца? Да не би някога египтяните да кажат: С лукавство ги изведе, за да ги убие в планините и да ги унищожи от земята. Спри гнева на яростта си и бъди милостив към злото на народа си, Спомняйки си Авраам и Исаак и Яков, твоите слуги, на които се закле в Себе Си, и говори към тях, казвайки: Ще умножа семето ви като звездите на небето по множество, и цялата тази земя, която казах да дам на тях, ще притежават вечно. И Господ беше умилостивен да запази народа Си.

И Мойсей, като се обърна назад, слезе от планината, и двете

плочи на свидетелството бяха в ръцете му, каменни плочи, изписани и от двете им страни, отсам и оттам бяха написани. И плочите бяха дело Божие, и писмото беше писмо Божие, изгравирано на плочите. И Иисус, като чу гласа на народа, който викаше, казва на Мойсей: Глас на война в лагера. И казва: Не е глас на водещи в сила, нито глас на водещи в бягство, но глас на пеещи за вино аз чувам.

И когато приближаваше към лагера, вижда телето и хорите, и разгневен, Мойсей хвърли от ръцете си двете плочи и ги разби под планината. И взел телето, което направиха, изгори го в огън и го смля на фино, и го разпръсна върху водата, и напои с него синовете на Израил. И каза Мойсей на Аарон: Какво ти направи този народ, че ти доведе върху тях голям грях? И Аарон каза на Мойсей: Не се гневи, господарю, защото ти знаеш порива на този народ. Те ми казват: Направи ни богове, които ще вървят пред нас, защото този Мойсей, човекът, който ни изведе от Египет, не знаем какво му се е случило. И казах им: ако някой има златни украшения, свалете ги, и те ми дадоха, и аз ги хвърлих в огъня, и излезе това теле. И като видя Мойсей народа, че е разпръснат, защото Аарон ги беше разпръснал за радост на противниците им Застана Мойсей при портата на лагера и каза: Кой е за Господа? Нека дойде при мен. Тогава се събраха при него всички синове на Леви. И казва им: Това казва Господ, Бог на Израил: Поставете всеки меча си върху бедрото, преминете и върнете се от врата до врата

през лагера и убийте всеки брата си, всеки ближния си и всеки най-близкия си. И синовете на Леви направиха, както им говори Мойсей, и в онзи ден паднаха от народа около три хиляди мъже. И Мойсей им каза: Днес напълнихте ръцете си пред Господа, всеки чрез сина си или чрез брата си, за да бъде дадено върху вас благословение.

И стана на следващия ден, че Мойсей каза на народа: Вие сте съгрешили с голям грях, и сега ще изляза при Бога, за да изкупя греха ви. Мойсей се върна при Господа и каза: Моля те, Господи, този народ извърши голям грях и направи си златни богове. И сега, ако наистина им оставиш греха им, остави; ако ли не, заличи ме от книгата Си, която си написал. И каза Господ на Мойсей: Ако някой е съгрешил пред мене, ще го излича от книгата си. Сега обаче иди, слез и води този народ на мястото, което ти казах. Ето, Моят вестител ще върви пред лицето ти, но в деня, когато посетя, ще донеса върху тях греха им. И Господ порази народа заради телето, което Аарон беше направил.

33

И каза Господ към Мойсей: Върви напред, изкачи се оттук ти и народът твой, които изведе от земята Египетска, в земята, за която се заклех на Авраам, Исаак и Яков, казвайки: На вашето потомство ще я дам. И ще изпратя ангела Си пред лицето ти, и той ще изгони амореева,

хетееца, ферезееца, гергесееца, евееца, йевусееца и ханаанееца. И ще те въведа в земя, течаща с мляко и мед, но няма да изляза заедно с теб, защото ти си твърдовратен народ, за да не те изтребя по пътя. И когато народът чу тази зла дума, заскърбя дълбоко. И каза Господ на синовете Израилеви: Вие сте твърдоглав народ, виждате ли, да не би да нанеса аз друг удар върху вас и да ви изтребя. Сега, следователно, свалете дрехите на вашата слава и украшенията, и ще ти покажа какво ще ти направя. И синовете Израилеви свалиха украшенията си и дрехите си от планината Хорив. И Мойсей взе шатъра си, разпъна го вън от лагера, далеч от лагера, и той беше наречен Шатра на свидетелството, и стана така, че всеки, който търсеше Господа, излизаше към шатъра, който беше вън от лагера. Когато Мойсей влизаше в шатрата извън лагера, всички хора стояха и гледаха, всеки при вратата на своята шатра, и наблюдаваха Мойсей, докато той влезе в шатрата. Когато Мойсей влезеше в шатрата, слизаше стълбът на облака и стоеше на вратата на шатрата, и говореше с Мойсей. И Той говореше на Мойсей. И всички хора видяха стълба на облака, стоящ на вратата на шатъра, и като станаха всички хора, поклониха се всеки от вратата на своя шатър. И Господ говореше с Мойсей лице в лице, както някой говори със свой приятел, и той се връщаше в лагера, но слугата Иисус, син Навиев, младият, не излизаше от шатъра.

И каза Мойсей към Господа: Ето, Ти ми казваш: Изведи този народ, но Ти не си ми показал кого ще изпратиш с мен, а Ти

ми каза: Зная те повече от всички и имаш благодат при Мен. Ако следователно съм намерил благоволение пред теб, покажи ми себе си ясно, за да те видя, така че да бъда намерил благоволение пред теб, и за да зная, че този велик народ е твой народ. И казва: Аз ще отида пред теб и ще ти дам покой. И му казва: Ако сам ти не вървиш с мен, не ме извеждай оттук. И как ще бъде наистина известно, че съм намерил благоволение пред теб аз и народът ти, освен ако не пътуваш с нас? И ще бъда прославен аз и народът ти повече от всички народи, които са на земята. И каза Господ към Мойсей: И това слово, което ти си казал, ще направя. Ти си намерил благоволение пред мен и те зная измежду всички. И казва: Покажи ми себе си. И каза: Аз ще премина пред теб в славата Си и ще призова името Си, Господ, пред теб, и ще помилвам когото бих помилвал, и ще съжалявам когото бих съжалявал. И каза: Не ще можеш да видиш лицето Ми, защото човек не може да види лицето Ми и да остане жив. И Господ каза: Ето място при Мен, ще застанеш на скалата, Когато славата ми премине, ще те поставя в цепнатината на скалата и ще те покрия с ръката си, докато премина. И ще премахна ръката Си, и тогава ще видиш задната Ми страна, но лицето Ми няма да бъде видяно от теб.

34

И каза Господ към Мойсей: Издълбай за себе си две

каменни плочи, както и първите, и се изкачи при мене на планината, и ще напиша на плочите думите, които бяха в първите плочи, които ти строши. И бъди готов сутринта, и ще се изкачиш на планината Синай, и ще застанеш пред мен там на върха на планината. И никой да не се изкачва с теб, нито да се вижда в цялата планина, и овцете и воловете да не пасат близо до онази планина. И издяла два каменни плочи, както и първите, и като стана рано, Мойсей се изкачи на планината Синай, както му заповяда Господ, и Мойсей взе двете каменни плочи. И Господ слезе в облак, застана до него там и извика с името Господне. И мина Господ пред лицето му, и извика Господ Бог: Състрадателен и милостив, дълготърпелив и многомилостив, и истинен, И правда пазя, и милост към хиляди, отнемайки беззакония, и неправди, и грехове, но няма да очистя виновния, като нанасям беззаконията на бащите върху децата и върху децата на децата до третото и четвъртото поколение. И Мойсей побърза, наведе се към земята и се поклони, И каза: Ако съм намерил благоволение пред теб, нека отиде Господ мой с нас, защото народът е твърдоглав, и ти ще вземеш греховете ни и беззаконията ни, и ще бъдем твои.

И каза Господ към Мойсей: Ето, аз поставям пред теб завет пред целия твой народ, ще извърша славни дела, каквито не са ставали по цялата земя и в никой народ, и целият народ, сред който си ти, ще види делата на Господа, защото чудесни са онова, което аз ще извърша за теб. Внимавай на всичко, което ти заповядвам, ето аз изгонвам пред вас

амореца, ханаанеца, ферезеца, хетеца, евееца, гергесееца и евусееца. Внимавай за себе си да не сключиш някога завет с жителите на земята, в която влизаш, за да не ти стане препъникамък сред вас. Ще съборите олтарите им и ще разбиете стълбовете им, ще отсечете горите им и ще изгорите в огън изваяните образи на боговете им. Защото не трябва да се покланяте на други богове, защото Господ Бог, ревниво име, ревнив Бог е. Да не би някога да сключиш завет с живеещите на земята, и те да блудстват след боговете си, и да жертват на боговете си, и да те поканят, и ти да ядеш от техните жертви, и вземеш от дъщерите им за синовете си, и от дъщерите си дадеш на синовете им, и ще блудстват дъщерите ти след боговете им, и ще блудстват синовете ти след боговете им. И леяни богове няма да правиш за себе си. И празника на безквасните хлябове ще пазиш, седем дни ще ядеш безквасен хляб, както съм ти заповядал, във времето на месеца на новите, защото в месеца на новите си излязъл от Египет. Всеки, който отваря утроба, принадлежи на мен - мъжките, всеки първороден от теле и първороден от овца. И първородното на товарно животно ще изкупиш с овца, ако обаче не го изкупиш, ще дадеш цена. Всеки първороден от синовете ти ще изкупиш, няма да се явиш пред мен празен.

Шест дни работиш, а на седмия ще почиваш; при сеитбата и при жътвата ще има почивка. И ще направиш за мен празник на седмиците, начало на жътвата на пшеницата, и празник на събирането в средата на годината. Три пъти в

годината всеки мъж от твоите ще се яви пред Господа, Бога на Израил. Когато изгоня народите пред лицето ти и разширя границите ти, никой няма да пожелае земята ти, когато се качваш да се явиш пред Господа, твоя Бог, три пъти в годината. Няма да заколиш върху квас кръвта на моя тамян, и няма да преспят до сутринта жертвите на празника Пасха. Първите плодове на земята си ще поставиш в дома на Господа, Бога си. Няма да свариш агне в млякото на майка му. И каза Господ към Мойсей: Напиши за себе си тези думи, защото на основата на тези думи съм направил завет с теб и с Израил. И беше там Мойсей пред Господа четиридесет дни и четиридесет нощи, хляб не яде и вода не пи, и написа на плочите тези думи на завета, десетте думи.

Когато Мойсей слизаше от планината, и двете плочи бяха в ръцете на Мойсей, а докато той слизаше от планината, Мойсей не знаеше, че видът на цвета на лицето му е бил прославен, когато Той му говореше. И видя Аарон и всички старейшини на Израил Мойсей, и беше прославена гледката на цвета на лицето му, и се уплашиха да се приближат към него. И Мойсей ги извика, и Аарон и всички началници на събранието се обърнаха към него, и Мойсей им говори.

И след това приближиха се към него всички синове на Израил, и той им заповяда всичко, което Господ му беше заповядал на планината Синай. И тъй като спря да говори с

тях, той постави покривало върху лицето си. Когато Мойсей влизаше пред Господа, за да говори с Него, свалял покривалото до излизането, и след като излизаше, говореше на всички синове Израилеви всичко, което Господ му беше заповядал. И синовете Израилеви видяха лицето на Мойсей, че беше прославено, и Мойсей постави покривало върху лицето си, докато влезе да говори с него.

35

И Мойсей събра цялото събрание на синовете на Израил и каза: Тези са думите, които Господ каза да се направят. Шест дни ще вършиш работа, но на седмия ден е почивка, свят, събота, почивка за Господа; всеки, който върши работа в него, нека умре. Не запалвайте огън в никое ваше жилище в деня на съботата, Аз съм Господ. И каза Мойсей към цялото събрание на синовете на Израил, казвайки: Това е словото, което Господ заповяда, казвайки: Вземете измежду вас принос за Господа; всеки който приема със сърце, ще донесе първите плодове на Господа: злато, сребро, бронз. хиацинт, пурпур, двойно усукано червено, усукан фин лен и козина и кожи от овни, оцветени в червено, и сини кожи, и нетленна дървесина, и камъни от сардис, и камъни за гравиране за наплечника и дългата дреха. И всеки мъдър по сърце между вас, като дойде, нека изработи всичко, което Господ е заповядал Палатката, покривалата, завесите, напречните греди, лостовете и стълбовете, и ковчега на

свидетелството, и прътите му, и умилостивилището му, и завесата, и масата, и всичките ѝ принадлежности и светилника на светлината, и всички негови принадлежности, и олтарът, и всички негови съдове, и светите одежди на свещеника Аарон, и одеждите, в които ще служат, и туниките на синовете на Аарон за свещенството, и маслото за помазание, и благовонния тамян.

И цялата общност на синовете Израилеви излезе от Мойсей. И донесоха всеки, когото сърцето му подтикваше, и всички, на които душата им се видя, принос, и донесоха принос на Господа за всички работи на шатъра на свидетелството, и за всички негови служения, и за всички одежди на светото. И донесоха мъжете от жените, всеки на когото се видя на ума, донесоха печати, обици, пръстени, плетеници и гривни, всеки златен предмет. И всички, които донесоха приноси от злато на Господа, и при когото се намери висон, и кожи, боядисани в синьо-виолетово, и кожи от овни, боядисани в червено, ги донесоха. И всеки, който отделяше принос, донесе сребро и бронз като приноси на Господа, и онези, у които се намери нетленно дърво за всички работи на приготовлението, го донесоха. И всяка жена, мъдра с ума си, преде с ръцете си и донесе предени неща: виолетовото, пурпурното, червеното и фина ленена тъкан. И всички жени, на които се видя на ума им в мъдрост, предяха козината. И управниците донесоха камъните от смарагд и камъните за запълване в раменната част и нагръдника, и

композициите, и в маслото за помазване, и композицията на тамяна. И всеки мъж и жена, чийто ум ги подтикваше да влязат и да извършат всички дела, които Господ заповяда да бъдат направени чрез Мойсей, донесоха синовете Израилеви принос на Господа. И каза Мойсей на синовете на Израил: Ето, Бог е повикал по име Веселеил, син на Урий, син на Ор, от племето Юда, И го напълни с божествен дух на мъдрост и разбиране, и на познание за всичко, да бъде архитект според всички дела на архитектурата, да обработва златото, среброто и бронза, и да обработва камъка, и да обработва дървото, и да прави всяка работа с мъдрост. И наистина даде в ума му и на Елиав, син на Ахисамак, от племето Дан, да напредват, И ги напълни с мъдрост, разбиране и ум, за да разбират и да правят всичко - делата на светия, тъканите и бродираните неща, да тъкат с червеното и с фина ленена материя, да правят всяка работа на архитектура и бродерия.

36

И направи Веселеил и Елиав, и всеки мъдър на ума, на когото беше дадена мъдрост и знание в тях, да разбират да правят всички работи според светите задължения, според всичко, което заповяда Господ. И извика Мойсей Веселеил и Елиав, и всички онези, които имаха мъдрост, на които Бог даде знание в сърцето, и всички онези, които доброволно желаеха да дойдат към делата, за да ги завършат. И взеха от

Мойсей всички приноси, които синовете Израилеви донесоха за всички работи на светото, за да ги направят, и те още приемаха донасяното от донасящите всяка сутрин. И пристигаха всички мъдри, които вършеха работите на светото, всеки според своята работа, която те вършеха. И каза на Мойсей, че народът носи множество според работите, които Господ заповяда да се направят. И Мойсей заповяда и прогласи в лагера, казвайки: Мъж и жена да не работят вече за първите плодове на светото. И народът беше възпрепятстван да принася повече. И работите бяха достатъчни за тях, за да извършат строителството, и оставиха излишък. И всеки мъдър измежду работещите направи дрехите на светите неща, които са за Аарон свещеника, както Господ заповяда на Мойсей. И направи раменната част от злато, синьо, пурпурно и червено преден плат, и усукан фин лен. И златните листа бяха нарязани на нишки, така че да се изтъкат заедно със синьото, пурпура и червеното изпредено, и с усукания висон - направиха го като тъкана работа. рамена части, държащи заедно от двете страни, тъкана работа, преплетена една в друга според себе си. От него направиха го според неговото изработване, от злато, синьо, пурпур, червено преплетено и усукан висон, както заповяда Господ на Мойсей. И те направиха и двата камъка от смарагд, скрепени заедно и обградени наоколо със злато, гравирани и издълбани с гравиране на печат от имената на синовете на Израил, И постави ги върху раменете на ефода, камъни за спомен на синовете на Израил, както заповяда Господ на Мойсей.

И те направиха нагръдник, тъкана работа с разнообразие според работата на ефода, от злато, и синьо, и пурпур, и червено преплетено, и усукан висон. Направиха нагръдника квадратен и двоен, с дължина една педя и ширина една педя, двоен. И в него беше изтъкана тъкан, украсена с камъни в четири реда: ред от камъни - сардоникс, топаз и смарагд - първият ред, и вториятред, въглен и сапфир, и яспис, И третият ред: лигуриум, ахат и аметист. И четвъртият ред: хризолит и берил и оникс, обградени със злато и свързани със злато. И камъните бяха от имената на синовете на Израил, дванадесет, от техните имена, изгравирани като печати, всеки със собственото си име за дванадесетте племена. И направиха върху нагръдника сплетени ресни, изплетени, от чисто злато. И направиха два златни наплечника и два златни пръстена, и поставиха двата златни пръстена върху двете края на нагръдника. И поставиха плетените златни верижки върху пръстените от двете страни на нагръдника. И в двете приноса поставиха двете изплетени вериги. И ги поставиха върху двете наплечници, и ги поставиха върху раменете на ефода отпред. И те направиха два златни пръстена, и ги поставиха върху двата края на нагръдника и върху края на задната част на ефода отвътре. И те направиха два златни пръстена, и ги поставиха върху двата рамена на ефода отдолу, откъм лицевата страна, при съединението, отгоре на тъканата работа на ефода И закрепи нагръдника от пръстените на него към пръстените на ефода, прикрепени със синята прежда, сплетени в тъканта на ефода, за да не се

отделя нагръдникът от ефода, както заповяда Господ на Мойсей. И направиха долната дреха под раменната част, тъкана работа, цялата синя. Отворът на туниката, изтъкан в средата, преплетен, имащ ръб наоколо, неразрушим, И те направиха върху ресата на туниката отдолу нарчета като цъфтящ нар от синьо, мораво и червено предено, и усукан висон. И те направиха златни камбани, и поставиха камбаните върху полата на дрехата наоколо, между наровете. Златен звънец и нар върху полата на дрехата наоколо, за да служи, както заповяда Господ на Мойсей. И те направиха туники от фин лен, тъкана работа, за Аарон и за синовете му. и тюрбаните от висон, и тюрбана от висон, и гащите от усукан висон, и колани техни от висон, синьо, пурпур и червено преден конец, везбарска работа, по начина, по който Господ заповяда на Мойсей. И направиха златната плоча, принос на светото, от чисто злато, и написа върху нея изгравирани букви като печат: Светилище на Господ, И те поставиха върху синята лента, така че да лежи отгоре върху тюрбана, по начина, по който Господ заповяда на Мойсей.

37

И направиха десет завеси за шатъра, Осем и двадесет лакти дължина на една завеса, същото беше за всички, и четири лакти широчината на една завеса. И направиха завесата от синьо, мораво и червено изпредено, и от усукан висон,

тъкана работа с херувими. И те го поставиха върху четири негниещи стълба, позлатени със злато, с златни капители и четири сребърни основи. И те направиха завесата на вратата на шатъра на свидетелството от синьо, пурпур и червено изпредено, и усукан висон - тъкана работа с херувими. И петте им стълба, и пръстените, и капителите им, и куките им обковаха със злато, а петте им основи бяха бронзови.

И те направиха двора, страните към юг, завесите на двора от усукан висон, сто на сто. и стълбовете им двадесет, и основите им двадесет. И страната към Север - сто върху сто, и страната към Юг - сто върху сто, и стълбовете им двадесет, и основите им двадесет. И страната към морето завеси петдесет лакти, стълбовете им десет, и основите им десет И страната към изток петдесет лакти завеси, петнадесет лакти отзад, и стълбовете им три, и основите им три, И върху гърба на втория, оттук и оттук според портата на двора, завеси от петнадесет лакти, техните стълбове три и техните основи три. Всички завеси на скинията от усукан висон. И базите на стълбовете им бронзови, и куките им сребърни, и капителите им обковани със сребро, и стълбовете обковани със сребро - всички стълбове на двора, И завесата на портата на двора беше работа на везач от синьо, пурпур и червено предено, и усукан висон, двадесет лакти дължината, а височината и широчината бяха пет лакти, съответстващи на завесите на двора. И стълбовете им бяха четири, и основите им бяха четири бронзови, и куките

им бяха сребърни, и капителите им бяха покрити със сребро. И всички колове на двора наоколо бяха бронзови, и те бяха обковани със сребро. И това е устройството на шатрата на свидетелството, както беше заповядано на Мойсей, че служенето трябва да бъде на левитите чрез Итамар, сина на Аарон, свещеника.

И Веселеил, синът на Урий, от племето Юда, направи всичко, както Господ заповяда на Мойсей. И Елиав, синът на Ахисамах, от племето Дан, който беше главен занаятчия на тъканите, бродираните и художествените работи, да тъче с червеното и с фина ленена материя.

38

И Веселеил направи ковчега, И обложи я с чисто злато отвътре и отвън, И изля за това четири златни пръстена: два върху едната страна и два върху втората страна, широки на лостовете, така че да я вдигат с тях. И направи покривалището на умилостивение отгоре на ковчега от чисто злато, и двата златни херувими един херувим върху единия край на умилостивилището и един херувим върху втория край на умилостивилището, засенчващи с крилата си местото на умилостивение И направи предложената маса от чисто злато, И отля на това четири пръстена: два на едната страна и два на втората страна, широки, така че да се носи с лостовете в тях. И прътовете на ковчега и на

трапезата направи, и ги обкова със злато. И направи съдовете на трапезата – блюдата, кадилниците, чашите и съдовете за възлияние, в които ще излива, златни. И направи светилника, който осветява, златен. твърдо стъблото и малките тръстики от двете ѝ страни, От нейните тръстики пъпките, от нейните тръстики излизащите пъпки - три от единия и три от другия, изравнени помежду си. И светилниците им, които са върху краищата, орехоподобни от тях, и гнездата от тях, за да са светилата върху тях, и седмото гнездо, което е върху края на светилника, на върха отгоре, твърдо, цяло златно. И седем златни лампи върху нея, и златните ѝ щипци, и златните им съдове за наливане. Този обложи със сребро стълбовете и изля на стълба златни пръстени, и позлати лостовете със злато, и позлати стълбовете на завесата със злато, и направи златни кукички. Той направи и златните пръстени на шатъра, и пръстените на двора, и бронзовите пръстени за разпъване на покривалото отгоре, Той изля сребърните главици на скинията и бронзовите главици на вратата на скинията, и портата на двора, и направи сребърни куки за стълбовете; той обкова тях със сребро върху стълбовете, Този направи коловете на скинията и коловете на двора бронзови, Този направи бронзовия олтар от бронзовите кадилници, които бяха на мъжете, възбунтувалите се със събранието на Корей, Той направи всички съдове на жертвеника, и кадилницата му, и основата, и чашите, и бронзовите куки за месо. Той направи за олтара решетка, мрежовидна изработка отдолу под жаровнята до половината му, и

постави на нея четири бронзови пръстена на четирите края на решетката на олтара, широки за лостовете, така че да се носи с тях олтарът. Този направи светото масло за помазване и чистата композиция на тамяна, работа на парфюмист. Той направи бронзовия умивалник и бронзовата му основа от огледалата на постилите жени, които постиха при вратите на шатъра на свидетелството, в деня, когато го постави.

И направи умивалника, за да се измиват от него Мойсей и Аарон и синовете му ръцете си и краката, когато влизаха в шатъра на свидетелството, или когато приближаваха към жертвеника да служат, измиваха се от него, както заповяда Господ на Мойсей.

39

Цялото злато, което беше обработено за работите според цялата работа на светите неща, стана злато от първите плодове - двадесет и девет таланта и седемстотин и двадесет сикли, според светия сикъл. И сребърният принос от инспектираните мъже на събранието беше сто таланта и хиляда седемстотин седемдесет и пет сикли, по една драхма на глава, половината от сикъла, според светия сикъл, Всеки преминал прегледа от двадесетгодишна възраст и нагоре - шестстотин хиляди, и три хиляди петстотин и петдесет. И стоте таланта сребро бяха

използвани за отливането на стоте капители на скинията и за капителите на завесата, Сто капители в стоте таланта, талант на капител. И от хилядата седемстотин седемдесет и пет сикъла направи куки за стълбовете, покри със злато капителите им и ги украси.

И бронзът на приношението беше седемдесет таланта и хиляда петстотин сикли. И те направиха от него основите на вратата на шатъра на свидетелството, и основите на двора наоколо, и основите на портата на двора, и коловете на шатъра, и коловете на двора наоколо, и бронзовата покривка на олтара, и всички съдове на олтара, и всички инструменти на шатъра на свидетелството, И синовете Израилеви направиха, както Господ заповяда на Мойсей, така направиха. А останалото злато от приноса направиха съдове, за да служат с тях пред Господа. И от оставения хиацинт, пурпур и червено направиха служебни одежди за Аарон, за да служи в тях в светото място, И донесоха одеждите при Мойсей, и шатъра, и принадлежностите му, основите и гредите му, и стълбовете, и олтарът, и всичките му съдове.

И маслото за помазване, и тамяна за съставянето, и чистия светилник, и лампите ѝ, лампи на горенето, и маслото на светлината, И масата на представянето, и всички нейни съдове, и поставените хлябове. И одеждите на светия, които са на Аарон, и одеждите на синовете му, за свещенството, И завесите на двора, и стълбовете, и завесата на вратата на

шатъра, и на портата на двора, И всички съдове на скинията, и всички нейни инструменти, и кожите от овнешки кожи, обагрени в червено, и синьо оцветените покривала, и покривалата на останалите, и коловете, и всички инструменти за работите на скинията на свидетелството, Колкото заповяда Господ на Мойсей, така направиха синовете на Израил целия багаж. И видя Мойсей всички работи, и те ги бяха направили по начина, по който Господ заповяда на Мойсей, така ги направиха, и Мойсей ги благослови.

40

И Господ говори на Мойсей, казвайки: В първия ден на първия месец, при новолунието, ще поставиш шатъра на свидетелството. И ще поставиш ковчега на свидетелството и ще покриеш ковчега със завесата. И ще внесеш масата, и ще поставиш предназначението ѝ, и ще внесеш светилника, и ще поставиш лампите му. И ще поставиш златния олтар за кадене пред ковчега, и ще поставиш покривалото на завесата върху вратата на шатъра на свидетелството. И олтарът на приношенията ще поставиш при вратите на шатъра на свидетелството, И ще поставиш шатъра наоколо, и ще осветиш всичко негово наоколо. И ще вземеш маслото за помазване, и ще помажеш шатъра, и всичко, което е в него, и ще го осветиш, и всичките му принадлежности, и ще бъде свят. И ще помажеш олтара на приношенията и

всички негови съдове, и ще осветиш олтара, и олтарът ще бъде свят светиня. И ще доведеш Аарон и синовете му при вратата на шатъра за свидетелство, и ще ги измиеш с вода. И ще облечеш Аарон в светите дрехи, и ще го помажеш, и ще го осветиш, и той ще ми свещенодейства. И синовете му ще доведеш, и ще ги облечеш в туники. И ще ги помажеш по същия начин, по който помаза техния баща, и ще свещенодействат пред мене, и ще бъде така, че да им бъде помазанието свещенство завинаги, в техните поколения. И Мойсей направи всичко, колкото Господ му заповяда, така направи.

И стана в първия месец, във втората година след излизането им от Египет, на новолуние беше поставена шатрата. И Мойсей постави шатъра, сложи капителите, вмъкна лостовете и изправи стълбовете. И разпъна завесите върху шатъра и положи покривалото на шатъра върху него отгоре, както заповяда Господ на Мойсей. И след като взе свидетелствата, хвърли ги в ковчега и постави прътовете под ковчега. И донесе ковчега в шатъра, постави покривалото на завесата и покри ковчега на свидетелството, както Господ заповяда на Мойсей. И постави масата в шатъра на свидетелството, от страната към север, отвън пред завесата на шатъра. И добави върху нея хлябовете на приношението пред Господа, по начина, по който Господ заповяда на Мойсей. И постави светилника в шатъра на свидетелството, в страната на шатъра, която е към юг. И постави светилниците ѝ пред Господа, по начина,

по който Господ заповяда на Мойсей. И постави златния олтар в шатъра на свидетелството пред завесата, И той изгори кадило в него от предписания състав, както Господ заповяда на Мойсей. И олтарът на приношенията постави при вратите на шатъра. И постави двора около шатъра и олтара, и завърши Мойсей всички работи.

И облакът покри шатрата на свидетелството, и шатрата се изпълни със славата Господня. И Мойсей не можа да влезе в шатъра на свидетелството, защото облакът го осеняваше, и шатърът се изпълни със славата Господня. Когато облакът се издигаше от шатрата, синовете Израилеви тръгваха с багажа си. Ако обаче облакът не се издигаше, те не тръгваха до деня, в който облакът се издигаше. Защото облак беше върху скинията денем, и огън беше върху нея нощем пред целия Израил, при всичките им отпътувания.

Евангелие от Марк

1

Начало на добрата новина за Иисус Христос, Син Божи. Както е писано в пророците: Ето, Аз изпращам Моя вестител пред лицето ти, който ще приготви пътя ти пред тебе. Глас на викащ в пустинята: пригответе пътя Господен,правете прави пътеките Му.

Стана Йоан да кръщава в пустинята и да проповядва кръщение на покаяние за прощение на греховете. И излизаше към него цялата Юдейска земя и ерусалимците, и всички се кръщаваха в река Йордан от него, изповядвайки греховете си. Йоан беше облечен в камилска козина и кожен колан около кръста си, и ядеше скакалци и див мед. И той проповядваше, казвайки: Идва по-силният от мен след мен, на когото не съм способен да развържа ремъка на сандалите, като се наведа. Аз наистина ви кръстих във вода, а той ще ви кръсти в Свети Дух.

И стана така, че в онези дни дойде Исус от Назарет Галилейски и беше кръстен от Йоан в Йордан. И веднага, като излизаше от водата, видя как небесата се разкъсват и Духът като гълъб слиза върху него. И глас се разнесе от небесата: Ти си Моят възлюбен Син, в Теб намирам благоволение.

И веднага Духът го изхвърля в пустинята, И беше там в пустинята четиридесет дни, изкушаван от Сатаната, и беше с дивите зверове, и ангелите му служеха.

След предаването на Йоан, Исус дойде в Галилея, проповядвайки добрата вест за Божието царство. И казваше, че времето се е изпълнило и Божието царство се е приближило; покайте се и вярвайте в добрата вест.

Докато вървеше покрай Галилейското море, видя Симон и Андрей, брата на Симон, как хвърляха мрежа в морето, защото бяха рибари. И Исус им каза: Елате след мен и ще ви направя да станете рибари на хора. И веднага те оставиха мрежите си и го последваха. И като отиде оттам малко напред, видя Яков, сина на Зеведей, и Йоан, брат негов, и тях в кораба, поправящи мрежите, И веднага ги извика. И те оставиха баща си Зеведей в кораба с наемниците и отидоха след него.

И влизат в Капернаум, и веднага в събота́та, като влезе в събранието, Той учеше. И бяха изумени от учението Му,

защото ги поучаваше като имащ власт, а не като книжниците. И в събранието им беше човек с нечист дух, и той извика казвайки: Какво имаме ние общо с теб, Иисусе Назарянине? Дошъл си да ни унищожиш ли? Зная кой си - светият Божий. И Исус го смъмра, казвайки: Млъкни и излез от него. И нечистият дух го сгърчи и извика с висок глас, и излезе от него. И всички се учудиха, така че започнаха да спорят помежду си, казвайки: Какво е това? Какво е това ново учение, че с власт заповядва дори на нечистите духове, и те му се подчиняват? И слухът за него веднага се разпространи в цялата околност на Галилея.

И веднага след като излязоха от събранието, дойдоха в къщата на Симон и Андрей заедно с Яков и Йоан. А тъщата на Симон лежеше с треска. И веднага му казаха за нея. И като се приближи, повдигна я, като хвана ръката ѝ, и треската я остави веднага, и тя им прислужваше. Когато настъпи вечерта и слънцето залезе, донесоха при него всички болни и хванатите от бесове. И целият град беше събран при вратата. И изцели мнозина, които бяха тежко болни от различни болести, и изгони много демони, и не позволяваше на демоните да говорят, защото знаеха, че Той е Христос.

И много рано сутринта, когато беше още нощ, като стана, излезе и отиде на пусто място, и там се молеше. и Симон и тези, които бяха с него, го преследваха И след като го намериха, казват му, че всички го търсят. И казва им: Нека

отидем в съседните градчета, за да проповядвам и там, защото за това съм излязъл. И проповядваше в техните събрания из цяла Галилея и изгонваше демоните.

И идва при него прокажен, умолявайки го и коленичейки пред него, и казва му: Ако искаш, можеш да ме очистиш. Но Исус, изпитвайки състрадание, простря ръката, докосна го и му казва: Искам, бъди очистен. И след като той каза това, веднага проказата го напусна и той беше очистен. И след като го предупреди строго, веднага го изгони и му казва, Виж, на никого нищо да не казваш, но иди, покажи се на свещеника и принеси за твоето очистване онова, което Мойсей заповяда, за свидетелство на тях. Той обаче, след като излезе, започна да проповядва много и да разпространява думата, така че той вече не можеше открито да влезе в град, но беше вън в пустинни места, и идваха при него отвсякъде.

2

И влезе отново в Капернаум след няколко дни, и се чу, че е в къщата. И веднага се събраха мнозина, така че вече да не побира нито пред вратата, и Той им говореше словото. И идват при него, носейки паралитик, вдиган от четирима. И понеже не можеха да се приближат до него заради тълпата, те разкриха покрива там, където беше, и след като прокопаха, спуснаха постелката, на която лежеше

парализираният. Видял но Исус вярата им, казва на парализирания: Дете, простени са ти греховете. Но там седяха някои от книжниците и размишляваха в сърцата си, Какво този така говори богохулства? Кой може да прощава грехове освен един Бог? И веднага Исус разбра с духа си, че така те разсъждават в себе си, и каза им: Защо разсъждавате тези неща в сърцата си? Какво е по-лесно, да кажа на парализирания: Прощени са твоите грехове, или да кажа: Стани и вземи постелката си и ходи? Но за да знаете, че Синът на Човека има власт да прощава грехове на земята, казва на парализирания, На теб казвам: стани, вдигни постелката си и иди в къщата си. И той стана веднага, и като вдигна постелката, излезе пред всички, така че всички да се смаят и да прославят Бога, казвайки, че никога не сме виждали такова нещо.

И излезе отново при морето, и цялата тълпа идваше при него, и ги поучаваше. И минавайки, видя Леви, сина на Алфей, седящ на митницата, и му казва: Следвай ме. И той стана и го последва. И стана така, че когато той лежеше в къщата си, много бирници и грешници лежаха заедно с Исус и учениците му, защото бяха многобройни, и те го следваха. И книжниците и фарисеите, виждайки го как яде с митничарите и грешниците, казваха на учениците му: Защо яде и пие с митничари и грешници? И като чу, Исус им казва: Силните нямат нужда от лекар, а болните. Не дойдох да призова праведни, а грешници към покаяние.

И учениците на Йоан и тези на фарисеите постеха. И идват и му казват: Защо учениците на Йоан и тези на фарисеите постят, а твоите ученици не постят? И Исус им каза: Нима синовете на сватбената зала могат да постят, докато младоженецът е с тях? Колкото време имат младоженеца със себе си, не могат да постят. Ще дойдат обаче дни, когато младоженецът бъде отнет от тях, и тогава ще постят в онези дни. Никой не шие кръпка от неизпран плат върху стара дреха, защото иначе новото отнема пълнотата си от старото и става по-лоша разкъсване. И никой не хвърля ново вино в стари мехове, защото новото вино разкъсва меховете, и виното се излива, и меховете ще погинат, но новото вино трябва да бъде сложено в нови мехове.

И стана така, че той минаваше в съботите през житните полета, и учениците му започнаха да си проправят път, скубейки класовете. И фарисеите му казваха: Виж какво правят в съботите, което не е позволено. И той им казваше: Никога ли не сте чели какво направи Давид, когато имаше нужда и гладуваше той и тези, които бяха с него? Как влезе в дома на Бога при първосвещеника Авиатар и изяде хлябовете на предложението, които не е позволено да се ядат освен от свещениците, и даде и на онези, които бяха с него? И казваше им: Съботата стана заради човека, а не човекът заради съботата, Така че Синът на човека е господар и на съботата.

3

И влезе отново в събранието, и там беше човек, имащ изсъхнала ръка. И го наблюдаваха дали ще го излекува в събота, за да го обвинят. И казва на човека, който има изсъхналата ръка: Стани в средата. И казва им: Позволено ли е в съботите да се прави добро или да се прави зло, душа да се спаси или да се убие? А те мълчаха. И след като ги погледна с гняв, скърбейки заради закоравяването на сърцето им, казва на човека: Простри ръката си. И той я простря, и ръката му се възстанови здрава като другата. И Фарисеите, като излязоха, веднага с Иродианите правеха съвет против него, за да го погубят.

И Исус се оттегли с учениците Си към морето, и голямо множество от Галилея Го последва, И от Юдея, и от Йерусалим, и от Идумея, и отвъд Йордан, и онези около Тир и Сидон - голямо множество, като чуха колко много вършеше, дойдоха при него. И каза на учениците си да има лодка наготово за него заради тълпата, за да не го притискат. Защото много хора излекувал, така че да падат върху него, за да го докоснат, колкото имали бичове. И нечистите духове, когато го виждаха, падаха пред него и викаха, казвайки, че ти си Синът Божий. И много ги укоряваше, за да не Го направят явен.

И той се изкачва на планината и призовава онези, които

сам пожела, и те отидоха при него. И направи дванадесет, за да бъдат с него и за да ги изпраща да провъзгласяват. и да имат власт да изцеляват болестите и да изгонват демоните, И постави име на Симон - Петър. И Яков, синът на Зеведей, и Йоан, братът на Яков, и постави на тях имената Воанергес, което означава синове на гръм, и Андрей, и Филип, и Вартоломей, и Матей, и Тома, и Яков Алфеев, и Тадей, и Симон Кананит и Юда Искариотски, който го предаде.

И те идват в къща, и отново се събира тълпа, така че те не могат дори хляб да ядат. И неговите, като чуха, излязоха да го хванат, защото казваха, че е полудял. И книжниците, които бяха слезли от Йерусалим, казваха, че има Веелзевул и че с владетеля на демоните изхвърля демоните. И след като ги призова, им говореше в притчи: Как може Сатана да изгонва Сатана? И ако царство е разделено срещу себе си, не може да устои онова царство. И ако къща е разделена срещу себе си, тази къща не може да устои. И ако Сатана се е вдигнал срещу себе си и е разделен, той не може да устои, а има край. Никой не може да ограби съдовете на силния човек, като влезе в къщата му, ако първо не върже силния, и тогава ще ограби къщата му. Истина ви казвам, че всички грехове и богохулства ще бъдат простени на човешките синове, колкото и да богохулстват. Който богохулства срещу Светия Дух, няма прощение довека, но е виновен за вечно осъждане, Защото казваха, че има нечист дух.

Идват следователно майка му и братята му, и стоящи отвън, изпратиха до него да го повикат. И около него седеше тълпа, и му казаха: Ето, майка ти и братята ти са отвън и те търсят. И отговори на тях, казвайки: Коя е майката ми или кои са братята ми? И обърнал се наоколо към тези, които седяха около него, казва: Вижте майката ми и братята ми, Защото който изпълни волята на Бога, той е мой брат, и моя сестра, и майка.

4

И отново започна да учи край морето, и събра се към него голяма тълпа, така че той, като влезе в лодката, да седи в морето, а цялата тълпа беше на земята край морето. И ги учеше много с притчи, и им казваше в своето учение: Слушайте. Ето излезе сеячът да сее. И стана, докато сееше, че едно наистина падна на пътя, и дойдоха птиците и го изядоха. И друго падна върху скалистото място, където нямаше много земя, и веднага поникна, защото нямаше дълбочина на земята, Слънцето обаче изгря и то беше изгоряно, и понеже нямаше корен, изсъхна. И друго падна в трънните, и трънните израснаха и го задушиха, и то не даде плод. И друго падна в добрата земя и даваше плод, който растеше и се увеличаваше, и донесе тридесет, и шестдесет, и сто. И казваше им: Който има уши да чува, нека чува. Когато обаче остана сам, попитаха го тези около него заедно с дванадесетте за притчата. И казваше им: На вас е

дадено да познаете тайните на Божието царство, но на онези, които са отвън, всичко става чрез притчи, Така че гледащи, те виждат и не виждат, и слушащи, те чуват и не разбират, да не би да се върнат и да им бъдат оставени греховете.

И казва им: Не знаете ли тази притча, и как ще познаете всички притчи? Сеещият словото сее. Тези са онези край пътя, където се сее словото, и когато чуят, веднага идва сатаната и взема посяното слово от сърцата им. И тези са подобно на сеяните на скалисти места, които, когато чуят словото, веднага с радост го приемат. И не са вкоренени в себе си, но са временни; тогава, когато настъпи скърб или гонение заради словото, веднага се спъват. И тези са тези, които са посеяни в тръните, които слушат словото, И грижите на този век, и измамата на богатството, и желанията относно останалите неща, влизайки, задушават словото, и то става безплодно. И тези са посяните върху добрата земя, които чуват словото и го приемат, и плодоносят тридесет, шестдесет и сто пъти.

И казваше им: Нима идва лампата, за да бъде поставена под кошницата или под леглото? Не за да бъде поставена върху светилника? Защото няма нищо скрито, което да не бъде разкрито, нито е станало нещо тайно, освен за да дойде наяве. Ако някой има уши да чува, нека чува. И казваше им: Внимавайте какво слушате. С каквато мярка мерите, ще бъде измерено вам, и ще ви бъде прибавено

вам, които слушате. Защото на този, който има, ще бъде дадено, а на този, който няма, дори това, което има, ще бъде отнето от него. И той казваше: Така е Божието царство, както когато човек хвърли семето върху земята, И той спи и се събужда нощем и денем, и семето покълва и расте, без той да знае как. Защото земята сама носи плод: първо трева, после клас, после пълен клас със зърно. Когато обаче узрее плодът, веднага изпраща сърпа, защото жетвата е настъпила.

И казваше: Как да уподобим Царството Божие? Или с каква притча да го сравним? като зърно синапово, което когато се посее на земята, е най-малкото от всички семена, които са на земята, И когато е посяно, то израства и става по-голямо от всички зеленчуци, и прави големи клони, така че птиците небесни могат да гнездят под сянката му.

И с много такива притчи им говореше словото, както можеха да слушат. Без притча не им говореше словото, но насаме на своите ученици обясняваше всичко.

И им казва в онзи ден, след като се свечери: Нека преминем отвъд. И след като оставиха тълпата, те го взеха така, както беше в лодката, и други лодки бяха с него. И настана голяма ветрена буря, а вълните биеха в кораба, така че той вече да се потопява. И той беше на кърмата, спящ върху възглавницата, и те го събудиха и му казаха: Учителю, не Ти ли пука, че погиваме? И след като се събуди, той укори

вятъра и каза на морето: Мълчи, утихни! И вятърът престана, и настана голяма тишина. И каза им: Защо сте толкова страхливи? Как нямате вяра? И те се уплашиха с голям страх и казваха един на друг: Кой тогава е този, че и вятърът, и морето му се подчиняват?

5

И дойдоха отвъд морето в земята на гергесените. И след като той излезе от кораба, веднага го срещна от гробовете човек с нечист дух който имаше жилището си в гробниците, и никой не можеше да го върже дори с вериги, защото той често беше вързван с окови и вериги, и веригите бяха разкъсвани от него и оковите бяха съкрушавани, и никой не можеше да го укроти И денем и нощем в гробниците и по планините той викаше и се нараняваше с камъни. Видял Исус отдалеч, изтича и му се поклони. И като извика с висок глас, казва: Какво има между мен и теб, Иисусе, Сине на Бога Всевишния? Заклевам те в Бога, не ме мъчи! Казваше му: Излез, нечисти душе, от този човек! И го попита: Какво ти е името? И той отговори, казвайки: Легион ми е името, защото сме много. И го молеше много да не ги изпраща извън страната. Беше и там голямо стадо прасета, което пасеше към планината, И всички демони Го умоляваха, казвайки: Изпрати ни в свинете, за да влезем в тях. И Исус им позволи веднага. И нечистите духове излязоха и влязоха в свинете, и стадото се устреми от урвата в морето, а те бяха

около две хиляди, и се давеха в морето. И свинарите избягаха и съобщиха в града и из полетата, и хората излязоха да видят какво е станало. И идват при Исус, и виждат бесноватия седнал, облечен и в здрав разум – този, който беше имал легиона, и се уплашиха. И видевшите им разказаха как стана на хванатия от демон, и относно свинете. И започнаха да го молят да си отиде от техните предели. И когато се качваше в кораба, бесноватият го молеше да бъде с него. И не му позволи, но му казва: Иди в къщата си при твоите и им съобщи колко много Господ ти е направил и те е помилувал. И той си отиде и започна да проповядва в Декаполис колко много направи за него Исус, и всички се чудеха.

И след като Исус премина отново с кораба на отвъдния бряг, голяма тълпа се събра при него, и той беше край морето. И идва един от управителите на събранието, на име Яир, и като го вижда, пада при краката му И го умоляваше много, казвайки, че малката ми дъщеря е в крайно състояние, за да дойдеш да възложиш на нея ръцете, за да бъде спасена и да живее. И отиде с него, и голяма тълпа го следваше, и го притискаха. И една жена, която беше с кръвотечение дванадесет години, и много претърпяла от много лекари, и изхарчила всичко, което имала, и не била помогната с нищо, но по-скоро се влошила, Чула за Исус, дошла в тълпата отзад, докосна дрехата Му. Казваше си, защото: Ако докосна дори дрехите му, ще бъда спасена. И веднага изсъхна изворът на кръвта ѝ, и усети с тялото си, че

се изцелява от болестта. И веднага Исус, като позна в себе си силата, която беше излязла от него, обърна се в тълпата и каза: Кой се докосна до дрехите ми? И учениците Му казваха: Виждаш тълпата, която Те притиска, и казваш: Кой Ме докосна? И се оглеждаше, за да види тази, която беше направила това. Жената, страхувайки се и треперейки, знаейки какво се е случило с нея, дойде и падна пред него, и му каза цялата истина. Той обаче каза на нея: Дъщерьо, вярата ти те спаси, иди си с мир и бъди здрава от болестта си. Докато той още говореше, идват от началника на събранието и казват, че дъщеря ти умря, защо още безпокоиш учителя? Но Иисус, веднага като чу думата, която беше говорена, казва на началника на синагогата: Не се страхувай, само вярвай. И не позволи на никого да го последва, освен Петър, Яков и Йоан, брата на Яков. И идва в къщата на началника на събранието, и вижда шум, и плачещи, и ридаещи много. И като влезе, казва им: Защо сте обезпокоени и плачете? Детето не е умряло, а спи. И те се смееха на него. Той обаче, след като изхвърли всички, взема със себе си бащата на детето и майката, и тези, които бяха с него, и влиза там, където беше детето лежащо. И като хвана ръката на детето, казва ѝ: Талита, куми, което в превод означава: Момиче, на теб казвам, стани! И веднага момичето стана и ходеше, защото беше на дванадесет години. И те се изумиха с голямо изумление. И строго им заповяда никой да не узнае това, и каза да ѝ се даде да яде.

6

И излезе оттам, и дойде в родината си, и учениците му го следваха. И когато настъпи съботата, започна да учи в събранието, и мнозина, които слушаха, се удивляваха, казвайки: Откъде на този тези неща? И каква е мъдростта, дадена на него, и такива сили чрез ръцете му стават? Не е ли този дърводелецът, синът на Мария, а брат на Яков и Йосе, и Юда, и Симон? И не са ли сестрите му тук при нас? И се съблазняваха от него. Исус им казваше, че пророк не е без чест, освен в родината си, сред роднините си и в дома си. И не можеше там да извърши никакво чудо, освен че излекува малко болни, като положи ръцете си върху тях. И той се чудеше заради тяхното неверие. И обикаляше селата наоколо, като поучаваше.

И призовава дванадесетте, и започна да ги изпраща по двама, и им даваше власт над нечистите духове, И заповяда им да не вземат нищо за пътя, освен само тояга - нито торба, нито хляб, нито бронз в пояса, Но да бъдат обути в сандали и да не носят две туники. И им казваше: Където влезете в къща, там оставайте, докато не излезете оттам. И колкото и да не ви приемат, нито да чуят вашите думи, като излизате оттам, отърсете праха под стъпалата си в свидетелство против тях. Истина ви казвам: по-поносимо ще бъде за Содом или Гомор в деня на съда, отколкото за онзи град. И след като излязоха, те проповядваха, за да се

покаят хората. И изгонваха много демони, и помазваха с масло много болни, и ги лекуваха.

И царят Ирод чу, защото името му стана известно, и той казваше, че Йоан Кръстителят бе възкресен от мъртвите, и заради това силите действат в него. Други казваха, че е Илия, а други казваха, че е пророк, като един от пророците. Но Ирод, като чу, каза: Йоан, когото аз обезглавих, той е; той беше възкресен от мъртвите. Защото сам Ирод, като изпрати, хвана Йоан и го върза в затвор заради Иродиада, жената на брат му Филип, защото се ожени за нея. Защото Йоан казваше на Ирод, че не ти е позволено да имаш жената на брат си. Но Иродиада беше държала обида на него и искаше да го убие, но не можеше. Защото Ирод се боеше от Йоан, знаейки, че той е праведен и свят човек, и го пазеше, и след като го слушаше, много неща правеше и с радост го слушаше. И когато настъпи удобен ден, когато Ирод на рождения си ден даваше вечеря на своите велможи и на хилядниците и на първите хора на Галилея, И когато дъщерята ѝ, тази на Иродиада, влезе и танцува, и хареса на Ирод и на тези, които възлежаха с него, царят каза на момичето: Поискай от мен каквото искаш, и ще ти дам. И се закле на нея, че каквото и да ме попиташ, ще ти дам до половината на царството ми. Тя, след като излезе, каза на майка си: Какво да поискам? А тя каза: Главата на Йоан Кръстителя. И като влезе веднага с бързане при царя, тя попроси, казвайки: Искам да ми дадеш веднага на блюдо главата на Йоан Кръстителя. И царят, станал много

наскърбен, заради клетвите и гостите не пожела да я отхвърли. И веднага царят изпрати екзекутор и заповяда да бъде донесена главата му. Той отиде и го обезглави в затвора, и донесе главата му на блюдо, и я даде на момичето, и момичето я даде на майка си. И като чуха, неговите ученици дойдоха и вдигнаха трупа му, и го положиха в гроб.

И апостолите се събраха при Исус и му докладваха всичко - и колкото направиха, и колкото научиха. И каза им: Елате вие сами на уединено място в пустинята и си починете малко, защото идващите и отиващите бяха много и нямаха време дори да ядат. И отидоха на пусто място с лодка насаме. И видяха ги да заминават, и мнозина ги разпознаха, и пеша от всички градове се стекоха там, и ги изпревариха, и се събраха при него. И като излезе, Исус видя голяма тълпа и се съжали за тях, защото бяха като овце, които нямат пастир, и започна да ги учи много неща. И след като вече мина много време, учениците Му се приближиха и Му казаха, че мястото е пусто и вече е много късно Изпрати ги, за да отидат в околните полета и села и да купят за себе си хлябове, защото нямат какво да ядат. Но той в отговор им каза: Дайте им вие да ядат. И казват му: Да отидем ли да купим хлябове за двеста денария и да им дадем да ядат? Но той им казва: колко хлябове имате? Идете и вижте. И като разбраха, казват: пет, и две риби. И им заповяда да накара всички да легнат на групи върху зелената трева. И те се отпуснаха на групи, по сто и по

петдесет. И като взе петте хлябове и двете риби, погледна към небето и благослови, разчупи хлябовете и даваше на учениците, за да ги сложат пред тях, а двете риби раздели на всички. И ядоха всички и се наситиха. И взеха дванадесет кошници, пълни с парчета, и от рибите. И бяха тези, които ядоха хлябовете, пет хиляди мъже.

И веднага принуди учениците си да влязат в кораба и да отидат напред отвъд, към Витсаида, докато той разпусне тълпата. И като се сбогува с тях, отиде в планината да се помоли. И когато настъпи вечерта, корабът беше всред морето, а той сам на земята. И виждайки ги измъчвани в гребенето, защото вятърът беше противен на тях, около четвъртата стража на нощта идва към тях, ходейки върху морето, и искаше да мине покрай тях. Те обаче, като го видяха да ходи по морето, помислиха, че е призрак, и извикаха, Защото всички го видяха и се смутиха. И веднага заговори с тях и им каза: Дързайте, аз съм, не се страхувайте. И той се качи в кораба при тях, и вятърът утихна, и те бяха извънредно изумени в себе си и се чудеха. Защото не разбраха за хлябовете, но сърцето им беше закоравено.

И след като преминаха, отидоха в земята Генисарет и се закотвиха. И след като те излязоха от кораба, веднага го разпознаха. Те обтичаха цялата онази околна област и започнаха да носят наоколо на носилки болните, където чуваха, че Той е там И където влизаше в села, или градове,

или полета, на пазарите поставяха болните и го молеха да се докоснат поне до ресата на дрехата му, и колкото се докосваха до него, се изцеляваха.

7

И при него се събират фарисеите и някои от книжниците, дошли от Йерусалим, И виждайки, че някои от учениците му ядат хлябове с обикновени ръце, това е неизмити, те ги обвиниха. Защото фарисеите и всички юдеи, ако не измият ръцете си с юмрук, не ядат, придържайки се към традицията на старейшините. И от пазара, ако не се измият, не ядат, и има много други неща, които са приели да спазват – измивания на чаши и стомни, и бронзови съдове, и легла, Тогава фарисеите и книжниците го питат: Защо твоите ученици не постъпват според преданието на старейшините, а ядат хляб с немити ръце? Но той, отговаряйки, каза на тях, че добре пророкува Исая за вас лицемерите, както е написано: Този народ с устните си ме почита, но сърцето им е далеч от мен, Напразно обаче ме почитат, като учат учения, които са човешки заповеди.

Защото, оставяйки заповедта на Бога, вие държите традицията на хората - измивания на кани и чаши, и много други подобни неща правите. И той им казваше: Добре отхвърляте заповедта на Бога, за да пазите вашата традиция. Мойсей защото каза: Почитай баща си и майка

си, и който злослови баща или майка, нека умре със смърт, Вие обаче казвате, ако човек каже на баща или на майка: Корбан (което е дар), с което би могъл да се облагодетелстваш от мен, и вече не му позволявате да направи нищо за баща си или за майка си, правите нищожно Божието слово чрез вашето предание, което предадохте, и вършите много подобни неща И след като повика цялата тълпа, им каза: Слушайте ме всички и разбирайте. Нищо, което влиза в човека отвън, не може да го оскверни, но това, което излиза от него, е това, което оскверня човека. И когато влезе в къщата от тълпата, учениците му го питаха относно притчата. И казва им: Така и вие ли сте без разбиране? Не разбирате ли още, че всичко, което влиза отвън в човека, не може да го оскверни? че не влиза в сърцето му, а в корема, и излиза в нужника, очиствайки цялата храна. Казваше, че онова, което излиза от човека, осквернява човека. Защото отвътре, от сърцето на хората, излизат лошите мисли, прелюбодеяния, блудства, убийства, кражби, алчност, злини, измама, разпътство, зло око, хула, надменност, безумие Всички тези зли неща излизат отвътре и оскверняват човека.

И оттам, като се изправи, отиде в границите на Тир и Сидон. И като влезе в къща, не искаше никой да узнае, но не можа да остане незабелязан. Защото една жена, чиято малка дъщеря имаше нечист дух, като чу за него, дойде и падна пред краката му Жената беше гъркиня, сирофиникийка по произход, и го молеше да изгони

демона от дъщеря ѝ. Но Иисус ѝ каза: Остави първо да се наситят децата, защото не е добре да вземеш хляба на децата и да го хвърлиш на кученцата. Тя обаче отговори и му казва: Да, Господи, и кучетата под масата ядат от трохите на децата. И каза ѝ: Заради тази дума иди, демонът е излязъл от дъщеря ти. И като отиде в къщата си, тя намери детето, легнало на леглото, и демонът беше излязъл.

И отново, след като излезе от границите на Тир и Сидон, дойде към Галилейското море през средата на границите на Декаполис. И донасят при него глух и мъчно говорещ, и го молят да сложи ръката си върху него. И като го взе настрана от тълпата насаме, сложи пръстите си в ушите му и, като плю, докосна езика му, И като погледна нагоре към небето, въздъхна и му каза: Ефата, което значи Отвори се. И веднага бяха отворени ушите му и се развърза връзката на езика му, и той говореше правилно. И заповяда на тях да не казват на никого, но колкото повече той им заповядваше, толкова повече те проповядваха. И те бяха удивени свръх мярка, казвайки: Добре всичко е направил - и глухите прави да чуват, и немите да говорят.

8

В онези дни, когато отново имаше голяма тълпа и нямаха какво да ядат, Исус повика учениците си и им каза:

Съжалявам се за тълпата, защото вече три дни остават при мен и нямат какво да ядат. И ако ги пусна гладни към домовете им, ще отслабнат по пътя, защото някои от тях са дошли отдалеч. И учениците му отговориха: Откъде ще може някой тук да нахрани тези хора с хляб в пустинята? И той ги питаше: Колко хляба имате? А те казаха: Седем. И заповяда на тълпата да легнат на земята, и като взе седемте хлябове, благодари, разчупи и даваше на учениците си, за да ги сложат пред тях, и те сложиха пред тълпата. И те имаха няколко малки риби, и след като ги благослови, каза да ги поставят също. Ядоха и се наситиха, и взеха остатъците от къшеите - седем кошници. Бяха около четири хиляди души и ги освободи. И веднага след като се качи в кораба с учениците си, дойде в областта Далманута.

И фарисеите излязоха и започнаха да спорят с него, търсейки от него знак от небето, изпитвайки го. И като въздъхна дълбоко в духа си, казва: Защо това поколение търси знак? Истина ви казвам, няма да бъде даден знак на това поколение. И като ги остави, той влезе в кораба и отново си отиде.

И забравиха да вземат хлябове, и освен един хляб нямаха нищо със себе си в кораба. И той им заповядваше, казвайки: Гледайте, внимавайте от закваската на фарисеите и от закваската на Ирод. И разсъждаваха помежду си, казвайки, че нямат хлябове. И знаейки това, Исус им казва: Защо обсъждате, че нямате хлябове? Още ли не разбирате, нито

схващате? Още ли имате закоравяло сърце? Имате очи, но не виждате, и имате уши, но не чувате; и не помните ли?

Когато счупих петте хлябове за петте хиляди, колко пълни кошници с парчета събрахте? Казват му: дванадесет. Когато обаче седемте в четирите хиляди, колко кошници, пълни с парчета, вдигнахте? А те казаха: седем. И беше казващ на тях: Не разбирате ли още?

И идва във Витсаида, и носят при него сляп, и молят го да го докосне. И хващайки ръката на слепия, изведе го вън от селото, и като плю в очите му, поставяйки ръцете си на него, питаше го дали вижда нещо. И като погледна нагоре, каза: Виждам хората като дървета, които ходят. Тогава отново положи ръцете си върху очите му и го накара да погледне нагоре, и той беше възстановен, и виждаше ясно всички. И го изпрати в къщата му, казвайки: Нито в селото да влизаш, нито да казваш на някого в селото.

И излезе Исус и учениците Му в селата на Кесария Филипова, и по пътя питаше учениците Си, казвайки им: За кого Ме казват хората, че съм? Те отговориха: Йоан Кръстителя, а други – Илия, други пък – един от пророците. И той им казва: Вие обаче кого казвате, че съм? Отговаряйки, Петър му казва: Ти си Христос. И ги смъмра, за да не казват на никого за него.

И започна да ги учи, че е необходимо Синът на Човека

много да пострада и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници и книжниците, и да бъде убит, и след три дни да възкръсне, И с откровеност говореше словото. И Петър, като го взе настрана, започна да го укорява. Той обаче, като се обърна и видя учениците си, укори Петър, казвайки: Иди след мен, сатано, защото не мислиш за нещата Божии, а за човешките.

И като призова тълпата заедно с учениците Си, каза им: Който иска да Ме следва, нека се отрече от себе си, нека вземе кръста си и нека Ме следва. Който би желал да спаси душата си, ще я загуби, но който би загубил собствената си душа заради мене и добрата вест, той ще я спаси. Какво ще ползва човека, ако спечели целия свят, а загуби душата си? Или какво ще даде човек в замяна на душата си? Защото който се засрами от мен и от моите думи в това прелюбодейно и грешно поколение, и Синът Човешки ще се засрами от него, когато дойде в славата на Отца Си със светите вестители.

9

И им казваше: Истина ви казвам, че има някои от стоящите тук, които няма да вкусят смърт, докато не видят Божието царство, дошло в сила.

И след шест дни Исус взема Петър и Яков и Йоан и ги

възвежда на висока планина насаме сами, и беше преобразен пред тях, И дрехите му станаха блестящи, много бели като сняг, такива, каквито тепавичар на земята не може така да избели. И им се яви Илия с Мойсей, и те разговаряха с Исус. И Петър в отговор казва на Исус, Раби, добре е ние да бъдем тук и да направим три палатки – една за теб, една за Мойсей и една за Илия. Не знаеше какво да каже, защото бяха ужасени. И се появи облак, който ги засенчи, и се чу глас от облака, който казваше: Този е Моят възлюбен Син, Него слушайте. И внезапно, оглеждайки се наоколо, вече никого не видяха, а само Исус беше с тях. Докато слизаха от планината, заповяда им да не разказват на никого това, което видяха, освен когато Синът Човешки възкръсне от мъртвите. И задържаха думата, обсъждайки помежду си какво означава това - да възкръсне от мъртвите. И го питаха, казвайки: Защо книжниците казват, че Илия трябва да дойде първо? Той обаче, отговаряйки, каза на тях: Илия наистина, дошъл първо, възстановява всичко. И как е написано за Сина на човека, че трябва много да пострада и да бъде презрян? Но ви казвам, че и Илия е дошъл, и направиха с него каквото искаха, както е писано за него.

И като дошъл при учениците, видял голяма тълпа около тях и книжници, които спореха с тях. И веднага цялата тълпа, като го видя, се смая и хората, притичвайки, го поздравяваха. и попита книжниците, какво обсъждате помежду си; И един от тълпата отговори и каза: Учителю, доведох при теб сина си, който има ням дух. И където го

настигне, хвърля го, и пени, и скърца със зъбите си, и изсъхва, и казах на твоите ученици да го изгонят, и не можаха. Но той, отговаряйки му, казва: О, невярващо поколение, до кога ще бъда с вас? До кога ще ви търпя? Доведете го при мене. И доведоха го при него. И като го видя, духът веднага го сътресе, и той падна на земята и се търкаляше, като пенеше. И попита баща му, колко време е, откакто това му се случи? А той каза: от детство. И често го е хвърляло и в огън, и във води, за да го унищожи, но ако можеш нещо, помогни ни, като се смилиш над нас. Но Исус му каза: Ако можеш да повярваш - всичко е възможно за този, който вярва. И веднага бащата на детето извика със сълзи и каза: Вярвам, Господи, помогни на моето недоверие. Виждайки обаче Исус, че се стича тълпа, смъмри нечистия дух, казвайки му: Ти, неми и глух духе, аз ти заповядвам, излез от него и никога повече не влизай в него. И след като извика и силно го сътресе, излезе, и той стана като мъртъв, така че мнозина казваха, че е умрял. Но Иисус го хвана за ръката, вдигна го и той възстана. И след като влезе в къщата, учениците Му Го питаха насаме: Защо ние не можахме да го изгоним? И каза им: Този род не може да излезе по никакъв начин, освен чрез молитва и пост.

И след като излязоха оттам, минаваха през Галилея, и той не искаше някой да узнае. Той учеше учениците си и им казваше, че Синът Човешки ще бъде предаден в ръцете на хората, и те ще го убият, и след като бъде убит, на третия ден ще възкръсне. Те обаче не разбираха думата и се

страхуваха да го попитат.

И дойде в Капернаум, и като влезе в къщата, попита ги: Какво обсъждахте помежду си по пътя? Те обаче мълчаха, защото по пътя бяха разговаряли помежду си кой е по-велик. И след като седна, извика дванадесетте и им казва: Ако някой иска да бъде първи, ще бъде последен от всички и слуга на всички. И като взе дете, постави го всред тях, и като го прегърна, каза им: Който приеме едно от такива деца в Моето име, Мене приема, и който приеме Мене, не Мене приема, но Този, Който Ме е изпратил. Йоан му отговори, казвайки: Учителю, видяхме някой да изгонва демони в твоето име, който не следва нас, и му забранихме, защото не следва нас. Но Исус каза: Не го спирайте, защото няма никой, който ще извърши чудо в Моето име и ще може бързо да Ме злослови. Който не е против вас, за вас е. Защото който би ви напоил с чаша вода в Моето име, понеже сте Христови, истина ви казвам, той няма да загуби наградата си.

И който би причинил да се спъне един от тези малки, които вярват в мене, по-добре би било за него да бъде обесен воденичен камък около врата му и да бъде хвърлен в морето. И ако те съблазнява ръката ти, отсечи я, по-добре е за теб осакатен да влезеш в живота, отколкото с двете ръце да отидеш в геената, в неугасимия огън, където червеят им не умира и огънят не угасва И ако кракът ти те съблазнява, отрежи го, защото по-добре е за теб да влезеш в живота куц,

отколкото с двата крака да бъдеш хвърлен в геената, в неугасимия огън, където червеят им не умира и огънят не угасва И ако окото ти те съблазнява, извади го, по-добре ти е едноок да влезеш в Божието царство, отколкото с двете очи да отидеш в огнената пещ. където червеят им не умира и огънят не угасва. Защото всеки ще бъде осолен с огън, и всяка жертва ще бъде осолена със сол. Добра е солта, но ако солта стане безсолна, с какво ще я подправите? Имайте в себе си сол и бъдете в мир един с друг.

10

И от там, като стана, той отива в границите на Юдея през областта отвъд Йордан, и отново тълпи се събират при него, и както беше свикнал, отново ги поучаваше. И фарисеите се приближиха и го питаха дали е позволено на мъж да се разведе със жена, изпитвайки го. Той обаче, отговаряйки, каза им: Какво ви заповяда Мойсей? Те обаче казаха: Мойсей позволи да се напише разводно писмо и да се развежда. И в отговор Иисус им каза: Поради вашата твърдост на сърце той ви написа тази заповед. От началото на създанието обаче, Бог ги направи мъжки и женски, Заради това човек ще остави баща си и майка си и ще се прилепи към жена си, и двамата ще бъдат една плът. така че вече не са двама, а една плът, Което Бог е съединил, човек да не разделя. И в къщата отново учениците го питаха относно това. И казва им: който развежда жената си

и се ожени за друга, прелюбодейства спрямо нея. И ако жена, след като се е разделила от мъжа си, се омъжи за друг, тя прелюбодейства.

И донасяха при него деца, за да се докосне до тях, но учениците укоряваха онези, които ги донасяха. Виждайки това, Исус възнегодува и каза им: Позволете на децата да идват при мен и не ги спирайте, защото на такива е Божието царство. Истина ви казвам, който не приеме Божието царство като дете, никак няма да влезе в него. И като ги прегърна, той ги благослови, поставяйки ръцете си върху тях.

И когато той излизаше на път, един притича и, коленичейки пред него, го питаше: Добри учителю, какво да направя, за да наследя вечен живот? Но Иисус му каза: Защо ме наричаш добър? Никой не е добър освен един - Бог. Заповедите знаеш: не прелюбодействай, не убивай, не кради, не лъжесвидетелствай, не измамвай, почитай баща си и майка си. Той обаче, отговаряйки, каза на него: Учителю, всички тези неща съм пазил от младостта си. Но Исус, като погледна към него, го обикна и му каза: Едно ти липсва. Ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай колкото имаш и дай на бедните, и ще имаш съкровище в небето, и ела, следвай ме, като вдигнеш кръста си. Той обаче стана намръщен при тази дума и си отиде скърбящ, защото имаше много притежания.

И обърнал се наоколо, Исус казва на учениците си: Колко трудно тези, които имат пари, ще влязат в Царството Божие! Но учениците бяха изумени от думите Му. А Иисус отново им отговори и каза: Деца, колко трудно е на онези, които се уповават на богатство, да влязат в Божието царство. По-лесно е камила да влезе през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство. Те обаче бяха извънредно удивени и казваха помежду си: И кой може да бъде спасен? Погледал към тях, Исус казва: При хората това е невъзможно, но не при Бог, защото всичко е възможно при Бог. Петър започна да му казва: Ето, ние оставихме всичко и те последвахме. Отговаряйки, Иисус каза: Истина ви казвам, няма никой, който е оставил къща, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или деца, или полета заради мен и заради добрата новина, ако не вземе стократно сега, в това време - къщи и братя, и сестри, и баща, и майка, и деца, и полета, заедно с гонения, и в идващата епоха - вечен живот. Много първи обаче ще бъдат последни и последните - първи.

Бяха на пътя, качващи се към Йерусалим, и Исус вървеше пред тях, и те бяха учудени, а тези, които следваха, се страхуваха. И като взе отново дванадесетте, започна да им казва какво предстои да му се случи. Ето, ние отиваме нагоре в Йерусалим и Синът Човешки ще бъде предаден на главните свещеници и книжниците, и те ще го осъдят на смърт и ще го предадат на езичниците, И ще се подиграват с него, и ще го бичуват, и ще плюят по него, и ще го убият, и

на третия ден ще възкръсне.

И приближават се към него Яков и Йоан, синовете на Зеведей, казвайки: Учителю, искаме, за да направиш за нас това, което ще поискаме. А той каза на тях: Какво искате да направя за вас? Те обаче му казаха: Дай ни да седнем един от дясната ти страна и един от лявата ти страна в славата ти. Но Исус им каза: Не знаете какво просите. Можете ли да пиете чашата, която Аз пия, и с кръщението, с което Аз се кръщавам, да бъдете кръстени? Те обаче му казаха: Можем. Но Исус им каза: Чашата, която Аз пия, наистина ще пиете, и с кръщението, с което Аз съм кръстен, ще бъдете кръстени, Това обаче да седне от дясната ми страна и от лявата не е мое да дам, но на онези, за които е приготвено.

И когато десетте чуха, те започнаха да се възмущават относно Яков и Йоан. Но Исус, като ги призова, им казва: Знаете, че онези, които изглеждат да управляват народите, господарват над тях, и великите им упражняват власт над тях, Но не така ще бъде между вас, а който иска да стане голям между вас, ще бъде ваш слуга. И който желае да стане първи между вас, ще бъде роб на всички. И защото Синът на Човека не дойде да бъде служен, но да служи, и да даде душата Си откуп вместо мнозина.

И идват в Йерихон. И когато той излизаше от Йерихон с учениците си и голяма тълпа, синът на Тимей, Вартимей, сляп, седеше край пътя и просеше. И като чу, че това е Исус

Назарянинът, започна да вика и да казва: Сине Давидов, Исусе, помилвай ме! И мнозина го смъмряха, за да замълчи, но той много повече викаше: Сине Давидов, смили се над мене! И Исус, като застана, каза: Повикайте го. И те викат слепия, казвайки му: Дръзвай, стани, вика те. Той обаче, изхвърлил дрехата си, стана и дойде при Исус. И в отговор Исус му казва: Какво искаш да ти направя? А слепият му каза: Рабуни, да прогледам. И Исус каза на него: Иди, твоята вяра те е спасила. И веднага той прогледна и следваше Исус по пътя.

11

И когато приближават Йерусалим, към Витфагия и Витания, при Елеонската планина, Той изпраща двама от учениците си И казва им: Отидете в селото, което е срещу вас, и веднага щом влезете в него, ще намерите вързано жребче, на което никой човек не е сядал; развържете го и го доведете. И ако някой ви каже: Какво правите това?, кажете, че Господът има нужда от него и веднага ще го изпрати обратно тук. Отидоха и намериха жребчето, вързано към вратата отвън на улицата, и го развързаха. И някои от стоящите там казваха на тях: Какво правите, развързвайки жребчето? Те обаче им казаха, както Исус беше заповядал, и ги пуснаха. И те доведоха жребето при Исус, сложиха на него дрехите си, и той седна на него. Много обаче простряха дрехите си по пътя, а други отрязваха листни

клони от дърветата и ги простираха по пътя. И вървящите напред, и следващите викаха, казвайки: Осанна! Благословен идващият в името на Господа. Благословено е идващото царство в името Господне на баща ни Давид, осанна във висините.

И Исус влезе в Йерусалим и в храма, и след като огледа всичко, тъй като часът вече беше вечерен, излезе във Витания с дванадесетте.

И на следващия ден, след като излязоха от Витания, той огладня, И виждайки отдалеч смокиня, която имаше листа, дойде да види дали ще намери нещо на нея, и като дойде при нея, нищо не намери освен листа, защото не беше време за смокини. И в отговор й каза: Никога повече да не яде никой плод от теб до века. И учениците му чуха това.

И те идват отново в Йерусалим, и като влезе Исус в храма, започна да изхвърля продаващите и купуващите в храма, и преобърна масите на менячите и столовете на продаващите гълъби. и не позволяваше някой да пренася съд през храма И той ги поучаваше, казвайки им: Не е ли писано, че Моят дом ще бъде наречен дом на молитва за всички народи? А вие го направихте разбойнически вертеп.

И чуха книжниците и фарисеите и първосвещениците, и търсеха как да го унищожат, защото се страхуваха от него, тъй като цялата тълпа се удивляваше на неговото учение. И

когато се свечери, той излизаше вън от града.

И минавайки сутринта, видяха смоковницата изсъхнала от корените. И Петър, като си спомни, му казва: Рави, виж, смоковницата, която прокле, е изсъхнала. И в отговор Иисус им казва: Имайте вяра в Бога. Истина ви казвам, че който каже на тази планина: Вдигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че това, което казва, става, ще му бъде това, което каже. Заради това ви казвам: всичко, колкото и да искате, когато се молите, вярвайте че го получавате, и ще ви бъде. И когато стоите и се молите, прощавайте, ако имате нещо против някого, за да прости и вашият Баща, Който е на небесата, вашите прегрешения. Ако обаче вие не прощавате, нито вашият баща ще прости вашите прегрешения.

И идват отново в Йерусалим, и докато той ходеше в храма, идват при него главните свещеници, книжниците и старейшините И казват му: С каква власт правиш тези неща? Или кой ти даде тази власт, за да правиш тези неща? Но Иисус, отговаряйки, каза на тях: Ще ви попитам и аз един въпрос, и отговорете ми, и ще ви кажа с каква власт правя тези неща. Кръщението на Йоан от небето ли беше, или от хората? Отговорете ми. И те разсъждаваха помежду си, казвайки: Ако кажем от небето, ще каже: Защо тогава не му повярвахте? Но да кажем, от хора? Те се бояха от народа, защото всички смятаха Йоан за пророк. И в отговор казват на Исус: Не знаем. И Исус в отговор им казва: Нито аз ви

казвам с каква власт правя тези неща.

12

И започна да им говори в притчи: Един човек засади лозе и постави около него ограда, изкопа лин и построи кула, после го отдаде на земеделци и замина. И изпрати към фермерите в определеното време роб, за да вземе от тях от плода на лозето. И като го взеха, биха го и го изпратиха с празни ръце. И отново изпрати към тях друг роб, и онзи, като го ударяха с камъни, раниха в главата и изпратиха обезчестен. И отново изпрати друг, и онзи убиха, и много други – едни биха, други убиха. Имайки още един син, своя възлюбен, изпрати и него последен при тях, като каза, че ще почетат сина ми. Онези земеделци обаче, като го видяха да идва, си казаха помежду си: Този е наследникът, елате да го убием и наследството ще бъде наше. И като го взеха, убиха го и го изхвърлиха вън от лозето. Какво следователно ще направи господарят на лозето? Ще дойде и ще погуби тези земеделци, и ще даде лозето на други. Нито това писание сте прочели ли: камъкът, който строителите отхвърлиха, той стана глава на ъгъла? От Господа стана това и е чудесно в очите ни.

И те търсеха да го хванат, но се уплашиха от тълпата, защото разбраха, че към тях каза притчата. И като го оставиха, си отидоха.

И изпращат към него някои от фарисеите и иродианите, за да го уловят с дума. Те обаче, като дойдоха, му казват: Учителю, знаем, че си истински и не те е грижа за никого, защото не гледаш на лицето на хората, но учиш пътя Божий според истината. Кажи ни, следователно, позволено ли е да дадем данък на Цезар или не? Да дадем или да не дадем? Но той, знаейки тяхното лицемерие, каза им: Защо ме изпитвате? Донесете ми денарий, за да видя. Те обаче донесоха. И казва им: Чий е този образ и надпис? Те обаче казаха: Цезаров. И в отговор Иисус каза на тях: Дайте на Цезар това, което е на Цезар, и на Бог това, което е на Бог. И те се учудиха на него.

И идват при него садукеи, които казват, че няма възкресение, и го питаха, казвайки: Учителю, Мойсей ни написа, че ако на някого брат умре и остави жена, но не остави деца, неговият брат трябва да вземе жената му и да въздигне потомство на брата си. Имаше седем братя. Първият взе жена, и като умираше, не остави потомство. И вторият я взе, и умря, и той не остави потомство. И третият също така. И седемте я взеха, и не оставиха потомство. Последна от всички умря и жената. В това възкресение, когато те възкръснат, на кого от тях ще бъде жена? Защото и седемте я имаха за жена. И в отговор Иисус им каза: Не заради това ли се заблуждавате, като не знаете писанията, нито силата на Бога? Защото когато възкръснат от мъртвите, нито се женят, нито се омъжват, но са като пратениците в небесата. Относно мъртвите, че се

възкресяват, не сте ли чели в книгата на Мойсей, при храста, как Бог каза на него, казвайки: Аз съм Богът на Авраам и Богът на Исаак и Богът на Яков? Бог не е Бог на мъртвите, а на живите, затова вие много се заблуждавате.

И един от книжниците се приближи, като ги чу да спорят и видя, че добре им отговори, и го попита: Коя е първата от всички заповеди? Но Иисус му отговори, че първата от всички заповеди е: слушай, Израил, Господ, Бог наш, Господ един е. И ще обичаш Господа, Бога твой, от цялото си сърце, и от цялата си душа, и от целия си ум, и от цялата си сила. Това е първата заповед. И втората подобна е тази: ще обичаш ближния си като себе си. По-голяма от тези заповед няма. И книжникът му каза: Добре, учителю, на истина каза, че един е и няма друг освен него, И да обичаш него от цялото сърце и от цялото разбиране и от цялата душа и от цялата сила, и да обичаш ближния като себе си, повече е от всички всеизгаряния и жертви. И Исус, виждайки че отговори разумно, му каза: Не си далеч от Божието царство. И никой вече не смееше да Го попита.

И отговаряйки, Исус казваше, преподавайки в храма: Как казват книжниците, че Христос е син Давидов? Сам Давид каза в Светия Дух: Казва Господ на моя Господ, седни отдясно на мене, докато положа враговете ти за подножие на нозете ти. Самият Давид го нарича Господ, и откъде е негов син? И голямата тълпа го слушаше с удоволствие.

И им казваше в своето учение: Пазете се от книжниците, които желаят да ходят в одежди и да получават поздрави на пазарите и главни седалища в събранията, и главни места на пиршествата. Тези, които поглъщат къщите на вдовиците и под предлог се молят дълго, ще получат по-голяма присъда.

И седнал отсреща на съкровищницата, Исус наблюдаваше как тълпата хвърля монети в съкровищницата. И много богати хвърляха много, а една бедна вдовица, която дойде, хвърли две дребни монети, което е кодрант. И след като призова учениците си, каза им: Истина ви казвам, че тази бедна вдовица хвърли повече от всички, които хвърляха в съкровищницата, Всички, защото от изобилието си хвърлиха, тази обаче от бедността си всичко, колкото имаше, хвърли – целия си живот.

13

И когато той излизаше от храма, един от учениците му казва на него: Учителю, виж какви камъни и какви сгради! И Исус, отговаряйки, каза на него: Виждаш ли тези велики сгради? Няма да бъде оставен тук камък върху камък, който няма да бъде разрушен. И докато седеше на Маслиновата планина срещу храма, Петър и Яков и Йоан и Андрей Го питаха насаме, Кажи ни кога ще бъдат тези неща и какво е знакът, когато всички тези неща предстои да бъдат

завършени? Но Исус в отговор започна да им казва: Внимавайте да не ви заблуди някой. Защото много ще дойдат в Моето име, казвайки, че Аз съм, и ще заблудят мнозина. Когато чуете за войни и слухове за войни, не се тревожете, защото това трябва да стане, но краят още не е дошъл. Защото народ ще се издигне против народ и царство против царство, и ще има земетресения на различни места, и ще има глад и смущения. Това са началата на родилните болки. Но вие внимавайте за себе си. Защото ще ви предадат в съвети и в събранията им ще бъдете бити, и пред управници и царе ще застанете заради мене за свидетелство пред тях. И първо е необходимо добрата вест да бъде провъзгласена във всички народи. Когато обаче ви заведат, предавайки ви, не се безпокойте предварително какво ще кажете, нито се подготвяйте, но каквото ви бъде дадено в онзи час, това говорете, защото не вие сте които говорите, а Светият Дух. Брат ще предаде брат на смърт и баща дете, и деца ще въстанат срещу родители и ще ги умъртвят. И ще бъдете мразени от всички заради Моето име, но този, който издържи до край, ще бъде спасен.

Когато обаче видите мерзостта на запустението, казаното от пророк Даниил, стоящо където не трябва – четящият нека разбере – тогава тези, които са в Юдея, нека бягат в планините. Този, който е на покрива, да не слиза в къщата, нито да влиза, за да вземе нещо от къщата си И който е в полето, да не се връща назад, за да вземе дрехата си. Горко обаче на тези, които са бременни, и на тези, които кърмят в

онези дни. Молете се, обаче, за да не стане бягството ви през зимата. Защото онези дни ще бъдат скръб, каквато не е ставала от началото на творението, което Бог създаде, до сега и няма да стане. И ако Господ не беше съкратил дните, нямаше да бъде спасена никаква плът, но заради избраните, които избра, съкрати дните. И тогава, ако някой ви каже: Ето тук е Христос или Ето там е, не вярвайте. Защото ще се повдигнат лъжехристи и лъжепророци, и ще дадат знамения и чудеса, за да заблудят, ако е възможно, дори и избраните. Вие обаче внимавайте, ето ви предрекох всичко. Но в онези дни, след онази скръб, слънцето ще бъде помрачено и луната няма да даде светлината си, И звездите ще падат от небето, и силите в небесата ще бъдат разклатени. И тогава те ще видят Сина Човешки, идващ в облаци с голяма сила и слава. И тогава ще изпрати ангелите Си и ще събере избраните Си от четирите ветрове, от края на земята до края на небето.

От смоковницата обаче научете притчата. Когато нейният клон вече стане нежен и пусне листа, знайте че лятото е близо. Така и вие, когато видите тези неща да стават, знайте, че е близо при вратите. Истина ви казвам, че това поколение няма да премине, докато всичко това не се сбъдне. Небето и земята ще преминат, но моите думи никога няма да преминат.

Относно онзи ден или час никой не знае, нито пратениците в небето, нито синът, освен бащата. Гледайте, бдете и

молете се, защото не знаете кога е времето. Като човек, който е тръгнал на път, оставил къщата си и дал на робите си власт, и на всеки работата му, и на вратаря заповядал да бди. Бдете следователно, защото не знаете кога господарят на къщата идва – късно вечер, или по полунощ, или при петлопеене, или рано сутринта. да не би, като дойде внезапно, да ви намери спящи Което обаче на вас казвам, на всички казвам: бдете!

14

Беше обаче Пасхата и безквасните хлябове след два дни. И главните свещеници и книжниците търсеха как да го хванат с измама и да го убият. Казваха обаче: Не по време на празника, да не би да стане смут сред народа.

И докато беше в Витания, в къщата на Симон прокажения, докато той възлежеше, дойде жена, имаща алабастрен съд с миро от чист скъпоценен нард, и като счупи алабастрения съд, изля го на главата му. Бяха обаче някои, които възмутено си казваха помежду си: За какво стана това разхищение на миро? Защото това миро можеше да бъде продадено за повече от триста динария и да бъде дадено на бедните, и те я укоряваха. Но Иисус каза: Оставете я, защо ѝ причинявате неприятности? Тя извърши добро дело към мен. Защото бедните винаги имате със себе си, и когато пожелаете, можете да им направите добро, но мен не

винаги имате. Това, което тя имаше, направи; тя предвиди да помаже моето тяло за погребението. Истина ви казвам, където и да бъде прогласена тази добра новина в целия свят, ще се говори и за това, което тя направи, в нейна памет.

И Юда Искариотски, един от дванадесетте, отиде при първосвещениците, за да го предаде на тях. Те, след като чуха, се зарадваха и обещаха да му дадат сребърни пари, и той търсеше как удобно да го предаде.

И на първия ден на безквасните хлябове, когато жертвували пасхата, учениците му казват: Къде искаш да отидем и да приготвим, за да ядеш пасхата? И изпраща двама от учениците си и казва им: Идете в града, и ще ви срещне човек, носещ стомна с вода, последвайте го. И където влезе, кажете на господаря на къщата, че учителят казва: Къде е моето прибежище, където да ям пасхата с моите ученици? И той ще ви покаже голяма горна стая, обзаведена и готова; там пригответе за нас. И учениците Му излязоха и дойдоха в града, и намериха както им каза, и приготвиха пасхата. И когато настъпи вечерта, той идва с дванадесетте. И докато лежаха и ядяха, каза Исус: Истина ви казвам, че един от вас ще ме предаде - ядящият с мене. Те обаче започнаха да се огорчават и да му казват един по един: Нима аз? и друг: Нима аз? Той обаче, отговаряйки, каза на тях: Един от дванадесетте, който потапя с мен в паницата. Синът на човека наистина отива, както е писано за него, но горко на

онзи човек, чрез когото Синът на човека е предаван – добре би било за него, ако онзи човек не беше роден. И докато ядяха, Исус взе хляб, благослови, счупи и даде им, и каза: Вземете, яжте, това е Моето тяло. И като взе чашата и благодари, даде им я, и всички пиха от нея. И каза им: Това е Моята кръв на новия завет, която се излива за мнозина. Истинно ви казвам, че вече няма да пия от плода на лозата до онзи ден, когато го пия ново в царството Божие.

И след като изпяха химн, излязоха към Елеонския хълм. И Исус им казва, че всички ще се съблазните заради мене в тази нощ, защото е писано: Ще поразя пастиря и овцете ще се разпръснат. Но след като бъда възкресен, ще отида преди вас в Галилея. Но Петър му каза: Дори всички да се съблазнят, аз няма. И Исус му казва: Истина ти казвам, че ти днес, тази нощ, преди петелът да пропее два пъти, три пъти ще се отречеш от мен. Но Петър още по-настоятелно казваше: Дори да ми е необходимо да умра с теб, няма да те отрека. Подобно и всички казваха.

И идват на едно място, чието име е Гетсимания, и казва на учениците си: Седнете тук, докато се помоля. И взе Петър, и Яков, и Йоан със себе си, и започна да бъде силно смутен и обезпокоен. И да казва на тях: Много скръбна е душата ми до смърт, останете тук и бдете. И като напредна малко, падна на лице на земята и се молеше, за да отмине от него часът, ако е възможно, И той казваше: Авва, Отче, всичко е възможно за теб, отнеси тази чаша от мен, но не това, което

аз искам, а това, което ти искаш. И идва, и ги намира спящи, и казва на Петър: Симон, спиш ли? Не можахте ли един час да бдите? Бъдете бдителни и молете се, за да не влезете в изкушение; духът наистина е готов, но плътта е слаба. И отново, след като отиде, се помоли, като каза същите думи. И като се завърна, намери ги отново заспали, защото очите им бяха отежнели, и не знаеха какво да му отговорят. И идва за трети път и казва им: Спите ли още и почивате? Стига! Дойде часът, ето Синът Човешки се предава в ръцете на грешниците. Ставайте, да вървим! Ето, предаващият ме се приближи.

И веднага, докато Той още говореше, пристига Юда Искариот, един от дванадесетте, и с него голяма тълпа с мечове и тояги, изпратени от първосвещениците и книжниците и старейшините. Но предаващият го беше дал на тях знак, казвайки: Когото целуна, той е; хванете го и отведете го сигурно. И като дойде, веднага се приближи към него и казва: Здравей, Рави! и го целуна. Те обаче сложиха ръцете си върху него и го хванаха. Един от стоящите наблизо обаче изтегли меча, удари роба на първосвещеника и отряза ухото му. И отговаряйки, Иисус каза на тях: Като срещу разбойник излязохте с мечове и тояги да ме хванете, Всеки ден бях при вас в храма и учех, и не ме схванахте. Но това стана, за да се изпълнят писанията. И всички го оставиха и избягаха. И един младеж го следваше, облечен в ленено платно върху голото си тяло, и младежите го хванаха. Той обаче, оставил ленената дреха,

избяга гол от тях.

И те отведоха Иисус при първосвещеника, и при него се събраха всички първосвещеници, старейшините и книжниците. И Петър от далеч го последва до вътре в двора на първосвещеника, и седеше заедно със служителите и се топлеше при светлината. Главните свещеници и целият съвет търсеха свидетелство против Исус, за да го убият, но не намираха. Много лъжесвидетелстваха против него, и свидетелствата не бяха еднакви. И някои, като станаха, лъжесвидетелствуваха против него, казвайки Че ние го чухме как казваше, че аз ще разруша този ръкотворен храм и след три дни ще построя друг неръкотворен. И нито така беше равно свидетелството им. И първосвещеникът, като се изправи в средата, питаше Исус, казвайки: Не отговаряш ли нищо? Какво свидетелстват тези против теб? Но той мълчеше и нищо не отговори. Отново първосвещеникът го питаше и му казва: Ти ли си Христос, Синът на Благословения? Но Исус каза: Аз съм, и ще видите Сина Човешки, седящ отдясно на силата и идващ върху облаците небесни. Но първосвещеникът, като разкъса дрехите си, казва: Каква нужда имаме още от свидетели? Вие напълно чухте богохулството, какво ви се струва? А те всички го осъдиха като виновен и заслужаващ смърт. И някои започнаха да плюят на него и да покриват лицето му, и да го удрят, и да му казват: Пророкувай ни кой е този, който те удари. И помощниците го удряха с удари.

И докато Петър беше долу в двора, идва една от слугините на първосвещеника, И виждайки Петър, който се топлеше, погледна го и каза: И ти беше с Иисус Назарянина. Но той отрече, казвайки: Не зная, нито разбирам какво ти казваш. И излезе навън в предверието, и петел изкука. И младата жена, като го видя отново, започна да казва на стоящите наоколо, че този е от тях. Но той отново отричаше. И след малко отново стоящите наблизо казваха на Петър: Наистина ти си от тях, защото си галилеец и речта ти прилича. Той обаче започна да проклина и да се кълне, че не познава този човек, за когото говорите. И за втори път петелът изпя. И Петър си спомни думата, която Иисус му каза, че преди петелът да пропее два пъти, ще го отречеш три пъти, и разплака се.

15

И веднага сутринта главните свещеници с старейшините и книжниците и целият съвет, като направиха съвещание, вързаха Иисус, отведоха го и предадоха на Пилат. И Пилат го попита: Ти ли си царят на юдеите? А той в отговор му каза: Ти казваш. И главните свещеници го обвиняваха в много неща, но той нищо не отговори. И Пилат отново го питаше, казвайки: Не отговаряш ли нищо? Виж колко неща свидетелстват против теб. Но Иисус вече не отговори нищо, така че Пилат се зачуди. Според обичая по време на празника, той им освобождаваше един затворник, когото те

искаха. Беше обаче този, наречен Варава, вързан заедно със съзаклятниците, които бяха извършили убийство по време на бунта. И тълпата извика и започна да иска, както винаги им правеше. А Пилат им отговори, казвайки: Искате ли да ви освободя царя на юдеите? Той знаеше, че главните свещеници бяха го предали поради завист. Но главните свещеници разбунтуваха тълпата, за да им освободи по-скоро Варава. Но Пилат, отговаряйки отново, каза им: Какво следователно искате да направя с този, когото наричате цар на юдеите? Но те отново извикаха: Разпни го! Но Пилат им казваше: Какво зло направи той? А те още по-силно извикаха: Разпни го! Но Пилат, желаещ да угоди на тълпата, освободи им Варава и предаде Иисус, след като го бичува, за да бъде разпнат.

Войниците го отведоха вътре в двора, който е преторий, и свикаха цялата когорта. И обличат го в пурпур и поставят на него изплетена трънена корона И започнаха да го приветстват: Радвай се, царю на юдеите! И те удряха главата му с тръстика, плюеха му и, коленичейки, кланяха му се. И когато те се подиграха с него, те съблякоха от него пурпура и го облякоха в собствените му дрехи, и го извеждат, за да го разпнат.

И те принуждават някой си минаващ Симон Киринеец, който идваше от полето, бащата на Александър и Руф, да вземе кръста Му.

И го носят на мястото Голгота, което в превод означава Лобно място. И му даваха да пие вино, смесено със смирна, но той не взе. И след като го разпнаха, разделиха дрехите му, хвърляйки жребий за тях – кой какво да вземе. Беше третият час и те го разпнаха. И надписът на обвинението му беше написан: Царят на юдеите.

И заедно с него разпват двама разбойници, един отдясно и един отляво на него. И се изпълни Писанието, което казва: И с беззаконниците беше причислен. И минаващите мимо го богохулствуваха, клатейки главите си и казвайки: Ха, ти, който разрушаваш храма и за три дни го строиш Спаси себе си и слез от кръста. Подобно и главните свещеници, подигравайки се помежду си с книжниците, казваха: Други спаси, себе си не може да спаси. Христос, царят на Израил, нека слезе сега от кръста, за да видим и да повярваме в него. И разпнатите с него го укоряваха.

Когато настъпи шестият час, тъмнина се спусна над цялата земя до деветия час И в деветия час Исус извика със силен глас, казвайки: Елои, Елои, лама савахтани?, което преведено означава: Боже мой, Боже мой, защо си ме изоставил?

И някои от стоящите наоколо, които чуха, казваха: Виж, Илия вика. Изтичал обаче един и напълнил гъба с оцет, сложил я на тръстика, даваше му да пие, казвайки: Оставете, да видим дали идва Илия да го свали. Исус, като

издаде силен глас, издъхна. И завесата на храма се раздра на две отгоре до долу. Видял обаче центурионът, който стоеше отсреща му, че така извика и издъхна, каза: Истински този човек беше Божи син. Имаше и жени, които гледаха отдалеч, между които бяха Мария Магдалена и Мария, майката на Яков по-младия и на Йосий, и Саломия, които и когато беше в Галилея, следваха го и му служеха, и много други, които се изкачиха с него в Йерусалим.

И вече като настъпи вечерта, тъй като беше денят на приготовлението, който е денят преди събота, Дошъл Йосиф от Ариматея, видният член на съвета, който и сам очакваше Божието царство, дръзна да влезе при Пилат и поиска тялото на Иисус. Но Пилат се учуди дали вече е умрял, и като повика стотника, попита го дали отдавна е умрял, И като узна от центуриона, даде тялото на Йосиф. И след като купи ленено платно и го свали, обви го с лененото платно и го положи в гробница, която беше изсечена от скала, и притъркаля камък върху вратата на гробницата. Мария Магдалина и Мария Йосе гледаха къде се поставя.

16

И след като мина събота, Мария Магдалена и Мария Яковова и Саломе купиха аромати, за да отидат и да го помажат. И много рано, в първия ден на седмицата, идват при гроба след изгрева на слънцето. И си казваха: Кой ще

ни отвали камъка от вратата на гроба? И като погледнаха нагоре, виждат, че камъкът е бил отвален, защото беше много голям. И като влязоха в гробницата, видяха младеж, седящ отдясно, облечен в бяла дреха, и се смаяха. А той им казва: Не се тревожете, вие търсите Исус Назарянина, разпнатия, той беше възкресен, не е тук, ето мястото, където го положиха. Но идете, кажете на учениците му и на Петър, че той ви предхожда в Галилея; там ще го видите, както ви каза. И след като излязоха, избягаха от гроба, защото ги обзе трепет и ужас, и на никого нищо не казаха, тъй като се страхуваха.

Възкръснал сутринта в първия ден на събота, Той се яви първо на Мария Магдалена, от която беше изгонил седем демона. Онази отиде и съобщи на тези, които бяха с него и скърбяха и плачеха. И онези, като чуха, че живее и беше видян от нея, не повярваха. След тези неща Той се яви в друг образ на двама от тях, които вървяха и отиваха на полето. И онези, след като си отидоха, докладваха на останалите, но не повярваха и на тях. По-късно Той се яви на единадесетте, докато възлежаха, и упрекна неверието им и твърдосърдечието им, защото не повярваха на онези, които Го бяха видели възкръснал. И каза им: Отидете по целия свят и прогласете добрата вест на цялото създание. Този, който е повярвал и е бил кръстен, ще бъде спасен, а този, който не е повярвал, ще бъде осъден. Знаци но на тези, които са повярвали, ще последват: в Моето име ще изхвърлят демони, ще говорят с нови езици Змии ще

вдигат, и дори ако пият нещо смъртоносно, няма да им навреди, върху болни ръце ще полагат, и добре ще бъдат.

Господ наистина, след като им говори, беше възнесен на небето и седна отдясно на Бога. Онези обаче, след като излязоха, проповядваха навсякъде, като Господ съдействаше и потвърждаваше словото чрез съпътстващите знамения. Амин.

Числа

1

И Господ говори на Мойсей в пустинята Синай, в шатъра на свидетелството, на първия ден от втория месец, във втората година след излизането им от египетската земя, като каза: Вземете началото на цялото събрание на Израил според родство, според бащините им домове, според броя по имената им, според главите им, Всеки мъжки от двадесет години и нагоре, всеки, който излиза във войската на Израил, преброете ги според войнствата им, ти и Аарон преброете ги. И с вас ще бъде всеки според племето си управници, според бащините си къщи ще бъдат.

И това са имената на мъжете, които ще застанат с вас: от Рувим, Елисур, син на Седиур, От Симеон – Саламиил, син на Сурисадай. От Юда, Наасон, син на Аминадав. От Исахар, Натанаил, син на Согар, От Завулон – Елиав, син на Хелон; от синовете на Йосиф, от Ефраим – Елисама, син на Емиуд, на Манасия, Гамалиил, син на Фадасур. На Вениамин,

Авидан, син на Гадеони. От Дан, Ахиезер, син на Амисадай. На Асир, Фагаиил, син на Ехран. На Гад – Елисаф, син на Рагуил. От Нефталим, Ахире, син на Аинан. Тези са призованите на събранието, управители на племената според техните семейства, хилядниците на Израил.

И Мойсей и Аарон взеха тези мъже, които бяха повикани по име. И събраха цялото събрание на първия ден от втория месец на втората година, и бяха записани според родовете си, според семействата си, според броя на имената си, от двадесетгодишна възраст и нагоре, всеки мъж поименно. по начина, по който Господ заповяда на Мойсей, и те бяха преброени в пустинята Синай.

И станаха синовете на Рувим, първородния на Израил, според родството им, според племената им, според бащините им домове, според броя на имената им, поименно, всички от мъжки пол на възраст от двадесет години и нагоре, всеки, който можеше да излиза на война, Преброяването им от племето Рувим: четиридесет и шест хиляди и петстотин. На синовете на Симеон според родството им, според родовете им, според бащините им домове, според броя на имената им, според главите им, всички от мъжки пол на възраст от двадесет години и нагоре, всеки, който излиза на военна служба, Преброяването им от племето Симеон: петдесет и девет хиляди и триста.

На синовете на Юда според родството им, според родовете им, според бащините им домове, според броя на имената им, поглавно, всички от мъжки пол на двадесет години и нагоре, всеки способен да излиза на война, Преброяването им от племето Юда: седемдесет и четири хиляди и шестстотин.

На синовете на Исахар според родовете им, според племената им, според бащините им домове, според броя на имената им, според главите им, всички от мъжки пол на възраст от двадесет години и нагоре, всеки, който излиза на военна служба, Преброяването им от племето Исахар: петдесет и четири хиляди и четиристотин. На синовете на Завулон според родството им, според родовете им, според бащините им домове, според броя на имената им, поглавно, всички от мъжки пол на възраст от двадесет години и нагоре, всеки, който излиза във войската, Преброяването им от племето Завулон: петдесет и седем хиляди и четиристотин.

На синовете на Йосиф, синовете на Ефраим, според родството им, според родовете им, според бащините им домове, според броя на имената им, поглавно, всички от мъжки пол на двадесет години и нагоре, всеки, който излиза във войската, Преброявянето им от племето Ефраим – четиридесет хиляди и петстотин. На синовете на Манасия според родството им, според родовете им, според бащините им домове, според броя на имената им, поименно, всички

от мъжки пол, от двадесет години и нагоре, всеки който излиза във войската, Тяхното преброяване от племето Манасия: тридесет и две хиляди и двеста. На синовете на Вениамин според родството им, според родовете им, според бащините им домове, според броя на имената им, поглавно, всички от мъжки пол на възраст от двадесет години и нагоре, всеки, който излиза във войската, Преброяването им от племето Вениамин: тридесет и пет хиляди и четиристотин. На синовете на Гад според родството им, според родовете им, според бащините им домове, според броя на имената им, поглавно, всички от мъжки пол на възраст от двадесет години и нагоре, всеки който излиза във войската, Тяхното преброяване от племето Гад: четиридесет и пет хиляди шестстотин и петдесет.

На синовете на Дан според родството им, според родовете им, според бащините им домове, според броя на имената им, поглавно, всички от мъжки пол на възраст от двадесет години и нагоре, всеки способен да излезе във войската, Преброяването на тях от племето Дан: шестдесет и две хиляди и седемстотин. На синовете на Асир според родството им, според родовете им, според бащините им домове, според броя на имената им, според главите им, всички от мъжки пол на възраст от двадесет години и нагоре, всеки, който излиза във войската, Преброяването им от племето Асир, четиридесет и една хиляди и петстотин.

На синовете на Нефталим според родството им, според

родовете им, според бащините им домове, според броя на имената им, поименно, всички от мъжки пол на двадесет години и нагоре, всеки способен да излезе на война, Преброяването на тях от племето Нефталим: петдесет и три хиляди и четиристотин.

Това е преброяването, което извършиха Мойсей и Аарон и началниците на Израил, дванадесет мъже, по един мъж от всяко племе, според племената на бащините домове. И стана цялото преброяване на синовете Израилеви с войнството им от двадесетгодишна възраст и нагоре, всеки излизащ на бой в Израил шестстотин хиляди и три хиляди петстотин и петдесет.

Но левитите от племето на техните семейства не бяха преброени сред синовете на Израил. И Господ говори на Мойсей, казвайки: Виж, племето на Леви няма да преброиш и числото им няма да вземеш сред синовете на Израил. И ти постави левитите над шатъра на свидетелството, и над всички негови съдове, и над всичко, което е в него. Те ще носят шатъра и всички негови съдове, и те ще служат в него, и около шатъра ще разположат стан. И когато се вдига шатрата, левитите ще я разглобят, и когато се поставя шатрата, те ще я издигнат, а чужденецът, който се приближи, да умре. И ще разполагат лагер синовете Израилеви, всеки мъж на своето място, и всеки мъж според своето началство, със силата им. А Левитите нека разположат лагер отсреща наоколо на шатъра на

свидетелството, и няма да има грях сред синовете Израилеви. И Левитите сами ще пазят стражата на шатъра на свидетелството. И синовете Израилеви направиха според всичко, което Господ заповяда на Мойсей и Аарон, така направиха.

2

И Господ говори на Мойсей и Аарон, като каза: Всеки човек, държащ се към своя ред, според знамената, според бащините си къщи, нека разполагат лагер синовете Израилеви отсреща, наоколо шатъра на свидетелството ще разполагат лагер синовете Израилеви. И онези, които разполагат лагер първи на изток, редът на лагера на Юда с тяхната сила, и управителят на синовете на Юда, Наасон, син на Аминадав. Неговата сила, прегледаните, седемдесет и четири хиляди и шестстотин. И разполагащите лагер до племето на Исахар, и управителят на синовете на Исахар, Натанаил, син Согаров. Неговата сила, която беше прегледана, беше петдесет и четири хиляди и четиристотин. И онези, разполагащи лагер до племето Завулон, и началникът на синовете на Завулон - Елиав, син на Хелон. Неговата сила, прегледаните, петдесет и седем хиляди и четиристотин. Всички прегледани от лагера на Юда, сто осемдесет хиляди и шест хиляди и четиристотин, с тяхната сила ще потеглят първи. Легионите на лагера на Рувим, към юг, силата им, и управителят на синовете на

Рувим, Елисур, син на Седиур. Неговата сила от прегледаните беше четиридесет и шест хиляди и петстотин. И онези, които разполагат лагер до него, са от племето Симеон, и началникът на синовете Симеонови е Саламиил, син на Сурисадай. Неговата войска, преброените, петдесет и девет хиляди и триста. И онези, които разполагат лагер до него, са от племето Гад, и владетелят на синовете на Гад е Елисаф, син на Рагуил. Неговата сила, прегледаните, четиридесет и пет хиляди шестстотин и петдесет. Всички инспектирани от лагера на Рувим, сто петдесет и една хиляди и четиристотин и петдесет, с войската си ще потеглят втори.

И ще бъде взета шатрата на свидетелството, и лагерът на левитите в средата на лагерите; както ще разположат лагер, така и ще потеглят, всеки на своето място според ръководството. Редът на лагера на Ефраим при морето с тяхната сила, и управителят на синовете на Ефраим, Елисама, син на Емиуд. Неговата военна сила, които бяха преброени, четиридесет хиляди и петстотин.

И онези, които разполагат лагер до племето на Манасия, и началникът на синовете на Манасия - Гамалиил, син на Фадасур. Неговата войска, преброените, тридесет и две хиляди и двеста. И онези, разполагащи лагер до племето Вениамин, и владетелят на синовете Вениаминови, Авидан, син Гадеониев. Неговата сила, прегледаните: тридесет и пет хиляди и четиристотин. Всички прегледани от лагера на

Ефраим, сто хиляди и осем хиляди и сто, с войнствата си ще потеглят трети.

Редът на лагера Дан към север с тяхната сила, и управителят на синовете на Дан, Ахиезер син на Амисадай. Неговата сила, прегледаните, шестдесет и две хиляди и седемстотин. И разполагащите лагер до него - племето Асир, и управителят на синовете Асир - Фагеил, син Ехранов. Неговата сила, прегледаните: четиридесет и една хиляди петстотин. И тези, разполагащи лагер до племето Нефталим, и управителят на синовете Нефталимови, Ахире, син Айнанов. Неговата сила, прегледаните, беше петдесет и три хиляди и четиристотин. Всички прегледани от лагера Дан, сто петдесет и седем хиляди и шестстотин, последни ще потеглят според реда си.

Това е преброяването на синовете на Израил според къщите на семействата им, цялото преброяване на лагерите с войските им, шестстотин хиляди и три хиляди петстотин и петдесет. Левитите обаче не бяха преброени заедно с тях, както Господ заповяда на Мойсей. И синовете Израилеви направиха всичко, колкото Господ заповяда на Мойсей: така разполагаха стан според реда си и така тръгваха, всеки при рода си, според бащините си домове.

3

И тези са поколенията на Аарон и Мойсей, в деня, когато Господ говори на Мойсей на планината Синай. И това са имената на синовете на Аарон: първородният Надав, и Авиуд, Елеазар, и Итамар. Тези са имената на синовете на Аарон, помазаните свещеници, които бяха осветени да свещенодействат. И умряха Надаб и Абиуд пред Господа, когато принасяха чужд огън пред Господа в Синайската пустиня, и нямаха деца, а Елеазар и Итамар свещенодействуваха заедно с баща си Аарон.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Вземи племето Леви и ще ги поставиш пред свещеника Аарон, и те ще му служат. И ще пазят стражите му и стражите на синовете Израилеви пред шатъра на свидетелството, за да вършат работите на шатъра. И ще пазят всички съдове на шатъра за свидетелство и ще вършат стражата на синовете Израилеви според всички служби на шатъра. И ще дадеш левитите на Аарон и на синовете му, свещениците; тези са дадени като дар на мен от синовете на Израил. И Аарон и синовете му ще поставиш над шатъра на свидетелството, и те ще пазят свещенството си, и всичко според олтара, и вътре в завесата, и чужденецът, който се докосне, ще умре. И Господ говори на Мойсей, казвайки: И ето, аз съм взел левитите измежду синовете Израилеви вместо всеки първороден, който отваря утроба, измежду синовете Израилеви. Те ще бъдат техен откуп, и левитите ще бъдат Мои. На Мене принадлежи всеки първороден, защото в деня, когато поразих всеки първороден в земята на Египет, осветих за Себе Си всеки

първороден в Израил – от човек до добитък – Мои ще бъдат. Аз съм Господ.

И Господ говори на Мойсей в пустинята Синай, казвайки: Преброй синовете на Леви според бащините им домове, според родовете им, всеки от мъжки пол на възраст от един месец и нагоре. И Мойсей и Аарон ги посетиха чрез гласа на Господа, по начина, по който Господ им заповяда.

И тези бяха синовете на Леви според имената им: Гедсон, Каат и Мерари. И това са имената на синовете на Гедсон според техните кланове: Лобени и Семеи. И синовете на Каат според родовете им: Амрам и Исаар, Хеврон и Озиил. И синовете на Мерари според родовете им, Моли и Муси, тези са родовете на левитите според бащините им домове. На Герсон: народът на Лобени и народът на Шимей – тези са народите на Герсон. Преброяването им според числото на всички от мъжки пол на възраст от един месец и нагоре – преброяването им беше седем хиляди и петстотин. И синовете на Гедсон ще разполагат лагер зад шатъра, откъм морето. И управителят на дома на семействата на народа на Герсон, Елисаф син на Даил. И стражата на синовете на Гедсон в шатъра на свидетелството беше шатърът и покривалото, и покривалото на вратата на шатъра на свидетелството, и завесите на двора, и завесата на вратата на двора, която е при шатъра, и остатъците от всичките му дела.

На Каат: народът на Амрам – един, и народът на Исаар – един, и народът на Хеврон – един, и народът на Озиил – един; тези са народите на Каат, според числото. Всеки мъжки от един месец и нагоре, осем хиляди и шестстотин, пазещи стражата на светите неща. Племената на синовете на Каат ще разположат стан от южната страна на шатъра. И управителят на дома на семействата от родовете на Каат беше Елисафан, син на Озиил.

И тяхната стража е ковчегът, и трапезата, и светилникът, и олтарите, и съдовете на светилището, с които служат, и покривалото, и всичките им работи. И началникът над началниците на левитите, Елеазар, синът на свещеника Аарон, беше назначен да пази стражите на светите неща. На Мерари: народът на Моли и народът на Муси – тези са народите на Мерари. Преброяването им по брой: всеки от мъжки пол на един месец и нагоре - шест хиляди и петдесет. И управителят на дома на семействата на народа на Мерари, Суриил син на Авихаил, ще разположат стан от страните на скинията към север. Преброяването на стражата на синовете на Мерари: капителите на скинията, лостовете ѝ, стълбовете ѝ, основите ѝ и всички техни съдове и техните работи, и стълбовете на двора наоколо, и основите им, и коловете, и въжетата им.

Тези, които разполагат лагер пред шатъра на свидетелството от изток, Мойсей и Аарон и синовете му, пазещи стражата на светото за стражата на синовете на

Израил, и чужденецът, който се докосне, ще умре. Цялото преброяване на левитите, които преброи Мойсей и Аарон по глас Господен според родовете им, всички от мъжки пол на възраст от един месец и нагоре, беше двадесет и две хиляди.

И Господ каза на Мойсей: Преброй всички първородни мъжки от синовете Израилеви на възраст от един месец нагоре и вземи броя им поименно. И ще вземеш левитите за Мене, Аз Господ, вместо всички първородни на синовете Израилеви, и добитъка на левитите вместо всички първородни в добитъка на синовете Израилеви. И Мойсей посети всеки първороден между синовете Израилеви, както Господ заповяда. И станаха всички първородни от мъжки пол на възраст от един месец и нагоре, според тяхното преброяване по име, двадесет и две хиляди двеста седемдесет и три. И Господ говори на Мойсей, казвайки: Вземи левитите вместо всички първородни синове на Израил, и добитъка на левитите вместо техния добитък, и левитите ще бъдат мои, аз съм Господ. И откупът на двеста седемдесет и трима, които надвишават левитите, от първородните на синовете Израилеви И ще вземеш пет сикли на глава, според светата дидрахма ще вземеш, двадесет обола за сикъл. И ще дадеш среброто на Аарон и на синовете му като откуп за превишаващите между тях. И Мойсей взе среброто – откупа на превишаващите при изкупуването на левитите. От първородните на синовете на Израил взе среброто - хиляда триста шестдесет и пет

сикъла, според светия сикъл. И даде Мойсей откупа на превишаващите на Аарон и на синовете му чрез гласа Господен, по начина, по който Господ заповяда на Мойсей.

4

И Господ говори на Мойсей и Аарон, казвайки: Вземи общия брой на синовете на Каат измежду синовете на Леви, според родовете им, според бащините им домове, От двадесет и пет години нагоре до петдесет години, всеки който влиза да служи, да извършва всички работи в шатъра на свидетелството.

И това са задълженията на синовете на Каат в шатъра на свидетелството, светое на светиите. И ще влезе Аарон и синовете му, когато се премества лагерът, и ще свалят завесата, която покрива, и ще покрият с нея ковчега на свидетелството, И ще поставят върху него покривало от синя кожа, и ще разпрострат върху него цяла синя дреха отгоре, и ще провърнат прътовете.

И върху предложената маса ще поставят цяла пурпурна дреха, и блюдата, и кадилниците, и чашите, и съдовете за възлияния, в които се излива, и хлябовете, които непрекъснато ще бъдат върху нея. И ще поставят върху нея червена дреха, и ще я покрият с виолетова кожена покривка, и ще провлекат през нея прътовете. И те ще

вземат синя дреха и ще покрият светещия светилник, и лампите му, и щипците му, и съдовете му за изливане, и всички съдове на маслото, с които служат в тях. И ще поставят я, заедно с всичките ѝ принадлежности, в синя кожена покривка и ще я сложат на носилки. И върху златния олтар ще покрият синя дреха, и ще го покрият със синьо кожено покривало, и ще вмъкнат прътовете му.

И ще вземат всички служебни съдове, с които служат в светите места, и ще ги сложат в синя дреха, и ще ги покрият с синьо кожено покривало, и ще ги положат на прътовете. И ще постави покривката върху олтара, и ще го покрият с цяла пурпурна дреха. И ще положат върху него всички съдове, с които служат на него, и кадилниците, и вилиците за месо, и паниците, и покривалото, и всички съдове на олтара, и ще разпрострат върху него синьо кожено покривало, и ще провърнат прътовете му, и ще вземат пурпурна дреха, и ще покрият умивалника и основата му, и ще го сложат в синьо кожено покривало, и ще го положат на прътовете. И ще завършат Аарон и синовете му, покривайки светите неща и всички свети съдове, когато се вдига лагерът, и след това ще влязат синовете на Каат да ги вдигнат, но няма да се докоснат до светите неща, за да не умрат; това ще носят синовете на Каат в шатъра на свидетелството.

Надзирател Елеазар, син на Аарон свещеника: маслото за светлината и тамянът на състава, и ежедневната жертва, и

маслото за помазване, надзорът над цялата скиния и всичко, което е в нея, в светото място, във всички дела.

И Господ говори на Мойсей и Аарон, като каза: Не унищожавайте народа на племето Каат измежду левитите. Това направете за тях, и те ще живеят и няма да умрат, когато се приближават към светите на светите - Аарон и синовете му нека се приближат и ще назначат всеки от тях според задължението му. и да не влизат да виждат внезапно светите неща, и ще умрат.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Вземи началото на синовете на Гедсон, и тях според бащините им домове, според родовете им, От двадесет и пет годишна възраст и нагоре до петдесет годишна възраст прегледай ги, всеки който влиза да служи, да върши работата си в шатъра на свидетелството. Това е служението на народа на Гедсон – да служат и да носят. И ще вдигне кожите на шатъра, и шатъра на свидетелството, и покривалото му, и синьото покривало, което е върху него отгоре, и покривалото на вратата на шатъра на свидетелството, и завесите на двора, които са върху шатъра на свидетелството, и останалите, и всички съдове за служене, с които служат, ще направят. Според устата на Аарон и на синовете му ще бъде служението на синовете на Гедсон според всички техни служения и според всички техни работи, и ще ги надзираваш поименно за всички товари под тях. Това е служението на синовете на Гедсон в шатъра на свидетелството, и стражата им е в

ръката на Итамар, сина на Аарон, свещеника.

Синовете на Мерари според техните кланове, според къщите на техните семейства, преброете ги. от двадесет и пет години и нагоре до петдесет години прегледайте ги, всеки който влиза да служи в шатъра на свидетелството. И това са задълженията на онези, които носят от тях, според всичките им работи в шатрата на свидетелството: капителите на шатрата, и лостовете, и стълбовете ѝ, и основите ѝ, и покривалото, и основите им, и стълбовете им, и покривалото на вратата на шатрата, и стълбовете на двора наоколо, и основите им, и стълбовете на завесата на портата на двора, и основите им, и коловете им, и въжетата им, и всички съдове техни, и всички принадлежности за служението им; по имена да ги преброите, и всички съдове на стражата на онова, което се носи от тях. Това е служението на народа от синовете на Мерари във всички техни дела в шатъра на свидетелството под ръката на Итамар, сина на Аарон, свещеника.

И Мойсей, и Аарон, и управителите на Израил посетиха синовете на Каат според родовете им, според бащините им домове, от двадесет и пет години нагоре до петдесет години, всеки който влиза да служи и да работи в шатъра на свидетелството. И стана преброяването им според родовете им две хиляди седемстотин и петдесет. Това е преброяването на народа на Каат, всеки служещ в шатъра на свидетелството, както преброиха Мойсей и Аарон чрез

гласа на Господа, в ръката на Мойсей.

И бяха преброени синовете на Гедсон според родовете им, според къщите на семействата им, От двадесет и пет годишна възраст и нагоре до петдесет годишна възраст, всеки който влиза да служи и да извършва работата в шатъра на свидетелството. И стана преброяването на тях според родовете им, според домовете на бащите им, две хиляди шестстотин и тридесет. Това е преброяването на народа от синовете на Гершон, всеки който служеше в шатъра на свидетелството, които посети Мойсей и Аарон чрез гласа на Господа, чрез ръката на Мойсей.

Бяха преброени и народът на синовете на Мерари според родовете им, според бащините им домове, от двадесет и пет години и нагоре до петдесет години, всеки който влиза да служи в работите на шатъра на свидетелството. И стана преброяването им според родовете им, според домовете на бащите им - три хиляди и двеста. Това е преброяването на народа от синовете на Мерари, които преброиха Мойсей и Аарон чрез гласа Господен, в ръката на Мойсей. Всички прегледани, които прегледаха Мойсей и Аарон и управителите на Израил – левитите, според родовете им и според бащините им домове, от двадесет и пет години и нагоре до петдесет години, всеки който влиза в работата на службите и работите които се носят в шатъра на свидетелството. И преброените станаха осем хиляди петстотин и осемдесет. Чрез гласа на Господа ги посети Той

чрез ръката на Мойсей, мъж по мъж според делата им и според онова, което носят те, и бяха преброени по начина, по който Господ заповяда на Мойсей.

5

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Заповядай на синовете на Израил да изпратят вън от лагера всички прокажени, всички с течение и всички нечисти поради мъртва душа. От мъжки до женски, изпратете ги вън от лагера, и те няма да осквернят лагерите им, в които аз обитавам сред тях. И синовете Израилеви направиха така, и изпратиха ги вън от стана, както Господ говори на Мойсей, така направиха синовете Израилеви.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на синовете на Израел, като кажеш: ако мъж или жена извърши някой от всички човешки грехове и като пренебрегне, пренебрегне и извърши престъпление, онази душа, Ще изповяда греха, който беше направил, и ще върне престъплението, главницата, и петата част от нея ще прибави към него, и ще го върне на онзи, пред когото е престъпил. Ако обаче човекът няма отмъстител, така че да му се върне нарушението, нарушението, което се връща на Господа, ще бъде на свещеника, освен овена на изкуплението, чрез който ще изкупи за него.

И всички първи плодове според всички свети неща в синовете на Израил, колкото и да принесат на Господа, ще бъдат на свещеника. И на всеки осветените му неща ще бъдат негови, и каквото мъж даде на свещеника, негово ще бъде.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на синовете на Израил и ще им кажеш: ако жената на някой мъж отстъпи и, като го е пренебрегнала, го пренебрегне, и легне някой с нея в легло на семето, и това избяга от очите на мъжа ѝ, и тя го скрие, а тя е осквернена, и свидетел не беше с нея, и тя не беше хваната, и дойде на него дух на ревност, и ревнува жената си, а тя е осквернена, или дойде на него дух на ревност, и ревнува жената си, а тя не е осквернена И ще доведе мъжът жената си при свещеника, и ще донесе дара за нея - десетата част от ефа ечемично брашно. Няма да излее върху него масло, нито ще сложи върху него ливан, защото това е жертва на ревност, жертва на спомен, напомняща за грях.

И свещеникът ще я донесе и ще я постави пред Господа. И свещеникът ще вземе чиста жива вода в глинен съд, и от земята, която е на пода на шатъра на свидетелството, и свещеникът, като вземе, ще хвърли във водата. И свещеникът ще постави жената пред Господа, и ще разкрие главата на жената, и ще даде в ръцете ѝ жертвата на спомена, жертвата на ревността, а в ръката на свещеника ще бъде водата на изобличението на това проклинане. И

свещеникът ще я закълне и ще каже на жената: Ако никой не е лежал с теб, ако не си престъпила и не си се осквернила под твоя собствен мъж, бъди невинна от тази вода на изобличението, която носи проклятие. Ако обаче ти си престъпила, бидейки омъжена, или си била осквернена, и някой е дал леглото си в теб, освен мъжа ти, И свещеникът ще закълне жената с клетвите на това проклятие, и свещеникът ще каже на жената: Да те постави Господ за проклятие и клетва сред народа ти, като направи Господ бедрото ти да отпадне и корема ти да се подуе. И ще влезе тази проклета вода в корема ти, за да подуе корема и да отпадне бедрото ти, и жената ще каже: Да бъде, да бъде.

И свещеникът ще напише тези проклятия в книга и ще ги заличи във водата на изобличението на проклинането. И ще даде да пие на жената водата на обличението проклета, и ще влезе в нея проклетата вода на обличението.

И свещеникът ще вземе от ръката на жената жертвата на ревността, и ще постави жертвата пред Господа, и ще я донесе към олтара. И свещеникът ще вземе от жертвата нейната памет и ще я принесе върху олтара, и след това ще напои жената с водата. И ще бъде, ако е осквернена и забравата избяга мъжа ѝ, и влезе в нея водата на обличането, проклинаемата, и се надуе коремът ѝ, и се разпадне бедрото ѝ, и ще бъде жената проклятие на народа си. Ако обаче жената не е осквернена и е чиста, тя ще бъде невинна и ще зачене семе. Това е законът на ревността,

когато омъжена жена го престъпи и се оскверни. Или човек, който, ако дойде върху него дух на ревност и ревнува жената си, и постави жената си пред Господа, и свещеникът направи на нея всичкия този закон И невинен ще бъде мъжът от грях, и онази жена ще понесе греха си.

6

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на синовете Израилеви, И ще кажеш към тях: мъж или жена, който би дал велик обрек да се освети в чистота пред Господа, От вино и силна напитка ще се въздържа, и оцет от вино и оцет от силна напитка няма да пие, и каквото се произвежда от грозде няма да пие, и пресно грозде и стафиди няма да яде през всички дни на обета си. От всичко, което се прави от лозе, вино от гроздови кори до гроздово семе, няма да яде през всички дни на очистването. Бръснач няма да дойде върху главата му, докато се изпълнят дните, колкото се обрече на Господа; свят ще бъде, отглеждайки косата и косъма на главата си през всички дни на обета си пред Господа. При никоя умряла душа няма да влиза, нито при баща, нито при майка. И при брат и при сестра, той няма да се оскверни при тях, когато умрат, защото обетът на неговия Бог е върху него, върху главата му.

Всички дни на обета му ще бъде свят за Господа. Ако обаче някой умре внезапно върху него, веднага ще бъде

осквернена главата на обета му, и ще обръсне главата си в деня, в който бъде очистен, в седмия ден ще бъде обръснат. И на осмия ден ще донесе две гургулици или две млади гълъба при свещеника, при входа на шатъра за свидетелство.

И свещеникът ще принесе една жертва за грях и една за всеизгаряне, и свещеникът ще извърши изкупление за него за това, с което е съгрешил относно душата, и ще освети главата му в онзи ден, в който беше осветен на Господа, дните на обета, И ще донесе едногодишно агне за прегрешение, и предишните дни ще бъдат безсмислени, защото главата на обета му се оскверни.

И това е законът за онзи, който се е обрекъл: в деня, когато изпълни дните на обрека си, той ще донесе при вратите на шатъра на свидетелството. И ще донесе дара си на Господа: едно едногодишно агне без порок за всеизгаряне, едно едногодишно агне без порок за грях и един овен без порок за спасение, и кошница с безквасен хляб от фина брашно, хлябове, смесени с масло, и безквасни плоски питки, помазани с масло, и тяхната жертва, и тяхното възлияние. И свещеникът ще донесе пред Господа, и ще извърши жертвата за греха му, и всеизгарянето му. И овенът ще бъде принесен като жертва на спасение на Господа върху коша с безквасните хлябове, и свещеникът ще принесе жертвата му и възлиянието му. И обетованият ще обръсне главата на обета си при вратите на шатъра на свидетелството и ще

положи косите върху огъня, който е под жертвата на спасението.

И свещеникът ще вземе сварената ръка от овена, и един безквасен хляб от кошницата, и една безквасна питка, и ще ги положи върху ръцете на обрекъл се, след като той се обръсне според обета си. И свещеникът ще ги донесе като приношение пред Господа, свято ще бъде за свещеника върху гърдите на приношението и върху рамото на възвишаемото приношение, и след това обреченият ще пие вино. Това е законът за дал обет, който би дал обет на Господа за дара си на Господа относно обета, освен онова, което ръката му може да намери, според силата на обета му, който би дал според закона на чистотата.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на Аарон и на синовете му, като казваш: така ще благославяте синовете на Израил, като им казвате, Да те благослови Господ и да те пази. Да озари Господ лицето Си върху теб и да те помилва. Да вдигне Господ лицето Си върху теб и да ти даде мир. И те ще поставят името Ми върху синовете Израилеви, и Аз, Господ, ще ги благословя.

7

И стана в деня, когато Мойсей завърши издигането на шатъра, и помаза го, и го освети, и всички негови съдове, и

жертвеника, и всички негови съдове, и ги помаза, и ги освети. И донесоха управителите на Израил, дванадесет управители на бащините им домове, тези управители на племената, тези, които стояха при прегледа. И донесоха дара си пред Господа: шест покрити коли и дванадесет вола, по една кола от двама началници и по едно теле от всеки, и ги донесоха пред шатъра. И Господ каза на Мойсей: Вземи от тях, и те ще бъдат за служебните работи на шатрата на свидетелството, и ще ги дадеш на левитите, на всеки според неговата служба. И Мойсей взе колесниците и воловете и ги даде на левитите. И двете каруци и четирите вола даде на синовете на Гедсон според техните служби. И четирите каруци и осемте волове даде на синовете на Мерари според техните служения, чрез Итамар, син на свещеника Аарон. И на синовете на Каат не е дал, защото те имат светите предмети за служение, които ще носят на раменете си.

И донесоха управителите за освещаването на олтара, в деня, в който го помаза, и донесоха управителите даровете си пред олтара. И каза Господ към Мойсей: по един владетел на ден, по един владетел на ден ще принасят даровете си за посвещението на жертвеника.

И този, който принасяше дара си в първия ден, беше Наасон, син на Аминадав, управител на племето Юда. И донесе дарът си: едно сребърно блюдо, теглото му сто и тридесет, една сребърна паница от седемдесет сикли

според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва. Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говеда, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасение две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета, това дар на Наасон, син Аминадавов.

На втория ден принесе Натанаил, син Согаров, владетелят на племето Исахарово. И той донесе своя дар: една сребърна паница с тежест сто и тридесет, една сребърна чаша от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва. Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говедата, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасение две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета, това е дарът на Натанаил, син Согаров.

На третия ден владетелят на синовете Завулонови, Елиав, син Хелонов. Дарът му: една сребърна паница, теглото ѝ сто и тридесет, една сребърна купа от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва, Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говедата, един овен, едно годишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасение две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета, това е дарът на Елиав, син на Хелон.

На четвъртия ден владетелят на синовете на Рувим, Елисур, син на Седиур. Дарът му: една сребърна паница, теглото ѝ сто и тридесет, една сребърна купа от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва, Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говедата, един овен, едно годишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасението: две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета — това е дарът на Елисур, син Седиуров.

На петия ден владетелят на синовете на Симеон, Саламиил, син на Сурисадай. Дарът му: една сребърна паница, теглото ѝ сто и тридесет, една сребърна чаша от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва. Една кадилница от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говедата, един овен, едно годишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасение две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета – това е дарът на Саламиил, син Сурисадаев.

На шестия ден владетелят на синовете на Гад, Елиасаф, син на Рагуил. Дарът му: една сребърна паница, теглото ѝ сто и тридесет, една сребърна купа от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва. Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говедата, един овен, едно годишно агне

за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасение две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета — това дарът на Елисаф, син Рагуилов.

На седмия ден владетелят на синовете на Ефраим, Елисама, син на Емиуд. Дарът му: една сребърна паница, теглото ѝ сто и тридесет, една сребърна чаша от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва. Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говедата, един овен, едно годишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасение две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета – това е дарът на Елисама, син на Амиуд.

На осмия ден владетелят на синовете Манасиеви, Гамалиил, син Фадасуров. Дарът му: една сребърна паница, теглото ѝ сто и тридесет, една сребърна купа от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва. Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говедата, един овен, едно годишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях, И за жертва на спасение: две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета - това беше дарът на Гамалиил, син Фадасуров.

На деветия ден владетелят на синовете на Вениамин, Авидан, син на Гадеони. Неговият подарък: едно сребърно

блюдо, теглото му сто и тридесет, една сребърна паница от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено в масло, за жертва Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говедата, един овен, едно годишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасение две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета – това е дарът на Авидан, син Гадеониев.

На десетия ден владетелят на синовете на Дан, Ахиезер, син на Амисадай. Дарът му: една сребърна паница, теглото ѝ сто и тридесет, една сребърна чаша от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва. Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говедата, един овен, едно годишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасение две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета - това беше дарът на Ахиезер, син Амисадаев.

На единадесетия ден владетелят на синовете на Асир, Фагеил, син на Ехран. Дарът му: една сребърна паница, теглото ѝ сто и тридесет, една сребърна чаша от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва. Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говеда, един овен, едно годишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасението: две юници, пет овни, пет

козли, пет едногодишни агнета — това беше дарът на Фагеил, син Ехранов.

На дванадесетия ден владетелят на синовете на Нефтали, Ахире, син Аинанов. Дарът му: една сребърна паница, теглото ѝ сто и тридесет, една сребърна купа от седемдесет сикли според светия сикъл, и двете пълни с фино брашно, смесено с масло, за жертва. Кадилница една от десет златни, пълна с тамян. Едно теле от говеда, един овен, едно годишно агне за всеизгаряне, и един козел от козите за грях. И за жертва на спасението: две юници, пет овни, пет козли, пет едногодишни агнета — това беше дарът на Ахире, син Аинанов.

Това е посвещението на олтара в деня, когато го помаза, от управителите на синовете Израилеви: дванадесет сребърни блюда, дванадесет сребърни паници, дванадесет златни кадилници. Сто и тридесет сикли блюдото едното, и седемдесет сикли блюдото едното, всичкото сребро на съдовете - две хиляди и четиристотин сикли, по светия сикъл. Дванадесет златни кадилници, пълни с тамян, всичкото злато на кадилниците, сто и двадесет златни. Всички добитък за всеизгаряне: дванадесет телета, дванадесет овни, дванадесет едногодишни агнета, и жертвите им, и възлиянията им, и дванадесет козли от кози за грях. Всички говеда за жертва на спасение: двадесет и четири юници, шестдесет овни, шестдесет едногодишни козли, шестдесет едногодишни агнета без порок. Това е

посвещението на олтара, след изпълването на ръцете му и след помазването му.

В това, че Мойсей влизаше в шатъра на свидетелството, за да говори с него, той чу гласа на Господа, говорещ към него отгоре на умилостивилището, което е върху ковчега на свидетелството, между двата херувима, и Той говореше към него.

8

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на Аарон, И ще кажеш към него: Когато поставяш светилниците отпред, според лицето на светилника нека осветяват седемте светилници. И направи така Аарон: от едната страна пред светилника закачи лампите му, както заповяда Господ на Мойсей, И това беше конструкцията на светилника: солиден, златен, стъблото му и лилиите му, цялата солидна, според формата, която Господ показа на Мойсей – така направи светилника.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Вземи левитите измежду синовете на Израил и ги очисти. И така ще извършиш очистването им: ще ги поръсиш с вода на очистване, и бръснач ще мине по цялото им тяло, и ще изперат дрехите си, и ще бъдат чисти.

И ще вземат едно теле от говедата, и за него жертва от фино брашно, смесено с масло, и ще вземеш едно годишно теле от говедата за грях. И ще доведеш левитите пред шатъра на свидетелството, и ще събереш цялото събрание на синовете на Израил, И ще доведеш левитите пред Господа, и синовете на Израил ще положат ръцете си върху левитите, И Аарон ще отдели левитите като принос пред Господа от синовете Израилеви, и те ще бъдат, за да вършат работата на Господа. Левитите обаче ще поставят ръцете си върху главите на телците, и ще принесеш единия в жертва за грях, а другия за всеизгаряне на Господа, за да се извърши умилостивение за тях.

И ще поставиш левитите пред Господа, и пред Аарон, и пред синовете му, и ще ги предадеш като принос пред Господа. И ще отделиш левитите измежду синовете Израилеви, и те ще бъдат Мои. И след това левитите ще влязат да работят работата на шатъра на свидетелството, и ще ги очистиш, и ще ги представиш пред Господа. защото като дар тези са ми дадени от средата на синовете Израилеви, вместо всички отварящи утроба първородни от синовете Израилеви - взел съм ги за себе си. Защото всеки първороден между синовете Израилеви, от човеци до добитък, е Мой, защото в деня, когато поразих всеки първороден в земята Египетска, Аз ги осветих за Себе Си, И взех левитите вместо всеки първороден между синовете на Израил. И дадох левитите като дар, дадени на Аарон и на синовете му измежду синовете Израилеви, да вършат

работите на синовете Израилеви в шатъра на свидетелството и да правят умилостивение за синовете Израилеви, и няма да има между синовете Израилеви приближаващ се към светите неща.

И Мойсей, и Аарон, и цялото събрание на синовете Израилеви направиха на левитите както заповяда Господ на Мойсей относно левитите, така направиха на тях синовете Израилеви. И левитите се очистиха, и изпраха ризите си, и Аарон ги принесе като принос пред Господа, и Аарон извърши умилостивение за тях, за да ги освети. И след това левитите влязоха да служат тяхното служение в шатъра на свидетелството пред Аарон и пред синовете му, както Господ заповяда на Мойсей относно левитите, така направиха с тях.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Това е относно левитите: от двадесет и пет години и нагоре ще влизат да служат в шатъра на свидетелството. И на петдесет години ще се оттегли от служението и няма да работи вече. И ще служи брат негов в шатъра на свидетелството, за да пази стражи, но дела няма да работи; така ще направиш на левитите в стражите им.

9

И Господ говори към Мойсей в пустинята Синай, във

втората година след излизането им от египетската земя, в първия месец, казвайки: Казах, и нека синовете Израилеви направят пасхата в определеното й време, На четиринадесетия ден на първия месец, привечер, ще го направиш според времената, според неговия закон и според неговото тълкуване ще го направиш. И Мойсей говори на синовете на Израил да направят пасхата на четиринадесетия ден от месеца в пустинята Синай. Както Господ заповяда на Мойсей, така направиха синовете на Израил.

И пристигнаха мъжете, които бяха нечисти поради душа на човек, и не можеха да направят пасхата в онзи ден, и приближиха пред Мойсей и Аарон в онзи ден. И онези мъже му казаха: Ние сме нечисти поради душата на човек; да не изостанем ли да принесем дара на Господа в определеното време сред синовете на Израил? И Мойсей каза към тях: Стойте тук, и ще чуя какво ще заповяда Господ относно вас. И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на синовете на Израил, като кажеш: всеки човек, който стане нечист поради мъртва душа на човек, или е на далечен път от вас, или в бъдещите ви поколения, ще направи пасхата на Господа във втория месец, на четиринадесетия ден, Към вечерта ще го направят, с безквасен хляб и горчиви билки ще го ядат. Няма да оставят от него до сутринта, и кост няма да счупят от него, според закона на пасхата ще го направят. И човек, който ако е чист и не е на далечен път, и закъснее да направи пасхата, ще бъде изтребена онази

душа от нейния народ, защото не принесе дара на Господ според неговото време; онзи човек ще понесе своя грях. Ако обаче приближи към вас пришълец в земята ви и направи пасхата на Господа според закона на пасхата и според наредбата му, ще я направи; един закон ще бъде за вас, и за пришълеца, и за туземеца на земята.

И в деня, в който беше поставена шатрата, облакът покри шатрата, къщата на свидетелството, и вечерта върху шатрата беше като вид огън до сутринта. Така ставаше непрекъснато: облакът я покриваше денем, а форма на огън - нощем. И когато облакът се издигаше от скинията, след това синовете Израилеви тръгваха, и на мястото, където облакът се спираше, там разполагаха стан синовете Израилеви. По заповед на Господа ще разполагат лагер синовете на Израил, и по заповед на Господа ще тръгват. Всички дни, в които облакът засенчва шатъра, ще разполагат лагер синовете на Израил. И когато облакът се задържа над шатрата повече дни, синовете Израилеви ще пазят заповедта на Бога и няма да тръгват. И ще бъде, когато облакът покрива скинията определен брой дни, по глас Господен ще разполагат стан и по заповед Господня ще тръгват. И ще бъде, когато облакът стои от вечерта до сутринта и облакът се издигне сутринта, тогава ще тръгнат, денем или нощем. Месец или дни, докато облакът, който я засенчва, остава над нея, синовете Израилеви ще разположат стан и няма да тръгнат. Защото чрез заповедта на Господа те тръгваха; стражата на Господа пазиха чрез

заповедта на Господа в ръката на Мойсей.

10

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Направи си две сребърни тръби, Изковани ще ги направиш, и те ще ти бъдат за свикване на събранието и за дигане на лагерите. И ще затръбиш в тях, и цялото събрание ще се събере при вратата на шатъра на свидетелството, Ако обаче затръбят само с една тръба, при теб ще дойдат всички владетели, водачите на Израил. И ще затръбите сигнал, и ще потеглят лагеруващите, които са разположени на изток. И ще затръбите втори сигнал, и ще потеглят лагерите, разполагащи се на юг, и ще затръбите трети сигнал, и ще потеглят лагерите, разполагащи се при морето, и ще затръбите четвърти сигнал, и ще потеглят лагерите, разполагащи се към север, със сигнал ще затръбят при тяхното потегляне. И когато събирате събранието, ще затръбите, но не със знак. И синовете на Аарон, свещениците, ще тръбят с тръбите, и това ще бъде за вас вечен закон в поколенията ви. Ако обаче излезете на война във вашата земя срещу противниците, които са се противопоставили на вас, и затръбите с тръбите, ще бъдете запомнени пред Господа и ще бъдете спасени от вашите врагове. И в дните на вашата радост, и във вашите празници, и във вашите новолуния, ще тръбите с тръбите над всеизгаряния и над жертвите на вашето спасение, и

това ще ви бъде за напомняне пред вашия Бог, Аз Господ, вашият Бог.

И стана във втората година, във втория месец, на двадесетия ден на месеца, че облакът се издигна от шатрата на свидетелството. И синовете Израилеви тръгнаха с провизиите си в пустинята Синай, и облакът застана в пустинята Фаран. И те тръгнаха първи по гласа на Господа чрез ръката на Мойсей.

И първи потеглиха редът на лагера на синовете Юдови с тяхната сила, и начело на тяхната сила беше Наасон, син Аминадавов. и върху силата на племето на синовете на Исахар, Натанаил, син на Согар. и над силата на племето на синовете на Завулон, Елиав, син на Хелон. И ще свалят шатрата, и ще тръгнат синовете на Гедсон и синовете на Мерари, които носят шатрата.

И те вдигнаха реда на лагера на Рувим с тяхната войска, и над тяхната войска беше Елисур, синът на Седиур, И над силата на племето на синовете на Симеон, Саламиил син на Сурисадай. И над силата на племето на синовете на Гад, Елисаф, синът на Рагуил. И синовете Каатови ще потеглят, носейки светите неща, и ще поставят шатъра, докато пристигнат. И ще излезе редът на лагера на Ефраим с войската им, и начело на войската им Елисама, син Амиудов.

И над силата на племето на синовете на Манасия, Гамалиил, синът на Фадасур. И над силата на племето на синовете на Вениамин, Авидан, синът на Гадеони. И ще излязат в строй лагерът на синовете на Дан, последни от всички лагери, с тяхната сила, и начело на тяхната сила ще бъде Ахиезер, синът на Амисадай. И над силата на племето на синовете на Асир, Фагеил, син на Ехран. И над силата на племето на синовете на Нефталим, Ахире син Енанов. Тези са войските на синовете на Израил и те излязоха със силата си.

И каза Мойсей на Обаб, син на Рагуил Мадианитеца, родственика на Мойсей: Ние отиваме на мястото, за което Господ каза: Това ще дам на вас. Ела с нас и ще ти направим добро, защото Господ говори добро относно Израил. И каза към него: Няма да отида, но в земята си и при рода си. И каза: Не ни изоставяй, защото ти беше с нас в пустинята, и ще бъдеш при нас старейшина. И ще бъде, ако ходиш с нас, и ще бъде така, че онези добри неща, колкото Господ ще направи добро на нас, и ние ще направим добро на тебе.

И те тръгнаха от планината на Господа на три дни път, и ковчегът на завета на Господа вървеше пред тях на три дни път, за да разузнае за тях място за почивка. И стана, когато се вдигаше ковчегът, Мойсей каза: Събуди се, Господи, и нека бъдат разпръснати враговете Ти, нека бягат всички, които Те мразят. И когато спираше, каза: Върни се, Господи, при хилядите мириади в Израил. И облакът ги засенчваше

през деня, когато те тръгваха от лагера.

11

И народът роптаеше зло пред Господа, и Господ чу, и разгневи се с гняв, и запали се сред тях огън от Господа, и изяде някаква част от лагера. И народът извика към Мойсей, и Мойсей се помоли към Господа, и огънят престана. И името на онова място беше наречено Изгаряне, защото огън беше запален сред тях от Господа. И смесеното множество, което беше между тях, пожела силно, и седнаха и плакаха и синовете Израилеви, и казаха: Кой ще ни нахрани с месо? Спомнихме си рибите, които ядяхме в Египет даром, и краставиците, и пъпешите, и праза, и лука, и чесъна. Сега обаче душата ни е съвсем изсъхнала, очите ни не виждат нищо освен манната. Манната обаче е като семе от кориандър, и формата ѝ е форма на кристал. И народът обикаляше, събираше, мелеше го в мелницата, разтриваше в хавана, вареше го в гърнето и правеше от него питки, и вкусът му беше като вкус на питка с масло. И когато росата слизаше върху лагера през нощта, манната слизаше върху нея.

И Мойсей чу плача им според родовете им, всеки при вратата си, и Господ се разгневи много силно, и пред Мойсей беше зло. И каза Мойсей към Господа: Защо си измъчил слугата Си и защо не съм намерил благоволение

пред Теб, та да възложиш порива на този народ върху мене? Не аз ли в утробата си взех всички тези хора, или аз ли ги родих? Защо ми казваш: Вземи го в пазвата си, както кърмачката носи кърмещето, в земята, която се закле на бащите им? Откъде да взема месо, за да дам на целия този народ? Защото те плачат пред мен, казвайки: Дай ни месо, за да ядем. Не ще мога сам да нося този народ, защото това слово е твърде тежко за мен. Ако обаче така постъпваш с мен, убий ме направо, ако съм намерил милост пред теб, за да не видя злочестието си.

И каза Господ към Мойсей: Събери ми седемдесет мъже от старейшините на Израил, които сам ти знаеш, че са старейшини на народа и писари, и ще ги доведеш към шатъра на свидетелството, и ще застанат там с теб. И ще сляза, и ще говоря там с теб, и ще отнема от духа, който е върху теб, и ще поставя върху тях, и ще ти помагат с порива на народа, и няма да носиш ти сам. И на народа ще кажеш: Осветете се за утре и ще ядете месо, защото плакахте пред Господа, казвайки: Кой ще ни нахрани с месо? Защото добре ни беше в Египет. И Господ ще ви даде да ядете месо, и ще ядете месо. Не един ден ще ядете, нито два, нито пет дни, нито десет дни, нито двадесет дни, До цял месец ще ядете, докато излезе от ноздрите ви, и ще ви стане за гадене, защото не се покорихте на Господа, който е сред вас, и плакахте пред него, казвайки: Защо излязохме от Египет? И каза Мойсей: Шестстотин хиляди пешаци е народът, сред които съм аз, и ти каза: Месо ще дам на тях да ядат, и ще

ядат цял месец, Не овце и волове ще бъдат заклани за тях, и ще им бъде достатъчно? Или всичката риба на морето ще бъде събрана за тях, и ще им бъде достатъчно? И каза Господ към Мойсей: Нима ръката на Господ няма да бъде достатъчна? Вече ще узнаеш дали словото Ми ще те настигне или не.

И Мойсей излезе и говори към народа думите Господни, и събра седемдесет мъже от старейшините на народа, и ги постави наоколо на шатъра. И слезе Господ в облак и говори към него, и взе от духа, който беше върху него, и постави върху седемдесетте мъже старейшини. Когато почина духът върху тях, те пророкуваха и не продължиха повече. И останаха двама мъже в стана, името на единия беше Елдад, а името на втория - Модад, и почина върху тях духът, и те бяха от записаните, но не дойдоха при шатъра, и пророкуваха в стана. И младежът притича, съобщи на Мойсей и каза: Елдад и Модад пророкуват в лагера. И Иисус, синът на Навин, който стоеше до Мойсей, избраният, отговори и каза: Господарю мой Мойсей, спри ги. И каза Мойсей на него: Не ревнуваш ли ти за мен? И кой да направи целия народ Господен пророци, когато Господ даде духа Си върху тях? И Мойсей отиде в лагера, той и старейшините на Израил.

И дух излезе от Господа и донесе пъдпъдъци от морето, и ги хвърли върху лагера на разстояние един ден път оттук и един ден път оттук, около лагера, на височина около два

лакътя от земята. И като се дигна народът, цял ден и цяла нощ, и целия следващ ден събираха пъдпъдъците; който събра най-малко, събра десет мерки, и ги разстлаха за себе си наоколо около стана. Месото още беше в зъбите им, преди да изчезне, и Господ се разгневи на народа, и Господ порази народа с твърде голям удар. И името на онова място беше наречено Гробове на желанието, защото там погребаха народа, който желаеше. От Гробниците на желанието народът тръгна към Асирот, и народът се намери в Асирот.

12

И Мириам и Аарон говориха против Мойсей заради етиопката, която той взе, защото взе етиопка за жена. И казаха: Не само на Мойсей ли е говорил Господ? Не е ли говорил и на нас? И Господ чу. И човекът Мойсей беше много по-кротък от всички хора, които съществуваха на земята. И Господ каза незабавно на Мойсей, Аарон и Мариам: Излезте и тримата в шатъра на свидетелството. И излязоха и тримата в шатъра на свидетелството, и Господ слезе в стълб от облак, и застана на вратата на шатъра на свидетелството, и бяха повикани Аарон и Мариам, и излязоха и двамата. И каза към тях: Чуйте думите ми. Ако стане пророк ваш при Господа, във видение на него ще се открия и в сън ще говоря с него. Не така слугата ми Мойсей, в целия ми дом той е верен. Уста до уста ще говоря с него,

явно, а не чрез гатанки, и той видя славата Господна, и защо не се уплашихте да говорите против слугата ми Мойсей? И гневът на Господа пламна върху тях, и Той си отиде. И облакът се отдалечи от шатъра, и ето Мариам беше прокажена като сняг, и Аарон погледна към Мариам, и ето тя беше прокажена. И каза Аарон към Мойсей: Моля те, господине, не възлагай върху нас грях, защото действахме невежествено, понеже съгрешихме, Да не стане като равна на смъртта, като изтърване, излизащо от утробата на майката, и поглъщаща половината от плътта ѝ. И извика Мойсей към Господа, казвайки: О Боже, моля Те, излекувай я. И каза Господ към Мойсей: Ако баща ѝ, плюейки, плю в лицето ѝ, не би ли се засрамила седем дни? Нека бъде изолирана седем дни вън от лагера, и след това ще влезе.

И Мариам беше отделена вън от лагера седем дни, и народът не тръгна, докато Мариам беше очистена.

И след тези неща народът тръгна от Асирот и разположи стан в пустинята Фаран.

13

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Изпрати за себе си мъже, И нека изпитат земята на ханаанците, която аз давам на синовете на Израил в притежание; по един мъж от всяко племе, според родовете на бащите им, ще ги изпратиш -

всички водачи измежду тях.

И Мойсей ги изпрати от пустинята Фаран чрез гласа на Господа, всички те бяха мъже водачи на синовете на Израил. И това са имената им, от племето Рувимово: Самуил, син Закхуров. От племето Симеон, Сафат, син на Сури. От племето Юда, Халев, син на Ефоний. От племето на Исахар, Игал, син на Йосиф. От племето на Ефраим, Осия син Навиев. От племето Вениамин, Фалти, син на Рафу. От племето Завулон, Гудиил, син на Суди. От племето на Йосиф, от синовете на Манасия, Гади, син на Суси. От племето Дан, Амиил, син на Гамали. От племето Асир - Сатур, син на Михаил. От племето Нефталим, Наби, син на Саби. От племето Гад, Гудиил, син на Макхи. Тези са имената на мъжете, които Мойсей изпрати да съгледат земята, и Мойсей нарече Осия, син Навиев, Иисус.

И Мойсей ги изпрати да съгледат земята Ханаан, и каза им: Изкачете се през тази пустиня и ще се изкачите в планината, И ще видите каква е земята и народа, обитаващ върху нея, дали е силен или слаб, дали са малко или много. И каква е земята, в която тези живеят, добра ли е или лоша, и какви са градовете, в които тези живеят, укрепени ли са или неукрепени. И каква е земята – тлъста или изтощена, има ли в нея дървета или не, и като устоите, ще вземете от плодовете на земята. А дните бяха пролетни дни, предвестници на грозде.

И след като се изкачиха, те изследваха земята от пустинята Син до Реоб, при влизането в Емат. И отидоха нагоре през пустинята и стигнаха до Хеврон, и там бяха Ахиман, и Сеси, и Теламин, поколенията на Енах, и Хеврон беше построен седем години преди Танин в Египет. И дойдоха до долината на гроздовете, и я изследваха, и отрязаха оттам клонка с един грозд на нея, и го вдигнаха на прътове, както и от нарове, и от смокини. И онова място те нарекоха Долина на грозда, заради грозда, който синовете на Израил отрязаха оттам. И те се върнаха оттам, след като изследваха земята след четиридесет дни.

И като отидоха, дойдоха при Мойсей и Аарон и при цялото събрание на синовете Израилеви в пустинята Фаран при Кадис, и им отговориха и на цялото събрание, и показаха плода на земята. И разказаха му, и казаха: Дойдохме в земята, в която ни изпрати, земя, течаща с мляко и мед, и това е плодът ѝ. Но народът, който обитава там, е смел, и градовете са укрепени, обградени със стени и много големи, и видяхме там поколението на Енах. И Амалик обитава в земята към юг, а хетееца, евееца, евусееца и амореица обитават в планинската местност, а ханаанееца обитава при морето и при реката Йордан. И Халеб успокои народа пред Мойсей, и каза му: Не, но като се изкачим, ще се изкачим и ще я наследим, защото ще можем да се справим с тях. И хората, които бяха отишли нагоре заедно с него, казаха: Не отиваме нагоре, защото не можем да отидем нагоре към този народ, защото той е по-силен от

нас. И те изнесоха смайващ доклад за земята, която бяха изследвали, към синовете на Израил, казвайки: Земята, през която минахме, за да я изследваме, е земя, която поглъща жителите си, и всички хора, които видяхме в нея, са мъже на голям ръст. И там видяхме гигантите, и бяхме пред тях като скакалци, но и така бяхме пред тях.

14

И цялото събрание вдигна глас, и народът плака цялата онази нощ. И всички синове Израилеви роптаеха срещу Мойсей и Аарон, и цялото събрание им каза, Да бяхме умрели в египетската земя или в тази пустиня! И защо Господ ни въвежда в тази земя, за да паднем във война? Жените ни и децата ни ще бъдат плячка. Сега следователно по-добре е да се върнем в Египет. И казаха един на другия: Да си изберем водач и да се върнем в Египет. И паднаха Мойсей и Аарон по лице пред цялото събрание на синовете на Израил.

Иисус, синът на Нави, и Халев, синът на Ефоний, от тези, които бяха съгледали земята, раздраха дрехите си И казаха към цялото събрание на синовете на Израил, като казваха: Земята, която изследвахме, е много, много добра. Ако Господ ни избере, Той ще ни въведе в тази земя и ще ни я даде – земя, която тече с мляко и мед. Но не ставайте бунтовници против Господа, а вие не се бойте от народа на

земята, защото те са храна за вас, защото времето им се е отдалечило от тях, а Господът е с нас, не се бойте от тях.

И цялото събрание каза да ги убият с камъни, и славата Господна се яви в облака над шатъра на свидетелството пред всички синове Израилеви. И каза Господ към Мойсей: До кога този народ ще Ме провокира и до кога няма да Ми вярват въпреки всички знамения, които извърших сред тях? Ще ги поразя със смърт и ще ги унищожа, и ще направя теб и дома на баща ти голям народ, много по-голям от този. И каза Мойсей към Господа, и ще чуе Египет, че ти изведе с твоята сила този народ измежду тях. Но и всички живеещите на тази земя са чули, че Ти си Господ сред този народ, Ти, Който се виждаш очи в очи, Господи, и облакът Ти стои над тях, и в облачен стълб Ти вървиш пред тях денем, и в огнен стълб нощем. И ще унищожиш този народ като един човек, и народите, които са чули твоето име, ще кажат: Понеже Господ не можа да въведе този народ в земята, която им се закле, Той ги повали в пустинята. И сега нека бъде възвисена силата Ти, Господи, както си казал, думайки, Господ е търпелив и изобилен в милост, и истински, отнемащ беззакония, неправди и грехове, но с очистване няма да очисти виновния, въздаващ греховете на бащите върху децата до третото и четвъртото поколение. Прости греха на този народ според голямата Си милост, както си бил милостив към тях от Египет до сега.

И Господ каза на Мойсей: Милостив съм към тях според

думата ти. Но живея аз и живо е името ми, и славата Господна ще напълни цялата земя. Защото всички мъже, които видяха славата ми и знаменията, които извърших в Египет и в пустинята, и ме изпитаха десет пъти, и не послушаха гласа ми, Наистина те няма да видят земята, която се заклех на бащите им, но децата им, които са с мен тук, които не знаят добро нито зло, всеки по-млад и неопитен – на тях ще дам земята, а всички, които ме предизвикаха, няма да я видят. Но слугата ми Халев, защото друг дух е в него и ме последва, ще го въведа в земята, в която той влезе, и потомството му ще я наследи. Но Амалик и Ханаанецът обитават в долината, утре обърнете се и тръгнете към пустинята, по пътя към Червено море.

И Господ каза на Мойсей и Аарон: До кога ще търпя това зло събрание? Роптанието на синовете Израилеви, което те роптаха пред мене относно вас, чух. Казах им: Жив съм аз, казва Господ, наистина, по начина, по който сте говорили в ушите ми, така ще постъпя с вас. В тази пустиня ще паднат телата ви и цялото ви множество, и преброените ви от двадесетгодишна възраст и нагоре, колкото роптаха против мене. Ако вие ще влезете в земята, върху която простирах ръката си, за да ви населя в нея, освен Халев, син Ефониев, и Исус Навиев. И децата, за които вие казахте, че ще бъдат за плячка, тях ще въведа в земята, и те ще наследят земята, от която вие се отвърнахте. И вашите крайници ще паднат в тази пустиня. Синовете ви обаче ще скитат в пустинята четиридесет години и ще носят наказание за вашето

блудство, докато телата ви не бъдат изтребени в пустинята. Според броя на дните, колкото разузнавахте земята - четиридесет дни, ден за година - ще носите греховете си четиридесет години и ще познаете гнева на Моята ярост. Аз Господ говорих, наистина така ще направя на това зло събрание, което се е събрало против мене: в тази пустиня ще бъдат изтребени и там ще умрат.

И хората, които Мойсей изпрати да съгледат земята, и след като пристигнаха, роптаха против нея пред събранието, като изнесоха зли думи относно земята, И умряха мъжете, които говориха зло против земята, чрез язвата пред Господа. И Иисус, син Науин, и Халев, син Иефониин, оцеляха от онези хора, които бяха отишли да съгледат земята. И Мойсей говори тези думи към всички синове Израилеви, и народът скърбеше твърде много.

И като станаха рано сутринта, отидоха нагоре към върха на планината, казвайки: Ето, ние ще отидем нагоре към мястото, което Господ каза, защото съгрешихме. И каза Мойсей: Защо вие престъпвате словото Господне? Това няма да ви донесе успех. Не отивайте нагоре, защото Господ не е с вас, и ще паднете пред лицето на враговете си. Защото амаликецът и ханаанецът са там пред вас, и ще паднете от меч, понеже се отвърнахте, непокорявайки се на Господа, и Господ няма да бъде с вас. И след като се принудиха, те се изкачиха на върха на планината, но ковчегът на завета Господен и Мойсей не се помръднаха от лагера. И слезе

Амалик и хананеецът, който живееше в онази планина, и обърнаха ги, и ги поразиха до Хорма, и се върнаха в лагера.

15

И Господ каза на Мойсей, като му рече: Говори на синовете Израилеви, И ще кажеш към тях: Когато влезете в земята, в която ще живеете и която аз ви давам, И ще принесеш всеизгаряния на Господа, цялостно всеизгаряне или жертва, за да изпълниш обет, или доброволно приношение, или на вашите празници, за да направиш благоухание на Господа, било то от говедата, или от овцете. И този, който принася дара си на Господа, ще донесе жертва от фина брашно - една десета от ефа, размесена с масло - една четвърта от ин. И вино за възлияние, четвъртата част от ин, ще принесете при цялото всеизгаряне или при жертвата; за едното агне ще направиш толкова - принос с благоухание, приятна миризма на Господа. И за овена, когато го принасяте като всеизгаряне или като жертва, ще направиш жертвоприношение от фино брашно - две десети, смесено с масло, третата част от ин, И вино за възлияние, третата част от хина, ще принесете като благоухание на Господа.

Ако направите от говедата всеизгаряне или жертва, за да възвеличите обет, или благодарствена жертва на Господа, И ще донесе върху теленцето жертва от фина брашно - три десети, смесена в масло, половин хин. И вино за възлияние

– половината от хин, принос с благоуханна миризма на Господа.

Така ще направиш за едното теле, или за едния овен, или за едното агне от овцете или от козите, Според броя на онези, които ако направите, така ще направите за всеки един, според броя им.

Всеки местнороден ще направи така, за да принесе такива приношения в мирис на благоухание на Господа. Ако обаче пришелец се прибави към вас в земята ви, или който би се появил сред вас в поколенията ви, и принесе жертва с благоухание на Господа, по начина, по който вие правите, така ще направи и събранието пред Господа.

Един закон ще бъде за вас и за пришелците, които живеят сред вас, вечен закон за поколенията ви; както вие, така и пришелецът ще бъде пред Господа. Един закон ще бъде и едно право ще бъде за вас и за чужденеца, който пребивава сред вас.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на синовете на Израил и ще им кажеш: когато влизате в земята, в която аз ви въвеждам, И ще бъде, когато ядете от хлябовете на земята, да отделите принос на Господа, първи плодове от тестото ви. Хляб ще отделите като принос, както принос от хармана, така ще го отделите, Първи плодове от тестото ваше ще дадете на Господа като принос в поколенията

ваши.

Когато обаче прегрешите и не изпълните всички тези заповеди, които Господ говори на Мойсей, Както заповяда Господ към вас чрез ръката на Мойсей, от деня, в който заповяда Господ към вас, и занапред в поколенията ваши И ще бъде, ако от очите на събранието се случи неволно, цялото събрание ще принесе едно теле от говедата, без недостатък, за всеизгаряне, за мирис на благоухание на Господа, и жертвата му, и възлиянието му според наредбата, и един козел от козите за грях. И свещеникът ще изкупи цялата община на синовете на Израил, и ще им бъде простено, защото е непреднамерено, и те донесоха дара си като принос на Господа за греха си пред Господа, за непреднамерените си прегрешения. И ще бъде простено на цялото събрание на синовете Израилеви и на чужденеца, който пребивава между вас, защото на целия народ е непреднамерено.

Ако една душа съгреши неволно, ще принесе една едногодишна коза за грях. И свещеникът ще изкупи душата, която е съгрешила неволно и е съгрешила непреднамерено пред Господа, да я изкупи. За туземеца сред синовете Израилеви и за чужденеца, който пребивава между тях, един закон ще бъде за тях, за този, който направи нещо неволно.

И душата, която действа с арогантност от туземците или от

пришълците, този провокира Бога, онази душа ще бъде унищожена от народа си, Защото словото на Господа презря и заповедите Му разруши, ще бъде напълно унищожена онази душа, грехът ѝ е в нея.

И синовете Израилеви бяха в пустинята и намериха мъж, който събираше дърва в съботния ден. И доведоха него намерилите го събиращ дърва в деня на съботата при Мойсей и Аарон, и при цялото събрание на синовете на Израил. И те го затвориха, защото не бяха решили какво да направят с него. И Господ говори към Мойсей, казвайки: Със смърт нека бъде умъртвен този човек, убийте го с камъни, цялото събрание. И цялото събрание го изведе вън от лагера, и цялото събрание го замери с камъни вън от лагера, както заповяда Господ на Мойсей.

И Господ каза на Мойсей, като му рече: Говори на синовете на Израил и ще им кажеш, и нека си направят ресни върху краищата на дрехите си за поколенията си, и ще поставите върху ресните на краищата синя нишка. И ще бъде на вас в ресните, и ще ги видите, и ще си спомните всички заповеди на Господа, и ще ги изпълните, и няма да бъдете отклонени след вашите мисли и след очите, с които вие блудствате след тях, така че да си спомните и да изпълните всички мои заповеди. И ще бъдете свети на вашия Бог. Аз съм Господ, вашият Бог, Който ви изведе от земята Египетска, за да бъда ваш Бог, Аз съм Господ, вашият Бог.

16

И говори Коре, син на Исаар, син на Каат, син на Леви, и Датан и Авирон, синове на Елиав, и Аун, син на Фалет, син на Рувим, И възстанаха пред Мойсей, и мъже от синовете Израилеви, петдесет и двеста, водачи на събранието, свикани на съвет, и мъже именити. Събраха се срещу Мойсей и Аарон и казаха: Стига ви вече, защото цялото събрание, всички са свети, и сред тях е Господ, и защо се издигате над събранието Господне? И когато чу, Мойсей падна по лице. И говори към Коре и към цялата негова общност, казвайки: Бог посети и позна своите и светите, и ги приближи към себе си, и които избра за себе си, тях приближи към себе си. Това направете, вземете за себе си кадилници, Коре и цялото негово събрание, И поставете на тях огън, и поставете на тях тамян пред Господа утре, и ще бъде мъжът, когото Господ е избрал, този свят. Нека ви бъде достатъчно, синове Левиеви. И Мойсей каза на Коре: Слушайте ме, синове Левиеви. Не е ли малко това за вас, че Бог Израилев ви отдели от събранието на Израил и ви приближи към Себе Си, за да служите службите на шатъра Господен и да стоите пред шатъра, за да им служите? И той те приближи до себе си и всичките ти братя, синовете на Левий, заедно с теб, а вие търсите и свещенството? Така ти и цялата твоя събрана към Бога общност, а Аарон кой е, че роптаете против него?

И Мойсей изпрати да повика Датан и Авирон, синовете на Елиав, и те казаха: Няма да дойдем. Не е ли малко това, че ти ни изведе в земя, течаща с мляко и мед, за да ни убиеш в пустинята, и че ти владееш над нас? Владетел ли си? Ти ли ни въведе в земя, течаща с мляко и мед, и ни даде наследство от поле и лозя? Очите на онези хора ли би изкълвал? Не възлизаме. И Мойсей беше много наскърбен, и каза към Господа: Не обръщай внимание на жертвата им, не съм взел нищо желано от тях, нито съм обидил някого от тях. И каза Мойсей към Коре: Освети събранието си и бъдете готови пред Господа - ти, Аарон и те - утре, И вземете всеки своята кадилница и ще поставите върху тях тамян, и ще принесете пред Господа всеки своята кадилница – двеста и петдесет кадилници, и ти, и Аарон, всеки своята кадилница.

И всеки взе кадилницата си, и те положиха огън върху тях, и хвърлиха тамян върху тях, и застанаха при вратите на шатъра на свидетелството Мойсей и Аарон. И Коре събра срещу тях цялото си събрание при вратата на шатъра на свидетелството, и славата Господна се яви на цялото събрание. И Господ говори на Мойсей и Аарон, като каза: Отделете се от сред това събрание, и ще ги изтребя веднага. И паднаха по лице и казаха: Боже, Боже на духовете и на всяка плът, ако един човек е съгрешил, ще бъде ли гневът на Господа върху цялото събрание? И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на събранието, като кажеш: оттеглете се наоколо от събранието на Корей.

И Мойсей възстана, и отиде към Датан и Авирон, и всички старейшини на Израил отидоха заедно с него. И говори към събранието, казвайки: Отделете се от шатрите на тези жестоки човеци и не докосвайте нищо от всичко, което е тяхно, за да не погинете заедно с тях в целия им грях. И отстъпиха от шатрата на Коре наоколо, и Датан и Авирон излязоха, и стояха при вратите на шатрите си, и жените им, и децата им, и багажът им.

И каза Мойсей: С това ще познаете, че Господ ме изпрати да извърша всички тези дела, че не действам от себе си. Ако тези умрат според смъртта на всички хора, ако и тяхната проверка бъде според проверката на всички хора, то не Господ ме е изпратил. Но или във видение ще покаже Господ, и земята, отворила устата си, ще ги погълне, и къщите им, и шатрите им, и всичко, колкото им принадлежи, и ще слязат живи в ада, и ще познаете, че тези човеци разгневиха Господа.

Когато спря да говори всички тези думи, земята под тях се разкъса. И земята се отвори, и погълна тях, и къщите им, и всички хора, които бяха с Коре, и добитъка им. И слязоха те живи в ада, заедно с всичко, което беше техно, и земята ги покри, и те загинаха отсред събранието. И целият Израил, който беше около тях, избяга от гласа им, защото казваха: Да не би някога земята да ни погълне. И огън излезе от Господа и погълна двестате и петдесет мъже, които принасяха тамян.

17

И каза Господ на Мойсей, И към Елеазар, сина на Аарон свещеника, вземете бронзовите кадилници от средата на изгорелите, и този чужд огън разпръснете там, защото осветиха кадилниците на тези грешници с душите си. И направи ги на бити плочи за покритие на олтара, защото бяха принесени пред Господа и бяха осветени, и станаха за знак на синовете на Израил. И взе Елеазар, синът на свещеника Аарон, бронзовите кадилници, които принесоха изгорелите, и ги добави като покритие на олтара Паметник за синовете на Израил, за да не се приближава никой чужденец, който не е от семето на Аарон, да полага тамян пред Господа, и да не бъде както Корей и неговото събрание, както Господ говори чрез Мойсей на него.

И синовете Израилеви роптаха на следващия ден срещу Мойсей и Аарон, казвайки: Вие убихте народа Господен. И стана, когато събранието се събираше против Мойсей и Аарон, че те се нахвърлиха върху шатъра на свидетелството, и облакът го покри, и славата Господня се яви. И влязоха Мойсей и Аарон пред шатъра на свидетелството. И Господ говори на Мойсей и Аарон, като каза: Отдалечете се от средата на това събрание, и ще ги изтребя наведнъж, и те паднаха по лице. И каза Мойсей към Аарон: Вземи кадилницата и сложи върху нея огън от жертвеника, и хвърли върху нея тамян, и занеси бързо в

стана, и направи умилостивение за тях, защото излезе гняв от лицето Господне, започнал е да унищожава народа. И Аарон взе, както му говори Мойсей, и изтича в събранието, и вече беше започнала язвата в народа, и наложи тамяна, и извърши умилостивение за народа. И застана между мъртвите и живите, и язвата спря. И мъртвите от поразата станаха четиринадесет хиляди и седемстотин, без мъртвите заради Корей. И Аарон се върна при Мойсей на входа на шатъра за свидетелство, и язвата спря.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на синовете на Израил и вземи от тях по един жезъл според бащините домове, от всички техни управници, според бащините им домове, дванадесет жезъла, и на всеки напиши името му върху жезъла му. И името на Аарон напиши върху жезъла на Леви, защото е един жезъл според племето на бащиния им дом, който ще дадат. И ще ги поставиш в шатъра на свидетелството, срещу свидетелството, където ще се открия на теб там. И ще бъде така, че човекът, когото избера, неговата пръчка ще покълне, и ще премахна от себе си роптанието на синовете Израилеви, с което те роптаят против вас.

И Мойсей говори на синовете на Израил, и всички техни началници му дадоха жезъл - по един жезъл на началник, според домовете на бащите им, дванадесет жезъла, и жезълът на Аарон беше между техните жезли. И Мойсей положи жезлите пред Господа в шатъра на свидетелството.

И на следващия ден стана така, че Мойсей и Аарон влязоха в шатъра на свидетелството, и ето жезълът на Аарон за дома на Леви покълна, и изнесе издънка, и разцъфтя с цветя, и произведе ядки. И изнесе Мойсей всички жезли от лицето Господне при всички синове Израилеви, и видяха, и взе всеки жезъла си.

И каза Господ към Мойсей: Сложи жезъла на Аарон пред свидетелствата за съхранение, като знак на синовете на непокорните, и нека престане роптанието им против мене, и да не умрат. И Мойсей и Аарон направиха, както Господ заповяда на Мойсей, така направиха. И синовете Израилеви казаха на Мойсей: Ето, ние сме изпепелени, загинахме, унищожени сме. Всеки, който се докосва до скинията на Господа, умира – дали ще умрем до край?

18

И каза Господ към Аарон, казвайки: Ти и синовете ти, и къщата на баща ти ще поемете греховете на светите неща, и ти и синовете ти ще поемете греховете на свещенството ви. И братята си от племето Леви, народа на баща си, доведи при себе си, и нека бъдат присъединени към теб, и нека ти служат, и ти и синовете ти с теб пред шатъра на свидетелството. И ще пазят твоите стражи и стражите на шатъра. Но към светите съдове и към жертвеника няма да се приближават, и няма да умрат нито те, нито вие. И те ще

бъдат присъединени към теб, и ще пазят стражата на шатъра на свидетелството, според всички служения на шатъра, и чужденецът няма да се приближи към теб. И ще пазите стражите на светите неща и стражите на жертвеника, и няма да има гняв сред синовете на Израил. И аз съм взел братята ви левитите от сред синовете на Израил като дар, даден на Господа, за да служат в служенията на шатъра на свидетелството. И ти, и синовете ти с теб, ще пазите свещенството ваше според всеки начин на олтара и отвътре на завесата, и ще служите служенията като дар на свещенството ваше, и чужденецът, който се приближава, ще умре.

И Господ говори към Аарон, и ето, аз дадох на вас пазенето на първите плодове от всички осветени на мен от синовете Израилеви; на теб дадох ги в почест, и на синовете ти след теб като вечен закон. И това нека бъде за вас от осветените свети неща на приношенията, от всички техни дарове, и от всички техни жертви, и от всяко техно престъпление, и от всички техни грехове, колкото дават обратно на мен от всички свети неща, на теб ще бъде и на твоите синове. В светото на светите ще ги ядете, всеки мъжки ще ги яде, ти и синовете ти, свети ще бъдат за теб.

И това ще бъде за вас първите плодове от техните дарове, от всички приношения на синовете Израилеви. На теб ги дадох и на синовете ти, и на дъщерите ти с теб, като вечен закон. Всеки чист в дома ти ще ги яде.

Всички първи плодове на масло и всички първи плодове на вино, първите плодове на зърното им, колкото и да дадат на Господа, на теб съм ги дал. Всички първи плодове от тяхната земя, колкото и да донесат на Господа, ще бъдат твои; всеки чист в твоята къща ще ги яде.

Всичко посветено сред синовете на Израил ще бъде твое. И всеки, който отваря утроба от всяка плът, колкото и да принасят на Господа, от човек до добитък, ще бъде твой, но първородните на човеците ще бъдат откупени с откуп, и първородните на нечистия добитък ще откупиш. И изкуплението му, от едномесечна възраст, оценката е пет сикъла, според светия сикъл, който е двадесет обола. Обаче първородните телета и първородните овце, и първородните кози няма да изкупиш, свети са, и кръвта им ще излееш към олтара, и тлъстината ще принесеш като принос за благоуханна миризма на Господа.

И месото ще бъде твое, както и гърдите на приношението, и според дясното рамо, ще бъде твое. Всяко приношение от светите неща, колкото и да отделят синовете на Израил на Господа, съм дал на теб и на синовете ти, и на дъщерите ти с теб като вечен закон; завет на вечна сол е това пред Господа, за теб и за потомството ти след теб.

И говори Господ към Аарон: В земята им няма да наследиш, и дял няма да имаш между тях, защото Аз съм твой дял и твое наследство сред синовете Израилеви.

И на синовете на Леви, ето, дал съм всяка десятина в Израил като наследство вместо техните служения, които те извършват като служение в шатъра на свидетелството. И синовете на Израил няма вече да приближават към шатъра на свидетелството, за да не навлекат върху си смъртоносен грях. И левитът сам ще служи в служението на шатъра на свидетелството, и те ще понесат греховете си, вечен закон за поколенията им, и сред синовете на Израил няма да наследят наследство. Защото десятъците на синовете Израилеви, колкото и да отделят на Господа като приношение, дадох на левитите в наследство. Заради това казах на тях: сред синовете Израилеви няма да наследят наследство.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: И на левитите ще говориш и ще кажеш към тях: Ако вземете от синовете Израилеви десятъка, който дадох вам от тях в наследство, то ще отделите вие от него принос на Господа, десятък от десятъка. И ще ви бъде зачетено вашето приношение като жито от хармана и като принос от линото. Така и вие ще отделите от всички приноси на Господа, от всички ваши десятъци, колкото и да получите от синовете Израилеви, и ще дадете от тях принос на Господа на свещеника Аарон. От всички ваши дарове ще отделите принос на Господа, от всички първи плодове - освещеното от тях. И ще кажеш към тях: когато вземете първите плодове от него, ще бъде зачетено на левитите като произведение от хармана и като произведение от лина. И вие ще го ядете на всяко място -

вие и вашите домове, защото това е вашата награда вместо вашите служения в шатъра на свидетелството. И няма да навлечете грях чрез него, когато отделите първите плодове от него, и светите неща на синовете Израилеви няма да осквернявате, за да не умрете.

19

И Господ говори на Мойсей и Аарон, като каза: Това е наредбата на закона, която Господ заповяда, казвайки: говори на синовете Израилеви, и нека вземат при теб червена юница без недостатък, която няма в себе си порок и на която не е бил сложен хомот. И ще я дадеш на свещеника Елеазар, и ще я изведат вън от лагера на чисто място, и ще я заколят пред него. И ще вземе Елеазар от кръвта ѝ, и ще поръси пред лицето на шатъра на свидетелството от кръвта ѝ седем пъти. И те ще я изгорят пред него, и кожата ѝ, и месото ѝ, и кръвта ѝ с изпражненията ѝ ще бъдат изгорени. И свещеникът ще вземе кедрово дърво, исоп и червена вълна, и ще ги хвърлят в средата на изгарянето на юницата.

И свещеникът ще изпере дрехите си и ще изкъпе тялото си с вода, и след това ще влезе в стана, и свещеникът ще бъде нечист до вечерта. И изгарящият я ще изпере дрехите си и ще изкъпе тялото си, и ще бъде нечист до вечерта. И чист човек ще събере пепелта на юницата и ще я сложи вън от лагера на чисто място, и тя ще бъде за събранието на

синовете Израилеви за запазване; вода за поръсване, очищение е. И този, който събира пепелта на юницата, ще изпере дрехите си и ще бъде нечист до вечерта, и това ще бъде за синовете на Израил и за пришелците, които пребивават с тях, вечен закон.

Този, който се докосне до умрял човек, ще бъде нечист седем дни. Този ще бъде очистен на третия ден и на седмия ден, и ще бъде чист, но ако не бъде очистен на третия ден и на седмия ден, няма да бъде чист. Всеки, който се докосва до умрял човек, ако умре и не бъде очистен, осквернява шатрата на Господа. Тази душа ще бъде унищожена от Израил, защото водата на поръсване не бе поръсена върху него. Той е нечист, още нечистотата му е в него. И това е законът: ако човек умре в къща, всеки, който влиза в къщата, и всичко, което е в къщата, ще бъде нечисто седем дни. И всеки отворен съд, който няма обвързана връзка върху него, е нечист. И всеки, който би докоснал върху лицето на полето убит, или мъртвец, или човешка кост, или гроб, седем дни ще бъде нечист.

И ще вземат за нечистия от пепелта на изгорената жертва за очистване и ще излеят върху нея жива вода в съд. И ще вземе исоп, и ще го потопи във водата чист мъж, и ще поръси върху къщата, и върху съдовете, и върху душите, колкото и да са там, и върху докоснатия човешка кост, или ранен, или умрял, или гроб. И чистият ще поръси върху нечистия в третия ден и в седмия ден, и той ще бъде

очистен в седмия ден, и ще изпере дрехите си, и ще се изкъпе с вода, и ще бъде нечист до вечерта. И човек, който би се осквернил и не бъде очистен, ще бъде унищожена онази душа от средата на събранието, защото светите неща на Господа оскверни, защото вода на очистване не беше поръсена върху него, нечист е. И ще бъде за вас вечен закон, и онзи, който пръска вода за очистване, ще изпере дрехите си, и онзи, който се докосва до водата за очистване, ще бъде нечист до вечерта. И всичко, което докосне нечистият, ще бъде нечисто, и душата, която се докосва, ще бъде нечиста до вечер.

20

И дойдоха синовете Израилеви, цялото събрание, в пустинята Син, в първия месец, и народът остана в Кадес, и там умря Мариам, и там беше погребана. И нямаше вода за събранието, и те се събраха против Мойсей и Аарон. И народът роптаеше против Мойсей, казвайки: Дано бяхме умрели при унищожението на нашите братя пред Господа. И защо изведохте събранието Господне в тази пустиня, за да убиете нас и добитъка ни? И защо това? Вие ни изведохте от Египет, за да дойдем на това зло място, място, където не се сее, няма нито смокини, нито лозя, нито нарове, нито вода да пием.

И дойдоха Мойсей и Аарон от лицето на събранието при

вратата на шатъра на свидетелството, и паднаха по лице, и яви се славата Господня към тях. И Господ говори на Мойсей, казвайки: Вземи жезъла си и събери събранието – ти и Аарон, братът ти, и говорете към скалата пред тях, и тя ще даде водите си, и ще изнесете на тях вода от скалата, и ще напоите събранието и добитъка им. И взе Мойсей жезъла отпред Господа, както заповяда Господ. И събра Мойсей и Аарон събранието пред скалата, и каза към тях: Чуйте ме, непокорни! Не от тази скала ли ще изведем за вас вода? И като повдигна Мойсей ръката си, удари скалата с жезъла два пъти, и излезе много вода, и пи събранието, и добитъкът им. И каза Господ към Мойсей и Аарон, че не повярвахте да ме осветите пред синовете Израилеви, заради това вие няма да въведете това събрание в земята, която съм дал на тях. Това е водата на Противоречието, защото синовете Израилеви бяха хулени пред Господа, и Той беше осветен чрез тях.

И изпрати Мойсей пратеници от Кадес към царя на Едом, казвайки: Това казва брат ти Израил: Ти знаеш всичкия труд, който ни сполетя. И нашите бащи слязоха в Египет, и ние пребивавахме в Египет много дни, и египтяните ни злотретираха нас и нашите бащи. И извикахме към Господа, и Господ чу гласа ни, и като изпрати вестител, изведе ни от Египет, и сега сме в град Кадис при границите ти. Ще преминем през земята ти, няма да минаваме през полета, нито през лозя, нито ще пием вода от кладенеца ти. По царския път ще вървим, няма да се отклоняваме нито

надясно, нито наляво, докато не преминем границите ти. И Едом му каза: Няма да минеш през мене, а ако не, ще изляза срещу теб с война. И синовете на Израил му казват: Ще минем покрай планината, но ако пием от твоята вода - аз и моят добитък - ще ти платя. Това не е нищо особено, просто ще минем покрай планината. Той обаче каза: Няма да минеш през мен. И Едом излезе да го посрещне с голяма тълпа и със силна ръка. И Едом не искаше да позволи на Израил да мине през границите му, и Израил се отклони от него. И те заминаха от Кадес, и пристигнаха синовете Израилеви, цялото събрание, в планината Ор.

И каза Господ към Мойсей и Аарон в планината Ор, при границите на земята Едом, казвайки: Нека бъде прибавен Аарон към народа си, защото няма да влезете в земята, която дадох на синовете Израилеви, понеже Ме предизвикахте при водата на препирнята. Вземи Аарон и Елеазар, сина му, и изведи ги нагоре на планината Ор пред цялото събрание, И съблечи от Аарон роба му, и облечи Елеазар, сина му, и Аарон, след като бъде прибран, нека умре там. И Мойсей направи, както Господ му заповяда, и го възведе на планината Ор пред цялото събрание, И съблече на Аарон дрехите му, и облече с тях Елеазар, сина му, и умря Аарон на върха на планината, и слязоха Мойсей и Елеазар от планината. И видя цялата общност, че Аарон беше умрял, и плакаха за Аарон тридесет дни целият дом Израилев.

21

И ханаанският цар Арад, който живееше в пустинята, чу, че Израил дойде по пътя на Атареин, и воюва срещу Израил, и пленява някои от тях. И Израил се помоли с обет на Господа и каза: Ако ми предадеш този народ в ръцете ми, ще го унищожа напълно заедно с градовете му. И Господ чу гласа на Израил и предаде ханаанеца в ръцете му, и той го обрече на изтребление заедно с градовете му, и нарекоха името на онова място Проклятие.

И тръгнали от Хор, планината, по път към Червеното море, обиколиха земята на Едом, и народът се обезсърчи по пътя. И народът говореше против Бога и против Мойсей, казвайки: Защо това? Ти ни изведе от Египет, за да ни убиеш в пустинята? Защото няма хляб, нито вода, а душата ни се отврати от този безполезен хляб. И Господ изпрати в народа убиващите змии, и те хапеха народа, и много народ от синовете Израилеви умря. И след като народът дойде при Мойсей, казваха: Съгрешихме, защото говорихме против Господа и против теб. Помоли се, следователно, към Господа, и нека отстрани от нас змията. И Мойсей се помоли към Господа относно народа, и Господ каза на Мойсей: направи си змия и постави я на знак, и ще бъде така, че ако змия ухапе човек, всеки ухапан, който я види, ще живее. И Мойсей направи бронзова змия и я постави върху знак, и ставаше така, че когато змия ухапваше човек

и той погледнеше към бронзовата змия, оживяваше.

И синовете Израилеви заминаха и разположиха стан в Овот. И като дигнаха от Овот, разположиха стан в Ахалга отвъд пустинята, която е срещу Моав, към изток на слънцето. И оттам те тръгнаха и разположиха лагер в долината Заред. И от там, след като отпътуваха, разположиха стан отвъд Арнон в пустинята, която се простира от границите на аморейците, защото Арнон е граница на Моав, между Моав и аморейците. Затова се казва в книгата: Войната на Господа запали Захав и потоците на Арнон. И потоците определи да засели Ер, и прилежи към границите на Моав.

И оттам кладенецът, този кладенец, за който Господ каза на Мойсей: Събери народа и ще им дам вода да пият. Тогава Израил изпя тази песен за кладенеца: Започнете за него, кладенецо, Владетели го изкопаха, крале на народи го издълбаха в царството им, когато владееха. И от кладенеца в Мантанаеин, и от Мантанаеин в Наалиел, и от Наалиел в Бамот, и от Бамот в Янин, която е в равнината Моав, от върха на издялканото, което гледа към пустинята.

И изпрати Мойсей старейшини към Сион, царя на аморейците, с мирни думи, казвайки, Ще минем през твоята земя, ще вървим по пътя, няма да се отклоняваме нито към поле, нито към лозе, Няма да пием вода от твоя кладенец, ще вървим по царския път, докато преминем твоите граници. И Сихон не позволи на Израил да мине

през границите му, и събра Сихон всичките си хора, и излезе да се бие с Израил в пустинята, и дойде в Яса, и се изстрои срещу Израил. И Израил го порази с меч до смърт, и завладяха земята му, от Арнон до Явок, до синовете на Амон, защото Язир е границата на синовете на Амон. И Израил взе всички тези градове, и Израил се засели във всички градове на аморейците, в Есевон и във всички граничещи с него. Защото Есевон е град на Сион, царя на аморейците, и той воюва по-рано срещу царя на Моав, и взеха цялата негова земя, от Ароир до Арнон. Заради това онези, които говорят в гатанки, ще кажат: Елате в Есевон, за да бъде построен и устроен градът на Сион, Защото огън излезе от Есевон, пламък от града Сион, и изяде до Моав, и погълна стълбовете на Арнон. Горко ти, Моав! Загина, народе Хамос! Синовете им бяха предадени да бъдат запазени, а дъщерите им станаха пленници на царя на аморейците Сихон. И семето им ще погине, Есевон до Даивон, и жените още разпалиха огън върху Моав.

Засели се Израил във всички градове на аморейците. И Мойсей изпрати да съгледат Язер, и те го завзеха, и селата му, и изгониха амореева, който обитаваше там. И след като се завърнаха, отидоха нагоре по пътя към Васан, и излезе Ог, царят на Васан, да ги посрещне, и целият негов народ за война в Едраин. И каза Господ към Мойсей: Не се бой от него, защото в ръцете ти съм предал него и целия негов народ, и цялата негова земя, и ще постъпиш с него както постъпи със Сион, царя на аморейците, който живееше в

Есевон. И удариха него и синовете му, и всичките му хора, докато не оставиха от него оцелял, и наследиха земята му.

22

И синовете на Израил, след като тръгнаха, разположиха лагер на запад от Моав при Йордан срещу Ерихон. И като видя Балак, син Сепфоров, всичко, което Израил направи на амореева, И Моав се уплаши много от народа, защото те бяха многобройни, и Моав почувства отвращение от лицето на синовете на Израил. И каза Моав на съвета на старейшините на Мадиам: Сега това събрание ще оближе всички около нас, както телето оближе зелените неща от полето. А Валак, син на Сепфор, цар на Моав, беше в онова време. И изпрати пратеници към Валаам, син Веоров, във Фатура, който е при реката на земята на синовете на народа му, да го повика, казвайки: Ето, народ излезе от Египет, и ето, покри лицето на земята, и този седи, държейки се до мен. И сега ела тук и прокълни за мен този народ, защото той е по-силен от нас, дано можем да ги поразим и да ги изгоня от земята, защото зная, че които ти благословиш, са благословени, и които ти проклънеш, са проклети. И отиде съветът на старейшините на Моав и съветът на старейшините на Мадиам с гаданията в ръцете си, и дойдоха при Валаам, и му казаха думите на Валак. И каза към тях: Пренощувайте тук тази нощ, и ще ви отговоря какво би ми говорил Господ. И останаха владетелите на

Моав при Валаам.

И дойде Бог при Валаам, и каза му: Какви са тези хора при теб? И каза Балаам към Бога: Балак, син Сепфоров, цар на Моав, изпрати ги при мен и каза, Ето, народ е излязъл от Египет и е покрил лицето на земята, и той седи до мен, и сега ела, прокълни ми го, дано мога да го поразя и да го изгоня от земята. И Бог каза на Балаам: Няма да отидеш с тях, нито ще прокълнеш народа, защото той е благословен. И като стана Валаам сутринта, каза на управниците на Валак: Върнете се при господаря си, защото Бог не ми позволява да отида с вас. И като станаха управителите на Моав, дойдоха при Валак и казаха: Валаам не иска да дойде с нас.

И Балак добави още да изпрати повече управници, и по-почитани от тези. И дойдоха при Валаам и му казаха: Това казва Валак, синът на Сепфор: моля те, не се поколебай да дойдеш при мене. Защото ще те почета с почести и каквото и да кажеш, ще направя за теб, и ела, прокълни ми този народ. И отговори Валаам, и каза на управителите на Валак: Ако Валак ми даде дома си пълен със сребро и злато, няма да мога да престъпя словото на Господа Бога, да направя нещо малко или голямо по своя ум. И сега останете тук и вие тази нощ, и ще узная какво още ще ми каже Господ. И дойде Бог при Валаам през нощта, и каза му: Ако тези хора са дошли да те повикат, стани и иди с тях, но само словото, което ще ти говоря, това ще вършиш.

И като се изправи Валаам сутринта, оседла магарето си и отиде с владетелите на Моав. И Бог се разгневи в гняв, защото той отиде, и пратеникът на Бог възстана да му противостои, и той беше възседнал магарето си, и двамата му слуги бяха с него. И като видя магарето вестителя Божи, стоящ на пътя, и меча изтеглен в ръката му, магарето се отклони от пътя и тръгна в полето, и той удари магарето с тоягата си, за да я насочи обратно на пътя.

И застана Божият вестител в браздите на лозето, с ограда отсам и ограда оттам, И като видя магарето вестителя на Бога, притисна се към стената и притисна крака на Валаам към стената, и той продължи още да я бие.

И вестителят на Бога продължи, и отишъл застана на тясно място, където не беше възможно да се отклони нито надясно, нито наляво. И като видя магарето вестителя Божи, то легна под Валаам, и Валаам се разгневи, и удряше магарето с пръта. И Бог отвори устата на магарето, и то казва на Валаам: Какво съм ти направила, че ме удари вече три пъти? И каза Валаам на магарето, че ти си ме осмяла, и ако имах меч в ръката, вече бих те пробол. И магарето казва на Валаам: Не съм ли аз твоето магаре, на което си яздил от младостта си до днешния ден? Дали някога съм постъпвала така с теб? А той каза: Не. Разкри но Бог очите на Валаам, и той вижда пратеника на Господ, противопоставил се в пътя, и меча, изтеглен в ръката му, и наведе се, и се поклони с лицето си. И каза му ангелът Божи:

Защо удари магарето си този трети път? И ето, аз излязох да те обвиня, защото пътят ти не е угоден пред мене, и магарето, като ме видя, се отклони от мене този трети път. И ако не беше отклонила, сега следователно теб щях да убия, а нея щях да запазя. И каза Валаам на ангела Господен: Съгреших, защото не знаех, че ти ми се противопоставяш на пътя, и сега, ако не ти е угодно, ще се върна. И каза ангелът Божи към Валаам: Иди с хората, но словото, което ако ти кажа, това пази да говориш. И отиде Валаам с владетелите на Валак.

И като чу Балак, че е дошъл Балаам, излезе да го посрещне в град Моав, който е на границите на Арнон, която е от частта на границите. И каза Балак към Балаам: Не изпратих ли към теб да те повикам? Защо не дойде при мен? Наистина не мога ли да те почета? И каза Валаам към Валак: Ето, дойдох при теб сега, но способен ли ще бъда да говоря нещо? Словото, което Бог вложи в устата ми, това ще говоря. И Валаам отиде с Валак, и дойдоха в градовете на селищата. И Балак жертва овце и телета, и изпрати на Валаам и на началниците, които бяха с него. И стана сутрин, и Балак взе Валаам, изведе го нагоре на стълба на Ваал, и показа му оттам някаква част от народа.

23

И Валаам каза на Валак: Построй ми тук седем жертвеници

и приготви ми тук седем телета и седем овена. И Балак направи по начина, по който Валаам му каза, и принесе теле и овен върху олтара. И каза Валаам към Валак: Застани при жертвата си, и аз ще отида, дали Бог ще ми се яви в среща, и словото, което ми покаже, ще ти обявя. И Валак застана при жертвата си. И Валаам отиде да попита Бога, и вървя направо, и Бог се яви на Валаам, и Валаам каза към Него: Седемте жертвеника приготвих и принесох теле и овен върху жертвеника. И Бог хвърли дума в устата на Валаам, и каза, като се обърна към Валак: Така ще говориш. И обърна се към него, и той стоеше над всеизгаряния си, и всички управители на Моав с него, и дойде Божият дух върху него. И като взе притчата си, каза: От Месопотамия ме повика Валак, цар на Моав, от планините на изток, казвайки: Ела, прокълни ми Яков, и ела, прокълни ми Израил. Как да прокълна този, когото Господ не проклина? Или как да прокълна този, когото Бог не проклина? Защото от върха на планините ще го видя и от хълмовете ще го наблюдавам, ето народът сам ще живее и между народите няма да бъде смятан. Кой е усъвършенствал семето на Яков и кой ще преброи родовете на Израил? Нека умре душата ми сред душите на праведните и нека стане семето ми като семето на тези.

И каза Балак към Балаам: Какво си ми направил? Повикал съм те да прокълнеш враговете ми, а ето че си ги благословил. И каза Валаам към Валак: Не това ли, което Бог вложи в устата ми, ще пазя да говоря? И каза към него

Балак: Дойди още с мене на друго място, откъдето няма да го видиш оттам, а само някаква част от него ще видиш, но всички няма да видиш, и проклени ми го оттам.

И го заведе на полска наблюдателница, на върха на издялано място, и построи там седем жертвеника, и принесе теле и овен на жертвеника. И каза Валаам към Валак: Застани при жертвите си, а аз ще отида да попитам Бога. И Бог срещна Валаам, и вложи дума в устата му, и каза: Върни се към Валак и тези неща ще говориш. И обърна се към него, и той стоеше при всеизгарянето си, и всички управители на Моав бяха с него, и Валак му каза: Какво говори Господ? И като взе притчата си, каза: Стани, Валак, и слушай, вслушай се, свидетелю, сине Сепфоров. Не като човек е Бог, за да излъже, нито като човешки син, за да бъде заплашен. Той каза ли нещо и няма ли да го направи? Говори ли и няма ли да го изпълни? Ето, предприел съм да благославям, ще благословя и няма да обърна назад. Няма да има труд в Яков, нито ще бъде видян труд в Израил. Господ, неговият Бог, е с него, славата на управителите е в него. Бог, който го изведе от Египет, като слава на еднорог за него. Защото няма гадание в Яков, нито пророчество в Израил; в определеното време ще бъде казано на Яков и на Израил какво ще изпълни Бог. Ето народ като лъвче ще се издигне и като лъв ще се възгордее, няма да заспи докато изяде лов и изпие кръвта на ранените.

И каза Балак към Балаам: Нито с проклятия да прокълнеш

него за мен, нито благославяйки да го благословиш. И в отговор Валаам каза на Валак: Не говорих ли ти, казвайки: Словото, което Бог говори, това ще направя? И каза Балак към Балаам: Ела, да те заведа на друго място, ако угоди на Бога, и прокълни го за мен оттам. И Балак взе Валаам на върха на Фогор, който се простира към пустинята. И каза Валаам на Валак: Построй ми тук седем олтара и приготви ми тук седем телета и седем овни. И Балак направи, както му каза Валаам, и принесе теле и овен на олтара.

24

И като видя Валаам, че е угодно пред Господа да благославя Израил, не отиде според обичая си на среща с предзнаменованията и обърна лицето си към пустинята. И като вдигна Валаам очите си, вижда Израил, разположен на стан според племената, и дойде върху него Божият дух. И като взе притчата си, каза: Говори Валаам, синът на Веор, говори човекът, който истински вижда, Казва чуващият думите на Силния, който видение на Бог видя в сън, разкрити са очите му. Колко хубави са домовете ти, Яков, шатрите ти, Израил, Като засенчени долини и като градини при река, и като шатри, които Господ разпъна, и като кедри при води. Ще излезе човек от семето му и ще владее много народи, и царството на Гог ще бъде възвисено, и царството му ще се увеличи. Бог го изведе от Египет, като славата на еднорог за него, ще изяде народите на враговете си и ще

изсмуче мозъка от дебелите им части, и със стрелите си ще прострели врага. Легнал се, отпочина си като лъв и като лъвче – кой ще го вдигне? Тези, които те благославят, са благословени, и тези, които те проклинат, са проклети.

И Балак се разгневи на Балаам, и изплесна с ръце, и каза Балак към Балаам: Повикал съм те, за да прокълнеш врага ми, и ето, благославяйки си благословил вече трети път. Сега следователно бягай на твоето място; казах, че ще те почета, но сега Господ те лиши от славата. И каза Валаам на Валак: Нима не говорих и на пратениците ти, които изпрати при мене, като казах, Ако Балак ми даде дома си пълен със сребро и злато, няма да мога да престъпя словото Господне, за да направя нещо добро или зло от себе си; каквото каже Бог, това ще кажа. И сега, ето, аз ще отида на моето място; ела, ще те съветвам какво ще направи този народ на твоя народ в края на дните.

И като взе притчата си, каза:

Казва Балаам, син Беоров, казва той, човекът, който истински вижда, чуващ думите на Бога, знаещ знанието от Всевишния, и видението на Бога видял в сън, разкрити са очите негови. Ще му покажа, но не сега, ще благословя, но не приближава. Ще изгрее звезда от Яков, ще се издигне човек от Израил и ще разтроши водачите на Моав, и ще ограби всички синове на Сет. И Едом ще бъде наследство, и Исав, врагът му, ще бъде наследство, а Израил действа със

сила. И ще се издигне от Яков, и ще унищожи оцелелия от града. И като видя Амалик, и като взе притчата си, каза: Начало на народите е Амалик, и семето им ще погине. И като видя кенееца и произнесе притчата си, каза: Силно е жилището ти, и ако поставиш в скалата гнездото си, И ако на Беор стане гнездо на хитрост, асирийците ще те пленят. И като видя Ог, и като взе притчата си, каза: О, о, кой ще живее, когато Бог постави тези неща? И ще излезе от ръката на Китиаим, и ще измъчват Асирия, и ще измъчват евреите, и те единодушно ще погинат. И като се изправи, Валаам отиде и се върна на своето място, а Валак отиде при себе си.

25

И Израил се засели в Сатеин, и народът се оскверни, блудствувайки с дъщерите на Моав. И те ги призваха на жертвоприношенията на техните идоли, и народът яде от техните жертвоприношения, и се поклониха на техните идоли. И Израил се предаде на Ваал Фегор, и Господ се разгневи силно на Израил. И каза Господ на Мойсей: Вземи всички водачи на народа и екзекутирай ги пред Господа при слънцето, и гневът на яростта Господна ще се отвърне от Израил. И каза Мойсей на племената Израил: Убийте всеки свой собствен, който е бил посветен на Ваал-фегор. И ето, човек от синовете на Израил дойде и доведе брат си при мадиамката пред Мойсей и пред цялата общност на синовете на Израил, а те плачеха при вратата на шатъра на

свидетелството. И като видя Финеес, син на Елеазар, син на Аарон свещеника, възстана от средата на събранието и взе копие в ръката си, Влезе след израилтянина в шатъра и прониза и двамата - израилтянина и жената през утробата ѝ, и язвата престана от синовете на Израил. И станаха мъртвите от язвата двадесет и четири хиляди.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Финеес, син на Елеазар, син на Аарон свещеника, спря гнева ми от синовете на Израил, като ревнува с моята ревност сред тях, и не унищожих синовете на Израил в ревността си. Така казах: Ето, аз му давам завет на мир, И ще бъде на него и на семето му след него завет за вечно свещенство, защото ревнува за Бога си и извърши изкупление за синовете Израилеви. Името на човека, израилтянина, който беше ударен заедно с мадиамката, беше Замбри, син на Салмон, управител на дома на семейството на Симеон. И името на мадиамката жена, която беше ударена, беше Хасби, дъщеря на Сур, управител на народа Оммот от дома на семейството на мадиамците.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на синовете Израилеви, казвайки, Бъдете враждебни към мадианците и ги ударете, защото те сами са враждебни към вас с измама, с която ви измамват заради Фогор и заради Хасби, дъщерята на владетеля на Мадиам, тяхната сестра, която беше ударена в деня на удара заради Фогор.

26

И след ударът Господ говори на Мойсей и на свещеника Елеазар, казвайки: Вземи началото на цялата конгрегация на синовете Израилеви от двадесет години и нагоре според бащините им домове, всеки който излиза да воюва в Израил.

И говориха Мойсей и Елеазар свещеникът в Аравот Моавски при Йордан срещу Йерихон, казвайки: от двадесет години и нагоре, по начина, по който заповяда Господ на Мойсей, и синовете Израилеви, които излязоха от Египет Рувим, първородният на Израил; синовете на Рувим: Енох и народът на Енох, на Фалу - народът на Фалуй. На Асрон – народът на Асронеи, на Харми – народът на Харми. Тези са народите на Рувим, и преброяването им стана четиридесет и три хиляди седемстотин и тридесет.

И синовете на Фалу: Елиав. И синовете на Елиаб: Намуел, и Датан, и Абирон, тези призовани на събранието, тези са онези, които се възстанаха против Мойсей и Аарон в събранието на Корей, при възстанието против Господа. И земята отвори устата си, погълна ги заедно с Коре, при смъртта на неговото събрание, когато огънят изпояде двестате и петдесет души, и те станаха за знак, Но синовете на Корей не умряха.

И синовете на Симеон, народът на синовете на Симеон: на Намуил - народът Намуилски, на Ямин - народът Ямински, на Яхин - народът Яхински, На Зара – народът зарайски, на Саул – народът саулски. Тези са народите на Симеон от тяхното преброяване, двадесет и две хиляди и двеста.

Синовете на Юда бяха Ир и Онан, и Ир и Онан умряха в земята Ханаан. И станаха синовете на Юда според родовете им: на Шилом - родът на шилонците, на Фарес - родът на фаресците, на Зара - родът на зараитците. И синовете на Фарес станаха: на Асрон - народът Асронитски, на Иамун - народът Иамунитски. Тези са народите на Юда според тяхното преброяване: седемдесет и шест хиляди и петстотин.

И синовете на Исахар според клановете им: на Тола - народът на толаитите, на Фуа - народът на фуаитите, На Иасув - народът иасувският, на Самрам - народът самрамският. Тези са народите на Исахар от тяхното преброяване, шестдесет и четири хиляди и четиристотин.

Синовете на Завулон според кланове им: на Саред – народът на саредитите, на Алон – народът на алонитите, на Алел – народът на алелитите. Тези са народите на Завулон от тяхното преброяване, шестдесет хиляди и петстотин.

Синовете на Гад според родовете им: от Сафон – родът на сафонитите, от Аги – родът на агитите, от Суни – родът на

сунитите, На Азене, народът на Азене, на Ади, народът на Ади, На Арод, народът Ароади; на Ариел, народът Ариели. Тези са народите на синовете на Гад според тяхното преброяване: четиридесет и четири хиляди и петстотин.

Синовете на Асир според техните кланове: от Ямин – кланът на яминците, от Йесу – кланът на йесуитците, от Бариа – кланът на бариаитците. На Кобер - народът Коберски, на Мелхиел - народът Мелхиелски. И името на дъщерята на Асир, Сара. Тези са народите на Асир от тяхното преброяване, четиридесет и три хиляди и четиристотин.

Синовете на Йосиф според техните кланове: Манасия и Ефраим.

Синовете на Манасия. На Махир – народът Махиритски, и Махир роди Галаад, на Галаад – народът Галаадитски. И тези са синовете на Галаад: Ахиезер, народът на ахиезеритите; на Хелег, народът на хелегитите. На Есриил - народът Есриилски, на Сихем - народът Сихемски, На Симаер - народът симаерски, и на Офер - народът оферски. И на Салпаад, син на Офер, не се родиха синове, а дъщери, и ето имената на дъщерите на Салпаад: Мала, Ноуа, Егла, Мелха и Терса. Тези са народите на Манасия от тяхното преброяване, петдесет и две хиляди и седемстотин.

И тези са синовете на Ефраим: на Сутала - народът Суталан, на Танах - народът Танахи. Тези са синовете на Сутала, на

Еден, народът на Едени. Тези са народите на Ефраим от тяхното преброяване, тридесет и две хиляди и петстотин, тези са народите на синовете на Йосиф според техните народи.

Синовете на Вениамин според родовете им: на Вале - родът на валитите, на Асувир - родът на асувиритите, на Яхиран - родът на яхиранитите.

На Софан, софанският народ. И синовете на Бале станаха Адар и Ноеман; на Адар – народът Адари, и на Ноеман – народът Ноемани. Тези са синовете на Вениамин според родовете им от тяхното преброяване, тридесет и пет хиляди и петстотин.

И синовете на Дан според родовете им: от Саме - родът на самеитите; тези са родовете на Дан според родовете им. Всички народи на самейците според тяхното преброяване, шестдесет и четири хиляди и четиристотин.

Синовете на Нефтали според родовете им: на Асиел, родът Асиели; на Гауни, родът Гауни. На Йесер - народът Йесери, на Селем - народът Селеми. Тези са народите на Нефталим от тяхното преброяване, четиридесет хиляди и триста.

Това е преброяването на синовете на Израил: шестстотин хиляди и хиляда и седемстотин и тридесет.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: На тези ще бъде разделена земята, за да я наследяват според броя на имената. На по-многобройните ще увеличиш наследството, и на по-малобройните ще намалиш наследството им; на всеки, според както бяха преброени, ще бъде дадено наследството им. Чрез жребии ще бъде разделена земята по имена, според племената на бащите им ще наследят. Чрез жребий ще разделиш наследството им между многобройните и малобройните.

И синовете на Леви според родовете им: на Гедсон - родът Гедсонитски, на Каат - родът Каатитски, на Мерари - родът Мераритски. Тези са народите на синовете на Леви: народът на Лобени, народът на Хеброни, народът на Коре и народът на Муси, и Каат роди Амрам. Името на жената му беше Йохабед, дъщеря на Леви, която роди тях на Леви в Египет, и роди на Амрам Аарон и Мойсей, и Мариам, сестрата им. И станаха на Аарон Надаб, и Абиуд, и Елеазар, и Итамар. И умряха Надаб и Авиуд, когато принасяха чужд огън пред Господа в Синайската пустиня. И станаха от преброяването им двадесет и три хиляди, всеки от мъжки пол на един месец и нагоре, защото не бяха преброени заедно сред синовете Израилеви, понеже не им се даваше дял сред синовете Израилеви.

И това е преброяването на Мойсей и Елеазар, свещеника, които прегледаха синовете на Израил в Аравот Моавски, при Йордан срещу Ерихон. И между тези нямаше нито един

човек от прегледаните от Мойсей и Аарон, които прегледаха синовете Израилеви в пустинята Синай. Защото Господ им каза, че ще умрат в пустинята, и не остана от тях нито един, освен Халев, синът на Ефоний, и Исус, синът на Навий.

27

И приближиха се дъщерите на Салпаад, син на Офер, син на Галаад, син на Махир, от народа на Манасия, от синовете на Йосиф, и тези са имената им: Маала, и Ноуа, и Егла, и Мелха, и Терса, и застанали пред Мойсей, и пред Елеазар, свещеника, и пред управителите, и пред цялото събрание при вратата на шатъра на свидетелството, казват, Бащата ни умря в пустинята, и той не беше сред събранието на онези, които се събраха пред Господа в събранието на Корей, защото умря поради собствения си грях, и нямаше синове. Да не бъде заличено името на баща ни измежду народа му, защото няма син. Дайте ни владение сред братята на баща ни. И Мойсей доведе съда им пред Господа.

И Господ говори на Мойсей, Казвайки, правилно са говорили дъщерите на Салпаад. Дар ще дадеш на тях владение на наследство сред братята на техния баща и ще предадеш жребия на техния баща на тях. И на синовете на Израил ще говориш, Казвайки: ако човек умре и няма син, ще прехвърлите наследството му на дъщеря му. Ако обаче

няма дъщеря, ще дадете наследството на брат му. Ако обаче той няма братя, ще дадете наследството на брата на баща му. Ако обаче няма братя на баща му, ще дадете наследството на най-близкия му роднина от неговото племе, за да наследи това, което е негово, и това ще бъде за синовете Израилеви правило на съд, както заповяда Господ на Мойсей.

И каза Господ към Мойсей: Изкачи се на планината, която е отвъд Йордан, тази планина Навау, и виж земята Ханаан, която Аз давам на синовете Израилеви в притежание. И ще я видиш, и ще бъдеш прибран при народа си и ти, както беше прибран брат ти Аарон на планината Хор. Защото вие престъпихте словото ми в пустинята Син, когато събранието се противопостави, за да ме осветите, но не ме осветихте при водата пред тях – това е водата на противоречието в Кадис, в пустинята Син. И Мойсей каза на Господа, Нека Господ Бог на духовете и на всяка плът назначи човек над това събрание който ще излиза пред тях, и който ще влиза пред тях, и който ще ги извежда, и който ще ги въвежда, и няма да бъде събранието Господне като овце, които нямат овчар. И Господ говори на Мойсей, казвайки: Вземи при себе си Иисус, син Навиев, човек, който има дух в себе си, и ще положиш ръцете си върху него, И ще го поставиш пред свещеника Елеазар, и ще му заповядаш пред цялото събрание, и ще заповядаш относно него пред тях. И ще дадеш от славата си върху него, за да му се покорят синовете Израилеви. И пред Елеазар, свещеника,

ще застане, и ще го попитат за решението на показващите пред Господа; по неговата дума ще излизат и по неговата дума ще влизат той и синовете Израилеви единодушно, и цялото събрание.

И Мойсей направи, както му заповяда Господ, и като взе Исус, постави го пред свещеника Елеазар и пред цялото събрание, И положи ръцете си върху него, и го устави, както Господ заповяда на Мойсей.

28

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Заповядай на синовете Израилеви и ще им кажеш, казвайки: Даровете мои, приношенията мои, жертвите мои за благоуханна миризма ще спазвате да принасяте на Мене в празниците Ми. И ще кажеш към тях: тези са приношенията, които ще принасяте на Господа - агнета едногодишни, без порок, по две на ден за всеизгаряне, непрекъснато. Едното агне ще принесеш сутринта, а второто агне ще принесеш привечер.

И ще направиш десетата част от ефа фина брашно за жертва, размесена в масло, в четвъртата част от хин. Постоянно всеизгаряне, което стана на планината Синай, за благоуханна миризма на Господа. И неговото възлияние - четвъртата част от ин за едното агне, в светилището ще излееш възлияние от силна напитка на Господа, И второто

агне ще принесеш привечер, според жертвата му и според възлиянието му ще направите за благоуханна миризма на Господа. И в деня на съботите ще принесете два едногодишни агнета без порок и две десети от чисто брашно, смесено с масло, за жертва и възлияние, Всеизгаряне на съботи в съботите върху непрекъснатото всеизгаряне, и възлиянието негово.

И в новолунията ще принесете всеизгаряне на Господа: две телета от говеда и един овен, седем едногодишни агнета без порок, Три десети от фина брашно, смесено в масло, за едното теле, и две десети от фина брашно, смесено в масло, за единия овен, Десета част фина брашно, смесена с масло, за едно агне - жертва с благоуханен мирис, принос на Господа. Питейната жертва на тях ще бъде половината хин за едното теле и третата част от хин за едния овен. И четвъртата част от хин вино ще бъде за едното агне, това е всеизгарянето месец след месец през месеците на годината.

И един козел от кози за грях на Господа ще бъде принесен при постоянното всеизгаряне и неговото възлияние.

И в първия месец, на четиринадесетия ден на месеца, Пасха на Господа. И на петнадесетия ден на този месец е празник; седем дни ще ядете безквасен хляб. И първият ден ще бъде наречен свят за вас, никаква робска работа няма да вършите. И ще принесете всеизгаряния като принос на Господа: два телца от говеда, един овен, седем

едногодишни агнета; те ще бъдат без порок за вас. И тяхната жертва да бъде фино брашно, смесено с масло: три десети за едното теле и две десети за единия овен. Една десета ще направиш за всяко агне от седемте агнета. И един козел от козите за грях, за да се направи умилостивение за вас, Освен всеизгарянето, което се принася непрекъснато сутрин и което е постоянно всеизгаряне. Тези неща според тези неща ще правите всеки ден през седемте дни, дар принос за мирис на благоухание на Господа; при непрекъснатото всеизгаряне ще правиш възлиянието му. И седмият ден ще бъде наречен свят за вас, никаква робска работа няма да вършите в него.

И в деня на новите плодове, когато принесете нова жертва на Господа на седмиците, свято свещено събрание ще бъде за вас, никаква слугинска работа няма да вършите. И вие ще принесете всеизгаряния за благоуханна миризма на Господа: две телета от говеда, един овен, седем едногодишни агнета без порок. Жертвата им от фино брашно, смесено в масло: три десети за едното теле и две десети за единия овен. Десета част на всяко агне, на седемте агнета, И един козел от кози за грях, да се направи изкупление за вас, освен постоянното всеизгаряне. И жертвата им ще принесете на мен, без порок ще бъдат за вас, и възлиянията им.

29

И в седмия месец, на първия ден от месеца, свят събор ще бъде за вас, никаква слугинска работа няма да вършите, ден на тръбен звук ще бъде за вас. И ще принесете всеизгаряния за благоуханна миризма на Господа: едно теле от говедата, един овен и седем едногодишни агнета без недостатък. Жертвата им от фино брашно, смесено с масло, три десети за едното теле и две десети за единия овен, Десета част за всяко агне, за седемте агнета, И един козел от козите за грях, за да се направи умилостивение за вас, Освен всеизгарянията на новолунието, и жертвите им, и възлиянията им, и постоянното всеизгаряне, и жертвите им, и възлиянията им според предписанието им за благоухание на Господа.

И на десетия ден от този месец ще бъде за вас свято свикване, и ще измъчвате душите си, и никаква работа няма да вършите. И вие ще принесете всеизгаряния за благоуханна миризма на Господа, приноси на Господа: едно теле от говедата, един овен, седем едногодишни агнета - те ще бъдат без порок. Жертвата им от фино брашно, смесено с масло, три десети за едното теле и две десети за единия овен, Една десета за всяко от седемте агнета, И един козел от кози за грях, да се направи умилостивение за вас, освен това за греха на умилостивението, и непрекъснатото всеизгаряне, жертвата му и възлиянието му според предписанието, в благоухание на благовоние, принос на Господа.

И на петнадесетия ден на този седми месец ще бъде за вас свято свещено събрание, никаква слугинска работа не трябва да вършите, и празнувайте този празник на Господа седем дни. И ще принесете всеизгаряния като принос в мирис на благоухание на Господа, в първия ден тринадесет телци от говеда, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без порок ще бъдат. Жертвите им от фино брашно, смесено в масло: три десети за едното теле от тринадесетте телета и две десети за единия овен от двата овена, Една десета за всяко агне от четиринадесетте агнета, И един козел от кози за грях, освен непрекъснатото всеизгаряне, техните жертви и техните възлияния.

И на втория ден дванадесет телета, два овена, четиринадесет едногодишни агнета без порок. Жертвата им и възлиянието им за телците, и за овните, и за агнетата, според броя им, според предписанието за тях. и един козел от кози за грях, освен постоянното всеизгаряне, техните жертви и техните възлияния.

На третия ден единадесет телета, два овена, четиринадесет едногодишни агнета без недостатък. Жертвата им и възлиянието им за телците, и за овните, и за агнетата, според броя им, според предписанието за тях. И един козел от кози за грях, освен непрекъснатото всеизгаряне, техните жертви и техните възлияния.

На четвъртия ден десет телета, два овена, четиринадесет

годишни агнета без недостатък. Жертвоприношенията им и възлиянията им за телците, и за овните, и за агнетата според броя им, според предписанието за тях. И един козел от кози за грях, освен непрекъснатото всеизгаряне, техните жертви и техните възлияния.

На петия ден девет телета, два овни, четиринадесет едногодишни агнета без недостатък. Жертвоприношенията им и възлиянията им за телците, и за овните, и за агнетата според броя им, според предписанието за тях. И един козел от кози за грях, освен непрекъснатото всеизгаряне, техните жертви и техните възлияния.

На шестия ден осем телета, два овна, четиринадесет годишни агнета без порок. Жертвоприношенията им и възлиянията им за телците, и за овните, и за агнетата според числото им, според предписанието им. И един козел от кози за грях, освен непрекъснатото всеизгаряне, техните жертви и техните възлияния.

На седмия ден седем телета, два овена, четиринадесет годишни агнета без порок. Жертвоприношенията им и възлиянията им за телците, и за овните, и за агнетата, според числото им, според предписанието им. И един козел от кози за грях, освен непрекъснатото всеизгаряне, техните жертви и техните възлияния. И на осмия ден ще имате заключително събрание, никаква слугинска работа няма да вършите в него. И ще принесете всеизгаряния за

благоуханна миризма, приноси на Господа: едно теле, един овен, седем едногодишни агнета без порок. Жертвоприношенията им и възлиянията им за телето, за овена и за агнетата според числото им, според установения ред. И един козел от кози за грях, освен непрекъснатото всеизгаряне, техните жертви и техните възлияния.

Тези неща ще направите на Господа в празниците ваши, освен молитвите ваши и доброволните ваши приноси, и всеизгаряния ваши, и жертвите ваши, и възлиянията ваши, и благодарствените ваши жертви.

30

И Мойсей говори на синовете Израилеви според всичко, което Господ му заповяда. И говори Мойсей към началниците на племената на синовете Израилеви, казвайки: това е словото, което заповяда Господ. Човек, който би обещал обет на Господа, или се закълне с клетва, или се обвърже с обвързване относно душата си, няма да оскверни словото си – всичко, което излезе от устата му, ще изпълни. Ако обаче жена обещае обет на Господа, или се обвърже с обвързване в къщата на баща си в младостта си, И чуе баща ѝ молитвите ѝ и задълженията ѝ, които тя определи според душата ѝ, и баща ѝ мълчи, тогава ще застанат всички молитви нейни и всички задължения, които тя определи според душата ѝ, остават за нея. Ако

обаче бащата ѝ откаже в деня, когато чуе всички нейни молитви и задължения, които тя е определила според душата си, те няма да устоят, и Господ ще я очисти, защото бащата ѝ е отказал.

Ако обаче, след като е станала, се омъжи за мъж, и молитвите ѝ са върху нея според изричането на устните ѝ, които е определила според душата си, И ако мъжът ѝ чуе и мълчи в деня, в който чуе, тогава ще останат в сила всички нейни молитви и нейните задължения, които тя е определила за душата си, ще останат в сила. Ако обаче мъжът ѝ откаже в деня, когато чуе, всички нейни молитви и задължения, които тя е определила против душата си, няма да останат, защото мъжът ѝ е отказал, и Господ ще я очисти.

И обетът на вдовица и на изгонена жена, колкото и да обещае според душата си, ще остане за нея. Ако обаче в къщата на мъжа ѝ е обетът ѝ, или задължението върху душата ѝ с клетва, И ще чуе мъжът ѝ и ще мълчи пред нея, и няма да ѝ откаже, и ще устоят всички нейни молитви и всички нейни задължения, които тя определи според душата си, ще устоят според нея. Ако обаче мъжът ѝ отмени в деня, когато чуе, всичко, което излезе от устните ѝ според молитвите ѝ и според задълженията ѝ спрямо душата ѝ, няма да остане за нея, мъжът ѝ го отмени, и Господ ще я очисти. Всяка молитва и всяка клетва на връзка да навреди душата, мъжът ѝ ще установи за нея, и мъжът ѝ ще премахне. Ако обаче, като мълчи, остане мълчалив в този

ден след като чу, тогава ще потвърди всички нейни обети и задълженията, които са върху нея, ще ги потвърди, защото мълча в деня, когато чу. Ако обаче мъжът ѝ отмени след деня, в който е чул, то той ще понесе греха си. Тези са наредбите, които Господ заповяда на Мойсей, между мъж и жената му, и между баща и дъщеря в младост в бащиния дом.

31

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Отмъсти за синовете на Израил срещу мадианитяните, и след това ще бъдеш прибран при народа си. И Мойсей говори към народа, казвайки: Въоръжете мъже измежду вас и ги постройте в бойна редица пред Господа срещу Мадиан, за да отдадете отмъщението от Господа на Мадиан. Хиляда от всяко племе, хиляда от всяко племе, от всички племена на синовете на Израил, изпратете да се сражават. И те преброиха от хилядите на Израил по хиляда от всяко племе – дванадесет хиляди, въоръжени за бой. И изпрати ги Мойсей, по хиляда от всяко племе, по хиляда от всяко племе, заедно с войската им, и Финеес, син на Елеазар, син на свещеника Аарон, и светите съдове, и тръбите за сигнали в ръцете им.

И те се изстроиха в бойна редица срещу Мадиан, както Господ заповяда на Мойсей, и убиха всеки от мъжки пол. И царете на Мадиан убиха заедно с ранените им, и Евин, и

Рокон, и Сур, и Ур, и Робок, петте царе на Мадиан, и Валаам, син Веоров, убиха с меч заедно с ранените им. И пленили жените на Мадиан, и багажа им, и добитъка им, и всички притежания им, и силата им пленили. И изгориха в огън всички техни градове в селищата им и всички техни ферми. И взеха цялата им плячка и всичките им користи, от човек до добитък. И те доведоха към Мойсей и към Елеазар, свещеника, и към всички синове Израилеви пленниците, и плячката, и користта в лагера в Аравот Моавски, който е при Йордан, срещу Ерихон. И излязоха Мойсей и Елеазар, свещеникът, и всички началници на събранието да ги посрещнат извън лагера. И Мойсей се разгневи на началниците на войската, хилядниците и стотниците, които идваха от бойната линия. И Мойсей им каза: Защо сте пощадили всяка женска? Защото тези бяха за синовете на Израил според словото на Валаам, за да ги отклонят и да пренебрегнат словото на Господа заради Фогор, и стана язвата в събранието на Господа. И сега убийте всеки мъжки измежду цялата плячка, и всяка жена, която е познала мъжко легло, убийте. И цялата плячка от жените, които не познават мъжко легло, запазете ги живи. И вие разполагайте лагер извън лагера седем дни, всеки който е убил и който се докосва до убития ще бъде очистен на третия ден и на седмия ден, вие и пленниците ви. И всяко покривало и всеки кожен съд, и всяка работа от козя кожа, и всеки дървен съд ще очистите.

И каза Елеазар свещеникът към мъжете на войската,

идващите от бойната линия на войната: Това е наредбата на закона, която Господ заповяда на Мойсей. Освен златото и среброто, и бронза, и желязо, и олово, и калай, Всяка вещ, която ще премине през огън, ще бъде очистена, но или с водата на очистването ще бъде пречистена, и всичко, което не преминава през огън, ще премине през вода. И измийте дрехите си на седмия ден, и ще бъдете очистени, и след това ще влезете в лагера.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Вземи общия брой на плячката от пленниците, от човек до добитък, ти и Елеазар, свещеникът, и началниците на бащините домове на събранието. И вие ще разделите плячката между воините, които излязоха в битка, и цялото събрание. И ще отделите дан на Господа от мъжете воини, които са излезли в бойния строй, една душа от петстотин, от мъжете, и от добитъка, и от воловете, и от овцете, и от магаретата, И от тяхната половина ще вземете. И ще дадеш на свещеника Елеазар първите плодове на Господа. И от половината на синовете Израилеви ще вземеш по един от петдесет от хората, и от воловете, и от овцете, и от магаретата, и от всичкия добитък, и ще ги дадеш на левитите, които пазят стражата в шатъра Господен.

И Мойсей и свещеникът Елеазар направиха, както Господ заповяда на Мойсей. И стана излишъкът от плячката, който взеха като плячка мъжете войници от овцете, шестстотин и седемдесет и пет хиляди. И волове, седемдесет и две

хиляди, И магарета, шестдесет и една хиляди, И души на хора от жените, които не познаха легло на мъж - всички души, тридесет и две хиляди. И стана половината част на излезлите на война от числото на овцете триста тридесет и седем хиляди и петстотин. И станаха за Господа от овцете шестстотин седемдесет и пет. И говеда - тридесет и шест хиляди, и данъкът за Господа - седемдесет и два. И магарета - тридесет хиляди и петстотин, и данъкът за Господа - шестдесет и един. И души на хора, шестнадесет хиляди, и данъкът от тях за Господа, тридесет и две души.

И Мойсей даде на Господа приноса на Бога на свещеника Елеазар, както Господ заповяда на Мойсей, от половината на синовете на Израил, които Мойсей раздели от мъжете воини. И половината от събранието от овцете стана триста тридесет и седем хиляди и петстотин. И говеда, тридесет и шест хиляди, Магарета, тридесет хиляди и петстотин, И души на хора, шестнадесет хиляди. И взе Мойсей от половината на синовете Израилеви едно от петдесет, от хората и от добитъка, и ги даде на левитите, които пазят стражата на шатъра Господен, по начина, по който Господ заповяда на Мойсей.

И дойдоха при Мойсей всички назначени над хилядарствата на войската – хилядарчите и стотарчите, И казаха към Мойсей: Слугите твои взеха общия брой на мъжете воини от нас, и не липсва от тях нито един. И ние сме принесли дара на Господа - всеки мъж, който е намерил

златен съд, гривна, гривна за глезен, пръстен, гривна за ръка и огърлица, за да се изкупим пред Господа. И взеха Мойсей и свещеникът Елеазар златото от тях, всеки изработен предмет. И стана всичкото злато като приношение, което отделиха на Господа, шестнадесет хиляди седемстотин и петдесет сикли от командирите на хиляди и от командирите на стотици. И мъжете войници плячкосваха всеки за себе си. И взе Мойсей и Елеазар свещеникът златото от командирите на хилядите и от командирите на стотиците, и внесе го в шатъра на свидетелството като спомен за синовете Израилеви пред Господа.

32

И синовете на Рувим и синовете на Гад имаха твърде много добитък, и видяха земята Язир и земята Галаад, и мястото беше подходящо за добитък. И синовете на Рувим и синовете на Гад се приближиха и казаха на Мойсей, на свещеника Елеазар и на управителите на събранието, като казваха: Атарот, и Дайбон, и Язир, и Намра, и Есевон, и Елеале, и Севама, и Навау, и Байан, Земята, която Господ е предал пред синовете Израилеви, е земя скотовъдна, и слугите ти имат добитък. И казваха: Ако сме намерили благоволение пред теб, нека тази земя бъде дадена на твоите слуги в притежание, и не ни прекарвай през Йордан.

И каза Мойсей на синовете на Гад и на синовете на Рувим: Братята ви отиват на война, а вие ще седите тук? И защо извращавате умовете на синовете Израилеви, за да не преминат в земята, която Господ им дава? Не така постъпиха вашите бащи, когато ги изпратих от Кадеш Варнея да разгледат земята; И те се изкачиха до долината на грозден клъстер, и наблюдаваха земята, и отклониха сърцето на синовете Израилеви, за да не влязат в земята, която Господ им даде. И Господ се разгневи в онзи ден и се закле, казвайки, Дали тези хора, които са излезли от Египет, на двадесет години и нагоре, познаващите доброто и злото, ще видят земята, която заклех на Авраам, Исаак и Яков - не, защото те не последваха след мен

Освен Халев, син на Ефоне, отделеният, и Исус, синът на Навин, защото те последваха Господа. И Господ се разгневи на Израил и ги разпръсна в пустинята четиридесет години, докато беше изтребено цялото поколение, което вършеше злото пред Господа. Ето, вие сте възстанали вместо бащите си, унищожение от грешни хора, за да добавите още към гнева на Господната ярост върху Израил. Защото ще се отвърнете от него, за да го оставите отново в пустинята, и ще беззаконствате срещу цялото това събрание.

И приближиха се към него и казваха: Кошари за овце ще построим тук за добитъка си и градове за семействата си. И ние, въоръжени като предна стража пред синовете на Израил, докато ги доведем до тяхното място, и багажът ни

ще остане в укрепени градове заради живеещите в земята. Няма да се обърнем назад в къщите си, докато синовете Израилеви не бъдат разделени, всеки в наследството си. И няма повече да наследим заедно с тях от отвъд Йордан и по-нататък, защото вече получихме нашите дялове отвъд Йордан на изток.

И каза към тях Мойсей: Ако направите според това слово, ако се въоръжите пред Господа за война, И всеки ваш въоръжен мъж ще премине Йордан пред Господ, докато врагът Му бъде унищожен от лицето Му, И бъде покорена земята пред Господа, и след това ще се върнете, и ще бъдете невинни пред Господа и пред Израил, и ще бъде тази земя ваше притежание пред Господа. Ако обаче не направите така, ще съгрешите пред Господа и ще познаете греха си, когато ви настигнат злините. И ще построите за себе си градове за багажа си и ферми за добитъка си, и ще направите това, което излиза от устата ви.

И казаха синовете на Рувим и синовете на Гад към Мойсей, казвайки: Слугите ти ще направят, както Господ наш заповядва. Нашият багаж, нашите жени и целият ни добитък ще бъдат в градовете на Галаад. Те, но слугите твои ще преминат всички въоръжени и построени пред Господа във войната, по начина, по който господарят казва.

И Мойсей им представи Елеазар жреца, и Иисус син Навин, и началниците на родовете от племената Израилеви. И

Мойсей каза към тях: Ако синовете на Рувим и синовете на Гад преминат с вас Йордан, всеки въоръжен за война пред Господа, и покорите земята пред вас, тогава дайте им земята Галаад в притежание. Ако обаче те не преминат въоръжени с вас във войната пред Господа, тогава вие ще прекарате багажа им, жените им и добитъка им преди вас в земята Ханаан, и те ще наследят заедно с вас в земята Ханаан. И синовете на Рувим и синовете на Гад отговориха, казвайки: Каквото Господ казва на слугите Си, така ще направим ние. Ще преминем въоръжени пред Господа в земята Ханаан, и ще ни дадете владението отвъд Йордан.

И Мойсей даде на синовете на Гад, на синовете на Рувим и на половината от племето на Манасия, синовете на Йосиф, царството на Сихон, цар на аморейците, и царството на Ог, цар на Васан, земята и градовете с границите им, градовете на земята наоколо. И синовете на Гад построиха Дайбон, и Атарот, и Ароир, и Софар, и Язер, и ги издигнаха, и Намрам, и Баитаран, укрепени градове, и кошари за овце. И синовете на Рувим построиха Есевон, и Елеале, и Кариатам, и Веелмеон, обградени, и Севама, и нарекоха според имената им имената на градовете, които построиха. И отиде синът на Махир, син на Манасе, в Галаад и го превзе, и погуби амореева, който обитаваше в него. И Мойсей даде Галаад на Махир, син Манасиев, и той се засели там. И Яир, синът на Манасия, отиде и превзе селищата им, и нарече ги селища Яирови. И Набау отиде и взе Каат и селата ѝ, и ги нарече Набот по своето име.

33

И това са етапите на синовете на Израил, когато излязоха от земята на Египет със силата си под ръководството на Мойсей и Аарон. И написа Мойсей отпътуванията им и стоянките им чрез словото на Господа, и тези са стоянките на пътуването им. Те заминаха от Рамесе в първия месец, на петнадесетия ден на първия месец, на следващия ден след пасхата излязоха синовете на Израил с висока ръка пред всички египтяни. И египтяните погребваха измежду тях всички мъртви, които Господ порази, всеки първороден в египетската земя, и над боговете им Господ извърши отмъщение. И синовете Израилеви, след като тръгнаха от Рамесе, разположиха стан в Сокхот. И след като тръгнаха от Сокхот, разположиха стан в Бутан, който е част от пустинята. И те заминаха от Бутан и разбиха лагер при устието на Еирот, което е срещу Веелсефон, и разбиха лагер срещу Магдолу. И те отпътуваха отсреща Еирот, и преминаха през средата на морето в пустинята, и вървяха три дни път през пустинята, и разположиха стан в Пикриаис. И те заминаха от Горчивите води и дойдоха в Елим, и в Елим имаше дванадесет извора на води и седемдесет стъбла на палмови дървета, и те разположиха стан там при водата. И те заминаха от Елим, и разположиха лагер при Червено море. И те заминаха от Червено море и разположиха лагер в пустинята Син.

И те заминаха от пустинята Син и разположиха лагер в Рафака. И те заминаха от Рафака и разбиха лагер в Аилус. И те заминаха от Айлус, и разположиха стан в Рафидин, и нямаше там вода за народа да пие. И те заминаха от Рафидин и разположиха лагер в пустинята Синай. И те заминаха от пустинята Синай и разбиха лагер в гробовете на желанието. И те заминаха от гробовете на желанието и разбиха лагер в Асирот. И те заминаха от Асирот и разбиха лагер в Ратама.

И те заминаха от Ратама и разположиха лагер в Ремон Фарес. И те заминаха от Реммон Фарес и разположиха лагер в Лебона. И те отпътуваха от Лебона и разположиха лагер в Ресан. И отпътуваха от Ресан и разположиха стан в Макелат. И те заминаха от Макелат и разбиха лагер в Сафар. И те тръгнаха от Сафар и разположиха лагер в Харадат. И те заминаха от Харадат и разбиха лагер в Макелот. И те заминаха от Макелот и разбиха лагер в Катаат. И те заминаха от Катаат и разположиха лагер в Тарат. И те заминаха от Тарат и разположиха лагер в Матека. И те заминаха от Матекка и разбиха лагер в Селмона. И те отпътуваха от Селмона, и разположиха стан в Масурут. И те заминаха от Масурут и разбиха лагер в Банаия. И те заминаха от Банаия и разположиха стан в планината Гадгад.

И те заминаха от планината Гадгад и разположиха лагер в Етебата. И те заминаха от Етебата и разположиха стан в

Еброна. И те заминаха от Еброна и разположиха лагер в Есион Габер. И те заминаха от Гесион Габер и разположиха стан в пустинята Син, и те заминаха от пустинята Син и разположиха стан в пустинята Фаран, това е Кадес. И те заминаха от Кадес, и разположиха лагер в планината Ор, близо до земята на Едом.

И отиде нагоре Аарон, свещеникът, по заповед Господна, и умря там в четиридесетата година от изхода на синовете Израилеви от земята Египетска, в петия месец, на първия ден от месеца. И Аарон беше на сто двадесет и три години, когато умря на планината Хор. И чул ханаанският цар Арад, който живеел в земята Ханаан, когато синовете Израилеви влизали, И те заминаха от планината Ор и разположиха лагер в Селмона. И отпътуваха от Селмона и разположиха стан в Финон. И те заминаха от Финон, и разположиха стан в Овот.

И те заминаха от Овот и разположиха стан в Гай, отвъд границите на Моав. И отпътуваха от Гай и разположиха стан в Дайбон Гад. И те заминаха от Дайбон Гад и разположиха лагер в Гелмон Деблатаим. И те заминаха от Гелмон Деблатаим и разположиха лагер на планините Абарим, срещу Набау. И те заминаха от планините Абарим и разположиха лагер на запад от Моав, при Йордан срещу Йерихон. И те разбиха лагер край Йордан между Аисимот до Белса, което е на запад от Моав.

И Господ говори на Мойсей в равнините на Моав при Йордан срещу Йерихон, казвайки, Говори на синовете на Израил и ще им кажеш: Вие преминавате Йордан в земята Ханаан. И ще унищожите всички живеещи в земята пред вас, и ще премахнете наблюдателните им пунктове, и всички техните отлети идоли ще унищожите, и всички техните стълбове ще премахнете. И ще унищожите всички жители на земята, и ще живеете в нея, защото на вас дадох тяхната земя в наследство. И ще наследите земята им чрез жребие според вашите племена: на по-многобройните ще увеличите притежанието им, а на по-малобройните ще намалите притежанието им; където излезе името му, там ще бъде неговото; според племената на вашите бащи ще наследите. Ако обаче не унищожите жителите на земята от лицето си, тогава тези, които оставите от тях, ще бъдат трънни в очите ви и стрели в ребрата ви, и ще ви бъдат врагове на земята, на която ще живеете. И ще бъде, както реших да направя на тях, така ще направя и на вас.

34

И Господ говори на Мойсей, като каза: Заповядай на синовете на Израил и ще им кажеш: Вие влизате в земята Ханаан, тя ще бъде ваше наследство, земята Ханаан с нейните граници. И ще бъде за вас страната към юг от пустинята Син до границата с Едом, и ще бъдат за вас границите към юг от частта на Соленото море от изток. И

границите ще ви заобиколят от юг към възхода на Акрабин, и ще минат през Еннак, и изходът му ще бъде към юг при Кадеш Варне, и ще излезе към селището Арад, и ще мине през Асемона. И ще заобиколи границите от Асемона до потока Египетски, и изходът ще бъде морето. И границите на морето ще бъдат за вас - голямото море ще отбележи границата; това ще бъдат за вас границите на морето.

И това ще бъдат вашите граници към север: от голямото море ще измерите за себе си при планината, планината. И от планината ще измерите планината на тях, влизащите в Емат, и изходът му ще бъде границите на Сарадак. И границата ще излезе от Дефрона, и изходът ѝ ще бъде Арсенаин, това ще бъде вашата граница от север. И границите ще слязат от Сепефамар до Бела от изток към изворите, и границите ще слязат от Бела по гърба на морето Хенерет от изток. И границата ще слезе от Сепфамар към Бела от изток при изворите, и границата ще слезе при Бела по гърба на Хенеретското море от изток. И границите ще слязат към Йордан, и изходът ще бъде Соленото море. Тази ще бъде за вас земята и нейните граници наоколо.

И заповяда Мойсей на синовете на Израил, казвайки: Тази е земята, която ще наследите чрез жребий, както Господ заповяда да я даде на деветте племена и на половината от племето на Манасий. Защото племето на синовете на Рувим и племето на синовете на Гад според домовете на бащите им, и половината от племето на Манасия получиха своите

жребии. Две племена и половина племе взеха жребиите си отвъд Йордан при Йерихон, от юг към изток.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Това са имената на мъжете, които ще ви разделят земята: свещеникът Елеазар и Иисус, синът на Навий. И ще вземете по един владетел от всяко племе, за да ви наследят земята.

И това са имената на мъжете от племето Юда: Халев, син на Ефоний. От племето на Симеон, Саламиил, син на Семиуд. На племето Вениамин, Елдад, син на Хаслон, На племето Дан управител Бакхир, син на Егли. От синовете на Йосиф, от племето на синовете на Манасия, управител Аниил, син на Суфи. От племето на синовете на Ефраим, управителят Камуил, син на Саватан. На племето Завулон, управител Елисафан, син на Фарнах. На племето на синовете на Исахар, управител Фалтиил, син на Оза. На племето на синовете на Асир, управител Ахиор, син на Селеми. От племето Нефтали, управник Фадаил, син на Иамиуд.

На тези Господ заповяда да разделят на синовете на Израил в земята Ханаан.

35

И Господ говори към Мойсей в западните части на Моав при Йордан срещу Йерихон, като каза, Заповядай на

синовете на Израил, и те ще дадат на левитите от дяловете на тяхното владение градове за обитаване, и предградията на градовете около тях ще дадат на левитите. И градовете ще бъдат на тях за обитаване, и оградените им места ще бъдат за добитъка им и за всичките им четириноги. И прилежащите земи на градовете, които ще дадете на левитите, от стената на града и навън две хиляди лакти наоколо. И ще измериш отвън на града страната към изток две хиляди лакти, и страната към юг две хиляди лакти, и страната към море две хиляди лакти, и страната към север две хиляди лакти, и градът ще бъде в средата на това за вас, и границите на градовете. И градовете ще дадете на левитите: шестте градове на убежищата, които ще дадете, за да бяга там убиецът, и към тях четиридесет и два градове. Всички градове ще дадете на левитите - четиридесет и осем града, заедно с предградията им. И градовете, които ще дадете от владението на синовете на Израил, от тези с много - много, и от тези с по-малко - по-малко, всеки според наследството си, което ще наследят, ще дадат от градовете на левитите.

И Господ говори на Мойсей, казвайки: Говори на синовете на Израил и ще им кажеш: Вие преминавате Йордан в земята Ханаан. И ще отделите за себе си градове, които ще бъдат за вас убежища, за да избяга там убиецът, всеки, който е ударил душа неволно. И градовете ще бъдат за вас убежища от отмъстителя за кръвта, и убиецът няма да умре, докато не застане пред събранието на съд. И

градовете, които ще дадете, шестте града, ще бъдат за вас убежища. Трите градове ще дадете отвъд Йордан, и трите градове ще дадете в земята Ханаан.

Убежище ще бъде за синовете на Израил, и за пришълеца, и за заселника сред вас, ще бъдат тези градове за убежище, да избяга там всеки, който е ударил душа непреднамерено.

Ако обаче го удари с железен предмет и той умре, той е убиец; убиецът да бъде предаден на смърт. Ако обаче с камък в ръка, с който може да се умре, удари някого и той умре, той е убиец; убиецът да бъде умъртвен със смърт. Ако обаче с дървен предмет от ръката, от който може да умре, удари него и той умре, той е убиец; убиецът да бъде умъртвен.

Отмъстителят на кръвта ще убие убиеца; когато го срещне, той ще го убие. Ако обаче чрез вражда тласне него и хвърли върху него какъвто и да е предмет от засада, и той умре, Или поради гняв го удари с ръката и той умре, със смърт нека бъде умъртвен ударилият – убиец е. Със смърт нека бъде умъртвен убиецът. Отмъстителят за кръвта ще убие убилия, когато го срещне.

Ако обаче внезапно, не поради вражда, тласне него, или хвърли върху него някакъв предмет, не от засада, или с всеки камък, с който може да умре, не знаейки, и падне върху него, и умре, а той не беше негов враг, нито търсеше

да му навреди, И събранието ще съди между ударилия и отмъстителя на кръвта, според тези съдби. И събранието ще избави убилия от отмъстителя на кръвта, и събранието ще го възвърне в града на неговото убежище, където прибягна, и ще живее там, докато умре великият свещеник, когото помазаха със светото масло.

Ако обаче убиецът излезе извън границите на града, в който е избягал, и ако отмъстителят на кръвта го намери извън границите на неговия град-убежище, и отмъстителят на кръвта убие убиеца, той не е виновен. В града на убежището да живее, докато умре великият свещеник, и след като умре великият свещеник, убилият ще се върне в земята на своето владение.

И това ще бъде за вас закон на правосъдие за поколенията ви във всички ваши селища. Всеки, който е ударил душа, чрез свидетели ще убиеш убилия, и един свидетел няма да свидетелства върху душа, за да умре. И няма да вземете откуп за душата от убиеца, който е виновен да бъде убит, защото със смърт ще бъде умъртвен. Не трябва да вземате откуп за бягството в град на убежищата, за да живее отново на земята, докато не умре великият свещеник. И не убивайте земята, в която вие живеете, защото тази кръв убива земята, и земята няма да бъде изкупена от кръвта, която е била пролята върху нея, но чрез кръвта на този, който я пролива. И няма да осквернявате земята, върху която обитавате, защото върху нея Аз обитавам сред вас,

понеже Аз съм Господ, обитаващ всред синовете Израилеви.

36

И приближиха се управителите на племето на синовете на Галаад, син на Махир, син на Манасия, от племето на синовете на Йосиф, и говориха пред Мойсей, и пред Елеазар, свещеника, и пред управителите на бащините домове на синовете на Израил, И казаха: На нашия господар Господ заповяда да раздаде земята на наследството чрез жребий на синовете на Израил, и на господаря заповяда Господ да даде наследството на Салпаад, нашия брат, на неговите дъщери. И ще бъдат жени на едно от племената на синовете Израилеви, и ще бъде отнет жребият им от притежанието на нашите бащи, и ще бъде прибавен към наследството на племето, на което станат жени, и от жребия на нашето наследство ще бъде отнет. Ако обаче настъпи освобождението на синовете Израилеви, тогава тяхното наследство ще бъде прибавено към наследството на племето, на което биха станали жени, и от наследството на племето на нашето семейство ще бъде отнето тяхното наследство.

И Мойсей заповяда на синовете на Израил чрез заповедта на Господа, казвайки: Така казва племето на синовете на Йосиф. Това е словото, което Господ заповяда на дъщерите на Салпаад, казвайки: Когато им е угодно, нека станат

жени, но само от народа на техния баща нека станат жени. И наследството на синовете Израилеви няма да бъде прехвърляно от племе на племе, защото всеки от синовете Израилеви ще се придържа към наследството на племето на своето семейство. И всяка дъщеря, която наследява наследство от племената на синовете на Израил, ще бъде жена на някой от народа на баща си, за да наследят синовете на Израил всеки бащинското си наследство. И жребият няма да бъде прехвърлян от едно племе на друго племе, но всеки син Израилев ще се придържа към своето наследство.

По начина, по който Господ заповяда на Мойсей, така постъпиха дъщерите на Салпаад. И станаха Терса, и Егла, и Мелха, и Нуа, и Малаа, дъщерите на Салпаад, на братовчедите им. От народа на Манасия, синовете на Йосиф, станаха жени, и наследството им стана върху племето на народа на бащата им. Тези са заповедите, наредбите и съдбите, които Господ заповяда чрез Мойсей на запад от Моав, при Йордан, срещу Ерихон.

Евангелие от Йоан

1

В началото беше Словото, и Словото беше при Бога, и Бог беше Словото. Този беше в началото при Бога. Всичко чрез него стана, и без него не стана нито едно нещо, което е станало. В него беше животът, и животът беше светлината на човеците. И светлината свети в тъмнината, и тъмнината не я преодоля.

Появи се човек, изпратен от Бог, на име Йоан, Този дойде за свидетелство, за да свидетелства за светлината, за да повярват всички чрез него. Той не беше светлината, но дойде, за да свидетелства за светлината. Беше истинската светлина, която осветява всеки човек, идващ на света. В света беше, и светът чрез него стана, и светът не го позна. В своето дойде, и своите Го не приеха. Но на всички, които Го приеха, даде им власт да станат Божии деца, на тези, които вярват в Неговото име, които не от кръв се родиха, нито от плътска воля, нито от воля на мъж, но от Бог. И Словото

стана плът и пребиваваше между нас, и ние видяхме славата Му, слава като на Единороден от Отца, пълен с благодат и истина. Йоан свидетелства за него и извика, казвайки: Този беше, за когото казах: Идващият след мен стана пред мен, защото беше преди мен. И от Неговата пълнота ние всички получихме благодат вместо благодат, Защото законът беше даден чрез Мойсей, а благодатта и истината дойдоха чрез Исус Христос. Бог никой никога не е виждал, единородният Син, Който е в лоното на Бащата, Той Го обясни.

И това е свидетелството на Йоан, когато юдеите изпратиха от Йерусалим свещеници и левити, за да го попитат: Ти кой си? И той призна, и не отрече, и призна: Не съм аз Христос. И попитаха го: Какво тогава? Ти Илия ли си? И казва: Не съм. Ти пророкът ли си? И отговори: Не. Казаха следователно на него: Кой си ти, за да дадем отговор на тези, които ни изпратиха? Какво казваш за себе си? Той каза: Аз съм глас на викащ в пустинята: Направете прав пътя на Господа, както каза пророк Исая.

И изпратените бяха от фарисеите. И попитаха го и казаха му: Защо тогава кръщаваш, ако ти не си Христос, нито Илия, нито пророкът? Йоан им отговори, казвайки: Аз кръщавам във вода, но сред вас стои Този, Когото вие не познавате. Той е този, който идва след мен, който е станал преди мен, чийто ремък на сандала не съм достоен да развържа. Тези неща станаха във Витания отвъд Йордан,

където Йоан кръщаваше.

На следващия ден Йоан вижда Иисус, идващ към него, и казва: Ето Агнецът Божий, Който носи греха на света. Този е онзи, за когото аз казах: След мен идва мъж, който е станал преди мен, защото беше преди мен. И аз не го познавах, но за да бъде явен на Израил, затова дойдох аз да кръщавам с вода. И Йоан свидетелства, казвайки, че е видял Духа да слиза като гълъб от небето, и остана върху него. И аз не го знаех, но Този, Който ме изпрати да кръщавам във вода, Той ми каза: Върху когото видиш Духа да слиза и да остава върху него, Този е Онзи, Който кръщава в Свети Дух. И аз съм видял и съм свидетелствал, че този е Синът Божи.

На следващия ден отново стоеше Йоан и двама от неговите ученици, И погледнал на Исус, който ходи, казва: Ето Агнецът Божий. И двамата ученици чуха как той говореше и последваха Исус. Обърнал се обаче Иисус и видял ги как го следват, казва им Какво търсите? Те обаче му казаха: Рави (което, преведено, значи Учителю), къде живееш? Казва им: Елате и вижте. Дойдоха, следователно, и видяха къде остава, и при него останаха онзи ден; беше около десетия час. Андрей, братът на Симон Петър, беше един от двамата, които чуха от Йоан и го последваха. Този първи намира собствения си брат Симон и му казва: Намерихме Месия, което преведено означава Христос. И го доведе при Исус. Исус, като го погледна, каза: Ти си Симон, синът на Йона; ти ще бъдеш наречен Кифа, което се тълкува Петър.

На следващия ден Исус искаше да излезе в Галилея и намира Филип, и му казва: Следвай ме. Филип беше от Витсаида, от града на Андрей и Петър. Филип намира Натанаил и му казва: Когото Мойсей написа в закона и пророците, намерихме – Иисус, синът на Йосиф от Назарет. И Натанаил му каза: От Назарет може ли нещо добро да бъде? Филип му казва: Ела и виж. Исус видя Натанаил, който идваше към него, и каза за него: Ето истински израилтянин, в когото няма измама. Натанаил му казва: Откъде ме познаваш? Исус отговори и му каза: Преди Филип да те повика, когато беше под смокинята, те видях. Натанаил отговори и му каза: Рави, Ти си Синът Божий, Ти си Царят на Израил. Отговори Иисус и каза му: Понеже ти казах, че те видях под смоковницата, вярваш ли? По-велики неща от тези ще видиш. И му казва: Истина, истина ви казвам, отсега нататък ще видите небето отворено и Божиите ангели да се възкачват и да слизат върху Сина Човешки.

2

И на третия ден стана сватба в Кана Галилейска, и майката на Исус беше там, Но беше повикан и Исус, и учениците му на сватбата. И когато виното свърши, майката на Исус казва на него: Нямат вино. Казва ѝ Исус: Какво общо имаме ние, жено? Още не е дошъл моят час. Майката му казва на слугите: Каквото ви каже, направете го. Имаше там шест

каменни водни съда, поставени според очистването на юдеите, вместяващи по две или три мерки. Исус им казва: Напълнете съдовете с вода. И те ги напълниха до горе. И казва им: Извлечете сега и донесете на главния слуга. И донесоха. Когато началникът на пира опита водата, която беше станала вино, и не знаеше откъде е, но слугите знаеха – тези, които бяха изчерпали водата – началникът на пира вика младоженеца. И му казва: Всеки човек първо поставя доброто вино, а когато се напият, тогава по-лошото. Ти обаче си запазил доброто вино до сега. Това начало на знаменията Исус извърши в Кана Галилейска и яви славата Си, и учениците Му повярваха в Него.

След това той слезе в Капернаум с майка си, братята си и учениците си, и там останаха няколко дни.

И наближаваше Пасхата на юдеите, и Исус отиде в Йерусалим. И намери в храма продаващите волове и овце и гълъби, и менячите на пари, които седяха. И след като направи камшик от въжета, изпъди всички от храма, както овцете, така и воловете, и изля монетите на менителите на пари, и обърна масите, И на тези, които продаваха гълъби, каза: Вдигнете тези неща оттук, не правете къщата на баща ми къща за търговия. Спомниха си обаче учениците Му, че е написано: Ревността към дома Ти ще Ме погълне. Юдеите следователно отговориха и му казаха: Какъв знак ни показваш, че правиш тези неща? Исус отговори и каза на тях: Разрушете този храм и в три дни ще го въздигна.

Казаха следователно юдеите: Четиридесет и шест години беше строен този храм, и ти за три дни ще го въздигнеш? Но онзи говореше за храма на тялото си. Когато следователно беше възкресен от мъртвите, учениците Му си спомниха, че това казваше, и повярваха на Писанието и на словото, което Исус каза.

Когато беше в Ерусалим по време на пасхата, по време на празника, мнозина повярваха в името му, виждайки знаците, които вършеше. Но самият Исус не се доверяваше на тях, защото познаваше всички. и че нямаше нужда някой да свидетелства относно човека, защото сам той знаеше какво беше в човека.

3

Имаше обаче човек от фарисеите, на име Никодим, управител на юдеите. Този дойде при него нощем и му каза: Раби, знаем, че от Бог си дошъл като учител, защото никой не може да прави тези знамения, които ти правиш, ако Бог не е с него. Иисус отговори и му каза: Истина, истина ти казвам, ако някой не се роди отгоре, не може да види Божието царство. Никодим му казва: Как може човек да се роди, като е стар? Нима може втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди? Исус отговори: Истина, истина ти казвам, ако някой не се роди от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство. Това, което е родено от плътта, е плът, и

това, което е родено от Духа, е дух. Не се чуди, че ти казах: необходимо е да се родите отгоре. Духът духа където иска, и гласа му чуваш, но не знаеш откъде идва и къде отива; така е всеки, който е роден от Духа. Никодим отговори и му каза: Как може да стане това? Отговори Исус и каза на него: Ти си учителят на Израил и тези неща не знаеш? Истина, истина ти казвам, че което знаем, това говорим, и което сме видели, за това свидетелстваме, но вие не приемате нашето свидетелство. Ако ви казах за земните неща и не вярвате, как ще повярвате, ако ви кажа за небесните? И никой не е възлязъл на небето, освен Този, Който е слязъл от небето - Синът Човешки, Който е на небето. И както Мойсей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Синът на човека, така че всеки, който вярва в него, да не погине, но да има вечен живот Защото Бог толкова обича света, че даде своя единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в него, а да има вечен живот. Защото Бог не е изпратил Сина Си в света, за да съди света, но за да бъде спасен светът чрез Него. Този, който вярва в него, не е съден, а този, който не вярва, вече е бил съден, защото не е повярвал в името на единородния Син Божи. Това е съдът, че светлината е дошла в света, и хората обичаха повече тъмнината, отколкото светлината, защото техните дела бяха зли. Защото всеки, който върши безполезни неща, мрази светлината и не идва към светлината, за да не бъдат изобличени делата му. Този, който прави истината, идва към светлината, за да бъдат разкрити неговите дела, защото са извършени в Бог.

След това дойде Исус и учениците Му в Юдейската земя, и там прекарваше време с тях и кръщаваше. Беше и също Йоан, който кръщаваше в Енон близо до Салим, защото там имаше много води, и идваха и се кръщаваха Защото Йоан още не беше хвърлен в затвора. Възникна следователно спор между учениците на Йоан и един юдеин относно очистването. И дойдоха при Йоан и му казаха: Рави, онзи, който беше с теб отвъд Йордан, за когото ти свидетелства, ето той кръщава и всички отиват при него. Йоан отговори и каза: Човек не може да вземе нищо, ако не му е дадено от небето. Вие сами ми свидетелствате, че казах: Не съм аз Христос, а че съм изпратен преди него. Този, който има невестата, е младоженец, а приятелят на младоженеца, който стои и го слуша, радва се с радост заради гласа на младоженеца. Тази, следователно, моята радост е изпълнена. Необходимо е той да расте, а аз да се умалявам. Този, който идва отгоре, е над всички. Този, който е от земята, е от земята и говори от земята, този, който идва от небето, е над всички. И това, което е видял и чул, свидетелства, и свидетелството му никой не приема. Този, който е приел неговото свидетелство, е запечатал, че Бог е истински. Когото Бог изпрати, говори Божиите думи, защото Бог не дава Духа с мярка. Бащата обича сина и всичко е дал в ръката му. Този, който вярва в Сина, има вечен живот, а този, който не се покорява на Сина, няма да види живот, но гневът Божи остава върху него.

4

Когато Господ узна, че фарисеите чуха, че Исус прави повече ученици и кръщава повече отколкото Йоан Макар че наистина Иисус сам не кръщаваше, а учениците Му. Напусна Юдея и отиде в Галилея. Беше необходимо обаче той да мине през Самария. Идва следователно в град на Самария, наречен Сихар, близо до мястото, което Яков даде на сина си Йосиф, Там беше изворът на Яков. Исус, уморен от пътуването, седеше така на извора; беше около шестият час. Идва жена от Самария да начерпи вода. Исус ѝ казва: Дай ми да пия. Защото учениците му бяха отишли в града, за да купят храна. Казва следователно на него жената самарянката: Как ти, който си юдеин, искаш от мен да пиеш, тъй като съм жена самарянка? Защото юдеите не общуват със самаряните. Отговори Иисус и каза това: Ако знаеше дара Божи и кой е Този, Който ти казва Дай Ми да пия, ти би попитала Него и Той би ти дал жива вода. Казва му жената: Господи, нито кофа имаш, и кладенецът е дълбок, откъде тогава имаш живата вода? Не си ли ти по-голям от нашия баща Яков, който ни даде кладенеца, и сам той пи от него, и синовете му, и добитъкът му? Отговори Иисус и каза това: Всеки, който пие от тази вода, ще жадува отново, Който би пил от водата, която аз ще му дам, няма да ожаднее до века, но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, извираща за вечен живот. Жената му казва: Господи, дай ми тази вода, за да не жадувам, нито да

идвам тук да черпя. Исус ѝ казва: Иди, извикай мъжа си и дойди тук. Жената отговори и каза: Нямам мъж. Исус ѝ казва: Добре каза, че нямаш мъж, Защото си имала пет мъже, и сега този, когото имаш, не е твой мъж – това вярно си казала. Жената му казва: Господи, виждам, че си пророк. Бащите ни се поклониха на тази планина, а вие казвате, че в Йерусалим е мястото, където трябва да се покланяме. Исус ѝ казва: Жено, повярвай ми, че идва час, когато нито на тази планина, нито в Йерусалим ще се покланяте на Отца. Вие се покланяте на това, което не знаете, ние се покланяме на това, което знаем, защото спасението е от юдеите. Но идва час, и сега е, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца в дух и истина, защото Отецът търси такива, които се покланят на него. Дух е Бог, и тези, които му се покланят, трябва да му се покланят в дух и истина. Жената му казва: Зная, че идва Месия, наричан Христос; когато дойде той, ще ни обяви всичко. Иисус ѝ казва: Аз съм този, който ти говори. И при това дойдоха учениците Му и се учудиха, че с жена говореше, но никой не каза: Какво търсиш? или Какво говориш с нея? Жената остави стомната си с вода и отиде в града, и казва на хората, Елате да видите човек, който ми каза всичко, колкото съм направила. Нима този е Христос? Те излязоха от града и идваха при него.

В междувременното време учениците го питаха, казвайки: Рави, яж. Но той им каза: Аз имам храна да ям, която вие не знаете. Учениците следователно казваха помежду си: Не би ли някой да му е донесъл нещо да яде? Исус им казва:

Моята храна е да върша волята на Този, Който ме е изпратил, и да завърша Неговото дело. Не вие ли казвате, че още четири месеца има и жетвата идва? Ето, казвам ви: вдигнете очите си и погледнете нивите, защото те са бели за жетва вече. И жънещият взема награда и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и сеещият, и жънещият. В това думата е истинска, защото един сее, а друг жъне. Аз ви изпратих да жънете това, за което вие не сте трудили; други са трудили, и вие сте влезли в техния труд. А от онзи град мнозина от самаряните повярваха в него заради думата на жената, която свидетелстваше: Той ми каза всичко, което съм направила. Когато самаряните дойдоха при него, те го помолиха да остане при тях, и той остана там два дни. И много повече хора повярваха заради неговата дума, На жената казваха, че вече не заради твоята реч вярваме, защото сами сме чули и знаем, че този наистина е Спасителят на света, Христос.

След двата дни той излезе оттам и отиде в Галилея. Сам той Исус свидетелства, че пророк в собствената си родина чест няма. Когато следователно дойде в Галилея, галилеяните го приеха, тъй като бяха видели всичко, което направи в Йерусалим по време на празника, защото и те бяха отишли на празника.

Дойде следователно отново Исус в Кана Галилейска, където направи водата вино. И имаше някой царски служител, чийто син беше болен в Капернаум, Този, като чу, че Иисус

е дошъл от Юдея в Галилея, отиде при него и го молеше да слезе и да излекува сина му, защото беше на път да умре. Затова Иисус му каза: Ако не видите знаци и чудеса, няма да повярвате. Царският служител му казва: Господи, слез, преди детето ми да умре. Исус му казва: Върви, синът ти живее. И човекът повярва на словото, което Исус му каза, и тръгна. Вече но докато той слизаше, робите му го срещнаха и докладваха, казвайки, че слугата ти живее. Попита той следователно от тях часа, в който му беше по-добре. И казаха му, че вчера в седмия час треската го остави. Разбра следователно бащата, че в онзи час, в който Исус му каза, че синът му живее, и повярва той и цялата му къща. Това отново беше второто знамение, което Иисус направи, след като дойде от Юдея в Галилея.

5

След това беше празникът на юдеите, и Исус отиде в Йерусалим. Има обаче в Йерусалим при овчия басейн, наречен на еврейски Витезда, който има пет колонади. В тези беше лежало голямо множество от болни, слепи, куци и изсъхнали, които чакаха движението на водата. Защото вестител слизаше в басейна според времето и разбърквaше водата, следователно първият, който влизаше след разбъркването на водата, ставаше здрав от каквато и да било болест, която го държеше. Беше там някой човек, който имаше тридесет и осем години в болестта си.

Виждайки този да лежи, и знаейки че вече много време има, Исус му казва: Искаш ли да станеш здрав? Болният му отговори: Господи, нямам човек, който да ме хвърли в басейна, когато водата се разбърка, но докато аз идвам, друг слиза преди мене. Исус му казва: Стани, вземи постелката си и ходи. И незабавно човекът оздравя, вдигна постелката си и тръгна да ходи. А онзи ден беше събота. Затова юдеите казваха на изцеления: Събота е, не ти е позволено да носиш рогозката. Отговори им: Този, който ме направи здрав, той ми каза: Вдигни постелката си и ходи. Попитаха го следователно: Кой е човекът, който ти каза: Вдигни постелката си и ходи? Изцеленият обаче не знаеше кой е, защото Исус се беше отстранил поради тълпата, която беше на това място. След това Исус го намира в храма и му каза: Виж, оздравял си, не греши повече, за да не ти се случи нещо по-лошо. Отиде си човекът и съобщи на юдеите, че Иисус е Този, Който го е направил здрав.

И заради това юдеите преследваха Исус и търсеха да го убият, защото правеше тези неща в събота. Но Иисус им отговори: Моят Баща работи до сега, и аз работя. Заради това юдеите още повече търсеха да го убият, защото не само нарушаваше съботата, но и наричаше Бог свой собствен баща, правейки себе си равен на Бога.

Исус отговори и каза на тях: Истина, истина ви казвам, Синът не може да прави нищо от Себе Си, освен ако не види Бащата да го прави, защото каквото Онзи прави, това и

Синът подобно прави. Защото Бащата обича Сина и му показва всичко, което Той прави, и ще му покаже по-големи от тези дела, за да се чудите вие. Точно както Бащата възкресява мъртвите и им дава живот, така и Синът дава живот на които иска. Защото Бащата не съди никого, но цялата присъда е дал на Сина, За да всички почитат Сина, както почитат Бащата. Този, който не почита Сина, не почита Бащата, Който Го е изпратил. Истина, истина ви казвам, че този, който слуша словото ми и вярва в Този, Който ме е изпратил, има вечен живот и не идва на съд, но е преминал от смъртта в живота. Истина, истина ви казвам, че идва час, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син, и онези, които са чули, ще оживеят. Точно както бащата има живот в себе си, така даде и на сина да има живот в себе си. И даде му власт и да върши съд, защото е Син Човешки. Не се чудете на това, защото идва час, в който всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му, И ще излязат онези, които са вършили добри неща, във възкресение на живот, а онези, които са вършили нищожни неща, във възкресение на съд.

Не мога аз да правя нищо от себе си. Както чувам, съдя, и моят съд е справедлив, защото не търся моята воля, а волята на Отца, Който ме е изпратил. Ако аз свидетелствам за себе си, моето свидетелство не е истинно. Друг е този, който свидетелства за мене, и зная, че истинно е свидетелството, което той свидетелства за мене. Вие сте изпращали при Йоан, и той е свидетелствал за истината. Аз

обаче не приемам свидетелство от човек, но казвам тези неща, за да бъдете спасени. Онзи беше светилникът, който гореше и светеше, а вие пожелахте да се възрадвате за един час в светлината му. Аз обаче имам свидетелство по-голямо от това на Йоан, защото делата, които Отецът ми даде, за да ги завърша, самите тези дела, които върша, свидетелстват за мен, че Отецът ме е изпратил. И Отецът, който ме е изпратил, сам е свидетелствал за мен. Нито гласа Му сте чували някога, нито образа Му сте виждали, И словото Му нямате пребъдващо във вас, защото на Този, Когото Онзи изпрати, вие не вярвате. Вие изследвате писанията, защото мислите, че в тях имате вечен живот, и те са онези, които свидетелстват за мен, И не искате да дойдете при мен, за да имате живот. Слава от хора не приемам. Но познах ви, че любовта Божия нямате в себе си. Аз съм дошъл в името на Отца Ми, и не Ме приемате; ако друг дойде в своето собствено име, него ще приемете. Как можете да повярвате, когато приемате слава един от друг, а славата, която идва от единствения Бог, не търсите? Не мислете, че аз ще ви обвиня пред Бащата; има който ви обвинява – Мойсей, на когото вие сте се надявали. Ако вярвахте на Мойсей, щяхте да вярвате и на мен, защото той писа за мен. Ако обаче не вярвате на неговите писания, как ще повярвате на моите думи?

6

След тези неща Иисус отиде отвъд морето Галилейско, Тивериадското И голяма тълпа го следваше, защото виждаха знаците, които правеше над болните. Исус се изкачи на планината и там седеше с учениците си. Беше близо Пасхата, празникът на юдеите. Исус вдигна очите си и видя, че голяма тълпа идва към него, и каза на Филип: Откъде да купим хлябове, за да ядат тези хора? Това обаче казваше, изпитвайки го, защото той знаеше какво възнамеряваше да направи. Филип му отговори: Хлябове за двеста денария не са достатъчни за тях, за да вземе всеки от тях поне малко. Казва му един от учениците му, Андрей, братът на Симон Петър, Има едно дете тук, което има пет ечемични хляба и две риби, но какво са те за толкова много? Исус каза: Накарайте хората да насядат. Имаше много трева на това място. Мъжете насядаха, на брой около пет хиляди. Исус взе хлябовете и, след като благодари, ги раздаде на учениците, а учениците ги раздадоха на възлежащите; подобно и от рибите, колкото искаха. Когато се наситиха, казва на учениците си: Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо. Затова събраха и напълниха дванадесет кошници с къшеи от петте ечемичени хляба, които останаха от ядлите. Хората, следователно, видели знака, който Исус направи, казваха, че този е наистина пророкът, който идва в света. Исус, следователно, знаейки че те възнамеряват да дойдат и да го грабнат, за да го направят крал, се оттегли отново в планината сам.

Като настана вечер, учениците му слязоха към морето, И като влязоха в кораба, те отиваха отвъд морето към Капернаум. Вече беше настъпила тъмнина, а Исус още не беше дошъл при тях, И морето, когато голям вятър духаше, се вълнуваше. Изкарали с гребли следователно около двадесет и пет или тридесет стадия, виждат Исус, ходещ върху морето и приближаващ се към лодката, и се уплашиха. Но той им казва: Аз съм, не се страхувайте. Те искаха следователно да го вземат в кораба, и веднага корабът се озова на земята, към която отиваха.

На следващия ден тълпата, стояща отвъд морето, видя, че там нямаше друга лодка освен онази една, в която влязоха учениците Му, и че Исус не беше влязъл заедно с учениците Му в лодката, а само учениците Му си бяха отишли Но дойдоха лодки от Тивериада близо до мястото, където ядоха хляба, след като Господ благодари. Когато следователно тълпата видя, че Иисус не е там, нито учениците Му, те влязоха в корабите и дойдоха в Капернаум, търсейки Иисус. И като го намериха отвъд морето, казаха му: Рави, кога дойде тук? Исус им отговори и каза: Истина, истина ви казвам, търсите ме не защото видяхте знамения, а защото ядохте от хлябовете и се наситихте. Работете не за храната, която се унищожава, но за храната, която остава за вечен живот, която Синът Човешки ще ви даде, защото Него Бащата запечата, Бог. Казаха следователно към него: Какво да правим, за да вършим делата на Бога? Иисус отговори и каза им: Това е делото на Бога – да вярвате в Този, Когото

Той изпрати.

Казаха му следователно: Какво знамение правиш ти, за да видим и да повярваме на теб? Какво вършиш? Бащите ни ядоха манната в пустинята, както е писано: Хляб от небето им даде да ядат. Исус им каза: Истина, истина ви казвам, не Мойсей ви е дал хляба от небето, но Отец мой ви дава истинския хляб от небето. Защото хлябът на Бог е този, който слиза от небето и дава живот на света. Тогава му казаха: Господи, винаги ни давай този хляб. Каза им Исус: Аз съм хлябът на живота. Който идва при мене, няма да огладнее, и който вярва в мене, няма никога да ожаднее.

Но казах ви, че и Ме видяхте, и не вярвате. Всичко, което Бащата дава на мен, ще дойде при мен, и този, който идва при мен, няма да изхвърля вън. Че съм слязъл от небето не за да правя Моята воля, но волята на Този, Който Ме е изпратил. Това е волята на изпратилия ме Отец, за да не погубя нищо от всичко, което Той ми е дал, а да го възкреся в последния ден. Това е волята на Този, Който ме е изпратил, така че всеки, който вижда Сина и вярва в Него, да има вечен живот, и Аз ще го възкреся в последния ден. Евреите следователно роптаеха относно него, защото каза: Аз съм хлябът, който е слязъл от небето. И казваха: Не този ли е Исус, синът на Йосиф, чийто баща и майка ние знаем? Как тогава този казва, че е слязъл от небето? Следователно Исус отговори и каза на тях: Не роптайте помежду си. Никой не може да дойде при мен, ако Бащата, който ме е

изпратил, не го привлече, и аз ще го възкреся в последния ден. Написано е в пророците, и всички ще бъдат научени от Бога. Всеки, който слуша от Отца и се е научил, идва при мене, Не че някой е видял Бащата, освен Този, Който е от Бога – Той е видял Бащата. Истина, истина ви казвам: този, който вярва в мен, има вечен живот. Аз съм хлябът на живота. Бащите ви ядоха манната в пустинята и умряха. Този е хлябът, който слиза от небето, за да яде някой от него и да не умре. Аз съм живият хляб, който е слязъл от небето. Ако някой яде от този хляб, ще живее вечно. И хлябът, който аз ще дам, е плътта ми, която аз ще дам за живота на света. Юдеите се караха помежду си, казвайки: Как може този да ни даде плътта си да ядем? Затова Исус им каза: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Човешкия Син и не пиете Неговата кръв, нямате живот в себе си. Този, който яде моята плът и пие моята кръв, има вечен живот, и аз ще го възкреся в последния ден. Защото плътта ми наистина е храна, и кръвта ми наистина е питие. Този, който яде моята плът и пие моята кръв, остава в мене и аз в него. Както живият Баща изпрати мен и аз живея чрез Баща, така и ядящият мен ще живее чрез мен. Това е хлябът, който е слязъл от небето, не както бащите ви ядоха маната и умряха; който яде този хляб, ще живее вечно. Тези неща каза, докато учеше в събранието в Капернаум.

Много следователно, след като чуха от учениците му, казаха: Твърда е тази дума; кой може да я чуе? Знаейки обаче Исус в себе си, че учениците Му роптаят относно това,

каза им: Това ли ви съблазнява? Ако следователно видите Сина Човешки да се възнася там, където беше по-рано? Духът е животворящ, плътта не ползва нищо, думите, които аз ви говоря, са дух и са живот. Но има някои от вас, които не вярват. Защото Исус знаеше от самото начало кои са тези, които не вярват, и кой е този, който ще го предаде. И казваше: Заради това съм ви казал, че никой не може да дойде при мен, ако не му е дадено от Отец ми. От това много отидоха от учениците Му назад и вече не ходеха с Него. Тогава Исус каза на дванадесетте: Не искате ли и вие да си отидете? Отговори му следователно Симон Петър: Господи, към кого ще отидем? Ти имаш думи на вечен живот, И ние сме повярвали и сме познали, че Ти си Христос, Синът на живия Бог. Отговори им Исус: Не избрах ли аз вас, дванадесетте? И един от вас е дявол. Казваше за Юда Симонов Искариот, защото той щеше да го предаде, макар да беше един от дванадесетте.

7

И Исус ходеше след това в Галилея, защото не искаше да ходи в Юдея, понеже юдеите търсеха да го убият. Беше близо празникът на юдеите - Скинопигия. Затова братята му казаха на него: Премести се оттук и иди в Юдея, за да видят и твоите ученици делата, които вършиш, Никой не прави нещо в тайна и търси той да бъде в откритост. Ако правиш тези неща, покажи себе си на света. Защото нито

братята му вярваха в него. Исус им казва: Моето време още не е дошло, а вашето време винаги е готово. Светът не може да мрази вас, но мен мрази, защото аз свидетелствам за него, че делата му са зли. Вие отидете на този празник, аз още не отивам на този празник, защото моето време още не е дошло. Но след като им каза тези неща, той остана в Галилея. Когато братята му отидоха, тогава и той отиде на празника, не открито, а тайно. Следователно юдеите го търсеха на празника и казваха: Къде е онзи? И много роптание относно него беше в тълпите. Едни казваха, че е добър, други казваха: Не, но заблуждава тълпата. Никой обаче не говореше открито за него поради страха от юдеите.

Вече когато празникът беше в разгара си, Исус отиде в храма и учеше. И евреите се учудваха, казвайки: Как този знае писанията, без да се е учил? Исус им отговори и каза: Моето учение не е мое, но на Този, Който ме е изпратил. Ако някой иска да върши Неговата воля, ще познае относно учението дали е от Бога, или аз от себе си говоря. Този, който говори от себе си, търси собствената си слава, но този, който търси славата на изпратилия го, той е истински, и в него няма неправда. Не Мойсей ли ви даде закона? И никой от вас не изпълнява закона. Защо искате да ме убиете? Тълпата отговори и каза: Демон имаш! Кой те търси да те убие? Исус отговори и каза им: Едно дело извърших, и всички се чудите заради това. Мойсей ви е дал обрязването, не защото то е от Мойсей, а от бащите, и в събота обрязвате

човек. Ако човек приема обрязване в събота, за да не бъде нарушен законът на Мойсей, защо се сърдите на мен, че направих цял човек здрав в събота? Не съдете според външния вид, но съдете справедливо. Следователно някои от ерусалимците казваха: Не е ли този, когото търсят да убият? И виж, той говори открито, и нищо не му казват. Да не би управниците наистина да са познали, че този е наистина Христос? Но ние знаем откъде е този, а когато дойде Христос, никой не знае откъде е. Исус извика, докато преподаваше в храма, и каза: И мен знаете, и знаете откъде съм, и не съм дошъл от себе си, но истински е Този, Който ме е изпратил, Когото вие не знаете. Аз го познавам, защото съм от него и той ме изпрати. Търсеха следователно да го хванат, и никой не сложи ръка върху него, защото часът му още не беше дошъл. Много обаче от тълпата повярваха в него и казваха: Христос, когато дойде, нима ще направи повече знаци от тези, които този направи? Фарисеите чуха тълпата да роптае относно него тези неща, и фарисеите и главните свещеници изпратиха служители, за да го хванат. Затова Исус каза: Още малко време съм с вас и отивам при Този, Който ме е изпратил. Ще ме търсите и няма да ме намерите, и където съм аз, вие не можете да дойдете. Казаха следователно юдеите помежду си: Къде този възнамерява да отиде, че ние няма да го намерим? Не би ли възнамерявал да отиде при разсеяните между гърците и да учи гърците? Какво е това слово, което каза: Ще ме търсите и няма да ме намерите, и където съм аз, вие не можете да дойдете?

В последния голям ден на празника стоеше Иисус и извика, казвайки: Ако някой жадува, нека дойде при мен и нека пие. Този, който вярва в мене, както каза Писанието, реки от жива вода ще потекат от неговата утроба. Това обаче каза относно Духа, когото щяха да получат вярващите в него, защото още нямаше Свят Дух, тъй като Исус още не беше прославен. Много хора от тълпата, след като чуха словото, казваха: Този наистина е пророкът. Други казваха: Този е Христос. Други казваха: Нима от Галилея идва Христос? Не ли писанието каза, че Христос идва от семето на Давид и от село Витлеем, където беше Давид? Следователно в тълпата настана разделение заради него. Някои от тях искаха да го хванат, но никой не сложи ръце върху него. Дойдоха следователно помощниците при главните свещеници и фарисеите, и онези им казаха: Защо не го доведохте? Помощниците отговориха: Никога човек не е говорил така, както този човек. Фарисеите следователно им отговориха: Не сте ли и вие заблудени? Не повярва ли някой от управниците в него или от фарисеите? Но тази тълпа, която не познава закона, е проклета. Никодим, който беше дошъл при него нощем и беше един от тях, им казва: Нима нашият закон съди човека, ако не чуе от него по-рано и узнае какво прави? Те отговориха и му казаха: Не си ли и ти от Галилея? Изследвай и виж, че пророк от Галилея не е въздигнат. И всеки отиде в къщата си.

8

Исус обаче отиде в Елеонската планина, На зазоряване отново дойде в храма, и всички хора идваха при него, и като седна, ги поучаваше. Книжниците и фарисеите водят жена, хваната в прелюбодеяние, и като я поставиха в средата Казват му: Учителю, тази жена е била хваната в самото деяние да прелюбодейства, И в нашия закон Мойсей заповяда такива да се камънуват. Ти следователно какво казваш? Това обаче казаха, изпитвайки го, за да имат обвинение против него. Но Иисус, навел се надолу, пишеше с пръста си на земята. Но когато те продължаваха да го питат, той се изправи и им каза: безгрешният измежду вас първи нека хвърли камък върху нея. И отново, навел се надолу, пишеше на земята. Те обаче, като чуха, излизаха един по един, започвайки от старейшините, и остана Исус и жената, която беше в средата. Изправил се, Исус каза на нея: Жено, къде са? Никой ли те осъди? Тя обаче каза: Никой, Господи. Исус обаче каза: Нито аз те осъждам; иди и от сега нататък не греши повече.

Отново Исус им говори, казвайки: Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота. Затова фарисеите му казаха: Ти свидетелстваш за себе си, свидетелството ти не е истинно. Отговори Иисус и каза им: Дори ако Аз свидетелствам за Себе Си, истинно е свидетелството Ми, защото знам откъде дойдох и къде отивам, вие обаче не знаете откъде идвам или къде отивам. Вие съдите според плътта, аз не съдя никого. И ако аз съдя, моят съд е истински, защото не съм

сам, но аз и Отецът, който ме е изпратил. И във вашия закон е писано, че свидетелството на двама човеци е истинно. Аз съм този, който свидетелства за себе си, и за мен свидетелства Отецът, който ме е изпратил. Казваха му следователно: Къде е твоят баща? Исус отговори: Нито мене познавате, нито моя Баща. Ако познавахте мене, щяхте да познавате и моя Баща. Тези думи говори Исус в съкровищницата, докато учеше в храма, и никой не го хвана, защото още не беше дошъл неговият час.

Каза следователно отново на тях Исус: Аз отивам и ще ме търсите, и във вашия грях ще умрете; където аз отивам, вие не можете да дойдете. Следователно юдеите казваха: Нима ще се убие, защото казва: Където аз отивам, вие не можете да дойдете? И каза им: Вие сте от долу, аз съм от горе; вие сте от този свят, аз не съм от този свят. Затова ви казах, че ще умрете в греховете си, защото ако не повярвате, че Аз съм, ще умрете в греховете си. Казваха му следователно: Ти кой си? И Исус им каза: Началото, което и ви говоря. Много имам да говоря и да съдя относно вас, но Този, Който ме е изпратил, е истинен, и аз казвам на света това, което чух от Него. Те не разбраха, че им говореше за Отца. Исус им каза следователно: Когато вдигнете Сина Човешки, тогава ще познаете, че Аз съм, и че от Себе Си не правя нищо, но говоря тези неща, както Ме научи Моят Баща. И Този, Който ме е изпратил, е с мен, Отец не ме е оставил сам, защото аз винаги върша това, което Му е угодно. Докато той говореше тези неща, мнозина повярваха в него.

Исус казваше следователно на повярвалите в Него юдеи: Ако вие останете в Моето слово, истински сте Мои ученици, И вие ще познаете истината, и истината ще ви освободи. Те му отговориха: Ние сме семе Авраамово и никога не сме били поробени на никого. Как можеш да казваш, че ще станем свободни? Отговори им Исус: Истина, истина ви казвам, че всеки, който върши грях, е роб на греха. Но робът не остава в къщата завинаги, синът остава завинаги. Ако следователно Синът ви освободи, наистина ще бъдете свободни. Знам, че сте семе Авраамово, но търсите да ме убиете, защото моето слово не намира място във вас. Аз говоря това, което съм видял при Моя Баща, и вие следователно правите това, което сте видели при вашия баща. Отговориха и му казаха: Баща ни е Авраам. Исус им казва: Ако бяхте деца на Авраам, делата на Авраам щяхте да вършите. Сега обаче вие търсите да ме убиете, човек, който ви е говорил истината, която чух от Бога; това Авраам не направи. Вие правите делата на вашия баща. Тогава му казаха: Ние не сме родени от блудство, имаме един баща - Бога. Исус следователно им каза: Ако Бог беше ваш баща, вие бихте ме обичали, защото аз излязох от Бога и съм дошъл, нито съм дошъл от себе си, но Онзи ме изпрати. Защо не разбирате моята реч? Защото не можете да чуете моето слово. Вие сте от бащата дявола и искате да вършите желанията на вашия баща. Той беше убиец от начало и не стои в истината, защото няма истина в него. Когато говори лъжа, говори от своето собствено, защото е лъжец и баща на лъжата. Но аз, защото казвам истината, не ми вярвате. Кой

от вас може да ме обвини в грях? Ако казвам истината, защо вие не ми вярвате? Този, който е от Бога, слуша Божиите думи; затова вие не слушате, защото не сте от Бога. Отговориха следователно евреите и му казаха: Не добре ли казваме ние, че ти си самарянин и имаш демон? Исус отговори: Аз нямам демон, но почитам Отца Си, а вие Ме обезчестявате. Аз обаче не търся славата си, има който търси и съди. Истина, истина ви казвам: ако някой спазва моето слово, той няма да види смърт до века. Казаха следователно на него юдеите: Сега разбрахме, че имаш демон. Авраам умря и пророците, а ти казваш: ако някой пази моето слово, няма да вкуси смърт до века. Не си ли ти по-голям от баща ни Авраам, който умря? И пророците умряха. За какъв се правиш ти? Исус отговори: Ако аз прославям себе си, славата ми е нищо. Отец мой е този, който ме прославя, за когото вие казвате, че е ваш Бог, И вие не сте го познали, но аз го зная. И ако кажа, че не го зная, ще бъда лъжец като вас, но аз го зная и пазя словото му. Авраам, вашият баща, се радваше силно, за да види моя ден, и видя, и се зарадва. Казаха следователно евреите към него: Петдесет години още нямаш, и Авраам ли си видял? Исус им каза: Истина, истина ви казвам, преди Авраам да се роди, Аз съм. Те взеха следователно камъни, за да ги хвърлят върху него. Исус обаче се скри и излезе от храма, като мина през средата им, и така си отиде.

9

И минавайки, видя сляп човек от рождане. И учениците му го попитаха: Рави, кой съгреши, този или родителите му, за да се роди сляп? Исус отговори: Нито този е съгрешил, нито родителите му, но това стана, за да се разкрият Божиите дела в него. Необходимо е да работя делата на Този, Който ме е изпратил, докато е ден; идва нощ, когато никой не може да работи. Когато съм в света, аз съм светлината на света. Като каза тези неща, той плю на земята и направи кал от плюнката, и намаза кала върху очите на слепия. И каза на него: Иди, измий се в басейна Силоам, което се тълкува изпратен. Отиде следователно и се изми, и дойде виждащ.

Съседите и тези, които го виждаха по-рано, че беше сляп, казваха: Не е ли този онзи, който седеше и просеше? Други казваха, че този е той, а други - че е подобен на него. Онзи казваше, че аз съм. Казваха му следователно: Как се отвориха очите ти? Онзи отговори и каза: Човек, наричан Иисус, направи кал и намаза моите очи, и ми каза: Иди в басейна Силоам и се измий. Отидох, измих се и прогледах. Казаха му следователно: Къде е онзи? Той казва: Не зная.

Водят го при фарисеите, този, който някога беше сляп. Беше събота, когато Исус направи глината и отвори очите му. Отново следователно фарисеите го питаха как прогледа. Той обаче им каза: Кал положи върху очите ми, измих се и виждам. Затова някои от фарисеите казваха: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата. Други казваха: Как може

грешен човек да прави такива знамения? И имаше разделение между тях. Казват на слепия отново: Ти какво казваш за него, че отвори твоите очи? А той каза, че е пророк. Юдеите следователно не повярваха относно него, че беше сляп и прогледа, докато не извикаха родителите на прогледалия. И попитаха ги: Този ли е вашият син, за когото казвате, че се е родил сляп? Как тогава сега вижда? Отговориха им родителите му и казаха: Знаем, че този е нашият син и че се роди сляп, Как сега вижда обаче, ние не знаем, или кой отвори очите му, ние не знаем, той е пълнолетен, попитайте него, той сам ще говори за себе си. Това казаха родителите му, защото се страхуваха от юдеите, тъй като юдеите вече бяха се споразумели, че ако някой изповяда него за Христос, да бъде изгонен от синагогата. Заради това неговите родители казаха, че има възраст, попитайте него. Те извикаха следователно за втори път човека, който беше сляп, и му казаха: Въздай слава на Бога, ние знаем, че този човек е грешник. Онзи отговори и каза: Дали е грешник, не зная; едно зная - че бях сляп, а сега виждам. Казах му отново: Какво ти направи? Как ти отвори очите? Отговори им: Казах ви вече и не чухте. Защо отново искате да чуете? Нима и вие искате да станете негови ученици? Похулиха го и казаха: Ти си ученик на онзи, а ние сме ученици на Мойсей. Ние знаем, че на Мойсей Бог е говорил, но този не знаем откъде е. Човекът отговори и каза на тях: В това наистина е чудесното, че вие не знаете откъде е, а той отвори моите очи. Ние знаем, че Бог не слуша грешниците, но ако някой е богобоязлив и върши Неговата

воля, него слуша. От векове не се е чувало, че някой е
отворил очите на сляп от рождение. Ако този не беше от
Бог, не би могъл да прави нищо. Отговориха и му казаха: В
грехове ти си роден цял, и ти ли ни учиш? и го изпъдиха
вън. Исус чу, че го изхвърлиха навън, и като го намери, каза
му: Ти вярваш ли в Божия Син? Онзи отговори и каза: И кой
е, Господи, за да повярвам в Него? Исус му каза: Ти си го
видял, и този, който говори с теб, е той. Той обаче каза:
Вярвам, Господи и му се поклони. И каза Исус: За съд
дойдох в този свят, за да виждат невиждащите и виждащите
да станат слепи. И чуха тези неща някои от фарисеите,
които бяха с него, и казаха му: Нима и ние сме слепи? Исус
им каза: Ако бяхте слепи, нямаше да имате грях, но сега
казвате, че виждаме, затова грехът ви остава.

10

Истина, истина ви казвам: този, който не влиза през вратата
в двора на овцете, но се качва отдругаде, онзи е крадец и
разбойник, Този, който влиза през вратата, е овчарят на
овцете. На този вратарят отваря, и овцете слушат гласа му,
и собствените си овце вика по име и ги извежда. И когато
изведе собствените овце, той върви пред тях, и овцете го
следват, защото познават гласа му, На чужд обаче няма да
последват, но ще бягат от него, защото не знаят гласа на
чуждите. Тази притча каза им Исус, но те не разбраха какво
беше това, което им говореше. Затова Исус отново им каза:

Истина, истина ви казвам, че аз съм вратата на овцете. Всички, които дойдоха преди мене, са крадци и разбойници, но овцете не ги чуха. Аз съм вратата; ако някой влезе през мене, ще бъде спасен, и ще влиза и ще излиза, и ще намери паша. Крадецът идва само за да открадне, да убие и да унищожи, а аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно. Аз съм добрият пастир. Добрият пастир поставя душата си за овцете, Наемният работник обаче, който не е пастир и овцете не са негови собствени, вижда вълка да идва и оставя овцете и бяга, и вълкът ги грабва и разпръсква овцете. Наемният работник бяга, защото е наемен работник и не му пука за овцете. Аз съм добрият пастир и познавам моите, и съм познаван от моите, Както Бащата ме познава и аз познавам Бащата, и душата си полагам за овцете. И други овце имам, които не са от този двор, и тях трябва да доведа, и те ще чуят гласа ми, и ще стане едно стадо, един пастир. Заради това Бащата ме обича, защото аз полагам душата си, за да я взема отново. Никой не го взема от мен, но аз сам го полагам от себе си. Имам власт да го положа и имам власт отново да го взема. Тази заповед получих от Отца си. Следователно отново възникна разделение сред евреите заради тези думи. Казваха обаче мнозина от тях: Демон има и е луд, защо го слушате? Други казваха: Тези думи не са на хванат от демон човек. Нима демон може да отваря очите на слепите?

Случи се посвещението в Ерусалим, и беше зима. И Иисус ходеше в храма в портика Соломонов. Обградиха го

следователно евреите и му казваха: До кога ще вдигаш душата ни? Ако си ти Христос, кажи ни откровено. Исус им отговори: Казах ви, и не вярвате. Делата, които аз върша в името на моя Баща, те свидетелстват за мен. Но вие не вярвате, защото не сте от моите овце, както ви казах. Моите овце слушат гласа ми, и аз ги зная, и те ме следват, И аз давам на тях вечен живот, и те няма да погинат до века, и никой няма да ги грабне от ръката ми. Баща ми, който ми е дал, е по-велик от всички, и никой не може да грабне от ръката на баща ми. Аз и бащата едно сме. Юдеите следователно отново носиха камъни, за да го убият с тях. Исус им отговори: Много добри дела ви показах от Отца ми, заради кое от тях дело ме камънувате? Отговориха му евреите, казвайки: За добро дело не те камънуваме, но за богохулство, и защото ти, бивайки човек, правиш себе си Бог. Исус им отговори: Не е ли написано във вашия закон: Аз казах: богове сте? Ако онези нарече богове, към които дойде словото Божие, и Писанието не може да бъде нарушено, Когото Бащата освети и изпрати в света, вие казвате, че богохулствуваш, защото казах: Син на Бога съм? Ако не върша делата на Отца си, не Ми вярвайте, Ако обаче правя, дори ако на мене не вярвате, на делата вярвайте, за да познаете и повярвате, че в мене е Бащата и аз съм в Него. Затова отново търсеха да го хванат, но той излезе от ръцете им.

И отиде отново отвъд Йордан, на мястото, където Йоан беше първо кръщавал, и остана там. И мнозина дойдоха

при него и казваха, че Йоан наистина не направи никакво знамение, но всичко, което Йоан каза за този, беше истинно. И много там повярваха в него.

11

Беше някой си болен, Лазар от Витания, от селото на Мария и Марта, сестрата ѝ. Беше и Мария тази, която помазала Господа с миро и изтрила краката Му с косите си, чийто брат Лазар беше болен. Затова сестрите изпратиха до него, казвайки: Господи, виж, този, когото обичаш, е болен. Чул това, Исус каза: Тази слабост не е към смърт, но за славата на Бога, за да бъде прославен Синът на Бога чрез нея. Иисус обичаше Марта, сестра ѝ и Лазар. Когато чу, че е болен, тогава остана на мястото, където беше, два дни. Тогава след това казва на учениците: Нека отидем отново в Юдея. Учениците му казват: Рави, юдеите току-що се опитваха да те камънят, и ти отново отиваш там? Иисус отговори: Не дванадесет ли са часовете на деня? Ако някой ходи през деня, не се спъва, защото вижда светлината на този свят, Ако обаче някой ходи през нощта, той се спъва, защото светлината не е в него. Той каза тези неща и след това им казва: Лазар, нашият приятел, е заспал, но аз отивам, за да го събудя. Тогава учениците Му казаха: Господи, ако е заспал, ще оздравее. Исус беше говорил за неговата смърт, но те мислеха, че говори за обикновения сън. Тогава Исус им каза откровено: Лазар умря, И се радвам заради вас, за

да повярвате, че не бях там, но нека отидем при него. Тогава Тома, наречен Близнак, каза на съучениците: Нека отидем и ние, за да умрем с него.

Дошъл следователно, Иисус го намери вече четири дни в гробницата. Витания беше близо до Йерусалим, на около петнадесет стадия. И мнозина от евреите бяха дошли при Марта и Мария, за да ги утешат заради брат им. Тогава Марта, като чу, че Исус идва, излезе да го посрещне, а Мария седеше в къщата. Марта каза на Исус: Господи, ако беше тук, братът ми нямаше да умре. Но и сега зная, че каквото и да поискаш от Бога, Бог ще ти даде. Исус ѝ казва: Твоят брат ще възкръсне. Марта му казва: Зная, че той ще възкръсне при възкресението в последния ден. Исус ѝ каза: Аз съм възкресението и животът. Този, който вярва в мене, дори ако умре, ще живее, и всеки, който живее и вярва в мене, няма да умре довека. Вярваш ли това? Казва му: Да, Господи, аз съм повярвала, че Ти си Христос, Синът на Бога, Който идва в света. И като каза тези неща, тя отиде и повика сестра си Мария тайно, казвайки: Учителят е тук и те вика. Онази, като чу, бързо става и отива при него. Иисус още не беше дошъл в селото, но беше на мястото, където Марта го срещна. Онези юдеи, които бяха с нея в къщата и я утешаваха, видяха, че Мария бързо стана и излезе, последваха я, казвайки, че отива в гробницата, за да плаче там. Мария, следователно, като дойде където беше Иисус, видяла го, падна в краката му, казвайки му: Господи, ако беше тук, моят брат не би умрял. Исус, следователно, когато

я видя да плаче и юдеите, които бяха дошли заедно с нея, да плачат, възмути се в духа и се разтревожи, И каза: Къде сте го положили? Казват му: Господи, дойди и виж. Иисус се прослези. Юдеите казваха следователно: Виж как го обичаше! Някои от тях обаче казаха: Не можеше ли този, който отвори очите на слепия, да направи така, че и този да не умре? Исус, следователно, отново дълбоко развълнуван в себе си, идва при гроба. Той беше пещера, и камък лежеше върху него. Исус казва: Вдигнете камъка. Марта, сестрата на умрелия, му казва: Господи, вече смърди, защото е четвърти ден. Исус ѝ казва: Не ти ли казах, че ако повярваш, ще видиш Божията слава? Вдигнаха следователно камъка, където беше положен мъртвият. Но Исус вдигна очите си нагоре и каза: Отче, благодаря ти, че ме чу. Аз знаех, че винаги ме чуваш, но заради тълпата, която стоеше наоколо, казах това, за да повярват, че Ти си ме изпратил. И след като каза тези неща, извика със силен глас: Лазаре, ела навън! И излезе мъртвият, вързан по краката и ръцете с платна, и лицето му беше обвито с кърпа. Исус им казва: Развържете го и го оставете да си отиде.

Много от евреите, които дойдоха при Мария и видяха това, което Исус направи, повярваха в него. Някои от тях обаче отидоха при фарисеите и им казаха какво направи Исус. Следователно главните свещеници и фарисеите събраха съвет и казваха: Какво правим, защото този човек прави много знамения? Ако го оставим така, всички ще повярват в него, и ще дойдат римляните и ще ни отнемат и мястото,

и народа. Един от тях обаче, Каяфа, който беше първосвещеник през онази година, им каза: Вие не знаете нищо, Нито обмисляте, че е изгодно за нас един човек да умре за народа и да не погине цялата нация. Това обаче не каза от себе си, но бидейки първосвещеник на онази година, пророкува, че Исус щеше да умре за народа, и не за народа само, но за да събере и разпръснатите деца Божии в едно. От онази ден нататък те взеха съвет заедно, за да го убият. Затова Исус вече не ходеше открито сред юдеите, а отиде оттам в земята близо до пустинята, в град, наричан Ефраим, и там оставаше с учениците си. Беше близо Пасхата на юдеите, и мнозина отидоха в Йерусалим от страната преди Пасхата, за да се очистят. Затова търсеха Исус и говореха помежду си, стоейки в храма: Какво мислите вие, че няма да дойде ли на празника? Главните свещеници и фарисеите бяха дали заповед, че ако някой узнае къде е, да съобщи, за да го уловят.

12

Исус, следователно, преди шест дни от Пасхата дойде във Витания, където беше Лазар, мъртвият, когото възкреси от мъртвите. Те направиха вечеря за него там, и Марта прислужваше, а Лазар беше един от прилежащите с него. Тогава Мария, като взе лира чисто скъпоценно нардово миро, помаза краката на Исус и ги изтри с косите си, а къщата се изпълни с миризмата на мирото. Казва

следователно един от учениците Му, Юда Симонов Искариот, който възнамеряваше да Го предаде: Защо това миро не беше продадено за триста денария и дадено на бедните? Каза това обаче не защото се грижеше за бедните, а защото беше крадец и държеше касата, и присвояваше онова, което се слагаше в нея. Исус каза: Остави я, тя го е запазила за деня на моето погребение. Бедните винаги ги имате със себе си, но мен не винаги ме имате. Узна следователно голяма тълпа от юдеите, че там е, и дойдоха не само заради Иисус, но за да видят и Лазар, когото възкреси от мъртвите. Главните свещеници обаче планираха да убият и Лазар. че много от юдеите заради него отиваха и вярваха в Иисус

На следващия ден голямата тълпа, която беше дошла на празника, чу, че Исус идва в Йерусалим, Взеха клонките на палмовите дървета и излязоха да го посрещнат, и викаха: Осанна! Благословен идващият в името Господне, царят на Израил! Но Исус, като намери младо магаре, седна на него, както е написано, Не се страхувай, дъщерьо Сионова, ето царят ти идва, седнал на магаренце.

Тези неща обаче не знаеха учениците Му първоначално, но когато беше прославен Иисус, тогава си спомниха, че тези неща бяха написани за Него, и тези неща направиха те на Него. Свидетелстваше следователно тълпата, която беше с него, когато извика Лазар от гроба и го възкреси от мъртвите. Заради това тълпата го посрещна, защото чуха,

че той е извършил това знамение. Фарисеите следователно казаха помежду си: Виждате ли, че не постигате нищо? Ето, целият свят тръгна след него.

Имаше някои гърци измежду онези, които отиваха нагоре, за да се поклонят на празника. Тези следователно дойдоха при Филип, този от Витсаида Галилейска, и го питаха, казвайки: Господи, искаме да видим Иисус. Филип идва и казва на Андрей, и отново Андрей и Филип казват на Исус, И Исус им отговори, казвайки: Дошъл е часът, за да бъде прославен Синът на Човека. Истина, истина ви казвам: ако пшеничното зърно не падне в земята и не умре, то остава само, но ако умре, носи много плод. Този, който обича душата си, ще я загуби, и този, който мрази душата си в този свят, ще я опази за вечен живот. Ако някой ми служи, нека ме следва, и където съм аз, там ще бъде и моят слуга, и ако някой ми служи, Бащата ще го почете. Сега душата ми е смутена, и какво да кажа? Отче, спаси ме от този час. Но заради това дойдох в този час. Отче, прослави Твоето име. Тогава дойде глас от небето: Прославих и отново ще прославя. Тълпата, която стоеше и чу, казваше, че е станал гръм, други казваха, че пратеник му е говорил. Иисус отговори и каза: Не заради мене този глас се чу, а заради вас. Сега е съдът на този свят, сега владетелят на този свят ще бъде изхвърлен вън, И аз, ако бъда вдигнат от земята, ще привлека всички към себе си. Това обаче казваше, означавайки с каква смърт щеше да умре. Тълпата му отговори: Ние чухме от закона, че Христос остава до века, и

как ти казваш, че е необходимо Синът на човека да бъде издигнат? Кой е този Син на човека? Исус им каза: Още малко време светлината е с вас. Ходете, докато имате светлината, за да не ви обхване тъмнината, защото който ходи в тъмнината не знае къде отива. Докато имате светлината, вярвайте в светлината, за да станете синове на светлината. Тези неща говори Исус и, като си отиде, се скри от тях.

Въпреки че той направи толкова много знаци пред тях, те не вярваха в него. За да се изпълни словото на пророк Исая, което той каза: Господи, кой повярва на нашата вест? И на кого беше разкрита ръката Господня? Заради това те не можеха да повярват, защото отново каза Исая, Той е заслепил очите им и е закоравил сърцата им, за да не виждат с очите си и да не разберат със сърцата си и да не се обърнат, и Аз да ги изцеля.

Това каза Исая, когато видя славата му и говори за него. Въпреки това обаче и от управниците мнозина повярваха в него, но заради фарисеите не признаваха, за да не бъдат изключени от събранието. Защото обичаха славата на хората повече, отколкото славата на Бога.

Исус обаче извика и каза: Този, който вярва в Мен, не вярва в Мен, а в Този, Който Ме е изпратил, и наблюдаващият ме вижда изпратилия ме. Аз съм дошъл като светлина в света, за да не остане в тъмнината всеки, който вярва в мене. И

ако някой чуе думите ми и не повярва, аз не го съдя, защото не дойдох, за да съдя света, а за да спася света. Този, който ме отхвърля и не приема думите ми, има съдия - словото, което изговорих, то ще го съди в последния ден. че аз от себе си не говорих, но Бащата, който ме изпрати, сам ми даде заповед какво да кажа и какво да говоря, И знам, че заповедта Му е вечен живот. Което следователно говоря аз, както ми е казал Бащата, така говоря.

13

Преди празника на пасхата, знаейки Исус, че е дошъл неговият час да премине от този свят към Бащата, след като обичаше своите в света, до край ги обичаше. И когато вечерята стана, дяволът вече беше вложил в сърцето на Юда Симонов Искариотски да го предаде, Знаейки, че Бащата е дал всичко в ръцете му и че е излязъл от Бога и отива към Бога, Исус Става от вечерята и слага дрехите, и като взе кърпа, опаса се. Тогава хвърля вода в умивалника и започна да мие краката на учениците и да ги изтрива с кърпата, с която беше опасан. Идва следователно при Симон Петър, и онзи му казва: Господи, ти ли миеш моите стъпала? Иисус отговори и му каза: Това, което Аз правя, ти не знаеш сега, но ще узнаеш след това. Петър му казва: Никога няма да ми измиеш краката! Исус му отговори: Ако не те измия, нямаш дял с мен. Симон Петър му казва: Господи, не само краката ми, но и ръцете, и главата. Исус му казва: Изкъпаният няма

нужда да си измие краката, но е цял чист, и вие сте чисти, но не всички. Той знаеше предателя си, затова каза: Не всички сте чисти.

Когато следователно той изми краката им и взе дрехите си, като легна отново, каза им: Знаете ли какво съм ви направил? Вие ме наричате Учител и Господ, и правилно казвате, защото съм. Ако следователно аз измих вашите крака, Господът и Учителят, то и вие дължите един на друг да измивате краката. Пример дадох ви, за да както аз направих на вас, и вие да правите. Истина, истина ви казвам: не е робът по-голям от господаря си, нито пратеникът по-голям от този, който го е изпратил. Ако знаете тези неща, блажени сте, ако ги правите. Не за всички вас говоря, аз знам които избрах, но за да се изпълни писанието: този, който яде хляб с мене, вдигна петата си против мене. От сега ви казвам, преди това да стане, за да повярвате, когато стане, че Аз съм. Истина, истина ви казвам, който приема някого, когото изпратя, мен приема, а който мен приема, приема Този, Който ме е изпратил.

Тези неща казал, Исус беше разтревожен в духа и засвидетелства, и каза: Истина, истина ви казвам, че един от вас ще ме предаде. Учениците следователно гледаха един към друг в недоумение относно кого говори. Беше облегнат един от учениците Му в лоното на Исус, когото Исус обичаше. Симон Петър следователно му се наклонява, за да разбере кой е този, за когото говори. Паднал върху

гърдите на Исус, онзи Му казва: Господи, кой е? Отговаря Исус: Онзи е, на когото аз, след като потопя залъка, ще го дам. И като потопи залъка, дава го на Юда Симонов Искариот. И след залъка тогава влезе в онзи сатаната. Исус му казва: Което правиш, направи по-бързо. Това обаче никой от възлежащите не разбра защо му каза това. Някои мислеха, тъй като Юда имаше касата, че Исус му казва: Купи онова, от което имаме нужда за празника или да даде нещо на бедните. Взел следователно залъка, онзи веднага излезе, а беше нощ.

Когато следователно той излезе, Исус казва: Сега беше прославен Синът Човешки и Бог беше прославен в Него. Ако Бог беше прославен в него, то и Бог ще го прослави в Себе Си, и веднага ще го прослави. Деца, още малко съм с вас. Ще ме търсите, и както казах на юдеите, че където аз отивам, вие не можете да дойдете, и на вас казвам сега. Нова заповед давам на вас, да любите един друг, както аз обичах вас, за да и вие любите един друг. В това ще познаят всички, че сте мои ученици, ако имате любов един към друг. Симон Петър му казва: Господи, къде отиваш? Исус му отговори: Където аз отивам, ти не можеш сега да ме последваш, но по-късно ще ме последваш. Петър му казва: Господи, защо не мога да Ти последвам сега? Душата си ще положа за Теб. Отговори му Исус: Душата си за мен ще положиш? Истина, истина ти казвам, няма да пропее петел, докато не ме отречеш три пъти.

14

Не оставяйте сърцето ви да се тревожи, вярвате в Бога и в мене вярвайте. В къщата на баща ми има много обиталища, ако не беше така, щях да ви кажа, отивам да ви приготвя място. И ако отида и приготвя място за вас, отново ще дойда и ще ви взема при себе си, за да бъдете и вие там, където съм аз. И където аз отивам, знаете, и пътя знаете. Тома му казва: Господи, ние не знаем къде отиваш, и как можем да знаем пътя? Исус му казва: Аз съм пътят и истината, и животът. Никой не идва при Отца, освен чрез мене. Ако бяхте ме познали, щяхте да познаете и баща ми. И от сега нататък познавате него и сте го видели. Филип му казва: Господи, покажи ни Бащата и това ни е достатъчно. Исус му казва: Толкова време съм с вас и не си ме познал, Филипе? Този, който е видял мен, е видял Отца, и как ти казваш: Покажи ни Отца? Не вярваш ли, че аз съм в Отца и Отец е в мен? Думите, които аз говоря на вас, не говоря от себе си, но Отец, който пребъдва в мен, Той върши делата. Вярвайте ми, че аз съм в Бащата и Бащата е в мен, ако ли не, заради самите дела вярвайте ми. Истина, истина ви казвам: този, който вярва в мене, делата, които аз върша, и той ще върши, и по-големи от тези ще върши, защото аз отивам при Отеца си. И каквото бихте поискали в Моето име, това ще направя, за да бъде прославен Отец в Сина. Ако попитате нещо в моето име, аз ще го направя.

Ако ме обичате, пазете моите заповеди. И аз ще помоля Бащата и Той ще ви даде друг Застъпник, за да остане с вас до века. Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото не го вижда, нито го познава, но вие го познавате, защото остава при вас и ще бъде във вас. Няма да ви оставя сираци, идвам при вас. Още малко и светът вече няма да ме вижда, но вие ще ме виждате, защото аз живея и вие ще живеете. В онзи ден вие ще познаете, че аз съм в Отец мой и вие в мене, и аз във вас. Този, който има заповедите ми и ги пази, той е този, който ме обича, а който ме обича, ще бъде обичан от Отца ми, и аз ще го обича и ще му се открия. Казва му Юда, не Искариот: Господи, какво се е случило, че на нас възнамеряваш да се явиш, а не на света? Иисус отговори и му каза: Ако някой Ме обича, ще пази Моето слово, и Моят Баща ще го обича, и ще дойдем при него, и ще направим жилище при него. Този, който не ме обича, не пази думите ми, и словото, което чувате, не е мое, а на Отца, който ме е изпратил.

Тези неща съм ви говорил, докато съм оставал при вас. Но Утешителят, Духът Светият, когото Бащата ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което съм ви казал. Мир оставям на вас, мир мой давам на вас; не както светът дава, аз давам на вас. Да не се смущава вашето сърце, нито да се страхува. Вие чухте, че аз ви казах: отивам и идвам при вас. Ако ме обичахте, щяхте да се зарадвате, че казах: отивам при Бащата, защото Бащата е по-голям от мен. И сега ви казах предварително,

преди да се случи, за да повярвате, когато се случи. Вече няма да говоря много с вас, защото идва владетелят на този свят, и в мен той няма нищо, Но за да знае светът, че обичам Бащата, и както ми заповяда Бащата, така правя. Ставайте, нека да тръгваме оттук.

15

Аз съм истинската лоза, и баща ми е земеделецът. Всяка клонка в мен, която не носи плод, Той я взема, и всяка, която носи плод, Той я очиства, за да носи повече плод. Вече вие сте чисти чрез словото, което съм ви говорил. Останете в мен, и аз във вас. Както клонът не може да носи плод от себе си, ако не остане в лозата, така и вие не можете, ако не останете в мен. Аз съм лозата, вие сте клоните. Този, който остава в мене и аз в него, той носи много плод, защото без мене не можете да правите нищо. Ако някой не остане в мене, бива хвърлен навън като клонката и изсъхва, и ги събират и ги хвърлят в огъня, и гори. Ако останете в мене и думите ми останат във вас, каквото и да поискате, ще ви бъде дадено. В това беше прославен Отец мой, така че да носите много плод, и ще станете мои ученици. Както Бащата ме обича, така и аз ви обичам; останете в моята любов. Ако пазите моите заповеди, ще останете в моята любов, както аз съм опазил заповедите на моя Отец и оставам в неговата любов. Тези неща ви говорих, за да остане моята радост във вас и вашата радост да бъде

изпълнена. Това е моята заповед: да обичате един друг, както аз обичах вас. По-голяма от тази любов никой няма, отколкото да сложи някой душата си за приятелите си. Вие сте мои приятели, ако правите това, което аз ви заповядвам. Вече не ви наричам роби, защото робът не знае какво прави неговият господар, но вас съм нарекъл приятели, защото всичко, което съм чул от моя Баща, съм ви направил известно. Не вие мене избрахте, но аз избрах вас и ви поставих, за да отивате и плод да носите, и плодът ви да остава, за да каквото и да поискате от Бащата в Моето име, да ви даде. Заповядвам ви тези неща, за да обичате един друг.

Ако светът ви мрази, знайте, че мен е мразил преди вас. Ако бяхте от света, светът би обичал своето, но понеже не сте от света, а аз ви избрах от света, затова светът ви мрази. Помнете думата, която аз ви казах: не е роб по-голям от господаря си. Ако мен преследваха, и вас ще преследват; ако моята дума пазиха, и вашата ще пазят. Но всички тези неща ще ви направят заради моето име, защото не познават Този, Който ме е изпратил. Ако не бях дошъл и не бях им говорил, нямаше да имат грях, но сега нямат извинение за греха си. Този, който мрази мен, мрази и моя баща. Ако не бях извършил сред тях делата, които никой друг не е извършил, нямаше да имат грях, но сега те и видяха, и възмразиха и мене, и моя Отец. Но за да бъде изпълнено словото, написано в техния закон, че ме мразеха без причина. Когато дойде Утешителят, Когото Аз ще

изпратя на вас от Бащата, Духът на истината, Който излиза от Бащата, Онзи ще свидетелства за Мен, И вие свидетелствате, защото от началото сте с мене.

16

Тези неща съм ви говорил, за да не бъдете съблазнени. Изгнаници ще ви направят, но идва час, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога. И тези неща ще направят, защото не познаха Бащата, нито Мен. Но тези неща съм ви говорил, за да помните за тях, когато дойде часът, че аз ви казах. Тези неща обаче не ви казах от началото, защото бях с вас. Сега обаче отивам при Този, Който ме е изпратил, и никой от вас не ме пита къде отиваш. Но понеже тези неща съм ви говорил, скръбта е изпълнила вашето сърце. Но аз ви казвам истината, изгодно е за вас аз да си отида. Защото ако аз не си отида, Утешителят няма да дойде при вас, но ако отида, ще го изпратя при вас. И когато дойде, той ще изобличи света относно грях, относно правда и относно съд. Относно грях наистина, защото не вярват в мене. Относно справедливостта, защото отивам при Отца ми и вече не ме виждате, Относно съда, че владетелят на този свят е бил съден. Още много имам да ви кажа, но не можете да го понесете сега. Когато обаче дойде Онзи, Духът на истината, ще ви ръководи в цялата истина, защото няма да говори от Себе Си, но каквото чуе, това ще говори, и идващите неща

ще ви обяви. Онзи ще ме прослави, защото ще вземе от моето и ще ви възвести. Всичко, което има Бащата, е мое, затова казах, че от моето ще вземе и ще ви възвести. Малко време и няма да ме виждате, и отново малко време и ще ме видите, защото аз отивам при Отца. Казаха следователно някои от учениците Му помежду си: Какво е това, което ни казва: Малко и няма да Ме виждате, и отново малко и ще Ме видите, и че Аз отивам при Бащата? Затова казваха: Какво е това, което казва - малкото? Не знаем какво говори. Иисус знаеше, че искаха да го попитат, и им каза: Относно това ли разисквате помежду си, че казах: малко и няма да ме виждате, и отново малко и ще ме видите? Истина, истина ви казвам, че вие ще плачете и ще ридаете, а светът ще се зарадва; вие ще се наскърбите, но скръбта ви ще се превърне в радост. Жената, когато ражда, изпитва болка, защото е дошъл нейният час, но когато роди детето, вече не помни скръбта заради радостта, че се е родило човешко същество на света. И вие следователно сега имате скръб, но отново ще ви видя и сърцето ви ще се зарадва, и радостта ви никой няма да отнеме от вас. И в онзи ден няма да ме питате нищо. Амин, амин, казвам ви, че каквото и да поискате от Отца в Мое име, ще ви даде. До сега не сте поискали нищо в Моето име. Искайте и ще получите, за да бъде вашата радост изпълнена. Тези неща съм ви говорил в притчи, но идва час, когато вече няма да ви говоря в притчи, а с откровеност ще ви възвестя за Отца. В онзи ден в Моето име ще попитате, и не ви казвам, че Аз ще попитам Бащата за вас, Защото самият Баща ви обича, понеже вие

Мене сте обикнали и сте повярвали, че Аз от Бога съм излязъл. Излязох от Бащата и дошъл съм в света; отново оставям света и отивам при Бащата. Казват му учениците му: Виж, сега говориш открито и не казваш никаква притча. Сега знаем, че знаеш всичко и нямаш нужда някой да те пита. Поради това вярваме, че си излязъл от Бога. Отговори им Иисус: Сега ли вярвате? Ето идва час, и сега е дошъл, за да бъдете разпръснати всеки по домовете си и мене да оставите сам, но аз не съм сам, защото Отецът е с мене. Тези неща съм ви говорил, за да имате мир в мен. В света ще имате скръб, но дръзвайте – аз съм победил света.

17

Тези неща говори Исус и вдигна очите си към небето, и каза: Отче, дошъл е часът, прослави Твоя Син, за да и Синът Ти прослави Теб, Както ти даде на него власт над всяка плът, за да даде вечен живот на всички, които си му дал. Това е вечният живот – да познават те единствения истински Бог и когото си изпратил, Иисус Христос. Аз те прославих на земята, завърших работата, която си ми дал, за да я направя, И сега прослави ме Ти, Отче, при Себе Си със славата, която имах преди светът да бъде при Теб. Аз проявих твоето име на хората, които ти си ми дал от света. Те бяха твои и ти миги даде, и те са запазили твоето слово. Сега те са познали, че всичко, което си ми дал, е от Теб. Че думите, които Ти си дал на мен, аз съм дал на тях, и те ги

взеха, и те познаха истински, че от Теб съм излязъл, и повярваха, че Ти си ме изпратил. Аз моля за тях, не моля за света, а за онези, които си ми дал, защото са Твои, И всичко мое е твое, и твоето е мое, и съм прославен в тях. И вече не съм в света, а те са в света, и аз идвам при теб. Свети Отче, пази ги в Твоето име, което си Ми дал, за да бъдат едно, както ние. Когато бях с тях в света, аз ги пазех в Твоето име; тези, които си Ми дал, запазих, и никой от тях не погина, освен синът на погибелта, за да се изпълни Писанието. Сега обаче идвам при теб и тези неща говоря в света, за да имат моята радост изпълнена в тях. Аз им дадох Твоето слово и светът ги намрази, защото те не са от света, както и Аз не съм от света. Не моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от злото. от света не са, както аз от света не съм. Освети ги в истината Си; Словото Ти е истина. Както ти изпрати мене в света, така и аз изпратих тях в света. И за тях аз освещавам себе си, за да бъдат и те осветени в истината. Не моля само за тези, но и за онези, които вярват в мене чрез тяхното слово. за да бъдат всички едно, както ти, Отче, си в мен и аз съм в теб, за да бъдат и те едно в нас, за да повярва светът, че ти си ме изпратил И аз славата, която си ми дал, дадох на тях, за да бъдат едно, както ние сме едно, Аз в тях и Ти в Мене, за да бъдат усъвършенствани в едно, и за да познае светът, че Ти Мене изпрати и обикна тях, както Мене обикна. Отче, които си дал на мен, искам за да където съм аз и он Отче праведни, и светът те не позна, но аз те познах, и тези познаха, че ти ме изпрати. И направих известно на тях Твоето име и ще го направя известно, за да бъде в тях

любовта, с която Ти Ме обикна, и Аз в тях.

18

Казал тези неща, Исус излезе с учениците си отвъд потока Кедрон, където беше градина, в която влезе той и учениците му. Знаеше обаче и Юда, който го предаваше, мястото, защото Исус често се събираше там с учениците си. Следователно Юда, като взе кохортата и помощниците от главните свещеници и фарисеите, идва там с факли, лампи и оръжия. Исус, следователно, знаейки всички неща, които идват върху него, излезе и каза на тях: Кого търсите? Отговориха му: Иисус Назореят. Иисус им казва: Аз съм. А Юда, който го предаваше, стоеше с тях. Когато им каза Аз съм, те отстъпиха назад и паднаха на земята. Отново следователно ги попита: Кого търсите? А те казаха: Иисус Назарянина. Исус отговори: Казах ви, че Аз съм. Ако следователно Мене търсите, оставете тези да си отидат. Така че да бъде изпълнено словото, което каза: Които си Ми дал, не изгубих от тях никого. Симон Петър, който имаше меч, извади го и удари роба на първосвещеника, и отряза дясното му ухо, а името на роба беше Малх. Исус каза на Петър: Прибери меча в ножницата. Чашата, която Бащата ми е дал, да не я изпия ли?

Тогава кохортата и командирът, и служителите на евреите хванаха Исус и го вързаха, И отведоха го първо при Анна,

защото той беше тъст на Каяфа, който беше първосвещеник през онази година. Беше но Каиафа този, който беше съветвал на евреите, че е изгодно един човек да загине за народа. Следваха Исус Симон Петър и другият ученик. Но онзи ученик беше познат на първосвещеника и влезе заедно с Исус в двора на първосвещеника, Но Петър стоеше отвън при вратата. Затова другият ученик, който беше познат на първосвещеника, излезе и говори с вратарката, и въведе Петър. Следователно вратарката казва на Петър: Не си ли и ти от учениците на този човек? Онзи казва: Не съм. Стояха робите и помощниците, които бяха направили огън на въглища, защото беше студено, и се топлеха. С тях стоеше и Петър и се топлеше. Следователно първосвещеникът попита Исус относно учениците му и относно учението му. Исус му отговори: Аз говорих открито на света, аз винаги съм учил в събранието и в храма, където винаги се събират евреите, и нищо не съм говорил тайно. Защо ме питаш? Попитай тези, които са чули какво говорих на тях. Виж, те знаят какво казах аз. Когато той каза тези неща, един от помощниците, стоящ там, даде удар на Исус, казвайки: Така ли отговаряш на първосвещеника? Исус му отговори: Ако съм говорил лошо, свидетелствай за злото, но ако добре, защо ме удряш? Анна го изпрати вързан при Каяфа, първосвещеника. Симон Петър беше изправен и се топлеше. Затова му казаха: Не си ли и ти от учениците му? Затова онзи отрече и каза: Не съм. Един от слугите на първосвещеника, който беше роднина на този, комуто Петър отряза ухото, казва: Не те ли видях аз в градината с

него? Затова Петър отново отрече, и веднага петел изкука.

Водят следователно Иисус от Каяфа в преториума. Беше утро, и те не влязоха в преториума, за да не се осквернят, но за да ядат пасхата. Излезе следователно Пилат при тях и каза: Какво обвинение носите против този човек? Отговориха и му казаха: Ако този не беше злосторник, не бихме ти го предали. Тогава Пилат им каза: Вземете го вие и го съдете според вашия закон. Юдеите му отговориха: На нас не ни е позволено да убиваме никого. за да се изпълни словото на Иисус, което каза, означавайки с каква смърт щеше да умре. Влезе следователно отново в преториума Пилат, извика Исус и му каза: Ти ли си царят на юдеите? Исус му отговори: От себе си ти това казваш или други са ти казали за мен? Отговори Пилат: Нима аз съм юдеин? Твоят народ и първосвещениците те предадоха на мен. Какво си направил? Отговори Иисус: Царството мое не е от този свят. Ако царството мое беше от този свят, помощниците мои биха се борили, за да не бъда предаден на юдеите. Но сега царството мое не е оттук. Каза следователно на него Пилат: Следователно цар ли си ти? Отговори Исус: Ти казваш, че цар съм аз. Аз за това съм роден и за това съм дошъл в света, за да свидетелствам на истината. Всеки, който е от истината, слуша моя глас. Пилат му казва: Какво е истина? И като каза това, отново излезе при юдеите и им казва: Аз не намирам никаква вина в него. Има обаче обичай у вас да ви освободя един в Пасхата. Желаете ли следователно да ви освободя царя на юдеите? Тогава всички отново извикаха,

казвайки: Не този, а Варава! А Варава беше разбойник.

19

Тогава Пилат взе Иисус и го изпорол. И войниците, след като изплетоха корона от тръни, поставиха я на главата му, и облякоха го в пурпурна дреха. И казваха: Радвай се, царю на юдеите! и му удряха с шамари. Излезе следователно отново навън Пилат и им казва: Вижте, извеждам ви го навън, за да знаете, че в него не намирам никаква вина. Следователно Иисус излезе навън, носейки тръненият венец и пурпурната дреха. И казва им: Ето човекът. Когато следователно главните свещеници и служителите го видяха, извикаха: Разпни, разпни го! Пилат им казва: Вземете го вие и разпнете, защото аз не намирам в него вина. Отговориха му юдеите: Ние имаме закон, и според нашия закон той трябва да умре, защото себе си направи Божи син. Когато Пилат чу тази дума, той се уплаши още повече И влезе в преторията отново и казва на Исус: Откъде си ти? А Исус не му даде отговор. Казва следователно на него Пилат: На мен ли не говориш? Не знаеш ли, че власт имам да те разпна и власт имам да те освободя? Отговори Иисус: Не би имал никаква власт над мен, ако не ти беше дадено отгоре; затова онзи, който ме предава на теб, има по-голям грях. От това Пилат търсеше да го освободи, но евреите крещяха, казвайки: Ако го освободиш, не си приятел на Цезар. Всеки, който прави себе си цар, се

противопоставя на Цезар. Следователно Пилат, след като чу тази дума, изведе навън Исус и седна на платформата на място, наречено Каменна настилка, а на еврейски Габата. Беше приготовлението на пасхата, часът беше около шестият, и казва на юдеите: Ето царят ви! Но те извикаха: Вдигни, вдигни, разпни го! Пилат им казва: Вашия цар да разпна ли? Главните свещеници отговориха: Нямаме цар освен Цезар. Тогава следователно го предаде на тях, за да бъде разпнат.

Получиха Исус и го доведоха, и носейки кръста си, Той излезе на мястото, наречено Череп, което на еврейски се казва Голгота. където го разпнаха, и с него други двама отсам и оттам, а Исус по средата Написа но и надпис Пилат и го постави върху кръста; беше написано: Исус Назарянина, царят на юдеите. Този надпис следователно много от юдеите прочетоха, защото близо до града беше мястото, където беше разпнат Исус, и беше написано на еврейски, на гръцки, на латински. Затова главните свещеници на юдеите казваха на Пилат: Не пиши Царят на юдеите, а че онзи каза: Цар съм на юдеите. Отговори Пилат: Което съм написал, съм написал.

Войниците, следователно, когато разпнаха на кръст Исус, взеха дрехите му и ги направиха на четири части, на всеки войник по една част, и туниката. А туниката беше безшевна, отгоре тъкана изцяло. Казаха следователно помежду си: Да не го разкъсваме, а да хвърлим жребий за

него, чий ще бъде, за да се изпълни писанието, което казва: Разделиха дрехите ми помежду си и за облеклото ми хвърлиха жребий.

Войниците наистина направиха тези неща. Но при кръста на Исус стояха майка му и сестрата на майка му, Мария Клопова и Мария Магдалина. Исус, следователно, виждайки майката и ученика, стоящ наблизо, когото обичаше, казва на майка си: Жено, ето синът ти. Тогава казва на ученика: Ето майка ти. И от онзи час ученикът я взе при себе си. След това Исус, знаейки че всичко вече е свършено, за да се изпълни Писанието, казва: Жадувам. Там лежеше съд, пълен с оцет, а те, напълнили гъба с оцет и поставили я на исоп, я поднесоха до устата му. Когато Исус взе оцета, каза: Свърши се, и приклонил глава, предаде духа.

Юдеите следователно, за да не останат телата на кръста в събота, тъй като беше ден на приготовление, защото денят на онази събота беше велик, попитаха Пилата да бъдат счупени краката им и да бъдат свалени. Дойдоха следователно войниците и счупиха краката на първия и на другия, който беше разпнат с него. Но когато дойдоха при Исус и видяха, че вече е умрял, не счупиха краката му, Но един от войниците прободе страната му с копие, и веднага излезе кръв и вода. И видялият е свидетелствал, и истинно е неговото свидетелство, и онзи знае, че истинни неща казва, за да повярвате и вие. Стана се това, за да се изпълни Писанието: Кост от Него няма да бъде счупена. И пак друго

писание казва: Ще видят Този, Когото прободоха.

След тези неща Йосиф от Ариматея, който беше ученик на Исус, но скрит поради страх от юдеите, попита Пилат дали може да вземе тялото на Исус, и Пилат разреши. Дойде следователно и вдигна тялото на Исус. Дойде обаче и Никодим, който беше дошъл при Исус първия път нощем, носейки смес от смирна и алое около сто литри. Взеха следователно тялото на Исус и го обвиха в ленени платна с ароматите, както е обичай на юдеите да погребват. Беше обаче на мястото, където беше разпнат, градина, и в градината нова гробница, в която още никой не беше положен. Там, следователно, заради подготовката на юдеите, понеже гробът беше близо, положиха Иисус.

20

На първия ден от седмицата Мария Магдалена идва рано сутринта, когато още беше тъмно, при гроба и вижда камъка отместен от гроба. Тя тича и идва при Симон Петър и при другия ученик, когото Исус обичаше, и им казва: Взеха Господа от гроба и не знаем къде го положиха. Следователно Петър и другият ученик излязоха и тръгнаха към гробницата. Тичаха и двамата заедно, и другият ученик изпревари Петър и дойде пръв при гроба, И като се наведе, вижда лежащите ленени платна, но не влезе. Идва следователно Симон Петър, следвайки го, и влезе в

гробницата, и вижда платнените кърпи да лежат. и лицевата кърпа, която беше върху главата му, не лежеше с ленените платна, но отделно, свита на едно място. Тогава, следователно, влезе и другият ученик, който дойде пръв при гробницата, и видя, и повярва. Защото още не знаеха писанието, че е необходимо Той да възкръсне от мъртвите. Затова учениците отново си отидоха. Мария обаче стоеше вън при гроба и плачеше. Докато плачеше, тя се наведе надолу в гроба и вижда двама ангели в бели дрехи, седящи един при главата и един при краката, където беше лежало тялото на Исус. И онези ѝ казват: Жено, защо плачеш? Тя им казва: Защото взеха Господа ми и не зная къде Го положиха. И като каза това, тя се обърна назад и видя Исус, стоящ там, но не знаеше, че е Исус. Исус ѝ казва: Жено, защо плачеш? Кого търсиш? Тя, мислейки че е градинарят, му казва: Господарю, ако ти си го взел, кажи ми къде си го сложил, и аз ще го взема. Исус ѝ казва: Мария. Тя се обръща и му казва: Рабуни, което значи Учителю. Исус ѝ казва: Не се докосвай до мен, защото още не съм се възкачил към Отца си. Но иди при братята ми и кажи им: Възкачвам се към Отца си и вашия Отец, към Бога си и вашия Бог. Идва Мария Магдалена, съобщавайки на учениците, че е видяла Господа и че той ѝ каза тези неща.

Като беше вечер в онзи ден, първият ден на седмицата, и вратите бяха затворени там, където учениците бяха събрани заради страха от юдеите, дойде Исус и застана по средата, и им казва: Мир вам. И като каза това, показа им

ръцете и страната си. Учениците се зарадваха, като видяха Господа. Тогава Исус им каза отново: Мир на вас. Както Отец ме е изпратил, така и аз изпращам вас. И като каза това, вдъхна и им казва: Приемете Светия Дух, Ако простите греховете на някои, те им са простени, ако задържите греховете на някои, те са задържани.

Томас обаче, един от дванадесетте, наричан Близнак, не беше с тях, когато дойде Иисус. Затова другите ученици му казваха: Видяхме Господа. Но той им каза: Ако не видя в ръцете му отпечатъка на гвоздеите и не сложа пръста си в отпечатъка на гвоздеите, и не сложа ръката си в страната му, няма да повярвам. И след осем дни отново бяха вътре учениците Му и Тома с тях. Идва Иисус при затворени врати, и застана по средата и каза: Мир вам. Тогава казва на Тома: Донеси пръста си тук и виж ръцете ми, и донеси ръката си и сложи в страната ми, и не бъди неверен, но верен. И отговори Тома и каза на него: Господ мой и Бог мой. Исус му казва: Понеже си ме видял, си повярвал. Блажени са тези, които не са видели, но са повярвали.

Много наистина и други знаци направи Иисус пред учениците си, които не са написани в тази книга. Тези неща обаче са написани, за да повярвате, че Исус е Христос, Синът Божи, и за да имате живот чрез вярата в Неговото име.

21

След тези неща Исус отново се яви на учениците при Тивериадското море, и ето как се яви. Бяха заедно Симон Петър, Тома, наречен Близнак, Натанаил от Кана Галилейска, синовете на Зеведей и двама други от учениците му. Симон Петър казва на тях: Отивам да ловя риба. Те му казват: Идваме и ние с теб. Излязоха и веднага се качиха в лодката, и през онази нощ не уловиха нищо. Когато вече настъпи сутринта, Исус застана на брега, но учениците не знаеха, че това е Исус. Исус следователно им казва: Деца, нямате ли нещо за ядене? Те му отговориха: Не. Той обаче им каза: Хвърлете мрежата от дясната страна на кораба и ще намерите. Хвърлиха значи и вече не можаха да я издърпат поради множеството риби. Следователно онзи ученик, когото Исус обичаше, казва на Петър: Господ е. Симон Петър, като чу, че е Господ, опаса външната си дреха, защото беше гол, и се хвърли в морето. А другите ученици дойдоха с лодката, защото не бяха далеч от брега, а само на около двеста лакътя, влачейки мрежата с рибите. Когато следователно слязоха на земята, те виждат въглен огън, положен там, риба, поставена отгоре, и хляб. Исус им казва: Донесете от рибите, които уловихте сега. Симон Петър се качи и издърпа мрежата на земята, пълна със сто петдесет и три големи риби, и въпреки че бяха толкова много, мрежата не се раздра. Исус им казва: Елате да закусите. Но никой от учениците не смееше да го разпита: Ти кой си?,

знаейки, че е Господ. Исус идва и взема хляба, и им дава, и рибата също. Това вече беше трети път, когато Исус се яви на учениците си, след като възкръсна от мъртвите.

Когато следователно те бяха закусили, Исус казва на Симон Петър: Симоне, сине Йонов, обичаш ли ме повече от тези? Той му казва: Да, Господи, ти знаеш, че те обичам. Казва му: Паси агнетата ми. Казва му отново за втори път: Симоне Йонов, обичаш ли ме? Казва му: Да, Господи, ти знаеш, че те обичам. Казва му: Паси овцете ми. Казва му за трети път: Симоне Йонов, обичаш ли ме? Петър се наскърби, защото му каза за трети път: Обичаш ли ме? и му отговори: Господи, Ти всичко знаеш, Ти знаеш, че Те обичам. Исус му казва: Паси овцете Ми. Истина, истина ти казвам: когато беше по-млад, сам се опасваше и ходеше където искаше, но когато остареещ, ще простреш ръцете си и друг ще те опаше и ще те заведе където не искаш. Това обаче каза, означавайки с каква смърт ще прослави Бога. И като каза това, казва му: следвай Ме. Обърнал се обаче, Петър вижда ученика, когото Иисус обичаше, как го следва – този, който по време на вечерята беше припаднал върху гърдите му и каза: Господи, кой е този, който те предава? Виждайки този, Петър казва на Иисус: Господи, а този какво? Исус му казва: Ако искам той да остане докато дойда, какво значи това за теб? Ти Ме следвай. Следователно излезе това слово сред братята, че онзи ученик не умира, но Исус не му каза, че не умира, а ако искам той да остане докато дойда, какво до теб?

Този е ученикът, който свидетелства за тези неща и който ги написа, и знаем, че свидетелството му е истинно. Има обаче и много други неща, които Исус направи, които ако се напишат едно по едно, мисля че нито самият свят ще побере написаните книги. Амин.

Второзаконие

1

Тези са думите, които Мойсей говори на целия Израил отвъд Йордан в пустинята към запад, близо до Червено море, между Фаран, Тофол, Лобон, Авлон и Катахрусеа. Единадесет дни от Хорив по пътя през планината Сеир до Кадес Варни. И стана в четиридесетата година, в единадесетия месец, на първия ден на месеца, Мойсей говори към всички синове Израилеви, според всичко, което Господ му заповяда за тях, след като удари Сихон, цар на аморейците, който живееше в Есевон, и Ог, цар на Васан, който живееше в Астарот и в Едраин, В отвъдието на Йордан, в земята на Моав, започна Мойсей да изяснява този закон, казвайки, Господ, нашият Бог, ни говори в Хорив, казвайки: Достатъчно ви е да живеете на тази планина. Обърнете се и тръгнете, вие, и влезте в планината на аморейците и към всички съседи на Араба, в планината и равнината, и към юга, и крайбрежната земя на ханаанейците, и Антиливан до голямата река, реката

Евфрат. Вижте, Той е предал пред вас земята; влезте и вземете в наследство земята, която заклех се на бащите ви - на Авраам, Исаак и Яков - да дам на тях и на тяхното потомство след тях.

И ви казах в онова време: Не мога сам да ви нося. Господ, вашият Бог, ви умножи, и ето днес вие сте като звездите на небето по множество. Господ, Богът на вашите бащи, нека ви умножи хилядократно, както сте, и да ви благослови, както ви е говорил. Как ще мога сам да понеса вашия труд, вашата тежест и вашите спорове? Дайте си мъдри, знаещи и разумни мъже от вашите племена, и ще ги поставя за ваши водачи. И вие ми отговорихте и казахте: Добро е словото, което изговори, да го направиш. И взех от вас мъже мъдри, знаещи и разумни, и ги назначих да ръководят над вас като хилядници, стотници, петдесетници, десетници и писари на вашите съдии. И аз заповядах на вашите съдии в онова време, казвайки: слушайте между вашите братя и съдете справедливо между мъж и между брат, и между неговия чужденец. Няма да познаваш лице в съда, според малкия и според големия ще съдиш, няма да показваш пристрастие към лицето на човек, защото съдът е Божи, и словото, което ако е трудно за вас, ще го донесете при мен, и ще го чуя. И ви заповядах в онова време всички думи, които трябва да изпълнявате.

И след като тръгнахме от Хореб, минахме през цялата онази голяма и страшна пустиня, която видяхте, по пътя

към планината на Аморейците, както ни заповяда Господ, нашият Бог, и дойдохме до Кадес Варни. И казах към вас: Дойдохте до планината на аморейците, която Господ, нашият Бог, ви дава. Вижте, Господ, вашият Бог, ви е предал земята пред лицето ви. Изкачете се и я вземете в притежание, както ви каза Господ, Бог на вашите бащи. Не се бойте и не се страхувайте. И всички дойдохте при мен и казахте: Да изпратим мъже преди нас, и те да изследват земята за нас, и да ни съобщят отговор за пътя, по който ще се изкачим, и за градовете, в които ще влезем. И това ми хареса, и взех от вас дванадесет мъже, по един мъж от всяко племе. И след като се обърнаха, отидоха нагоре в планината и дойдоха до долината на грозда, и я изпитаха. И те взеха в ръцете си от плода на земята и го донесоха при вас, и казваха: Добра е земята, която Господ, нашият Бог, ни дава.

И не пожелахте да се изкачите, но не се подчинихте на словото на Господа, нашия Бог. И вие мърморихте в шатрите си и казахте: Защото Господ ни мрази, изведе ни от египетската земя, за да ни предаде в ръцете на аморейците и да ни унищожи. Къде ние се качваме? Но вашите братя отклониха вашето сърце, казвайки: народ голям и многоброен и по-силен от нас, и градове големи и укрепени до небето, но и синове на гиганти видяхме там. И казах към вас: Не се ужасявайте, нито се страхувайте от тях. Господ вашият Бог, който върви пред лицето ви, сам ще воюва заедно с вас срещу тях според всичко, което направи за вас в земята Египетска и в тази пустиня, която видяхте,

по пътя към планината на Аморейците, както да носи те Господ Бог твой, както човек носи сина си, през целия път, по който вие вървяхте, докато дойдохте на това място.

И в тази дума вие не повярвахте на Господа, нашия Бог, който отива пред вас по пътя, за да ви избере място, водейки ви в огън нощем, показвайки ви пътя, по който вървите, и в облак денем.

И чу Господ гласа на вашите думи, и разгневен се закле, казвайки, Ако някой от тези мъже ще види тази добра земя, която се заклех на бащите им, освен Халев, синът на Ефоне, той ще я види, и на него ще дам земята, върху която той стъпи, и на синовете му, заради това че той се придържа към Господа. И на мен Господ се разгневи заради вас, като каза: Нито ти няма да влезеш там. Йошуа, синът на Нун, който стои до теб, той ще влезе там; него укрепи, защото той ще я даде като наследство на Израил. И всяко младо дете, което не знае днес добро или зло, те ще влязат там, и на тях ще я дам, и те ще я наследят. И вие, като се обърнахте, разбихте лагер в пустинята, по пътя към Червено море.

И вие отговорихте и казахте: Съгрешихме пред Господа, нашия Бог; ние, като се изкачим, ще воюваме според всичко, което Господ, нашият Бог, ни заповяда. И като взе всеки военното си оръжие и като се събрахте, вие се изкачвате към планината. И каза Господ към мене: Кажи

им: няма да отидете нагоре, нито ще воювате, защото не съм с вас, и ще бъдете смазани пред враговете си. И говорих ви, и не ме слушахте, и престъпихте словото Господне, и като престъпихте, се изкачихте на планината. И амореева, който живееше в онази планина, излезе да ви посрещне и ви преследва, както правят пчелите, и ви раняваха от Сеир до Хорма. И седнали, вие плакахте пред Господа, Бога нашия, и не чу Господ гласа ви, нито обърна внимание на вас.

И седяхте в Кадес много дни, колкото дни някога сте седели там.

2

И след като се обърнахме, ние заминахме в пустинята, по пътя към Червено море, както Господ ми говори, и обикаляхме планината Сеир много дни. И Господ ми каза, Нека ви бъде достатъчно да кръжите около тази планина, обърнете се следователно към север И на народа заповядай, като кажеш: Вие преминавате през границите на вашите братя, синовете на Исав, които живеят в Сеир, и те ще се уплашат от вас и ще ви почитат много. Не воювайте с тях, защото няма да ви дам от тяхната земя нито стъпка, понеже съм дал на синовете на Исав планината Сеир като наследство. Купете храна от тях със сребро и ще ядете, и вода ще вземате от тях с мярка за сребро и ще пиете.

Защото Господ, нашият Бог, те благослови във всяко дело на ръцете ти, виж как премина онази голяма и страшна пустиня, ето четиридесет години Господ, твоят Бог, беше с тебе, не ти липсваше нищо.

И минахме покрай братята си, синовете на Исав, които живееха в Сеир, покрай пътя на Арава от Айлон и от Гесион Габер, и като се завърнахме, минахме през пустинята на Моав. И каза Господ към мене: Не бъдете враждебни към моавитяните и не воювайте с тях, защото няма да ви дам от тяхната земя в наследство, понеже на синовете на Лот дадох Ароер да наследят. Оминитe преди това бяха се заселили върху нея, народ голям и многоброен и силен, както Енакимите. Те ще бъдат считани за рефаими, точно както и енакимите, а моавитите ги наричат емими. И в Сеир обитаваше хоритът по-рано, и синовете на Исав ги унищожиха, и ги изтребиха от лицето им, и се заселиха вместо тях, по същия начин, по който Израил направи със земята на своето наследство, която Господ им даде. Сега, следователно, станете и тръгнете, и преминете долината Зарет.

И дните, които пътувахме от Кадеш Барне, докато преминахме долината Зарет, бяха тридесет и осем години, докато падна цялото поколение мъже войници, умиращи от лагера, защото се закле Господ Бог тях. И ръката на Бога беше върху тях, за да ги унищожи от средата на лагера, докато не загинаха.

И стана, когато паднаха всички мъже-воини, умиращи отсред народа, и говори Господ ми каза: Ти ще минеш днес през границите. Моав, Ароер, И ще се приближите до синовете на Амон, не бъдете враждебни към тях, нито влизайте с тях във война, защото няма да дам от земята на синовете на Амон на теб в наследство, понеже на синовете на Лот я дадох в наследство. Земята на Рефаим ще се счита за такава, защото на нея по-рано живееха Рефаим, и амонитите ги наричат Зохомин. Народ голям и многоброен, и по-силен от вас, както и Енакеим, и Господ ги унищожи пред лицето им, и те наследиха и се заселиха вместо тях до този ден. Точно както направиха на синовете на Исав, които обитаваха в Сеир, по какъвто начин изтребиха хорееца от лицето им, и ги наследиха, и се заселиха вместо тях до този ден. И евайците, живеещите в Аседот до Газа, и кападокийците, които излязоха от Кападокия, ги изтребиха и се заселиха вместо тях.

Сега, следователно, станете и тръгнете, и преминете долината Арнон. Ето, дадох в ръцете ти Сион, цар на Есевон Амореeца, и земята му. Започни да я наследяваш, встъпи във война с него в този ден. Започни да вселяваш трепета си и страха си върху лицата на всички народи под небето, които, като чуят името ти, ще бъдат смутени и ще изпитат болки от лицето ти.

И изпратих пратеници от пустинята Кедамот към Сихон, цар на Есевон, с мирни думи, казвайки: Ще премина през

земята ти, по пътя ще вървя, няма да завия нито надясно, нито наляво. Храна за сребро ще ми дадеш и ще ям, и вода за сребро ще ми дадеш и ще пия, освен че ще премина с краката. Както направиха за мен синовете на Исав, които живеят в Сиир, и моавитяните, които живеят в Ароир, докато премина Йордан в земята, която Господ, нашият Бог, ни дава. И не пожела Сихон, цар на Есевон, да ни пропусне през земята си, защото Господ, нашият Бог, закорави духа му и укрепи сърцето му, за да бъде предаден в ръцете ти, както в този ден.

И Господ ми каза: Ето, аз съм започнал да предам пред лицето ти Сион, цар на Есевон, Амореева, и земята му, и започни да наследиш земята му. И излезе Сихон, царят на Есевон, да ни посрещне, той и целият му народ, за война в Яса. И предаде го Господ Бог наш пред лицето ни, и поразихме него, и синовете му, и целия му народ. И ние завзехме всички негови градове в онова време, и унищожихме всеки следващ град, и жените им и децата им, не оставихме живи. Освен добитъка разграбихме и плячката от градовете взехме. От Ароер, който е при брега на потока Арнон, и града, който е в долината, и до планината Галаад, не стана град, който да ни избяга. Всички предаде Господ, нашият Бог, в нашите ръце. Освен близо до синовете на Амон не се приближихме към всички съприкасащи се с потока Явок и към градовете в планинската местност, както заповяда Господ, нашият Бог, на нас.

3

И като се обърнахме, отидохме нагоре по пътя към Васан, и излезе Ог, царят на Васан, срещу нас, той и целият му народ, за война в Едраим. И каза Господ към мене: Не се плаши от него, защото в ръцете ти съм го предал него, и целия негов народ, и цялата негова земя, и ще постъпиш с него, както постъпи със Сион, царя на аморейците, който живееше в Есевон. И предаде го Господ, Бог наш, в ръцете ни, и Ог, цар на Васан, и целия негов народ, и го поразихме, докато не остана от него потомство.

И ние завзехме всичките му градове по онова време, нямаше град, който да не взехме от тях - шестдесет града, цялата околност на Аргов, царя Ог във Васан, Всички градове бяха укрепени, със високи стени, порти и лостове, освен градовете на ферезейците, които бяха твърде многобройни. Ние унищожихме, както направихме със Сихон, цар на Есевон, и унищожихме всеки следващ град, и жените, и децата, И всички добитък, и плячката на градовете разграбихме за себе си.

И в онова време взехме земята от ръцете на двамата царе на аморейците, които бяха отвъд Йордан, от потока Арнон до Хермон Палмовите дървета наричат Хермон Саниор, и амореица го нарече Санир. Всички градове на Мисор, и цяла Галаад, и цяла Васан до Елха и Едраим, градовете на

царството на Ог във Васан, Защото само Ог, царят на Васан, беше останал от рафаимите; ето, леглото му беше желязно легло, ето то е в Рава на синовете Амонови, девет лакти дължината му и четири лакти ширината му, според лакътя на човек. И онази земя наследихме в онова време от Ароир, която е при края на потока Арнон, и половината на планината Галаад, и градовете ѝ дадох на Рувим и на Гад. И остатъка от Галаад, и цялото царство на Ог във Васан, дадох на половината от племето на Манасия, и цялата околна област на Аргов, цялата онази Васан, ще се счита за земя на Рафаим. И Яир, синът на Манасия, взе цялата околна област Аргов до границите на Гаргаси и Махати, и нарече ги на своето име Васан Тауот Яеир до този ден. И на Махир дадох Галаад. И на Рувим и на Гад дал съм от Галаад до потока Арнон, средата на потока като граница, и до Явок - потокът е граница на синовете на Амон, И Арава, и Йордан са граница на Маханарет, и до морето на Арава, Соленото море под Аседот-Фасга на изток.

И заповядах ви в онова време, казвайки: Господ, вашият Бог, ви даде тази земя в наследство. Въоръжени, вървете пред братята си, синовете Израилеви, всеки способен мъж. Освен жените ви и децата ви, и добитъкът ви - зная, че имате много добитък - нека живеят в градовете ви, които ви дадох, докато Господ даде покой Бог ще успокои вашите братя, както и вас, и те също ще наследят земята, която Господ нашият Бог им дава отвъд Йордан, и ще се върнете всеки в своето наследство, което ви дадох.

И на Исус заповядах в онова време, казвайки: очите ви са видели всичко, колкото направи Господ, Бог наш, на тези двама царе; така ще направи Господ, Бог наш, на всички царства, през които ти преминаваш там. Не се страхувайте от тях, защото Господ, нашият Бог, сам ще воюва за вас.

И се молих на Господа в онова време, казвайки: Господи Боже, Ти започна да показваш на Твоя слуга силата Си и мощта Си, могъщата ръка и високата мишца. Защото кой е Бог на небето или на земята, който ще направи както Ти направи и според силата Ти? Преминал следователно, ще видя добрата земя, която съществува отвъд Йордан, тази добра планина и Антиливан.

И Господ ме пренебрегна заради вас, и не ме чу, и Господ ми каза: Достатъчно ти е, не продължавай вече да говориш тази дума. Изкачи се на върха на изсечената планина и, като вдигнеш очите си към морето и към север, и към юг, и към изток, виж със собствените си очи, защото няма да прекосиш този Йордан. И заповядай на Исус, и укрепи го, и окуражи го, защото той ще премине пред лицето на този народ, и той ще им даде в наследство цялата земя, която си видял. И седнахме в долината близо до дома на Фогор.

4

И сега, Израелю, слушай наредбите и съдбите, които аз те

уча днес да изпълняваш, за да живееш и да се умножиш, и като влезеш, да наследиш земята, която Господ, Богът на бащите ти, ти дава. Не добавяйте към словото, което аз ви заповядвам, и не отнемайте от него, пазете заповедите на Господа нашия Бог, колкото ви заповядвам днес. Очите ви са видели всичко, което Господ, нашият Бог, направи на Ваалфегор, защото всеки човек, който отиде след Ваалфегор, Господ, вашият Бог, унищожи от вас. Вие обаче, които сте привързани към Господа, вашия Бог, живеете всички до днес.

Вижте, показал съм ви наредби и съдби, както Господ ми заповяда, да постъпвате така в земята, в която влизате, за да я наследите. И ще пазите и ще правите, защото това е вашата мъдрост и разумение пред всички народи, които биха чули всички тези наредби, и ще кажат: Ето мъдър и разумен народ, този велик народ. Защото какъв велик народ има Бог, който се приближава към тях, както Господ, нашият Бог, във всичко, когато Го призовем? И кой голям народ има наредби и справедливи съдби според целия този закон, който аз давам пред вас днес?

Обърни внимание на себе си и пази душата си много, не забравяй всички думи, които очите ти са видели, и нека те не отстъпват от сърцето ти през всички дни на живота ти, и ще научиш синовете си и синовете на синовете си за деня, в който стояхте пред Господа нашия Бог в Хорив в деня на събранието, когато каза Господ към мен: Събери при мен

народа и нека чуят думите ми, за да се научат да се боят от мен през всички дни, които живеят на земята, и ще научат синовете им. И вие се приближихте и застанахте при планината, а планината гореше с огън до небето - тъмнина, мрак, буря. И Господ говори към вас от средата на огъня с глас на думи, който вие чухте, и подобие не видяхте, а само глас, И Той ви съобщи завета Си, който ви заповяда да изпълнявате – десетте слова, и ги написа на две каменни плочи.

И на мен Господ заповяда в онова време да ви науча наредби и съдби, за да ги изпълнявате в земята, в която влизате, за да я наследите. И ще пазите много душите си, защото не видяхте никакво подобие в деня, когато Господ говори към вас в Хорив, на планината, отсред огъня. Не постъпвайте беззаконно и не правете за себе си изваяно подобие, никакъв образ с подобие на мъжко или женско, подобие на всяко животно от съществуващите върху земята, подобие на всяка крилата птица, която лети под небето, подобие на всяко пълзящо нещо, което пълзи по земята, подобие на всяка риба, която е във водите под земята. И да не погледнеш нагоре към небето и, видял слънцето, луната, звездите и целия небесен свят, бъдеш заблуден да им се поклониш и да им служиш – тях, които Господ, твоят Бог, е отделил на всички народи под небето. Вас обаче взе Бог и ви изведе от земята Египет, от железната пещ, от Египет, за да бъдете негов народ-притежание, както в този ден.

И Господ Бог беше ядосан на мен заради казаното от вас, и се закле, че няма да премина този Йордан и че няма да вляза в земята, която Господ твоят Бог ти дава в наследство. Аз умирам в тази земя и няма да премина този Йордан, но вие преминавате и ще наследите тази добра земя. Внимавайте да не забравите завета на Господа, нашия Бог, който направи с вас, и да не беззаконствате и да не направите за себе си изваяно подобие на всичко, което Господ, твоят Бог, ти заповяда. Защото Господ, твоят Бог, е поглъщащ огън, ревнив Бог.

Ако обаче родиш синове и синове на синовете си, и се забавите на земята, и беззаконствате, и направите изваяно подобие на всичко, и вършите злото пред Господа Бога вашия да разгневите него, свидетелствам ви днес и небето, и земята, че с унищожение ще загинете от земята, в която вие преминавате Йордан, за да я наследите там, няма да живеете дълго дни на нея, но напълно ще бъдете унищожени. И Господ ще ви разпръсне сред всички народи, и ще останете малцина на брой сред всички народи, в които Господ ще ви заведе. И ще служите там на други богове, дела на човешки ръце, на дървета и камъни, които не виждат, нито чуват, нито ядат, нито миришат. И ще търсите там Господа, вашия Бог, и ще Го намерите, когато Го потърсите от цялото си сърце и от цялата си душа в скръбта си, И всички тези думи ще те намерят в последните дни, и ще се обърнеш към Господа твоя Бог, и ще чуеш гласа Му, Защото Господ, твоят Бог, е състрадателен Бог, Той

няма да те напусне, нито ще те унищожи, няма да забрави завета с бащите ти, който Господ им се закле.

Попитайте за предишните дни, които са били преди вас, от деня, в който Бог създаде човека на земята, и от единия край на небето до другия край на небето, дали е станало според това велико слово, дали е чуто такова нещо, дали е чул народ глас Бога живия, говорещ от средата на огъня, по начина, по който ти си чул и си останал жив, Ако Бог изпита, като влезе да вземе за себе си народ измежду друг народ чрез изпитание, и чрез знамения, и чрез чудеса, и чрез война, и чрез могъща ръка, и чрез издигната мишца, и чрез велики видения, според всичко, което направи Господ, нашият Бог, в Египет пред очите ти, Така че да знаеш, че Господ, твоят Бог, този е Бог, и няма друг освен Него. От небето се чу гласът Му, за да те поучи, и на земята ти показа великия Си огън, и думите Му чу от средата на огъня.

Заради това, че обича бащите ти, Той избра техните потомци след тях - вас, и те изведе Сам с великата Си сила от Египет, да унищожи народи големи и по-силни от теб пред лицето ти, да те въведе и да ти даде земята им, за да я наследиш, както имаш днес.

И ще знаеш днес и ще се обърнеш с ума си, че Господ, Бог твой, този Бог е на небето горе и на земята долу, и няма друг освен Него. И пазете заповедите Му и наредбите Му, колкото аз ти заповядвам днес, за да ти бъде добре и на

синовете ти след теб, за да станете дълголетни на земята, която Господ, твоят Бог, ти дава за всички дни. Тогава Мойсей отдели три града отвъд Йордан от изток на слънцето, да избяга там убиецът, който би убил съседа си, без да знае, и той не го е мразил преди вчера и третия ден, и ще избяга в един от тези градове, и ще живее Босор в пустинята, в равнинната земя на Рувим, и Рамот в Галаад на Гад, и Гаулон във Васан на Манасия.

Това е законът, който Мойсей положи пред синовете на Израил. Тези са свидетелствата, наредбите и съдбите, които Мойсей изговори на синовете на Израил, след като те излязоха от земята на Египет. в отвъд на Йордан, в долината, близо до дома на Фогор, в земята на Сихон, цар на аморейците, който живееше в Есевон, когото удари Мойсей и синовете на Израил, след като те излязоха от земята на Египет. И те наследиха земята му и земята на Ог, цар на Васан – двама царе на аморейците, които бяха отвъд Йордан, на изток от слънцето. от Ароир, която е на брега на потока Арнон, и на планината на Сихон, която е Аермон, цялата Арава отвъд Йордан на изток при Аседот изсечената

5

И Мойсей извика целия Израил и каза към тях: Слушай, Израил, наредбите и съдбите, които аз говоря в ушите ви днес, и ще ги научите, и ще ги пазите, за да ги изпълнявате.

Господ, вашият Бог, направи завет с вас в Хорив. Не с бащите ви направи Господ този завет, а с вас, с всички вас, които сте тук живи днес. Лице в лице говори Господ към вас на планината от сред огъня. И аз стоях между Господа и вас в онова време, за да ви обявя думите на Господа, защото се уплашихте от лицето на огъня и не се изкачихте на планината, като казваше Аз съм Господ, Бог твой, Който те изведох от земята Египетска, от дома на робството.

Няма да имаш други богове пред лицето ми.

Не си прави изображение, нито подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водите под земята. Не се покланяй на тях, нито им служи, защото Аз съм Господ, твоят Бог, Бог ревнив, който въздавам греховете на бащите върху децата до третото и четвъртото поколение на онези, които Ме мразят. и проявявам милост към хиляди на онези, които Ме обичат, и на онези, които пазят Моите заповеди Няма да вземеш името на Господа, Бога твоя, напразно, защото Господ, Бог твой, няма да остави без наказание вземащия името Му напразно.

Пази деня на съботата, за да го освещаваш, по начина, по който ти заповяда Господ, твоят Бог. Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела, Но в седмия ден съботи на Господа Бога твоя не ще правиш никаква работа ти и синът твой и дъщерята твоя, слугата твой и слугинята твоя, волът твой и товарното животно твое, и всяко животно твое, и

пришелецът пребиваващ в теб, за да си почине слугата твой и слугинята твоя и товарното животно твое, както и ти. И ще си спомниш, че слуга беше в земята Египетска, и изведе те Господ, Бог твой, оттам с могъща ръка и с висока мишца; заради това ти заповяда Господ, Бог твой, да пазиш деня на съботата и да го освещаваш. Почитай баща си и майка си, както ти заповяда Господ, Бог твой, за да ти бъде добре и за да живееш дълго на земята, която Господ, Бог твой, ти дава. Не трябва да убиваш. Не прелюбодействай. Не трябва да крадеш. Няма да лъжесвидетелстваш против ближния си. Не ще желаеш жената на ближния си, не ще желаеш къщата на ближния си, нито полето му, нито слугата му, нито слугинята му, нито вола му, нито товарното животно му, нито никое животно му, нито всичко, което е на ближния ти.

Тези думи изговори Господ към цялото ваше събрание на планината от сред огъня, тъмнината, мрака, бурята, с голям глас, и не добави нищо повече, и ги написа върху две каменни плочи, и ги даде на мен. И стана се, когато чухте гласа от сред огъня, и планината гореше с огън, че приближихте към мене всички - водачите на племената ви и съветът на старейшините ви, И вие казвахте: Ето, Господ, Бог наш, показа нам славата Си, и гласа Си чухме отсред огъня. В този ден видяхме, че Бог ще говори към човека, и той ще живее. И сега да не умрем, защото този велик огън ще ни погълне, ако продължим ние да слушаме гласа на Господа нашия Бог още, и ще умрем. Коя плът е чула гласа

на живия Бог, говорещ отсред огъня, както ние, и ще остане жива? Приближи се ти и чуй всичко, което би казал Господ, Бог наш, и ти ще говориш към нас всичко, което би говорил Господ, Бог наш, към теб, и ще чуем, и ще направим.

И Господ чу гласа на вашите думи, които говорихте към мене, и Господ ми каза: Чух гласа на думите на този народ, колкото говориха към тебе; правилно е всичко, колкото говориха. Кой ще даде да бъде така сърцето им в тях, така че да се боят от мен и да пазят всички мои заповеди през всички дни, за да бъде добре на тях и на синовете им завинаги? Отивайте, казах им, върнете се вие в къщите си, Ти обаче застани тук с мене, и ще ти говоря заповедите и наредбите и съдбите, на които ще ги научиш, и нека ги изпълняват така в земята, която аз им давам в наследство. И ще пазите да правите по начина, по който ви заповяда Господ, вашият Бог, няма да се отклонявате нито надясно, нито наляво, Според целия път, който Господ, твоят Бог, ти заповяда да ходиш по него, за да те успокои и да ти бъде добре, и да живеете дълго на земята, която ще наследите.

6

И тези са заповедите, наредбите и съдбите, които Господ, нашият Бог, заповяда да ви научи да вършите в земята, в която влизате, за да я наследите. Така че да се страхувате от Господа, вашия Бог, пазете всички Неговите наредби и

Неговите заповеди, които аз ти заповядвам днес, ти и твоите синове, и синовете на твоите синове, през всички дни на живота ти, така че да живеете дълго.

И слушай, Израил, и пази да правиш, за да бъде добре на теб и за да се умножите твърде много, както говори Господ, Бог на бащите ти, да ти даде земя, течаща с мляко и мед. И тези са наредбите и присъдите, които Господ заповяда на синовете Израилеви в пустинята, след като те излязоха от земята Египетска. Слушай, Израилю, Господ Бог наш, Господ е един. И ще обичаш Господа, твоя Бог, от целия си ум, и от цялата си душа, и от цялата си сила. И тези думи, които аз ти заповядвам днес, ще бъдат в твоето сърце и в твоята душа. И ще ги предаваш на синовете си, и ще говориш за тях, когато седиш в къщата си и когато вървиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш. И ще ги вържеш за знак на ръката си, и ще бъде неразклатимо пред очите ти. И ще ги напишете върху вратните стълбове на вашите къщи и на вашите порти.

И ще бъде, когато Господ, Бог твой, те въведе в земята, която се закле на бащите ти - на Авраам, на Исаак и на Яков - да ти даде градове големи и добри, които не си построил къщи, пълни с всички добри неща, които ти не си напълнил, кладенци издълбани, които ти не си издълбал, лозя и маслинови горички, които ти не си насадил, и като ядеш и се наситиш, внимавай да не забравиш Господ, Бога твоя, Който те изведе от земята Египетска, от дома на

робството. Господ, твоя Бог, ще се боиш, и само на него ще служиш, и към него ще се прилепиш, и в негово име ще се кълнеш.

Не ходете след други богове измежду боговете на народите около вас, защото Господ, Бог твой, е ревнив Бог сред теб, да не би Господ, Бог твой, разгневен в гняв на теб, да те унищожи от лицето на земята.

Няма да изпитваш Господа, Бога твой, както Го изпитахте в изпитанието. Пазейки, ще пазиш заповедите на Господа, Бога твоя, свидетелствата и наредбите, които ти заповяда. И ще вършиш угодното и доброто пред Господа, Бога твой, за да ти бъде добре, и да влезеш и да наследиш добрата земя, която Господ се закле на бащите ваши, да изгони всички твои врагове пред лицето ти, както говори Господ.

И ще бъде, когато синът ти те попита утре, казвайки: Какво са свидетелствата и наредбите и съдбите, които Господ, нашият Бог, ни заповяда? И ще кажеш на сина си: Слуги бяхме ние на Фараона в земята Египетска, и Господ ни изведе оттам с могъща ръка и с издигната мишца. И Господ даде големи и страшни знамения и чудеса в Египет върху Фараон и върху дома му пред очите ни, И нас изведе оттам, за да ни даде тази земя, която се закле да даде на нашите бащи. И Господ ни заповяда да вършим всички тези наредби, да се боим от Господа, нашия Бог, за да ни бъде добре през всички дни, за да живеем, както и днес. И

милост ще ни бъде, ако пазим да вършим всички тези заповеди пред Господа, нашия Бог, както Той ни заповяда.

7

Ако обаче Господ, твоят Бог, те въведе в земята, в която влизаш, за да я наследиш, и изгони големи народи пред лицето ти - хетееца, гергесееца, амореца, ханаанееца, ферезееца, евееца и евусееца, седем народа, многобройни и по-силни от вас, И ще предаде тях Господ, Бог твой, в ръцете ти, и ще ги поразиш; с унищожение ще ги унищожиш; няма да сключиш с тях завет, нито ще им покажете милост. Нито ще се сродявате с тях, дъщеря си няма да дадеш на сина му, и дъщеря му няма да вземеш за сина си. Защото ще отвърне сина ти от мене, и ще служи на други богове, и Господ ще се разгневи с гняв към вас, и ще те унищожи бързо. Но така ще постъпите с тях: олтарите им ще съборите, стълбовете им ще съкрушите, горите им ще отсечете и изваяните образи на боговете им ще изгорите с огън. Защото ти си свят народ на Господа, твоя Бог, и теб избра Господ, твоят Бог, да бъдеш за Него съкровен народ измежду всички народи, които са по лицето на земята.

Не защото сте многобройни измежду всички народи, Господ ви избра, и Господ ви избра, защото вие сте малобройни измежду всички народи. Но понеже Господ ви обича и пази клетвата, която се закле на вашите бащи,

Господ ви изведе с могъща ръка, и Господ те изкупи от дом на робство, от ръката на Фараон, цар на Египет. И ще знаеш, че Господ, Бог твой, този Бог е верен Бог, пазещ завета и милостта към любещите Го и към пазещите заповедите Му в хиляди поколения, и въздавайки на мразещите Го в лицето, за да ги унищожи, и няма да забави на мразещите Го, в лицето ще им въздаде.

И ще пазиш заповедите, наредбите и съдбите, които аз ти заповядвам днес да изпълняваш. И ще бъде, когато чуете тези наредби и ги пазите и изпълнявате, тогава Господ, твоят Бог, ще пази за теб завета и милостта, която се закле на вашите бащи. И ще те обича, и ще те благослови, и ще те умножи, и ще благослови потомците на утробата ти, и плода на земята ти, житото ти, и виното ти, и маслото ти, стадата на воловете ти, и стадата на овцете ти върху земята, която Господ се закле на бащите ти да ти даде. Благословен ще бъдеш между всички народи, няма да има между вас безплоден, нито безплодна, и между добитъка ти. И ще отстрани Господ, Бог твой, от тебе всяка болест и всички зли египетски болести, които си видял и които си познал, няма да ги постави върху тебе, но ще ги постави върху всички, които те мразят.

И ще ядеш всички плячки на народите, които Господ, Бог твой, ти дава; окото ти няма да ги пощади, и няма да служиш на боговете им, защото това е примка за теб.

Ако обаче кажеш в ума си, че този народ е по-многоброен от мен, как ще мога да ги унищожа? Не се бой от тях, добре си спомни колко много направи Господ твоят Бог на Фараон и на всички египтяни, Великите изпитания, които очите ти видяха, онези велики знамения и чудеса, силната ръка и високата мишца, с които Господ, твоят Бог, те изведе - така ще направи Господ, вашият Бог, на всички народи, от чието лице ти се боиш. И стършелите ще изпрати Господ, Бог твой, върху тях, докато бъдат унищожени останалите и скритите от теб. Няма да бъдеш поразен пред тях, защото Господ, твоят Бог, е с теб, Бог велик и могъщ. И Господ, твоят Бог, ще изпояде тези народи пред теб малко по малко, няма да можеш да ги изтребиш бързо, за да не стане земята пуста и да се умножат върху теб дивите зверове. И ще ги предаде Господ Бог твой в ръцете ти, и ще ги унищожиш с голямо унищожение, докато ги изтребиш. И ще предаде царете им във вашите ръце, и ще унищожите името им от онова място, никой няма да устои пред теб, докато ги унищожиш напълно.

Изваяните изображения на боговете им ще изгорите с огън, няма да пожелаеш сребро, нито злато от тях няма да вземеш за себе си, да не се спънеш чрез него, защото е мерзост пред Господа, твоя Бог. И няма да внесеш мерзост в дома си, и ще бъдеш проклет както това; с отвращение ще се отвращаваш и с мерзост ще се гнусиш, защото проклето е.

8

Всички заповеди, които аз ви заповядвам днес, ще пазите и ще изпълнявате, за да живеете и да се умножите, и да влезете и да наследите земята, която Господ, вашият Бог, се закле на вашите бащи. И ще си спомниш целия път, по който те водеше Господ, твоят Бог, в пустинята, за да те смири и да те изпита, и да се узнае това, което е в сърцето ти – дали ще пазиш заповедите Му, или не. И те наскърби, и те огладни, и те нахрани с манната, която не познаваха бащите ти, за да ти обяви, че не само с хляб ще живее човекът, но с всяко слово, което излиза чрез устата на Бога, ще живее човекът. Дрехите ти не овехтяха, сандалите ти не се изтъркаха, краката ти не се озлобиха – ето четиридесет години.

И ще знаеш със сърцето си, че както човек възпитава сина си, така Господ, твоят Бог, ще те възпитава. И ще пазиш заповедите на Господа, Бога твоя, да ходиш в пътищата Му и да се боиш от Него.

Защото Господ, твоят Бог, ще те въведе в добра и голяма земя, където има потоци на води и извори на бездни, излизащи през равнините и през планините, Земя на пшеница и ечемик, лозя, смокинови дървета, нарове, земя на маслина, масло и мед, Земя, върху която няма да ядеш хляба си в бедност и няма да имаш нужда от нищо на нея,

земя, чиито камъни са желязо и от чиито планини ще добиваш бронз.

И ще ядеш, и ще се наситиш, и ще благословиш Господа, Бога твой, за добрата земя, която ти е дал. Внимавай за себе си да не забравиш Господа, Бога твоя, да не пазиш заповедите Му и съдбите, и наредбите Му, които аз ти заповядвам днес, Не след като си ял и се наситил, и след като си построил хубави къщи и си се заселил в тях, и когато воловете ти и овцете ти се умножат, среброто и златото ти се умножат, и всичко, което имаш, се умножи да не би да се възгордееш в сърцето си и да забравиш Господа, Бога твой, Който те изведе от земята Египетска, от дома на робството, на Този, Който те е довел през голямата и страшна пустиня онази, където имаше хапеща змия и скорпион и жажда, където нямаше вода, на Този, Който ти е извел от остра скала извор на вода на Този, Който те нахрани с манната в пустинята, която не познаваше ти и не познаваха бащите ти, за да те смири и да те изпита, и да ти стори добро в последните ти дни. Не казвай в сърцето си: Моята сила и мощта на ръката ми ми донесоха това голямо богатство. И ще си спомниш Господа, Бога твой, защото Той ти дава сила да придобиеш мощ, и за да утвърди завета Си, който Господ се закле на бащите ти, както днес.

И ще бъде, ако забравиш Господа, Бога твой, и тръгнеш след други богове, и им служиш, и им се поклониш, свидетелствам ви днес с небето и земята, че с унищожение

ще загинете. Както и останалите народи, които Господ Бог унищожава пред вас, така ще погинете, защото не чухте гласа на Господа, вашия Бог.

9

Слушай, Израил, ти преминаваш днес Йордан, за да влезеш и да наследиш народи големи и по-силни от вас, градове големи и укрепени до небето, народ голям и многоброен, и висок, синовете на Енак, които ти знаеш, и ти си чувал: кой ще устои пред лицето на синовете на Енак? И ще знаеш днес, че Господ, твоят Бог, този ще отиде пред лицето ти, Той е поглъщащ огън, Той ще ги унищожи и Той ще ги отвърне от лицето ти, и ще ги погуби бързо, както ти каза Господ. Не казвай в сърцето си, когато Господ Бог твой унищожи тези народи пред лицето ти, казвайки: Заради правдата ми Господ ме въведе да наследя тази добра земя. Не чрез твоята праведност, нито чрез светостта на твоето сърце ти влизаш да наследиш тяхната земя, но чрез нечестието на тези народи Господ ще ги унищожи пред теб и за да утвърди завета, който Господ се закле на нашите бащи - на Авраам, на Исаак и на Яков.

И ще знаеш днес, че не заради твоите праведни дела Господ, твоят Бог, ти дава тази добра земя да я наследиш, защото си твърдовратен народ. Помни, не забравяй колко провокирахте Господ, Бога твой, в пустинята, от деня, в

който излязохте от Египет и дойдохте на това място – непокорявайки се, продължавахте да постъпвате спрямо Господа.

И в Хорив вие провокирахте Господа, и Господ се разгневи на вас, за да ви унищожи Когато се възкачвах на планината, за да взема каменните плочи, плочите на завета, който Господ направи с вас, аз останах на планината четиридесет дни и четиридесет нощи, хляб не ядох и вода не пих. И Господ ми даде двете каменни плочи, написани с Божия пръст, и върху тях бяха написани всички думи, които Господ говори към вас на планината в деня на събранието. И стана се, че след четиридесет дни и четиридесет нощи Господ даде на мен двете каменни плочи, плочите на завета. И каза Господ към мене: Стани, слез бързо оттук, защото беззаконства народът ти, който изведе от земята Египетска. Престъпиха бързо от пътя, който им заповядах, и направиха си леяно изображение.

И каза Господ към мене, казвайки: Говорил съм към теб веднъж и дваж, казвайки: Видял съм този народ, и ето, народ твърдовратен е. И сега ми позволи да ги унищожа, и ще изтрия името им изпод небето, и ще те направя на голям народ, силен и много по-голям от този. И след като се завърнах, слязох от планината, а планината гореше с огън до небето, и двете плочи на свидетелствата бяха в двете ми ръце. И виждайки, че съгрешихте пред Господа, вашия Бог, и направихте си излян идол, и се отклонихте от пътя, който

Господ ви заповяда да следвате, И като хванах двете плочи, хвърлих ги от двете си ръце и ги строших пред вас. И молих се пред Господа втори път, точно както и по-рано, четиридесет дни и четиридесет нощи, хляб не ядох и вода не пих, относно всички ваши грехове, които съгрешихте, като извършихте злото пред Господа Бога и Го разгневихте. И уплашен съм заради гнева и яростта, защото Господ беше разгневен върху вас, за да ви унищожи, но Господ ме чу и в това време. И върху Аарон беше ядосан да го унищожи, и се помолих и за Аарон в онова време. И греха ви, който направихте - телето - взех го и го изгорих в огън, и го смлях, смачквайки го много, докато стана тънко, и стана като прах, и хвърлих праха в потока, слизащ от планината.

И в горенето, и в изпитанието, и в гробовете на желанието вие предизвиквахте Господа. И когато Господ ви изпрати от Кадес Варни, казвайки: Възлезте и наследете земята, която ви давам, вие не се покорихте на словото на Господа, вашия Бог, и не повярвахте на Него, и не послушахте гласа Му. Непокорни бяхте към Господа от деня, в който Той ви стана познат. И се молих пред Господа четиридесет дни и четиридесет нощи, колкото се молих, защото Господ каза да ви унищожи. И се помолих към Бога и казах: Господи, Царю на боговете, не унищожавай напълно народа Си и дела Си, който изкупи, които изведе от земята Египетска с великата Си сила, с могъщата Си ръка и с високата Си мишца. Спомни си Авраам, Исаак и Яков, слугите си, на които се закле в себе си. Не погледай твърдостта на този народ,

нечестията и греховете им. Да не кажат живеещите в земята, откъдето ни изведе оттам, казвайки: Понеже Господ не можа да ги въведе в земята, която им обеща, и понеже ги мразеше, изведе ги в пустинята, за да ги убие. И тези са твоят народ и твоят жребий, които ти изведе от земята на Египет с твоята велика сила, и с твоята могъща ръка, и с твоята издигната мишца.

10

В онова време Господ ми каза: Издялай си два каменни плочи, както първите, и се изкачи при Мен на планината, и направи си дървен ковчег. И ще напишеш върху плочите думите, които бяха в първите плочи, които разби, и ще ги вложиш в ковчега. И направих ковчег от негниещо дърво и издялах каменните плочи като първите, и се изкачих на планината, и двете плочи бяха в ръцете ми. И написа върху плочите според първоначалното писание десетте думи, които Господ говори към вас на планината от сред огъня, и Господ ги даде на мен. И обърнал се, слязох от планината и хвърлих плочите в ковчега, който направих, и те бяха там, както ми заповяда Господ. И синовете на Израил тръгнаха от Беерот на синовете на Якеим Мисадай. Там умря Аарон и там беше погребан, и Елеазар, синът му, свещенодействаше вместо него. Оттам те заминаха в Гадгад, и от Гадгад в Етебата, земя на потоци от води.

В онова време Господ отдели племето Левиино, за да носи ковчега на завета Господен, да стои пред Господа, да служи и да се моли на Неговото име до този ден. Заради това левитите нямат дял и жребий сред братята си, Господ сам е тяхно наследство, както им каза. И аз стоях на планината четиридесет дни и четиридесет нощи. И Господ ме чу и в това време, и Господ не пожела да ви унищожи. И каза Господ към мене: Върви, тръгни пред този народ, и нека влязат и наследят земята, която се заклех на бащите им да им дам.

И сега, Израилю, какво иска от теб Господ, твоят Бог, освен да се боиш от Господа, твоя Бог, и да ходиш по всичките Негови пътища, и да Го обичаш, и да служиш на Господа, твоя Бог, с цялото си сърце и с цялата си душа, да пазиш заповедите на Господа, Бога твоя, и наредбите Му, които аз ти заповядвам днес, за да ти бъде добре Ето, на Господа, твоя Бог, принадлежат небето и небето на небесата, земята и всичко, което е в нея. Обаче вашите бащи Господ избра да обича, и избра техния род след тях, вас, измежду всички народи, както е и до днес. И ще обрежете твърдостта на сърцето си, и шията си няма да втвърдявате. Защото Господ, вашият Бог, е Бог на боговете и Господар на господарите, великият Бог, силен и страшен, който не гледа на лице и не приема подкуп, правещ правосъдие на чужденеца, сирака и вдовицата, и обича чужденеца, за да му даде хляб и дреха. И ще обичате чужденеца, защото вие бяхте чужденци в земята на Египет.

Господ, твоя Бог, ще се боиш, и на Него ще служиш, и към Него ще се прилепиш, и в Неговото име ще се кълнеш. Той е твоята похвала и Той е твоят Бог, Който извърши в теб тези велики и славни дела, които очите ти видяха. В седемдесет души слязоха бащите ти в Египет, а сега Господ, Бог твой, те направи като звездите на небето по множество.

11

И ще обичаш Господа, Бога твой, и ще пазиш наредбите Му, и постановленията Му, и заповедите Му, и съдбите Му през всички дни. И ще знаете днес, че не вашите деца, които не знаят нито са видели наставлението на Господа, твоя Бог, и великите Му дела, и силната Му ръка, и високата Му мишца, и знаците Му, и чудесата Му, колкото направи сред Египет на Фараон, цар на Египет, и на цялата негова земя и колко много направи на силата на египтяните, и на колесниците им, и на конете им, и на силата им, как наводни водата на Червено море върху лицата им, когато ви преследваха отзад, и как ги унищожи Господ до днешния ден, и колкото направи за нас в пустинята, докато дойдохте на това място и колко много направи на Датан и Авирон, синовете на Елиав, син Рувимов, които земята, отворила устата си, погълна заедно с къщите им, и шатрите им, и целия им имот сред целия Израил Защото вашите очи са видели всички велики дела на Господа, които Той извърши сред вас днес.

И ще пазите всички негови заповеди, колкото аз ти заповядвам днес, за да живеете и да се умножите, и като влезете, да наследите земята, в която вие преминавате Йордан там, за да я наследите. Така че да живеете дълго върху земята, която Господ се закле на вашите бащи да даде на тях и на тяхното потомство след тях, земя, течаща с мляко и мед. Защото земята, в която влизаш там, за да я наследиш, не е както земята на Египет, откъдето сте излезли оттам, когато сеят семето и поливат с краката си, като градина за зеленчуци. Земята, в която ти влизаш там, за да я наследиш, е планинска и равнинна земя, която ще пие вода от дъжда на небето. Земя, която Господ Бог твой наблюдава непрекъснато, очите на Господ Бог твой са върху нея от началото на годината и до завършването на годината.

Ако слушате всички заповеди, които аз ви заповядвам днес, да обичате Господа, вашия Бог, и да Му служите с цялото си сърце и с цялата си душа, и ще даде дъжд на земята ти според сезона – ранен и късен, и ще съберешь житото си, виното си и маслото си, и ще даде храна в полетата ти на добитъка ти, и като ядеш и се наситиш, Внимавай за себе си да не затлъстее сърцето ти, и да не отстъпите, и да не служите на други богове, и да не им се поклоните, И като се разгневи Господ с гняв върху вас, и затвори небето, и не ще бъде дъжд, и земята няма да даде плода си, и ще погинете бързо от добрата земя, която Господ ви даде.

И ще вложите тези думи в сърцето си и в душата си, и ще ги вържете като знак на ръката си, и ще бъде неразклатимо пред очите ви. И ще научите децата си да говорят за тях, когато седиш в къщата си и когато вървиш по пътя, и когато спиш, и когато ставаш. И ще ги напишете върху вратните стълбове на вашите къщи и на вашите порти. за да дълго живеете, и дните на синовете ви на земята, която Господ се закле на бащите ви да даде на тях, както дните на небето на земята. И ще бъде, ако наистина чуете всички тези заповеди, които аз ти заповядвам днес да изпълняваш, да обичаш Господа, нашия Бог, и да ходиш по всичките Негови пътища, и да се прилепваш към Него И Господ ще изгони всички тези народи от лицето ви, и ще наследите народи по-големи и по-силни от вас. Всяко място, където стъпи стъпалото на вашия крак, ще бъде ваше, от пустинята и Антиливан, и от реката Евфрат, меласовата река, и до морето на запад ще бъдат вашите граници. Никой няма да се противопостави пред вас, и Господ, вашият Бог, ще постави страх от вас и трепет от вас върху цялата земя, на която стъпите, както ви говори.

Ето, аз давам пред вас днес благословението и проклятието, Благословението, ако чуете заповедите на Господа, вашия Бог, които аз ви заповядвам днес, и проклятието, ако не чуете заповедите на Господа вашия Бог, колкото аз ви заповядвам днес, и се отклоните от пътя, който ви заповядах, като отидете да служите на други богове, които не познавате. И ще бъде, когато Господ, Бог твой, те въведе в

земята, в която преминаваш там, за да я наследиш, ще дадеш благословение на планина Гаризин и проклятието на планина Гаивал. Не са ли тези отвъд Йордан, след пътя на залеза на слънцето, в земята Ханаан, обитаващото на запад, следващо Голгол, близо до високия дъб? Вие преминавате Йордан, за да влезете и наследите земята, която Господ, нашият Бог, ви дава в наследство за всички дни, и ще живеете в нея.

И ще пазите да вършите всички негови заповеди и тези съдби, колкото аз давам пред вас днес.

12

И тези са заповедите и наредбите, които ще пазите, за да ги изпълнявате в земята, която Господ, Бог на вашите бащи, ви дава в наследство, през всички дни, докато живеете на земята. С разрушение ще разрушите всички места, в които те служиха там на своите богове, които вие ще наследите, върху високите планини и върху хълмовете, и под гъсто дърво, И ще разрушите олтарите им, и ще строшите стълбовете им, и ще отсечете горите им, и ще изгорите с огън изваяните изображения на боговете им, и ще унищожите името им от онова място. Не постъпвайте така с Господа, вашия Бог. Но в мястото, което би избрал Господ, твоят Бог, в един от вашите градове, за да назове там Своето име и да бъде призован, там ще потърсите и там ще

дойдете. И ще донесете там изгаряниятa ваши и жертвите ваши, и първите плодове ваши, и молитвите ваши, и доброволните ваши, и споразуменията ваши, първородните на воловете ваши и на овцете ваши. И ще ядете там пред Господа, вашия Бог, и ще се радвате на всичко, върху което сложите ръка вие и домовете ви, защото те благослови Господ, твоят Бог.

Не трябва да правите всичко, което ние правим тук днес – всеки това, което е угодно пред него. Защото вие не сте дошли до сега в почивката и в наследството, което Господ, нашият Бог, ви дава. И ще преминете Йордан, и ще живеете на земята, която Господ, Бог наш, дава като наследство на вас, и ще ви успокои от всички ваши врагове наоколо, и ще живеете в безопасност. И ще бъде мястото, което Господ, твоят Бог, би избрал, за да бъде призовано там Неговото име – там ще донесете всичко, което аз ви заповядвам днес: всеизгаряниятa ви, жертвите ви, десятъците ви, първите плодове от ръцете ви и всеки избран от даровете ви, колкото би обрекли на Господа, вашия Бог. И ще се радвате пред Господа, Бога вашия, вие и синовете ваши, и дъщерите ваши, и слугите ваши, и слугините ваши, и левитът при портите ваши, защото няма за него дял, нито жребий с вас. Внимавай за себе си да не принасяш всеизгаряниятa си на всяко място, което видиш. Но в мястото, което Господ, твоят Бог, ще избере в едно от твоите племена, там ще принесете вашите всеизгаряния, и там ще направиш всичко, което аз ти заповядвам днес. Но във всяко твое желание ще жертваш

и ще ядеш месо според благословението на Господа, твоя Бог, което Той ти даде във всеки град; нечистият между вас и чистият ще ядат от него еднакво, както сърна или елен. Освен кръвта не трябва да ядете, на земята ще я изливате като вода.

Не ще можеш да ядеш в градовете си десятъка от зърното си, и от виното си, и от маслото си, първородните от воловете си и от овцете си, и всички обреци, колкото и да обречеш, и приносите си, и първите плодове от ръцете си. Но пред Господа твоя Бог ще го ядеш на мястото, което Господ твоя Бог избере за него, ти и синът ти, и дъщерята ти, слугата ти, и слугинята ти, и пришелецът в градовете ви, и ще се зарадваш пред Господа твоя Бог върху всичко, на което туриш ръката си.

Внимавай за себе си да не изоставиш левита през цялото време, колкото живееш на земята.

Ако обаче Господ, Бог твой, разшири границите ти, както ти говори, и кажеш: Ще ям месо, ако душата ти пожелае да яде месо, то според всяко желание на душата си яж месо. Ако обаче далеч е от теб мястото, което Господ твоят Бог би избрал там да бъде призовано Неговото име, тогава ще пожертваш от твоите говеда и от твоите овце, които Бог ти е дал, по начина, който ти заповядах, и ще ядеш в твоите градове според желанието на твоята душа. Както се яде газелата и еленът, така ще го ядеш - нечистият при теб и

чистият подобно ще ядат. Внимавай силно да не ядеш кръв, защото кръвта е неговата душа, душата не трябва да се яде заедно с месото. Няма да ядете, ще го излеете върху земята като вода. Не го яж, за да бъде добре на теб и на синовете ти след теб, ако вършиш доброто и угодното пред Господа, твоя Бог. Освен светите си неща, ако ги имаш, и молитвите си, като ги вземеш, ще дойдеш на мястото, което Господ, твоят Бог, би избрал, за да бъде призовано там Неговото име. И ще принесеш всеизгаряния си, месото ще възложиш върху олтара на Господа, Бога твой, а кръвта на жертвите си ще излееш при основата на олтара на Господа, Бога твой, а месото ще ядеш. Пази се и слушай, и ще изпълниш всички думи, които аз ти заповядвам, за да бъде добре на теб и на синовете ти завинаги, ако вършиш угодното и доброто пред Господа, твоя Бог.

Ако обаче Господ, твоят Бог, унищожи народите, в чиято земя влизаш там, за да я наследиш, пред лицето ти, и ти я завладееш и се заселиш в тяхната земя, Внимавай за себе си да не търсиш усърдно да последваш тях, след като бъдат унищожени от лицето ти, като казваш: Как служат тези народи на боговете си? Ще направя и аз така. Не ще постъпиш така с твоя Бог, защото мерзостите на Господа, които Той намрази, те вършиха за своите богове, понеже синовете си и дъщерите си изгарят в огън на своите богове.

13

Всяка дума, която аз ви заповядвам днес, това трябва да пазите да правите, няма да добавите към нея, нито ще отнемете от нея.

Ако обаче възстане между вас пророк или сънувач на сънища и ви даде знак или чудо, и дойде знакът или чудото, за което той ти говори, казвайки: Нека да отидем и да служим на други богове, които не познавате Не ще слушате думите на онзи пророк или на онзи, който сънува съня, защото Господ вашият Бог ви изпитва, за да узнае дали обичате вашия Бог от цялото си сърце и от цялата си душа. След Господа, вашия Бог, ходете и Него почитайте, гласа Му слушайте и към Него се прилепете. И онзи пророк или онзи сънувач ще умре, защото говори да те заблуди от Господа твоя Бог, който те изведе от земята Египетска, който те изкупи от робството, да те изгони от пътя, по който Господ твоят Бог ти заповяда да ходиш, и ще унищожиш злото измежду вас.

Ако обаче те подтикне братът ти от бащата ти или от майката ти, или синът ти, или дъщерята ти, или жената ти, която е в пазухата ти, или приятел, равен на душата ти, тайно казвайки: Да отидем и да служим на други богове, които не си познавал ти и бащите ти, от боговете на народите около вас, на приближаващите се до теб или на далечните от теб, от край на земята до край на земята, Няма да се съгласиш с него и няма да го чуеш, и окото ти няма да го пощади, няма да го пожелаеш и няма да го

покриеш Обявявайки, ще обявиш относно него, и ръцете ти ще бъдат върху него първи, за да го убиеш, и ръцете на целия народ - след това. И те ще го побият с камъни, и ще умре, защото той се стремеше да те отклони от Господа, твоя Бог, Който те изведе от земята Египетска, от дома на робството. И целият Израил, като чуе, ще се уплаши и няма вече да прави това зло нещо сред вас.

Ако обаче чуеш в един от градовете си, които Господ, твоят Бог, ти дава, за да живееш там, че казват, Излязоха беззаконни мъже от вас и отклониха всички жителите на тяхната земя, казвайки: Да отидем и да служим на други богове, които не познавахте. и напрежения, и въпроси, и ще търсиш усърдно, и ето, истинно е ясно словото - станала е тази мерзост във вас Унищожавайки, ще унищожиш всички жителите в онази земя с меч; с проклятие ще прокълнете нея и всичко, което е в нея. И всички нейни плячкосвания ще събереш на нейните улици, и ще изгориш града в огън, и всички нейни плячкосвания с всички хората пред Господа, твоя Бог, и ще бъде ненаселен завинаги, няма да бъде възстроен вече. И нищо от обреченото нещо няма да се прилепи към ръката ти, за да се отвърне Господ от гнева на яростта Си и да ти даде милост, и да те помилва, и да те умножи, както се закле на бащите ти, Ако чуеш гласа на Господа, твоя Бог, да пазиш заповедите Му, които аз ти заповядвам днес, да вършиш доброто и угодното пред Господа, твоя Бог.

14

Синове сте на Господа, вашия Бог, няма да правите плешивост между очите си заради мъртвец. Защото ти си свят народ на Господа, твоя Бог, и теб избра Господ, твоят Бог, да станеш Негов скъпоценен народ измежду всички народи, които са по лицето на земята. Не трябва да ядете никаква мерзост. Тези добитъци, които ще ядете: теле от говеда, агне от овце и яре от кози, елен, газела, пигарг, орикс и жираф. Всяко животно, което разделя копитото и има раздвоени две копита, и преживя между добитъка, тези ще ядете. И тези няма да ядете от онези, които преживят, и от онези, които разделят копитата, и които имат нокти: камилата, заека и скалния язовец, защото те преживят, но копитото не разделят, нечисти са тези за вас. И свинята, защото разделя копитото си и разцепва разцепвачите на копитото, но не преживя преживното, нечиста е тя за вас; от месата им няма да ядете, до мършите им няма да се докосвате.

И тези неща ще ядете от всички, които са във водата: всички, които имат перки и люспи, ще ядете. И всички, които нямат перки и люспи, няма да ядете – нечисти за вас са. Всяка чиста птица ще ядете. И тези неща няма да ядете от тях: орелът, грифонът и рибарят. и лешояда, и коршуна, и подобните на него, и врабец, и бухал, и чайка, и чапля, и лебед, и ибис, и корморан, и ястреб, и подобните нему, и

кукумявка, и нощен гарван и пеликан, и дъждосвирец, и подобните на него, и порфирион, и прилеп. Всички пълзящи неща на птиците са нечисти за вас, няма да ядете от тях. Всяка чиста птица ще ядете. Всяка мърша не трябва да ядете, на пришелеца в градовете ви ще бъде дадена и той ще я яде, или ще я продадете на чужденеца, защото вие сте свят народ на Господа, вашия Бог. Не трябва да вариш агне в млякото на майка му.

Десета част ще отделяш от целия произход на семето си, от произхода на полето ти година след година. И ще го ядеш на мястото, което Господ твоят Бог избере, за да бъде призовано името Му там, ще донесете десятъците от зърното твое, и от виното твое, и от маслото твое, първородните от воловете твои и от овцете твои, за да се научиш да се боиш Господа твоя Бог през всички дни. Ако обаче пътят стане далеч от теб и не можеш да ги принесеш, защото далеч от теб е мястото, което Господ, Бог твой, би избрал да бъде наречено там името Му, защото Господ, Бог твой, ще те благослови, И ще ги продадеш за сребро, и ще вземеш среброто в ръцете си, и ще отидеш на мястото, което Господ, твоят Бог, би избрал. И ще дадеш сребро за всичко, което пожелае душата ти - за говеда или за овце, или за вино, или за силна напитка, или за всичко, което пожелае душата ти, и ще ядеш там пред Господа, Бога твой, и ще се зарадваш ти и домът ти, И левитът, който е в градовете ти, защото няма за него дял, нито жребий с теб.

След три години ще изнесеш всяка десятина от произведенията си, в онази година ще я поставиш в градовете си. И ще дойде левитът, защото няма свой дял, нито жребий с теб, и пришелецът, и сиракът, и вдовицата, която е в градовете ти, и ще ядат, и ще се наситят, за да те благослови Господ, Бог твой, във всички дела, които вършиш.

15

Чрез седем години ще правиш освобождаване. И така заповедта за освобождението: ще пуснеш всеки собствен дълг, който ти дължи съседът, и от брат си няма да изискваш, защото е призовано освобождение на Господа, твоя Бог. Чуждия ще изискваш колкото ти дължи, но на брата си ще опростиш дълга. Защото няма да има нуждаещ се между вас, тъй като Господ, твоят Бог, ще те благослови в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава в наследство, за да я наследиш.

Ако наистина слушате гласа на Господа, вашия Бог, и пазите и изпълнявате всички тези заповеди, които аз ти заповядвам днес, Защото Господ, твоят Бог, те благослови по начина, по който ти говори, и ти ще заемаш на много народи, но ти няма да вземаш заем, и ти ще управляваш много народи, но те няма да управляват тебе.

Ако обаче стане в теб нуждаещ се от братята ти в един от градовете ти в земята, която Господ Бог твой дава теб, няма да закоравиш сърцето си, нито ще затвориш ръката си от брата си, който се нуждае. Непременно ще отвориш ръцете си към него и ще му дадеш заем толкова, колкото се нуждае, според това, от което има нужда. Внимавай за себе си да не стане скрита дума в сърцето ти беззаконие, която казва: Приближава седмата година, годината на освобождението, и да стане зло окото ти към брата ти нуждаещия се, и да не дадеш нему, и той да извика против теб към Господа, и ще бъде в теб голям грях. Давайки, ще дадеш на него, и заем ще заемеш на него колкото се нуждае, понеже е в нужда, и няма да се наскърбиш в сърцето си, когато му даваш, защото заради това слово ще те благослови Господ, Бог твой, във всички дела и във всичко, на което би положил ръката си. Защото няма да липсва нуждаещ се от земята ти, заради това аз ти заповядвам да изпълниш това слово, казвайки: отваряйки ще отвориш ръцете си на брата си бедния и на нуждаещия се, който е на земята ти.

Ако обаче ти бъде продаден братът ти евреинът или еврейката, ще ти служи шест години, и на седмата година ще го изпратиш свободен от теб. Когато обаче го изпращаш свободен от себе си, няма да го изпратиш с празни ръце. Ще го снабдиш с припаси от овцете си, от зърното си и от виното си; както те благослови Господ, твоят Бог, така ще дадеш на него.

И ще си спомниш, че слуга беше в земята Египетска, и Господ, Бог твой, те изкупи оттам; затова аз ти заповядвам да вършиш това слово. Ако обаче ти каже: Няма да си тръгна от теб, защото те е обикнал и дома ти, защото му е добре при теб. И ще вземеш шилото, и ще пробиеш ухото му към вратата, и ще ти бъде слуга завинаги, и със слугинята си ще направиш също така. Не трябва да ти бъде тежко, когато ги изпращаш свободни от теб, защото годишната заплата на наемник ти е служил шест години, и Господ Бог твой ще те благослови във всичко, което правиш.

Всяко първородно мъжко, което се роди в добитъка ти и в овцете ти, ще осветиш на Господа, Бога твой. Не работи с първородното си теле и не стриж първородните от овцете си. Пред Господа ще го ядеш всяка година на мястото, което Господ, твоят Бог, избере - ти и твоят дом. Ако обаче в него има порок, куцо или сляпо, зъл порок, няма да го пожертваш на Господа твоя Бог.

В градовете си ще го ядеш, нечистият при теб и чистият подобно ще ядат, както сърна или елен. Освен кръв няма да ядете, ще я изливате на земята като вода.

16

Пази месеца на новите плодове и ще направиш Пасхата на Господа, Бога твой, защото в месеца на новите плодове си

излязъл от Египет през нощта. И ще пожертваш пасхата на Господа, твоя Бог, овце и волове на мястото, което Господ, твоят Бог, избере, за да бъде призовано името Му там. Не ще ядеш с него квас, седем дни ще ядеш с него безквасен хляб на скръбта, защото в бързане излязохте от Египет, за да помните деня на излизането си от земята на Египет през всички дни на живота си. Няма да бъде видян при теб квас във всичките твои граници седем дни, и няма да преспи от месата, които ще пожертваш вечерта на първия ден, до сутринта. Няма да можеш да жертваш пасхата в никой от градовете си, които Господ, твоят Бог, ти дава Но в мястото, което би избрал Господ, Бог твой, да бъде призовано името Му там, ще пожертваш пасхата вечерта към залез слънце, във времето, когато излезе от Египет. И ще свариш и ще изпечеш и ще ядеш на мястото, което Господ твоят Бог избере, и ще се върнеш сутринта и ще дойдеш в къщите си. Шест дни ще ядеш безквасен хляб, и на седмия ден заключително тържество на Господа, Бога твой, няма да вършиш никаква работа, освен онова, което ще бъде приготвено за всяка душа.

Седем седмици ще изброиш за себе си; откакто си започнал да туряш сърпа на жътвата, ще започнеш да броиш седем седмици. И ще направиш празник на седмиците на Господа, твоя Бог, според това колко силна е ръката ти, колкото Господ, твоят Бог, би ти дал.

И ще се радваш пред Господа, Бога твой, ти и синът твой, и

дъщерята твоя, слугата твой, и слугинята твоя, и левитът, и пришелецът, и сирачето, и вдовицата, която е между вас, на мястото, което избере Господ, Бог твой, да бъде наречено името Му там.

И ще помниш, че си бил слуга в египетската земя, и ще пазиш и ще изпълняваш тези заповеди. Празник на шатрите ще направиш за себе си седем дни, когато събираш от гумното си и от лина си. И ще се радваш в празника твой, ти и синът твой, и дъщерята твоя, слугата твой, и слугинята твоя, и левитът, и пришелецът, и сирачето, и вдовицата, която е в градовете твои. Седем дни ще празнуваш на Господа, Бога твой, на мястото, което Господ, Бог твой, би избрал. Ако Господ, Бог твой, те благослови във всичките ти произведения и във всяко дело на ръцете ти, ще се радваш.

Три пъти в годината всеки мъж от твоите ще се яви пред Господа, твоя Бог, на мястото, което Господ избере: на празника на безквасните хлябове, на празника на седмиците и на празника на скинопигията. Не се явявай пред Господа, твоя Бог, с празни ръце. Всеки според силата на ръцете си, според благословението на Господа, твоя Бог, което Той ти даде.

Съдии и писари ще поставиш за себе си във всичките твои градове, които Господ, твоят Бог, ти дава според племената, и те ще съдят народа с праведен съд. Те не отклоняват

правосъдието, нито приемат подаръци, защото подаръците заслепяват очите на мъдрите и изопачават думите на праведните. Справедливо преследвай справедливостта, за да живеете и, като влезете, да наследите земята, която Господ, твоят Бог, ти дава.

Няма да засадиш за себе си гора от никакво дърво при олтара на твоя Бог и няма да направиш такава за себе си. Няма да си поставиш стълб, който Господ, твоят Бог, е намразил.

17

Не трябва да жертваш на Господа, твоя Бог, теле или овца, в което има недостатък, каквото и да е лошо нещо, защото това е мерзост пред Господа, твоя Бог.

Ако обаче бъде намерен в един от градовете ти, които Господ Бог ти дава на теб, мъж или жена, който ще извърши злото пред Господа Бога твоего, като престъпи завета Му, И отивайки да служат на други богове, и да се поклонят на тях, на слънцето, или на луната, или на всички от света на небето, които не заповядах на теб, и бъде ти докладвано, и издириш много внимателно, и ето, истинно е станало това нещо, извършена е тази мерзост в Израил И ще изведеш онзи човек или онази жена, и ще ги убиете с камъни, и те ще умрат. При двама свидетели или при трима свидетели

ще умре умиращият; не ще умре при един свидетел. И ръката на свидетелите ще бъде върху него първа, за да го умъртвят, и ръката на народа - последна, и ще отстраниш злото измежду вас.

Ако обаче стане невъзможно за теб да решиш дело в съда между кръв и кръв, и между съд и съд, и между докосване и докосване, и между спор и спор - дела на съда във вашите градове, тогава като станеш, ще се изкачиш на мястото, което Господ, твоят Бог, би избрал там. И ще отидеш при свещениците левити и при съдията, който би бил в онези дни, и като потърсят, те ще ти обявят присъдата. И ще постъпиш според нещото, което ти съобщят от мястото, което Господ, твоят Бог, избере, и ще внимаваш да изпълниш всичко, което ти бъде предписано. Според закона и според присъдата, която биха ти казали, ще постъпиш; няма да се отклониш от словото, което ти съобщят, нито надясно, нито наляво.

И човекът, който ако постъпи с арогантност, така че да не се подчини на свещеника, който стои да служи в името на Господа, твоя Бог, или на съдията, който би бил в онези дни, то този човек ще умре, и ще премахнеш злото от Израил. И всички хора, след като чуят, ще се уплашат и няма да постъпват нечестиво вече.

Ако обаче влезеш в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава, и я наследиш, и се заселиш в нея, и кажеш: Ще поставя над

себе си управител, както и останалите народи около мене, Непременно ще назначиш над себе си управител, когото Господ Бог избере, от братята си ще назначиш над себе си управител, не можеш да назначиш над себе си чужд човек, защото той не е твой брат. Защото той няма да умножава за себе си коне, нито ще връща народа в Египет, за да не умножава за себе си коне, а Господ каза: Не трябва повече да се връщате по този път. И няма да умножава за себе си жени, за да не се отклони сърцето му, и сребро и злато няма да умножава за себе си твърде много.

И когато седне на началото на царуването си, ще напише за себе си това второзаконие в книга от свещениците левити, И ще бъде с него, и ще чете в него всички дни на живота си, за да се научи да се бои на Господа, твоя Бог, и да пази всички тези заповеди, и да изпълнява тези наредби, за да не се издигне сърцето му над братята му, за да не престъпи заповедите надясно или наляво, за да продължи дните на управлението си, той и синовете му сред синовете Израилеви.

18

Не ще имат свещениците левити, цялото племе Леви, дял нито жребие с Израил; приношенията на Господа са тяхно наследство, те ще ги ядат. Жребий обаче няма да има за тях сред братята им, Господ сам е жребият му, както му каза. И

това е съдът на свещениците относно това от народа, от жертвуващите жертвите: ако е теле или овца, ще дадеш рамото на свещеника, и бузите, и стомаха, И първите плодове на зърното си, и на виното си, и на маслото си, и първите плодове от стрижбите на овцете си ще дадеш на него. Защото него избра Господ от всички твои племена, да стои пред Господ Бога, да служи и да благославя в името Му, той и синовете му между синовете Израилеви.

Ако обаче пристигне левитът от един от градовете на всички синове Израилеви, където той пребивава, според това, което душата му желае, на мястото, което би избрал, ще служи в името на Господа, Бога си, както всички братя негови левити, които стоят там пред Господа, Бога ти. Ще яде определен дял, освен приходите от продажбата според семейството. Ако обаче влезеш в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава, няма да се научиш да постъпваш според мерзостите на онези народи.

Не ще бъде намерен между вас този, който очиства чрез огън сина си и дъщеря си в огън, който гадае, тълкува поличби, практикува птицегадание и се занимава с магии пеейки заклинания, медиум и гадател, който пита мъртвите. Защото мерзост е за Господа, твоя Бог, всеки, който върши тези неща, заради тези мерзости Господ ще ги унищожи от лицето ти. Съвършен ще бъдеш пред Господа, твоя Бог. Защото тези народи, които ти ще разпоседиш, те слушат предзнаменования и гадания, но на теб Господ,

твоят Бог, не е дал това.

Пророк от братята ти, като мене, ще въздигне за теб Господ, Бог твой; него ще слушате. Според всичко, което ти поиска от Господа, твоя Бог, в Хорив в деня на събранието, казвайки: Няма повече да слушаме гласа на Господа, твоя Бог, и този велик огън няма да виждаме вече, за да не умрем. И Господ ми каза: Правилно е всичко, което ти говориха. Пророк ще въздигна за тях измежду братята им, както теб, и ще вложа думите в устата му, и той ще им говори според всичко, което му заповядам. И човекът, който не чуе всичко, което онзи пророк говори в Моето име, Аз ще го накажа. Освен пророкът, който би действал нечестиво, за да говори в Моето име слово, което не съм заповядал да говори, и който би говорил в името на други богове, ще умре онзи пророк. Ако обаче кажеш в сърцето си: Как ще разпознаем словото, което Господ не е говорил? Колкото и да говори онзи пророк в името на Господ, и не стане, и не се случи, това е словото, което Господ не е говорил; в нечестие е говорил онзи пророк, няма да се страхувате от него.

19

Ако обаче Господ, твоят Бог, унищожи народите, на които Бог ти дава земята, и ги наследите, и се заселите в градовете им и в къщите им, Три града ще отделиш за себе си в средата на земята си, която Господ, Бог твой, ти дава.

Обмисли си пътя и ще разделиш на три части границите на земята си, която Господ, Бог твой, разпределя на теб, и ще бъде убежище за всеки убиец. Това ще бъде заповедта за убиеца, който би избягал там и ще живее - този, който би ударил ближния си, без да знае, и който не го е мразил преди вчера и завчера. И който, ако влезе с ближния си в гората да събере дърва, и се подхлъзне ръката му с брадвата, докато сече дървото, и паднало желязото от дървото удари ближния, и той умре, този ще побегне за убежище в един от тези градове и ще живее. Така че отмъстителят на кръвта да не преследва убилия, защото е бил нагорещен в сърцето, и да го настигне, ако пътят е по-дълъг, и да удари душата му, а на този не се полага присъда на смърт, защото не го е мразил преди вчера, нито преди третия ден. Затова аз ти заповядвам това нещо, като казвам: три града ще отделиш за себе си.

Ако обаче Господ, твоят Бог, разшири границите ти, както се закле на бащите ти, и ти даде Господ цялата земя, която каза да даде на бащите ти, Ако чуеш да изпълняваш всички тези заповеди, които аз ти заповядвам днес, да обичаш Господа, твоя Бог, да ходиш по всичките Негови пътища през всички дни, ще добавиш за себе си още три града към тези три. И няма да бъде пролята невинна кръв в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава в наследство, и няма да бъдеш виновен за кръв.

Ако обаче се случи у теб човек, който мрази ближния си, и

причака го, и се надигне против него, и удари душата му, и той умре, и избяга в един от тези градове, И съветът на старейшините на неговия град ще изпрати да го вземат, и ще го вземат оттам, и ще го предадат в ръцете на кръвните отмъстители, и той ще умре. Окото ти няма да го пощади, и ще очистиш невинната кръв от Израил, и ще ти бъде добре.

Не ще преместиш границите на ближния, които поставиха бащите ти в наследството, което си наследил в земята, която Господ, Бог твой, ти дава в дял. Няма да остане един свидетел да свидетелства против човек според всяка неправда и според всеки грях, и според всеки грях, който ако съгреши; на устата на двама свидетели и на устата на трима свидетели ще се постави всяко слово. Ако обаче се изправи неправеден свидетел против човек, обвинявайки го в нечестие. И ще застанат двамата души, които имат спор помежду си, пред Господа и пред свещениците, и пред съдиите, които биха били в онези дни. И съдиите трябва да изследват точно, и ето неправеден свидетел е свидетелствал неправедно и се е противопоставил против брата си, И ще постъпите с него по същия начин, по който той злонамерено се опита да постъпи против брата си, и ще отстраните злото измежду вас. И останалите, като чуят, ще се уплашат и няма вече да правят според това зло слово сред вас. Окото ти няма да го пощади: душа вместо душа, око вместо око, зъб вместо зъб, ръка вместо ръка, крак вместо крак.

20

Ако обаче излезеш на война против враговете си и видиш коне, ездачи и народ по-многоброен от теб, не се плаши от тях, защото Господ, твоят Бог, е с теб – Той, Който те изведе от египетската земя. И ще бъде, когато приближиш към войната, и свещеникът, като се приближи, ще говори към народа. И ще каже към тях: Слушай, Израил! Вие отивате днес на война срещу враговете си. Да не отслабва сърцето ви, не бойте се, нито се разбивайте, нито се отклонявайте от лицето им. Защото Господ, вашият Бог, който върви пред вас, ще воюва заедно с вас срещу вашите врагове, за да ви спаси.

И книжниците ще говорят към народа, казвайки: Кой е човекът, който е построил нова къща и не я е осветил? Нека отиде и нека се върне в къщата си, да не умре във войната, и друг човек ще я освети. И кой е човекът, който е насадил лозе и не се е зарадвал от него? Нека отиде и нека се върне в къщата си, да не умре във войната, и друг човек ще се зарадва от него. И кой е човекът, който е сгодил жена и не я е взел? Нека иде и нека се върне в къщата си, да не умре във войната, и друг човек ще я вземе. И книжниците ще продължат да говорят към народа и ще кажат: Кой е човекът, който се страхува и е страхлив по сърце? Нека си отиде и нека се върне в къщата си, за да не направи страхливо сърцето на брата си, както е неговото. И ще бъде,

когато книжниците спрат да говорят към народа, че ще назначат военачалници начело на народа.

Ако обаче се приближиш към град, за да воюваш против него, то извикай го с мир. Ако ти отговорят мирно и ти отворят, тогава всички хора, които се намират в него, ще ти станат данъкоплатци и поданици. Ако обаче не те слушат и воюват против теб, ще я обсадиш, докато Господ, твоят Бог, я предаде в ръцете ти, и ще поразиш всеки мъжки от нея с меч, Освен жените и багажа, и всичкия добитък, и всичко колкото има в града, и цялата плячка ще вземеш за себе си, и ще ядеш цялата плячка от враговете си, които Господ твоят Бог ти дава. Така ще направиш с всички градове, които са много далеч от теб, не от градовете на тези народи, които Господ, Бог твой, дава на теб да наследиш земята им. Няма да запазите живо нищо дишащо, Но с проклятие ще ги обречете на изтребление – хетееца, амореeца, ханаанееца, ферезееца, евееца, евусееца и гергесееца, както ти заповяда Господ, твоят Бог, за да не ви научат да правите всичките техни мерзости, които извършиха към боговете си, и да съгрешите пред Господа, вашия Бог.

Ако обсадиш град за много дни, за да воюваш против него и да го превземеш, няма да унищожиш дърветата му, като нападнеш върху тях с желязо, но от него ще ядеш, а самото него няма да отсечеш. Нима дървото на полето е човек, за да влезе пред лицето ти в палисадата? Но дървото, което знаеш, че не е плодоносно, това ще унищожиш и ще

отсечеш, и ще построиш обсадни укрепления срещу града, който воюва против теб, докато бъде предаден.

21

Ако обаче беше намерен ранен в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава да наследиш, паднал в равнината, и не знаят кой го е ударил, Ще излезе съветът на старейшините ти и съдиите ти, и ще измерят до градовете, които са наоколо на убития. И градът, който е най-близо до ранения, неговият съвет на старейшините ще вземе юница от добитъка, която не е работила и която не е теглила хомот, И съветът на старейшините на онзи град ще сведе юница в неравна долина, която не е била обработвана, нито се сее, и ще пречупят врата на юницата в долината. И ще дойдат свещениците левити, защото тях избра Господ Бог да стоят пред Него и да благославят в името Му, и според устата им ще бъде всеки спор и всяко докосване. И целият съвет на старейшините на онзи град, които се приближават към ранения, ще измият ръцете си върху главата на юницата с пресечен врат в долината И отговаряйки, те ще кажат: Ръцете ни не изляха тази кръв и очите ни не са видели. Бъди милостив към народа Си Израил, който изкупи, Господи, за да не стане невинна кръв в народа Ти Израил, и кръвта ще бъде изкупена за тях. Ти обаче ще отстраниш невинната кръв от вас, ако вършиш доброто и угодното пред Господа, твоя Бог.

Ако обаче, след като си излязъл на война срещу враговете си, Господ, твоят Бог, ги предаде в ръцете ти и вземеш плячка от тях, и видиш в плячката красива жена, и пожелаеш я, и я вземеш за своя жена, И ще я доведеш вътре в къщата си, и ще обръснеш главата ѝ, и ще подрежеш ноктите ѝ И ще премахнеш дрехите на пленничеството от нея, и тя ще седне в къщата ти, и ще плаче за баща си и майка си месец дни, и след това ще влезеш при нея и ще живееш с нея, и тя ще бъде твоя жена.

И ще бъде, ако не я искаш, ще я изпратиш свободна, и тя няма да бъде продадена за сребро, няма да я отхвърлиш, защото ти я унизи.

Ако обаче един мъж има две жени, едната от тях обичана, а другата мразена, и му родят деца обичаната и мразената, и първородният син е на мразената, И ще бъде така, че в деня, когато разпредели като наследство на синовете си притежанията си, няма да може да даде първородни права на сина на любимата, пренебрегвайки първородния син на мразената, Но той ще признае първородния син на омразната, като му даде двойно от всичко, което му се е намерило, защото този е началото на децата му, и на него принадлежи правото на първородство. Ако обаче някой има син непокорен и бунтовен, който не слуша гласа на баща си и гласа на майка си, и те го наказват, но той не ги слуша, И баща му и майка му, като го хванат, ще го изведат при съвета на старейшините на града му и при портата на

мястото, И ще кажат на мъжете на техния град: Този наш син не се подчинява и предизвиква, не слуша нашия глас, фалшификатор е и пияница. И мъжете на неговия град ще го побият с камъни, и той ще умре, и ще отстраниш злото измежду вас, и останалите, като чуят, ще се уплашат.

Ако обаче някой извърши грях, за който е присъдена смърт, и умре, и го окачите на дърво, Тялото му няма да пренощува на дървото, но ще го погребете със погребение в онзи ден, защото проклет от Бога е всеки висящ на дърво, и няма да осквернявате земята, която Господ твоят Бог ти дава в наследство.

22

Не виждайки телето на брата си или овцата му, скитащи се по пътя, да не ги пренебрегнеш, а непременно да ги върнеш на брат си и да му ги предадеш. Ако обаче братът ти не живее близо до теб, нито го познаваш, ще го прибереш вътре в къщата си, и ще остане при теб, докато братът ти го потърси, и ще му го върнеш. Така ще постъпиш с магарето му, така ще постъпиш с дрехата му, и така ще постъпиш с всяка изгубена вещ на брат ти, която е загубена от него и ти я намериш – няма да можеш да я пренебрегнеш. Не трябва да пренебрегваш магарето на брат си или теленето му, паднали на пътя; непременно ще ги вдигнеш заедно с него.

Не трябва жена да носи мъжки дрехи, нито мъж да облича женска роба, защото мерзост пред Господа твоя Бог е всеки, който прави това. Ако но ти срещнеш гнездо на птици пред лице твое в пътя или на всяко дърво, или на земята, с малки или яйца, и майката топли на мал Ще изпратиш майката, а децата ще вземеш за себе си, за да ти бъде добре и да живееш дълго.

Ако построиш нова къща, ще направиш парапет на покрива си и няма да причиниш убийство в къщата си, ако някой падне от него. Няма да засяваш лозето си с различни семена, за да не бъде осветена реколтата и семето, което посееш, заедно с произведението на лозето ти. Няма да ореш с теле и магаре заедно. Няма да облечеш фалшива тъкан от вълна и лен заедно. Усукани ресни ще направиш за себе си върху четирите ръба на дрехите си, с които се облечеш.

Ако обаче някой вземе жена и живее с нея, и я намрази. и той ѝ наложи претекстуални обвинения, и опетни нейното име със зло, и каже: Тази жена взех, и когато се приближих до нея, не намерих девствеността ѝ, И като вземат бащата на детето и майката, ще изнесат девствеността на детето към съвета на старейшините при портата. И ще каже бащата на детето на съвета на старейшините: Дъщерята ми тази дадох на този човек за жена, и той възмразявайки я Сега този ѝ приписва претекстуални обвинения, казвайки: Не съм намерил девствеността на твоята дъщеря, а ето

доказателствата за девствеността на моята дъщеря. И ще разгънат дрехата пред градския съвет на старейшините. И съветът на старейшините на онзи град ще вземе онзи човек, и ще го наставят, И ще го глобят със сто сикъла, и ще ги дадат на бащата на младата жена, защото изнесе лошо име върху израилска девица, и тя ще бъде негова жена, и той няма да може да я изпрати през цялото време.

Ако обаче това слово стане истина и не беше намерена девственост у младата жена, И ще изведат младата жена на вратите на къщата на баща ѝ, и ще я убият с камъни, и тя ще умре, защото извърши безумие сред синовете на Израил, блудствайки в къщата на баща си, и ще отстраниш злото измежду вас.

Ако беше намерен човек, спящ с жена, омъжена за мъж, ще убиете и двамата – мъжа, спящ с жената, и жената, и ще отстраниш злото от Израил. Ако обаче девица, сгодена за мъж, и човек, намирайки я в град, легне с нея, Ще изведете и двамата при портата на техния град, и ще бъдат убити с камъни, и ще умрат – младата жена, защото не извика в града, и мъжът, защото унизи жената на ближния си, и ще отстраните злото измежду вас. Ако обаче в полето намери човек сгодената слуга, и принудил я, легне с нея, ще убиете спящия с нея само. И на младата жена няма грях на смърт, както ако някой човек въстане срещу ближния и убие душата му, така е тази работа, защото в полето я намери, извика сгодената млада жена, и нямаше кой да ѝ помогне.

Ако обаче някой намери слугата девицата, която не е била сгодена, и принудил я легне с нея, и бъде намерен Ще даде мъжът, който е лежал с нея, на бащата на младата жена петдесет сребърни дидрахми, и тя ще бъде негова жена. Понеже я е унизил, няма да може да я изпрати през цялото време.

23

Човек няма да вземе жената на баща си и няма да разкрие покривалото на баща си.

Скопен или отрязан няма да влезе в събранието на Господа. Роден от проститутка няма да влезе в събранието на Господа.

Не ще влезе амонит и моавит в събранието на Господа, и до десето поколение не ще влезе в събранието на Господа, и до века. Поради това, че не ви посрещнаха с хляб и вода по пътя, когато излизахте от Египет, и защото наеха против теб Валаам, син Веоров, от Месопотамия, да те прокълне. И не пожела Господ, твоят Бог, да чуе Валаам, и обърна Господ, твоят Бог, проклятията в благословение, защото те обичаше Господ, твоят Бог. Няма да им говориш мирни и изгодни неща през всичките си дни довека. Не трябва да отвращаваш идумееца, защото той е твой брат, не трябва да отвращаваш египтянина, защото ти си бил пришелец в

неговата земя. Синовете, ако се родят на тях, в третото поколение ще влязат в събранието на Господа.

Ако обаче излезеш да разположиш лагер срещу враговете си, пази се от всяко зло слово. Ако има в теб човек, който не е чист поради нощно изтичане, той ще излезе вън от лагера и няма да влезе в лагера. И ще бъде, че към вечерта ще изкъпе тялото си с вода, и след като залезе слънцето, ще влезе в лагера. И ще имаш място вън от лагера, и ще излизаш там вън. И колче ще носиш на пояса си, и когато седнеш вън, ще изкопаеш с него, и след като свършиш, ще покриеш изпражненията си, Защото Господ, твоят Бог, ходи в твоя лагер, за да те избави и да предаде врага ти пред лицето ти, и твоят лагер ще бъде свят, и няма да се види в теб неприличност на нещо, и ще се отвърне от теб.

Няма да предадеш слуга на господаря му, който е бил прикрепен към теб от господаря му. С теб ще живее, между вас ще живее, където му е угодно, няма да го притесняваш. Няма да има проститутка от дъщерите на Израил, и няма да има проституиращ се от синовете на Израил, няма да има инициатор от дъщерите на Израил, и няма да има инициран от синовете на Израил. Няма да донесеш заплата на блудница, нито размяна на куче в дома на Господа, Бога твоя, за никакъв обет, защото и двете са мерзост пред Господа, Бога твоя.

Не ще начисляваш лихва на брата си - нито лихва на

сребро, нито лихва на храни, нито лихва на каквато и да е работа, която заемеш. На чуждия ще даваш на лихва, но на брата си няма да даваш на лихва, за да те благослови Господ Бог твой във всички дела твои на земята, в която влизаш там, за да я наследиш.

Ако обещаеш обещание на Господа, твоя Бог, няма да забавиш да го изпълниш, защото Господ, твоят Бог, непременно ще го потърси от теб, и ще бъде в теб грях. Ако обаче не искаш да се помолиш, няма грях в теб. Това, което излиза от устните ти, ще пазиш и ще изпълниш по начина, по който обеща на Господ Бога дар, който си изговорил с устата си.

Ако влезеш в жътвата на ближния си и събереш с ръцете си класове, сърп да не туряш върху жътвата на ближния си. Ако обаче влезеш в лозето на ближния си, ще ядеш грозде, колкото да се насити душата ти, но в съд няма да слагаш.

24

Ако обаче някой вземе жена и живее с нея, и ще бъде, ако тя не намери благоволение пред него, защото е намерил в нея нещо неприлично, то той ще ѝ напише книга за развод и ще я даде в ръцете ѝ, и ще я изпрати от къщата си. и като отиде, да стане на друг мъж и последният мъж ще я намрази, и ще й напише книга за развод, и ще я даде в

ръцете й, и ще я изпрати от къщата си, и ще умре последният мъж, който я взе за своя жена Не ще може мъжът, първият, който я е изпратил, след като се е завърнал, да я вземе за своя жена, след като тя се е осквернила, защото това е мерзост пред Господа, твоя Бог, и няма да осквернявате земята, която Господ, твоят Бог, ти дава в наследство.

Ако обаче някой вземе жена наскоро, той няма да излезе на война и няма да му бъде наложено никакво задължение. Той ще бъде свободен в къщата си една година и ще зарадва жената си, която е взел.

Няма да вземеш в залог воденичен камък, нито горен воденичен камък, защото този взема душата в залог. Ако обаче бъде хванат човек, крадящ душа от братята си, от синовете Израилеви, и като го е поробил, го продаде, онзи крадец ще умре, и ще отстраниш злото от вас. Внимавай за себе си при докосване на проказата, пази се много да постъпваш според целия закон, който свещениците левити биха ти съобщили, както съм ти заповядал, пазете се да постъпвате. Спомни си колко много направи Господ, Бог твой, на Мариам по пътя, когато излизахте от Египет.

Ако има дълг или каквото и да е задължение към ближния ти, няма да влезеш в къщата му, за да вземеш залога му. Отвън ще застанеш, и човекът, на когото е твоят заем, ще ти изнесе залога навън. Ако обаче човекът е беден, няма да

легнеш в залога му. С връщане ще върнеш залога му преди залез слънце, и ще спи в дрехата си, и ще те благослови, и ще ти бъде милостиня пред Господа, Бога твой. Няма да онеправдаваш заплатата на беден и нуждаещ се от братята си, или от пришелците, които са в градовете ти. На същия ден ще върнеш заплатата му, да не залезе слънцето върху него, защото беден е и в нея има надеждата си, и ще извика против теб към Господа, и ще бъде в теб грях. Бащите няма да умрат за децата, и синовете няма да умрат за бащите, всеки ще умре за собствения си грях. Няма да отклониш съда на пришълец, сирак и вдовица. Не ще вземеш като залог дрехата на вдовица, и ще си спомниш, че слуга беше в земята Египетска, и те изкупи Господ, Бог твой, оттам; заради това аз ти заповядвам да вършиш това слово.

Ако обаче жънеш жътва в полето си и забравиш сноп в полето си, не трябва да се връщаш да го вземеш - на пришълеца, на сирака и на вдовицата ще бъде, за да те благослови Господ Бог твой във всички дела на ръцете ти. Ако обираш маслини, няма да се върнеш да събереш останалото след теб; на пришълеца, на сирака и на вдовицата ще бъде. И ще си спомниш, че слуга беше в земята Египетска; затова аз ти заповядвам да вършиш това нещо. Ако обереш лозето си, няма да събираш отново остатъците след себе си - те ще бъдат за пришълеца, сирака и вдовицата. И ще си спомниш, че беше слуга в египетската земя, затова аз ти заповядвам да изпълниш това слово.

25

Ако обаче възникне спор между хора и те дойдат на съд, и съдят, и оправдаят справедливия, и осъдят нечестивия, И ще бъде, ако нечестивият е достоен за удари, ще го пуснеш пред съдиите и ще го бичуват пред тях според нечестието му. И в брой четиридесет ще го бичуват, не ще добавят. Ако обаче добавиш да бичуваш повече от тези удари, ще бъде обезчестен братът ти пред тебе. Не трябва да намордниш вол, който върши.

Ако обаче живеят братя заедно, и умре един от тях, а семе не е имал, жената на умрелия няма да бъде отвън на мъж, който не е близък, братът на мъжа ѝ ще влезе при нея, и ще я вземе за своя жена, и ще живее с нея. И детето, което тя роди, ще бъде установено от името на починалия, и няма да бъде заличено името му от Израил.

Ако обаче мъжът не желае да вземе жената на брата си, тогава жената ще отиде при портата при съвета на старейшините и ще каже: Братът на мъжа ми не иска да въздигне името на брата си в Израил, братът на мъжа ми не пожела. И съветът на старейшините на неговия град ще го повика и ще му говорят, и като застане, той да каже: Не желая да я взема. И приближавайки се, жената на брата му пред съвета на старейшините ще свали единия му сандал от крака му, и ще плюе в лицето му, и отговаряйки ще каже:

така ще направят на човека, който не ще построи къщата на брата си в Израил. И името му ще бъде наречено в Израил: Дом на този, който е развързал сандала.

Ако обаче се бият хора помежду си, човек с брат си, и приближи жената на един от тях, за да избави мъжа си от ръката на ударящия го, и като простре ръката си, хване срамните части негови, Ще отрежеш ръката, окото ти няма да я пощади.

Няма да имаш в торбата си тегло и тегло, голямо или малко. Няма да има в къщата ти мярка и мярка, голяма или малка. Тегло истинно и справедливо ще имаш, и мярка истинна и справедлива ще имаш, за да живееш дълго на земята, която Господ, твоят Бог, ти дава в наследство. Защото отвращение за Господа, твоя Бог, е всеки, който прави тези неща, всеки, който постъпва неправедно.

Помни колко много ти направи Амалик по пътя, когато излизаше от египетската земя, как устоя срещу теб на пътя и отсече задната ти стража, уморените зад теб, а ти гладуваше и беше изнемощял, и той не се убоя от Бога. И ще бъде, когато Господ, Бог твой, ти даде покой от всички твои врагове около теб в земята, която Господ, Бог твой, ти дава да наследиш, ще заличиш името на Амалик изпод небето, и да не забравиш.

26

И ще бъде, ако влезеш в земята, която Господ, Бог твой, ти дава да наследиш, и я наследиш, и се заселиш в нея, И ще вземеш от първите плодове на плодовете на земята си, която Господ, Бог твой, дава ти, и ще сложиш в кошница, и ще отидеш на мястото, което Господ, Бог твой, би избрал да бъде призовано името Му там. И ще дойдеш при свещеника, който ще бъде в онези дни, и ще му кажеш: Обявявам днес на Господа, моя Бог, че съм влязъл в земята, която Господ се закле на нашите бащи да ни даде. И свещеникът ще вземе кошницата от ръцете ти и ще я постави пред олтара на Господа, твоя Бог. И отговаряйки ще каже пред Господа, твоя Бог: Сирия изгуби баща ми, и слезе в Египет, и пришелствува там в малък брой, и стана там голям народ и многочислено множество. И египтяните ни малтретираха, и ни унизиха, и ни наложиха тежки работи И извикахме към Господа, нашия Бог, и Господ чу гласа ни, и видя унижението ни, и труда ни, и притеснението ни. И Господ ни изведе от Египет Сам със Своята голяма сила, с могъща ръка и високо вдигнато рамо, с велики видения, със знамения и с чудеса. И ни въведе в това място, и ни даде тази земя – земя, в която текат мляко и мед. И сега, ето, донесох първите плодове на произведенията на земята, която Ти даде на мен, Господи, земя, течаща с мляко и мед, и ще го оставиш пред Господа, твоя Бог, и ще се поклониш пред Господа, твоя Бог, И ще се радваш на всички добрини,

които ти даде Господ, твоят Бог, ти и домът ти, и левитът, и пришелецът, който е при теб.

Ако завършиш да даваш десятък от всички произведения си в третата година, вторият десятък ще дадеш на левита, на чужденеца, на сирака и на вдовицата, и те ще ядат в градовете ти и ще се зарадват.

И ще кажеш пред Господа, твоя Бог: Изчистих светите неща от къщата си и ги дадох на левита, на пришелеца, на сирака и на вдовицата, според всички заповеди, които ми заповяда. Не преступих заповедта ти и не забравих. И не ядох от тях в скръбта си, не взех плод от тях за нечисто нещо, не дадох от тях на мъртвия, послушах гласа на Господа, Бога нашего, постъпих както ми заповяда. Погледни надолу от светата Си къща от небето и благослови народа Си Израил, и земята, която даде на тях, както се закле на бащите ни, да ни дадеш земя, течаща с мляко и мед.

В този ден Господ, твоят Бог, ти заповяда да изпълняваш всички наредби и съдби, и ще ги пазите и ще ги изпълнявате от цялото си сърце и от цялата си душа. Днес ти си избрал Бога да бъде твой Бог и да ходиш по всичките Негови пътища, и да пазиш наредбите и съдбите, и да се подчиняваш на гласа Му. И Господ те избра днес да станеш за Него народ скъпоценен, както каза, за да пазиш Неговите заповеди, И да бъдеш ти над всички народи, както те

направи именит и похвала и славен, да бъдеш ти свят народ на Господа, твоя Бог, както говори.

27

И Мойсей и съветът на старейшините на Израил заповядаха, казвайки: Пазете всички тези заповеди, които аз ви заповядвам днес. И ще бъде в деня, когато прекосите Йордан в земята, която Господ, Бог твой, ти дава, че ще издигнеш за себе си големи камъни и ще ги измажеш с вар. И ще напишеш върху тези камъни всички думи на този закон, когато прекосите Йордан, когато влезете в земята, която Господ Бог на бащите ти дава на теб, земя, течаща с мляко и мед, по начина, по който каза Господ Бог на бащите ти на теб. И когато преминете Йордан, ще поставите тези камъни, които аз ти заповядвам днес, на планината Гаивал, и ще ги измажеш с вар. И ще построиш там олтар на Господа, Бога твоя, олтар от камъни; няма да положиш на него желязо. Камъни цели ще построиш олтар на Господа, Бога твой, и ще принесеш върху него всеизгаряния на Господа, Бога твой. И ще принесеш там жертва на спасение, и ще ядеш, и ще се наситиш, и ще се възрадваш пред Господа, Бога твой. И ще напишеш върху камъните целия този закон много ясно.

И Мойсей и свещениците левити говориха на целия Израил, казвайки: Мълчи и слушай, Израилю, в този ден ти стана

народ на Господа, твоя Бог, и ще чуеш гласа на Господа, Бога твой, и ще изпълниш всички Негови заповеди и Негови наредби, които аз ти заповядвам днес.

И Мойсей заповяда на народа в онзи ден, като каза: Тези ще застанат да благославят народа на планината Гаризин, след като преминат Йордан: Симеон, Леви, Юда, Исахар, Йосиф и Вениамин. И тези ще стоят на проклятието на планината Гаивал: Рувим, Гад, Асир, Завулон, Дан и Нефтали.

И левитите ще отговорят на целия Израил с висок глас, Проклет е човекът, който направи изваян и излят идол, мерзост пред Господа, дело на ръцете на занаятчии, и постави го на тайно място, и в отговор целият народ ще каже: Амин. Проклет е онзи, който обезчестява баща си или майка си, и целият народ ще каже: нека бъде. Проклет е онзи, който премества границите на ближния, и целият народ ще каже: Да бъде! Проклет е онзи, който заблуждава сляп по пътя, и целият народ ще каже: Нека бъде! Проклет е този, който отклони правосъдието спрямо пришълец, сирак и вдовица, и целият народ ще каже: Амин. Проклет е спящият с жената на баща си, защото е разкрил покривалото на баща си, и всички хора ще кажат: Да бъде! Проклет е спящият с всяко животно, и целият народ ще каже: Нека бъде! Проклет е спящият със сестра си от баща или от майка. И целият народ ще каже: Амин. Проклет е спящият с невестата си, и целият народ ще каже: Нека бъде! Проклет е спящият със сестрата на жена си, и целият народ

ще каже: Нека бъде! Проклет е онзи, който удря ближния си с измама, и всички хора ще кажат: Нека бъде! Проклет е този, който взема подаръци, за да удари невинна душа до кръв, и целият народ ще каже: Нека бъде. Проклет е всеки човек, който не остава верен на всички думи на този закон, за да ги изпълни, и целият народ ще каже: Нека бъде.

28

И ще бъде, ако наистина чуеш гласа на Господа, Бога твой, да пазиш и да изпълняваш всички тези заповеди, които аз ти заповядвам днес, то Господ, Бог твой, ще те издигне над всички народи на земята И ще дойдат върху теб всички тези благословения, и ще те намерят, ако слушайки чуеш гласа на Господа Бога твоего. Благословен си ти в града и благословен си ти в полето. Благословени са потомците на утробата ти и произведенията на земята ти, и стадата на добитъка ти, и чердите на овцете ти. Благословени са хамбарите ти и остатъците ти. Благословен да си ти при влизането си и благословен да си ти при излизането си.

Господ, твоят Бог, ще предаде враговете ти, които са се противопоставили на теб, разбити пред лицето ти; по един път ще излязат срещу теб и по седем пътя ще бягат от лицето ти. Да изпрати Господ върху теб благословението в хамбарите ти и върху всичко, на което би сложил ръката си, на земята, която Господ, Бог твой, ти дава. Да те въздигне

Господ за Себе Си като свят народ, както се закле на бащите ти, ако слушаш гласа на Господа, Бога твой, и ходиш по всички Негови пътища И всички народи на земята ще те видят, че името Господне е призовано над теб, и ще се убоят от теб. И ще те умножи Господ, Бог твой, за добро в потомците на утробата ти, и в потомците на добитъка ти, и в плодовете на земята ти, на земята ти, която Господ се закле на бащите ти да ти даде.

Да отвори на теб Господ доброто Си съкровище, небето, да даде дъжд на земята ти на време, да благослови всички дела на ръцете ти, и ще заемаш на много народи, но ти няма да вземаш заем. И ти ще управляваш много народи, но те няма да управляват теб. Господ, твоят Бог, ще те постави начело, а не в опашката, и ще бъдеш винаги отгоре, а не отдолу, ако слушаш гласа на Господа, твоя Бог, и пазиш всичко, което аз ти заповядвам днес. Не ще престъпиш нито една от всички заповеди, които аз ти заповядвам днес, нито надясно, нито наляво, за да ходиш след други богове и да им служиш.

И ще бъде, ако не слушаш гласа на Господа, Бога твой, да пазиш всички заповеди негови, колкото аз ти заповядвам днес, ще дойдат върху теб всички тези проклятия и ще те настигнат. Проклет си ти в града и проклет си ти в полето. Проклети са хранилищата ти и остатъците ти. Проклети потомството на утробата ти и плодовете на земята ти, стадата на добитъка ти и стадата на овцете ти, Проклет да

си ти при влизането ти и проклет да си ти при излизането ти.

Да изпрати Господ върху теб липса и изтощение и изчерпване върху всичко, на което положиш ръката си, докато те унищожи и докато те погуби бързо поради злите ти дела, защото ме изостави. Господ ще направи смъртта да се прилепи към теб, докато те изчерпи напълно от земята, в която влизаш там, за да я наследиш. Да те удари Господ с безпомощност, и с треска, и с тръпки, и с възпаление, и с мана, и с бледност, и ще те преследват, докато те унищожат. И небето над главата ти ще бъде бронзово, и земята под теб железна. Нека Господ Бог твой даде дъжда на земята ти прах, и прах от небето ще слезе, докато те изтреби и докато те погуби бързо. Да те предаде Господ на поражение пред враговете ти: по един път ще излезеш срещу тях, а по седем пътя ще бягаш от тях, и ще бъдеш разпръснат във всички царства на земята. И вашите мъртви ще бъдат храна на небесните птици и на земните зверове, и няма да има кой да ги плаши. Господ ще те порази с египетска рана по седалището, с дива краста и със сърбеж, така че да не можеш да бъдеш изцелен. Да те удари Господ с лудост, и със слепота, и с изстъпление на ума. И ще бъдеш опипващ по пладне, както сляп опипва в тъмнината, и няма да успееш в пътищата си, и ще бъдеш тогава онеправдаван и ограбван всички дни, и няма да има помагащ.

Ще вземеш жена, и друг мъж ще я има, ще построиш къща,

и няма да живееш в нея, ще засадиш лозе, и няма да го береш. Телето ти ще бъде заклано пред теб, и няма да ядеш от него; магарето ти ще бъде грабнато от теб, и няма да ти бъде върнато; овцете ти ще бъдат дадени на враговете ти, И няма да има кой да ти помогне. Синовете ти и дъщерите ти ще бъдат дадени на друг народ, и очите ти ще гледат към тях изнемогващи, но ръката ти няма да може да направи нищо. Плодовете на земята ти и всичките ти трудове ще изяде народ, който не познаваш, и ще бъдеш онеправдаван и смазан през всичките дни. И ще бъдеш поразен от лудост заради виденията на очите си, които ще видиш.

Да те удари Господ със зла язва на коленете и на пищялите, така че да не можеш да бъдеш изцелен от стъпалото на краката си до темето си.

Господ може да отведе теб и началниците ти, които би назначил над себе си, при народ, който не познаваш нито ти, нито бащите ти, и там ще служиш на други богове от дърво и камък. И ще бъдеш там гатанка, притча и разказ сред всички народи, при които Господ те отведе.

Много семе ще изнесеш в полето, но малко ще съберешь, защото скакалецът ще го изяде. Лозе ще засадиш и ще я обработваш, но вино няма да пиеш, нито ще се зарадваш от него, защото червеят ще го изяде. Маслинови дървета ще има във всичките ти граници, но с масло няма да се помажеш, защото маслиновото ти дърво ще изтече. Синове

и дъщери ще родиш, но няма да ги имаш, защото ще отидат в плен. Всички твои дървета и произведенията на твоята земя ще погълне изгарянето. Пришелецът, който е сред теб, ще се издига все по-нагоре, а ти ще слизаш все по-надолу. Този ще ти заеме, а ти на него няма да заемеш, той ще бъде глава, а ти ще бъдеш опашка.

И ще дойдат върху теб всички тези проклятия, и ще те преследват, и ще те настигнат, докато те унищожи и докато те погуби, защото не си слушал гласа на Господа, твоя Бог, да пазиш Неговите заповеди и наредбите, които Той ти заповяда. И ще има в теб знамения и чудеса в потомството ти до века, Вместо да служиш на Господа, твоя Бог, в радост и с добро сърце заради изобилието на всичко.

И ще служиш на враговете си, които Господ ще изпрати върху теб, в глад, и в жажда, и в голота, и в липса на всичко, и ще сложиш железен ярем на шията си, докато те унищожи. Господ ще донесе върху теб народ отдалеч, от края на земята, като нападение на орел - народ, чийто глас няма да чуеш, Безсрамен народ, който няма да уважи лицето на стар човек и няма да пожали младия. И ще изяжда потомството на добитъка ти и произведенията на земята ти, така че да не ти остави зърно, вино, масло, стадата на воловете ти и стадата на овцете ти, докато те погуби. И ще те унищожи в градовете ти, докато бъдат разрушени високите и укрепените стени, на които си уповавал, в цялата ти земя, и ще те притесни в градовете ти,

които ти даде. И ще ядеш потомството на утробата си, месото на синовете си и дъщерите си, колкото ти даде, в утеснението си и в скръбта си, с която ще те скърби врагът ти.

Нежният между вас и изключително деликатният ще гледа със завистливо око на брат си, и на жената в пазвата си, и на останалите деца, които му останат. на него, така че да даде на един от тях от месата на децата си, които би изял, понеже не му е останало нищо в утеснението ти и в скръбта ти, която враговете ти биха ти причинили във всички твои градове.

И нежната сред вас и деликатната, чийто крак не е опитвал да ходи по земята поради деликатността и поради нежността, ще завижда с окото си на мъжа си, онзи в пазвата си, и на сина, и на дъщерята си, и последа ѝ, излязла чрез бедрата ѝ, и детето ѝ, което ако роди, ще ги изяде, защото заради липсата на всичко тайно в утеснението ти и в скръбта ти, която ще ти причини врагът ти в градовете ти Ако не слушаш да вършиш всички думи на този закон, написани в тази книга, да се боиш от това почитано и чудесно име, ГОСПОД твоя Бог. И Господ ще направи чудни ударите ти и ударите на потомството ти, удари големи и чудесни, и болести зли и постоянни. И ще върне върху теб цялата зла болка на Египет, от която се страхуваше пред тях, и тя ще се залепи за теб. И всяка болест, и всяка рана, която не е написана, и всяка, която е

написана в книгата на този закон, ще донесе Господ върху теб, докато те унищожи. И ще бъдете оставени малцина, вместо това че бяхте като звездите на небето по множество, защото не послуша гласа на Господа, твоя Бог.

И ще бъде, че по какъвто начин се зарадва Господ върху вас да ви направи добро и да ви умножи, така ще се зарадва Господ върху вас да ви унищожи, и ще бъдете отнети бързо от земята, в която влизате там, за да я наследите. И ще те разпръсне Господ, Бог твой, сред всички народи, от край на земята до край на земята, и ще служиш там на други богове, на дървета и камъни, на които не са вярвали ти и бащите ти. Но и в тези народи няма да те успокои, нито ще има покой за стъпката на стъпалото ти, и Господ ще ти даде там непокорно сърце, отпадащи очи и топяща се душа. И животът ти ще виси пред очите ти, и ще се страхуваш денем и нощем, и няма да вярваш на живота си. Сутрин ще кажеш: Как би станало вечер, и вечер ще кажеш: Как би станало сутрин, поради страха на сърцето ти, от който ще се страхуваш, и поради виденията пред очите ти, които ще видиш. И ще те върне Господ в Египет в кораби, по пътя, за който казах: Няма да го видиш вече, и ще бъдете продадени там на враговете си като слуги и слугини, и няма да има купувач.

Това са думите на завета, които Господ заповяда на Мойсей да установи със синовете Израилеви в земята Моавска, освен завета, който сключи с тях в Хорив.

29

И извика Мойсей всички синове на Израил и каза към тях: Вие видяхте всичко, колкото направи Господ в земята Египетска пред вас на Фараон и на слугите му, и на цялата му земя, Великите изпитания, които очите ти са видели, знаците и онези големи чудеса. И не даде Господ Бог на вас сърце да знаете, и очи да виждате, и уши да слушате до този ден. И ви водих четиридесет години в пустинята, дрехите ви не овехтяха и сандалите ви не се износиха от краката ви. Хляб не ядохте, вино и силна напитка не пихте, за да знаете, че Аз съм Господ, вашият Бог. И вие дойдохте до това място, и излезе Сихон, цар на Есевон, и Ог, цар на Васан, да ни посрещнат във война. И ударихме тях, и взехме земята им, и я дадох в жребий на Рувим, и на Гад, и на половината от племето Манасия. И ще пазите да изпълнявате всички думи на този завет, за да разбирате всичко, което ще правите.

Вие всички стоите днес пред Господа, вашия Бог - началниците на вашите племена, вашият съвет на старейшини, вашите съдии, вашите писари, всеки мъж от Израил, жените ви и потомците ви, и пришелецът, който е всред лагера ви, от дърводелеца ви до водоносеца ви, да влезеш в завета на Господа, Бога вашия, и в проклятията Му, които Господ, Бог твой, сключва с теб днес, за да те установи за Свой народ, и Той да бъде твой Бог, както ти каза и както се закле на бащите ти Авраам, Исаак и Яков. И

не само на вас аз установявам този завет и това проклятие, но и на тези, които са тук с вас днес пред Господа, вашия Бог, и на тези, които не са с вас тук днес.

Че вие знаете как живяхме в земята на Египет, както минахме сред народите, които вие минахте. И видете мерзостите им и идолите им – дърво и камък, сребро и злато, които са при тях. Да няма между вас мъж или жена, или род, или племе, чийто ум се е отклонил от Господа вашия Бог, като са отишли да служат на боговете на онези народи, да няма между вас корен, растящ нагоре в жлъчка и горчивина, И ще бъде, ако чуе думите на това проклятие и каже в сърцето си: Свети неща нека ми се случат, защото в заблуждението на сърцето си ще вървя, за да не погуби грешникът безгрешния Бог няма да пожелае да бъде милостив към него, но тогава ще се разпали гневът Господен и ревността Му в онзи човек, и ще се прилепят към него всички проклятия на този завет, написани в тази книга, и Господ ще заличи името му изпод небето. И Господ ще го отдели за злини от всички синове на Израил, според всички проклятия на завета, написани в книгата на този закон.

И ще кажат другото поколение, синовете ваши, които ще се издигнат след вас, и чужденецът, който би дошъл от далечна земя, и ще видят ударите на онази земя и болестите ѝ, които Господ изпрати върху нея, Божествена сяра и сол изгорени, цялата нейна земя няма да бъде

посята, нито ще поникне, нито ще израсне върху нея нищо зелено, както бяха разрушени Содом и Гомор, Адама и Севоим, които Господ разруши в гняв и ярост, И всички народи ще кажат: Защо Господ направи така на тази земя? Какъв е този голям гняв на яростта? И ще кажат, че оставиха завета на Господа Бога на бащите си, който Той сключи с бащите им, когато ги изведе от египетската земя, И отивайки, служили на други богове, които не познавали, нито им ги беше разпределил, И Господ се разгневи в гняв върху онази земя, за да докара върху нея всички проклятия, написани в книгата на този закон. И Господ ги отстрани от тяхната земя в гняв, ярост и твърде голяма ярост, и ги изхвърли в друга земя, както е сега.

Скритото принадлежи на Господа, нашия Бог, а явното е за нас и за нашите деца до века, за да вършим всички думи на този закон. Скритото принадлежи на Господа, нашия Бог, а явното е за нас и за нашите деца до века, за да вършим всички думи на този закон.

30

И ще бъде, когато дойдат върху теб всички тези думи – благословението и проклятието, които дадох пред лицето ти, и ти ги приемеш в сърцето си сред всички народи, където Господ те разпръсне там, и ще се върнеш към Господа, твоя Бог, и ще слушаш гласа Му според всичко,

което аз ти заповядвам днес, от цялото си сърце и от цялата си душа, И ще изцели Господ греховете ти, и ще те помилва, и отново ще те събере от всички народи, в които те разпръсна Господ там. Ако разпръсването ти е от единия край на небето до другия край на небето, оттам ще те събере Господ, Бог твой, и оттам ще те вземе Господ, Бог твой. И ще те въведе Бог твой оттам в земята, която наследиха бащите ти, и ще я наследиш, и ще ти стори добро, и ще те направи по-многочислен от бащите ти. И ще очисти напълно Господ сърцето ти и сърцето на потомството ти, за да обичаш Господ Бога си от цялото си сърце и от цялата си душа, за да живееш.

И ще даде Господ, Бог твой, тези проклятия върху враговете ти и върху онези, които те мразят, които те преследваха. И ти ще се върнеш и ще чуеш гласа на Господа, Бога твой, и ще изпълниш заповедите Му, които аз ти заповядвам днес. И ще те благослови Господ, твоят Бог, във всяко дело на ръцете ти, в потомците на утробата ти, и в потомците на добитъка ти, и в плодовете на земята ти, защото Господ, твоят Бог, ще се върне да се зарадва над теб за добри неща, както се зарадва над бащите ти, Ако слушаш гласа на Господа, твоя Бог, да пазиш заповедите Му и наредбите Му, и съдбите Му, написани в книгата на този закон, ако се обърнеш към Господа, твоя Бог, от цялото си сърце и от цялата си душа. Защото тази заповед, която аз ти заповядвам днес, не е твърде трудна, нито е далеч от теб. Не е горе в небето, като казва: Кой ще се възкачи за нас на

небето и ще я вземе за нас, и като я чуем, ще я изпълним? Нито е отвъд морето, като казваш: Кой ще прекоси за нас отвъд морето и ще я вземе за нас, и ще я направи чуваема за нас, и ще я изпълним? Близо до теб е словото твърде много в устата ти, и в сърцето ти, и в ръцете ти, за да го вършиш.

Ето, днес поставих пред теб живота и смъртта, доброто и злото. Ако слушаш заповедите на Господа, твоя Бог, които аз ти заповядвам днес, да обичаш Господа, твоя Бог, да ходиш по всичките Негови пътища и да пазиш Неговите наредби и Неговите съдби, то ще живеете и ще се умножите, и Господ, твоят Бог, ще те благослови в цялата земя, в която влизаш, за да я наследиш. И ако се отклони сърцето ти, и не слушаш, и бидейки заблуден се поклониш на други богове и им служиш, Обявявам ти днес, че ще загинете с унищожение и няма да станете дълговечни на земята, в която преминавате Йордан, за да я наследите там.

Свидетелствам пред вас днес небето и земята: животът и смъртта дадох пред лицето ви, благословението и проклятието - избери живота, за да живееш ти и потомството твое. да любиш Господа твоя Бог, да слушаш гласа Му и да се държиш за Него, защото това е животът ти и дългостта на дните ти, да обитаваш на земята, която Господ се закле на бащите ти Авраам, Исаак и Яков, че ще им даде

31

И Мойсей завърши да говори всички тези думи на всички синове на Израил, И каза към тях: Сто и двадесет години съм днес, не мога вече да влизам и да излизам, но Господ ми каза: Няма да преминеш този Йордан. Господ, твоят Бог, Който върви пред лицето ти, Той ще унищожи тези народи пред лицето ти, и ще ги наследиш, и Иисус, който върви пред лицето ти, както говори Господ. И ще направи Господ, Бог твой, на тях, както направи на Сихон и Ог, двамата царе на аморейците, които бяха отвъд Йордан, и на земята им, както ги унищожи напълно. И Господ ги предаде на вас, и ще постъпите с тях, както ви заповядах. Бъди мъжествен и силен, не се бой, нито се уплашвай, нито се ужасявай от лицето им, защото Господ, твоят Бог, Който върви пред вас и е с вас, няма да те остави, нито ще те изостави. И извика Мойсей Иисус, и каза на него пред целия Израил: Бъди мъжествен и бъди силен, защото ти ще влезеш начело на този народ в земята, която Господ се закле на вашите бащи да даде на тях, и ти ще я дадеш като наследство на тях. И Господ, който пътува с теб, няма да те пусне, нито ще те остави; не се бой и не малодушествай.

И Мойсей написа думите на този закон в книга и я даде на свещениците, синовете на Леви, които носят ковчега на завета Господен, и на старейшините на синовете на Израил.

И Мойсей им заповяда в онзи ден, казвайки: След седем години, във времето на годината на освобождение, в празника на скинопигия, Когато целият Израил пътува заедно, за да се яви пред Господа, вашия Бог, на мястото, което Господ избере, ще прочетете този закон пред целия Израил в ушите им Като събереш народа – мъжете и жените, и потомците, и пришелеца, който е във вашите градове, за да чуят и за да научат да се боят от Господа, вашия Бог, и ще слушат да вършат всички думи на този закон. И синовете им, които не знаят, ще чуят и ще се научат да се боят от Господа, твоя Бог, през всички дни, докато живеят на земята, в която вие преминавате Йордан, за да я наследите.

И каза Господ към Мойсей: Ето, приближили са дните на твоята смърт. Повикай Иисус и застанете при вратите на шатъра на свидетелството, и ще му заповядам. И отидоха Мойсей и Иисус в шатъра на свидетелството, и застанаха при вратите на шатъра на свидетелството. И Господ слезе в облак и застана при вратите на шатъра на свидетелството, и стълбът на облака застана при вратите на шатъра на свидетелството. И каза Господ към Мойсей: Ето, ти ще заспиш с бащите си, и този народ, като стане, ще блудства след чуждите богове на земята, в която влиза, и ще Ме оставят, и ще разрушат завета Ми, който установих с тях. И ще се разгневя с гняв към тях в онзи ден, и ще ги оставя, и ще отвърна лицето си от тях, и ще бъдат поглъщани, и ще ги намерят многобройни злини и скърби, и ще каже в онзи

ден: Защото Господ Бог мой не е с мене, затова ме намериха тези злини. Аз обаче ще обърна лицето си от тях в онзи ден, заради всички нечестия, които извършиха, защото се обърнаха към чужди богове.

И сега напишете думите на тази песен и я научете на синовете Израилеви, и я вложете в устата им, за да стане тази песен за мен свидетелство пред синовете Израилеви. Защото ще ги въведа в добрата земя, която се заклех на бащите им да им дам, земя, течаща с мляко и мед, и ще ядат, и напълнени ще се наситят, и ще се обърнат към чужди богове, и ще им служат, и ще ме разгневят, и ще разрушат завета ми. И тази песен ще бъде заместена пред лицето им, свидетелствайки, защото няма да бъде забравена от устата им и от устата на потомството им, защото аз зная нечестието им, което вършат тук днес, преди да въведа аз тях в добрата земя, която заклех се на бащите им.

И Мойсей написа тази песен в онзи ден и я научи на синовете на Израил. И заповяда на Иисус и каза: Бъди мъжествен и бъди силен, защото ти ще въведеш синовете на Израил в земята, която Господ закле се на тях, и Той ще бъде с теб.

Когато Мойсей завърши да пише всички думи на този закон в книга до край, И заповяда на левитите, които носят ковчега на завета Господен, като каза Като вземете книгата

на този закон, ще я поставите отстрани на ковчега на завета на Господа, вашия Бог, и тя ще бъде там при теб за свидетелство. Защото аз зная твоята непокорност и твоята твърда шия, още докато аз живея с вас днес, вие се бунтувахте към Бога, как не и след смъртта ми? Съберете при мен племенните ви водачи, старейшините ви, съдиите ви и писарите ви, за да изговоря в ушите им всички тези думи, и призовавам в свидетели пред тях небето и земята. Зная, защото след смъртта ми ще беззаконствате с беззаконие и ще се отклоните от пътя, който заповядах на вас, и ще ви срещнат злините в последните дни, защото ще вършите злото пред Господа, да го разгневите с делата на ръцете си.

И Мойсей говори в ушите на цялото събрание думите на тази песен до края.

32

Внимавай, небе, и ще говоря, и нека чуе земята думите от устата ми. Нека бъде очаквано като дъжд изказването ми, и нека слязат като роса думите ми, като дъжд върху трева и като снеговалеж върху трева. Защото призовах името Господне, въздайте величие на нашия Бог. Бог, истинни са делата Му, и всички пътища Негови са съдби, Бог верен, и няма неправда, праведен и свят е Господ. Съгрешиха, но не са Негови деца - порицаемо, изкривено и извратено

поколение. Тези неща ли отплащате на Господа? Така ли постъпва народ глупав, а не мъдър? Не сам този твой отец те придоби, и те направи, и те създаде? Запомнете дните на вековете, разберете годините на поколенията. Попитайте баща си и той ще ви обяви, старейшините си и те ще ви кажат.

Когато Всевишният разделяше народите, като разпръсна синовете на Адам, Той установи границите на народите според броя на Божиите ангели. И народът му Яков стана дял на Господа, Израил стана неговото отмерено наследство. Той го поддържа в пустинята, в жажда от горещина, в безводна земя, обкръжи го и го научи, и го пази като зеницата на окото. Както орелът покрива гнездото си и копнее над малките си, така разпростря крилата си, прие ги и ги взе на гърба си. Господ сам ги водеше, нямаше с тях чужд бог. Той ги изведе нагоре върху силата на земята, нахрани ги с произведенията на полетата, те сукаха мед от скалата и масло от твърдата скала. Масло от волове и мляко от овце, с тлъстина от агнета и овни, синове на бикове и козли, с тлъстина от бъбреци на пшеница, и кръв от грозде пи вино. И яде Яков и се напълни, и ритна прочее възлюбеният – затлъстя, удебели се, разшири се, и остави Бога, Който го е направил, и се отдалечи от Бога, своя Спасител.

Те ме провокираха с чужди богове, с мерзостите си ме огорчиха. Те пожертваха на демони, а не на Бог, на богове,

които не познаваха, нови и скорошни, които дойдоха, които не познаваха бащите им. Бога, който те роди, ти изоставил, и забрави Бога, който те храни.

И видя Господ, и ревнува, и беше провокиран от гняв заради синовете Си и дъщерите Си, И каза: Ще отърна лицето си от тях и ще покажа какво ще им се случи в последните дни, защото те са извратено поколение, синове, в които няма вярност.

Те предизвикаха ревността ми с това, което не е Бог, разгневиха ме с идолите си, и аз ще предизвикам ревността им с това, което не е народ, с глупав народ ще ги разгневя. Защото огън е бил запален от гнева ми, ще гори до долния хадес, ще погълне земята и произведенията ѝ, ще запали основите на планините. Ще събера върху тях злини и ще изразходвам стрелите си в сражение срещу тях. Изтощени от глад и изядени от птици, и неизлечим тетанус, зъби на диви зверове ще изпратя върху тях, заедно с яростта на влачещите се по земята. Отвън ще ги направи безчадни мечът, и от складовете - страх, младежът с девицата, кърмачето със състарелия старец. Казах: Ще ги разпръсна, ще спра спомена за тях измежду хората. Ако не беше заради гнева на враговете, за да не се забави времето, за да не се нападнат заедно противниците и да не кажат: Нашата могъща ръка, а не Господ, направи всичко това.

Народ, който е загубил съвета, и няма в тях знание. Те не

помислиха да разберат – нека приемат това в идващото време. Как ще преследва един хиляда и двама ще изместят десет хиляди, ако Бог не ги продаде и Господ не ги предаде? Че боговете им не са като нашия Бог, а нашите врагове са неразумни. От лозето на Содом е тяхната лоза и клонът им е от Гомора, гроздето им е грозде на жлъчка, гроздов клас на горчивина за тях. Гневът на дракони е виното им, и гневът на аспидите е неизлечим. Не са ли тези неща събрани при мен и запечатани в съкровищниците ми? В деня на отмъщението ще въздам, когато се подхлъзне кракът им, защото близо е денят на погибелта им, и готово е това, което ги очаква. Защото Господ ще съди народа Си и ще се смили над робите Си, понеже видя, че те са отслабнали, изчерпани от нападения и изнемощели. И каза Господ: Къде са боговете им, на които те се бяха уповавали? Които мазнината на жертвите им ядяхте и пиехте виното на възлиянията им - нека станат и нека ви помогнат, и нека ви станат закрилници. Вижте, вижте, че Аз съм, и няма Бог освен Мен, Аз убивам и давам живот, Аз поразявам и Аз изцелявам, и няма който да избави от ръцете Ми. Защото ще вдигна ръката си към небето и ще закълна с десницата си, и ще кажа: Живея Аз до века, Защото ще изострям като мълния меча си и ръката ми ще се хване за съд, и ще въздам наказание на враговете, и на онези, които ме мразят, ще въздам. Ще опия стрелите си с кръв, и мечът ми ще яде месо от кръвта на ранените и пленниците, от главата на вражеските управници.

Радвайте се, небеса, заедно с него, и нека му се поклонят всички пратеници Божии; радвайте се, народи, с народа Му, и нека се укрепят в него всички синове Божии, защото кръвта на синовете Му се отмъщава, и ще отмъсти, и ще въздаде наказание на враговете, и на мразещите ще въздаде, и ще очисти Господ земята на народа Си.

И Мойсей написа тази песен в онзи ден и я научи на синовете Израилеви, и Мойсей влезе и изговори всички думи на този закон в ушите на народа, той и Иисус, синът на Нав. И Мойсей завърши да говори на целия Израил. И каза към тях: Обърнете внимание със сърцето си на всички тези думи, които аз свидетелствам пред вас днес, които ще заповядате на синовете си да пазят и да изпълняват всички думи на този закон. Защото това не е празно слово за вас, тъй като това е вашият живот, и заради това слово ще живеете дълго на земята, в която вие преминавате Йордан, за да я наследите там. И Господ говори на Мойсей в този ден, казвайки: Изкачи се на планината Абарим, тази планина Набау, която е в земята Моав, срещу Ерихон, и виж земята Ханаан, която аз давам на синовете на Израил, И умри в планината, на която се качваш там, и бъди присъединен към народа си, по начина, по който умря Аарон, братът ти, в планината Хор, и беше присъединен към народа си. Защото вие не се подчинихте на словото ми сред синовете Израилеви при водата на Мерива-Кадис в пустинята Син, понеже не Ме осветихте сред синовете Израилеви. Отсреща ще видиш земята, но там няма да

влезеш.

33

И това е благословението, с което Мойсей, човекът Божий, благослови синовете на Израил преди смъртта си. И каза: Господ от Синай е дошъл и се е явил от Сеир на нас, и е побързал от планината Фаран с мириади от Кадес, отдясно му ангели с него. И пощади народа си, и всички осветени под ръцете ти, и те са под теб, и приеха от думите му закон, който Мойсей ни заповяда, наследство на събранията на Яков. И ще бъде в обичания владетел, когато се съберат владетелите на народите заедно с племената на Израил. Да живее Рувим и да не умре, и да бъде многоброен.

И това за Юда: Чуй, Господи, гласа на Юда и го доведи при народа му. Ръцете му ще се борят за него, и Ти ще бъдеш помощник срещу враговете му.

И на Леви каза: Дайте на Леви неговите ясни знаци и неговата истина на светия мъж, когото изпитаха в изпитание и похулиха при водата на противоречието, Този, който казва на баща си и на майка си: Не съм те видял, и братята си не е признал, и от синовете си се е отрекъл, той е пазил думите ти и завета ти е спазил. Ще обявят наредбите Ти на Яков и закона Ти на Израил, ще полагат тамян в гнева Ти непрестанно върху жертвеника Ти. Благослови, Господи,

силата му и приеми делата на ръцете му, разруши кръста на враговете, които са въстанали срещу него, и онези, които го мразят, да не възстанат. И на Вениамин каза: обичан от Господа ще обитава с доверие, и Бог го засенчва през всички дни, и между раменете му почива.

И на Йосиф каза: от благословенията на Господа земята му, от небесните сезони и росата, и от бездните извори отдолу, и според времето на произведенията на слънчевите обръщания, и от съединенията на месеците от върха на планините, от началото, и от върха на вечните хълмове И според часа на изпълнението на земята, и приемливото за Този, Който се яви в храста, нека дойде върху главата на Йосиф и върху темето на прославения между братята си. Красотата на първородния бик е негова, рогата му са като рога на еднорог, с тях ще набоде народите заедно до края на земята, тези са десетките хиляди на Ефрем и тези са хилядите на Манасия. И на Завулон каза: Радвай се, Завулон, в излизането си, и Исахар - в шатрите си. Народите ще унищожат, и ще призовете там, и ще принесете там жертва на справедливост, защото богатството на морето ще те нахрани, и търговията на крайбрежните жители.

И на Гад каза: Благословен е този, който разширява Гад. Като лъв той почина, след като смаза рамо и управник. И видя първите си плодове, че там беше разделена земята на владетелите, събрани заедно с началниците на народите, правда Господ извърши и съд Свой с Израил.

И на Дан каза: Дан е лъвче лъвово, и ще изскочи от Васан. И на Нефталим каза: Нефталим, пълен с приемливи неща, и нека бъде изпълнен с благословение от Господа, ще наследи морето и Юга. И на Асир каза: Благословен от деца е Асир и ще бъде приемлив за братята си, ще потопи в масло стъпалото си. Сандалът му ще бъде от желязо и бронз, и силата ти ще бъде като дните ти.

Няма Бог като Бога на възлюбения, Който стъпва върху небето като твой помощник и в Своето великолепие върху небесния свод. И началото на Бога ще те покрие, и под силата на вечните ръце, и ще изгони врага от лицето ти, казвайки: Да погинеш! И ще обитава Израил с доверие, сам върху земята на Яков, при зърно и вино, и небето ще бъде облачно с роса за теб. Блажен си ти, Израил, кой народ е подобен на теб, спасяван от Господа? Помощникът ти ще те защити, и мечът е твоята похвала, и враговете ти ще те излъжат, и ти ще настъпиш върху врата им.

34

И отиде нагоре Мойсей от Аработ Моав на планината Навау, на върха Фасга, която е срещу Ерихон, и показа му Господ цялата земя Галаад до Дан и цялата земя на Нефтали, и цялата земя на Ефраим, и Манасия, и цялата земя на Юда до най-далечното море, и пустинята, и околностите на Йерихон, града на палмите, до Сигор. И

каза Господ към Мойсей: Тази е земята, която заклех се на Авраам, Исаак и Яков, казвайки: На вашето семе ще я дам. Показах я на твоите очи, но там няма да влезеш.

И умря Мойсей, слугата Господен, в земята Моав чрез словото Господне. И погребаха го в Гай, близо до дома на Фогор, и никой не видя погребението му до този ден. Мойсей беше на сто и двадесет години, когато умря; очите му не бяха помрачени, нито костенурките му бяха отслабнали.

И синовете на Израил оплакаха Мойсей в Аравот Моавски при Йордан срещу Ерихон тридесет дни, и завършиха се дните на скръбта и плача за Мойсей. И Иисус, син Навиев, беше изпълнен с дух на разумение, защото Мойсей беше положил ръцете си върху него, и синовете Израилеви го слушаха, и направиха както Господ беше заповядал на Мойсей.

И не възникна вече пророк в Израил като Мойсей, когото Господ познаваше лице в лице във всички знамения и чудеса, които Господ го изпрати да извърши в земята на Египет пред Фараон, и пред слугите му, и в цялата му земя, великите чудеса и силната ръка, които Мойсей извърши пред целия Израил

Послание на Йоan

1

Това, което беше от начало, което ние сме чули, което ние сме видели с очите си, което сме съзерцавали и ръцете ни са докоснали относно Словото на живота, И животът беше разкрит, и ние видяхме и свидетелстваме, и възвестяваме на вас вечния живот, който беше при Отца и беше разкрит на нас, Това, което сме видели и чули, обявяваме на вас, за да имате и вие общение с нас, а нашето общение е с Отца и с Неговия Син Иисус Христос. И тези неща ви пишем, за да бъде нашата радост изпълнена.

И това е вестта, която сме чули от Него и възвестяваме на вас, че Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина. Ако кажем, че имаме общение с него, а ходим в тъмнината, лъжем и не вършим истината, Ако обаче ходим в светлината, както той е в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Исус Христос, неговия син, ни очиства от всеки грях. Ако кажем, че нямаме грях, заблуждаваме себе

си и истината не е в нас. Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда. Ако кажем, че не сме съгрешили, правим Го лъжец и Неговото слово не е в нас.

2

Деца мои, тези неща ви пиша, за да не грешите, и ако някой съгреши, имаме ходатай при Отца - Исус Христос, праведния, И той е изкупление за нашите грехове, не само за нашите, но и за греховете на целия свят. И в това ние знаем, че сме го познали, ако пазим Неговите заповеди. Този, който казва Познавам го, и не пази заповедите му, е лъжец, и в него няма истина. Който обаче пази Неговото слово, в него любовта Божия истински е била усъвършенствана. По това познаваме, че сме в Него. Този, който казва, че остава в него, трябва да ходи така, както онзи ходи.

Братя, не нова заповед пиша на вас, но древна заповед, която имахте от началото; древната заповед е словото, което чухте от началото. Отново ви пиша нова заповед, която е истинна в него и във вас, защото тъмнината преминава и истинската светлина вече свети. Този, който казва, че е в светлината, и мрази брат си, е в тъмнината до сега. Този, който обича брат си, остава в светлината, и в него няма препъникамък. Този, който мрази брата си, е в

тъмнината и ходи в тъмнината, и не знае къде отива, защото тъмнината е заслепила очите му.

Пиша ви, малки деца, че греховете ви са простени заради Неговото име. Пиша ви, бащи, защото сте познали Този, Който е от начало. Пиша ви, младежи, защото сте победили лукавия. Написах ви, деца, защото познавате Бащата. Написах ви, бащи, защото познавате Този, Който е от начало. Написах ви, младежи, защото сте силни и Божието слово пребъдва във вас, и сте победили лукавия.

Не обичайте света, нито това, което е в света. Ако някой обича света, любовта на Бащата не е в него, Защото всичко в света – желанието на плътта, желанието на очите и гордостта на живота – не е от Отца, а е от света. И светът преминава, и желанието му, а този, който изпълнява волята Божия, остава до века.

Деца, последният час е, и както чухте, че антихристът идва, и сега много антихристи са станали, откъдето знаем, че последният час е. От нас те излязоха, но не бяха от нас, защото ако бяха от нас, те биха останали с нас, но това стана, за да бъде разкрито, че не всички са от нас. И вие имате помазание от Светия, и знаете всичко. Не ви писах, защото не знаете истината, а защото я знаете, и защото никаква лъжа не е от истината. Кой е лъжецът, ако не този, който отрича, че Иисус е Христос? Този е антихристът – този, който отрича Бащата и Сина. Всеки, който отрича

Сина, няма нито Отца. Вие, следователно, това, което чухте от начало, нека остане във вас. Ако остане във вас това, което чухте от начало, и вие ще останете в Сина и в Бащата. И това е обещанието, което той ни обеща – вечния живот. Написах ви тези неща относно онези, които ви заблуждават. И вие, помазанието, което получихте от него, остава във вас, и нямате нужда някой да ви учи, но както самото помазание ви учи относно всичко, и истинно е, и не е лъжа, и както ви научи, ще останете в него. И сега, малки деца, оставайте в Него, така че когато Той бъде разкрит, ние да имаме смелост и да не бъдем засрамени от Него при Неговото идване. Ако знаете, че Той е праведен, знайте, че всеки, който върши правдата, е роден от Него.

3

Вижте каква любов ни е дал Отец, за да бъдем наречени Божии деца. Заради това светът не ви познава, защото не Го позна. Възлюбени, сега ние сме чада Божии, и още не е разкрито какво ще бъдем, но знаем, че ако Той се яви, ще бъдем подобни на Него, защото ще Го видим такъв, какъвто е. И всеки, който има тази надежда в него, очиства себе си, както онзи е чист.

Всеки, който прави грях, прави и беззаконие, и грехът е беззаконие. И вие знаете, че онзи се яви, за да вземе нашите грехове, и грях в него няма. Всеки, който остава в Него, не

греши; всеки, който греши, не Го е видял, нито Го е познал. Дечица, никой да не ви заблуждава, този който върши правдата е праведен, както онзи е праведен, Този, който върши грях, е от дявола, защото дяволът греши от начало. За това се яви Божият Син, за да разруши делата на дявола. Всеки роден от Бога не греши, защото Неговото семе остава в него и той не може да греши, защото е роден от Бога. В това са явни децата Божии и децата на дявола. Всеки, който не върши правда, не е от Бога, и който не обича брата си. Защото това е вестта, която чухте от начало, да обичаме един друг. Не като Каин, който беше от злия и заколи брата си, и заради какво го заколи? Защото делата му бяха зли, а на брата му праведни. Не се чудете, братя мои, ако светът ви мрази. Ние знаем, че сме преминали от смъртта в живота, защото любим братята. Който не люби брата, остава в смъртта. Всеки, който мрази брат си, е убиец, и знаете, че никой убиец няма вечен живот, пребиваващ в него. В това ние познахме любовта, защото онзи положи душата си за нас, и ние дължим да полагаме душите си за братята. Който обаче има житейски блага и вижда брат си в нужда, и затвори сърцето си от него, как любовта Божия остава в него? Деца мои, да не обичаме с думи, нито с езика, а с дела и истина. И в това ние знаем, че сме от истината, и ще убедим сърцата си пред него, Че ако сърцето ни ни осъжда, то Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко. Възлюбени, ако сърцето ни не ни осъжда, имаме дръзновение към Бога, И каквото и да молим, получаваме от Него, защото заповедите Му пазим и угодното пред Него

вършим. И това е Неговата заповед: да вярваме в името на Неговия Син Иисуса Христа и да обичаме един друг, както Той даде заповед. И този, който пази заповедите Му, остава в Него, и Той в него. И по това познаваме, че Той остава в нас - от Духа, Когото ни е дал.

4

Възлюбени, не вярвайте на всеки дух, но изпитвайте духовете дали са от Бога, защото много лъжепророци са излезли в света. В това познавате Духа Божи: всеки дух, който изповядва, че Иисус Христос е дошъл в плът, е от Бога, И всеки дух, който не изповядва Исус Христос, дошъл в плът, не е от Бога, и това е духът на антихриста, за който сте чували, че идва, и сега вече е в света. Вие сте от Бога, деца малки, и сте победили тях, защото Този, Който е във вас, е по-голям от този, който е в света. Те са от света, затова говорят от света и светът ги слуша. Ние сме от Бога, този който познава Бога слуша нас. Който не е от Бога не слуша нас. От това познаваме духа на истината и духа на заблуждението.

Възлюбени, нека любим един друг, защото любовта е от Бога, и всеки, който люби, е роден от Бога и познава Бога. Този, който не обича, не е познал Бога, защото Бог е любов. В това се яви любовта на Бога към нас, защото Бог изпрати Сина Си Единородния в света, за да живеем чрез Него. В

това е любовта, не че ние обичахме Бога, но че Той обичаше нас и изпрати Сина Си като изкупление за греховете ни. Възлюбени, ако Бог така ни възлюби, то и ние дължим да любим един друг. Бог никой никога не е виждал, но ако любим един друг, Бог остава в нас и любовта Му е усъвършенствана в нас. В това ние знаем, че оставаме в него и той в нас, защото ни е дал от своя Дух. И ние сме видели и свидетелстваме, че Бащата е изпратил Сина като Спасител на света. Който изповяда, че Иисус е Синът Божий, Бог остава в него и той в Бога. И ние сме познали и сме повярвали любовта, която Бог има в нас. Бог е любов, и който остава в любовта, остава в Бога и Бог в него. В това любовта с нас е била усъвършенствана, за да имаме дързост в деня на съда, защото както онзи е, така и ние сме в този свят. Страх няма в любовта, но съвършената любов изхвърля страха навън, защото страхът носи наказание, а който се бои, не е усъвършенстван в любовта. Ние го обичаме, защото Той пръв ни обикна. Ако някой каже, че обича Бога, а мрази брат си, той е лъжец, защото този, който не обича брат си, когото е видял, как може да обича Бога, когото не е видял? И тази заповед имаме от Него, така че любящият Бога да люби и брата си.

5

Всеки, който вярва, че Иисус е Христос, е роден от Бога, и всеки, който люби Родителя, люби и роденото от Него. В

това ние знаем, че обичаме децата на Бога, когато обичаме Бога и пазим Неговите заповеди. Това е любовта към Бога, да пазим заповедите Му, и заповедите Му не са тежки. защото всеки, който е роден от Бога, побеждава света, и това е победата, която е победила света – нашата вяра. Кой е този, който побеждава света, ако не този, който вярва, че Иисус е Синът на Бога? Този е Онзи, Който дойде чрез вода и кръв, Исус Христос, не само във водата, но във водата и в кръвта, и Духът е Този, Който свидетелства, защото Духът е истината. че трима са свидетелстващите в небето: Отец, Слово и Светият Дух, и тези трима едно са, и трима са свидетелстващите на земята Духът и водата и кръвта, и трите са едно. Ако приемаме свидетелството на хората, свидетелството на Бога е по-голямо, защото това е свидетелството на Бога, което Той е свидетелствал относно Своя Син. Този, който вярва в Сина Божи, има свидетелството в себе си; този, който не вярва на Бога, е направил Го лъжец, защото не е повярвал в свидетелството, което Бог е дал за Своя Син. И това е свидетелството, че Бог ни даде вечен живот, и този живот е в Неговия Син. Този, който има Сина, има живота; този, който няма Сина Божий, няма живота.

Тези неща написах на вас, които вярвате в името на Божия Син, за да знаете, че имате вечен живот, и за да вярвате в името на Божия Син. И това е дързостта, която имаме пред Него: че ако просим нещо според Неговата воля, Той ни слуша. И ако знаем, че чува нашите молби, каквото и да

искаме, знаем, че имаме исканията, които поискахме от него. Ако някой види брата си да съгрешава грях, който не е към смърт, ще поиска и ще му даде живот - на тези, които съгрешават не към смърт. Има грях към смърт; не за онзи казвам да се моли. Всяка неправда е грях, и има грях, който не е към смърт. Ние знаем, че всеки роден от Бога не греши, но роденият от Бога пази себе си, и лукавият не го докосва. Ние знаем, че сме от Бога, и целият свят лежи в злото. Ние знаем, че Синът на Бога е дошъл и ни е дал ум, за да познаваме Истинския, и ние сме в Истинския, в Неговия Син Исус Христос. Този е истинският Бог и вечен живот.

Малки деца, пазете себе си от идолите, амин.

Исус

1

И стана след смъртта на Мойсей, Господ каза на Исус, син Навиев, помощника на Мойсей, казвайки, Моисей, моят помощник, е умрял. Сега, следователно, стани и премини Йордан - ти и целият този народ - в земята, която аз давам на тях. Всяко място, върху което стъпите със стъпката на краката си, на вас ще го дам, по начина, по който съм казал на Мойсей. Пустинята и Антиливан, до голямата река, реката Евфрат, и до най-далечното море, от залеза на слънцето ще бъдат вашите граници. Не ще устои човек пред вас през всички дни на живота ти, и както бях с Мойсей, така ще бъда и с теб, и няма да те оставя, нито ще те презра. Бъди силен и мъжествен, защото ти ще разделиш на този народ земята, която се заклех на вашите бащи да им дам. Бъди силен следователно и бъди мъжествен, да пазиш и да вършиш както ти заповяда Мойсей, слугата мой, и няма да се отклониш от тях нито надясно, нито наляво, за да преуспееш във всичко, което вършиш. И няма да се

отдалечи книгата на този закон от устата ти, и ще размишляваш върху нея денем и нощем, за да знаеш да вършиш всичко написано в нея. Тогава ще преуспееш и ще направиш пътищата си благополучни, и тогава ще разбереш. Ето, заповядах ти: бъди силен и мъжествен, не се плаши и не се страхувай, защото Господ, твоят Бог, е с теб навсякъде, където и да отидеш. И Иисус заповяда на писарите на народа, като каза: Влезте в средата на лагера на народа и заповядайте на народа, казвайки: Пригответе провизии, защото след още три дни вие преминавате този Йордан, за да влезете и да завладеете земята, която Господ Бог на вашите бащи ви дава.

И на Рувим, и на Гад, и на половината от племето Манасия каза Исус, Спомнете си думата, която заповяда на вас Мойсей, слугата на Господа, казвайки: Господ, Бога ваш, успокои вас и даде на вас тази земя. Жените ви и децата ви, и добитъкът ви нека живеят в земята, която ви даде, но вие ще преминете въоръжени преди братята си, всеки силен, и ще им помогнете, докато Господ, нашият Бог, даде покой на вашите братя, както и на вас, и те също наследят земята, която Господ, нашият Бог, дава на тях, и ще отидете всеки в своето наследство, което Мойсей даде на вас отвъд Йордан, на изток от слънцето. И в отговор на Исус казаха: Всичко, което ни заповядаш, ще направим, и на всяко място, където ни изпратиш, ще отидем. Според всичко, което чухме от Мойсей, ще те слушаме, само нека Господ, нашият Бог, бъде с теб, както беше с Мойсей. Човекът, който не се покори на

теб, и който не чуе думите ти, каквото и да му заповядаш, нека умре, но бъди силен и мъжествен.

2

И изпрати Иисус, син Навин, от Ситим двама младежи да съгледат, като каза: Изкачете се и вижте земята и Ерихон. И двамата младежи отидоха и влязоха в Ерихон, и влязоха в къщата на една жена блудница, на която името беше Раав, и пренощуваха там.

И било докладвано на царя на Йерихон с думите: Влезли са тук мъже от синовете Израилеви, за да съгледат земята. И царят на Ерихон изпрати и каза на Раав, казвайки: Изведи мъжете, които са влезли в къщата ти тази нощ, защото са дошли да шпионират земята. И жената взе двамата мъже, скри ги и им каза: При мене влязоха мъжете, Когато портата се затваряше в тъмнината и мъжете излязоха, не зная къде са отишли. Преследвайте ги, ако искате да ги настигнете. Тя обаче ги изведе нагоре на покрива и ги скри в ленената слама, която беше натрупана на покрива. И мъжете преследваха след тях по пътя към Йордан при бродовете, и портата беше затворена.

И стана се, че когато преследващите излязоха след тях, и преди те да заспят, тя се изкачи при тях на покрива, И каза към тях: Зная, че Господ ви е дал земята, защото страхът от

вас е паднал върху нас. Чули сме, че Господ Бог изсуши Червено море пред вас, когато излизахте от земята на Египет, и какво направи на двамата царе на аморейците, които бяха отвъд Йордан, на Сихон и Ог, които изтребихте. И когато чухме това, ние бяхме изумени в сърцата си, и не остана вече дух в никого от нас пред лицето ви, защото Господ, вашият Бог, е Бог на небето горе и на земята долу. И сега ми се заклейте в Господа Бога, че както аз правя милост на вас, така и вие ще направите милост на дома на моя баща, И пощадете живи къщата на баща ми, майка ми и братята ми, и целия ми дом, и всичко, колкото е тяхно, и ще избавите душата ми от смърт.

И мъжете й казаха: Душата ни вместо вашата в смърт. И тя каза: Когато Господ ви предаде града, ще постъпите с мене с милост и истина. И ги спусна през прозореца И каза им: Отидете в планината, за да не ви срещнат преследвачите, и ще се скриете там три дни, докато преследвачите се върнат обратно, и след това ще продължите по пътя си.

И мъжете й казаха: Невинни сме ние пред тази твоя клетва. Ето, ние влизаме в част от града, и ще поставиш знака - това червено въже ще спуснеш в прозореца, през който ни спусна, а баща си, майка си, братята си и целия дом на баща си ще събереш при себе си в къщата си. И ще бъде всеки, който би излязъл вратата на къщата ти навън, виновен за себе си ще бъде, ние обаче невинни на тази твоя клетва, а колкото станат с теб в къщата ти, ние виновни ще

бъдем. Ако обаче някой ни навреди или разкрие тези наши думи, ще бъдем невинни спрямо тази твоя клетва. И каза им: Според вашата дума нека бъде. И ги изпрати, и те си отидоха. И дойдоха в планинската местност и останаха там три дни, а преследвачите търсиха по всички пътища, но не ги намериха.

И двамата младежи се върнаха, слязоха от планината, преминаха при Иисус, син Навиев, и му разказаха всичко, което им се беше случило. И казаха на Иисус, че Господ е предал цялата земя в ръцете ни, и всички жители на онази земя са се разтопили от страх пред нас.

3

И Иисус стана рано сутринта, тръгна от Ситим, и дойдоха до Йордан, където пренощуваха преди да преминат. И стана, че след три дни книжниците преминаха през лагера, И те заповядаха на народа, казвайки: Когато видите ковчега на завета на Господа, Бога нашего, и свещениците наши и левитите, носещи го, тръгнете от местата си и вървете след него. Но нека има голямо разстояние между вас и нея, около две хиляди лакти да стоите, не се приближавайте към нея, за да познаете пътя, по който ще вървите, защото не сте вървели по този път от вчера и завчера.

И каза Йошуа на народа: Осветете се за утре, защото утре

Господ ще извърши сред вас чудесни неща. И Иисус каза на свещениците: Вдигнете ковчега на завета Господен и вървете пред народа. И свещениците вдигнаха ковчега на завета Господен и вървяха пред народа. И каза Господ към Иисус: В този ден започвам да те възвисявам пред всички синове Израилеви, за да знаят, че както бях с Мойсей, така ще бъда и с теб. И сега заповядай на свещениците, които носят ковчега на завета, като кажеш: Когато влезете в частта на водата на Йордан, застанете в Йордан.

И каза Иисус на синовете на Израил: Приближете се тук и чуйте словото на Господа, нашия Бог. По това ще познаете, че живият Бог е сред вас и че Той ще унищожи пред нас ханаанеца, хетеца, ферезеца, евееца, амореца, гергесееца и евусееца. Ето, ковчегът на завета на Господа на цялата земя преминава Йордан. Изберете си дванадесет мъже от синовете Израилеви, по един от всяко племе. И ще бъде, когато спрат краката на свещениците, които носят ковчега на завета на Господа на цялата земя, във водата на Йордан, водата на Йордан ще престане, а низходящата вода ще застане.

И народът тръгна от шатрите си, за да премине Йордан, а свещениците понесоха ковчега на завета Господен пред народа. Когато свещениците, които носеха ковчега на завета, влизаха в Йордан, и краката на свещениците, които носеха ковчега на завета Господен, се потопиха в част от водата на Йордан, а Йордан беше пълен по целия си бряг,

както по време на жътва на пшеница, И водите, които слизаха отгоре, застанаха като една сгъстена маса, отстояща твърде далеч и силно до областта Кариатиарим, а слизащата част слезе в морето Арава, соленото море, докато напълно престана, и народът стоеше отсреща на Ерихо. И свещениците, които носеха ковчега на завета Господен, стояха на сухо всред Йордан, и всички синове Израилеви преминаваха през сухо, докато целият народ завърши да преминава Йордан.

4

И понеже всички хора завършиха да преминават Йордан, Господ каза на Исус, казвайки, Взел мъже от народа, по един от всяко племе, Заповядай им и вземете от средата на Йордан дванадесет готови камъка, и като ги пренесете заедно с вас, поставете ги в лагера си, където ще разположите лагер тази нощ.

И Иисус призова дванадесет мъже от отличените синове на Израил, по един от всяко племе, Каза им: Доведете пред мен, пред лицето на Господа, в средата на Йордан, и като вземе оттам всеки по един камък, нека го вдигне на раменете си според числото на дванадесетте племена на Израил, за да бъдат за вас тези като знак, поставен завинаги, за да когато те пита синът ти утре, казвайки: Какво означават тези камъни за нас? И ти ще покажеш на

сина си, казвайки, че Йордан река престана да тече пред ковчега на завета Господен на цялата земя, когато преминаваше през нея, и ще бъдат тези камъни за вас паметник на синовете Израилеви до века.

И синовете Израилеви направиха така, както Господ заповяда на Исус, и като взеха дванадесет камъка от средата на Йордан, както Господ заповяда на Исус при завършването на преминаването на синовете Израилеви, пренесоха ги със себе си в лагера и ги положиха там. Постави но Исус и други дванадесет камъни в самия Йордан, на мястото, което се намираше под краката на свещениците, носещи ковчега на завета Господен, и те са там до днешния ден.

Стояли обаче свещениците, носещите ковчега на завета, в Йордан, докато Исус не завърши всичко, което Господ заповяда да обяви на народа, и народът побърза и премина. И стана, когато целият народ завърши да преминава, че премина ковчегът на завета Господен и камъните пред тях. И синовете на Рувим, синовете на Гад и половината от племето на Манасия преминаха въоръжени пред синовете на Израил, както им заповяда Мойсей. Четиридесет хиляди въоръжени за битка преминаха пред Господа на война към града Ерихон. В онзи ден Господ възвеличи Исус пред целия род Израилев, и те се страхуваха от него, както от Мойсей, през цялото време, докато живя.

И Господ каза на Йошуа: Заповядай на свещениците, които носят ковчега на завета на свидетелството Господно, да излязат от Йордан. И Исус заповяда на свещениците, като каза: Излезте от Йордан. И стана се, когато свещениците, носещи ковчега на завета Господен, излязоха от Йордан и поставиха стъпалата си върху земята, водата на Йордан се устреми към своето място и вървеше както вчера и завчера през целия бряг.

И народът излезе от Йордан на десетия ден от първия месец, и синовете Израилеви разположиха стан в Галгала, в източната част от Йерихон. И тези дванадесет камъка, които взе от Йордан, постави Иисус в Галгал. казвайки: Когато синовете ви ви питат, казвайки: Какво са тези камъни? Обявете на синовете си, че Израил премина този Йордан по сухо. след като Господ, нашият Бог, изсуши водата на Йордан пред тях, докато преминаха, точно както Господ, нашият Бог, направи с Червено море, което Господ, нашият Бог, изсуши пред нас, докато преминахме, Така че всички народи на земята да знаят, че силата на Господа е могъща, и за да почитате Господ, нашия Бог, във всяко дело.

5

И стана се, когато чуха царете на аморейците, които бяха отвъд Йордан, и царете на Финикия, които бяха край морето, че Господ Бог изсуши реката Йордан пред синовете

Израилеви при преминаването им, разтопиха се умовете им и бяха поразени от страх, и нямаше в тях никаква разумност пред лицето на синовете Израилеви.

По това време Господ каза на Иисус: Направи си каменни мечове от остра скала и, като седнеш, обрежи синовете на Израил втори път. И Иисус направи остри каменни мечове и обряза синовете на Израил на мястото, наречено Могила на краекожията. По какъв начин обреза Иисус Навин синовете на Израил, които се родиха по пътя, и които бяха необрязани от излезлите от Египет, Всички тези обряза Иисус, защото четиридесет и две години Израил се скита в пустинята Мабдаритидт. Затова необрязани бяха повечето от тях, от воините, които бяха излезли от земята Египетска, непокорилите се на заповедите на Бога, на които Той определи да не видят земята, която Господ се закле на бащите им да даде – земя, течаща с мляко и мед. Вместо тях обаче Той постави синовете им, които Иисус обряза, защото те се бяха родили необрязани по пътя. След като бяха обрязани, те имаха тишина там, седейки в лагера, докато бяха излекувани. И Господ каза на Исус, син Навиев: Днес отнех укора на Египет от вас. И нарече името на онова място Галгала.

И синовете Израилеви направиха пасхата на четиринадесетия ден от месеца, вечерта, на запад от Ерихон, отвъд Йордан, в равнината. И те ядоха от зърното на земята безквасен хляб и ново жито. В този ден престана

манната, след като те ядоха от житото на земята, и вече нямаше манна за синовете на Израил, а те събраха жътва от земята на палмите през онази година.

И стана се, когато Исус беше в Ерихон, и като вдигна очите си, видя човек, стоящ пред него, с меч изтеглен в ръката си, и Исус се приближи и му каза: Наш ли си, или си от противниците? Той обаче му каза: Аз съм главнокомандващ на войската Господна, сега пристигнах. И Исус падна с лице на земята и му каза: Господарю, какво заповядваш на твоя слуга? И архистратегът на Господа казва на Иисуса: Развържи сандала от краката си, защото мястото, на което сега стоиш, е свято.

6

И Йерихон беше затворен и укрепен, и никой не излизаше от него, нито влизаше. И каза Господ към Йошуа: Виж, аз предавам под контрола ти Йерихон и царя му, могъщите воини, които са в него. Ти обаче обкръжи това с воините наоколо. И ще бъде, когато затръбите с тръбата, нека извика целият народ заедно, и когато те извикат, стените на града ще паднат сами, и целият народ ще влезе, като се устреми всеки направо в града.

И Иисус, синът на Навин, влезе при свещениците, И каза им, казвайки: Заповядайте на народа да обиколи и да

обкръжи града, и бойците нека минат въоръжени пред Господа. И седем свещеници, имащи седем свещени тръби, нека преминат също пред Господа и нека възвестят енергично, и ковчегът на завета Господен нека следва. Бойците нека маршируват отпред, а свещениците, които вървят отзад след ковчега на завета Господен, нека тръбят. На народа обаче Исус заповяда, казвайки: Не викайте, нито да чуе някой гласа ви, докато той обяви деня да извикате, и тогава ще извикате. И след като обиколи, ковчегът на завета на Бога веднага отиде в лагера и преспа там.

И на втория ден Исус възстана сутринта, и свещениците вдигнаха ковчега на завета Господен. И седемте свещеници, носещи седемте тръби, вървяха напред пред Господа, и след тях влизаха бойците, и останалата тълпа вървеше отзад на ковчега на завета Господен. И свещениците затръбиха с тръбите, и цялата останала тълпа обкръжи града шест пъти отблизо, и отиде отново в лагера, така правеше шест дни.

И на седмия ден станаха призори и обходиха града в онзи ден седем пъти. И стана в седмия обход, че свещениците затръбиха, и Исус каза на синовете Израилеви: Извикайте, защото Господ предаде на вас града. И градът ще бъде проклет, той и всичко, което е в него, на Господ Саваот, освен проститутката Раав – пощадете я, и всичко, което е в къщата ѝ. Но вие пазете се много от посветеното нещо, да не би, след като обмислите, вие сами да вземете от посветеното нещо и да направите лагера на синовете

Израилеви проклет, и да унищожите нас. И всяко сребро или злато, или бронз или желязо ще бъде свято на Господа и ще бъде внесено в съкровищницата на Господа.

И свещениците затръбиха с тръбите, а когато народът чу тръбите, целият народ извика заедно с голям и силен военен вик, и цялата стена падна наоколо, и целият народ влезе в града. И Исус го обрече на изтребление, заедно с всичко, което беше в града - от мъж до жена, от младеж до старец, и до теле и впрегатно животно, с острието на меча.

И на двамата млади мъже, които бяха разузнали, каза Исус: Влезте в къщата на жената и изведете я оттам, и всичко, което е нейно. И влязоха двамата младежи, които бяха изпратени да съгледат града, в къщата на жената и изведоха Раав блудницата, и баща ѝ, и майка ѝ, и братята ѝ, и роднините ѝ, и всичко, колкото беше нейно, и ги поставиха вън от лагера на Израил. И градът беше изгорен в огън заедно с всичко, което беше в него, освен среброто и златото, и бронза, и желязото - тях дадоха да бъдат внесени в съкровищницата на Господа.

И Раав проститутката, и целия ѝ бащин дом спаси жив Исус, и тя се засели в Израил до днешния ден, защото скри шпионите, които Исус изпрати да съгледат Ерихон. И закле Иисус в онзи ден пред Господа, казвайки: проклет да бъде мъжът, който ще построи онзи град; в първородния си син ще положи основата му, и в най-малкия си син ще постави

портите му. И така направи Озан от Ветил: в Авирон, първородния си син, положи основата му, и в най-малкия си спасен син постави портите му.

И Господ беше с Исус, и името му беше известно по цялата земя.

7

И синовете Израилеви извършиха голямо престъпление, и присвоиха от посветеното нещо, и Ахар, син на Харми, син на Замври, син на Зара, от племето Юдово, взе от посветеното нещо, и Господ се разгневи с гняв на синовете Израилеви.

И изпрати Иисус мъже в Гай, който е при Ветил, казвайки: Изпитайте Гай. И мъжете отидоха нагоре и изследваха Гай. И върнаха се при Иисус, и му казаха: Нека не отива нагоре целият народ, но около две хиляди или три хиляди мъже нека отидат нагоре и нека обсадят града. Не извеждай там целия народ, защото те са малко. И отидоха нагоре около три хиляди мъже, и побягнаха от лицето на мъжете от Гай. И мъжете от Гай убиха от тях около тридесет и шест мъже, и преследваха ги от портата, и смазаха ги при спускането, и сърцето на народа се уплаши, и стана като вода.

И Исус разкъса дрехите си и падна на земята по лице пред

Господа до вечерта, той и старейшините на Израил, и сложиха прах на главите си. И каза Иисус: Моля Те, Господи, защо доведе слугата Ти този народ през Йордан, за да го предадеш на амореева, за да ни унищожи? Ами ако бяхме останали и се бяхме заселили при Йордан? И какво ще кажа, тъй като Израил обърна врат пред врага си? И като чуе ханаанецът и всички живеещите в земята, ще ни заобиколят и ще ни унищожат от земята, и какво ще направиш с великото си име?

И Господ каза на Иисус: Стани, защо си паднал по лице? Народът е съгрешил и е нарушил завета, който установих с тях, като откраднаха от посветеното нещо и го хвърлиха в своите съдове. И няма да могат синовете на Израил да устоят пред лицето на враговете си, ще обърнат врат пред враговете си, защото станаха проклети, няма вече да бъда с вас, ако не отстраните проклетото от вас. Станал, освети народа и кажи да се осветят утре. Това казва Господ, Бог на Израил: проклятото нещо е сред вас, не ще можете да устоите пред враговете си, докато не премахнете проклятото нещо измежду си. И ще бъдете събрани всички сутринта според племена, и племето, което Господ покаже, ще доведете според родове, и рода, който Господ покаже, ще доведете според дом, и дома, който Господ приеме, ще доведете според мъж. И който бъде посочен, ще бъде изгорен в огън заедно с всичко, което притежава, защото престъпи завета Господен и извърши беззаконие в Израил.

И Иисус стана рано, доведе народа според племената, и беше посочено племето Юда. И беше доведен според кланове, и беше показан народът на Зараи. И беше доведен според мъж, И беше показан Ахар, син на Замври, син на Зара.

И каза Иисус на Ахар: Въздай слава днес на Господа Бога на Израил и направи изповед, и съобщи ми какво си направил, и не крий от мен. И отговори Ахар на Исус, и каза: Истински съгреших пред Господа, Бога на Израил, така и така направих. Видях в плячката фина шарена дреха, и двеста сребърни дидрахми, и един златен език от петдесет дидрахми, и като ги пожелах, взех ги, и ето те са скрити в шатрата ми, и среброто е скрито под тях. И Исус изпрати пратеници, и те тичаха в шатъра в лагера, и тези неща бяха скрити в неговия шатър, и среброто беше под тях. И изнесоха ги от шатъра, и ги донесоха при Иисус и старейшините на Израил, и ги положиха пред Господа.

И взе Исус Ахар, син Зарин, и го изведе в долината Ахор, и синовете му, и дъщерите му, и телците му, и впрегатните животни му, и всичките му овце, и шатрата му, и всичките му притежания, и целият народ с него, и ги изведе в Емекахор. И каза Иисус на Ахар: Защо ни погуби? Нека те погуби Господ, както и днес. И те го убиха с камъни, целият Израил, и издигнаха над него голяма купчина камъни, и Господ спря гнева на яростта Си. Заради това той го нарече Емекахор до този ден.

8

И каза Господ към Исус: Не се бой, нито се страхувай, вземи със себе си всички мъже воини и, като станеш, качи се в Гай. Ето, дадох в ръцете ти царя на Гай и земята му. И ще постъпиш с Гай по същия начин, по който постъпи с Ерихон и царя му, а плячката от добитъка ще вземеш за себе си; постави обаче засада зад града.

И възстана Исус и всички войнствени хора, за да възлязат в Гай. А Исус избра тридесет хиляди мъже, могъщи в сила, и ги изпрати нощем. И заповяда на тях, казвайки: Вие причаквайте отзад на града, не ставайте далеч от града и ще бъдете всички готови. И аз, и всички, които са с мене, ще се приближим към града, и ще бъде така: когато жителите на Гай излязат да ни посрещнат, както и наскоро, ще побегнем от тях. И когато излязат след нас, ще ги отвлечем от града, и ще кажат: Тези бягат от лицето ни, както и преди. Вие обаче ще въстанете от засадата и ще влезете в града. Според това слово ще постъпите, ето заповядах ви. И Исус ги изпрати, и те отидоха в засада, и седнаха между Ветил и Гай, на запад от Гай.

И като стана рано сутринта, Иисус посети народа, и отидоха нагоре той и старейшините начело на народа към Гай. И всички войни с него се изкачиха, и вървейки дойдоха срещу града от изток. И засадата на града от морето, И когато

царят на Гай видя, побърза и излезе да ги посрещне направо в битката, той и всичкият народ, който беше с него, и той не знаеше, че зад града има засада срещу него. И видя, и оттеглиха се Иисус и Израил от лицето им. И преследваха синовете на Израил, и те се отдалечиха от града. Не остана никой в Гай, който да не преследва Израил, и оставиха града отворен, и преследваха Израил.

И каза Господ към Исус: Простри ръката си с копието, което е в ръката ти, върху града, защото в ръцете ти го предадох, и засадата ще въстане бързо от мястото си. И простря Исус ръката си с копието върху града, И засадата стана бързо от мястото си и излезе, когато той простря ръката, и влезе в града, и го завзе, и побързвайки запали града с огън. И когато жителите на Гай се обърнаха назад, видяха дим, издигащ се от града към небето, и вече нямаха накъде да бягат нито насам, нито натам. И Иисус и целият Израил видяха, че засадата е превзела града и че димът от града се е издигнал към небето, и като се обърнаха, поразиха мъжете на Гай. И тези излязоха от града им на среща, и те бяха заобиколени между лагера, тези отсам и тези оттам, и ги поразиха, докато не остана от тях нито оцелял, нито избягал. И царя на Гай хванаха жив и го доведоха при Исус.

И когато синовете Израилеви престанаха да убиват всички в Гай, и тези в полетата, и в планината при спускането, където ги преследваха от нея докрай, тогава Иисус Навин се върна в Гай и го порази с острието на меча. И паднали в

онзи ден, от мъж до жена, станаха дванадесет хиляди – всички жители на Гай. Освен плячката в града, всичко, което синовете Израилеви разграбиха за себе си, беше според заповедта на Господа, както Господ заповяда на Иисус.

И Иисус запали града в огън и го превърна в необитаема могила завинаги до този ден. И царя на Гай обеси на раздвоено дърво, и беше на дървото до вечерта, и при залязването на слънцето Иисус заповяда, и свалиха тялото му от дървото, и хвърлиха го в ямата, и поставиха над него куп камъни до този ден.

9

Когато чуха царете на аморейците, които бяха отвъд Йордан, които бяха в планинската област, и които бяха в равнината, и които бяха по цялото крайбрежие на голямото море, и които бяха към Антиливан, и хетейците, и ханаанците, и ферезейците, и евейците, и аморейците, и гергесейците, и евусейците,

Те се събраха заедно, за да воюват срещу Иисус и Израил, всички наведнъж.

И жителите на Гаваон чуха всичко, което Господ направи на Ерихон и на Гай. И направиха наистина и те сами с хитрост,

и като дойдоха, се снабдиха с храна и се приготвиха, и като взеха стари вретища на раменете си, и стари мехове за вино, разкъсани и завързани. И кухините на обувките им, и сандалите им бяха стари и закърпени на краката им, и дрехите им бяха овехтели върху тях, и хлябът им от провизиите беше сух, мухлясал и разкъртен.

И дойдоха при Иисус в лагера на Израил в Галгала, и казаха на Иисус и на Израил: От далечна земя сме дошли, и сега сключете с нас завет. И синовете Израилеви казаха на хорееца: Виж да не би да живееш сред нас, и как да сключа с теб завет? И казаха на Иисус: Слуги твои сме. И каза им Иисус: Откъде сте и откъде сте дошли? И казаха: От много далечна земя дойдоха слугите ти в името на Господа, твоя Бог, защото чухме за името Му и за всичко, което направи в Египет, и колкото направи на царете на аморейците, които бяха отвъд Йордан, на Сихон, цар на аморейците, и на Ог, цар на Васан, който живееше в Астарот и в Едраин И като чуха, старейшините ни и всички, които живеят в нашата земя, ни казаха: Вземете си провизии за пътя и идете да ги посрещнете, и кажете им: Ние сме ваши слуги, и сега сключете с нас завет. Тези хлябове – топли ги осигурихме в деня, в който излязохме, за да дойдем при вас, но сега те изсъхнаха и станаха изядени. И тези мехове за вино, които напълнихме нови, ето че се спукаха, и дрехите ни, и сандалите ни се износиха от много дългия път.

И владетелите взеха от провизията им, и не попитаха

Господа. И Иисус сключи мир с тях, и направиха с тях завет да ги спасят, и началниците на събранието им се заклеха.

И стана така, че след три дни, след като направиха завет с тях, чуха, че са от близо до тях и че живеят сред тях. И синовете Израилеви заминаха и дойдоха в градовете им, а градовете им бяха Гаваон, Кефира, Вирот и градовете на Иарин. И синовете Израилеви не воюваха с тях, защото всички управители се заклеха в Господа, Бога Израилев, и цялото събрание роптаеше против управителите.

И управителите казаха на цялото събрание: Ние се заклехме пред тях в Господа, Бога на Израил, и сега не можем да ги докоснем. Това ще направим: ще ги уловим живи и ще ги запазим, и няма да има гняв против нас заради клетвата, която им се заклехме. Те ще живеят и ще бъдат дърводелци и водоносци на цялото събрание, както началниците им казаха.

И Исус ги свика и им каза: Защо ме измамихте, казвайки: Много далеч от теб сме ние, а вие сте съседи на живеещите при нас? И сега проклети сте, няма да престане от вас роб, нито дърводелец, нито водоносец на мен и на моя Бог. И отговориха на Исус, казвайки: Беше съобщено на нас колкото заповяда Господ, Бог твой, на Мойсей, слугата негов, да даде на вас тази земя и да унищожи нас и всички живеещите върху нея от лице ваше, и уплашихме се твърде много относно душите наши от лице ваше, и направихме

тази работа. И сега, ето, ние сме подчинени на вас; както ви е угодно и както ви се вижда добре, направете с нас.

И направиха им така, и Иисус ги избави в онзи ден от ръцете на синовете на Израил, и не ги убиха. И Иисус ги назначи в онзи ден за дърводелци и водоносци на цялото събрание и на жертвеника на Бога; поради това жителите на Гаваон станаха дърводелци и водоносци на жертвеника на Бога до днешния ден и за мястото, което би избрал Господ.

10

Когато чу Адонивезек, цар на Ерусалим, че Исус взе Гай и я унищожи, както направиха с Ерихо и царя ѝ, така направиха и с Гай и царя ѝ, и че жителите на Гаваон дезертираха към Исус и към Израил, И те се уплашиха много силно от тях, защото той знаеше, че Гаваон беше голям град, като един от царските градове, и всички негови мъже бяха силни. И изпрати Адонивезек, царят на Йерусалим, към Елам, царя на Хеврон, и към Фидон, царя на Йериемут, и към Йефта, царя на Лахис, и към Давеин, царя на Одоллам, казвайки: Елате, изкачете се при мен и ми помогнете, и нека воюваме срещу Гаваон, защото те дезертираха при Иисус и при синовете на Израил. И отидоха нагоре петте царе на евусеите: царят на Ерусалим, царят на Хеврон, царят на Иеримут, царят на Лахис и царят

на Одолам, те и целият им народ. И обсадиха Гаваон, и го обсаждаха.

И живеещите в Гаваон изпратиха към Иисус в лагера на Израил в Галгала, казвайки: Не отпускай ръцете си от слугите си, изкачи се при нас бързо и помогни ни, и избави ни, защото всички царе на аморейците, живеещите в планинската местност, са се събрали срещу нас. И Иисус отиде нагоре от Галгал, той и всичките му войници, всички силни и способни.

И каза Господ към Иисус: Не се бой от тях, защото в ръцете ти съм ги предал; никой от тях няма да устои пред вас.

И тъй като Иисус дойде внезапно върху тях, той вървя цялата нощ от Галгал. И Господ ги обърка пред синовете Израилеви и ги смаза Господ с голямо поражение в Гаваон, и ги преследваха по пътя на възкачването към Оронин, и ги сичаха до Азика и до Макида. В бягството им от лицето на синовете на Израил при спускането на Хоронин, Господ хвърли върху тях камъни от градушка от небето до Азека, и станаха повече умрелите чрез камъните на градушката, отколкото тези, които синовете на Израил убиха с меч във войната.

Тогава Исус говори към Господа в деня, когато Бог предаде Амореева в ръцете на Израил, когато ги смаза в Гаваон и те бяха смазани пред синовете на Израил, и Исус каза: Нека

застане слънцето над Гаваон и луната над долината Елон. И застанаха слънцето и луната неподвижни, докато Бог отмъсти на враговете им, и застана слънцето по средата на небето, не вървеше напред към залез до края на един ден. И не настъпи ден като този нито преди, нито след това, така че Бог да чуе човек, защото Господ воюва заедно с Израил.

И тези петте царе избягаха и се скриха в пещерата в Макида. И беше докладвано на Исус, като казваха: Намерени са петте царе, скрити в пещерата в Макида. И каза Исус: Търкаляйте камъни върху устието на пещерата и назначете мъже да ги пазят. Вие обаче не стойте, преследвайте враговете си отзад и хванете задната им стража, и не им позволявайте да влязат в градовете им, защото Господ нашият Бог ги предаде в ръцете ни. И стана, когато Иисус и всеки син Израилев спряха да ги сичат с твърде голямо сечение до край, и оцелелите бяха спасени в укрепените градове.

И всички хора се върнаха при Иисус в Макида здрави, и никой от синовете Израилеви не помръдна с езика си.

И Иисус каза: Отворете пещерата и изведете тези петима царе от пещерата. И те изведоха петте царе от пещерата: царя на Йерусалим, царя на Хеврон, царя на Йеримут, царя на Лахис и царя на Одолам. И откакто ги изведоха при Иисус, той свика целия Израил и началниците на войната, които го съпътстваха, като им каза: Вървете напред и

поставете краката си върху шеите им. И те се приближиха и поставиха краката си върху шеите им. И каза Иисус към тях: Не се плашете от тях, нито се страхувайте, бъдете мъжествени и силни, защото така ще направи Господ на всички ваши врагове, против които вие воювате. И Иисус ги уби и ги обеси на пет дървета, и те висяха на дърветата до вечерта. И когато слънцето залезе, Иисус заповяда, и свалиха ги от дърветата, и хвърлиха ги в пещерата, в която бяха избягали, и натрупаха камъни върху пещерата до днешния ден.

И Македа те взеха в онзи ден, и те я убиха с острието на меча, и те изцяло унищожиха всяко дишащо нещо, което беше в нея, и не беше оставен никой в нея спасен и избягал, и те направиха на царя на Македа по същия начин, по който направиха на царя на Йерихон.

И отиде Иисус и целият Израил с него от Македа в Ливна, и обсади Ливна. И предаде я Господ в ръцете на Израил, и взеха я, и царя ѝ, и я убиха с острието на меча, и всяко дишащо в нея, и не остана в нея спасен и избягал, и направиха на царя ѝ по същия начин, по който направиха на царя на Ерихон.

И отиде Иисус и целият Израил с него от Лебна в Лахис, и обсади го, и го обсаждаше. И предаде Господ Лахис в ръцете на Израил. И взе го на втория ден, и убиха го с острието на меча, и го изтребиха, по същия начин, по който направиха с

Ливна. Тогава отиде нагоре Елам, царят на Газер, да помогне на Лахис, и Иисус порази него с острието на меч, и народа му, докато не остана от тях оцелял и избягал.

И отиде Иисус и целият Израил с него от Лахис в Одолам, обсади го и превзе го. И Господ я предаде в ръката на Израил, и те я превзеха в онзи ден, и я унищожиха с острието на меча, и всяко живо същество в нея избиха, по същия начин, по който постъпиха с Лахис.

И Иисус отиде, и целият Израил с него, в Хеврон и го обсади. И го удариха с острието на меча, и всяко дишащо същество, колкото имаше в него, не остана нищо живо, по същия начин, по който постъпиха с Одолам, изтребиха го напълно, заедно с всичко, което беше в него.

И Иисус и целият Израил се върнаха в Дабир и я обсадиха. Превзеха го заедно с царя му и селата му, и го поразиха с острието на меча, и го изтребиха напълно заедно с всичко живо в него, и не оставиха никой оцелял, по същия начин, по който постъпиха с Хеврон и царя му, така постъпиха и с Давир и царя му.

И Иисус удари цялата земя на планинската област, и Негев, и равнината, и Аседот, и царете ѝ. Не оставиха от тях оцелял, и всичко дишащо живот изтреби, по начина, по който заповяда Господ, Бог Израилев. от Кадеш Варне до Газа, цялата земя Госем до Гаваон И всички техни царе, и

тяхната земя порази Иисус наведнъж, защото Господ, Бог Израилев, воюваше за Израил.

11

Като чу Иабис, царят на Асор, изпрати към Иобаб, царя на Марон, и към царя на Симоон, и към царя на Азиф, и към царете при великия Сидон, в планинската местност и в Араба срещу Кенерот, и в равнината, и във Фенаедор, И към крайбрежните ханаанеи от изток, и към крайбрежните амореи, и хетееите, и ферезееите, и евусееите в планината, и евееите, и тези под Хермон към земята Масима. И излязоха те и царете им с тях, както морският пясък по множество, и коне, и колесници твърде много. И всички царе се събраха заедно и пристигнаха на едно място, и разположиха стан при водата Марон, за да воюват срещу Израил.

И каза Господ към Иисус: Не се страхувай от тях, защото утре по това време аз ще предам разбитите им пред Израил. Ще осакатиш сухожилията на конете им и ще изгориш колесниците им в огън. И дойде Исус и всички войни върху тях при водата Марон внезапно, и нападнаха ги в планината. И Господ ги предаде под властта на Израил, и сечейки ги, преследваха до великия Сидон, и до Масерон, и до равнините на Масох на изток, и ги изсякоха така, че да не остане от тях оцелял. И Исус им направи, както му

заповяда Господ: конете им прерязал сухожилията и колесниците им изгори с огън.

И Иисус се върна в онова време и завладя Асор и нейния цар, а Асор по-рано управляваше всички тези царства. И убиха всяко дишащо същество в него с меч, и унищожиха всички, и не остана в него нищо дишащо, и Асор изгориха в огън. И всички градове на царствата, и царете им взе Исус, и уби ги с острието на меча, и изтребиха ги, както заповяда Мойсей, слугата Господен. Но Израил не изгори всички укрепени градове, освен само Асор изгори Израил. И цялата плячка от него ограбиха за себе си синовете Израилеви, а тях всички изтребиха с острието на меча, докато ги унищожиха, не оставиха от тях нищо живо. По начина, по който Господ заповяда на Мойсей, слугата Си, и Мойсей също заповяда на Исус, и така направи Исус, не престъпи нищо от всичко, което Мойсей му заповяда.

И Иисус взе цялата планинска земя, и цялата земя Нагев, и цялата земя Госом, и равнината, и земята към запад, и планината Израил, и низините. Земите към планината от планина Хелха, и която се издига към Сеир, и до Баалгад, и равнините на Ливан под планината Аермон, и всички техните царе взе, и унищожи, и уби. И Иисус воюва много дни против тези царе.

И нямаше град, който Израил да не е превзел, всички превзеха във война. Защото чрез Господа стана да се укрепи

тяхното сърце, за да посрещнат Израил във война, за да бъдат унищожени, така че да не им бъде дадена милост, но за да бъдат унищожени, по начина, по който каза Господ на Мойсей.

И дойде Исус в онова време и изтреби енакимите от планинската местност, от Хеврон, и от Давир, и от Анавот, и от целия Юда заедно с градовете им, и изтреби ги Исус. Не беше оставен никой от Енаким от синовете Израелеви, но само в Газа, и в Гет, и в Аселдо бяха оставени.

И Иисус взе цялата земя, както Господ заповяда на Мойсей, и Иисус я даде в наследство на Израил, разделена според племената им, и земята се успокои от война.

12

И тези са царете на земята, които синовете Израилеви убиха, и наследиха земята им отвъд Йордан, от изток на слънцето, от долината Арнон до планината Хермон, и цялата земя Араба от изток. Сихон, царят на аморейците, който живееше в Есевон, управляващ от Арнон, която е в долината според част на долината, и половината на Галаад до Явок, границите на синовете на Амон. И Араб до морето Хенерет на изток, и до морето Араба, морето на солите от изток, пътят към Асеимот, от Таиман под Аседот Фасга. И Ог, царят на Васан, остана от гигантите, който живееше в

Астарот и в Едраин, Владетел от планина Ермон и от Секхай, и цялата Васан до границите на Гергеси, и Махи, и половината от Галад до границите на Сион, цар на Есевон. Мойсей, слугата на Господа, и синовете на Израил ги поразиха, и Мойсей я даде в наследство на Рувим, Гад и на половината от племето на Манасия.

И тези царе на аморейците, които Иисус и синовете на Израил убиха отвъд Йордан при морето Балагад в равнината на Ливан, и до планината Хелха, възкачващи се към Сеир, и Иисус я даде на племената на Израил да я наследят според техния жребий В планината и в равнината, и в Араб, и в Аседот, и в пустинята, и Негев, хетееца и амореева, и ханаанееца, и ферезееца, и евееца, и евусееца.

Царят на Ерихон и царят на Гай, който е близо до Ветил, крал на Йерусалим, крал на Хеврон, царя на Иеримут, царя на Лахис, царя на Айлам, царя на Газер, царя Давир, царя Гадер, цар Ермат, цар Адер, царят на Лебна, царят на Одолам, Кралят отиде, цар Тафут, цар Офер, царят Офек на Арок, царя Асом, цар Симеон, цар Мамброт, цар Азиф, крал на Кадеш, крал Захак, крал Маредот, крал Иеком на Кармел, царя на Одолам от Фенеадор, царя на Геи от Галилея, крал на Тирца, всички тези крале двадесет и девет.

13

И Иисус беше стар, напреднал в дните си, и Господ каза на Иисус: ти си напреднал в дните си, и земята остава много за наследство. И това е изоставената земя, границите на филистимците, гесиритите и ханаанците, от необитаемата земя, която е пред Египет, до границите на Акарон отляво на ханаанците, се причислява към петте сатрапии на филистимците: на газанина, и на азотеца, и на аскалонеца, и на гетеца, и на акаронеца, и на евееца от Теман и цялата земя Ханаан пред Газа, и сидонците до Афек, до границите на аморейците, и цялата земя на Галиат Филистимски, и целия Ливан от изток слънцето, от Галгал под планината Аермон до входа на Емат, Всеки, който живее в планинската местност от Ливан до Масерет Мемфомаим. Всички сидонци, аз ще ги унищожа от лицето на Израил, но раздай я в жребий на Израил, по начина, по който ти заповядах.

И сега раздели тази земя в наследство на деветте племена и на половината от племето Манасия. От Йордан до голямото море, според залеза на слънцето, ще я дадеш; голямото море ще бъде граница. На двете племена и на половината племе Манасия, на Рувим и на Гад, даде Мойсей в отвъд на Йордан, според изток на слънцето, дал е нему Мойсей, слугата на Господа. от Ароир, която е на брега на потока Арнон, и града, който е в средата на долината, и цялата Мисор от Маидаван, Всички градове на Сихон, цар на аморейците, който царува в Есевон, до границите на синовете на Амон, И Галаадитида, и границите на Гесири, и Махати, цялата планина Аермон, и цяла Васанитин до Аха,

Цялото царство на Ог във Васан, който царуваше в Астарот и в Едраин, той беше оставен от гигантите, и Мойсей го порази, и го унищожи. И не унищожиха синовете на Израил гесирците, махатците и ханаанците, и живееше царят на Гесир и махатците сред синовете на Израил до днешния ден.

Освен на племето Леви не беше дадено наследство; Господ, Бог на Израил, Той е тяхното наследство, както Господ им каза. И това е разпределението, което Мойсей раздели на синовете Израилеви в Аравот Моавски, отвъд Йордан, срещу Ерихон.

И Мойсей даде на племето Рувим според родовете им. И техните граници станаха от Ароир, която е срещу долината Арнон, и градът, който е в долината Арнон, и цялата Мисор, до Есевон, и всички градове, които се намират в Мисор, и Даивон, и Ваимон Ваал, и дома на Меелвот, и Басан, и Бамот, и Мефаат, и Кириатаим, и Себама, и Серада, и Сион в планината Енав, и Бет Феор, и Аседот Фасга, и Баитфасинот, и всички градове на Мисор, и цялото царство на Сион, царя на аморейците, когото Мойсей порази заедно с водачите на Мадиам, и Еви, и Робок, и Сур, и Ур, и Робе, владетеля на убитите от Сион, и жителите на Сион.

И Валаам, синът на Веор, гледача, убиха при обръщането.

Стана се, че границите на Рувим, Йордан граница, това е

наследството на синовете на Рувим според клановете им, градовете им и селищата им.

Мойсей даде на синовете на Гад според техните кланове. И станаха границите им Язир, всички градове на Галаад и половината от земята на синовете на Амон до Арава, която е срещу Арад. И от Есевон до Аравот според Масефа, и Ботаним, и Маан до границите на Даивон. и Енадом, и Отаргаи, и Баинтанабра, и Сокхота, и Сафан, и останалото царство на Сион, цар на Есевон, и Йордан ще определя границата до част от морето Хенерет отвъд Йордан от изток. Това е наследството на синовете на Гад според родовете им и според градовете им, според родовете им врат ще обърнат пред враговете си, защото станаха според родовете им градовете им и селищата им.

И Мойсей даде на половината от племето Манасия според родовете им. И границите им станаха от Маан, и цялото царство Васан, и цялото царство на цар Ог Васански, и всички села на Яир, които са в Васанитида, шестдесет града. И половината на Галаад, и в Астарот, и в Едраин градовете на царството на Ог във Васанитида, на синовете на Махир, синовете на Манасия, и на половината от синовете на Махир, синовете на Манасия, според родовете им. Тези, които Мойсей наследи отвъд Йордан в Аравот Моавски, в областта отвъд Йордан, която е според Йерихон от изток.

14

И тези, които разпределиха наследството на синовете Израилеви в земята Ханаан, на които разпределиха като наследство Елеазар свещеникът, и Иисус, синът на Навин, и началниците на семействата от племената на синовете Израилеви. Според жребии наследиха, по начина, по който Господ заповяда чрез Иисус на деветте племена и на половината племе от отвъд Йордан. И на левитите не даде дял между тях, Защото синовете на Йосиф бяха две племена - Манасия и Ефраим, и на левитите не беше даден дял в земята, а само градове за живеене и отделените им земи за добитъка, и добитъкът им. По начина, по който Господ заповяда на Мойсей, така направиха синовете Израилеви и разделиха земята.

И синовете на Юда се приближиха към Иисус в Галгал, и Халев, синът на Иефоне Кенезеецът, каза към него: Ти знаеш словото, което Господ говори към Мойсей, човека Божи, относно мен и теб в Кадес Варни. Четиридесет години бях, когато ме изпрати Мойсей, слугата на Бога, от Кадис Варни да изшпионирам земята, и му отговорих с дума според ума му. Братята ми, които отидоха нагоре с мен, промениха сърцето на народа, но аз бях напълно решен да следвам Господа, моя Бог. И Мойсей се закле в онзи ден, казвайки: Земята, върху която ти стъпи, ще бъде твое наследство и на децата ти до века, защото ти се отдаде да

следваш Господа, нашия Бог. И сега Господ ме храни по начина, по който каза, това е четиридесет и петата година, откакто Господ говори това слово към Мойсей, и Израил ходеше в пустинята, и сега ето аз днес съм на осемдесет и пет години. Още днес съм силен, както когато Мойсей ме изпрати, също така съм силен сега да изляза и да вляза във войната. И сега те моля за тази планина, както каза Господ в онзи ден, защото ти си чул тази дума в онзи ден, а сега там са Енакимите, укрепени и големи градове, ако следователно Господ е с мен, ще ги унищожа, както ми каза Господ.

И Иисус го благослови и даде Хеврон на Халев, син на Иефоне, син на Кенез, в наследство. Заради това Хеврон стана наследство на Халев, син на Иефоне Кенезаец, до този ден, защото той последва заповедта на Господ Бог Израилев. А името на Хеврон беше по-рано град Аргов, столица на енакимите, и земята се успокои от войната.

15

И станаха границите на племето на Юда според родовете им от границите на Идумея, от пустинята Син до Кадес, към юг.

И стана техните граници от юг до част от соленото море, от гребена, който води към юг. И преминава отсреща на

възхода Акрабин, и заобикаля Сена, и възлиза от юг към Кадес Варне, и излиза Асорон, и възлиза към Сарада, и излиза към западния Кадес, И излиза върху Селмонан, и преминава през до долината на Египет, и ще бъде неговият изход на границите върху морето, това са техните граници от Юг.

И границите от изток - цялото солено море до Йордан. И техните граници от север, и от морския хребет, и от частта на Йордан. Границата се изкачва към Ветаглаам, и минава от север към Ветарава, и границата се възкачва към камъка на Ваион, син Рувимов. И границата възлиза към четвъртата част на долината Ахор, и слиза към Галгал, който е срещу възхода Адамин, който е на юг от долината, и преминава към водата на извора на слънцето, и изходът му ще бъде изворът Рогел. И границата се изкачва към долината Еном, по гърба на Иевуис от юг, това е Ерусалим, и границата преминава към върха на планината, която е срещу долината Еном към морето, която е от страната на земята Рафаим на север, И границата преминава от върха на планината към извора на водата Нафто, и преминава към планината Ефрон, и ще води границата към Ваал; това е градът Иарим. И границата ще обиколи от Ваал към морето, и ще премине в планината Асар към гърба на град Ярин от север, това е Хаслон, и ще слезе към града на слънцето, и ще премине към юг, И границата преминава зад Акарон на север, и границите ще излязат към Сокхот, и ще преминат границите към юг, и ще излязат към Лебна, и

изходът на границите ще бъде към морето, И границите им от морето, голямото море ще отбележи границата. Тези са границите на синовете на Юда наоколо според родовете им.

И на Халев, син Ефониев, даде дял всред синовете Юдови заради Божията заповед, и даде му Иисус града Арбок, столицата на Енак – това е Хеврон. И Халев, синът на Ефоний, унищожи оттам трите синове на Енак: Сусий, Толамий и Ахиман. И отиде нагоре оттам Халев при жителите на Давир, а името на Давир беше по-рано Град на Писмената.

И каза Халев: Който вземе и превземе града на Писмата и го завладее, ще му дам дъщеря си Асхан за жена. И я взе Готониил, син на Хенез, брат на Халев, и той му даде дъщеря си Асхан за жена. И стана, когато тя излизаше, че се посъветва с него, казвайки: Ще поискам от баща ми поле. И тя извика от магарето, и Халев ѝ каза: Какво ти е? И каза на него: Дай ми благословение, защото си ми дал земя в Негев, дай ми Ботанис. И той й даде горната Гонатла и долната Гонатла.

Това е наследството на племето на синовете на Юда. Градовете им бяха градове към племето на синовете на Юда при границите на Едом в пустинята, и Баиселеел, и Ара, и Асор. и Икам, и Регма, и Ароуел, и Кадеш, и Асорионаин, и Майнам, и Балмаана, и селата им и градовете Асерон, този е Асор, и Син, и Салма, и Моладах, и Сери, и Ваифалат, и

Холасеола, и Вирсавее, и селата им, и фермите им, Бела, и Бакок, и Асом, и Елбоудад, и Бетел, и Ерма, и Зиклаг, и Махарим, и Сетенак, и Лабос, и Сале, и Еромот, двадесет и девет града, и селата им.

В равнината Асталол, Раа и Аса. И Зашила, и Опъна, и Илутот, и Акушерка, и Йермут, и Одолам, и Мембра, и Саохо, и Язека, и Сакарим, и Гадера, и фермерските имения на него, четиринадесет града, и селата им Сена, и Адасан, и Магадалгад, и Далад, и Масфа, и Иахареел, и Баседот, и Идеадалеа, и Хабра, и Махес, и Маахос, и Гедор, и Багадиел, и Номан, и Махедан – шестнадесет града и селата им, Либна, и Итак, и Енох, и Иана, и Насиб, и Кеилам, и Акиези, и Кезиб, и Батесар, и Аилом, десет града, и селата им Екрон и селата му, и фермите им, от Акарон до Гемна, и всички които са близо до Аседот, и селата им, Асиедот и селата му, и фермите му, Газа и селата му, и фермите му до потока Египетски, и голямото море разделя.

И в планинската местност Самир, и Йетер, и Соха, И Течаща, и град Писмена, тази е Давир. и Анон, и Във, и Мана, и Аисам, и Госем, и Халу, и Ханна, и Гилом, единадесет града, и селата им, Аирем, Ремна и Сома, и Йемаин, и Баетаху, и Факуа, и Еума, и град Арбок, който е Хеврон, и Сораит – девет града и селищата към тях. Маон, и Кармил, и Зиф, и Ютан, и Яриил, и Арикам, и Закананим, и Гавая, и Тамната, девет града, и селата им, Аилуа, и Бетсур, и Геддон, и Магарот, и Бетанам, и Текум – шест града, и

селата им, Кириат Ваал, това е градът Иарим, и Сотева – два града и селищата им. И Баддаргеис, и Тарабаам, и Айнон, И Аиохиоза, и Нафлазон, и градовете Садон, и Аркадес, седем града, и селата им.

И йевусеецът живееше в Йерусалим, и синовете на Юда не можаха да ги унищожат, и йевусеите живееха в Йерусалим до този ден.

16

И станаха границите на синовете на Йосиф от Йордан, този при Ерихон от изток, и ще се издигне от Ерихон в планинската пустиня, в Ветил Луза. И ще излезе в Ветил, и ще мине през границите на Ахатароти. И ще премине към морето, към границите на Апталим до границите на долния Ваитхорон, и изходът им ще бъде към морето. И синовете на Йосиф, Ефраим и Манасия, наследиха.

И станаха границите на синовете на Ефраим според родовете им, и станаха границите на наследството им от изток Атарот и Ерок до горния Ветхорон и Газара. И границите ще достигнат до морето при Икасмон от север при Терма, ще завие на изток към Тенаса и Селис, и ще премине от изток към Янока, и в Махо, и Атарот, и селата им, и ще дойде при Ерихон, и ще излезе при Йордан. И от Гроба ще отидат границите към морето, към Хелкана, и

изходът им ще бъде към морето; това е наследството на племето Ефраимово според родовете им.

И градовете, които бяха отделени на синовете на Ефраим между наследството на синовете на Манасия, всички градове и селата им. И не унищожи Ефраим ханаанеца, живеещия в Гезер, и живееше ханаанецът в Ефраим до този ден, докато не отиде Фараон, царят на Египет, и взе него, и го изгори в огън, и ханаанците, и ферезейците, и живеещите в Гезер прободоха, и даде го Фараон в зестра на дъщеря си.

17

И станаха границите на племето на синовете на Манасия, защото този беше първороден на Йосиф, на Махир, първородния на Манасия, баща на Галаад, защото той беше мъж воин, в Галаадитида и в Васанитида. И стана на останалите синове на Манасия според родовете им: на синовете на Иезир, и на синовете на Келез, и на синовете на Иезиил, и на синовете на Сихем, и на синовете на Сумарим, и на синовете на Офер - тези бяха мъжките според родовете им.

И на Салпаад, син на Офер, нямаше синове, а дъщери, и това са имената на дъщерите на Салпаад: Маала, Ноуа, Егла, Мелха и Терса. И застанаха пред свещеник Елеазар, и

пред Иисус, и пред управителите, казвайки: Бог заповяда чрез ръката на Мойсей да ни даде наследство сред нашите братя, и им беше даден чрез заповед на Господ жребий сред братята на техния баща. И тяхното вже падна от Анаса и равнината Лабек от земята Галаад, която е отвъд Йордан, Защото дъщерите на синовете на Манасия наследиха дял сред братята си, а земята Галаад стана на останалите синове на Манасия.

И границите на синовете на Манасия станаха Делханат, която е срещу синовете на Анат, и отива към границите към Ямин и Ясив към извора Тафтот. На Манасия ще принадлежи, и Тафет на границите на Манасия ще принадлежи на синовете на Ефраим. И границата ще слезе към долината Харан на юг според долината Яриил, теревинтът на Ефраим между града на Манасия, и границите на Манасия на север към потока, и изходът му ще бъде морето От юг на Ефраим, и на север Манасия, и морето ще бъде граница на тях, и с Асир ще се срещнат на север, и с Исахар от изток. И ще бъде на Манасия в Исахар и в Асир Ваитоан и селата им, и жителите на Дор и селата му, и жителите на Магедо и селата му, и третата част на Мафета и селата му.

И синовете на Манасия не можаха да унищожат тези градове, и ханаанецът започна да живее в тази земя. И стана, че откакто синовете Израилеви превъзмогнаха и направиха ханаанците поданици, да ги унищожат обаче, не

ги унищожиха.

Отговориха синовете на Йосиф на Иисус, казвайки: Защо ни даде в наследство един жребий и една отмерена част? Аз съм многоброен народ и Бог ме благослови. И Исус им каза: Ако сте голям народ, изкачете се в гората и изчистете за себе си, ако планината Ефраим ви притеснява. И казаха: Не ни угажда планината Ефраим, а ханаанецът, който обитава в нея, в Ветсан и в селата му, в долината Езраел, има избрани коне и желязо. И каза Исус на синовете на Йосиф: Ако си многоброен народ и имаш голяма сила, няма да ти бъде един жребий, Защото гората ще бъде твоя, понеже е гора и ще я изчистиш, и ще бъде твоя, и когато унищожиш напълно ханаанеца, защото той има избрани коне, ти обаче ще надделееш над него.

18

И цялото събрание на синовете на Израил се събра в Шило, и там разпънаха шатъра на свидетелството, и земята беше покорена под тях.

И останаха синовете на Израил, които не бяха наследили, седем племена. И каза Исус на синовете на Израил: До кога ще отслабвате да наследите земята, която Господ, нашият Бог, ви даде? Дайте от вашите мъже трима от всяко племе, и като станат, нека преминат през земята и нека я опишат

пред мене, както ще бъде необходимо да я разделят. И те преминаха при него, И раздели им седем дяла. Юда ще установи за тях граница от юг, а синовете на Йосиф ще установят за тях граница от север. Вие обаче разделете земята на седем дяла и донесете тук при мене, и аз ще изтегля за вас жребий пред Господа, нашия Бог. Не, защото е дял на синовете Леви между вас, свещенството, защото на Господа е дял негов, и Гад, и Рувим, и половината племе Манасия взеха наследството им отвъд Йордан при изток, което даде на тях Мойсей, слугата на Господа.

И мъжете станаха и отидоха, и Иисус заповяда на мъжете, които отиваха да проучат земята, казвайки: Отивайте и проучете земята, и дойдете при мене, и тук ще изнеса на вас жребий пред Господа в Шило. И отидоха, и обходиха земята, и я видяха, и я описаха според градовете на седем дяла в книга, и я донесоха при Иисус. И Иисус хвърли за тях жребий в Сило пред Господа.

И излезе жребият на племето Вениамин първи според родовете им, и излязоха границите на жребия им между синовете на Юда и между синовете на Йосиф.

И техните граници станаха от север, от Йордан границите ще се изкачат зад Ерихон от север, и ще се изкачат към планината към морето, и изходът му ще бъде Мабдаритис Ветон. И ще преминат оттам границите към Луза, по гърба на Луза от южната ѝ страна - това е Ветил, и ще слязат

границите към Маатаров Орех, към планинската местност, която е на юг от долния Ветхорон.

И ще премине границите и ще премине върху частта, гледаща към морето от юг, от планината при Ветхорон на юг, и изходът му ще бъде в Кириат Ваал, която е Кириатиарин, град на синовете на Юда; това е частта към морето.

И частта към юг от Кариат Ваал, и ще премине границата в Гасин, при извора на водата Нафто. И границите ще слязат към една част, това е срещу долината Сонам, която е от страната на Емек Рафаин от север, и ще слезе Гаиена по гребена на Иебусай от юг, ще слезе към извора Рогел, И ще премине през извора Ветсамис, и ще мине през Галилот, която е отсреща към изкачването Етамин, и ще слезе при камъка Ваион на синовете на Рувим, и ще премине по гърба на Бетарава от север, и ще слезе към границите при гърба на морето от север. И изходът на границите ще бъде върху ридж на Соленото море към Север, в частта на Йордан от Юг, тези са границите от Юг.

И Йордан ще определя границата от източната страна, това е наследството на синовете на Вениамин, границите му наоколо според родовете им.

И станаха градовете на синовете на Вениамин според родовете им Ерихон, и Ветегай, и Амекасис. и Вайтавара, и

Сарай, и Весана, и Аиен, и Фара, и Ефрата, и Карафа, и Кефира, и Мони, и Гаваа, дванадесет града, и селата им, Гибеон, Рама и Беерот, и Масема, и Мирон, и Амоке, и Фира, и Кафан, и Накан, и Зелекан, и Тареела. и Иебус, това е Ерусалим, и Гаваот, Иарим – тринадесет града, и селата им. Това е наследството на синовете на Вениамин според родовете им.

19

И излезе вторият жребий на синовете на Симеон, и наследството им стана между дяловете на синовете на Юда. И жребият им стана Вирсавее, и Самаа, и Каладам, и Арсола, и Бола, и Ясон, и Ертула, и Була, и Херма, и Сикелак, и Баитмахереб, и Сарсусин, и Батарот, и полетата им, тринадесет града, и селата им. Еремон, и Талха, и Йетер, и Асан – четири града и техните села, около градовете им до Балек, отивайки към Баметх на юг, това е наследството на племето на синовете на Симеон според родовете им. От жребия на Юда беше наследството на племето на синовете на Симеон, защото частта на синовете на Юда стана по-голяма от тяхната, и синовете на Симеон наследиха всред жребия им.

И излезе третият жребий на Завулон според родовете им. Границите на наследството им ще бъдат Еседекгола, границите им. морето и Магелда, и ще се съедини при

Ветарава в долината, която е срещу Йекман. И се върна от Седдук от насрещната страна от изток на Ваитсамус към границите на Хаселотаит, и ще премине към Давирот, и ще се възкачи към Фангай. И оттам ще обиколи от насрещната страна на изток към Геберé, към град Катасéм, и ще премине към Реммонаá Матараозá. И границите ще обиколят на север към Амот, и изходът им ще бъде към Гайфаил, и Катанат, и Набаал, и Симеон, и Ерихон, и Баитман. Това е наследството на племето на синовете на Завулон според родовете им, градовете и селата им.

И на Исахар излезе четвъртият жребий. И границите им станаха Иазиил, Хасалот и Сунам, и Агин, и Сиона, и Реерот, и Анахерет, и Дабирон, и Кисон, и Ребес, и Ремас, и Иеон, и Томан, и Аймарек, и Берсафес. И ще присъедини границите при Гаитвор и при Салим към морето, и Ваитсамис, и изходът на границите ще бъде Йордан. Това е наследството на племето на синовете на Исахар според родовете им, градовете и селата им.

И излезе петият жребий за Асир според родовете им. И станаха границите им Екселекет, и Алеф, и Ваиток, и Кеаф. и Елимелех, и Амиил, и Маася, и ще се присъедини към Кармил при морето, и към Сион, и Лаванат. И ще се върне от изток на слънцето и Бетегенет, и ще се съедини със Завулон и Екгай, и Фтаиел според Север, и ще влезе в границите на Сафтаибаитме и Инаел, и ще премине в Хобамасомел. и Елвон, и Рааб, и Емемаон, и Кантан до

великия Сидон. И ще върне границите към Рама, и до извора Масфасат, и на тирийците, и ще върне границите към Ясиф, и изходът му ще бъде морето, и Аполев, и Ехозов, и Архоб, и Афек, и Раау. Това е наследството на племето на синовете на Асир според родовете им, градовете и селата им.

И на Нефталим излезе шестият жребий. И станаха границите им Моолам, и Мола, и Бесемиин, и Арме, и Набок, и Иефтамай, до Додам, и станаха преходите му Йордан. И ще върне границите към морето в Атавор, и ще премине оттам Иакана, и ще се съедини със Завулон от юг, и Асир ще се съедини към морето, и Йордан от изток на слънцето.

И укрепените градове на тирийците: Тир, и Оматадакет, и Кенерет, и Армаит, и Араил, и Асор, и Кадес, и Асари, и извор Асор, и Керое, и Мегалаарим, и Баитаме, и Тесамис. Това е наследството на племето на синовете на Нефталим.

И на Дан излезе седмият жребий, И станаха границите им Сарат, и Аса, и градовете Самаус. и на Саламин, и Амон, и Силата, и взе Елон, и Тимна, и Екрон, и Алката, и Бегетон, и Гебеелан, и Азор, и Банаибакат, и Гетремон, и от морето на Ястребите, граница близо до Йопа. Това е наследството на племето на синовете на Дан според родовете им, градовете им и селата им.

И отидоха синовете Данови и воюваха срещу Лахис, и го завзеха, и го поразиха с острието на меча, и се заселиха в него, и нарекоха името му Ласендан.

И те отидоха да завладеят земята според границите си, и синовете Израилеви дадоха дял на Исус, син Навиев, между тях. чрез Божия заповед, и дадоха му града, който поиска, Тамнасарах, която е в планината Ефраим, и построи града, и живя в него.

Тези са разделенията, които Елеазар свещеникът, Иисус, синът на Навин, и началниците на семействата в племената на Израил дадоха като наследство чрез жребий в Сило пред Господа, при вратите на шатъра на свидетелството, и те отидоха да завладеят земята.

20

И Господ говори на Исус, казвайки: Говори на синовете на Израил, като кажеш: дайте градовете на убежищата, за които ви говорих чрез Мойсей. Убежище на убиеца, който е ударил душа неволно, и ще бъдат за вас градовете убежище, и няма да умре убиецът от отмъстителя на кръвта, докато застане пред събранието на съд.

И отдели той Кадеш в Галилея, в планината на Нефтали, и Сихем в планината на Ефраим, и града Арбок, който е

Хеврон, в планината на Юда.

И отвъд Йордан даде Босор в пустинята, в равнината, от племето Рувим, и Аремот в Галаад от племето Гад, и Гаулон във Васанитида от племето Манасия.

Тези градове са определени за синовете на Израил и за чужденеца, който пребивава сред тях, за да избяга там всеки, който е ударил душа неволно, за да не умре от ръката на отмъстителя за кръвта, докато не застане пред събранието на съд.

21

И приближиха се главните бащи на синовете на Леви към свещеника Елеазар, и Иисус, синът на Навин, и към главните началници на бащите от племената на Израил, И казах към тях в Шило, в земята Ханаан, казвайки: Господ заповяда чрез Мойсей да ни даде градове, в които да живеем, и пасбища за нашия добитък. И синовете на Израил дадоха на левитите при разпределението на наследството, чрез заповедта на Господа, градовете и пасбищата им.

И излезе жребият за народа на Каат, и станаха на синовете на Аарон, на свещениците левити, от племето на Юда и от племето на Симеон и от племето на Вениамин по жребий

тринадесет града.

И на останалите синове на Каат от племето на Ефраим, и от племето на Дан, и от половината племе на Манасия чрез жребий бяха дадени десет града.

И на синовете на Гедсон от племето Исахар и от племето Асир и от племето Нефтали и от половината племе Манасия във Васан, тринадесет града.

И на синовете на Мерари, според родовете им, от племето на Рувим, и от племето на Гад, и от племето на Завулон, чрез жребий - дванадесет града.

И синовете на Израил дадоха на левитите градовете и пасбищата им, по начина, по който Господ заповяда на Мойсей, чрез жребий.

И дадоха племето на синовете на Юда и племето на синовете на Симеон и от племето на синовете на Вениамин тези градове, и те бяха наречени На синовете на Аарон от народа на Каат, от синовете на Леви, защото на тях се падна жребият. И даде им Кариатарбок, майчиния град на Енак – това е Хеврон в планината Юда, а пасбищата около него И полетата на града, и селата му даде Исус на синовете на Халев, син Ефониев, в притежание.

И на синовете на Аарон даде града убежище за убилия, Хеврон, и отделените земи с него, и Лемна, и отделените земи към него, И Айлом, и отделените за него земи, и Тема, и отделените за него земи, И Смях, и отделените за него земи, и Дебир, и отделените за него земи, И Аса, и отделените за нея, и Тану, и отделените за нея, и Байтсамус, и отделените за нея - девет града от тези две племена. И от племето Вениаминово, Гаваон и отделените за него земи, и Гатет, и отделените за него земи, И Анатот с отделените за него земи, и Гамала с отделените за него земи – четири града. Всички градове на синовете на Аарон, свещениците, тринадесет.

И на родовете от синовете на Каат, на левитите, на останалите от синовете на Каат, и стана градът на свещениците им от племето Ефраим, И дадоха на тях града на убежището, града на убилия, Сихем, и отделените за него земи, и Газара, и земите към нея, и отделените за нея земи. И Бетхорон, и отделените му градове - четири. И от племето Дан, Елкотаим и отделените за него земи, и Гетедан и отделените за него земи, И Аилон с отделените му земи, и Гетереммон с отделените му земи – четири града. И от половината на племето Манасия, Танах и отделените за него земи, и Иебата и отделените за него земи, два града. Всички градове бяха десет, заедно с отделените за тях земи, за родовете на останалите синове на Каат.

И на синовете на Гедсон, левитите, от половината племе на Манасия дадоха градовете, отделени за убилите, Гаулон във Васанитида и пасбищата му, и Восоран и пасбищата му, два града. И от племето Исахар, Кисон и отделените за него, и Дебба и отделените за него, И Ремат с отделените за него земи, и Извор на писанията с отделените за него земи – четири града. И от племето Асир Баселлан и отделените за него, и Даббон и отделените за него, И Хелкат, и отделените за него, и Раав, и отделените за него, градове четири. И от племето Нефталим: града, отделен за убиеца, Кадес в Галилея, и отделените за него земи, и Немат, и отделените за него земи, и Темон, и отделените за него земи - три града. Всички градове на Гедсон според техните кланове, тринадесет града.

И на народа от синовете на Мерари, на останалите левити, от племето Завулон: Маан и пасбищата му, и Кадес и пасбищата му, И Села, и пасбищните ѝ земи, три града. И отвъд Йордан, според Йерихон, от племето на Рувим: града убежище на убилия - Босор в пустинята, Мисо и пасбищата ѝ, и Язир и пасбищата ѝ, и Декмон с пасищата му, и Мафа с пасищата му – четири града И от племето Гад, града убежище на убилия, и Рамот в Галаад, и пасищата му, Камин, и пасищата му, и Есбон, и пасбищните земи около него, и Язир, и пасбищните земи около него, всички градове четири. Всички градове на синовете на Мерари според родовете им от останалите от племето на Леви станаха дванадесет града.

Всички градове на левитите в средата на владението на синовете на Израил – четиридесет и осем градове, заедно с пасбищата им наоколо на тези градове, град и пасбищните земи наоколо на града на всички тези градове

И Господ даде на Израил цялата земя, която се закле да даде на бащите им, и те я наследиха, и се заселиха в нея. И Господ ги успокои отвсякъде наоколо, както се закле на бащите им, не възстана никой пред тях от всичките им врагове, всичките им врагове Господ предаде в ръцете им. Не отпадна нито една от всичките добри думи, които Господ говори на синовете на Израил - всички се сбъднаха.

22

Тогава Иисус свика синовете на Рувим, синовете на Гад и половината от племето на Манасия, И каза на тях: Вие сте чули всичко, колкото ви заповяда Мойсей, слугата Господен, и сте се подчинили на гласа ми според всичко, колкото ви заповяда. Не сте изоставили братята си през тези много дни, до днес сте пазили заповедта на Господа, вашия Бог. Сега обаче Господ, нашият Бог, даде покой на нашите братя, както им каза. Сега следователно, като се обърнете, идете в къщите си и в земята на вашето владение, която Мойсей ви даде отвъд Йордан. Но пазете силно да изпълнявате заповедите и закона, който Мойсей, слугата Господен, ни заповяда да изпълняваме, да обичате Господа,

нашия Бог, да ходите по всичките Негови пътища, да пазите заповедите Му, и да бъдете привързани към Него, и да Му служите с цялата си мисъл и с цялата си душа. И Исус ги благослови и ги изпрати, и те отидоха в къщите си.

И на половината от племето Манасия даде Мойсей земя във Васанитида, а на другата половина даде Исус заедно с братята му в отвъдната страна на Йордан при морето, и когато Исус ги изпрати в къщите им и ги благослови. И с много богатство отидоха в къщите си, и с много добитък, и сребро, и злато, и желязо, и много облекло, разделиха плячката на враговете със своите братя.

И отидоха синовете на Рувим, и синовете на Гад, и половината от племето на Манасия от синовете на Израил в Сило в земята Ханаан, за да отидат в Галаад, в земята на тяхното притежание, която наследиха чрез заповедта на Господа в ръката на Мойсей.

И дойдоха в Галаад при Йордан, който е в земята Ханаанска, и построиха синовете Рувимови и синовете Гадови и половината от племето Манасиево там олтар при Йордан, олтар голям за гледане.

И чуха синовете на Израил, че казват: Ето, синовете на Рувим и синовете на Гад и половината от племето на Манасия са построили олтар на границите на земята Ханаан при Галаад на Йордан, в отвъдната страна на

синовете на Израил. И всички синове на Израил се събраха в Шило, за да отидат и да воюват против тях.

И синовете Израилеви изпратиха при синовете Рувимови, при синовете Гадови и при синовете на половината племе Манасиево в земята Галаад Финеес, син на Елеазар, син на първосвещеника Аарон, и десет от управителите с него, по един управител от всяко семейство от всички племена на Израил; управителите на семействата са хилядниците на Израил. И пристигнаха при синовете на Рувим, и при синовете на Гад, и при половината от племето на Манасия в земята Галаад, и говориха им, казвайки, Тези неща казва цялото събрание Господне: каква е тази престъпление, което извършихте пред Бога Израилев, като се отвърнахте днес от Господа, построявайки си олтар, за да станете отстъпници от Господа? Не малък ли е за нас грехът на Фогор, от който не бяхме очистени до този ден? И стана язва в събранието Господне. И вие се отвърнахте днес от Господа, и ще бъде така: ако отстъпите днес от Господа, то утре гневът ще бъде върху целия Израил. И сега, ако земята на вашето владение е малка, преминете в земята на владението Господне, където обитава шатрата Господна, и наследете между нас, но не ставайте бунтовници против Бога, и вие не отстъпвайте от Господа, като си построите олтар извън олтара на Господа, нашия Бог. Не ето ли Ахар, синът на Зара, престъпи с престъпление против посветеното нещо, и върху цялото събрание на Израил дойде гняв? И този един сам умря за своя грях.

И отговориха синовете на Рувим, и синовете на Гад, и половината от племето на Манасия, и говориха на хилядниците на Израил, казвайки: Бог Бог Господ е, и Бог Бог сам знае, и Израил сам ще знае: ако в отстъпничество съгрешихме пред Господа, нека не ни избави в този ден. И ако ние построихме за себе си олтар, за да отстъпим от Господа, нашия Бог, за да принесем върху него жертва на всеизгаряния, за да извършим върху него жертва на спасение, Господ ще издири.

Но заради предпазливост направихме това, казвайки, за да не кажат утре вашите деца на нашите деца: Какво имате вие с Господа, Бога на Израил? И Господ постави граници между нас и вас - Йордан, и нямате дял в Господа, и синовете ваши ще отчуждат синовете наши, за да не почитат Господ. И казахме да направим така, да построим този олтар не заради приношения, нито заради жертви, Но за да бъде това свидетелство между нас и вас, и между поколенията ни след нас, да служим служба на Господа пред него, с приношенията ни и с жертвите ни и с жертвите на спасението ни, и да не кажат децата ви на децата ни утре: Няма за вас дял в Господа. И казахме: ако стане някога и говорят към нас или към нашите поколения утре, и кажат: вижте подобието на олтара Господен, който направиха нашите бащи не заради приноси, нито заради жертви, но той е свидетелство между вас и между нас, и между нашите синове. Не би трябвало следователно ние да се отвърнем от Господа в днешния ден, да отстъпим от

Господа, така че да построим олтар за плодовите приношения и за жертвите Саламин, и за жертвата на спасението, освен олтара Господен, който е пред шатъра Му.

И Финеес, свещеникът, и всички началници на събранието на Израил, които бяха с него, чуха думите, които говориха синовете на Рувим и синовете на Гад и половината от племето на Манасия, и това им хареса. И каза Финеес, свещеникът, на синовете на Рувим и на синовете на Гад, и на половината племе на Манасия: Днес познахме, че с нас е Господ, защото не съгрешихте пред Господа с грях, и че избавихте синовете на Израил от ръката на Господа. И Финеес, свещеникът, и управителите се върнаха от синовете на Рувим, и от синовете на Гад, и от половината племе на Манасия, от Галаад в земята Ханаан при синовете на Израил, и им отговориха с думи. И това угоди на синовете Израилеви, и те говориха към синовете Израилеви, и благословиха Бога на синовете Израилеви, и казаха да не отиват вече против тях на война, за да унищожат земята на синовете Рувимови и на синовете Гадови и на половината от племето Манасиево, и те се заселиха на нея.

И Исус нарече олтара на Рувим, и на Гад, и на половината племе Манасия, и каза, че той е свидетелство между тях, че Господ е техният Бог.

23

И стана след много дни, след като Господ даде покой на Израил от всички негови врагове наоколо, че Исус остаря, напреднал в дните. И свика Иисус всички синове на Израил, и съвета на старейшините им, и управителите им, и съдиите им, и книжниците им, и каза към тях: Аз остарях и напреднах в дните. Вие обаче видяхте колко много направи Господ Бог наш на всички тези народи пред нас, защото Господ Бог ваш е Този, Който воюва за вас. Вижте, че хвърлих вам народите, които са останали за вас, тези в наследствата към племената ваши, от Йордан всички народите, и ги унищожих, и от голямото море ще отбележи граница при залез на слънцето.

Господ, нашият Бог, ще ги унищожи от лицето ни, докато загинат, и ще изпрати на тях дивите зверове, докато ги унищожи и царете им от лицето ви, и ще наследите земята им, както Господ, нашият Бог, ви говори. Бъдете силни, следователно, да пазите и да правите много внимателно всичко написаното в книгата на закона Мойсеев, за да не се отклоните надясно или наляво, Така че да не влизате при народите, които са останали тук, и имената на боговете им да не се споменават между вас, нито да им служите, нито да им се покланяте но към Господа, нашия Бог, ще се прилепите, както сте правили до този ден. И Господ ще унищожи пред вас големи и силни народи, и никой не

устоя пред нас до този ден. Един от вас преследваше хиляда, защото Господ, нашият Бог, воюваше за вас, както ни каза.

И пазете много да любите Господа, нашия Бог. Ако защото се обърнете и се присъедините към тези останали народи, които са с вас, и сключите бракове с тях, и се смесите с тях и те с вас, Знайте, че Господ няма да продължи да унищожава тези народи пред вас, и те ще бъдат за вас капани и препъни камъни, и гвоздеи в петите ви, и стрели в очите ви, докато загинете от тази добра земя, която Господ, вашият Бог, ви даде.

Аз обаче си отивам по пътя, както и всички на земята, и ще познаете със сърцето си и с душата си, че не падна нито едно слово от всички слова, които Господ Бог наш каза за всичко, което ни принадлежи, нито едно от тях не се провали. И ще бъде, че по същия начин, по който дойдоха към нас всички добри думи, които Господ говори за вас, така ще донесе Господ Бог върху вас всички зли думи, докато ви унищожи от тази добра земя, която Господ ви даде. в престъпването от вас на завета Господ Бог наш, който Той заповяда на нас, и отишли да служите на други богове и да се поклоните на тях.

24

И Иисус събра всички племена на Израил в Шило, и свика старейшините им, и книжниците им, и съдиите им, и ги постави пред Бога.

И каза Иисус към целия народ: Това казва Господ, Бог Израилев: Отвъд реката се заселиха вашите бащи от началото - Тара, бащата на Авраам, и бащата на Нахор, и служиха на други богове. И взех баща ви Авраам отвъд реката, и го водих през цялата земя, и умножих потомството му, и му дадох Исаак, И на Исаак дадох Яков и Исав, и дадох на Исав планината Сеир да я наследи, а Яков и синовете му слязоха в Египет и станаха там голям, многоброен и силен народ, и египтяните ги малтретираха. И ударих Египет със знаменията, които извърших сред тях. И след това той изведе бащите ни от Египет, и вие влязохте в Червено море, и египтяните преследваха бащите ни с колесници и с коне в Червено море. И ние извикахме към Господа, и Той даде облак и мрак между нас и египтяните, и доведе върху тях морето, и ги покри, и очите ви видяха колко много направи Господ в земята Египет, и вие бяхте в пустинята много дни.

И ни доведе в земята на аморейците, които живееха отвъд Йордан, и Господ ги предаде в нашите ръце, и вие наследихте земята им, и ги изтребихте от лицето си.

И възстана Балак, синът на Сепфор, цар на Моав, и се изстрои срещу Израил, и изпрати да повика Балаам да ни

прокълне. И не искаше Господ, твоят Бог, да те унищожи, и с благословения ни благослови, и ни избави от ръцете им, и ги предаде. И вие преминахте Йордан, и дойдохте в Ерихон, и воюваха против нас живеещите в Ерихон - амореева, хананееца, ферезееца, евееца, евусееца, хетееца и гергесееца, и Господ ги предаде в нашите ръце. И изпрати преди вас стършена, и тя прогони от лицето ни дванадесет царе на аморейците, не с меча ти, нито с лъка ти.

И ви даде земя, върху която не сте трудили, и градове, които не сте построили, и се заселихте в тях, и лозя и маслинови горички, които не сте насадили, ядете от тях.

И сега бойте се от Господа и Му служете в правота и правда, и отстранете чуждите богове, на които служеха нашите бащи отвъд реката и в Египет, и служете на Господа. Ако обаче не ви угажда да служите на Господа, изберете си днес на кого ще служите, дали на боговете на вашите бащи, които са отвъд реката, или на боговете на аморейците, в чиято земя вие живеете, но аз и моята къща ще служим на Господа, защото Той е свят.

И в отговор народът каза: Да не би да стане за нас да оставим Господа, за да служим на други богове. Господ нашият Бог, Той самият е Бог, Той изведе нас и бащите ни от Египет и ни пази по целия път, по който вървяхме, и сред всички народи, през които минахме. И Господ изгони амореецът и всички народи, които живееха в земята, от

лицето ни, но и ние ще служим на Господа, защото Той е нашият Бог.

И каза Исус към народа: Не сте способни да служите на Господа, защото Бог е свят, и този ревнив Бог няма да остави греховете ви и беззаконията ви, Когато изоставите Господа и служите на други богове, той ще дойде и ще ви навреди, и ще ви погълне, вместо доброто, което ви направи. И народът каза на Йошуа: Не, но на Господа ще служим.

И каза Йошуа към народа: Вие сте свидетели против себе си, че вие избрахте да служите на Господа. И сега отстранете чуждите богове, които са във вас, и насочете сърцето си към Господа Бога на Израил. И народът каза на Исус: Ще служим на Господа и ще слушаме гласа Му.

И Иисус сключи завет с народа в онзи ден, и му даде закон и правосъдие в Шило пред шатъра на Бога на Израил. И написа тези думи в книгата на законите на Бога, и взе голям камък, и Исус го постави под теревинта пред Господа. И каза Исус към народа: Ето, този камък ще бъде между вас за свидетелство, че той е чул всичко казано нему от Господа, че говори към вас днес, и този ще бъде между вас за свидетелство в последните дни, когато бихте постъпили лъжливо към Господа, моя Бог. И Исус изпрати народа, и всеки отиде на своето място. И Израил служи на Господа през всички дни на Исус и през всички дни на

старейшините, които продължиха да живеят след Исус, и които видяха всички дела на Господа, които Той извърши за Израил.

И стана след онези неща, и умря Иисус, син Навиев, роб Господен, на сто и десет години. И го погребаха в границите на неговия дял в Тамнасарах, в планината Ефраим, на север от планината Галаад.

И костите на Йосиф изнесоха синовете на Израил от Египет и ги погребаха в Сихем, в дела на полето, което придоби Яков от аморейците, обитаващите в Сихем, за сто агнета, и даде го на Йосиф като дял.

И стана след тези неща, че Елеазар, син на Аарон, първосвещеникът, умря и беше погребан в Гаваар на Финеес, сина му, която му даде в планината на Ефрем.